

ΑΥΞ. 'ΑΟ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜ. ΒΕΡΟΙΑΣ

ΕΚ ΔΩΡΕΑΣ
ΙΑΤΡΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΣΟΥΠΕΛΗ

Ἐν Βεροία τῇ 19

Αποφύγετε

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ

4900 2829
Αριθ. ελ. 2829/1959

ΔΩΡΕΑ 'Αν. Τζούτζεζ
GRVER-00397

42/5/53
Belf

Τοῖς ἐντευξομένοις

Αἱ περιπέτειαι τοῦ ἐμοῦ βίου κόρυφώθεισαι ὑπ' ἀλαστορέων μικροῦ δὲν προσήγγισαν ἵνα καταποντίσῃσι τὴν ψυχὴν μου· διὸ προσέδραμον εἰς τὴν σῴτειραν Δέσποιναν, ἥν ποτε μικρὸν καὶ ἀναξίως ἐξεράπησα, ἀλλ' ἐμπλακεῖς ταῖς τοῦ ἐμπορίου μερίμασι κατέληψα· αὕτη διεσκέδασε τὰ τὴν ψυχὴν μου συγκαλύπτοντα νέφη. ἀναλαβὼν τοίνυν ἠρξάμην γράφειν πρὸς ψυχαγωγίαν μου τὴν παροῦσαν χρονολογίαν· συντελέσας δὲ αὐτὴν διεννοήθην, ὅτι μακαρία κενὴ, καὶ εἰς κενὸν ἐκοπίασα· διὸ ἔδοξέ μοι ἐκδώσειν αὐτὴν χάριν τοῦ ἐμοῦ πανελληνίου γένους· καὶ δὴ ἐνέβαλον ἐμαυτὸν τὸ δεύτερον πόνοις ὅπως παράξω ἐκ τοῦ χάους τῶν στυγερῶν θεωριῶν, ἃς προσανέμιξα, ἔργον τι ὅπως οὖν εὐπρόσδεκτον ἐκκαθάρσας οὖν αὐτὴν τῶν τοιούτων ἀντεισθήγαγον τὰ ἀρμοδιώτερα τοῖς ἐντυγχάνουσι μεθοδεύεις ὅσον τὸ ἐπ' ἐμοὶ διερμηνευτικὸν χαρακτῆρα λόγου ἐναπαίτουντα συντομίαν, κυριολεξίαν καὶ σαφήνειαν, ποῦ δὲ καὶ ἐπανθοῦσαν χάριν τὴν ἐλληνικὴν ὡς οὐκ ἀσύμφορον· ὅθεν ἀπέφυγον οὐ ἔξεστι τὸ τῆς τετρημένης γλώσσης σόλοικον καὶ τὸ γλώσσημα· ἀλλὰ προῶν ἐπέγνων, ὅτι σχολάζοντος ἔργον ἢ χρονολογία, καὶ τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα ἐξησκημένων, οὐμὴν ἀλλὰ καὶ Δηλίου κολυμβητοῦ δεόμενον· ἐγὼ δὲ ἔμπορος τὸ ἐπάγγελμα, καὶ τὸ δὴ χεῖριστον ὡς ἡ Μοῖρα ἐπέκλωσε χηρεῶν ἤδη βιβλίων τῶν μνημείων τῶν λόγων, καὶ τῆς αἰ-

ρουρας τοῦ νῦν ἡμῶν τοξότης ἄτερ Φαρέτρας· ἀλλ' ὁ κύ-
βος ἔρριπται· διὸ ἦνυστα συναρμολογήσας ὅσον οἶον τε ἦν
ἐκ τῶν ἐννέων γυμνασμάτων οὐκ ὀλίγον καὶ ὑποστελλό-
μενος· ἔν ἡθέλησα δὲ νὰ γίνω ὑπεξούσιος μιμογράφος
μεταφράζων τι ὡς ἔτυχεν ἐξ ἀλλοτρίας Γλώσσης· διότι
οὐ μόνον οὐδὲν εὖρον κατάλληλον τῇ προθέσει μου, ἀλλὰ
καὶ τῶν ἐντυχόντων τὰ δῆπου πρόσφορα ἔγνων ἑτεροῖα
καὶ ἡμῖν ἀπάδοντα ὡς ἀνάμεστα παραχρονισμῶν, καὶ
ἀξιομάτων ἑτεροδόξων, χρησιμεύοντα ἐν μέρει ὡς ποδη-
γέται ἵνα ἀνιχνεύσωμεν τὰ ἡμέτερα, οἷς πατροπαρα-
δότως, ἢ θέμις, ἐμμένομεν „ὄχνη ἐπ' ὄχνη γηράσκει·
„σῦκον δ' ἐπὶ σῦκῳ.“

Προαιρούμενος ὑπεκαῦσαι τοῖς νεανίσκοις τὸν ἔρωτα
τῆς ἀληθοῦς παιδείας, καὶ χειραγωγῆσαι πρὸς εὐχερε-
στέραν κατάληψιν χωρίων τινων τῶν πάλαι Συγγρα-
φῶν ὑπομιμνήσκω, καὶ ἀναπτύσσω ἱστορικῶς ὅσα χρέ-
σιμα ἐγγὺς τῆς χρονολογίας παρεμπίπτουσιν, ὅπως οὗτο·
διερευνῶντες αὐτὰ ἀνακαλύψωσι τὰ παρεπόμενα· διὸ
προσεπισημειῶ καὶ τὰς Ἐκδόσεις τῶν ἀρχαίων συγγραμ-
μάτων οὐχ' ἥκιστα δὲ καὶ διασαφήσεις τινὰς πρὸς ἱστο-
ρικὴν τῆς θείας Γραφῆς κατάληψιν τῆς ἐπ' Ἐκκλησίας
ἀναγινωσκομένης.

Οἱ νεώτεροι χρῶνται τῇ λέξει χρονολογία ὁμωνύμως
καὶ ἀντὶ χρονογραφίας· ἐγὼ δὲ διαστέλλω αὐτὰς εἰς
τὰς οἰκείας σημασίας.

Αἰτῶ συγγνώμην, ὅτι μετέρχομαι τὸ Δυτικοὶ ἀντὶ
τοῦ Εὐρωπαῖοι, ἐπεὶ δὲν ἠδυνήθην νὰ μετακινήσω τὴν
Ἑλλάδα ἐκ τῆς Εὐρώπης· ἀδεία δὲ τοιαύτη εἶω χαίρειν

καὶ τὴν κατάχρησιν οὐκ ὀλίγων λέξεων ὥς φέρει εἰπεῖν τοῦ φθάνω, κάμνω κτ. ἀφείς αὐτάς ἵνα ἐμβυσσοδομεύωσιν ἐν τῇ οἰκείᾳ αὐτῶν σημασίᾳ.

Ὡς προηγιζάμην νυκτερεύων ἔγραψα ἥνικα ἐσχόλαζον διὸ λύχνων ἴσως ἀπόξει ἡ γραφὴ κατὰ ταύτην τὴν ἐννοίαν ἢ καὶ ἄλλως ἀπονυστάζουσα· μὴ δὴ με γραφὴν παραδρομῆς γράψωσιν οἱ ὑπὸ ἡλιακοῦ φωτὸς ἐλλαμπόμενοι τῶν τεχνολόγων εἴπου τι καὶ ἐντεῦθεν ἡμαρτημένον εὖροιεν· ἀλλ' ἱλεοί μοι ἐπενθυμούμενοι καὶ τοῦ μὴ πηδᾶν ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα· ἄλλως δὲ ἐβρέτω ἡ περιαιτολογία· πιτυοκάμπτης οὐκ εἰμί, ἀλλὰ μάλλον ἐλπίς οὐκ ἀγενὴς ὑποσαίνει με, ὅτι ἄλλοι γράψουσι τελειότερον παρορμώμενοι ἐκ τοῦ δυσμύρφου τούτου ἀποκυήματος.

Καὶ μέντοι προμαντεύομαι, ὅτι ἡ ἐμὴ φράσις δόξει ἀήθης καὶ ἀπαρέσκουσα τοῖς τὴν ἑαυτῶν ἐγκρίνουσι, καὶ ὅτι ζῇ ὁ Ζώϊλος· ἀλλ' ἀτερπὴς ἐμοὶ ἡ περὶ τούτου ἔρις, ὁ δὲ χρόνος ἵνα διίσχυρισθῶ ἐπιλείπει μοι διὸ ἀρκοῦμαι εἰπεῖν ἀκαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ, ὅτι νῆ τὴν κάππαριν ἐπιμένω, καὶ οὐ μὴ γράψω ἄλλως· ἔστω μοι δὴ ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος εὐστομα ἵνα μὴ ἐφελκύσω κατὰ τοῦ ἐκ περιζώματος πονηματίου μου τὸ παροίμιον „ᾧδινεν ὄρος, καὶ ἔτεκε μῦν.

Κυριακὸς Ἰω: τοῦ πίκλην Μελίρρουτος
ὁ Θεσσαλονικεὺς.

Ἐν Ὁδησσῷ 1835

Μηνὶ Δεκεμβρίῳ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΟΤΑΝ ὁ ἄνθρωπος ἐξηγέρθη τοῦ ὕπνου τῆς ἀπερισκέπτου καὶ ἀταλάφρονος παιδικῆς ἡλικίας, καὶ περιουσίας τῶν ἀκμασάντων αὐτοῦ αἰσθητηρίων ἐθεώρησεν ἐν ἐπιστάσει τὰς πολυειδεῖς καὶ ποικιλοτέκτους οὐσιώσεις τοῦ ὄρατοῦ τούτου κόσμου, τότε κατεπλάγῃ εἰκότως συνιδῶν τὴν διακόσμησιν τῆς ἐξαισίου πολυτεχνίας· ἐν ἑαυτῷ δὲ γενόμενος, καὶ τὰς ἑαυτοῦ πεπερασμένας δυνάμεις ἀναλογισάμενος ἐσυμπέρανεν ἐμφύτῳ λόγῳ, ὅτι δυνάμεις τις πᾶνσοφος καὶ πανσθενουργὸς ἐδημιούργησε, καὶ συνέχει τὴν παγκόσμιον τάυτην Κτίσιν· ἐνθους λοιπὸν γεγονώς ὑπέλαβεν ὡς τῶν ἄλλων ζώων ὑπερανεστηκώς, ὅτι πᾶντα δι' αὐτὸν ἐγένοντο· διὸ ἐπενόησε παντοίους τρόπους ἵνα προσφέρῃ τὴν αἴνεσιν καὶ εὐχαριστίαν αὐτοῦ τῷ παντεχνήμῳ Δημιουργῷ τῆς φύσεως· ἀλλ' ἐπειδὴ τῶν αἰσθήσεων ἡ πεντακτὺς καθ' ἑαυτὴν ἰσχύουσα περιώρισε τὸν νοῦν, δὲν ἠδυνήθη ὁ τάλαις νὰ κατανοήσῃ τὸν ἀπενόητον, καὶ ἄρα οὔτε νὰ ἐπινοήσῃ θεοπρεπῇ λατρείᾳ ἐντεῦθεν τὰ νηπιόφρονα ἔθνη ἐν σκότει ἡλάσκοντα ἀπεπλανήθησαν προκαταρκτικῶς εἰς δοξασίας περὶ τοῦ ἀνεξιχνίαστου ἀνθρωποπρεπεῖς, καὶ ἀσυμφώνους ἀλλήλοις· καὶ τὸ μὲν προσευχόμενον γονυκλιτεῖ, τὸ δὲ πίπτει πρὶνὲς, τὸ δὲ καθήμενον προσκυνεῖ, τὸ δὲ ἀνατείνει τὰς χεῖρας· καὶ τοῦτο μὲν λατρεύει τὴν ποικιλόμορφον Σελήνην, τοῦτο δὲ τὸν

Φάεσφόρον ἥλιον, καὶ τοῦτο ἀφομοίωμά τι, ἢ ἕτερόν τι
 κτίσμα παρὰ τὸν κτίσαντα πάσχων δὲ ὁ ἄνθρωπος
 ἀλγηδὸνα καὶ ἡδονὴν ἐξώκειλεν εἰς τὸ ἀδίκον ἰδιοποιού-
 μενος τὴν ἡδονήν, καὶ περιάπτων τῷ πλησίον τὴν ἀλγη-
 δόνα· ὧ ἀδικία ἐκτρώμα φιλαυτίας· ὁ νόμος, ὅστις ἐ-
 τεκε τὴν ἀμαρτίαν οὐχ ὑπῆρχεν ἐντεῦθεν ἢ κακία ἀ-
 πόλυτος καὶ ἀνυπεύθυνος ἐπεπόλαζεν· ἄνδρες τοίνυν με-
 γαλοφρεῖς, καὶ μεγαλεπήβολοι οἰκτῶ πρὸς τὴν ἀνθρώ-
 πινον φύσιν φερόμενοι ἐπεχείρησαν τῶν ἐπηρεϊῶν τὴν ἐξά-
 λειψιν, ἢ τοῦλάχιστον τὴν μετρίασιν· καὶ δὴ ἐνομοθέ-
 τησαν, ἀλλὰ μὴ δυνηθέντες νὰ προσέχωσιν ἀπαξάπαν-
 τας, ἐστοχάσθησαν νὰ καταστήσωσι νομοτηρητὴν ἓνα ἑ-
 καστον διὰ τῆς οἰκοθεν αὐτοῦ πληροφορίας περὶ τῆς τοῦ
 Δημιουργοῦ ὑπάρξεως· διὸ ἐνέπνευσαν ἐν τῇ καρδίᾳ ἐκά-
 στον τὸν φόβον τῆς παρ' αὐτοῦ ποιῆς καὶ ἐλπίδα ἀν-
 ταμοιβῆς· ὀργὴν καὶ ἔλεος θεῖον· διὰ νὰ ἐμποιήσωσι δὲ
 αἰσθητικωτέραν, καὶ ἀνεπίληπτον τὴν ἀλήθειαν ταύτης
 τῆς σωτηρίας ἐσύστησαν συχνὰς ἱεροπραξίας· ἀλλ' ἢ ἐχ-
 θρὰ κακία κατεχράσθη τῷ καλῷ καὶ διέστρεψε· δει-
 λαιοὶ θνητόψυχοι, ἀπατεῶνες κενόδοξοι ἐπανουργεύθησαν
 ἰδιοφελεῖς θεησκείας νομοθετήσαντες κακῶς, καὶ τοὺς
 πιστεύσαντας θύσαντες ὡμῶς σφάγια τῇ πλεονεξίᾳ
 αὐτῶν καὶ ματαιότητι· κατετρύχωσαν λαοὺς, ἐλεηλά-
 τησαν χώρας, κατέσκαψαν πόλεις, ἐξωλόθρευσαν ἔθνη.
 ἐνάρετοι δὲ καὶ ἀγαθοὶ ποικιλοτρόπως εὐηργέτησαν τὸ
 ἀνθρώπειον γένος παρορμῶντες ἐπὶ τὰ καλὰ, καὶ φιλο-
 ποιοῦντες τέχνας καὶ συγγράμματα τὰ μὲν πρὸς τέρ-
 ψιν τοῦ γλυκυπικροῦ βίου, τὰ δὲ πρὸς ὠφέλειαν μου-

πόλητοι ποιηταὶ ἐξύμνησαν ἀθανάτους θεότητας· ἐμε-
λώδησαν γλαφυρῶς τὰ ἔργα τῆς φύσεως, ἐμεγάλυναν
ἐκπρεπῶς τῶν ἡρώων τὰ κατορθώματα, περιέγραψαν
οἱ μὲν θελητικῶς, οἱ δὲ κατανυκτικῶς τὰ τῆς ψυχῆς
πάθη· οἱ πολυῖστορες συγγραφεῖς ἐξιστόρησαν βίους, πο-
λέμους, περιηγήσεις, ἀρχαιότητας· οἱ ὑψηνοὶ φιλόσοφοι
ἐπενόησαν ἐπιστήμας, κατώπτευσαν τὴν φύσιν τῶν ὄντων,
κατεμέτρησαν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Γῆς ξηρᾶς καὶ ὑδρο-
γείου, διηρεύνησαν τὰ φυτὰ, ὕδατα, ζῶα· καὶ οἱ μὲν
χαμαιβάμονες ἀνώρυξαν τὴν Γῆν, καὶ κατέβησαν εἰς
τὰ καταχθόνια ἰχνηλατοῦντες· οἱ δὲ ὑψιβάμονες ἀνέ-
βησαν νοερῶς εἰς τὰ οὐράνια ὑψώματα περισκοποῦντες,
ἐξήγησαν μετέωρα φαινόμενα, κατέμαθον τὰ ὡς ἀπω-
τάτω διαστήματα, Ἄστρα, Ἀστέρας, Κομήτας, Πλά-
νητας· ἐξηκρίβωσαν τὰς ἐπιτολάς, φάσεις, καὶ ἀνακυ-
κλισμούς· αὐτῶν, ἀνεκάλυψαν ἀφανῆ ὑπέργεια σώματα·
οἱ σωτηριώδεις ἀσκληπιοὶ ἐμεθοδεύθησαν τὴν θεραπείαν
τῶν ἀρρώστημάτων διαπτεύσαντες τῶν ζώων τὸ μηχαν-
νούργημα· οἱ φιλότεχνοι ἐδίδαξαν εὐγλωττίαν, ἠρῦθμισαν
ἐναρμόνιον Μουσικὴν, σύμμετρον ἀρχιτεκτονικὴν, Ἑρμο-
γλυφικὴν, πλαστικὴν, ζωγραφίαν· οἱ ἡθικοὶ διδάσκαλοι
κατεβίβασαν τὴν ἀρετὴν οὐρανόθεν, καὶ προσφείωσαν
αὐτὴν τοῖς ἀνθρώποις διαρῦθμίσαντες τὸ πολίτευμα
πρὸς τὸν πέλας· οἱ κοσμοφιλόσοφοι πολιτικοὶ, καὶ πο-
λεμικοὶ ἐφρόντισαν περὶ τῆς συντηρήσεως τῶν ἔθνων πρὸς
τὰς ἐπηρείας. Μετοικιστὰὶ ἀπώκισαν λαοὺς, συνώκισαν
πόλεις, ἐπολίτευσαν βαρβάρους· οἱ τὰ θεῖα πεπνυμένοι
Θεορρέημονες Προφῆται προκατήγγειλαν τὴν ἑσαρκον τοῦ

Σωτῆρος οἰκονομίαν ὁ Θεάνθρωπος ἐπεφάνη, ἡλευθέρωσε
 τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς πλάνης, καὶ ἀφθαρτίσας διὰ τοῦ
 λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας ἠνοιξεν αὐτῷ τὰς πύλας τοῦ
 Παραδείσου· τὸ γράμμα παρεχώρησε, τὸ πνεῦμα ἐπε-
 ρίσσευσεν· οἱ θειότατοι Ἀπόστολοι εὐηγγέλισαν εἰς τὰ
 τετραπέρατα τῆς οἰκουμένης τὴν ἑρθὴν τοῦ Εὐαγγελίου
 Σοφίαν· ἥτις φαίνει πᾶσι φῶς, καὶ φωτίζει πάντα ἄν-
 θρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Θεσπέσιοι πατέρες διὰ
 τῆς πνευματεμφόρου ὑμνογραφίας, καὶ θεοπνεύστου δι-
 δασκαλίας ἐπανήγαγον τὸν ὀλισθαίνοντα Ἀδαμιαῖον εἰς
 τὴν ἀρχαίαν Ἐδὲμ τῆς αἰωνίου ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας·
 ἀλλ' αἰρέσεις ἀνεφύησαν, ἡ Ἐκκλησία ἐπολεμήθη· ἡ
 σχολαστικὴ φιλοσοφία ἤμασεν· ὁ ἄλλοπρόσαλλος δὲ
 καὶ βροτοκτόνος Ἄρης ἐφεῦρε τὴν ἡφαίστειον τοῦ κατ-
 τερόχειρος κόνιν· ὄργανα πυριφλεγέθοντα, πυροβόλα καὶ
 πυρίπνοα κατεσκευάσθησαν ἐξολοθρεύοντα διὰ μιᾶς στί-
 φη ἀνθρώπων· τολμηταὶ ποντοπόροι ἀνεκάλυψαν νέον
 κόσμον· ἡ κερδῶα Ἐμπορία διέσχισε τοὺς ὠκεανούς· θα-
 λασσοποροῦσα, διῆλθε τὴν κεκαυμένην ζώην, κατήντησεν
 εἰς τοὺς ἀντίποδας, περιέπλευσε τὴν γῆιν Σφαῖραν διὰ
 τοῦ Μαγελανικοῦ καὶ Λεμαιρικοῦ πορθμοῦ μετάγουσα
 τὰ προϊόντα τῆς φύσεως καὶ χειροτεχνήματα ἀπὸ πε-
 ράτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης· ἡ χρυσολατρεία ζήλω
 Χριστολατρείας ἔβαψεν αἷματι τὴν Γῆν τοῦ νέου κόσμου·
 θεοστυγεῖς φιλοχρήματοι ἀποβᾶντες ἐκεῖ κατεκρεοῦργη-
 σαν τὰ ἀδῶα ἔθνη αὐτοῦ διὰ τὴν ἐπιστρέψωσιν αὐτὰ
 εἰς τὴν θρησκείαν τοῦ διδασκάλου· ὅστις ἐκήρυττεν „οὐκ
 ἦλθον βαλεῖν μάχαιραν ἐπὶ τῆς γῆς“ τῶντι οὐδὲν κα-

λὸν κακοῦ ἄμικτον· ἡ χρυσομανὴς κακία φέρει τὸ προσωπεῖον τῆς ἀρετῆς διὰ τὰ ἐξαπατᾷ τὸν πλησίον.

Ἡ φύσις τοίνυν αὕτη, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἡ ἀρετὴ ἡ κακία, καὶ ἐπίνοια ἐνεποίησαν ἐν τῷ κόσμῳ μεταβολὰς πολυαίθριμους καὶ περιπτώσεις ὡς εἴρηται· ὁ ἄνθρωπος φύσει τοῦ εἰδέναι ὀρεγόμενος πολυπραγμονεῖ ποτὲ μὲν ἀφελῶς, ποτὲ δὲ πρὸς χρεῖαν ἢ ὠφέλειαν· ἀλλ' ὁ φιλόλογος οὐκ ἐπαρκούμενος τὰ μάθη τὰ γεγονότα ἀπλῶς, φιλοπευθεῖ τὸν χρόνον εὖ εἰδὼς, ὅτι τούτου ἀνευ ἡ πληροφορία οὐχὶ μόνον καθίσταται ἡμιτελής, ἀλλὰ καὶ κυκεὼν, καὶ σκοτόμαινα· ἡ ἔννοια δὲ τοῦ χρόνου ἀνεξετάστως ἐκλαμβανομένη ἐκ τοῦ συνήθους ὑπάρχει ἀτελής καὶ συγκεχυμένη· ἡ ἐπιστήμη τῆς χρονολογίας διερμηνεύει καὶ ἀναπτύσσει τὴν διακεκριμένην, καὶ αὐτοτελῆ αὐτοῦ ἔννοιαν καὶ καταμέτρησιν· ἡ δὲ χρονογραφία αὐτῆς εὐδιαθέττει τὰ ἐγνωσμένα, συνδέει αὐτὰ καταλλήλως, ἐνισχύει τὸ μνημονικόν, καὶ χειραγωγεῖ εἰς εὗρεσιν τῶν ἀγνοουμένων· προειλόμην τοίνυν γράψαι ταύτην ἕσον τὸ ἐπ' ἐμοὶ εὐμεθόδως, καὶ δὴ ἐπιχειρῶ οὐχ' ὡς βούλομαι, ἀλλ' ὡς δύναμαι· διὸ νεμέσεως μηδὲν βάλοι βέλος.

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΘΕΟΣ ὁ δημιουργὸς πάντων ὁρατῶν τε, καὶ ἀοράτων ἐστὶ χρόνου ἐπέκεινα· ὃθεν ἄχρονος, προάναρχος, αἰδίου καὶ αἰώνιος κατὰ τοὺς μεταφυσικοὺς καὶ σχολαστικοὺς λόγους τῆς ὑψηλῆς Θεολογίας.

Χρόνος ἐστὶν ἀρίθμὸς κινήσεως κατὰ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον,

Χρονολογία δὲ ἐστὶν Ἐπιστήμη τῆς κανονικῆς διαιρέσεως τοῦ χρόνου εἰς μέρη· δι' ὧν καταμετροῦνται τὰ τοῦ πρότερον καὶ ὕστερον ταύτέστι τὰ τοῦ παροικομένου, καὶ μέλλοντος χρόνου.

Ἡ Φορὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐστὶν ὁ χρόνος κατὰ τὸν Πλάτωνα. αὕτη ἐδίδαξε τὸ τοῦ χρόνου διὰ τῆς Περιόδου τῆς Σελήνης καὶ τοῦ Ἡλίου, ἢ κατὰ τὴν ἤδη ἐπικρατοῦσαν δόξαν, διὰ τῆς ἡμερησίας κινήσεως τῆς Γῆς περὶ τὸν αὐτῆς Ἄξονα, καὶ τῆς ἐνιαυσίου περὶ τὸν Ἥλιον διαιρέσασα τὸ νυχθήμερον εἰς ἡμέραν καὶ νύκτα·

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Ἡ Φαινομένη πορεία τοῦ Ἡλίου ἐπὶ τὸν ὀρίζοντα ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως Δυσμῶν, πασίγνωστον, ὅτι καλεῖται ἡμέρα· ἡ δὲ ὑπὸ τὸν Ὀρίζοντα ἡμῶν ἀπὸ Δύσεως ἕως Ἀνατολῆς, νύξ· ὅσον ἡ ἡμέρα αὖξει, τοσοῦτον ἡ νύξ μει-

οὔται, καὶ ἀνάπαλιν· διὰ τὴν ἐναλλάξ λοιπὸν αὐξομείωσιν ταύτην, δὲν ἐλήφθη δυοῖν θάτερων ὡς μέτρον χρόνου, ἀλλὰ, συναμφοτέρως, τούτεστι τὸ νυχθήμερον 24 ὥρᾶν ὡς ἀμετάβλητον, καὶ πάντοτε ἰσόχρονον διὸ λέγεται μία ἡμέρα· ἀλλ' οἱ Ἀστρονόμοι τὰ νῦν δοξάζοντες τὸ νυχθήμερον ἐκ τῆς περιστροφῆς τῆς Γῆς περὶ τὸν αὐτῆς Ἀξονα ἐκ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολὰς, καταμετροῦντες ἀνευρίσκουσιν, ὅτι αὕτη γίνεται ἐν ὥραις 23 56' 4". ἡ δὲ ἡμέρα περαίνει ἀνατέλλοντος τοῦ Ἡλίου ἐπὶ τὸ χθὲς τοῦ οὐρανοῦ Σημεῖον ἕως δὲ εἰς τοῦτο ἡ Γῆ δαπανᾷ τινὰς στιγμὰς περισσοτέρας· αὕτη ἡ διαφορὰ προκύπτει ἐκ τῆς ἐτησίου τῆς Γῆς κινήσεως.

Οἱ Αἰγύπτιοι ἤρχοντο τῆς κοινῆς ἡμέρας ἀπὸ τοῦ Μεσονυκτίου ὡς καὶ οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ πλὴν τῶν Ἰταλιωτῶν ὅλα τὰ ἔθνη τῆς Δύσεως τὴν σήμερον ἀλλὰ τοῦτο κατορθοῦται μόνον δι' ὀργάνων.

Οἱ Βαβυλωνῖοι καὶ οἱ πάσαι Πέρσαι ἤρχοντο ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς τοῦ Ἡλίου.

Οἱ Ἀθηναῖοι, ἀπὸ τῆς Δύσεως κατὰ τὸν νόμον τοῦ Σόλωνος „ὁ Ἥλιος ἐπὶ τῶν ὀρῶν ἐσχάτῃ ὥρᾳ ἔστω“ οὕτω καὶ οἱ νῦν Ἰταλιῶται.

Ὁ Ἱππαρχος ἀστρονομῶν ἤρξατο ἀπὸ τοῦ Μεσονυκτίου· ὃν ὁ Κοπέρνικος ἠκολούθησεν.

Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἀρχεται ἀπὸ τῆς Δύσεως, τοῦ Ἑσπερινοῦ οὕτω καὶ οἱ Ἑβραῖοι ὡς Γεν: Κεφ. α'. καθὼς καὶ οἱ νῦν Ἀραβες καὶ οἱ Χριστιανοὶ τῆς Δύσεως τὰς ἑορτὰς τελοῦντες.

Οἱ νῦν Ἀστρονόμοι ἀρχονται ἀπὸ τῆς Μησουρανῆσεως ὡς ἀμεταβλήτου καὶ ἀλανθάστου στιγμῆς τοῦ Ἡλίου οὕτω καὶ οἱ πάσαι Ἀραβες·

Οἱ Ἕλληνες ἔλεγον ἡμέρας ἐνεργούς καὶ ἐργασίμους τὰς καθημερινὰς· ἡμέρας δὲ δικασίμους καὶ ἐνδίκους τὰς δικαστικὰς ἀγοραῖοι ἦσαν, καθ' ἃς τὸ ἔθνος εἶχε Σύνοδον· αἵτινες ἦσαν ὠρισμένοι, ἢ νόμιμοι ὅταν διὰ νόμου διαρίζωντο· ἡμέραι ἐορτάσιμοι, ὅταν ἦσαν Πανηγύρεις καὶ

Ἀγῶνες· εἶχον δὲ ἐκ δεισιδαιμονίας καὶ ἡμέρας, αἰσίους, αἰσίμους, ἐμπράκτους, εὐχρήστους· τὰς δὲ κακὰς ἐλέγον ἀναισίους, ἀναισίμους, ἀπράκτους, ἀποφράδας, ἐπι-καταράτους.

Ἐξαιρέσιμοι ἡμέραι παρ' αὐτοῖς ἦσαν αἱ τοῦ Μηνὸς περιττεύουσαι, ἵνα ὁ Σεληνιακὸς ἐνιαυτὸς τῷ ἡλιακῷ ἐξισῇ· ται· ἐν δὲ τῇ Ἑνεαδεκατηρίδι (περὶ ἧς ἐφεξῆς) ἐλέγοντο ὑποτομή Σελήνης.

Ἐμβόλιμοι ἡμέραι ἦσαν αἱ ἐλλείπουσαι τῶν ὥρων καὶ λεπτῶν ἀπὸ τοῦ συνήθους Ἑνιαυτοῦ· ἐξ ὧν συμπληροῦται ὁ ἐντελής ἀστρονομικὸς Ἑνιαυτὸς τοῦ ἡλίου· τὸ τοιοῦτον Ἔτος ἐλέγετο ὑπερήμερον.

Ἐπαγόμεναι ἡμέραι, αἱ προσθεττόμεναι 5 ἡμέραι ταῖς 360 ἵνα γίνῃ ἡλιακὸν τὸ Ἔτος.

Περιτταὶ ἡμέραι, ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἡλιακοῦ, καὶ τοῦ συνήθους Ἑνιαυτοῦ· αἵτινες δὲν ἦσαν πάντοτε ἰσάριθμοι, οἷον τὸ α'. ἔτος περιεῖχεν ἡμέρας 392 ὑφαιρουμένων δὲ τῶν 365 ἐπερίσσειον 27· τὸ β'. εἶχε μόνον 362 καὶ σὺν τῷ πρώτῳ = 754· ἐκπιπτομένων δὲ δύο ἐτῶν = 730 ὑπολείπονται περιτταὶ 24.

Αἱ Ἐπακταὶ ἡμέραι εἰσὶ τῶν μεταγενεστέρων· κατὰ τὸν Σκαλίγερον εἰσῆχθησαν ἐπὶ τοῦ Διοκλητιανοῦ· κατ' ἄλλους δὲ ἐπὶ Ἰουλίῳ Καίσαρος· αἵτινες σημαίνουσι τὴν διαφορὰν τῶν σεληνιακῶν Μηνῶν πρὸς τοὺς ἡλιακοὺς, καὶ τῶν συνήθων Μηνῶν πρὸς τοὺς ἀστρονομικοὺς· ἐφεξῆς ΚΦ. ἡ. περὶ τούτων ἀκριβέστερον.

ΚΕΦ Γ'.

Περὶ ὥρων.

Ὁ ἄνθρωπος ἔχων ἐκ τῆς φύσεως τὴν διαίρεσιν τοῦ νυχθημέρου εἰς ἡμέραν καὶ νύκτα, διήρесе καὶ οὗτος αὐτὰς εἰς ὥρας· ἀλλὰ κατ' ἀρχὰς διὰ τὴν προεξηγμένην αὐτῶν ἐναλλάξ αὐξομειῶσιν, ἣν ἀδύνατον νὰ διαιρεθῶσιν αἱ ὥραι πάντοτε ἰσόχρονοι· τούτου ἕνεκα λέγοντες οἱ

ἀρχαῖοι ὥρας δὲν ἐνόουν ὡς ἡμεῖς ἰσοχρόνους, ἀλλὰ ἀνίσους· καὶ οὕτω μετέρχεται τὴν λέξιν ὥραν ὁ Ὅμηρος· οἷον ὥρην δόρποιο, ὕπνου, κοίτοιο, ἡμαρ μέσον, δείλη, δείλον ἡμαρ, κνέφας, νυκτὸς ἀμολγῶ (μεσονύκτιον) οἱ δὲ μεταγενέστεροι ἔλεγον, ὀψία, δείλη ὀψία, ἡλίου εἰς τὰ κάτω ῥέποντος, ὀψὲ τῆς ἡμέρας, ἑσπέρα, πρώτη νύξ, πρῶτος ὕπνος, νυκτὸς ἀρχομένης, περὶ πρώτην μοῖραν, ὄρθρου βαθέως (χαράγματα) ἐπιφωσκούσης, ὑπολαμπούσης, ὑποφαινούσης ἡμέρας. Αὐγὴ, λυκαυγές, πρώτη Ἑω (ἀνατολὴ ἡλίου) περὶ Ἑω, ἡλῖος ἀνίσχων, περὶ ἡλίου ἐπιτολᾶς, Μεσημβρία, μεσούσης ἡμέρας, πληθούσης ἀγορᾶς (πρὸ τοῦ Μεσημερίου) δειλινὸς καιρὸς, περὶ βουλυτὸν, περὶ λύχνων ἀφάς.

Οἱ Ῥωμαῖοι διήρουν τὴν ἡμέραν εἰς 12 ὥρας ἀπ' Ἀνατολῆς ἕως Δύσεως· αἵτινες τὰς μὲν Ἰσημερίας ἦσαν ἰσόχρονοι, βραχεῖαι δὲ τὸν χειμῶνα, καὶ μακραι τὸ θέρος· τὴν δὲ νύκτα διήρουν εἰς τέσσαρας φυλακάς· ἐκάστην τριῶν ὥρῶν ἑαυτάς ἀνίσων· δηλ. πρώτη, δευτέρη, φυλακὴ· τρίτη (μεσονύκτιον) ἢ δ' ὡς καὶ ἡ ἀλεκτροφωνία ἔπαυεν, ὅταν ἀρχῶνται τὰ χαράγματα.

Οἱ Αἰγύπτιοι, Ἑβραῖοι, Βαβυλώνιοι, καὶ Ἕλληνες διήρουν τὴν ἡμέραν ἐπίσης καὶ τὴν νύκτα εἰς 12 ἀνίσους ὥρας· παράδοξον δὲ, ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι οὗτοι ἐλληνιστὶ αὐτὰς ἀνόμαζον λέγοντες, λάμπη, Ἀλεξίδι, τερψιδί, Φινεῦ, Ἐρέβη, διαυγής, πρόκα, πάμφη, λοιτία, πορφυρά, παμφούτ, τύρφη. νομίζω λοιπὸν, εἰμὴ εἴποι τις ἄλλως, ὅτι ἀληθεύει ὁ Διόδωρος λέγων Βιβλ. Ε'. ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἔμαθον τὰ περὶ τὴν Ἀστρολογίαν θεωρήματα· ἄδεται, ὅτι Ἀναξιμένης ὁ Μιλήσιος εἰσήγαγεν ἐν Ἑλλάδι τὰς ὥρας.

Οἱ Ἀρχαῖοι Ἀστρολόγοι καὶ ἡμᾶς δὲ Ἀστρονόμοι ἀνόμαζον τὰς ὥρας ἀπὸ τῶν 7 Πλανήτων ἀρχόμενοι τῆς πρώτης ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου· τὴν δὲ ὀγδόην ὥραν ἕως τῆς δωδεκάτης ἀνόμαζον ἐπαναλαμβάνοντες αὐτούς· ἤρχοντο τῆς α'. ὥρας ἀπὸ τοῦ Πλανήτου τῆς ἡ-

μέρας· διότι αἱ ἡμέραι εἶχον τὰς ὀνομασίας τῶν Πλανήτων· οἷον ὥρα ἡλίου ἡ α'. ὥρα Ἀφροδίτης ἡ β'. ὥρα Ἑρμοῦ ἡ γ'. Σελήνης ἡ δ'. Κρένου ἡ ε'. Διὸς ἡ ς'. Ἀρεως ἡ ζ'. καὶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἕως 12· τῇ ἄλλῃ ἡμέρᾳ Φεβ' εἶπεν τῇ τῆς Σελήνης ἡ α'. ὥρα ἐλέγετο τῆς Σελήνης· ἡ β'. τοῦ Ἑρμοῦ καὶ οὕτως ἐφεξῆς.

Οἱ δὲ νῦν Ἀστρονόμοι μετροῦσιν ἀδιακόπως ἀπὸ πρώτης ἕως 24^{ης} ὥρας, ἀπὸ Μεσημβρίας ἕως Μεσημβρίας. ὅταν λοιπὸν λέγωσιν οὗτοι 19 ὥρας ἐννοοῦμεν τὴν ζ'.

Πρῶτοι οἱ Ἕλληνες κατεσκεύασαν ὄργανα πρὸς ἰσοχρονον τῶν ὥρῶν καταμέτρησιν· πιθανὸν ὅμως, ὅτι καὶ ἐπὶ Ὀμήρου ἰσοχρόνως ἐμετροῦντο· διότι τί συμπεράνωμεν ἐκ τοῦ Μύθου, ὅτι ἡ ὥρα διένειμε τοῖς Θεοῖς ἰσομοίρως τὰ ἐδέσματα;

Ὁ Ἀναξίμανδρος κατὰ τὸν Λαέρτιον πρῶτος ἐφεῦρε τὸν Γνώμονα, καὶ ἔστησεν ἐπὶ τῶν Σκιαθέρων ἐν Λακεδαίμονι· οὗτος πρῶτος διήρσετε τὰς 12 ὥρας ἰσοχρόνως· αἵτινες ἐσημειοῦντο τοῖς ἀριθμητικοῖς Γράμμασι α'. β'. γ'. κτ. τὰ δὲ ὑστερον ἡλιακὰ τοῦ Ἀριστάρχου, τοῦ Εὐδόξου, τοῦ Σκόπα Συρακουσίου, καὶ τοῦ Ἀπολλωνίου Περγαμηνοῦ, ΣκάΦας ἀνόμωσεν ὁ σύγχρονος τοῦ Ἀρχιμίδους Ἀρίσταρχος· αὗται ὀρῶνται γλυπταὶ ἐπὶ ἀρχαίων ἀγγείων.

Τὰ ἀρχαιότερα ὄργανα ἦσαν ὁ Γνώμων, ὁ Σκιαθέρας, καὶ τὸ ἡλιοτρόπιον· ἐν Σύρᾳ τῇ νήσῳ ἦν τὸ ἡλιοτρόπιον καὶ ἐπὶ Ὀμήρου· ὅστις εἰσάγει τὸν Συβώτην λέγοντα πρὸς Ὀδυσσεά Ὀδ. Ο. 402

„Νῆσος τις Συρίη κικλήσκεται, εἶπου ἀκούεις
„ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ Ἡελίοιο.

καὶ κατὰ τὸν Λαέρτιον Βιβλ. Α. κεφ. 21 ἐσώζετο ἐν Σύρᾳ τῇ νήσῳ ἡλιοτρόπιον Φερεκύδους τοῦ Συρίου, ἴσως μεταγενέστερον τοῦ Ὀμήρου· ταῦτα δὲ τὰ ὄργανα, εἰσεν, ὅτι οἱ Ἕλληνες παρ' ἄλλων παραλαβόντες ἐτελειοποίησαν· διότι ὁ Ἡρόδοτος ἐν Εὐτέρῃ 109 λέγει „πό-

λον καὶ Γνώμονα καὶ τὰ δώδεκα μέρη τῆς ἡμέρης παρὰ Βαβυλωνίων ἔμαθον οἱ Ἕλληνες· αἱ φράσεις δὲ, οἷον δεκάπους σκια, καὶ ὅποσάπουν τὸ στοιχεῖον; (τί ὥρα εἶναι); εἰσὶ τῶν Σκιαθήρων.

Ὁ Πλίνιος ὀνομάζει ὑδρείας ἀγγεῖα τινὰ αἰγυπτιακὰ δεικνύοντα χρόνον· ἄρα ὑδροσκόπια· τούτοις κατεμέτρουν τὸν ἐνιαυτὸν ἐπὶ τοῦ Νείλου οἱ Αἰγύπτιοι.

Οἱ Αἰγύπτιοι οὗτοι ἀνέφερον τὴν εὐρεσιν τοῦ ὑδροσκοπίου ἢ ὑδρείας εἰς Ἑρμῆν τὸν τρισμέγιστον· ὁ δὲ Ἀθήναιος εἰς Κτησίβιον τὸν Ἀλεξανδρέα· οἱ Ῥωμαῖοι 351 π.χ. ἀπέκτησαν τὸ πρῶτον ἡλιακὸν ὥρολόγιον ἢ ὥροσκόπιον ἐσφαλμένου δὲ ὄντος τούτου εἰσήγαγε τὴν Κλεψύδραν 157 π.χ. Σκιπίων ὁ Νάσικας, συμπεραίνω, ὁ τοῦπικλιν Κόρκολος· διότι Νάσικας Σκιπίωνες ἦσαν καὶ ἄλλοι· αὕτη ὡς ἀδεται ἦν ἐκ σταλαγματῶν ὕδατος· ὁ δὲ Κασιόδωρος ἐφεῦρε τὸ ὑδροσκόπιον τοιοῦτον τι ἔπεμψε 490 μ.χ. τῷ βασιλεῖ τῆς Βουργονδίας Γυνδεβάλδῳ ὁ Γότθος βασιλεὺς Θεοδώρικος· ἐδείκνυε τοῦτο τὰς κινήσεις τῶν οὐρανίων σωμάτων· ὁ Καλίφης Ἀχρῶν Ἀλρασχιδ 807 μ.χ. ἔπεμψε Καρόλα τῷ μέγα Κλεψύδραν τεχνικωτάτην· τὰ δὲ πρῶτα τρόχεια ὥρολόγια κατεσκευάσθησαν ἐν Δύσει περὶ τὸν 1. αἰῶνα, καὶ πρῶτος Βάλθης ὁ Γερμανὸς τῷ 1. αἰῶνι μετῆλθε τοιοῦτον πρὸς Ἀστρονομίαν· τῷ δὲ 1655 ἐτελειοποίησεν αὐτὰ διὰ τοῦ ἐκκρεμοῦς Χριστιανὸς ὁ Οὐγγένιος· τὰ δὲ ὑποκολπίδια μικρὰ δι' ἐλατηρίου κατεσκευάσθησαν 1500 ἐν Νορμβέργῃ ὑπὸ Πέτρου Ἐήλου· ἅπερ μετέπειτα ἐτελεσιουργήθησαν ὑπὸ τῶν νεωτέρων· αὐτὰ διαιροῦσι τὸ νυχθήμερον εἰς 24 ὥρας ἰσοταχεῖς καὶ ἰσοχρόνους ἀλλήλαις περιέχοντα μόνον τὰς 12· ἐν μὲν τῇ Δύσει περιφέρονται ἀπὸ τοῦ Μεσονυκτίου ἕως τῆς Μεσημβρίας 12 ὥρας· ἐν τεύθεν δὲ ἕως τοῦ μεσονυκτίου πάλιν 12· ἀλλαχοῦ δὲ ὡς καὶ παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς τὰ αὐτὰ ἄρχονται ἀπὸ τῆς Δύσεως τοῦ ἡλίου, καὶ μετὰ τὰς πρῶτας 12 ὥρας περιφέρονται πάλιν ἄλλας 12 ἕως τῆς ἄλλης Δύσεως·

ἐκαστὴν ὥραν διαιροῦσι ταῦτα εἰς 60 λεπτά ὀνομαζόμενα πρῶτα· ἐπειδὴ οἱ Ἀστρονόμοι ὑποδιαιροῦσι τὸ λεπτόν εἰς 60 δεύτερα, τὸ δὲ δεύτερον εἰς 60 τρίτα καὶ τὸ τρίτον εἰς 60 τέταρτα· ἐκ τοιούτων πῶς ἰσχυρόνων λεπτῶν συνίσταται ὁ ῥυθμὸς τῆς ἐναρμονίου Μουσικῆς μετρῶν τὸν χρόνον αὐτῆς ὡς οἱ Μουσῶν παῖδες οἶδασιν, ὡσαύτως καὶ ὁ τῆς ἀρχαίας ἡμῶν ἐμμέτρου Ποιητικῆς ῥυθμὸς συλλαβικῶς ἐπιτεινόμενος καὶ ἀνέμενος κατὰ τοὺς πόδας ἐμμελῆς ὑπάρχων· ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα ἐτέρας θεωρίας.

Κ Ε Φ Δ.

Περὶ Σεληνιακοῦ Μηνός.

Ἡ Σελήνη καὶ ψευδοφαῖς, πτωχοτέρα, καὶ ὑποδεστέρα τῆς σελασφόρου ἡμῶν Ἡλίου παρ' αὐτῆς δεχομένη τὸ πρὸς ἡμᾶς ἀμυδρὸν αὐτῆς φέγγος, προέλαβεν ὅμως αὐτοῦ δείξασα τοῖς ἀνθρώποις Περίοδον χρονιωτέραν τοῦ νυχθημέρου διὰ τῶν ἀλλομόρφων αὐτῆς φάσεων, μάλιστα δὲ διὰ τῆς ἐκ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολὰς Περιόδου ἀπὸ τῆς μιᾶς ἕως τῆς ἄλλης Νουμηνίας. ἄλλως γὰρ ἂν παρὰ τοῦ πλουσίου Ἡλίου ἠλπίζαμεν τοῦτο τὸ ἔλεος μάτην εἶχομεν καὶ θυραυλῶμεν μετρῶντες ἐπ' ἀπειρον νυχθημέρα ἀνευ ὅρου· αἱ ὀρίζουσαι τὰς καιρὸς τροπαὶ εἶναι Τάλαντον αὐτῆς κεκρυμμένον καὶ δυσμετάδοτον, διὸ δυσφώρατον πιθάνον λοιπόν, ὅτι ὁ σεληνιακὸς Μὴν ὑπῆρξεν ὁ ἀρχαιότατος· Ἐνιαυτὸς τῶν ἀνθρώπων ὡς ψιλῶ ὀφθαλμῶ εἰκῇ μετρεόμενος· τὰ ἀρχαῖα ἔθνη ἐξελάμβανον τὴν Περίοδον ταύτην· τὰ μὲν 29 τὰ δὲ 30 ἡμερῶν· οἱ μεταταῦτα αἰῶνες ἐξηκριβώσαν αὐτὴν ἀστρονομικῶς, ὅτι εἶναι ἡμερῶν 29 ὥρῶν 12. 44. 3". 12" ἣτις λέγεται συνοδικὸς Μὴν· διότι τῇ Νουμηνίᾳ ἢ Σελήνῃ καὶ ὁ Ἡλῖος συνέρχονται κατὰ τὸ αὐτὸ τοῦ Ζωδιακοῦ σημείου· συνήθως μετροῦμεν μόνον 29 ἡμέρας καταλιμπάνοντες τὰς ὥρας καὶ Κλάσματα. παρὰ δὲ τοῖς Ἀστρονόμοις ὁ περιοδικὸς Μὴν αὐτῆς ἕως καὶ ἐπάνω.

κάμψη εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον τῆς περὶ τὴν Γῆν αὐτῆς Πορείας γίνεται ἐν ἡμέραις 27 ὥρας 7. 43'. 12".

Ἐπειδὴ δὲ γνωσθέντος τοῦ Ἐνιασίου ἔτους, οὗτοι οἱ Μῆνες ἐλήφθησαν ὡς μέρη αὐτοῦ, δια τοῦτο ἐν τῷ περὶ Ἐνιαυτοῦ ἀκριβέστερον περὶ τούτου ῥηθήσεται.

ΚΕΦ. Ε'.

Περὶ Ἑβδομάδων.

Αἱ Ἑβδομάδες ἦσαν ἴσας ἐν χρήσει πρὶν ἢ γνωσθῇ ἡ ἐνιασίος Περίοδος Σελήνης καὶ Ἡλίου, καὶ πιθανόν, ὅτι προέκυψαν ἐκ τῶν τεσσάρων Φάσεων τῆς Σελήνης ὡς τοῦ Μηνός αὐτῆς διαίρεσις· ἐν Γενέσει κφ. β'. ἀναγινώσκομεν, ὅτι δημιουργήσας ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ κατέπαυσε ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἡγιασθῇ τὸ Σάββατον ἐν τῇ σκιαῇ τοῦ νόμου· ἐν δὲ τῇ Ἀναστάσει τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ἡ Κυριακὴ κατὰ τὸν νόμον τῆς χάριτος· ἀπ' αὐτῆς λοιπὸν ἀρχόμεθα τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς Ἑβδομάδος, εἴτα δευτέραν γ'. δ'. ε'. εἴτα παρασκευὴν, ὅπερ σημαίνει τὴν προετοιμασίαν τοῦ παλαίου Σαββάτου τῆς Δημιουργίας, εἴτα Σάββατον· ὅπερ ἐβραϊστὶ σημαίνει κατάπαυσιν, δηλονότι τῆς ἑξαήμερου Δημιουργίας τοῦ κόσμου· τούτου ἕνεκα δὲν μετεβλήθη ἡ ὀνομασία.

Λόγος ἔχει, ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι εἶχον ἑβδομάδας ὀνομαζόμεντες τὰς ἡμέρας ἀπὸ τῶν ἑπτὰ Πλανήτων ὡς εἴρηται· ὥστε ἦν παρ' αὐτοῖς δόξα, ὅτι ἐκάστη ἡμέρα ἔχει τὸν κυριεύοντα αὐτῆς Πλανήτην. ὁ Κρόνος καὶ Ἄρης ἦσαν ἀποκ. θεοὶ. ὁ Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη αἰσιοι· ἕκαστος δὲ Πλανήτ. ἡς εἶχε τὸν Ἀστερισμὸν αὐτοῦ. οἷον

ὁ Ἄρης τὸν Κρόνον καὶ Σκορπίον.

ἡ Ἀφροδίτη τὸν Ζυγὸν καὶ Ταῦρον

ὁ Ἑρμῆς τοὺς Διδύμους καὶ Παρθένον

ἡ Σελήνη τὸν Καρκίνον

ὁ Ἡλῖος τὸν Λέοντα

ὁ Ζεὺς τὸν Τοξότην καὶ Ἰχθῦς
ὁ Κρόνος τὸν Αἰγόκερω καὶ Ὑδροχόον.

Οἱ Ἀστρονόμοι, καὶ οἱ νῦν Γαλάται, Ἰταλιῶται, Γερμανοὶ καὶ ἄλλοι Δυτικοὶ ὀνομάζουσι τὰς ἡμέρας τῆς Ἑβδομάδος ἀπὸ τῶν Πλανήτων διασώσαντες τοῦτο ἐξ ὅτου οὐκ ἦσαν χριστιανοί· τὴν Κυριακὴν λέγουσιν ὡς ἡμεῖς· τὴν δὲ β'. τῆς Σελήνης· τὴν γ'. τοῦ Ἄρεως· τὴν δ'. τοῦ Ἑρμοῦ· τὴν ε'. τοῦ Διὸς· τὴν Παρασκευὴν τῆς Ἀφροδίτης· τὸ Σάββατον δὲ Σάββατον· οἱ Γερμανοὶ ὅμως τὴν Κυριακὴν λέγουσι τοῦ Ἡλίου, τ' αὐτὸν εἰπεῖν τοῦ Ἀπόλλωνος.

Οἱ Ἕλληνες καθάπερ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι δὲν εἶχον Ἑβδομάδας, ἀλλὰ οἱ Ἑβραῖοι ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ Σαββάτου· οἵτινες τὰς κατέπιν ἡμέρας ἔλεγον μίαν τῶν Σαββάτων, τὴν ἡμετέραν Κυριακὴν· δευτέραν τῶν Σαββάτων καὶ καθεξῆς ὡς ἡμεῖς λέγομεν, τῆς Ἑβδομάδος.

Δίων ὁ Κάσιος λέγει λζ'. 18 ὅτι οἱ Αὐτοκράτορες βραχυὸν πρὸ αὐτοῦ ἤρξαντο τῶν Ἑβδομάδων παραλαβόντες παρὰ τῶν Αἰγυπτίων· διὸ αἱ ἡμέραι εἶχον τὰ ὀνόματα τῶν Πλανήτων.

Οἱ Ὁθωμανοὶ ἔχουσιν Ἑβδομάδας λέγοντες τὴν Κυριακὴν, Μπαζάρ· τὴν β', μπαζάρ ἐφτεσί· τὴν γ', Σαλί· τὴν δ', Τζερσαμπέ· τὴν ε', Περσαμπέ· τὴν ς', τζούμ-ᾱ· τὸ Σάββατον τζούμ-ᾱ ἐφτεσί.

ΚΕΦ. ζ'.

Περὶ Ἐνιαυτοῦ.

Ἐνιαυτὸς, Ἔτος, χρόνος, ποιητικῶς δὲ λυκάβας συνωνύμως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκλαμβάνονται παρὰ τῶν Συγγραφέων· κυρίως δὲ ὁ χρόνος εἶναι λέξις τῆς ἐνδελεχείας· ἀλλὰ τοῦτο ἕτερας ἂν εἴη θεωρίας· καιρὸς ἐκλαμβάνεται καὶ ἀντὶ χρόνων ἀορίστως μὲν κατὰ τὴν ἡμέραν, ὅμως προσδιορισμένως εἰς ἐποχὴν τῶν χρόνων ἢ ἔτους· αἰὼν δὲ συνήθως περιέχει 100 ἔτη.

Ἡ φύσις διδάσκει τὸν Ἐνιαυτὸν διὰ τοῦ ἀνακυκλισμοῦ

(περιόδου) τοῦ Ἡλίου ἢ τῆς Γῆς ἢ τῆς Σελήνης ἐπὶ τὴν Ἐκλειπτικὴν ἕως καὶ ἐπανακάμψῃ εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ ἀνακυκλισμοὶ αὐτῶν εἰσὶν ἀδιάκοποι καὶ τὰ σημεῖα πολλὰ, ἕκαστον Σύστημα προσδιώριτεν ἰδιαίτερον σημεῖον, ἀφ' οὗ τὸν Ἐνιαυτὸν αὐτοῦ ἀρχεται, ὅπερ ἐξηκριβώθη διὰ μόνον ἀστερονομικῆς ἐπιστήμης· ἀλλ' αἰῶνες παρεῖλθον πρὸς τὴν αὐτοῦ κατάληψιν.

Οἱ Αἰγύπτιοι, ὡς ἀδεται, πρὸ τῆς εὐρέσεως τοῦ Ἡλιακοῦ ἔτους, εἶχον ἑνός, δύο, τριῶν, τεσσάρων καὶ ἑξ Μηνῶν Ἔτος· ὡσαύτως καὶ οἱ Βαβυλώνιοι, Κινέζοι καὶ ἄλλοι· ἐντεῦθεν τὰ αὐτῶν ὑπεράριθμα ἔτη ὁ Πλούταρχος, Νουμάς ΙΗ', λέγει, ὅτι Αἰγυπτίσις μηνιαῖος ἦν ὁ Ἐνιαυτός, εἴτα τετράμηνος· ὁ δὲ Διόδωρος Α'. δὲν ἀποφασίζει, ἀλλὰ λέγει, ὅτι ἀπίστου ὄντος τοῦ πλήθους τῶν ἔτῶν αὐτῶν, ἐπιχειροῦσι τινὲς λέγειν, σεληνιαῖα εἶναι τριακονθήμερα, καὶ ὅτι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἦν ὁ Ἐνιαυτός τετράμηνος κατὰ τὰς τρεῖς ὥρας τοῦ ἔτους.

Οἱ Βαβυλώνιοι Ἀστρονόμοι ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου εἶχον Παρατηρήσεις πρὸ 473.000 ἐτῶν κατὰ τὸν Διόδωρον Β'. καὶ κατὰ τὸν Βηρόζην πρὸ 490.000 ἐτῶν κατὰ δὲ τὸν Ἐπιγένην πρὸ 720.000 ἐτῶν εἶναι ὅμως ἀναντιρρήτον, ὅτι τὰ πλεῖστα ἔθνη πρὸ πολλοῦ ἐγίνωσκον τὸν Ἡλιακὸν Ἐνιαυτόν.

Ὁ Ἡρόδοτος Β'.4 λέγει, ὅτι πρῶτοι τῶν ἀνθρώπων οἱ Αἰγύπτιοι ἐξεῦρον τὸν Ἐνιαυτὸν 12 Μηνῶν τριακονθήμερων ἐπάγοντες ἀνά πᾶν ἔτος πέντε ἡμέρας καὶ δόντες 12 Θεῶν ἐπωνυμίας, καὶ σοφώτερος οὗτος τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες διὰ τρίτου ἔτους ἐμβόλιμον ἄγουσι παρ' αὐτῶν ἀγαλαβόντες· τὸ αὐτὸ καὶ ὁ Στράβων Βιβλ. Ζ'. α'. μαρτυρεῖ, ὅτι οἱ Μῆνες οὗτοι ἦσαν ἡλιακοὶ προσθέτων, ὅτι εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν 365 ἡμερῶν τοῦ Ἐνιαυτοῦ ἐπιτρέχοντος μορίου τινὸς τῆς ἡμέρας, περιόδοντινα συντιθέασιν ἐξ ὅλων ἡμερῶν κτ. καὶ ἄρα εἶχον ἀκριβῆ τὸν ἡλιακὸν Ἐνιαυτὸν ὡς καὶ οἱ νῦν Ἀστρονόμοι· ἐν δὲ Βιβλ. γ'. α'. λέγει, ὅτι οἱ Ἰσπανοὶ εἶχον νόμους 6,000 ἐτῶν

ὅτι δὲ ὁ Στράβων ἐννοεῖ ἔτη ὡς τὰ ἡμέτερα, ναμφοσιβήτητον· ὁ δὲ Λαέρτιος μεταγενέστερος τούτου ἐν τῷ προοιμίῳ ἀναφέρει τὴν ἐπαριθμῆσιν τῶν Αἰγυπτίων ἐξ Ἡφαίστου μέχρι Ἀλεξάνδρου ἐτῶν 48,863· λέγεται δὲ, ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι οὗτοι εὗρον τὸ Ἡλιακὸν Ἔτος π. χ. 2887 κατ' ἀρχαῖς μὲν ἀτελές, μετεπειτα δὲ ὡς εἴρηται· διότι παρετήρησαν, ὅτι ἡ πλημμύρα τῆς Νεῖλου ἤρχετο τῇ Νουμηνίᾳ μετὰ τὴν Θερινὴν τροπὴν τῆς ἡλίου, καὶ ὅτι διὰ τετάρτου ἔτους ἐβράδυνε μίαν ἡμέραν καὶ ἦν καὶ ὁ Σείριος μικρὸν πρὸ τῆς ἀνατολῆς τῆς ἡλίου ἐφαίνετο· ὁ Πλάτανος ἐν Τιμ. ὀνομάζει τῆτο τὸ Ἔτος Νηΐθ. οἱ Μῆνες δὲ αὐτῇ ἦσαν Θῶθ (ἡ 11 Αὐγύστου). Φαωθί· Ἀθύρ· Χοιᾶν· Τυβί· Μεχίρ· Φαμενώθ· Φαρμουθί· Παχών· Παῦνί· Ἐπαφί· Μεσορί· (ἡ 7 Ἰουλ.). Τὸ ἔτος τούτων τῶν Μηνῶν ὀνομάσθη ἐν ὑστέροις χρόνοις Ἀλεξανδρινὸν ἀπὸ 336 π. χ.

Ὁ Θεόπτης Μωϋσῆς ἐξερχόμενος ἐξ Αἰγύπτου ἐγίνωσκε τὸν Ἐνιαυτὸν 12 Μηνῶν ὡς ἐκ τῆς Γραφῆς μανθάνομεν.

Οἱ Θηβαῖοι τῆς Αἰγύπτου κατὰ τὸν Διόδωρον α'. εἶχον ἡλιακὸν τὸ Ἔτος 12 Μηνῶν τριακονθήμερων ἐπάγοντες $5\frac{1}{4}$ ἡμέρας ἀνευ ἐμβολίμων· δηλονότι περιεῖχεν ἡμέρας 365 $\frac{1}{4}$.

Παρὰ τοῖς Πέρσαις τῷ 3209 π. χ. ὁ Δγημοσχίδ εἰσήγαγεν ἡλιακὸν ἔτος 365 ἡμερῶν ἐπάγων διὰ 120 ἐτῶν 30 ἡμέρας· ἐπὶ δὲ τῇ Σιάχ Μαλέκ τῇ καὶ Διελλαeddin 1079 π. χ. οἱ Ἀστρονόμοι αὐτῷ ἐξεῦρον ἔτος ἡμερῶν 365 ὥρῶν 5 49' 15" 0''' 48'''· τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι νῦν ἐν χρήσει ὡς ἀπᾶδον τῷ Μωαμεθισμῷ.

Οἱ Ἰνδοὶ τῷ 3101 π. χ. εὗρον ἡλιακὸν Ἔτος ἡμερῶν 365 καὶ ὥρῶν 5 31' 15".

Οἱ Βραχμᾶνες εἶχον ἀστρονομικὸν ἔτος ἡμερῶν 365 ὥρ. 6 12' 30".

Παρὰ τοῖς Βαβυλωνίοις 2473 π. χ. ὁ Ἐποχος (Νεβρώδ) εἰσήγαγεν Ἡλιακὸν Ἔτος· ὅπερ πρὸς βαυβάται ἀνών.

τίρρηται· εἰν ὁμως ὁ Νεβρώδ οὗτος ἐστὶν ὁ τῆς Γραφῆς τῶν 70, εἰσήγαγε τὸτο τῷ 3000 περίπου πχ.

Οἱ Ἑβραῖοι εἶχον τὸν ἐνιαυτὸν σεληνιακὸν διαιρέμενον εἰς 12 Μῆνας. κατ' ἀρχαῖς κατὰ τὴν παλαιάν Γραφὴν ὠνόμαζον αὐτὰς α'. β'. γ'. κτ. μετὰ δὲ τὴν Αἰχμαλωσίαν Βαβυλῶνες παρέλαβον τὰ ὀνόματα τῶν Χαλδαίων καὶ Περσῶν ὀνομάζοντες Ἀβιδ' τὸν καὶ Νειζᾶν ἡμερῶν 30. Ζιβ 29. Σειβᾶν 30. Ταμέζ 29. Ἀβ 30. Ἐλᾶλ τὸν τῆς Γραφῆς Χασελεῦ 29. Αἰθανεῖμ 30. Βῆλ 30. Κίσελῦ 29. Ταβέθ 29. Σαβαῖτ 30. Ἀδάρ 30.

Οἱ νῦν Ἑβραῖοι τὸν ζιβ λέγουσιν Ἰιάρ· τὸν Αἰθανεῖμ Τισρὶ προφέροντες τισιέρ· τὸν Βῆλ, Μαρσχιφ.

Διὰ τὰ ἰσοχρονήσωσι δὲ τὸτον τὸν σεληνιακὸν ἐνιαυτὸν τῷ ἡλιακῷ, ἐπάγουσι διὰ τρίτου ἔτους δέκατον τρίτον Μῆνα 29 ἡμερῶν διπλασιάζοντες τὸν Ἀδάρ.

Ἦρχοντο τῷ Θρησκευτικῷ νέου ἔτους ἀπὸ τῆς Ἐξόδου τῆς Αἰγύπτου τῷ Μηνὶ Ἀβιδ' ὡς Ἐξοδος κεφ. 12 ἢ ἀπὸ τῆς α'. οἰκοδομῆς τῷ Ναῷ Σολομῶντος· εἴτα ἤρξαντο ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας Βαβυλῶνος, ἢ ἀπὸ τῆς ἀνοικοδομῆς τῷ Ναῷ ἐπὶ Ζαροβάβελ· εἴτα ἀφ' οὗτου ἡλευθέρωσαν αὐτὰς οἱ Μακκαβαῖοι ἢ ἀπὸ τῶν Σελευκιδῶν ἔτους, περὶ δὲ τὸν 1^{ον} αἰῶνα ἤρξαντο τῷ συνήθους ἔτους ἀπὸ Ἀδάμ τῇ Νουμηνίᾳ τῷ Αἰθανεῖμ ἐβδόμου μηνὸς ὡς Λευϊτικὸν 23 καὶ Ἀριθ. 29 καὶ Ἱερ. 9 ὅπερ συμπίπτει τῷ ἡμετέρῳ Σεπτεμβρίῳ· ἐξέλαβον δὲ τὸ ἀπὸ Ἀδάμ 3760 $\frac{1}{6}$ πχ. ὁ σεληνιακὸς αὐτῶν Μὴν Ἀβιδ', ὅστις κατὰ τὴν Γραφὴν ἐστὶ πρῶτος, χρησιμεύει ἡμῖν πρὸς εὐρεσιν τῷ Πάσχῃ ἡμῶν· δίδει ἄρχεται ἀπὸ τῆς Νουμηνίας τῆς ἐαρινῆς Ἰσημερίας· ἢ Ἰσημερίαν ἢ Ἐκκλησίαν ἡμῶν θέττει τῇ 21 Μαρτίου ὡς ἦν κατ' ἐκείνους τὰς χρόνους ὅτε ἢ ἐν Ἀντιοχείᾳ Σύνοδος ἐν τῷ α' αὐτῆς Κανόνι κατὰ τὸν ὅρον τῆς α'. οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ τὸν 5 ἀποστολικὸν Κανόνα ὥρισεν τὸ Πάσχα ἡμῶν ὡς ἐν οἰκείῳ τόπῳ εἰρήσεται.

Οἱ Ἀραβες καὶ πάντες οἱ Μωαμεθανοὶ ἔχουσιν Ἑνι-

αυτὸν σεληνιακὸν 354 ἡμερῶν διαιρέμενον εἰς 12 Σελήνας· οἷον Μουχαρέμ ἡμερῶν 30 ΣαΦέρ 29 ῥεμπὶλ ουλ-εβελ 30 Μπι-ουλ αχιρ 29 Δζεμα ζιῆλ εβ-ελ 30 Δζεμα ζι-ουλ-αχιρ 29. ῥετζεπ 30 Σιαμπᾶν 29 ῥαμαζᾶν 30 Σιεββάλ 29. ζιλκιντέ 30 ζιλ χιτζτζε 29. ὅταν δὲ τὸ ἔτος ἐστὶν ἐμβόλιμον 30. τὸ Ἔτος τῷτο ἀρχεται 622 π.χ. τῇ Σελήνῃ Μουχαρέμ· ἀπὸ τῆς Φυγῆς τῆ Μωάμεθ εἰς Μεδινὰν ἐκ Μένκας· διὸ λέγεται Αἰγίρα.

Οἱ Σῖναι (Κινέζοι) ἔχουσι Κύκλον 60 ἐτῶν ὅστις, λέγουσιν, ἤρξατο 2697 π.χ. τὰ ἔτη τῆτου εἰςὶ σεληνιαῖα· διὰ τὰ ἰσοχρονήσωσι δὲ τὸν Ἐνιαυτὸν τῷ Ἡλιακῷ, ἐπάγουσι διὰ 19 ἐτῶν 7 Μῆνας· οἱ Μῆνες αὐτῶν σύγκεινται ἐξ 29 καὶ 30 ἡμερῶν· τὸ δὲ Ἔτος ἀρχεται τῇ Νουμηνία τῇ κατὰ τὴν θέσιν αὐτῶν Ἐαρος πρὸς τὰ τέλη τῆ ἡμετέρου Ἰανουαρίου.

Οἱ Ἕλληνες κατ' ἀρχὰς εἶχον μικρὰς τὰς Ἐνιαυτὰς, κυρίως τὰς τέσσαρας καιρὰς τῆ Ἔτους κατὰ τὸν Διόδωρον· ὁ δὲ Πλάταρχος, Νουμάς ΙΗ' λέγει, ὅτι οἱ Ἀρκάδες 4 μηνῶν εἶχον τὸν Ἐνιαυτόν· οἱ δὲ Ἀκαρνανεὶς 6 Μηνῶν μετὰ χρόνους οἱ Ἀθηναῖοι συνῆψαν Ἔτος 12 σεληνιακῶν Μηνῶν περιέχον 354 ἡμέρας ὀνομασθὲν δωδεκάμηνος χρόνος, Ἐνιαυτός, Ἔτος· οἱ δὲ Μῆνες ἦσαν οἱ μὲν 29 ἡμέροι καλέμενοι κοῖλοι καὶ ἐννεάφθινοι· οἱ δὲ τριακονθήμεροι, καλέμενοι πλήρεις καὶ δεκάφθινοι· ἡ τάξις αὐτῶν ὀνομαστὶ, ἡδε.

Γαμηλιῶν	ἡμερῶν	29
Ἀνθεστηριῶν	—	30
Ἐλαφηβολιῶν	—	29
Μουνιχιῶν	—	30 ὅστις ἔπειτα ὀνομάσθη

Δημητριῶν.

Θαργηλιῶν	—	29
Σκιοφοριῶν	—	30
Ἑκατομβαιῶν	—	29
Μεταγειτινῶν	—	30
Βοηδρομιῶν	—	29

Μαιμακτηριῶν — 30

Πυανεψιών — 29

Ποσειδεῶν — 30

ὕστερῳ δὲ χρόνῳ μετεκινήθη αὕτη ἡ τάξις ὡς ἐφεξῆς εἰρήσεται.

Αἱ ὀνομασίαι αὗται τῶν Μηνῶν παρωνυμῶνται ἀπὸ τινων Πανεορτίων τελουμένων κατὰ τέτους τῆς Μῆνας· ὁ Ἑκατομβαιῶν ἐλέγετο ἀρχαιόθεν Κρονίων καὶ Κρόνιος· περὶ δὲ τῆς ἐφηθείσης τάξεως ὅλοι οἱ συγγραφεῖς συμφωνῶσι διαφωνῶντες μόνον περὶ τῆ Πυανεψιάδος, καὶ Μαιμακτηριῶνος. ὁ Ἀρποκρατίων θέττει τὸν Πυανεψιάνα πρὸ τῆ Μαιμακτηριῶνος· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης μετὰ τῆτον ἀμέσως· διὸ οἱ νεώτεροι διαπληκτίζονται περὶ τήτου πρὸς ἀλλήλους. ἀλλὰ παρατρέχων αὐτὸς μὴ θέλοντας νὰ ὑποθέσῃσι τὰς κατὰ καιρὸς μετακινήσεις χωρῶν περαιτέρω.

Οἱ Ἀθηναῖοι διήρουν τὸν σεληνιακὸν Μῆνα εἰς τρεῖς δεκάδας, δεχήμερα δὲ κατὰ τὸν Πολυδεύκην τὴν πρώτην ἔλεγον Μηνὸς ἱσταμένου ἢ ἀρχομένου· τὴν β'. Μηνὸς μεσῶντος· τὴν γ'. Μηνὸς φθίνοντος, ἢ παυομένου· τὰς δὲ ἡμέρας τῆς πρώτης δεκάδος ἔλεγον α'. β'. γ'. δ'. κτ. ἱσταμένου ἢ ἀρχομένου· τῆς δευτέρας δεκάδος, α', β', γ', κτ. μεσοῦντος ἢ ἐπὶ δέκα· τῆς δὲ τρίτης δεκάδος ἔλεγον, πρώτη ἐπ' εἰκάδι, δευτέρα ἐπ' εἰκάδι κτ. ὁ Σόλων δὲ εἰσήγαγεν ἀντίστροφον τρόπον τῆς γ'. δεκάδος κατὰ τὰ φθίνοντα φῶτα τῆς Σελήνης, καὶ οὕτως ἐλέγετο ἡ 21 τῆ Μηνὸς, ἐννάτη φθίνοντος ὅταν ὁ Μῆν ἦ· χεν 29 ἡμέρας· δεκάτη δὲ φθίνοντος, ὅταν ἦ· χε 30. καὶ ὕτως ἐφεξῆς· ἡ δὲ ὕστερα τῆ Μηνὸς ὠνομάσθη ὑπὸ τῆ Θαλῆς τριακάς· ἀλλ' ὁ Σόλων ταυτοχρονήσας τὴν ἀνωμαλίαν τῆ μηνὸς τῇ συνόδῳ ὠνόμασεν αὐτὴν Ἑννὰ καὶ νέαν, τὴν δὲ ἐφεξῆς ἡμέραν νομηνίαν κατὰ τὸν Λαέρτιον καὶ Πλέταρχον· ἥτις ὅταν ἐκωλόκευον οἱ Ἀθηναῖοι Δημήτριον τὸν πολιερικτὴν ὠνομάσθη Δημητριάς· ὅμοιον ἐκ τῆ Ἡσιόδου, ὅτι τὰς τῆς δευτέρας δεκάδος ἔλεγον καὶ δευτέραν πρώτην, δευτέραν τρίτην, τετάρτην κτ. τὰς

δὲ τῆς τρίτης, τρίτην πρώτην, τρίτην δευτέραν κτ. ἀλλ' εὐρίσκομεν παρ' αὐτῶ καὶ ἑνδεκάτην καὶ δυωδεκάτην ὡς ἐν ἔργῳ καὶ ἡμέραι.

„ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἑνδεκάτης μεγ' ἀμείνων

Τῶν δὲ Μακεδόνων οἱ Μῆνες ἦσαν, Δῖος, Ἀπελλαῖος, Αὐθιναῖος, Περίτιος, Δύστρος, Ξάντικός, Ἀρτεμισίος, Δαΐσιος, Πάνεμος, Λῶος, Γερπιαῖος, Ὑπερβερεταῖος· οἱ χωρικοὶ δὲ τῶν Μακεδόνων ὀνόμαζον αὐτὰς ἀπὸ τῆ Ζωδιακῆ· Ζυγὸς, Σκορπίος, Τοξότης, Αἰγόκερως, Ὑδροχόος, Ἰχθύς, Κριὸς, Ταῦρος, Δίδυμος, Καρκίνος, Λέων, Παρθένης.

Πρῶτος Μῆν τῶν Μακεδόνων ἦν ὁ Δῖος κατὰ τὸν Γαληνόν, Σουίδα, καὶ Ζηνόβιον· ἤρχετο σὺν τῇ Χεινοπωρινῇ Ἰσημερίᾳ.

Αἱ Μακεδονικαὶ τῶν Μηνῶν Ὀνομασίαι ἐπεκράτησαν καὶ μ.χ. εὐρίσκω τὸν ὑπερβερεταῖον καὶ ἐν τοῖς Ἀποστολικαῖς Κανόσιν ὅς ὁ ἱεὺς Κλήμης ἔγραψε.

Οἱ Βοιωτοὶ εἶχον ἰδιαιτέρας ὀνομασίας τῶν Μηνῶν· ἦτοι· Ὑποδρόμιος, Πάνεμος, Ἀλαλκομένιος, Δαμάτριος, Ἀθηναῖος, Βουκάτιος, Ἑρμαῖος, Προστατήριος. οἱ ἐπίλοιποι ἀγνοοῦνται.

οἱ Πάφιοι	οἱ Βιθυνοὶ
Ἀφροδίσιος	Ἡρεως ἢ Ἡραῖος
Ἀπογονικός	Ἑρμεῖος
Αἰνικός	Μητρώος
Ἰούλος	Διονύσιος
Καισάρειος	Ἡράκλειος
Σεβαστός	Δῖος
Αὐτοκρατορικός	Βενδιδαῖος
Δημεξαρχικός	Στρατήγιος
Πληθύτατος	Ἀρειος
Ἀρχιερεὺς	Περίεπειος
Ἑσθιος	Ἀφροδίσιος
Ῥωμαῖος	Δημήτριος

Μῆνες τινὲς τῶν Παφίων δηλοποιῶσιν, ὅτι ὠνομάσθησαν ἕως ἐπὶ τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Ῥώμης.

Δὲν εἶναι εὐλογος ἡ γνώμη, ὅτι οἱ Ἕλληνες μετῆρχοντο συνήθως σεληνιακὸν τὸ ἔτος ἐκ 354 ἡμερῶν, ἀλλ' ὅτι μετῆρχοντο αὐτὸ ἐξισῶντες τῷ ἡλιακῷ τροπικῷ δι' ἐμβολίμων, εἰ καὶ ἔχ' ἔτος ἐξηκριβωμένως ὥς ἐξεῦρεν αὐτὸ οἱ ὕστεροι χρόνοι· διότι μὲ βεβαίως ὁ Λαέρτιος, ὅτι πρῶτος ὁ Θαλῆς εὔρε τὸν τροπικὸν Ἐνιαυτὸν, καὶ ἐκ τῆς διαλέξεως τῆ Σόλωνος μετὰ τῆ Κροίσου παρ' Ἡροδότῳ Α. 32 πληροφορεῖται, ὅτι τὸ ἔτος περιεῖχε 360 ἡμέρας· ὅτι δὲ ἕκαστος Μῆν ἦν τριακονθήμερος, μαρτυρεῖται ὁ Πλίνιος, καὶ πείθεται παρὰ τῆ Ἀριστοτέλους περὶ Κυνῶν ὁχείας 5'. 20 ἐνῷ λέγει τὸ ἕκτον μέρος τῆ Ἐνιαυτῆς ἡμερῶν 60 καὶ τὸ πέμπτον 72.

Τὸν Ἡλιακὸν Ἐνιαυτὸν ἔλεγον ἡλίου Περίδον ἢ χρόνον περιελθόντα ἐξ ὥρῶν εἰς ὥρας τῆ Θεῆ· τὸν δὲ τῶν Ποιητῶν λυκάβαντα εἶδον ἐπὶ ἀρχαίων Νομισμάτων σημειωμένον τῷ L.

Κατενόουν οἱ μάκαρες Ἕλληνες, ὅτι ἐκ ἐρῶς καταμετρεῖσι τὰς Περίδους Ἡλίου καὶ Σελήνης· διὸ ἡγωνίζοντο ἐκ παντὸς τρόπου ἵνα ἐξακριβώσωσι τὸτο· ἀλλ' αἱ εὐρέσεις τοιούτων ἀληθειῶν ἀποταμιεύονται ἐν τῷ σαφῶ αἰῶνι τῆ μέλλοντος· ὅστις ὥς εἰπεῖν ἐγκυμονεῖ αὐτὰς πολυμερῶς καὶ ἀπέποτε ἀποτίκτει.

Ἐκ τῆς ρηθείσης διαλέξεως τῆ Σόλωνος ἐξάγω, ὅτι διὰ τὰ συμβαίνειν τὸ σεληνιακὸν ἔτος ἰσόχρονον τῷ τροπικῷ Ἐνιαυτῷ τῆ Ἡλίου ἐπήγοντο διὰ δευτέρου ἔτους ταῖς 360 ἡμέραις 30 ἐμβόλιμοι· τοιοῦταιτρόπως δὲ ἀναλογεῖσιν ἐκάστῳ ἔτει 375 ἡμέραι, πλεονάζοντων δέκα· ὅπερ ἐκτόπως παρεξηγημένον καὶ ἀπίθανον. διὸ κρίνω, ὅτι τὰ ἀντίγραφα εἰσὶν ἐσφαλμένα ἀπορῶν, ὅτι οἱ ἐκδόται δὲν περιεργάζονται τὰ τοιαῦτα.

Διὰ τὰ ἐξισάσωσι λοιπὸν ἀκριβέστερον τὸ παραάλλαγμα τῆ σεληνιακῆς ἔτους τῷ ἡλιακῷ ἔτει ἐπεννόησαν Κύκλους· οἷον

Τὴν Διετηρίδα ἐπάγοντες διὰ δευτέρου ἔτους ταῖς 354 ἡμέραις δέκατον τρίτον Μῆνα 22 ἡμερῶν διπλασι-

ἀξίντες ἔτω τὸν Ποσειδεῶνα· τοιουτωτρόπως τὸ Ἔτος γίνεται 365 ἡμερῶν ισόχρονον πῶς τῷ ἡλιακῷ ἀδεται, ὅτι Θαλᾶ τὸ εὖρημα τέτο· Ἐξευρέθη μετέπειτα ἡ Τετραετηρὶς πιθανῶς ἐφ' ᾧ τὸ Ἔτος ἀρχεται ἀπὸ τῆς Νουμηνίας κατὰ τὸ αὐτῶν σύνηδες· διὸ ἐξελήφθη τέτο 360 ἡμερῶν, καὶ ἐκάστῳ ἔτει προσετέθησαν ἐμβολίμοι δύο ἡμέραι· αἵτινες ἐλέγοντο ὑπερβαίνουσαι ἢ ὑπερβάλλουσαι ἡμέραι, καὶ ἀρχαιρεσίαι ἢ ἀναρχοὶ ἡμέραι· διότι κατ' αὐτάς ἐπαυον ἐν Ἀθήναις αἱ ἐτήσιοι Ἀρχαὶ ψηφισμένων ἄλλων ἀρχόντων· ἀλλ' ἐπειδὴ ἔτως ἐξελάμβανον τὸ Ἔτος $361\frac{3}{4}$ ἡμερῶν διὰ τέτο ἐκάστῳ τετάρτῳ ἔτει ὑφηρεῖτο μία ἡμέρα ἀπὸ τῶν 8 ἐμβολίμων ἣτις ἐλέγετο ἐξαίρεσιμος ἡμέρα· κατὰ τὸν Πλάταρχον περὶ Φιλαδελφίας καὶ συμπσ: 9. 6 αὕτη ἦν ἡ δευτέρα τῆς Βοηδρομιῶνος· διὰ ταύτης τῆς τετραετηρίδος προσδιωρίσθησαν ἀκριβέστερον τὰ ὀλύμπια, Πύθια καὶ αἱ ἄλλαι Πανηγύρεις ἵνα ἐπιτελῶνται πάντοτε ἡμερᾶς συμπεραίνω, ὅτι ἡ Τετραετηρὶς αὕτη δὲν ἀπέβλεπε τὴν Ἀστρονομίαν, ἀλλὰ τὰ ἔθιμα τῶν ἔθνους· ἅπερ διὰ μιᾶς δὲν μετακινῶνται· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ Φιλεπιστήμονες Ἕλληνες ἐβλεπον, ὅτι ἡ Τετραετηρὶς ὁλοσχερῶς συμπληροῖ ἡμέρας 1447 τὰ δὲ τέσσαρα ἡλιακὰ ἔτη 1461 δὲν ὑπέμειναν, ἀλλ' εἰσῆζαν ἄλλον Κύκλον τῆς ὀκταετηρίδος.

Ἡ ὀκταετηρὶς αὕτη ἐπεννοήθη ὑπὸ τῆς Κλεοστράτου Τενεδίου ὀλ' Ξή' ἢ Ξά'. ἐξέλαβεν ἔτος τὸ σεληνιακὸν Ἔτος ἡμερῶν 354, τὸ δὲ Ἡλιακὸν 365 καὶ ὥρων 6· καὶ ἡ διαφορὰ 8 ἡλιακῶν Ἑτῶν πρὸς 8 σεληνιακὰ ἦν $= 2922 - 2832 = 90$ · ἐκ τῶν τῶν 90 ἡμερῶν συμπληρώσας τρεῖς πλήρεις Μῆνας τριακονθημέρους ἐπήγαγεν αὐτὰς ἐμβολίμους δι' ὀγδού· Ἐτους· νομίζουσαν ὅμως, ὅτι διένειμεν αὐτὰς ἕνα τῷ α'. Ἐτει, ἕνα τῷ τρίτῳ, καὶ ἕνα τῷ ε' διπλασιῶσας τὸν Ποσειδεῶνα· προκύπτει ἐντεῦθεν, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῆς Κλεοστράτου τέτου ἤρχοντο τῆς Ἐτους τῷ Γαμηλιῶνι· ὅστις ἦν περίπου ὁ ἡμέτερος Ἰανουάριος.

Κατόπιν ὁ Ἀρπαλος παρατήρησεν, ὅτι διὰ ταύτης τῆς Ὀκταετηρίδος ἡ Νουμηνία προλαμβάνει δύο ἡμέρας τῆς Φυσικῆς Νουμηνίας· τῆτου ἔνεκα ἐκλαβὼν τὸν ἡλιακὸν Ἐνιαυτὸν 365 ἡμερῶν καὶ 12 ὥρῶν ἐπῆυξεν τὴν ὀκταετηρίδα = 2924 ἡμέρας.

Ὁ Κύκλος ἔτος ἤρχετο ἀπὸ τῆς ἐνάτου Ἑτους· διὸ ἐλέγετο ἐνίοτε καὶ ἑνεατηρίς ὡς ἡ Διετηρίς, Τριετηρίς, καὶ ἡ Τετραετηρίς Πενταετηρίς· ἐχὶ ὅτι ἐπερίσσευον ἔτους, ἀλλ' ὅτι ἔληγον τότε.

Ὁ περικλεέστατος Μέτων παρατήρησεν, ὅτι καὶ ἡ ὀκταετηρίς προσκρᾶει τι περὶ τὰς ἀκριβεῖς Περιόδους τῆς Ἡλίου καὶ Σελήνης, καὶ ἡ διαφορὰ προϊόντων τῶν χρόνων ἐπαύξει· ἐξέθηκε λοιπὸν τὸν περίφημον κύκλον τῆς Ἑνεαδεκαετηρίδος ἐξ ἡμερῶν 6,940 τῷ 432 π.χ. κατὰ τῆτον διὰ 19 Ἑτῶν αἱ Νουμηνίαι ἐπανέρχονται εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὅθεν ἤρξαντο· ἐξέλαβε δὲ τὰς ἑνιαυτὰς β'. ε'. ή. ι'. ιγ'. ις'. ιη'. 384 ἡμερῶν, τὰς δὲ ἄλλους 354 καὶ 355 ἀρξάμενος κατὰ τὸν Διόδωρον ιβ' ἀπὸ ιγ' τῆς Σκιροφοριῶνος· τῆτον τὸν Κύκλον μετερχόμεθα πρὸς εὐρεσιν τῆς Πάσχας ἐν τοῖς εἰρημένοις ἔτεσι τὰ ἄσπρα ποῖσι τὴν ἀποκατάστασιν λαμβάνοντα τὸν ἀνακυκλισμὸν ὡς ἑνιαυτὸς τινος μεγάλου κατὰ τὰς ἡμετέρους προγόνους, οἷς καὶ οἱ καθ' ἡμᾶς Ἀστρονόμοι ἐνοπριζόμενοι πᾶς αὐτὸ βλέπουσι.

Εἰσήγαγεν ἔτος τὸν ἡλιακὸν Ἐνιαυτὸν ἡμερῶν 365 ὥρῶν 6. 18'. 56". 50"". τὸν δὲ συνοδικὸν Μῆνα τῆς Σελήνης ἡμερῶν 29. ὥρῶν 12. 45'. 57". 26"" δηλ. τὸν Ἐνιαύσιον αὐτῆς ἡμερῶν 354. ὥρῶν 9. 11'. 29". 21"".

Πᾶσαι αἱ πολιτεῖαι τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ Μακεδόνες αὐτοὶ παρεδέχθησαν τὸ θαυμάσιον τῆτο ἐφεύρημα· ἔτος κατεσκευάσε καὶ εἶδος τι δημοσίας Ἀστρονομικῆς ἐφημερίδος (παραπήγματα) ἥτις ἐδείκνυε τὴν περίοδον τῆς Ἡλίου, Ἀνατολὴν καὶ Δύσιν τῶν Ἀστέρων, καὶ ἕτερά ττα ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς Θερινῆς κέντρου (Θερινῆς ἡλιοστασίου). συνεργεῖα δὲ καὶ τῶν Ἀστρολόγων Εὐκτήμονος καὶ Φαί-

νονος ἔστησεν ἐπὶ τῆς Πνυκὸς τῶν Ἀθηνῶν τὸν μέγαν Γνώμονα.

Ὁ Κάλιππος δὲ παρετήρησεν, ὅτι ὁ Κύκλος ἔτος παρέλκει 6 ὥρας· ὃ ἐστὶν ἐν 76 ἔτεσι μίαν ἡμέραν διὸ τῷ 350 π.χ. μετῆλθε Κύκλον 76 ἑτῶν τετραπλασιάσας τὸν Μετώνειον, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆ Ἑκατομβαιῶνος μετὰ τὸ Θερινὸν κέντρον· ἐπὶ δὲ τῆ τέλους τέτου τῆ Κύκλου ἀπέκρουσε τὴν παρέλκουσαν ἡμέραν.

Οὗτος μετέπειτα χαριζόμενος τοῖς Μακεδόσι 312 π.χ. ἤρξατο τῆ Κύκλου ἀπὸ τῆ ὁπωρινῆς κέντρον ἵνα συμπύπτῃ ἡ Νομηνία τῇ ἡμέρᾳ ἐν ἣ οἱ Μακεδόνες ἐπιτελεῖσι τὲς Ὀλυμπιακὰς Ἀγῶνας πρὸς ἀνάμνησιν τῆς ἐν Ἀρβήλαις νίκης· τῆτο ὠνομάσθη ἐποχὴ Ἀλεξαίδρου· ἀλλὰ μεταταῦτα, Ἐποχὴ Σελευκιδῶν· κατὰ τῆτο ὁ ὑπερβερεταῖος ἐξελήφθη πρῶτος ἀντὶ τῆ Αὐθιναίου.

Ὁ Ἱππαρχος ὕστερον εὔρε τὸν Ἡλιακὸν Ἐνιαυτὸν 5 λεπτῶν παραλλάττοντα· διὸ τετραπλασιάσας τὸν Κάλιππειον Κύκλον ἐπεδιόρθωσε.

Ἐνταῦθα τῆ λόγου γενόμενος νομίζω, ὅτι ὥρα ἐστὶ τῆ νῆ ὑπομνήσω πότε ἤρχοντο κυρίως οἱ Ἕλληνες τῆ νέου αὐτῶν ἔτους· διὸ ἐπάναγκες ἵνα διαλάβω περὶ Ὀλυμπιάδων.

Ἀδεται, ὅτι Ἡρακλῆς ὁ Ἰδαῖος πρῶτος συνέστησε τὸν Ἀγῶνα τῆτον δὲ ὁ ἀπόγονος κατὰ τὸν Πausανίαν 5. 8 Κλύμενος ὁ Κάρδιος ἔθηκεν αὐτὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ 50 ἔτη μετὰ τὸν Κατακλυσμὸν τῆ Δευκαλίωνος· εἴτα ὁ Πέλοψ· μετ' αὐτὸν δὲ ὁ Ἀμφιάων· ἀλλ' ὥς ἔοικε δὲν ὑπῆρχε κοινὸς· ὁ Πελίας δὲ καὶ Νηλεὺς ἔθεσαν αὐτὸν ἐν κοινῷ· ἀλλ' ἡμελήθη· διὸ ὁ Αὐγέας καὶ Ἡρακλῆς ὁ Ἀμφικτύονος ἔθηκαν αὐτὸν πάλιν· εἴτα οἱ Αἰτωλοὶ μετὰ τῆ Ὀξύλου κατὰ τὸν Στράβωνα 8. 4. ἐξέλιπε πάλιν· διὸ ὁ Ἴφιτος Ἥλειος ἔθηκεν αὐτὸν δημοσίως· μετὰ δὲ 26 Ὀλυμπιάδας ἤρξατο ἀδιαλείπτως ἡ Χρηνολογία αὕτη νικῶντος Κοροΐβου τῆ Ἥλειου στάδιον 776 π.χ. ἐπικρατῆντος τῆ Ἀγῶνος 5 ἡμέρας, καὶ διὰ 4 ἐτῶν ἐπιτελου-

μένου· ἀπὸ τῆδε λοιπὸν ἄρχονται κοινῶς αἱ Ὀλυμπιάδες· ἔνιοι δὲ τῶν χρονολόγων, ὡς ἡμεῖς ἔ' μιμέμεθα, θέττουσι τὴν ἀρχὴν αὐτῶν τῷ 777 π.χ· οἷς καὶ ὁ Πεταύσιος ὁ δὲ Οὐστέριος τῷ 772 καὶ ὁ Καλβίσιος τῷ 774 π.χ.

Ἄγνοῦμεν κυρίως ποίας Ἐποχῆς Ἔτος μετήρχοντο οἱ Ἕλληνες πρὸ τῶν Ἀργοναυτικῶν καὶ Τρωϊκῶν μετὰ ταῦτα μετήρχοντο τὸ ἀπὸ τῆς Καταβολῆς τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὰ Πάρια Μάρμαρα· ἐνίοτε δὲ τὴν κἀθοδὸν τῶν Ἑρακλειδῶν· ἀλλ' ἐκ τῶν Τρωϊκῶν μανθάνομεν τῆτο ἀκριβέστερον.

Μία Ὀλυμπιάς περιέχει 4 ἔτη ἡλιακὰ ἡμέτερα, ἢ τὸ ἡμισυ τῆς ὀκταετηρίδος· ἔτως ἀριθμεῖται συνήθως πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἀρχαίας αὐτῆς χρονικῆς ἀνωμαλίας· οἱ Ἀγῶνες αὐτῆς ἤρχοντο τῇ ια'. τῇ Ἐκατομβαιῶνος· ὅστις ἤρχετο τῇ Νουμηνία μετὰ τὸ Θερινὸν Ἡλιοστάσιον τὸ συμβαῖνον τῇ 10 Ἰουνίου.

Τὸ Ἔτος δὲ τῶν Ἀθηναίων ἤρχετο τῇ Νουμηνία τῇ Ἐκατομβαιῶνος· ἀλλ' ἀρχαιότερως τῇ Νουμηνία τῇ Γαμηλιῶνος·

Οἱ περιεχόμενοι τέσσαρες Ἐνιαυτοὶ ἐν τῇ Ὀλυμπιάδι σημειῶνται α'. β'. γ. δ'. ὅταν βλέπωμεν Ὀλ. Ε. δ' τότε περαιῖται ἡ Ὀλυμπιάς καὶ εἰσὶν ἔτη 20. ὅταν δὲ Ὀλ. Ε. α'. ἢ β. ἢ γ', τότε εἶναι ἀτελὲς ἔτῶν 17 ἢ 18 ἢ 19. Ἐπειδὴ παρῆλθεν ἡ Δ'. ἔτῶν 16, καὶ ἄρχονται οἱ ἀριθμοὶ τῆς Πέμπτης α'. β. γ'. σημειῶ τῆτο· ἐπειδὴ πολλοὶ καὶ τῶν λογίων αὐτῶν ἐκλαμβάνουσι τὴν Ὀλυμπιάδα ἐντελῇ προσθέττοντες καὶ τὸ α' ἢ β' γ'. Ἔτος· εὗρον τῆτο τό σφάλμα καὶ παρὰ Δωρικοῖς Συγγραφεῦσι.

Οἱ ἀρχαιότεροι Συγγραφεῖς ὁ Κάδμος Μιλήσιος, ὁ Φερεκύδης, ὁ Ἡρόδοτος κτ. χρονολογῶντες μετῆλθον τὰς γενεὰς ὡς μέτρον χρόνου τὰς τρεῖς διὰ 100 ἔτη ὡς ὁ Ἡρόδοτος ἐξηγεῖ Β. 142· ὁ Ἀλικαρνασεὺς ἐπαριθμεῖ τὴν γενεάν 27 ἔτῶν ἐνίοτε.

Μάτην οἱ νεώτεροι ἐν οἷς καὶ ὁ μέγας Νεύθων ἐπε-

χειρίσθησαν να εξακριβώσωσι πόσον επικρατῶσι τρεῖς γενεαί, ἢ τρεῖς Βασιλεῖαι· διότι τὸ νὰ προσδιορισθῇ ὁ τῆς ἀνθρωπίνου ζωῆς ὅρος ἐπίσης, ἐστὶν ἀδύνατον· ὑπολαμβάνω, ὅτι ὁ Ἡρόδοτος προσδιώρισε μέτρον χρόνου τὰ 100 ἔτη διατρέσας ἀπλῶς εἰς τρεῖς γενεάς, ἐχὶ δὲ εἰς τὰς τῆς ζωῆς γενεάς τῆς ἀορίστου.

Πρῶτος Τίμαιος ὁ Λοκρὸς μετῆλθε τὰς Ὀλυμπιάδας· εἶτα εὐρίσκομεν αὐτὰς καὶ παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις.

Οἱ Ἀθηναῖοι ἐν τοῖς δημοσίοις Γράμμασιν ἔγραφον μέχρι Κόδρου τὸ ὄνομα τῷ Βασιλέως· ἐν δὲ τῇ Δημοκρατίᾳ, τὸ ὄνομα τῷ ἀ. ἀρχοντος· ὅστις ἐλέγτο ἀρχὼν ἐπώνυμος· οἱ δὲ Λακεδαιμόνες ἀρχαίως τὸ τῷ Βασιλέως ἐν τοῖς μετέπειτα δὲ χρόνοις τὸ τῷ πρώτου Ἐφέρου· τῷτ' αὐτὸ μετῆλθον καὶ Ἱστορικοὶ τινες ὡς ὁ Ξενοφῶν, ὁ Διόδωρος κτ. τὰς ἀρχοντας σημειῶντες καὶ τὰς ἐφόρους σὺν ταῖς Ὀλυμπιάσιν.

Ἦν ποτε καιρὸς ὅτε παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἐν μέρει ἦσαν ἐν χρήσει Ἔτους καὶ τὰ Πύθια 585 ἢ 582 π.χ. ἀρξάμενα· ὅμως αὕτη ἡ χρονολογία ἐπὶ πολὺ δὲν ἐπεκράτησεν.

Εἶχον κατὰ τόπους καὶ ἄλλα ἔτη οἱ Ἕλληνες· πρὸ 27 ἑτῶν εἶδον ἐν τῇ νήσῳ Τήνῳ ταύτην τὴν Γραφὴν ἐπὶ κτιστῷ Μαρμάρου τείχους τινος.

„αρχων επωνυμος Γεμελλος Νεικις-

„αρχις Δημητρια Βαθυλλου το θυ-

„μιατηριον εφερον Θνησιμος και Φι-

„λεινος οι Φιλεινου ουτοι ηρξαντο

„Θυσμικον Ετος.

ἴσως αὕτη μετεκομίσθη ἐκεῖσε ἐξ Ἀθηνῶν· ποῖον τὸ Θυσμικὸν Ἔτος, εἰπάτωσαν οἱ Ἀρχαιολόγοι· ἐγὼ ἠρώτησα περὶ τήτου, ἀλλ' ἔμεινα ἐν τῇ ἀπορίᾳ μου.

Ἐν τῇ νήσῳ Ψαρά ἐκεῖτο τότε ἐν τῇ αὐλῇ τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἐπὶ τῷ ὄρει, ἐνθα ἦν ἴσως ὁ Ναὸς τῷ Ποσειδῶνος, κυβικός τις λίθος περίπου 4 ποδῶν μήκου

ἔχων πολλήν γραφὴν δυσανάγνωστον ὃ τότε αὐτόχθων μακαρίτης Ἀρχιμανδρίτης Νικηφόρος ὁ καλημέρης ἐφορῶν ταύτην τὴν Ἐκκλησίαν, ἀνὴρ ἐλλόγιμος, καὶ φιλογενής, ὅστις πολλῶν ἀνῶν ἶδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω, ἐδείξεν αὐτὴν ἐμοί, καὶ ἐφύλαττεν ἀλώβητον διὰ τὰς παρῆστας ἡμέρας· ὁφίαις δὲ γενομένης δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀναγνώσω αὐτὴν· τῇ ὑστεραίᾳ δὲ ἀνεχώρησα· οἱ φιλοπραγμονήσαντες ταύτην φιλόμουσοι οἰδοῦσιν εἶπου λόγου ἄξια· ἐκ ἀλυσιτελῆς κρήνῃ νὰ παρενεῖρω εἰ καὶ παρὰ Χορδὴν καὶ τῆτο, ὅτι τότε εὗρον ἐν τῇ Ἰκαρίᾳ νήσῳ ὃ μακρὰν τῇ Γαλισκάλῃ ἐπὶ τῆς πλακὸς τῆς ἀγίας τραπέζης τῆς Ἐκκλησίας Παναγίας ἧς ἐπ' ἀριστερᾷ ὁ κρυσταλοειδὴς Καταβράκτης καὶ τὸ καλλιέροον ῥεῦμα παρέρχεται, τάδε·

ἡ Καμαρα

Ἀλφ' ἀνδρεα καὶ αὐρ
 Νεικομηδεῖας' οὐκ ἐξεσ
 ται οὐδενί θειναι οὐδενᾶ
 πλεον ἡμῶν καὶ τῶν ἡμῶν
 διαφερόντων ἡν δὲ μὴ θήσει
 τῇ ταυροπολὶ Ἀρτεμιδι ἔ τριακοσία

Ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἦν Ἰερὸν Ἀρτέμιδος καλέμενον Ταυροπόλιον· οἱ λαῶσι καὶ Δορκάδες ἐκυνηγῆντο ἀδεῖα τῆς Ἰερίσσης.

Ὁ μακαρίτης Ἀνθιμος Γαζής ἠτήσατο παρ' ἐμῶ ταῦτα διὰ τὸν λόγιον Ἑρμῆν, καὶ ἔδωκα σὺν ἐκ ὀλίγοις ἄλλοις ὑπομνήμασιν, ἀλλ' ἀγνοῶ τὸ γεγονός.

Μετά τὸν θάνατον τῷ μεγάλῳ Ἀλεξάνδρου ἤρξατο ἐν ἀλλοδαπῇ ἡ καινοφανὴς Ἐποχὴ τῶν Σελευκιδῶν 312 π.χ. ὡς εἴρηται· διότι τότε Σέλευκος ὁ Νικάνωρ ἐκυρίευσεν τῆς Βαβυλωνος· τῷ δὲ 69 π.χ. ἤρξατο τὸ Ἔτος τῆς Ἑμμέσης· τῷ δὲ 64 π.χ. τὸ πομπήιον Ἔτος κατὰ

πόλεις τινὰς τῆς Συρίας· 48 δὲ πχ. 22 Σεπτεμβρίῳ τὸ τῆς Ἀντιοχείας.

Οἱ Ἀστρονόμοι ἐν Βαβυλῶνι 747 πχ. τῇ 14 Σεπτεμβρίου ἤρξαντο νεοφανῆς Ἔτους 365 ἡμερῶν διαιρουμένων εἰς 12 Μῆνας τριακονθήμερους σὺν 5 ἡμέραις ἐμβολίοις· οἱ Πέρσαι παραλαβόντες αὐτὸ εἰσήγαγον καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, ἔνθα κατηργήθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ Αὐγύστου· παρὰ δὲ τοῖς Χαλδαίοις ἐξηλείφθη ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν τῷ 650 μχ. παρὰ Πέρταις δὲ ἀκυρώθη ὑπὸ τῶν Σελευκιδῶν, ἀλλ' ἐπὶ Γεσδεργέρου γ' τῷ 632 μχ. ἀποκατεστάθη.

Οἱ Ῥωμαῖοι εἶχον τὸ Ἔτος ἡμερῶν 304 ἐκ 10 Μηνῶν ἀρχαιόθεν· ὁ Ῥωμῖλος δὲ ἐπηύξησεν αὐτὸ εἰς 360 ἐκ 12 Μηνῶν· οἵτινες ἦσαν Μάρτιος, Ἀπρίλιος, Μάιος, Ἰούνιος, Κυντίλιος, Σεξτίλιος, Σεπτέμβριος, Ὀκτώβριος, Νοέμβριος, Δεκέμβριος, Ἰανουάριος, Φεβρουάριος· ἅτακτοι ὅμως· οἱ μὲν γὰρ ἦσαν 30 εἴκοσι ἡμερῶν, οἱ δὲ 35 οἱ δὲ πλειόνων· διότι τότε οἱ Ῥωμαῖοι εὐδερμίαν ἔννοιαν εἶχον τῆς γινομένης ἀνωμαλίας περὶ τὴν σελήνην καὶ τὸν ἥλιον· Νουμᾶς δὲ ὁ Πομπήλιος βασιλεύσας κατείδεν, ὅτι ὁ Σεληνιακὸς Ἐνιαυτὸς περιέχει ἡμέρας 354· ὁ δὲ ἥλιακὸς 365· διπλασιάσας λοιπὸν τὸ παράλλαγμα τῶν 11 ἡμερῶν ἐπήγαγε διὰ δευτέρου Ἔτους ἐπὶ τῷ Φεβρουαρίῳ τὸν ἐμβόλιμον Μῆνα Μαρκηδόνιον 22 ἡμερῶν ἵνα ἰσοχρονήσῃ τὸ σεληνιακὸν τῷ ἥλιακῷ· Ἔτει μετεκίνησε δὲ ὡς λέγει ὁ Πλάταρχος καὶ τὴν τάξιν τῶν Μηνῶν τάξας πρῶτον τὸν Ἰανουάριον, δεύτερον τὸν Φεβρουάριον, τρίτον τὸν Μάρτιον· πολλοὶ δὲ λέγουσιν, ὅτι οἱ Μῆνες ἦσαν 10 καὶ ὁ Νουμᾶς προσέθηκε τὸν Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον, καὶ ὅτι διὰ τετάρτου Ἔτους ἔταξε τὸν Μαρκηδόνιον 23 ἡμερῶν· ὁ Κυντίλιος ὠνομάσθη ὑστέροις χρόνοις Ἰούλιος, καὶ ὁ Σεξτίλιος Αὐγουστος πρὸς μνησίαν τῶν ὁμωνύμων αὐτῶν Αὐτοκρατόρων.

Ἡ πρώτη τῶ Μηνὸς ἐλέγετο Καλένδαι, ἀπὸ τῆ ἐλληνικῆ καλέω· διότι ὁ Ἱερεὺς αὐτὴν ἐκῆρπτεν· ὅθεν Κα-

λενδάρειον τὸ ἡμερολόγιον· Ἀραβιστὶ δὲ Ἀλμανάχον.

Ἡ ἐβδόμη τῷ Μαρτίου, Μαΐου, Ἰουλίου, Ὀκτωβρίου, καὶ ἡ πέμπτη τῶν ἐπιλοίπων ἐλέγοντο νόμαι· ἰδοὶ δὲ ἡ δεκάτη πέμπτη τῷ Μαρτίου, Μαΐου, Ἰουλίου, καὶ Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ ἐπιλοίπων ἡ δεκάτη τρίτη· εἶχον καὶ ἄλλους τινὰς τρόπους τοιούτους περιττὰς πρὸς τὸ προκείμενόν μου· ἐπεὶ δὲ οἱ ἱερεῖς διέθεττον τὸν Ἑνιαυτὸν ἐχρόνιζον, καὶ συνέτεμον αὐτὸν κρουσιμετρῶντες κατὰ τὰς ἐπιταγὰς καὶ τὰς σκοπὰς τῶν δυναστῶν· ὥστε προέκυπτον ἀνωμαλῖαι τῷ χρόνῳ συνταρασσόμενου, καὶ τῷ θέρους καὶ μετοπώρου παραχρονέντων.

Ἰᾶλιος λοιπὸν ὁ Καῖσαρ διὰ τῷ Ἀλεξανδρέως Σωσιγένοῦς, ἢ κατὰ τὸν Μακρόβιον διὰ τοῦ Μαρκίου Φλαυτίου, πιθανώτερον δὲ δι' ἀμφοτέρων τῷ 45 π.χ. ἐπανώρθωσε τὸν Ἑνιαυτὸν εἰσάξας τὸν Ἡλιακὸν ἡμερῶν 365 καὶ 6 ὥρῶν διαιρέμενον εἰς τὰς ξηθéntας 12 Μῆνας· ἐκ δὲ τῶν 6 ὥρῶν μίαν ἐμβολίμον ἡμέραν διὰ τετάρτου ἔτους· οἱ Μῆνες ἐλήφθησαν ἕτως· ὁ Ἰανουάριος 31 ἡμερῶν· Φεβρουάριος 28 καὶ ἐν ἐμβολίμῳ ἔτει 29· Μάρτιος 31· Ἀπρίλιος 30· Μαῖος 31· Ἰούνιος 30· Ἰούλιος 31· Αὐγούστος 31· Σεπτέμβριος 30· Ὀκτώβριος 31· Νοέμβριος 30· Δεκέμβριος 31.

Τῷτο τὸ ἔτος καλεῖται Ἰουλιακόν· ἔπερ ἡ ἀρχὴ ἡ παρίθμηθῃ ἀπὸ τῷ ἡμετέρου ἀπὸ Ἀδάμ ἔτους 794· κατὰ δὲ τοὺς Δυτικούς 714 πρὶν τῷ αὐτῶν ἀπὸ Ἀδάμ ἔτους. ἤγουν ὅτε χρόνος κατὰ τὴν Γραφὴν αὐτῶν δὲν ὑπῆρχεν· ἀλλ' οἱ ἀρχαῖοι δὲν περιώριζον τὴν Κοσμοποιάν ὡς ἡμεῖς διὰ τῆς Μωσαϊκῆς Πεντατεύχου.

Ἐπὶ δὲ τῷ Καίσαρος Αὐγύστου τῷ Ὀκταβιανῷ παρατηρήθη, ὅτι τὸ Ἰουλιακόν ἔτος ἐπλεόναζε τρεῖς ἡμέρας· εἶναι δὲ πιθανόν ὅτι τῷτο προήλθεν ἐκ τῶν καταχρηστικῶν ἐμβολίμων τῶν ἱερέων· διότι τοῦτον παράλλαγμα τότε εἶναι ἀδύνατον ἐκ τῆς φύσεως· διὰ τὴν νὰ ἐξαλειφθῇ· λοιπὸν αὐταὶ αἱ παρέλκουσαι τρεῖς ἡμέραι, ἐθέσπισεν ὁ Αὐγούστος, ὅτι 12 Ἑνιαυτοὶ ἕκτοτε νὰ Ἀγωνταὶ χω-

εἰς ἐμβολίμων· ἵνα μὴ εἰσφρήσῃσι δὲ καὶ εἰς τῶπιόν
 πάλιν τοιαῦται καταχρήσεις, ἐχάλκοχαράχθῃ ἢ ἐπιδίε-
 θῃσις.

Ἔτους ἐποχὴν εἶχον οἱ Ῥωμαῖοι τὴν Καταβολὴν τῆς Ῥώ-
 μης 754 π.χ. κατὰ τὸν Οὐάβριον· τέτῳ ἐχρῶντο συ-
 νήθως ὡς καὶ νῦν τινες τῶν νεωτέρων Συγγραφέων. ἀλλ'
 ὁ Διοκλητιανὸς ἐθέσπισεν ἐφ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν αὐ-
 τῷ τὸ Ἔτος τῆς αὐτῆς στέψεως 29 Αὐγέστου 284 μ.χ.
 ὅπερ καὶ οἱ Χριστιανοὶ μετῆλθον τότε.

Ἡμεῖς δὲ οἱ ὀρθόδοξοι μετηρχόμεθα ἐν τοῖς πρόσθεν
 χρόνοις τὸ ἀπὸ Ἀδὰμ ἡλιακὸν Ἔτος ἐπαριθμῶντες αὐ-
 τὸ κατὰ τὰς Βυζαντίους ἀπὸ α'. Σεπτεμβρίου 5508 π.χ.
 κατὰ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει 680 μ.χ. 5. οἰκουμένην
 Σύνοδον· τῷτο καλεῖται Βυζαντικὴ Ἐποχὴ· τῷτ' αὐτὸ
 καὶ οἱ Ῥῶσοι μετῆλθον σὺν ἡμῖν ἐξ ὅτου γεγόνασιν Χρι-
 στιανοὶ ἄχρι τῆς μεγάλου Πέτρου, ὡσαύτως καὶ ἡ λα-
 τινικὴ Ἐκκλησία ἐν τῷ μαρτυρολογίῳ αὐτῆς, εἰ καὶ ἡ
 Βουλγάτα ἐπεταὶ τῷ κοινῷ Ἑβραϊκῷ Κειμένῳ· τῷτο ὁ-
 μως τὸ ἀπὸ Ἀδὰμ Ἔτος διαφέρει κατ' ἄλλας ἐπαρι-
 θμήσεις· οἷον

5624 κατὰ τοὺς Ἰουδαίους ἐπὶ Κλήμεντος

5506 κατὰ τὸν Κεδρινόν

5501 κατὰ τοὺς Ἀλεξανδρεῖς

5493 κατὰ τὰς Ἀντιοχεῖς

5199 κατὰ τὸν Εὐσέβιον

4163 κατὰ τὸν Ἰώσηπον Φλαύιον

4004 κατὰ τὸν Οὐσέριον καὶ οὐθ' ἄλλον· ὅπερ οἱ πλεῖ-
 στοὶ τῶν νεωτέρων μετέρχονται θέλοντες ὅτι
 συμφωνεῖ τῷ Ἡροδότῳ

3984 κατὰ τὸν Πετῶ

3949 κατὰ τὸν Καλβίσιον καὶ Σκαλίγερον

3760 $\frac{1}{6}$ κατὰ τὰς νῦν Ἰουδαίους· ἔπερ ἤρξαντο τὸν 1^{ον}
 αἰῶνα.

αὗται αἱ διαφοραὶ προκύπτουσιν ἐκ τῶν διαφορῶν Κειμέ-
 νων, καὶ Ἑρμηνειῶν τῆς παλαιᾶς Γραφῆς.

Ἡμῶν δὲ αἰρετώτερον τὸ 5508, διότι ἐξ αὐτῆς εὐρίσκομεν τοὺς Κύκλους Ἡλίου καὶ Σελήνης, καὶ τὴν Ἰνδικτιῶνα κ.τ.

Ἡ Ἐκκλησία μετήρχετο πρότερον καὶ τὸ Ἀλεξανδρινὸν Ἔτος ἐπαριθμήθην ὑπὸ τοῦ Ἰουλίου Ἀφρικανῆ τῷ γ'. αἰῶνι σύμφωνον ὃν τῷ τῆς Κτησίας προσέτι μετήρχετο καὶ τὸ τῆς Ἀντιοχείας ἀνευρεθὲν ὑπὸ Πανοδώρου τῷ Ε' αἰῶνι τῆτο λέγεται Ἐκκλησιαστικὴ Ἐποχὴ ἀρχόμενον ἀπὸ α'. Σεπτεμβρίου· τῷ δὲ Η', αἰῶνι Κάρολος ὁ μέγας εἰσήγαγεν ἐν Δύσει τὸ Ἔτος ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἐπαριθμηθὲν ὑπὸ Διονυσίου τῆ μικρῆς τῆ καὶ Σκύθου· ὅστις ἐξεῦρεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χ'ς ἐγεννήθη πρὸς τὸ τέλος τῆς 753 ἀπὸ Καταβολῆς Ῥώμης· ἀπανταχῆ οἱ Χριστιανοὶ παρεδέχθησαν τῆτο ἀλλεπαλλήλως ὡς καὶ ἡμεῖς, καὶ οἱ Ῥῶσοι ἐπὶ Πέτρου τῆ μεγάλου· ὁ δὲ Οὐσέριος διίσχυρίζεται, ὅτι ὁ Διονύσιος ἔτος ἐσφάλη ὑπερχενίσας 4 ἔτη καὶ 7 Μῆνας τὴν Γέννησιν τῆς Ἰησοῦ Χ'ς, διότι κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν ΚΦ. Γ'. 1 καὶ 23 ὁ Ἰησοῦς ἐβαπτίσθη τριακοντέτης τῷ πεντεκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, καὶ ὅτι ἔτος ἀνηγορεύθη τῷ 764 ἀπὸ Ῥώμης συμβασιλεύσας τῷ Αὐγύστῳ τρεῖς ἔτη, εἴτα μοναρχήσας μετὰ τὸν ἐκείνου θάνατον· καὶ ὅτι ὁ Ἰωσήπος λέγει, ὁ Ἡρώδης τέθνηκε 4 ἔτη π.χ. καὶ δὲν ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς γεννήσεως τῆς Ἰησοῦ κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον, καὶ ὅτι σώζονται καὶ Νομίσματα ταιαῦτα· ἀλλὰ πῶς ὁ Οὐσέριος θέλει ἵνα ζῶν ὁ Αὔγουστος ἐλαττώσῃ τὰ ἔτη τῆς Βασιλείας αὐτῆς χαρίζων αὐτὰ τῷ Τιβερίῳ, ὃν αὐτὸς κατέστησε διάδοχον μετὰ τὸν αὐτῆς θάνατον; ὁ Εὐαγγελιστὴς ἐξιστορεῖ ὀρθότατα· διότι ἡ ἡγεμονία, τουτέστιν ἡ Βασιλεία τῆς Τιβερίου δὲν ἐννοεῖται ἀπὸ 764 Ῥώμης συμβασιλεύοντος τῷ Αὐγύστῳ. Ἐπειδὴ αὐτὰ εἰσὶν ἔτη τῆς Βασιλείας τῆς Αὐγέστου, ἀλλὰ ἀπὸ 767 Ῥώμης 14 μ.χ. τῇ 7 τῆς Μηνὸς Αὐγέστου, ὅτε ἡγεμόνευσε μοναρχήσας θανόντες τότε τῆς μέχρι τῆδε βασιλεύοντος Αὐγέστου· ὁ δὲ Ἰωσήπος δὲν εἶναι κατὰ

τῆτο τόσον ἀξίόπιστος μήτε τὰ Νομίσματα· δίδτι εἰσὶ μεταγενέστερα, καὶ ὁ Ἡρώδης μετὰ Χ'ν τέθνηκεν ὡς εἰρησεται· οἱ Ἀστρονομικοὶ λογισμοί, ὁ Φλέγων, ὁ Δανιήλ καὶ ἄλλοι βεβαιῶσι τὸ σύνηδες ἡμῶν Ἔτος.

Ἡμεῖς ἀρχόμεθα τῷ συνήθους Ἔτους ὡς εἴρηται, ἀπὸ τῷ πρώτου Μηνὸς Ἰανουαρίου α'. ἀλλὰ τὸ σωτήριον Ἔτος ἀρχεται ἔξ ἡμέρας πρότερον ἀπὸ τῆς Γεννήσεως τῷ Ἰησῷ Χ'ν τῇ 25 Δεκεμβρίου.

Ἡ ἐχέφρων, εὐσύνετος, καὶ διορατικὴ σοφία τῶν ἀρχαίων δὲν ἐτόλμησέ ποτε νὰ διερευνήσῃ τὸν χρόνον τῆς Κοσμογενείας κρίνουσα σοφῶς, ὅτι τῆτο ἐστὶν ὑπὲρ ἀνθρώπων· διὰ τῆτο οἱ σοφοὶ οὗτοι ἐχρονολόγουν ἀπὸ τῶν χρόνων γνωστῶν τινων συμβαμάτων· ἀλλ' ἡ ὑπέρσοφος τῷ Θεῷ Βέλησις ὑπόκνησεν ὥστε νὰ ἀνακαλύψῃ τῆτο τὸ μυστήριον Ἐβραίῳ τινι ἐν Αἰγύπτῳ ποιμένοντι ἐπὶ τῷ ὄρει Χωρήβ τῷ Ἰοθὺρ τὰ πρόβατα· ἔτος ἐστὶν ὁ Θεόπτης Μωϋσῆς, ὅστις ἐλλαμφθεὶς παρὰ Θεῷ ἔγραψε τὴν Πεντάτευχον διὰ τὸν περιέσιον λαὸν τῷ κυρίου, τὸ βασιλείον ἱεράτευμα, τὸ ἔθνος τὸ ἅγιον, ἀλλὰ δὴ καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἀγνώμονα· αὕτη ἡ Θεόδοτος Βίβλος μαρτυρεῖ ἡμᾶς τὴν ἐν ἔξ ἡμέραις τῷ παντὸς δημιουργίαν, καὶ τὴν ἐν αὐτῇ ἐκ χοῦς πλάσιν Ἀδὰμ τῷ πρωτοπλάστου· ὅθεν διὰ τῶν λοιπῶν ἀναγνωσμάτων τῆς Γραφῆς ἐξάγονται τὰ 5508 ἔτη ἔκτοτε ἕως τῷ σωτήριος ἡμῶν Ἰησῷ Χ'ν ὡς ἐφεξῆς ἐπαριθμηθήσεται.

Ἐχόμενον δὲ νῦν ἐστὶ τὸ νὰ ἐκθέσω τὴν ἐξακρίβωσιν τῷ Ἐνιαυτῷ τῆς φύσεως· ἦν ἡ Ἀστρονομία ἐξεύρεν ἐν τῷ Σχολείῳ τῷ σοφωτάτου χρόνου προκόψασα.

Κλαύδιος ὁ Πτολεμαῖος ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτῷ εὐρετὸν τροπικὸν τῷ Ἡλίου Ἐνιαυτὸν ἡμερῶν 365 καὶ ὥρων 5. 55'. 12". Τροπικὸς δὲ Ἐνιαυτὸς ἐστὶν ἀπὸ τῷ Σημεῖου τῆς τροπῆς τῷ Ἡλίου ἕως τῆς αὐτῇ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐπαναλεύσεως.

Οἱ νῦν Ἀστρονόμοι εὐρίσκουσιν αὐτὸν ἡμερῶν 365 ὥ-

τέμνει τῇ Ἐκλειπτικῇ ἐπὶ τῷ αὐτῷ σημείου· τότε ἡ παλμικὴ Περίοδος τῆς Γῆς ἰσοστοιχεῖ ἀκριβῶς τῇ Περιόδῳ τῆς σεληνιακῆς Κύκλου.

Ἐπὶ τῶν Ἀργοναυτῶν ὁ Ἥλιος (νῦν ἡ Γῆ) εἰσέρχεται εἰς τὸ σημεῖον τῆς Κριῦς τῇ ἑαρινῇ Ἰσημερίᾳ, ἀλλὰ τῇ σήμερον εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἰχθῦς· μετὰ δὲ 22000 ἔτη εἰσελεύσεται πάλιν εἰς τὸν Κριόν, καὶ ἔσται πάλιν τότε ἡ ἑαρινὴ Ἰσημερία. ὁ Ἰππαρχος 140 π.χ. κατεφώρασε τὸν Κριόν ἀπέχοντα τῇ Ἰσημερίᾳ 4 μοίρας.

Αἱ περίοδοι λοιπὸν τῆς Σελήνης δὲν ἰσοχρονῶσιν ἀλλήλαις· διὸ λίαν ἐξηκριβωμένως εἰσὶν οἱ Ἐνιαυτοὶ αὐτῆς ἄνισοι· αὐτὴ ἐν τῷ παρόντι περιεθεύει ταχύτερον, καὶ προσγειότερον ἢ ἑκπαλαι· διότι ἡ τροχιά αὐτῆς συνεστάλη, καὶ ἐπομένως ἀποπερατοῖ τὴν Περίοδον αὐτῆς ἐν βραχυτέρῳ χρόνῳ ἢ ἀρχαίως.

Ὁ Λαπλάσης τῷ 1815 ἔδειξεν, ὅτι διὰ τῆτο αἱ Παλίρροιαὶ ἠϋξήσαν.

Ὁ συνήθης ἡμῶν Ἰουλιακὸς Ἐνιαυτὸς ἡμερῶν 365 καὶ 6 ὥρῶν, δι' ἧ καὶ τὸ Πάσχα λογιστεύομεν, πλεονάζει τῇ ἀστρονομικῇ 11' 15" διὰ δὲ 128 Ἑτῶν πλεονάζει μίαν ἡμέραν.

Ὅταν ἡ τῆς Ἀντιοχείας Σύνοδος ᾤρισε τὸ Πάσχα κατὰ τὴν α'. οἰκουμένην, ὡς εἰρήσεται, ἵνα ἐπιτελῇται μετὰ τὴν ἑαρινὴν Ἰσημερίαν, αὐτὴ τότε συνέβαινε τῇ 21 Μαρτίου· ἀλλὰ διαγενομένων τῶν χρόνων γίνεται νῦν πρωϊαίτερον· ἡ εὐρεσις λοιπὸν τῆς διηκριβομένου Ἐνιαυτοῦ ἐξ ἧ καὶ τὸ Πάσχα, ἦν ἀναγκαιοτάτη.

Ἀπόκειται ὁ στέφανος τῆς Παρατηρήσεως ταύτης ἀναντιρρήτως τοῖς ἡμετέροις προγόνοις· οἵτινες καὶ ἐν ταῖς τρικυμίαις τῶν κατ' αὐτῶν ἀναφανέντων Ὀθωμανῶν, καὶ τῶν μετὰ τῶν Λατίνων ἐκκλησιαστικῶν διαφωνιῶν, διέσωζον τὴν ἰδιάζουσαν αὐτοῖς φιλοσοφίαν ἀπριζ ἐχόμενοι, καὶ ὡς ἄλλη κιβωτὸς ὑπὸ τῆς ἐπομβρίας καὶ τῆς σάλου τῶν δεινῶν, ἀκαταπόντιστοι ἐπιπλέοντες.

Νικηφόρος ὁ Γρηγοράς ἐπὶ τῇ πρεσβυτέρῳ Ἀνδρο-

νίκου τῷ Παλαιολόγῳ προτείνει τὴν διόρθωσιν ταύτην· ἀλλὰ δὲν ἐγκρίνεται διὰ τὰς αἰτίας, αἵτινες ἄλλοις ἡμῶν ἐπικρατέσι τέτου χάριν ἐπιμένονεν ἐπὶ τὸ Ἰουλιακόν "Ετος, τῷ πλεονασμῷ ἡμᾶς μὴ λανθάνοντος.

Γρηγόριος γ', ὁ Πάπας ἐνεθυμήθη τέτου τῷ προβλήματι, καὶ διὰ τῷ ἀστρονόμῳ Ἀλοησίου Λιλίου 1581 μ.χ. ἐπανόρθωσε τὸ Ἰουλιακόν "Ετος ἀφαιρέσας τὰς πλεονάζοντας 10 ἡμέρας ἀπὸ 325 μ.χ. τῆς α', οἰκουμένης Συνόδου ἕως 1581· ἅς συνεπλήρουν περίπου τὰ ἐτησίως παρέλκοντα 11' 15" ἔτος ἢ Κ' Δεκεμβρίου ἔξελ. Φθ. διὰ α'. Ἰανουαρίου τῷ 1582· ὠνομάσθη δὲ Γρηγοριανόν "Ετος· ἀλλ' ἐπειδὴ ἔκτοτε τὰ παρέλκοντα αὐτὰ κλάσματα ἐν 128 ἔτεσιν ἀναπληρῶσι πάλιν μίαν ἡμέραν πλεονάζουσαν, ἀρίσθη, ὅπως διὰ 400 ἔτων ἀφαιρῶνται τρεῖς ἡμέραι ὥστε ἐν 300 ἔτεσι τὸ τελευταῖον "Ετος ἐκάστης ἐκατονταετηρίδος ἄγεται ἄνευ ἐμβόλιμου ἡμέρας· διὰ δὲ 400 ἔτων ἐπάγεται ἡ ἐμβόλιμος· τῷ 1700 λοιπὸν καὶ 1800 καὶ 1900 δὲν ἔχουσιν ἐμβόλιμον ἡμέραν, ἀλλὰ τὸ 2000· τὸ δὲ Ἰουλιακόν "Ετος κατὰ τὰς τρεῖς ἐκατονταετηρίδας πλεονάζει τρεῖς ἡμέρας διὰ τῶν αὐτῶ ἀπαραιτήτων ἐμβολίων.

Ἡ Μεταρρύθμισις αὕτη τῷ Γρηγοριανῷ "Ετους δὲν ὑποκίμησεν ἐντελῶς ἐπὶ τῇ διακρίβωσει τῷ Ἰουλιακῷ Ἐνιαυτῷ, καὶ τῷ Ἡμερολογίῳ· διότι μετὰ ταύτας τὰς ἀφαιρέσεις πλεονάζουσι πάλιν διὰ 400 ἔτων τρεῖς περίπου ὥραι· προσέτι τὸ σημεῖον τῆς ἐαρινῆς Ἰσημερίας προχωρεῖ ἐτησίως· ὥστε ἐν ἐνὶ αἰῶνι συμπληροῖ ὑπὲρ μίαν ἡμέραν· εἴτα αἱ θέσεις τῆς Γῆς δὲν ἔχουσι ταῦτον τὸν Μεσημβρινόν· Φεβ' εἰπεῖν αἱ 12 ὥραι τῆς Ῥώμης εἰσὶν 7 ἐν Πεκίν, καὶ τὸ Μεσουράνισμα τῆς ἡμέρας τῷ Μεξικῷ ἐστὶ Μεσονύκτιον ἐν Κίτῳ· αἱ δυσχέρειαι αὗται ἀποτελεῖσι δυσκατάρθετον τὸ ἰσόχρονον τῷ συνήθει "Ενιαυτῷ μετὰ τῷ κλασματικῷ ἀστρονομικῷ, καὶ ἔχ. ἤτον τὴν διακρίβωσιν καὶ οἰκουμένην ὁμοφωνίαν τῷ ἡμερολογίῳ· ἀλλὰ δευρὸν συνιδεῖν τὸ μέλλον.

Ταύτην τὴν Γρηγοριακὴν Μεταρρύθμισιν παρεδέχθησαν ἀνυπερθέτως ἀπαξᾶπαντες οἱ τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας· οἱ δὲ Ἑσυχαστικαὶ τῷ 1700· οἱ Ἀγγλοὶ τῷ 1752· οἱ Σουηδοὶ οἱ καὶ Σουηκοὶ τῷ 1753· οἱ δὲ Λουθηρικοὶ καλβίνοι ἐπέμεινον μὲν τελῶντες τὸ Πάσχα ἑτεροχρόνως, ἀλλὰ 1777 παρεδέχθησαν ταύτην· ἡμεῖς δὲ οἱ ὀρθόδοξοι ἐπιμένομεν τῷ Ἰουλιακῷ ἀκράδαντοι.

Οἱ Γαλάται ἐπὶ τῆς Δημοκρατίας αὐτῶν ἠθέτησαν τὸ Γρηγοριακὸν Ἔτος καινοτομήσαντες τῷ 1793 Σεπτεμβρίῳ 10 τῷ Μεσονυκτίῳ τῆς ἐν Παρισίοις ἀκριβοῦς Φθινοπωρινῆς Ἰσημερίας, Ἔτος 12 τρεακονθημέρων Μηνῶν ὀνοματοθετήσαντες αὐτὸς ἕτω πως Τρυγητιῶν, ὀμιχλαίων, παχναίων, χιωνίων, βροχαιῶν, ἀνεμιῶν, βλαστηφοριῶν, αἰθηφοριῶν, χλοοφοριῶν, θειστηριῶν, θερμαιῶν, καὶ καρποφοριῶν· ὁ Μῆν διηγεῖτο εἰς τρεῖς δεκάδας, αἱ δὲ ἡμέραι ὀνομάζοντο ἀριθμητικῶς α'. β'. γ'. κ'. τ. λ. ἡ δεκάτη ἦν Ἑσπρὴ ἀργίας· τρεῖς Ἑνιαυτοὶ εἶχον 5 ἡμέρας ἐμβολίμους· ὁ δὲ τέταρτος ἔξ· τὴν ἕκτην ταύτην ἡμέραν Δημοκρατικὴν ὀνομάζον. Φραγκικὰ δὲ τὸν Κύκλον τῆς Τετραετηρίδος.

Ἡ μεταρρύθμισις αὕτη ὑπάρχει καταλληλοτέρα τῆς Γρηγοριακῆς ταῖς ἐπιπλοκαῖς ἡμῶν καὶ κοινωνίασι· ὅμως ἀντιβαίνει ταῖς θρησκευτικαῖς Ἐβδόμασι καὶ τῷ νέῳ Ἑτει τῆς τῆς Χριστῆς Γενήσεως· διὸ δὲν παρεδέχθη παρὰ τῶν ἄλλων Χριστιανῶν τῆς Δύσεως· ἐν Γαλλίᾳ δὲ ἔπαυσε τῷ 1806 τῆς Γρηγοριακῆς ἀπεκατασταθείσης.

Καὶ ἄλλος περὶ Ἑνιαυτοῦ λείπεται δὲ εἰπεῖν περὶ τῶν τῇ Χρονολογίᾳ παρεπομένων.

ΚΕΦ. Ζ'.

Περὶ τῶν τεσσάρων καιρῶν τοῦ Ἑτους.

Οἱ Ἕλληνες κατ' ἀρχὰς διήρουν τὸ Ἔτος εἰς δύο καιροὺς ὀνομάζοντες ὥρας, τὸ Θέρος καὶ τὸν Χειμῶνα· μετέπειτα εἰς τρεῖς, Ἑαρ, Θέρος καὶ Χειμῶνα· ὑστέρως

δὲ εἰς τέσσαρας ὥρας ὡς καὶ ἡμεῖς οἱ ὀνομάζοντες αὐτάς Καίρους, Ἑαρ, Θέρος, Φθινόπωρον, καὶ Χειμῶνα· ἀπερ εἰσὶν ἀποτελέσματα τῆς ἐτησίου περιόδου τῷ Ἡλίῳ (ἢ Γῆς) διατρέχοντος τὰ Σημεῖα τῷ Ζωδιακῷ Κύκλῳ ἐκ τῷ βορείου τροπικῷ ἕως τῷ νοτίῳ καὶ ἐπανακείμεπτοντος.

Ἡ ἐπ' ἀκριβὲς εὐρεσις τῶν στιγμῶν τῶν ἡν ἀνέφικτος χωρὶς Ἀστρονομίας· ἥτις κατεφώρασεν αὐτάς εὐεργετήσασα τὸ ἀνθρώπινον γένος· οἱ Ἕλληνες ἔλεγον αὐτάς Κέντρα. Τὸ Ἑαρ κατὰ τὴν ἡμετέραν χρόνους γίνεται 9 Μαρτίου τῷ Ἡλίῳ ἢ τῆς Γῆς εἰσερχομένου, ἢ λέγεται, εἰς τὸν Κριόν· τότε γίνεται ἡ ἑαρινὴ Ἰσημερία, ἑαρινὸν Κέντρον.

Τὸ Θέρος, 10. Ἰουνίου τῷ Ἡλίῳ εἰσερχομένου εἰς τὸν Καρκίνον, καὶ γίνεται τὸ θερινὸν ἡλιοστάσιον, ἢ θερινὸν Κέντρον, καὶ ἡ Τροπὴ.

Τὸ Φθινόπωρον 11 Σεπτεμβρίου, τῷ Ἡλίῳ εἰσερχομένου εἰς τὸν ζυγόν, καὶ γίνεται ἡ φθινοπωρινὴ Ἰσημερία, ἢ κέντρον· ὁ χειμὼν 10 Δεκεμβρίου τῷ Ἡλίῳ εἰσερχομένου εἰς τὸν Αἰγόκερῳ, καὶ γίνεται τὸ χειμερινὸν ἡλιοστάσιον, ἢ κέντρον, καὶ ἡ τροπὴ.

Ἄλλ' αὐτὰ συμβαίνουσιν ἐν τῷ Ἀρκτικῷ ἡμισφαίριῳ τῆς Γῆς ἢ ἡμεῖς κατοικῶμεν· ἐν τῷ νοτίῳ δὲ γίνεται τὸ ἀνάπαλιν· τῷ ἡμέτερον Ἑαρ καὶ ἡ ἑαρινὴ Ἰσημερία ἐκεῖ ἐστὶ Φθινόπωρον καὶ Φθινοπωρινὴ Ἰσημερία· τὸ δὲ Φθινόπωρον ἡμῶν καὶ ἡ φθινοπωρινὴ Ἰσημερία, ἐστὶν ἐκεῖ Ἑαρ καὶ ἑαρινὴ Ἰσημερία· καθάπερ τὸ Θέρος ἡμῶν, ἐκεῖ χειμῶν· ἔτος δὲ ὁ ἡμέτερος, ἐκεῖ Θέρος, καὶ ἔτι αἱ θέσεις παραλλάττουσι.

Ἡλιοστάσια λέγονται, ἐπειδὴ ὁ Ἥλιος τότε φαίνεται ἡμῖν, ὅτι ἴσταται τινὰς ἡμέρας ἐπὶ τῷ αὐτῷ σημείῳ ἀνατέλλων καὶ δύων καὶ μὴ προχωρῶν· τῷτο προέρχεται ἐκ τῆς τροπῆς αὐτῆς ἐκ τῷ βορείῳ τροπικῷ πρὸς τὸ νότιον, ἐκ τῷτο δὲ πρὸς τὸν βόρειον, καὶ τὸ διάστημα τῆς Καμπύλης ταύτης Γραμμῆς διαφεύγει τὴν ἡμῶν ὀ-

ρασιν καὶ Θέσιν ὥστε φαίνεται ὁ ἥλιος, ὅτι ἰστάμενος ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀνατέλλει.

Τροπαὶ λέγονται αἱ τῷ Ἡλίου ἀφ' ἑνὸς εἰς τὸν ἄλλον τροπικὸν παλινδρομαίαι· ἀλλὰ μήτε τῷτο ὑφίσταται· ἐπεὶδὴ ὁ ἥλιος ἢ ἀντ' αὐτῆς ἢ Γῇ περιοδεύει τὴν μεταξὺ τῶν Τροπικῶν κύκλων Ἐκλειπτικὴν ἐνδελεχῶς καὶ ἀνεπιστρέφως· εἰς δὲ λέξεις σημαντικαὶ τῶν Φαινομένων ἡμῶν, καὶ τῶν καιρικῶν ἐξαλοιάσεων ἐπὶ τῆς Γῆς κατὰ τὰς ἐξαλλάξεις τῶν Θέσεων ἢ οἰκίσεων.

ΚΕΦ. Η'.

Περὶ Ἐπακτῶν.

Ἐπακταὶ λέγονται τὸ παράλλαγμα ἢ αἱ διαφοραὶ Ἐνιαυτῆ πρὸς Ἐνιαυτὸν, καὶ Μηνὸς πρὸς Μῆνα.

Ὁ Ἀστρονομικὸς Ἐνιαυτὸς τῷ Ἡλίῳ (ἢ Γῆς) περιέχει ἡμέρας 365 ὥρας 5. 48'. 45". ὁ δὲ συνήθης ἡμῶν μόνον 365 ἐμβόλιμος δ' ὢν 366. αὕτη ἡ διαφορὰ Ἐπακταὶ ἔνιαυτῶν λέγεται.

Οἱ Ἡλιακοὶ Μῆνες τῶν Ἀστρονόμων εἰσὶν ἀλλήλοις ἰσόχρονοι, ἕκαστος ἡμερῶν 30 ὥρῶν 10. 29'. 3". 45". οἱ δὲ συνήθεις ἄλλοι ἡμερῶν 30 ἄλλοι 31 ὁ δὲ Φεβρουάριος 28 ἐμβόλιμος δὲ 29. αὕτη ἡ διαφορὰ πρὸς τὰς Ἀστρονομικὰς Μῆνας Ἐπακταὶ Μηνῶν καλεῖται.

Ὁ σεληνιακὸς Μῆν ἐστὶν ἡμερῶν 29 ὥρῃ 12 καὶ λεπτῶν τινῶν· οἱ δὲ συνήθεις ἡλιακοὶ, ὡς εἴρηται· τὸ παράλλαγμα τῷτο Ἐπακταὶ Μηνῶν ἀκδεῖ.

Αἱ νεώτεραι Ἐπακταὶ εἰσῆχθησαν ὑπὸ τῆς προειρημένου Ἀλοησίου Διλίου πρὸς ἀκριβεστέραν εὗρεσιν τῶν Νουμνηνῶν· αἵτινες δὲν συμβαίνουνσι κατὰ τὸ αὐτὸ σημεῖον ἐν 19 Ἑτεσιν κατὰ τὸν Μέτωνα, ἀλλὰ μετὰ μίαν ἡμισυ ὥραν.

Ἐν τοῖς ἡμετέροις ἡμερολογίοις ἕκαστος Μῆν ἔχει Ἐπακτάς· ὁ Μάρτιος 5. ὁ Ἀπρίλιος 1. ὁ Μάιος 3. ὁ Ἰούνιος 6. ὁ Ἰούλιος 1. ὁ Αὐγούστος 4. ὁ Σεπτέμ-

βριος 7. ὁ Ὀκτώβριος 2. ὁ Νοέμβριος 5. ὁ Δεκέμβριος 7. Ἰανουάριος 3. ὁ Φεβρουάριος 6. μέθοδος αὕτη ἀγχοινουστάτη πρὸς εὐρεσιν τῆς ἡμέρας τῆς Ἑβδομάδος ἐν ᾗ οἱ Μῆνες ἀρχονται.

ΚΕΦ. Θ.

Περὶ Θεμελίων.

Θεμέλια λέγονται ἡ διαφορὰ τῆ σεληνιακῆ ἐνιαυτῆ πρὸς τὸν ἡλιακὸν χρῆσιμα πρὸς εὐρεσιν τῆς Νουμηνίας. ὁ σεληνιακὸς Ἐνιαυτὸς ὡς ΚΦ. 5. ἐλλείπει τῆ ἡλιακῆ ἡμέρας 10. ὥρας 21. 0. 6". 48". ταῦτα ἐκλαμβάνονται ὁμῶς διὰ 11 ἡμέρας, καὶ λέγονται Θεμέλια Σελήνης ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς Μηνὸς Μαρτίου. ὁ Κύκλος αὐτῶν ἐστὶ 30 ἡμερῶν. ἀρχόμεθα τοίνυν τῆ α' Ἐνιαυτῆ ἀπὸ τῆ α' Θεμελίου. τῷ δὲ β' Ἐνιαυτῷ προσθέττοντες τὰς 11 ἡμέρας ἀφροίζομεν Θεμέλια 12. τῷ γ' προσθέττομεν ἐπὶ τοῖς 12 τὰς 11 ἡμέρας, διὸ προκύπτει Θεμέλιον 23. τῷ 4 προσθέττοντες ἐπὶ τοῖς 23 τὰς 11 ἀφροίζομεν 34. ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ Θεμέλια εἰσὶ μόνον 30, ἀφαιρῶμεν αὐτὰ ἀπὸ τῶν 34 καὶ ὑπολείπεται τὸ Θεμέλιον 4, καὶ ἔτω ποιῶμεν περαιτέρω.

Τὸ Θεμέλιον προκύπτει ἐκ τῆς πολλαπλασιασμῆς τῆ ἐνεστῶτος Κύκλου τῆς Σελήνης ἐπὶ τῷ 11 προστιθεμένων 3 τῷ παραγομένῳ. ὅταν δὲ ὁ Κύκλος ὑπάρχη 13. ἡ. ἢ 19. προστίθενται 4, τὸ δὲ παραγόμενον διαιρεῖται διὰ 30 καὶ τὸ λείψανον ἐστὶ τὸ Θεμέλιον.

ΚΕΦ. Ι.

Περὶ Κύκλων.

Ἡλίου Κύκλοι εἰσὶν 28. εὐρίσκομεν δὲ αὐτοὺς διαίρωντες διὰ τῶν 28 τὸ ἀπὸ Ἀδάμ Ἔτος. τὸ δὲ καταλείπόμενον ἐστὶν ὁ Κύκλος. εἰάν δὲ μηδὲν ὑπολειφθῇ, ὁ Κύκλος ἐστὶν 28.

Σελήνης Κύκλοι εἰς 19 ὡς ΚΦ. ε'. δι' αὐτῶν διαιρεῖται τὸ ἀπὸ Ἀδὰμ Ἔτος, τὸ δὲ καταλειπόμενον ἐστὶν ὁ αὐτῆς Κύκλος· τῆτον ἐπενέησε τῷ 432 π.χ. ὁ Μέτων.

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Περὶ Ἰνδικτιῶνος.

Ἡ λέξις Ἰνδικτιῶν ἐστὶ λατινικὴ, Ἰνδίκτιο· ἕτως ὠνομάζετο θέσπισμά τι τῆς τῶν Ῥωμαίων Δημοκρατίας διατηρηθὲν καὶ ἐπὶ τῶν Αὐτοκρατόρων περὶ καθολικῆς τινος Φορολογίας διὰ 15 ἐτῶν γυρομένης· ἥτις ἐλέγετο καὶ ἐπινέμησις· ἀλλὰ πότε ἤρξαντο οἱ Αὐτοκράτορες προσεπισημειῶν ταύτην ὡς Ἔτος, ἀδελφὸν εἰκασία εἶναι, ὅτι ἐπὶ Διοκλητιανῷ· εἶτα ἐπὶ Κωνσταντίνου τῷ μεγάλῃ μ.χ. 312. μετήρχοντο δὲ αὐτὴν ἐν τοῖς Θεσπίσμασιν ἀνευ τῷ ἐξ ἀρχῆς ἀριθμῷ τῶν Κύκλων ὧν ἕκαστος σύγκειται ἐξ ἑτῶν 15. μετὰ τὴν Κατάλυσιν τῷ ἑλληνικῷ Βασιλείῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν διέσωσαν αὐτὴν οἱ αὐτῆς Πατριάρχαι ἀρχόμενοι τῶν ἐτῶν αὐτῆς ἀπὸ α' Σεπτεμβρίου ἀλλὰ μὴ γραφόντες τὰς ἐξ ἀρχῆς Κύκλους· ἐμιμήθησαν αὐτὴν καὶ οἱ τῆς Ῥώμης πάπαι τῷ 315 μ.χ. πιθανώτερον δὲ ὕστερος· ἔτσι ἀρχονται τῶν ἑτῶν αὐτῆς α' Ἰανουαρίου προσγράφοντες καὶ τὰς Κύκλους αὐτῆς ἀπὸ τῷ π.χ. 3 ἑτους· ὁ μέγας Κάρολος κατὰ τὸ 800 μ.χ. μετήλθεν αὐτὴν ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου διὸ διεδέχθησαν ταύτην καὶ οἱ τῆς Γερμανίας Αὐτοκράτορες.

Μοὶ διέφυγε τὴν μνήμην πῶς ἀνέγνωσα, ὅτι ἡ Ἰνδικτιῶν ἐστὶ Περίοδος ἐτῶν 532 παραγομένων ἀπὸ τῷ πολλαπλασιασμῷ τῶν 28 ἡλιακῶν Κύκλων ἐπὶ τοῖς 19 σεληνιακοῖς κύκλοις· ἀλλὰ τὸ πηλίκον τῆς διαίρεσεως τῶν παραγομένων 532 διὰ 15 δὲν ἀπαρτίζει τὸν Κύκλον 15 τῆς Ἰνδικτιῶνος· διὸ ἄπορον πόθεν προέκυψεν αὕτη ἡ γνώμη· οἶδάμεν δὲ ὅτι ὁ Σκαλίγγερος μετήλθε τῆς αὐτῆς μεθόδου, ἀλλ' αὐτὸς ἐπολλαπλασίασε τὰ 532 ἐπὶ τῷ

15 ἔτων κύκλῳ τῆς Ἰνδικτιῶνος ἵνα εὖρη τὸν ὑποτε-
θέντα Κύκλον αὐτῆ περι ἄλλης ὑποθέσεως.

Ἡ Ἰνδικτιὼν ἡμῶν προκύπτει ἐκ τῆς Διακρίσεως τῆ
ἡμετέρου ἀπὸ Ἀδὰμ Ἔτους διὰ τῶν 15, καὶ Ἰνδικτιῶν
ἔστι τὸ καταλειπόμενον.

ΚΕΦ. ΙΒ΄.

Περὶ Ἐποχῶν.

Ἐποχὴ ἐστὶν ὁ χρόνος ἐπισήμου τινὸς συμβάντος ἐξ-
ἑ ἀρχεται Ἔτος· οἷον ἡ καταβολὴ τινος πόλεως, ἡ αἰ-
λωσις, ἡ καταλύσις, πόρθησις, Ἀποικία, ἀρχὴ Βασιλεί-
ας ἢ Βασιλείας, Θάνατος, Νομοθεσία, Νίκη, Μεταξέυ-
θμισις, Ἀγῶνες, Πανηγύρεις, Θρησκεία, καὶ τοιαῦτα.

Αἱ Ὀλυμπιάδες παρ' Ἑλλήσιν ἦσαν ἐποχὴ ἐπίσημος,
ἦττον δὲ τὰ Πύθια καὶ ἐλάχιστα τὰ Νέμεα, καὶ Ἰσθμια.

Τὰ Τρωϊκὰ ἦσαν Ἐποχὴ ἐπισημοτάτη· ὥπερ οἱ πλεῖ-
στοι τῶν νῦν θέττουσι τῷ πχ. 1184 κατὰ τὸν Ἐρα-
τοσθένην· ἄλλοι δὲ ὡς καὶ ὁ Λάαρχερος πχ. 1270. ὁ
Νεύθων πχ. 900. οἱ ἀρχαῖοι δὲ πχ. 1144. τὰ δὲ
Πάρια Μάρμαρα, ὥπερ καὶ ὀξωνιακὰ καὶ τῆ Ἀρνούδου
τῆ εὐρόντος αὐτὰ ἐν Πάρῳ, ἀκέονται, πχ. 1209· ταῦ-
τα καὶ γὰρ μετῆλθον διὰ τὴν ἀρχαιότητα αὐτῶν ὡς
εἰρήσεται.

Ἡ Κάθοδος τῶν Ἡρακλειδῶν ἐλήφθη ὡς Ἐποχὴ ἐπί-
σημος, καθάπερ καὶ ἡ Βασιλεία τῆ Κέρκερος.

Ἐποχὴ ἐστὶ καὶ ἡ Καταβολὴ τῆς Ρώμης πχ. 753
ὀλυμ. 5. γ'. ἡ τῶν Σελευκιδῶν ἐν ἀλλοδαπῇ πχ. 312.
ἀ' ὀκτωβρίου ὅταν Σέλευκος ὁ Νικάνωρ ἔλαβε τὴν Βα-
βυλῶνα· ἦν καὶ τὸ Βιβλίον τῶν Μακκαβαίων τῆς πα-
λαιᾶς Διαθήκης μετέρχεται· ἡ τῆ Ναβονάσαρ τῶν χαλ-
δαίων 747 πχ. φεβρ. 14. ἡ τῆ μεγάλου Ἀλεξάνδρου·
ἡ τῶν Πτολεμαίων· ἡ τῆς Ἑμέσης καὶ Ἀρεθέσης 69
πχ. ἡ τῆς Ἀντισχίας 49 πχ. 22 Σεπτεμβρίου· ἡ
τῆς Λαοδικείας 47 πχ. ἐν Νομίσμασιν· ἡ τῆ Ἰουλίου

Καίσαρος πχ. 45· ἡ τῆς Λευκάδος τῆς Συρίας πχ. 33 ἐν Νομίσμασιν· ἡ τῶν ἐν πόντῳ Ἀμισίων πχ. 33 ἐν Νομίσμασιν· ἡ τῆς ἐν Ἀκτίῳ Μάχης πχ. 30 ἐν Νομίσμασιν· ἡ τῶν Ῥωμαίων Αὐγέστων πχ. 26· ἡ τῆς Σεβαστῆς (Σαμαρείας) πχ. 24· ἡ τῆς ἐν Συρίᾳ Βύβλου πχ. 20· ἡ τῆς Διοκλητιανῆς μχ. 29 Αὐγέστου 284· ἡ τῶν Χαλδαίων Ἀστρονόμων πχ. 311 μετὰ τὴν Φθινοπωρινὴν Ἰσημερίαν ὅταν ὁ Κάσσανδρος ἔκτεινε τὸν νέον Ἀλέξανδρον· ἡ τῶν Ἰνδῶν 12 Ἀπριλίου ὡς εἴρηται· ἡ τῶν Αἰγυπτίων 31 Ἰουλίου μετὰ τὴν Θερινὴν τροπὴν κατὰ τὴν ἐπιτολὴν τῆς Σειρίου·

Ἡμῶν δὲ Ἐποχὴ ὑπάρχει τὸ ἀπὸ Ἀδὰμ Ἔτος α'. Σεπτεμβρίου, νῦν δὲ συνηθέστερον τὸ ἀπὸ τῆς Γεννήσεως τῆς κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χ' α' Ἰανουαρίου τῶν 6 ἡμερῶν ἀπὸ 25 Δεκεμβρίου συνυπακουόμενων· τῆτο καὶ ἔτος σωτήριον, καὶ ἔτος τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας, καὶ Θεογονίας, καὶ ἄλλως ἀκβεῖ διὰ τὸ αἰδέσιμον.

Οἱ Χριστιανοὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Αἰθιοπία ἤρχοντο τῆς σωτηρίου ἔτους 29 Αὐγέστου· οἱ δὲ ἐν Περσίᾳ μετὰ τῶν Ἀρμενίων 11 Αὐγέστου.

Οἱ Ἱστορικοὶ ἐκλέγουσιν Ἐποχὰς οἷας θέλουσι πρὸς διαίρεσιν τῆς αὐτῶν Ἱστορίας, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σχηματίζουν περιόδους ἐξ Ἐποχῆς ἕως ἄλλης ἐποχῆς μεταβαίνοντες· οἷον ἀπὸ καταβολῆς τῶν Ἀθηνῶν ἕως τῶν Μηδικῶν, ἐντεῦθεν ἕως τῆς Πελοποννησιακῆς πολέμου, ἕως τῆς μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ ἕως ἄλλης ἐποχῆς ὡς αὐτοῖς δοῖται χρήσιμον.

Κ Ε Φ ΙΓ'.

Περὶ τῆς τῆς Χρισ. Τριημέρου Ἀναστάσεως.

Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐσταυρώθη ἡμέρα 5. ὥρα 5' τῆς ἡμέρας, δηλ. 6 ὥρας πρὸ τῆς Ἀύσεως τῆς ἡλίου κατὰ τὴν τῆς Ἱερουσαλὴμ Θέσιν· τῇ δὲ 9 ὥρᾳ, τρεῖς ὥρας πρὸ τῆς ἐκεῖ Ἀύσεως ὁ τῶν

απάντων ζωοδότης ἐγεύσατο τῷ τῆς σαρκὸς Θανάτου εἰπὼν „τετέλεσται“ ἀνέστη δὲ τῇ Κυριακῇ λίαν πρωὶ τριήμερος· οἱ Θεῖοι Πατέρες λογιστεύουσιν ἕως· ἀπὸ ἑκτῆς ὥρας ἕως ἐννάτης ἐγένετο σκίτος· τῷτο μοι νύκτα νόησον· ἀπὸ ἐννάτης φῶς, τ' ἔμπαλιν ἡμέρα· ἡ νύξ αὖτις τῆς παρασκευῆς· τὸ Σάββατον πάλιν ἡμέρα· ἡ νύξ τῷ Σαββάτου· ὁ τῆς Κυριακῆς ὄρθρος κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν λέγονται, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Ἰδὲ τρεῖς ἡμέραι.

ΚΕΦ. 14.

Περὶ χρονογραφίας τῆς παλαιᾶς Διαθήκης.

Ἐξῆρθη ἐν ΚΦ. 5'. ὅτι κατὰ τὰς Βυζαντίους τὰ ἀπὸ Ἀδὰμ ἔτη ἐξαριθμῶνται 5508 ἄχρι τῆς τῷ Ἰησοῦ Χϋ Γενήσεως· ἀλλὰ πῶς παρήγαγον αὐτὰ οἱ σχολαστικοὶ χρονολόγοι δυστέκμαρτον ἐμοὶ καὶ δυσεπίγνωστον ἐνδοξαίων τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα Βιβλίων ὡς εἶπον, ἐν οἷς ἴσως τῷτο διερμηνεύεται· ἄλλοθεν δὲ πολλὰ καμὼν δὲν ἐπληροφορήθην καίτοι ἱκανῶς ἐξετάσας· ἐπανελίξας τοίνυν τὴν παλαιάν τῶν ἐβδομήκοντα Διαθήκην, καὶ ὅσον ἐσχόλαζον ἐξαριθμήσας, παρήγαγον διάφορα ἀθροίσματα κατὰ διαφόρους μεθόδους. πιθανωτέρα δὲ ἐξ αὐτῶν ἔδοξε μοι ἡ δε

Γενέσεως ΚΦ. Ε'. ἐτῶν ὧν ὁ Ἀδὰμ

230 ἐγέννησε τὸν Σῆθ

205 Σῆθ τὸν Ἐνῶς.

190 Ἐνῶς τὸν Καϊνάν.

170 Καϊνάν τὸν Μελελεήλ.

165 Μελελεήλ τὸν Ἰάρεδ

162 Ἰάρεδ τὸν Ἐνῶχ

165 Ἐνῶχ τὸν Μαθουσάλα

161 Μαθουσάλα τὸν Λάμεχ κατὰ τὴν Διόρθωσιν

τῷ Κώδικος, καὶ Εὐσέβιον καὶ Θεοτόκην ἔχῃ
δὲ 187 ἔτε 182 ὡς γράφει τὸ κοινὸν Ἑβραϊκόν.

- 188 Λάμεχ τὸν Νῶε
500 Νῶε τὸν Σὴμ
100 ἵνα ὥσιν 600 ἔτη τῷ Νῶε ΚΦ. Ζ'.
-
- 2242 Κατακλυσμὸς ΚΦ. Ζ'. τῇ 27 τῷ β' Μηνός· τῇ
δὲ 27 τῷ ζ' Μηνός ἐκάθισεν ἡ Κιβωτός ἐπὶ
τὰ ὄρη Ἀραράτ ΚΦ. ἡ καὶ μετὰ ἓν ἔτος
ἀπὸ τῷ Κατακλυσμῷ ἐξῆλθε τῆς Κιβωτῆς
ὁ Νῶε.
- 2 Σὴμ τὸν Ἀρφαξὰδ ΚΦ. ια' μετὰ τὸν Κατα-
κλυσμόν.
- 135 Ἀρφαξὰδ τὸν Καϊνάν
130 Καϊνάν τὸν Σάλα
130 Σάλα τὸν Ἑβερ
134 Ἑβερ τὸν Φαλέγ
130 Φαλέγ τὸν Ῥαγαῦ
132 Ῥαγαῦ τὸν Σερέχ
130 Σερέχ τὸν Ναχώρ
79 Ναχώρ τὸν Θάρα
70 Θάρα τὸν Ἀβραμ
-
- 3314 Γέννησις Ἀβραμ κληθέντος Ἀβραάμ.
100 Ἀβραάμ τὸν Ἰσαάκ ΚΦ. κα'.
- 60 Ἰσαάκ τὸν Ἠσαῦ καὶ Ἰακώβ διδύμους κα'.
- 130 Ἰακώβ ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον ΚΦ. μζ'.
-
- 3604 ἀφαιρουμένων τέτων ἀπὸ 5508 καταλείπονται
ἕως Χ' 1904 ἔτη ἀπὸ τῆς παροικίας ταύτης
ἐν Αἰγύπτῳ.

Ἐνταῦθα παύει ἡ συνέπεια τῆς χρονογρα-
φίας ταύτης· ἐκ δὲ τῶν κατόπιν ἀναγνωσμάτων
τῆς Γραφῆς δὲν ἠδυνήθην νὰ συνάψω ἐπ' ἀκρι-
βὲς τὰ κεχρηνόμενα· διὸ ἐπεχείρησα ἔτιως

- 4052 Ἐξόδος τῶν Ἑβραίων ἐξ Αἰγύπτου ὑπὸ Μωϋσέως
ὡς ἐν Ἐξόδῳ ΚΦ. ιβ'. 40 ὡς παρακχτιῶν λέξω.

- 440 μετὰ τὴν ἔξοδον οἰκοδομεῖται ὁ Ναὸς τῷ δ'. τῆς
Βασιλείας Σολομῶντος Βασιλ. Γ. 5'.
- 36 ἐβασίλευσε προσέτι ὁ Σολομὼν ἐν ὅλοις γὰρ 40.
ὥς Βασιλ. Γ. 1α'.
- 17 Ῥοβοὰμ — — 1δ'.
- 3 Ἀβιῆ — — 1ε'.
- 41 Ἀσά — — αὐτόθι
- 25 Ἰωσαφάτ — — κβ'.
- 8 Ἰωράμ — Δ. ή'.
- 1 Ὀχοζίας ὁ καὶ Ὀζίας . . . — — αὐτόθι
- 6 ἡ Γοθολία — — 1α'.
- 40 Ἰωάς — — 1β'.
- 29 Ἀμασίας — — 1δ'.
- 52 Ἀζαρίας ὁ καὶ Ὀχοζίας καὶ Ὀ-
ζίας ἐν Παραλειπ. . . αὐτόθι 1ε'.
- 16 Ἰωάθαμ — — αὐτόθι
- 16 Ἀχαζ — — 1ς'.
- 29 Ἐζεκίας — — 1ή'.
- 55 Μανασῆς — — κα'.
- 2 Ἀμμών — — αὐτ'.
- 31 Ἰωσίας — — κβ'.
- μῆνας 3 Ἰωάχαζ . . . — — κγ'.
- 11 Ἰωακείμ — — αὐτόθι
τῷ γ'. ἔτει αὐτῷ ἐγένετο ἡ α'. Αἰχμαλω-
σία Βαβυλῶνος τῷ α' τῷ Ναβουχοδονόσορ
πχ. 606
- μῆνας 3 Ἰωαχεὶν. τὰ παραλ. καὶ ὁ Εὐαγγε-
λιστῆς Ματθ. ὀνομάζουσιν αὐτὸν Ἰεχονίαν
γίνεται ἡ β'. Αἰχμαλωσία πχ. 598
- 11 Σεδεκίας κφ. κέ'.
- 4921 ἡ γ'. Αἰχμαλωσία τῷ 1θ' τῷ Ναβουχοδονόσορ.
- 587 πχ. ἀπὸ τῷ 1θ' τῆς Βασιλείας Ναβουχοδονόσορ
τῷ τέτῳ τῷ 1α' τῷ Σεδεκίου
- 5508 ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Χ'.

Τὸ Ἔτος τῆς Ἐξόδου 4052 ἀπὸ Ἀδάμ, ὅπερ ἔστι 1456 π.χ. ἀθροίζω ἐκ τῶν τῆς Γραφῆς ῥήσεων· διότι ἐν Βασιλείῳ Γ'. 5' ἀναγινώσκουμεν, ὅτι 440 ἔτη μετὰ τὴν Ἐξόδον ἐξ Αἰγύπτου οἰκοδομεῖται ὁ Ναὸς τῷ δ' τῆς Βασιλείας Σολομῶντος· ἐν δὲ Βασίλ. Δ' κγ' ὅτι τῷ α' ἔτει τῷ Ναβουχοδονόσορ ἐγένετο ἡ α' Αἰχμαλωσία. εἶναι δὲ ὁμολογούμενον, ὅτι ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐβασίλευσεν 606 π.χ. χρονολογήσας τοῖνον ἀναγωγικῶς τὰ ἔτη τῶν Βασιλέων ἐντεῦθεν ἕως τῷ δ' Σολομῶντος εὗρον τὸ Ἔτος τῆς ἐξόδου· ἀλλὰ κατὰ τὰς ῥήσεις ταύτας ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τῷ Ἰωβ ἐν Αἰγύπτῳ ἕως τῆς Ἐξόδου προκύπτουσιν ἔτη 448 τῆς ἐν Αἰγύπτῳ παροικίας· κατὰ δὲ ΚΦ. ιβ'. 40 τῆς Ἐξόδου οἱ ἑβραῖοι παρώκησαν 430 ἔτη ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν χαναάν· ὁ Ἀβραάμ ἐτῶν 75 ἦλθεν εἰς χαναάν· ἔκτοτε ἕως τῆς ἐλεύσεως τῷ Ἰακώβ ἐν Αἰγύπτῳ παρῆλθον 215 ἔτη· ἐν δὲ Γεν' κΦ. ιε' εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ ὄντι ἐν χαναάν, ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμασ σου ἐν Γῇ ἐκ ἰδίας, καὶ δουλώσουσιν αὐτὲς 400 ἔτη· ἡ Βουλγάτα σὺν τῇ Μεταφράσει τῷ Λουθήρου Γερμανιστὶ ἐν Ἐξόδ. ΚΦ. ιβ'. 40 γράφει, ὅτι 430 ἔτη παρώκησαν ἐν Αἰγύπτῳ· ἡ δὲ λέξις χαναάν ἐλλείπει· ἀλλ' ἡ ἐπιθεωρηθεῖσα μετάφρασις τῷ Σακίου γαλλικῇ Γλώσσῃ γράφει ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν χαναάν· τὰ δὲ ἔτη ἀπὸ ἐξόδου ἕως τῷ δ' Σολομ. γράφουσιν αὐταὶ ἥτε Γερμανικῇ καὶ ἡ Γαλλικῇ 480. οἱ νῦν Ἰουδαῖοι ἐξάγουσιν, ἐν χαναάν 190 ἔτη καὶ ἐν Αἰγύπτῳ 210 καὶ ἔτω συμφωνῶσι τὰ 400 ἔτη· ὅπερ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ. τὰ δὲ ἀπὸ Ἐξόδου ἕως τῷ Σολομ. 420.

Δεῖ εἶδέναι, ὅτι ἐν ἄλλοις ἀναγνώσμασι τῶν 70 τὰ ἔτη τῆς Βασιλείας τῷ Ἀβίῳ εἰσὶ 16. τῷ Ἰωράμ 40. τῷ Ἀμμών 12. πρὸς τέτοις οἱ συγγραφεῖς ἀμφισβητήσιν ἀλλήλοις περὶ τῆς χρονογραφίας τῆς παλαιᾶς Διαθήκης· ἡ Πέτρα σκανδάλου δὲ ὑπάρχει ἡ συμπλήρωσις τῶν 70 ἐτῶν τῆς ἐν Βαβυλῶνι Αἰχμαλωσίας, καὶ τὸ τῆς ἀνοικοδομῆς τῷ Ναῷ Ἔτος.

Παρά τῆς Γραφῆς μανθάνομεν, ὅτι τῷ α' ἔτει τῷ Κύρου ἐν Βαβυλῶνι ὑπέστρεψεν ὁ Ζοροβάβελ εἰς Ἱερουσαλήμ ἄγων ἀποίκους τῆς Αἰχμαλωσίας 42,360 ὡς Ἰερὺς Β. 2 ἀλλ' οἱ πλείστοι, μᾶλλον δὲ οἱ πλείοι ἐμεινον καθι-
δρυθέντες πέραν τῷ Εὐφράτου· αὕτη εἶναι πάντοτε ἡ
μοῖρα τῶν πλουσίων· οἵτινες δυσκόλως ἐπιστρέφουσιν εἰς
τὴν ἐνεγκραμένην μετὰ τὴν μετανάστασιν· κατόπιν δὲ τῷ
Ζοροβάβελ ἐγένοντο καὶ ἄλλαι ἐπάνοδοι, τουτέστιν ἡ
τῷ Ἐζρα καὶ ἡ τῷ Νεεμία· ἡ δὲ ἀνικοδομὴ τῷ Ναῶ ἤρ-
ξατο εὐθὺς παρὰ τῷ Ζοροβάβελ, ἀλλ' ἀπηγορεύθη τῷ
δὲ 5' τῷ Δαρείου συνετελέσθη Ἱερ. ΚΦ. Ζ'.

Ἀμέλει ὁ Κλήμης στρωμ. α'. λέγει, ὅτι τὰ 70 ἔτη
ἐσυμπληρώθησαν τῷ β. Δαρείου, καὶ ὅτι ἔτος ἐβασί-
λευσεν οὐλ. ΞΕ. α'. πχ. 519.

Ὁ Εὐσέβιος σύμφωνος αὐτῷ κατὰ τὸτο θέττει τὸ Ἔ-
τος τῷ Κύρου οὐλ. ΝΕ. α' (τουτέστι α' τῆς Βασιλείας
αὐτῷ Περσῶν), πχ. 559

καὶ τὸ 5'. Δαρείου, ὅτε συνετελέσθη ὁ Ναός
ὑπὸ Ζοροβάβελ 513

παρῆλθον λοιπὸν ἔτη 46

Ὡς καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ΚΦ. Β' 20 λέγει,
„τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν ἀνοικοδομήθη ὁ Ναός ἔτος“
ἀλλ' ἀνοικοδομήθη λέγει, ἔχι ἀνικοδομήθη.

Κατὰ τὸν Κλήμαντα τὰ 70 ἔτη τῆς Αἰχμαλωσίας
συμπληρῶνται τῷ 517 πχ. προσθέντες αὐτὰ ἐξάγο-
μεν 587 πχ. ὅπερ εἶναι τὰ 19 ἔτος τῷ Ναβουχοδονό-
σορ τῷ 11 τῷ Σεδεκίου, καὶ ἡ γ' Αἰχμαλωσία τῷ ἐμ-
πρησμῷ τῷ Ναῶ κατὰ τὸν Ζαχαρίαν Α. 7 ἕως 11.

Ἄλλοι δὲ διατείνονται, ὅτι τὰ 70 ἔτη ταῦτα συμπλη-
ρῶνται τῷ α' τῷ Κύρου Βαβυλῶνος 536. ἀρχόμενα ἀπὸ
τῆς α' Αἰχμαλωσίας 606 πχ. ἐπερειδόμενοι ἴσως ἐπὶ
τὰς ῥήσεις τῷ Ἱερεμίου ΚΦ. κ' 12 „ἐν τῷ συμπληρωθῆ-
ναι τὰ 70 ἔτη, ἐκδικήσω ἐπὶ τὸν Βασιλέα Βαβυλῶνος·
καὶ ΚΦ. κη' 11 „ἡγείρε ἡ 5' τὸ πᾶν Βασιλέως Μήδων,

ὅτι εἰς Βαβυλῶνα ἡ ὀργὴ αὐτῆ τῇ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὸν ἔγω λογίζονται καὶ οἱ νῦν Ἰουδαῖοι ἐπαριθμῶντες, ὅτι ὁ Κύριος μετὰ 27 ἔτη ἐκυρίευσεν τῆς Βαβυλῶνος καὶ μετὰ 3 τέθνηκε.

Ἡ χρονολογία ἐφ' ἡμῶν ὑπάρχει ἀκριβεστέρα, καὶ ἐξ αὐτῆς πληροφωρέμεθα εὐκρινέστερον τὴν χρονογραφίαν τῆς παλαιᾶς Διαθήκης. Ἔθεν ὁ Δαρεῖος ἐβασίλευσε πχ. 522 καὶ ὁ Ναβουχοδονόσορ πχ. 606. διὸ ἡ Γραφὴ συμφανεῖ τῇ ἀκριβεστέρᾳ χρονολογίᾳ καὶ τοιοῦτω τρόπῳ ἐξέθεσεν τὸν χρονογραφικὸν τῆς Γραφῆς Κανόνα ἵνα ἀποδείξω τὸ ὀρθὸν τῆ ἡμετέρου 5508 πχ. ἔτους.

Πολλοὶ τῶν ἐνδόξων νεωτέρων συγγραφέων γράφουσιν, ὅτι ἡμεῖς θέττομεν τὸν Κατακλυσμὸν τῆ Νῶε ἀπὸ Ἀδὰμ 2262· ἀλλὰ λανθάνει αὐτοὺς ἡ διόρθωσις τῆ Κώδικος, ὅτι ὁ Μαθουσάλα ἐτῶν 167 ἐχὶ δὲ 187 ἢ 182 ἐγέννησε τὸν Λάμεχ· διὸ ἡμεῖς ἐπαριθμῶμεν 2242· τὸ δὲ Ἑβραϊκὸν κοινὸν παρὰ τοῖς νῦν Ἰουδαίοις κείμενον καὶ τὸ ἀρχαῖον Σαμαρειτικόν, καὶ ἡ Βουλγάτα ἦν φέρουσιν οἱ Δυτικοὶ μεταφραστῆται, ὡς ἄδεται, παρὰ τῆ Ἱερωνύμου, ἐπαριθμῶσιν ἕως Κατακλυσμῆ μόνον 1656· τὸ δὲ σωζόμενον Σαμαρειτικὸν ἐπαριθμεῖ 1307 ὡς καὶ ὁ Εὐσέβιος ἀναφέρει.

Ἡ Βουλγάτα διαφέρει πολὺ τῆς ἡμετέρας τῶν 70 ἀποκρέοντα τῶν ἐτῶν τὰς ἑκατοντάδας· Ἀδὰμ ἀντὶ 230 γράφει 130· Σὴθ ἀντὶ 205 γράφει 105 Ἐνὼς ἀντὶ 190 γράφει 90 Καϊνὰν 65 ἀντὶ 165· Μαθουσάλα 187 Λάμεχ 182· τὸν δὲ β' Καϊνὰν παραλείπει καὶ ὅτι ὁ Ἀρφαξὰδ ἐγέννησε τὸν Σάλα, καὶ καθεξῆς ἀπὸ Σάλα ἕως Σερὲχ ἀφαιρεῖ τὰς ἑκατοντάδας· τὸν Ναχὲρ γράφει 29· ἐντεῦθεν λοιπὸν τὰ ὀλίγα αὐτῆς ἔτη ἕως Κατακλυσμῆ καὶ περαιτέρω ἕως τῆς τῆ Ἰησοῦ Χυ Γεννήσεως ἀπὸ Δαβὶδ δὲ ἀρχονται τὰ ἔτη ἀναμφισβήτητα.

Τὸ κοινὸν Ἑβραϊκὸν κείμενον τῶν νῦν Ἑβραίων χαλδαϊκοῖς Γράμμασι, καὶ τὸ ἀρχαῖον Σαμαρειτικὸν τὸ μόνον σωζόμενον Ἑβραϊκοῖς συμφωνῶσι χρονογραφικῶς μόνον

ἕως τῆ Κατακλυσμῆ ὡς προσεχῶς εἴρηται· ἔκτοτε δὲ διαφωνῶσι πῆ μὲν ἐν πῆ δὲ πολλὰ ἔτη· τὴν γέννησιν τῆ Ἀρφαξᾶδ τὸ μὲν θέττει 1693 τὸ δὲ 1794· τῆ Ἑβερ τὸ μὲν 1723· τὸ δὲ 1924· τῆ Ἀβραὰμ τὸ μὲν 2008 τὸ δὲ 2599· τῆ Δαβίδ τὸ μὲν 2919 τὸ δὲ 3611· ὁ Σολομὼν οἰκοδομεῖ τὸν Ναὸν κατὰ τὸ μὲν 2992, κατὰ τὸ δὲ 3685· καὶ ἐντεῦθεν ἀναφύεται μετὰ αὐτῶν ἀμφισβήτησις·

Ἀπὸ τῆς ἐν Βαβυλῶνι Αἰχμαλωσίας ἤρξαντο οἱ Ἰουδαῖοι ὀμιλεῖν Χαλδαιστὶ, καὶ τὰ ἑβραϊκὰ γράμμασι χαλδαϊκοῖς γράφειν· ἕτως ἐστὶ γεγραμμένη ἡ Παλαιὰ Διαθήκη τῶν νῦν Ἑβραίων ἔχουσα μόνον τὰς Ἐπιγραφὰς ἑβραϊκοῖς Γράμμασι.

Τῇ ἀληθείᾳ δυσπαράδεκτον, μᾶλλον δὲ ἀπίθανον, ὅτι κατὰ τὸ κοινὸν Ἑβραϊκὸν κείμενον καὶ τὴν Βουλγάταν, ἀπὸ Κατακλυσμῆ ἕως τῆ Πύργου τῆς Βαβυλῶνος μόνον εἰς αἰὼν παρῆλθε· καθ' ὃν ἐκ τῶν τριῶν υἱῶν τῆ Νῶε ἐγεννήθη τοσῶτος λαὸς διαμερισθεὶς καὶ κατοικήσας τὸν κόσμον· κατὰ δὲ τὸ ἡμέτερον κείμενον τῶν 70 παρῆλθον αἰῶνες τοσῶτοι, ὥστε τῷτο γίνεται πιθανόν, καὶ ὡς ἐγγυτέρω τῆς ἀληθείας ἐπιεικῶς εὐπίστον· ἐπὶ πᾶσι τέτοις εὐλογον ἐστὶ τὸ νὰ παραδεχόμεθα τὴν Μετάφρασιν τῶν 70 ὡς κυριωτέραν ἐκ τῆ δοκίμου κειμένου συλλογίζόμενοι τὰς δύο τῶν ἀρίστων βασιλέων Πτολεμαίων συλλέγοντας πολυτελῶς, καὶ κατ' ἀξιοπρέπειαν βασιλικῶς τὰ ἐκλεκτότερα Βιβλία τῆ κόσμου ἵνα κοσμήσωσι τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ ἐβδομήκοντα τῶν σοφωτέρων μεταφραστῶν, οἵτινες ἀναμφιβόλως ἐξελέξαντο τὸ δοκιμώτατον κείμενον· μαρτυρεῖσι δὲ τὴν κυριότητα ταύτης τῆς μεταφράσεως καὶ ὁ Αὐγουστίνος, ὁ Ἰουστίνος, ὁ Τερτυλλιανὸς καὶ ὁ Φίλων.

Ἡ περαιτέρω μελέτη δὲν εἶναι ἔργον τῆ παρόντος πονήματος· διὸ ἀποχερῶντως εἴρηται.

Κ Ε Φ. Ι Ε'.

Περὶ τοῦ ἡμετέρου Πάσχα.

Εἶπεν ὁ κύριος τῷ Μωϋσῇ ἐν Γῇ Αἰγύπτῳ ὡς ἐν Ἑξάδῳ κφ. ιβ'. καὶ Λευϊτικῷ κγ'. ὅπως οἱ Ἰσραηλῖται ἀφ' ἐσπέρας τῆς ιδ'. τῆ α'. Μηνὸς (Ἀβὶδ ὃς καὶ Νεϊζάν) φάγωσι τὸν ἀμνὸν μὴ συντρίβοντες ἀπ' αὐτῆς ὀστῆν, καὶ τὰ ἄζυμα, καὶ τῇ 15 ἑορτάσωσι τὸ Πάσχα ἑπτὰ ἡμέρας πρὸς ἀνάμνησιν, ὅτι αὐθημερὸν ἐξάξει αὐτὸς ἐξ Αἰγύπτου· τὸτο ἦν ἡ σκια τῆ νόμου τῆς χάριτος προεικονίζουσα τὴν τῆ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χυ' τριήμερον ἀνάστασιν· ἥτις τῇ Κυριακῇ ἐγένετο λυτρώσασα τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς Αἰγύπτου, ἥτις ἐστὶν ἡ ἁμαρτία, ὡς ἀμνὸς τῆ Θεῶ. ἔτινος ἐπὶ τῆ σταυρῆ ὀστῆν ἐ συνετρίβη· „ἐ κατέαξαν αὐτῆ τὰ σκέλη.“

Ὁ ζ'. ἀποστολικὸς κανὼν ὀρίζει ἵνα μὴ ἐπιτελῶμεν τὸ Πάσχα μετὰ τῶν Ἰουδαίων πρὸ τῆς ἑαρινῆς Ἰσημερίας.

Ἡ ἐν Νικαίᾳ α'. οἰκουμενικὴ ἀγία Σύνοδος 325 μχ. ὥρισε τὸ αὐτὸ, καὶ ἵνα ἐπιτελῶμεν αὐτὸ ἀπαξάπαντες οἱ Χριστινοὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν· ἡ ἐν Ἀντιοχείᾳ τοποκὴ Σύνοδος 341 μχ. κατὰ τὸν α'. αὐτῆς Κανόνα ὥρισε τὰ αὐτὰ συντάξασα καὶ Πασχαλίου Κανόνιον· λοιπὸν τέτοις ἐπόμενοι ἐξ ἀρχαίας παραδόσεως ἑορτάζομεν αὐτὸ τὴν α'. Κυριακὴν μετὰ τὴν Πανσέληνον τὴν μετὰ τὴν ἑαρινὴν Ἰσημερίαν· ἡ Ἰσημερία αὕτη κατ' ἐκείνους τὲς χρόνους συνέβαινε τῇ 21 Μαρτίου, καὶ ἔτιως ἐκλαμβάνομεν αὐτὴν πάντοτε· ὅταν δὲ τὸν Μάρτιον τύχῃσι δύο Νομηνίαί, τότε ἀποδίδοντες τὴν πρώτην πανσέληνον τῷ Φεβρουαρίῳ παραδεχόμεθα τὴν δευτέραν ἵνα προσδιορίσωμεν τὸ Πάσχα· εἰσὶ καὶ ἄλλοι ὑπολογισμοὶ καὶ παρατηρήσεις, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀνώμαλον τῆς Σελήνης τηρεῖται μόνον ὁ Ἀποστολικὸς Κανὼν δηλ. ἐδέποτε μετὰ τῶν Ἰουδαίων πρὸ τῆς 21 Μαρτίου Ἰσημερίας· τὰ δ' ἄλλα ἐνίστε καταλιμπάνονται.

Κ Ε Φ. Ι ζ'.

Περὶ Μουσικῆς τῶν Ἑλλήνων.

Ἐπῆλθε μοι ἵνα παρενείρω τινα καὶ περὶ τῆς Μουσικῆς τῶν ἡμετέρων προγόνων ὡς περὶ τὸν χρόνον καὶ αὐτὴν καταγινομένην· εἰάν δὲ παρὰ χορδὴν λογισθῇ, καὶ παρέκβασις, ἀντιλέγω, ὅτι τὸ καλὸν ἐκ ἐσθ' ὅτ' ἐ καλόν· προάγομαι δὲ, ἐπειδὴ ὑποπτεύω μὴ με καταλάβῃ τὸ χρεὼν προτὲ συντελέσω ἀνὰ χεῖρας τι πόνημα πόνου καὶ χρόνου μακρῷ δέομενον, ἐν ᾧ καὶ περὶ τέτου, καὶ πολλῶν ἄλλων γράφω· ἢ γὰρ ἡλικία ῥέει ὡς ἄνθος ἔαρος, καὶ παρ' ἐμοὶ ἀληθεύει ἡ παροιμία, Φορκὶς μνηύει λυκάβαντας.

Λεγέτωσαν οἱ νεώτεροι εἴτι ἂν θέλωσιν· οἱ Ἕλληνες εἶχον περὶ Μουσικῆς περισσοτέρων καὶ πρᾶξιν καὶ θεωρίαν· διότι κατεγίνοντο περὶ αὐτὴν ἐρῶμενέστερον ἐρῶμενοι ἐξ ἐνδοσίμων ἀναγκαιοτέρων, καὶ εὐπορῶντες βοηθημάτων περισσοτέρων· παρ' αὐτοῖς ἡ Μουσικὴ ὡς καὶ αἱ ἄλλαι ἐλευθέριοι ἐπιστῆμαι ἦσαν ἀπηγερευμέναι τῷ τυχόντι. ἐσπέδαζον δὲ αὐτὴν οἱ εὐπρεῆντες, καὶ δυνάμενοι προάξειν ἐπὶ τελειότητι· ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ ὀμιλήσω περὶ τῆ σκοπῆς τῆς ἀπαγερεύσεως· διότι ἔτος ἀνήκει βαθεῖα τινι πολιτικῇ, ἣτις πρέπει ἐν αὐτῷ νὰ ἀποταμιεύηται πᾶντα τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀπέβλεπον πρὸς τὴν ἠθικὴν ἀρετὴν τὴν σωτήριον αἱ πολιτεῖαι ἔθεττον ἄθλα τοῖς ἀριστεύουσι τὴν Μουσικὴν ἐν τοῖς δημοσίοις Ἀγῶσι, μάλιστα δὲ τοῖς Πυθίοις· ἄθλα, αἵτινα δὲν παρεβραβεύοντο ὡς ἐν τοῖς κατ' ἡμᾶς χρόνοις· διότι ἡ ἀρετὴ ἐπεκρίνετο δημοσίως παρ' ὀλοκλήρου ἔθνους, καὶ θεατῶν ξένων· ὁ Ἀνδριάς δὲ αὐτοῖς ἀνίστανον, ἡ δόξα καὶ ὁ ἔπαινος παρὰ πάντας τῷ τότε κόσμῳ ἐν τοῖς Ἀγῶσι τέτοις, ἐπύρσευον τὴν ἀμιλλαν· διὸ αὕτη ἦν ἀνυπέβλητος· τὰ αἰεῖα, καὶ ὑστέρῳ χρόνῳ τὸ τῷ Περικλέους ἦσαν καθεκτάστην ἠνεωγμένα ἐν οἷς ἐγίνοντο γυμνάσεις, ἀκροάσεις, καὶ ἐκπαιδεύσεις σύντονοι· ἐθεωρεῖτο γὰρ ἡ

Μουσική ὡς τῆς ψυχῆς καὶ τῶν ἡθῶν βελτίωσις· ἐδὲ ἦν μόνον παιδιὰ καὶ τέρψις, ἀλλ' ἀγωγῆς κεφάλαιον· διὰ τῆτο αἱ Πολιτεῖαι ἐκίνουν περὶ αὐτῆς πάντα λίθον· οἱ μὴ μεμαθηκότες Μουσικὴν δὲν παρεδέχοντο εἰς Φιλοσοφίαν, ὡς ὁ Ξενοκράτης μαθητὴς τῷ Πλάτῳ εἶπεν, ὅτι ἐκ ἔχουσι λαβὴν φιλοσοφίας· οἱ Φιλόσοφοι λοιπὸν ἦσαν καὶ Μουσικοὶ, οἱ Φιλόσοφοι οἱ τελειοποιῶντες τὰ πράγματα ὡς τῆς φύσεως ἐπιστήμονες· ἡ Θεωρία τῶν Πυθαγορείων περὶ Μουσικῆς ἀνέβαινεν ἕως τῆς πρώτης ἐναρμονίου κινήσεως τῆς Κοσμογενείας ὡς βλέπομεν τὸ δυνατὸν ἡμῖν τὴν αὐτῆς παρὰ τῷ ἀπειροσφύου Θεῷ διαρρύθμισιν, καὶ οἱ μέγιστοι Φιλόσοφοι ἔγραψαν περὶ Μουσικῆς· ἀπερὶ δὲν σάζονται, ἀλλὰ τινὲς ἄλλων τὰ δὲ θαυμάσια ἀποτελέσματα τῆς Μουσικῆς αὐτῶν πιστοποιῶσιν ἔχι μόνον οἱ Θύραθεν συγγραφεῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ θεῖοι πατέρες ὡς ὁ μέγας Βασίλειος (α). ἐν ἧσαν ὁμως οἱ περὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἄμειστοι διὰ τὰ διεγείρωνται ὑπὸ τῷ τυχόντος Φρυγίου παρὰ τῷ Τιμοθέῳ· ἀλλ' ἦσαν ἄνδρες ἐλλόγιοι καὶ τὴν Μουσικὴν ἐσπουδακότες ἄκροαταὶ Ἀριστοτέλων, καὶ ἄλλων Φιλοσόφων, μᾶλλον δὲ καὶ συγγραφεῖς ὡς αὐτὸς ὁ Πτολεμαῖος.

Τέτων ἕως ἐχόντων ἐγχαρεῖ ἀμφιβολία, ὅτι δὲν ὑπερέτησαν τὰς σημερινὰς κατὰ τῆτο; τίνος τάχα ὑστέρησον; μήπως ἀγχινοίας; μήπως ἐπιδεξιότητος; ἢ μήπως τῆς τῷ ὥρῳ αἰσθήσεως; ἀλλὰ τὰ σωζόμενα αὐτῶν χειροτεχνήματα τρανῶς ἀπιφαίνονται, ὅτι ὑπερέτερον ἡμᾶς ὑπερβαλλόντως, καὶ προήγαγον εἰς τὸ ἄκρον ὅσα ἡ ἀνθρώπινος ἐπίνοια, καὶ δύναμις ἐξισχύει διὸ δηλον, ὅτι αἱ τοιαῦται τέχναι δὲν εὐδοκιμῶσι τῇ σήμερον τῶν ρηθέντων ποιητικῶν ἐνδεία· τὰ ἦδη γὰρ, ἔδιμα, καὶ φρονήματα παρήλλαξαν, καὶ ἀπ' ἄλλης Ἑστίας καὶ ἀρχῆς εἰδοποιῶνται· προαγόμενος δὲ παρευβατικώτερον ἐκ τῆς ῥύμης τῷ λόγῳ διατείνομαι, ὅτι καὶ ἡ Γραφικὴ

(α) Παράν. πρὸς τὸς νέους.

δηλ. ζωγραφία ὑπῆρχεν ἐντελεστέρα· δι' ὅ,τι ἐστὶ συμπεπλεγμένη τῇ Ἑρμογλυφικῇ, ἀλληλένδετος, καὶ αὐτόχρημα προϋποτύπωσις· ὅτι δὲ ἡ Ἑρμογλυφικὴ ἀραρότως καὶ ἀναντιρρήτως ἦν ἐντελεστάτη, εἰδὲς ὁ ἀντιλέγων ἐφ' ὅσον οἱ σωζόμενοι λίθοι αὐτῆς κρᾶζουσι καὶ πείθουσι, παμψηφεὶ πρεσβευόμενοι ὡς ἀμίμητοι καὶ ἀνέφικτοι· ἀλλὰ συγχωρηθεῖτω μοι καὶ ἵνα προσθέσω, ὅτι ὅταν ἐν Ῥώμῃ προσηγόρευσα τὸν περίφημον Κάνοβαν ἄλλον Φειδῖαν, μοὶ ἀπεκρίθη, ὅτι τὰ ἔργα ἡμῶν δὲν εἶναι μήτε ἐκεῖνα τὰ ἐξ ἀγορᾶς τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπετηδεύοντο λοιπὸν οἱ Ἕλληνες τὸ ἀφομοίωμα τῆ ἀποτόμου λίθου σχεδὸν ἐμψυχώσαντες, καὶ δὲν ἐπετηδεύοντο τὸ εὐκολώτερον, καὶ εὐκατόρθωτον τῶν χρωμάτων; αὐτοὶ οἱ ἐπὶ λεπτῇ ἐπιστήμονες καὶ μιμηταὶ τῆς φύσεως, οἱ ῥέκται τῶν νῦν ἀνεφίκτων;

Ὁ Πλίνιος ὁ φυσικὸς λέγει, ὅτι πρῶτοι οἱ Ἕλληνες ἤρξαντο ζωγραφίας· ὁ Κορίνθιος δὲ Κλεοφάνης ἐφευρε τὴν χρωματογραφίαν ἐκ Κεράμου· μετήρχοντο εἴτα τέσσαρα κύρια χρώματα· νομίζω δὲ, ὅτι μήτε καθ' ἡμᾶς εἰσι περισσότερα ἐκτὸς, ἂν ἡ φύσις τὰ ἠΐξησε· καὶ ὁμως ὡς αὐτὸς ὁ Πλίνιος βεβαιεῖ, μόλις τὰ Πλάτη ὁλοκλήρων πόλεων ἐξήρκουν διὰ μίαν εἰκόνα· τῇ σήμερον ἐκ περλήψεως λέγομεν, ὅτι ἔχομεν πολυποικίλα χρώματα, ὁμως πάντα ἦσαν ἄμεινα, ὅταν οἱ τρόποι ἦσαν ἀπλῆστεροι· εἶπον πρόληψιν· ἐπεὶ εἶναι δεῖγμα τῆς ἐσχάτης ὀλιγονίας τὸ νὰ νομίζωμεν τὰς ἀνδρας ἐκείνους τόσον βραχυγνώμονας, ἀπαγεδ' ἀβελτέρους, ὥστε νὰ μὴ ἐννοήσωσιν ὡς ἡμεῖς ἵνα ποικίλωσι καὶ αὐτοὶ ἐξασθενῶντες καὶ λαμπρύνοντες τὰ χρώματα· ἀλλ' οἶδαμεν, ὅτι ἐξωγράφισον ἀμίμητως τὸ νῦν Περσπεκτίβο· ἦτοι τὴν σκιαγραφίαν, τὴν ὀπτικήν ἀπόστασιν· λοιπὸν τί ἄλλο ἐλλείπει; ὁ Ἀσκληπιδάωρος ἦν κατὰ τῆτο θαυμάσιος· αὐτὸς ὁ Ἀπελλῆς τὸν ἐσέβετο· ὁ Ἀπελλῆς, ὃν οἱ αἰῶνες θαυμάζουσι· τὸ πᾶν ἐστὶν ὁ τύπος (Κ·ντόρνο). τυφλοῖς δὲ δῆλον, ὅτι κατὰ τῆτο ἦσαν τοῦτον ἐντελεῖς, ὥστε οἱ καθ' ἡμᾶς μέγιστοι μέ-

χριτινός ἐξικνῆνται· δι' ὅτι ἐν αὐτῷ χορεύουσιν αἱ χάριτες·
 καὶ εἰάν ὁ ὑπέρτερος τῶν νεωτέρων Ῥαφαῆλος συνέπλε-
 κεν ἐντ' αὐτῷ ὅλας τῆ Ἀπελλᾶ τὰς χάριτας, ἣν ἄξι-
 ος ἔχει τῆς χαλκῆς εἰκότος τῆ Πανθέου τῆς Ῥώμης,
 ἀλλὰ τῆς ποικίλης στοᾶς πλησίον τῆ Ἀπελλᾶ, ὃν ἐξή-
 λωκε· γνωμοδοτῶσι τιnές, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἠγνόουν τὸν νῦν
 χρωματισμόν, οἷον κρασιν, θραύσιν, καὶ μετάβασιν τῶν
 ἐμφάσεων· πᾶς γὰρ ἔ· καὶ τίς ἢ Δεῖξις; ἐξ ἐναντίας
 μᾶλλον γινώσκουμεν, ὅτι ἐκατέρωθεν αὐτὸν κεραυνῶντες τὸ
 κατακορές, θραύοντες καὶ ἐκκλύζοντες, ὑπερβαίνοντες τὰ
 χρώματα καὶ ἀπολείποντες· διότι αὐτὰ δὲν μίγνυνται μονο-
 νουχί τῷ νῦν ἐλαίῳ, ἀλλὰ καὶ βευστῷ κηρῷ, ὡς καὶ
 ὕδατι, ἴσως καὶ τῷ θαυμασίῳ στιλβώτρῳ τῆ Παναίνου,
 ἀρεκί νὰ μιμῶνται τὴν φύσιν· ὁ Λύσιππος ἐρωτῶν τὸν
 ζωγράφον Εὐπομπόν, τίνα τῶν ἀρχαίων νὰ μιμηθῇ; ἔ-
 λαβεν ἀπόκρισιν, τὴν φύσιν· ἡμεῖς ἀρτίως εὖρομεν τὸν
 αὐτολεξεὶ χρωματισμόν· λοιπὸν ἐπειδὴ ἡμεῖς ἠεγοπορή-
 σαμεν, οἱ Ἕλληνες δὲν ἐπεσχώρησαν; ἀλλὰ τὰ ἔργα
 τῆς ζωγραφίας δὲν σώζονται ὡς μὴ λίθινα ἀφανισθέντα
 ὑπὸ τῆ χρόνου τῆ Παντολέτορος· ἄρα διὰ τῆτο δὲν
 ὑπῆρξαν; ἐν ὑστέροισ ἅμας χρόνοις ἐσώζοντο ἐν Ῥώμῃ
 ἐκπλήττοντα· λείψανα δὲ τίνα χρωμάτων τῆς πτώσεως
 τῶν τεχνῶν σώζονται, ἐν αἷς βλέπομεν αὐτὰ εὐχρέστερα
 ὡς καὶ ἐπὶ Μεμβράνης· ἐν τῇ ἀκμῇ λοιπὸν δὲν ἐφιλο-
 τεχνῶντο; πᾶς ἀνευ τελείας Γραφικῆς ἐπέκρινον τὰ ἄλ-
 λα ὑπὸ τῆς ὑψηλίου πάσης θαυμαζόμενα αὐτῶν φιλο-
 τεχνήματα ἐν ᾧ ὁ τότε Ἀριστοτέλης πολιτ. Β. 8. 7
 λέγει „ἡ Γραφικὴ χερίσμις πρὸς τὸ κρίνειν τὰ τῶν τε-
 χνιτῶν ἔργα;“ ἔθνος προᾶξαν εἰς τὸ ἄκρον ἕτερα δυσ-
 κατέρωτα, δὲν ἐκατέρωθε το μικρότατον τῆτο τῶν
 χρωμάτων; ἀλλ' οἱ χρωματισμοὶ καὶ Βαφικὴ παρ' αὐ-
 τῷ εἶχον τὴν Ἑστίαν, καὶ ἐντεῦθεν ἀπῆραν εἰς Ἰταλίαν, κα-
 θὼς ὑστερώτερον ἐπὶ Μανθῇ Κομνηνῇ ἡ Ὑφαντικὴ Μεταξ/8.
 Ὁ Φειδίας ἐποίησε τὸ ἄγαλμα τῆ Ὀλυμπίου Διὸς,
 ὁ δὲ Πάανινος τὸ ἐζωγράφισε· συναμφότερα θαυμάζον-

ται, μᾶλλον δὲ ὑπ' ἐκείνων οἵτινες διέκρινον ὡς τὰ σω-
ζόμενα, καὶ τὰ παρ' αὐτῶν γραφόμενα ἐμφαίνουσι τὴν
πληρεστάτην ἐμπειρίαν· ἔτι λοιπὸν οἱ δεινότατοι θαυ-
μάζουσι τὸν Ἀπελλῆν καὶ τὲς ἄλλους· ἡμεῖς δὲ οἱ μῆτε
τὰ πλήθη τῶν φιλοτεχνημάτων ἐκείνων ὁρῶντες, μῆτε
παικίλην στοὰν ἔχοντες ὡς μῆτε τὲς τρόπους, διακρίνο-
μεν ἀοράτως τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον; ἀλλ' ὅμως τὰ το-
σαῦτα Τάλαντα διὰ μίαν εἰκόνα δὲν ἐδίδοντο· ἀπειροκά-
λως ἐν ᾧ ἠκμαζεν ἡ τῶν τεχνῶν ἐμπειρία παρὰ τοῖς
παιδείας γευσασμένοις ὡς ἦσαν οἱ τεταγμένοι ἀρχηγοὶ,
καὶ οἱ λογάδες, καὶ ἐπομένως οἱ αὐτῶν ὑποδέεστεροι, μῆτε
ὁ ἐπιστήμων Πολιορκητὴς ἡμέλει τὴν πάροdon τῇ κρα-
τῆσαι τῆς Ῥόδου διὰ τὴν μὴ καύση τὸν Ἰάλυσον τῇ Πρω-
τογένους ἐκφωνήσας, ὅτι προέκρινεν ἐμπρῆσειν τὴν τῇ πα-
τρὸς αὐτῆς εἰκόνα παρὰ τοῖσιν ἔργον· (α) ὁ Ἀτταλίδης ἔδιδε
τῷ Μουμῖῳ 600,000 περίπου Δραχμαῖς διὰ ἓνα Βάκ-
χον τῇ Ἀριστείδους· μίαν δὲ εἰκόνα τῇ Πρωτογένους ἡ-
γόρασεν 600,000 Δραχμῶν· ὁ Ἀγρίππας ἡγόρασε δύο
εἰκόνας 230,000 περίπου Δρχ. οἱ Ῥόδιοι ἡγόρασαν μίαν
εἰκόνα τῇ Πρωτογένους ὑπὲρ 50 Ταλάντων· διότι ὁ συν-
τεχνίτης τοῦ ὁ Ἀπελλῆς ἔδιδε δι' αὐτὴν 50· ὁ Φιλό-
μουςος β' Πτολεμαῖος ἔδιδεν 60 Τάλαντα διὰ μίαν
νεκυῖαν· ὁ Πλίνιος ἐξίσταται, ὅτι αἱ μὴ προφθάσασαι
ζωγραφίαι τῶν ἀρχαίων τὰ τελειώσωσι, ἀλλὰ ἔτι αἱ
νεπεξέργαστοι προξενῶσι θάμβος ὡς ἡ Ἰρις τῇ Ἀρι-
στείδους, οἱ Τυνδαρίδαι τῇ Νικομάχου, ἡ Μήδεια τῇ
Τιμομάχου, καὶ τῇ Ἀπελλῇ ἡ Ἀφροδίτη· τί ἐμελλε
γενέσθαι ἂν ἐπεξεργάζοντο; ἐρωτῶ, οἱ τὰ πλήθη τῶν
τότε εἰκόνων βλέποντες καὶ ἀκέαντες, συγκρίνοντες καὶ
θαυμάζοντες τυφλοὶ ἦσαν ἢ κωφοὶ; ἢ σοφώτεροι ἐπι-
στήμονες ἡμεῖς οἱ τοιούτοις πτωχεύοντες καὶ διὰ τῆτο ἔ-
τοςτον ἐμπειροὶ; ἴσως, διότι ἐν βραχεὶ χρόνῳ 2000
ἐτῶν ἐφεύρομεν τὰ ἐλαττωρὰ χρώματα.

Οὐκ ἄνευ λόγου ἀναφέρω τὸν φυσικὸν Πλίνιον· αὐτὸς

(α) Πλάτ. Δημ. κβ'.

γὰρ ἦν Ῥωμαῖος ἔχῃ δὲ Ἑλλήν ἵνα ὑποπτεύσωμεν, ὅτι ἐκ Φιλογενείας μετεωρίζει παρ' ἀξίαν τὰ πράγματα· ἦν ἀνὴρ σοφὸς ἐπιστήμων καὶ ἐμπειρότατος διακρίνων ἐν ἐπιγνώσει τὰς τέχνας· ὑπῆρξε τῇ πρώτῃ ἑκατονταετηρίδι, ὅτε οἱ Ῥωμαῖοι καθυποτάξαντες τὰ βασιλεία τῷ κόσμῳ μετεκόμισαν εἰς Ῥώμην τὰ ἀξιολογώτερα χειροτεχνήματα τῆς οἰκουμένης, καὶ τὸν Πλάτωνα αὐτῆς δι' ἑκτῶνται τὰ κάλλιστα· ἐβλεπε λοιπὸν ἔτος πάμπολλα, παρέβαλε, καὶ διέκρινε γράφων ἐνώπιον τῷ κόσμῳ τῷ συμβλέποντος, συμπαραβάλλοντος καὶ συνδιακρίνοντος ἐν τῷ μέσῳ τῆς βασιλείδος τῶν Πάλεων Ῥώμης, καὶ ἔχῃ ἐν γωνίᾳ τινι ἐρημίας· ἄρα εἰς εἰδοιάσωμεν, ὅτι ἡ ἀπατηθεὶς ἡ ἐκὼν ψεύδεται, τὰτο ἀντιβαίνει τῷ ἑρῳ λόγῳ· διότι μήτε ὅλος ὁ κόσμος μιᾷ Φωνῇ συνεφώνησε διὰ τὴν ἀπατήσιν αὐτὸν, μήτε αὐτὸς ἠδύνατο τὴν ἀπατήσιν ἔλθον τὸν κόσμον, ὡς ὁ νεώτερος Πλίνιος πρὸς τὸν Τραϊανὸν εἶπε.

Ἐπανέρχομαι ὅθεν παρεκτρέπην· καταρχὰς παρὰ τοῖς προγόνοις ἡμῶν διηγεῖτο ἡ Μουσικὴ εἰς Ποιητικὴν, Χορὸν, ὑποκριτικὴν καὶ Παντομιμίαν· κατὰ δὲ τὸν Πορφύριον εἰς Ἀρμονικὴν, ῥυθμικὴν, Μετρικὴν, ὀργανικὴν, ποιητικὴν, καὶ ὑποκριτικὴν· ὅλοι δὲ οἱ ἄλλοι διαιρέσιν αὐτὴν εἰς Ἀρμονικὴν, ῥυθμικὴν, καὶ μετρικὴν· ὁ δὲ θεὸς Πλάτων εἰς ὧδὴν τὴν μόνον διὰ τῷ στόματος· εἰς Κιθαριδίαν τὴν διὰ στόματος καὶ χειρῶν· εἰς Κιθαριστικὴν τὴν ἀπὸ τῶν χειρῶν μόνον· ἥτις ὑπὸ τῶν σημερινῶν ὀργανικὴ λέγεται· ἐντεῦθεν πληροφωρέμεθα τὸ μουσολήπτον αὐτῶν· διότι ἠθελον ἵνα ἀντηχῶσιν ὅλα τὰ ἀντικείμενα παναρμόνιον.

Φθόγγος ἦν ὀξύς καὶ βαρὺς· Σημειογραφίαν ἔλεγον τὰς νῦν Νότας, ἃν ἐφευρέται εἰσὶν οἱ Ἕλληνες, τέτρεστιν ὁ Τέρπανδρος, μόνον διὰ τὴν ἀνιῖσαν καὶ κατιῖσαν τὴν δὲ τῷ χρόνῳ τᾶσιν δηλ. διάρκειαν ἐδιόριζον αἱ μακρὰ καὶ βραχεῖαι Συλλαβαὶ τῷ κειμένου· τοῖς δὲ μὴ βλέπουσι τὸ κείμενον ἐσημαίνετο διὰ χειρονομίας ὡς καὶ τῇ σήμερον εἶχον διὰ τὰς μεταβολὰς (μοδουλατζιόνας) σπονδιασμόν, ἐκβολὴν, καὶ ἐκλυσιν· ἅπερ ἦσαν ἐντελέστατα.

Σύστημα ἐλέγετο ἡ νῦν Σκάλα παρ' ἡμῖν δὲ τροχὸς τῶ τῶν Φωνῶν διαστήματος· ἀρχαιοτέρας ἦν μόνον ἐξ ἐνὸς τετραχόρδου (μίας Κβάρτας) ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ ηὐξήθη εἰς 5 τετράχορδα, καὶ ἐλέγετο μέγα Σύστημα ἐκ 18 Φωνῶν οἷον 2 ὀκτάβων· προέβαινον ἀπὸ τῆς ὑπάτης ἕως νήτης ὑπερβολαίου· καὶ ἐπὶ τήτου ἐφωνασκεῖτο τὸ Διάπασον τῶν 7 Φωνῶν, ἡ νῦν ὀκτάβα τῆς Σκάλας.

Τὰ παρ' ἡμῖν Ἀντίφωνα τῆς Ἐκκλησίας διέρχονται τὴν διὰ πασῶν ἀνιῶντα καὶ κατιῶντα· διὸ διπλὴ διὰ πασῶν· ὅθεν Ἀντίφωνα.

Οἱ Ἀμφικτύονες προσέθηκαν τοῖς Μουσικοῖς τὸν καλέμενον νόμον τῶ μέλους διαιρέμενον εἰς Ἀνάκρουσιν, ἄμπειραν, κατακελευσμόν, Ἰάμβους, δακτύλους, καὶ σύριγκας οἷον τῶν σημερινῶν ἢ ἐβερετῆρα, Ἰντροδουτζιόνη, ἀλέγρο κτ. καὶ Φινάλε.

Ἀρχαιοῦθεν ἦσαν τρεῖς ἤχοι μίαν Φωνὴν διαφέροντες· ὁ Δώριος ἀρχόμενος ἀπὸ τῶ σημερινῷ D. ὁ Φρύγιος ἀπὸ τῶ E. καὶ ὁ Λύδιος ἀπὸ τῶ fis. κατὰ δὲ τὸν Ποντικὸν Ἡρακλείδην καὶ ὁ Αἰολικὸς ἀπὸ τῶ f καὶ ὁ Ἰωνικὸς ἀπὸ τῶ es. μετέπειτα προστετέθησαν καὶ ἄλλαι Φωναὶ ἀνιῶσαι καὶ κατιῶσαι διὰ τῆς ὑπὲρ καὶ ὑπὸ διαστελλόμεναι.

Κατὰ καιρὸς ἐγένοντο μεταβολαί τινες· τῇ σήμερον ἔχουμεν 14 Φωνάς, 8 ἀνίσσας καὶ 6 κατιῶσας· λέγουσιν, ὅτι ὁ μουσικὸς Πτολεμαῖος, ἴσως ὁ Κλαύδιος, εἰσήγαγε τὸ ἴσον, ὀλίγον καὶ ἀπ᾽άστροφον· ἡ δὲ Παπαδικὴ ἔ σώζεται ὑπολαμβάνω δὲ, ὅτι αὕτη ἐστὶ τὸ γενεράλ Μπάς κατὰ τὰς Γερμανὰς, κατὰ δὲ τὰς Ἰταλὰς κόντρα Μπάσο λεγόμενον.

Ἄρεται, ὅτι οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ἀποφεύγοντες τὰς ἐθνικὰς προσηγορίας Δάριον, Φρύγιον, καὶ Λύδιον ἀντεισήγαγον τὰς ἤχους α'. β'. γ'. δ'. καὶ τὰς Πλαγίους.

Παρὰ τῶν Ἑλλήνων παρέλαβον τὴν Μουσικὴν οἱ Ἰταλιῶται, παρ' αὐτῶν δὲ οἱ Γαλάται, Γερμανοὶ, καὶ οἱ ἐπίλοιποι.

Δὲν εἶναι εὐλογον νὰ κρίνωμεν τὸ ὅλον τῆς ἀρχαίας

Μουσικῆς ἐκ τῆς σωζομένης ἐκκλησιαστικῆς ἀσματογραφίας τῶν 8 ἡχῶν ἥτις κατάρχας ἐγένετο ἐν Συρίᾳ καθ' ὃν καιρὸν οἱ Ἀραβες ἐπεπόλαζον· ἡ ἐκκλησιαστικὴ Μουσικὴ καθοσιᾶται μονονουχὶ περὶ τὸ σεμνοπρεπὲς καὶ σεβάσμιον ἀποφεύγουσα ὅλα τὰ κοσμικὰ καὶ κατακηλητικά· θέλγητρα τῆς Ἀρμονίας ὡς καὶ οἱ ἐν Χω' ἡμῶν ἀδελφοὶ Ῥῶτοι ποιῶσι, καὶ ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία τῇ Μουσικῇ τῶν ἀξιακύστων αὐτῆς ἐρατορίαν καὶ λοιπῶν ὕμνων· οὔτινες ἀνασπῶσι τὴν ψυχὴν τῷ σώματος καὶ τῷ Θεῷ πρὸς ὕμνον ἀναπέμπουσιν.

Λοιδὸς (ψάλτης) εἶναι μόνον ἐκεῖνος, ὅστις ἐκ φύσεως ἔλαχε τὸ εἶναι ἢ Μπάσο, ἢ βαρύτονον, ἢ τενόρε λαμπρὸν ὡς τῇ σήμερον ἰνομάζονται· γυνὴ δὲ ἢ ἄλτο ἢ Σουπράνο· ἄλλως αἰοιδὸς δὲν γίνεται· ἀλλὰ μόνον ἵνα αὐτὸς ἑαυτῷ ἀκούῃ· οἱ καλοὶ τενόροι, καὶ Σουπράνοι εἰσὶ καθ' ἡμᾶς οἱ ἐκ τῆς εὐκράτου Ἰταλίας ταμαλίστα· ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς ὑπερπολάζει ἀπὸ τοιούτων· πόσοι τοιοῦτοι ἐξαίρετοι τενόροι ἐν τῇ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ ἀκέονται· ἀλλὰ δὲν κρύπτω τὸ ὅτι ἐξ αὐτῶν τινες ἀηδέστατα ψάλλουσι· διότι ἀφροντιστῆσι τὸ ἐπίπαν περὶ τὸ πρῶτιστον· ὅπερ ἐστὶν, οἱ περὶ τὴν ἀναπνοὴν καὶ σχηματισμὸν τῷ στόματος κανόνες ἵνα ἀφίηται ἡ φωνὴ ἐκ τῆ στήθους εὐήχως καὶ λαμπροφώνως· διὸ καταβαυκαλίζουσι κρατῆντες τὴν φωνὴν ἐν τῷ ἐμπροσθολαρύγγι, ἢ ὠθῆντες πρὸς τὰς ὀδόντας, ἢ συνηχῶντες τῇ ῥινί, ἢ ἐκπέμποντες τὴν λεγομένην κεφαλικὴν φωνὴν τὴν ἀηδεστάτην καὶ κακόφωνον, τὴν ἐκ φλοιᾶ μεστήν ὡς εἶπετις τῶν ἀρχαίων· πολλοὶ δὲ εὐδὲ ἀνοίγουσι τὸ στόμα ἀρκέντως, καὶ ἐκ τέτων ἡ φωνὴ μινυρίζουσα δὲν ἤχει καθαρῶς καὶ λαμπρῶς ὡς δέον· ἔχῃ ὑπ' ἀπειρίας, μὴ γένοιτο, ἀλλ' ἐκ τῆς κακῆς ἔξεως τῆ καθιδύγειν ἔτω τὰς ἀκοὰς τῶν ἀπειροκάλων· πῶσαι ἑλληνίδες εἰσὶ λυγίφθογγα ἄλτα καὶ σουπράνα ἐκπρέπουσαι τῇ θελξινῶ φωνῇ τὰς ἑαυτῶν χάριτας, ἱκαναὶ νὰ συμφωνήσωσι μετὰ τῷ Θαμύρου, νὰ κινήσωσιν ὡς ὁ Ὀρφεὺς τὴν Ἀργῶν, καὶ νὰ ἀρ-

πάξωσι τὴν ψυχὴν ἐκ τῶν ἐνδομύχων ὡς ἔτος ἐκ τῆς Ἀδου τὴν Εὐρυδικὴν ἀλλ' ἐνίαι τέτων περὶ αὐτῶν μέχρι βωμῶ· ὁ νόμος τῆς κρίσεως νενίκηται· αἱ χάριτες εἰσὶν ἀμώμητοι.

Πολλὰ τῶν τῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας ἀσμάτων ἐὰν ψαλλόμενα δὲν εἰδοποιεῖντο ἀσιατικῷ τρόπῳ, ἀλλὰ ἀρχαίῳ ἑλληνικῷ, ἐξωμιάζον τῇ τῶν δυτικῶν Εὐμελείᾳ· ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ὅπου ἡ συμμιξία μετὰ τῶν τέρκων ἐστὶ στενωτέρα, ἡ Μουσικὴ ἡμῶν γίνεται τουρκοπρεπής, Φεῦ, ἀπηχῆσα δι' ἀραβικῆς λάφυγγος καὶ φιλοβαρβάρως συμμεταβαλομένη· ὅθεν τὰ Κοινωνικὰ κτ. τερπίζοντα ἐξώκειλαν εἰς παρήχυσιν ἀλαλαγμάτων τῶν τεκέδων τῶν κατακόρων ἐκ μονοτόνων κρατημάτων, καὶ ταυτοτόνων πυκνωμάτων· ἀλλ' ἐν τῷ περιανύμῳ ἀγίῳ Ὄρει καὶ ἀλλαχῆ εἰσὶν ὅπως ἐν ἀνεπίμικτα.

Κ Ε Φ Ι Ζ'.

Περὶ Συντελείας τοῦ Κόσμου.

Παρέπεται τῇ ἀρχῇ ἣν προέθικα περὶ τῆς τῆ Θεῆ αἰδιότητος τὸ νὰ διαλάβω περὶ τῆ τέλους τῆς χρονολογίας· ἥτις κατὰ τὰ θεῖα λόγια μέλλει παύσειν, ὡς καὶ ἐνταῦθα παύω γράφειν τὴν αὐτῆς Ἱστορίαν.

Ἡ ἐκ τῆς ἀβύσσου τῆ μηδενὸς τῆς παντακρατορικῆς Χειρὸς Δημιουργία, ἡ γένεσις καὶ φθορὰ ἀπλῶς θεωρήμενα ἔδωκαν τοῖς ἀνθρώποις ἀφορμὴν ἵνα διερευνήσωσιν ἂν ὁ κόσμος ἔχῃ φθοράν ἢ Συντέλειαν· αἱ περὶ τέτου δόξαι τῶν φιλοσοφικῶν συστημάτων γνωσιμαχῆσι, καὶ ἑτεροαρκῶς διαμάχονται· ἐμοὶ δὲ ἀνήκει ἵνα περιορισθῶ ἐν τοῖς ὀρίοις τῆς παναληθῆς ἡμῶν Θεησκείας ἀναφέρων καὶ ἐκ τῶν θύραθεν ὀλίγα τῶν εἰς τῆτο συντεινόντων.

Τὰ τάγματα τῆς χοροστασίας τῶν ὑπερκοσμίων Ἀγγέλων ἦσαν δέκα, ἐκπεπτωκότες δὲ τῆ Ἐωσφορικῆς ὑπελειφθῆσαν ἐννέα ὡς περιγράφει Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγι-

της· ἡ τάξις ἀναγωγικῶς ἐστὶν αὕτη· Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, ἀρχαὶ, ἐξουσίαι, θρόνοι, Κυριότητες, Δυνάμεις, Χερουβὶμ, καὶ Σεραφίμ· τινὲς λοιπὸν τῶν θείων Πατέρων γνωμοδοτῶσιν, ὅτι ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν μελλόντων κληρονομησάται τῆς ἐρανοῦ Βασιλείας ἀναπληρώσῃ τὸν τῆ Ἐσφορικῆ τάγματος, τότε γενήσεται ἡ συντέλεια· ἡ δὲ κρίσις τῇ δευτέρᾳ Παρουσίᾳ ἐκ τῆ Ἱερατικῆ τάγματος ἀρξεται· ἐξηγῶσι τινες, τὸ ἑκτὸν τῆς Γραφῆς, πληθος σοφῶν σωτηρία κόσμου, ὅτι ἐν ᾧ ὑπάρχουσι σοφοί, ἡ συντέλεια δὲν γίνεται παρηγορενταί τινες ἐκ τῆ ἐρανοῦ τόξου (Ἰρις) ὡς ἐν Γενέσει ΚΦ· Θ· εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῶε· τὶς τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης ὃ ἐγὼ δίδωμι ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ πάσης ψυχῆς ζώσης... εἰς γενεὰς αἰωνίους· τὸ τόξον μου τίθῃμι ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς... καὶ ἐκ ἔσται ἔτι τὸ ὕδωρ εἰς κατακλυσμὸν κτ., ἀλλ' αὕτη ἡ ὑπόσχεσις ἐστὶ περὶ Κατακλυσμῶ·

Συχνοὶ τῶν φιλοσόφων δοξάζουσιν, ὅτι ἐν τοῖς σπλάγχνοις τῆς Γῆς καίει πῦρ, καὶ ἐκ πυρὸς συνέστη αὕτη, καὶ τὰ λοιπὰ ἐράνια σώματα, καὶ πάλιν κατακαήσονται·

Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ἐν τῇ καθολικῇ Β. Ἐπιστολῇ ΚΦ· γ'. ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς διαστίζοντας τὴν Παρουσίαν τῆ κυρίου λέγει, „Λανθάνει αὐτὸς τῶτο θέλοντας, ὅτι ἐρανοὶ ἦσαν ἑκπαλαι, καὶ ἡ ἔξ ὕδατος συνεστῶσα, τῷ τῆ θεῆ λόγῳ δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο· οἱ δὲ νῦν ἐρανοὶ καὶ ἡ Γῆ τῷ αὐτῷ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶ, πυρὶ τηρέμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνῶν“... καὶ παρκατιῶν „ἥξει δὲ ἡ ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, ἐν ᾗ οἱ ἐρανοὶ ῥοιζήδον παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσάμενα λυθήσονται, καὶ ἡ Γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα, κατακαήσονται.“

Λέγουσιν, ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι ὑπέθετον τὴν Συντέλειαν μετὰ 36,500 ἔτη· ὁ δὲ Ὁρφεὺς μετὰ 100,020 ἔτη·

ὁ πάτερ Κάλδιος (α) ἐπαριθμεῖ τὴν τῆς Γῆς Συντέλειαν μετὰ 130 μυλλιονίων ἔτη ἐξάγων τὸτο ἐκ τῆς τροπικῆς τῆς Γῆς Περιόδου· ἥτις ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις γίνεται 1783 Γεωγραφ. Μιλ. προσηλιώτερον ἢ πρὸ 1600 περίπου Ἐτῶν ὅταν ὁ Πτολεμαῖος Κλαύδιος αὐτὴν κατὰ τὸ τότε Σύστημα τῆς Ἡλίου κατεμέτρησεν· ἀναλογεῖ λοιπὸν, ὅτι τότε ἡ Γῆ πλησιάζει τοσούτον τῷ Ἡλίῳ, ὥστε ἡ ἑλκυστικὴ αὐτῆς δύναμις ὑπερβήσεται τῆς γήινου· ὅθεν αὐτὴ μὴ ἀντέχουσα διαλυθήσεται εἰς τὰ ἑαυτῆς στοιχεῖα· ἅτινα ἐπ' αὐτῆς καταπέσουσι.

Δόξαι τοιαῦται πολλαὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καινουργόμεναι ὑπὸ τῶν νεωτέρων.

Αἱ διαφέρουσαι δὲ τέτων, ὅτι ὁ κόσμος ἤρξατο ἐκ τῆς κινήσεως καὶ τῆ πυρὸς, καὶ παύσει ὑπὸ τῆς ἡρεμίας καὶ ψυχρότητος, ἢ ἄλλως πως, εἰσὶ δόξαι αὐτόχρημα ἐδεμίαν Δεῖξιν ἀποχεῶσαν ἔχουσαι, εἰς ἑνταῦθα ἀνήκουσαι· αἰτῇ δὲ μόνον καὶ εἰπῶ τὸ τῆς Ἀποστόλου, „σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστάθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες.

Μακάριος ὁ βαδίζων τῆς ἀρετῆς τὴν τρίβον· διότι ἡ Συντέλεια τῆς ἐπιγείου ζωῆς ἡμῶν εἶναι ἐγγύς, καὶ κεῖται πρὸ ὀφθαλμῶν ὁσημέραι· εἰδὼς δὲ σχεδὸν ἐπαρκεῖται τῷ ἐνεστώτι, ἀλλὰ προσδοκᾷ τὸ μέλλον βέλτιον, καὶ ἡ ἐλπίς συνοδεύει μέχρι τῶν χειλέων τῆς τάφου· οἱ ἔμφορονες Ἕλληνες ἐλεξοποίησαν τὴν λέξιν εὐδαιμονία, διὰ δὲ τῆς φιλοσοφίας ἐγύμνωσαν αὐτὴν τῆς ὄντος· διότι εἶναι στιγμή χρόνου· ἥτις εἶναι παροικομένη, καὶ ἄρα ἔχ' ὑπάρχει· ἢ καὶ αὐτὸ ἀρετὴ τῆς κοινωφελείας, ἀλλ' ἔχ' ἢ τῶν πολλῶν δοξαζομένη, εἶναι ἢ μόνη εὐδαιμονία τῆς βραχυτελεῖς τέτου βίου, καὶ ἡ τῆς ψυχῆς σωτηρία· τῶν λυπηρῶν αἰ ὥραι συγκρινόμεναι πρὸς τὰς τῶν χαροποιῶν ὑπερβαίνουσι· κλαυθμὸς τὸ προοίμιον τῆς βίου, καὶ πικρία θανάτου ὁ ἐπίλογος.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Πρὶν ἢ ἀρξομαι τῆς χρονογραφίας τῶν τῆς Ἱστορίας Ἀπομνημονευμάτων προθυμέμαι ἵνα ἐκθέσω τὰς ἐφεξῆς λόγῳ Εἰσαγωγῆς ὑπομνήσεις.

Χρονογραφία ἐστὶ Καταγραφὴ Πραγμάτων ἐν Σειρᾷ δι' ὠρισμένου χρόνου.

Ἐθνη ἀρχαιότερα ὑπῆρξαν οἱ Αἰγύπτιοι, Ἀσσύριοι, Ἰνδοὶ καὶ Βάλληες· ἕστωσαν καὶ οἱ Σῖναι ὡς αὐτοὶ σεμνύνονται.

Ἡ ἀνέκαθεν Ἱστορία τῶν ἐθνῶν τέτων σώζεται ἐν τῷ γνόφῳ τῶν αἰώνων ὑφ' ἧς τὸ Βιβλίον αὐτῆς ἐπισκοπίζεται· αἱ μυθολογικαὶ παραδόσεις χορηγῶσιν ἡμῖν ἀμυδρὰς εἰκασίας· αἱ Πυραμίδες τῆς Αἰγύπτου ἐν ἐρημίᾳ γηράσκουσαι εἰσὶν ἔρημοι ἀπομνημονεύματος, καὶ ἔδεν ἡμῖν διαλευκαίνουσιν· ἡ δὲ Πεντάτευχος τῆς Μωϋσέως ἀνήκει ταῖς θειοτέrais πληροφορίαις· ὁ κόσμος ὅν δὲν εἶχεν ἱστορίαν· ἀλλ' ὁ Ἡρόδοτος ἔγραψεν αὐτὴν πρῶτος· ἔτος ἐστὶν ὁ ἀρχηγέτης καὶ διὰ τῆτο ὀνομάζεται Πατὴρ τῆς Ἱστορίας.

Οὐδεὶς ἀμφιβάλλει, ὅτι τὸ ἡλιακὸν Ἔτος ἦν ἀπ' αἰῶνος δῆλον ταῖς ἀρχαίοις Ἐθνεσιν· ἀλλὰ μετήρχοντο τὸ σεληνιακὸν συνήθως, ἐπειδὴ ὡς ἐβρέθη αὐτὸ ἐξ ἀρχῆς παρὰ τῆς φύσεως ἔμαθον, καὶ ἐν τῷ τὰ βιωτικά καὶ θερησκευτικά διέταξαν· ἅτινα δυσκόλως μετακινῶνται καὶ παραλλάττονται· τὰ πολυάριθμα δὲ ἔτη τῶν Βαβυλωνίων, Αἰγυπτίων, καὶ Ἑλλήνων ἀμφιβάλλονται ἔχι ὡς μὴ χωρῆντα ἐν τῇ αἰωνιότητι, ἅπαγε δὲ αἰδιότητι, ἀλλ' ὡς ἀπίθανον ἵνα διατηρηθῶσι τοσούτων αἰώνων διηκριβωμένα παραπήγματα.

Ἡ βεβαία χρονογραφία τῆς ἐλληνικῆς Ἱστορίας ἀρ-

χεται ἀπὸ τῆς Βασιλείας τῆ Κέρκροπος κατὰ τὰ Μάρμαρα πχ. 1582 καὶ ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν ὡς ἐποχὴ καθ' ἣν ὅλοι οἱ Ἕλληνες συνηλθον εἰς ἓν ἔθνος.

Οἱ ἀρχαῖοι ἐχρονόγραφον διὰ τῶν Ὀλυμπιάδων ἡμεῖς δὲ σήμερον διὰ τῆ σωτηρίου Ἑτους· τὲτο μετέρχομαι καὶ γὰρ ἐν τῷ πονήματι τῷ τῷ μεταβαλὼν πάντα τὰ ἀρχαῖα καὶ νεώτερα εἰς τὲτο ὅσα ὑπάρχουσιν ἀλλεοτρόπως· φιλοποιήσας δὲ καὶ τὸν χρονογραφικὸν Κανόνα ἐκ τῆς παλαιᾶς Διαθήκης ἐποίησα ὡσαύτως.

Διαιρῶ τὰ ἱστορέμενα εἰς ἀρχαῖα πχ. καὶ εἰς νέα μχ. ἀλλ' ἄραγε ἀπέφυγον τὸ σολοικοφανὲς ὃ ἔξεστιν ὡς ἡβουλήσθην, ἢ δὲν ἔβαψα τὸν κάλαμον ἐν ξενοφωνία; παρεσύρθην βεβαίως ὑπὸ τῆς κακῆς ἔξεως, ἀλλὰ δὴ καὶ ἔλαθον ἐμὲ ἴσως ἐκ ὀλίγα διασθωτέα ἀσχολῶντα ἵνα ἐπιθεωρήσω καὶ ἐπιδιορθώσω. διὸ εἴημοι ταῦτα εὐσύγνωστα καὶ τσάτω μᾶλλον ὡς μὴ ἔξ ἐπαγγέλματος ταῖς Μῆσαις προσομιλῶντι.

Σημειωτέον ἐν τῷ Κανόνι τῶν Αἰγυπτίων Βασιλέων, ὅτι τὰ βέβαια Ἑτῆ ἀρχονται ἀπὸ ψαμμητίχου.

Τὸ τῆ Κύρου 536 πχ. Ἑτος ἐν Βαβυλῶνι παρεδέχθην ὡς σύμφωνον πᾶσι τοῖς ὀρθότερον χρονολογήσασιν.

Ὅστις τῶν ἀναγινωσκόντων τὸν Ἡρόδοτον ἐφίεται μαθεῖν τὴν μέθοδον τῆς αὐτῆς χρονογραφίας, ἀρξάτω ἀπὸ τῆς ἐν Μακραθῶνι μάχης· ἥτις γέγονεν ἀρχομένης τῆς Ὀλ. ΟΒ. γ'. διὰ τὲτο ἐκλαμβάνεται ἡ β'. πχ. 490· ὡς δὲ ἔτος Ζ Ι' ἕως 4 διηγεῖται, μετὰ τέσσαρα ἔτη τέθνηκεν ὁ Δαρεῖος βασιλεύσας τὰ πάντα 36. προσθέτουντες λοιπὸν τὰ προλαβόντα ἔτη 32 τῆ Δαρείου, τὲς 8 Μῆνας τῆ Σμέρδιος Γ'. 68 καὶ τὰ 7 ἔτη καὶ 5 Μῆνας τῆ Καμβύσου Γ'. 66. καὶ τὰ 29 τῆ Κύρου Α 214 ἐξάγομεν 559 πχ. δηλ. τῷ 560 πχ. ἤρξατο βασιλεύειν ἀλλ' ἐπεὶ δὴ ὁ Ξενοφὼν λέγει περὶ αὐτῆς, ὅτι 30 ἔτη ἐβασίλευσεν, ἐκδεχόμεθα τὸ 561 πχ. διὰ α' Ἑτος τῆς αὐτῆς Βασιλείας, ὅτε ἐπὶ Ἀστυάγους κατελύθη ὑπὸ Περσῶν τὸ βασίλειον τῶν Μήδων ἔτας ἡ

χρονογραφία αὕτη ἀνέρχεται εἰς τὰς ἀνωτέρω χρόνους. χάριν δὲ τῶν Φιληρεσίτων ἐκδέγτω ἐφεξῆς τὸν εἰς αὐτὸν Κανόνα.

Οἱ Συγγραφεῖς διαφέρουσι τὴν ἀρχαίαν χρονογραφίαν, οἷον ὁ Ἡρόδοτος, ὁ Κτησίαιος, ὁ Διόδωρος, ὁ Εὐσέβιος, ὁ Πτολεμαῖος, ὁ Σύγγιλος, ἡ παλαιὰ Γραφή, τὰ Μάρμαρα, καὶ οἱ νεώτεροι διὰ τὰ συμβιβασθῆ αὕτη ἢ ἀσυμφωνία, καὶ τὰ ἐξωμαλισθῆ ἢ ἀνωμαλία ἐπὶν ἄχθος ἀρέτης· διότι ἐστὶ Λαβύρινθος, καὶ ἡ Ἀριάδνη δὲν ὑπάρχει ἵνα φιλοδωρήσῃ ἡμῖν τὸν μίτον τῆς ἐκ τέτου ἐξελεύσεως· εὐκοπώτερον ἐστὶ τῷ χρονογράφοντι ἵνα προσκολληθῇ ἀπερισκέπτως, ὥς εἰ πολλοὶ ποιῶσιν, ἐνίτινι συστήματι· ἀλλ' ἔτος ὁ τρόπος χωλαίνει, προσκόπτει, καὶ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ προσκρούει ἐν οἷς ἔδ' ἔδ' ἐκλεκτικῶς, παρεγκλίνων ἀλλ' ἐχόμενος τῆς εὐθείας· τέτου χάριν ἐγὼ παρεγκολέθησα τὰ Μάρμαρα ἐν ὅσῳ ταῦτα ποδηγετῶσι, συστοιχήσας αὐτοῖς πολλὰ ἕτερα· ἐν οἷς δὲ ταῦτα μ' ἐγκατελίμπανον ἢ πολὺ διέφερον ὥς ἡ τῆς Κροίσου ζωγραφία, ὠδηγήθην παρὰ τῶν ἀκριβεστέρων, οἷς ἐνέτυχον, συγγραφέων, πᾶς δὲ καὶ ἰδίᾳ μου ἐπαριθμήσει· ἀλλὰ δὲν ὥκησα ἵνα σημειώσω τὰ διαφέροντα ἔτη, μάλιστα ἐν τοῖς ἀμφισβητούμενοις.

Μὴ δὴ ταρασσέσθω μοι ὁ ἀναγνώστης ἂν που δὲν εὗρη τὰς χρονογραφικὰς μου Κανόνας συμφώνους τοῖς ἱστορικοῖς μου ἀπομνημονεύμασιν.

Ἐκ τῆς ἀπειρίας τῶν ἀρχαίων συγγραμμάτων διεσώθησαν ὀλιγώτατα· ἐκ τέτων δὲ ἔδ' ἔλα ἐκδεδομένα· τὰ δὲ τῶν νεωτέρων εἰσὶ παμπληθέστατα, ἀλλ' ὀλίγα τὰ λυσιτελῆ καὶ ἀξιαντάγνωστα· διότι ὁ Ζεὺς ἔβρεξε τὴν χρυσὴν βροχὴν μόνον ἐν τῇ τῆς Ἀθηνᾶς γεννήσει.

Ἄπαν τὸ ἀνθρώπινον γένος ὑπάρχει ἄνευ ἐξαιρέσεως θῦμα τῶν προλήψεων ἐκὸν ἢ ἀέκοι· τὸ ποιητικὸν αὐτῶν ἐστὶ τὸ πολίτευμα· ὅπερ διετάχθη πρὶν ἢ ἀληθῆς φιλοσοφία συνανακραθῇ μετ' αὐτῶ· ἡ συντραφεῖσα λοιπὸν ἔξισ καὶ ἄλλα ἰσχυρότερα εἰσὶ δυσεξάλειπτα· ὀλίγοι ἐ-

πιγινώσκουσι μέρος αὐτῶν, ὀλιγώτατοι δὲ ἠδυνήθησαν νὰ τὸ ἀποκρῆσασιν· ἀλλ' ἡ τρυγία μένει· πολλοὶ δὲ δι' ἄλλων προλήψεων νομίζουσιν, ὅτι ἀπεσόβησεν αὐτάς, καὶ τὸν καπνὸν φεύγοντες εἰς πῦρ ἐνέπεσον· ἀλλ' ὅστις ἐπρὸς αὐτῶν διαγνώσεως, ἔτος ὅσον μέγας, ποσῶτον δυστυχῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῆ βίου· ἀλλ' ἐὰν αὐτὸς ἠδυνήθη νὰ ἀπαλλαχθῇ ἐντελῶς αὐτῶν, γέγονεν ἡμίθεος, καὶ ἀθανάτου μνήμης ἐπάξιος.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐξέλθῃ τῆς κοσμικῆς Σφαίρας· διότι ἕκαστος ὑπάρχει μέλος αἵας δήποτε Πολιτείας (Διοικήσεως)· ἐκαστὴ δὲ αὐτῶν διέταξεν ἰδιαιτέραν νομοθεσίαν· ἡ εὐημερία λοιπὸν τῷ καλῷ καὶ Φρονίμου πολίτου συνίσταται ἐκ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν καθεστῶτων νόμων· ἕκαστος Φρονεῖ ἐνδομύχως κατὰ τὴν ἐνῶσαν αὐτῷ τῇ νοῦς δύναμιν, ἀλλ' αἱ ὁμιλίαι καὶ τὸ πολίτευμα αὐτῷ πρέπει νὰ συμφωνῶσι τοῖς συντηρητικοῖς νόμοις καὶ ἡθεσιν ἵνα μὴ βλάβῃ μήτε ἑαυτὸν μήτε τὸν πλησίον· πολλὰ τῶν προλήψεων εἰσὶν ἐπωφελεῖς, συντηρητικαί, καὶ σωτήριοι· διὸ ἀσπαστέαι· οἱ καλοὶ δὲ νομοθέται διατάττουσι νόμους ὅχι τὰς μερικῶς, ἀλλὰ τὰς κοινῶς ἐν ἑκάστῳ συντείνοντας· ἔτσι εἰσὶν ἡ Αἰγὶς τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τὸ Παλλάδιον· ὅπερ πρέπει νὰ συντηρῇται· διότι ὅταν ἀπολεσθῇ, ἡ πολιτεία ἀπόλλυται.

Τέτων ἕνεκα ἡ Ἀνάγνωσις τῶν βιβλίων γινέσθω μετὰ διακρίσεως ἢ μόνον διὰ τὰ ἐπενεχθέντα, ἀλλὰ καὶ διότι πλεῖστα εἰσὶ ψεῦδους, σφαλμάτων καὶ παραλογισμῶν ἔμπλεα· ὀλίγοι τῶν βιβλιογράφων τῇ σήμερον εἰσὶν ἀξιοὶ τῆς κυριολέκτως ἐπωνυμίας τῆ Συγγραφέως· ἢ μάχαιρα μάγειρον, ἢ σοφὸν δείκνυσι βιβλίον· πολλοὶ γὰρ γράφουσι πᾶν ὅ,τι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν ἐπέλθῃ γλωσσαν ἄνευ ἀξιωματῶν ἀληθείας, καὶ ἄνευ λογικῆς ἀπατῶντες ἢ ἀπατάμενοι διὰ ἐπινοημένου ὕψους λόγου καὶ διθυραμβώδους λέξεως καὶ φράσεως· ὅταν ἀπογυμνώσῃς τὰ λεγόμενα τῶν τοιούτων εὐρίσκεις πομφόλυγα, καὶ ἐδὲν

νήμα· ὅταν δὲ διεξέλθῃς ὅλον τὸ βιβλίον καταλαμβάνεις, ὅτι εἶδεν ἔμαθες, ἀλλὰ λόγους καινὲς καὶ πτερόεντας, λέξων ποταμὸν νῦν δὲ σταλαγμὸν· οἱ τεθηπότες ἐν καὶ νεχηνότες πρὸς τὰ τῶν νεωτέρων συγγράμματα δὲν πρέπει νὰ ἐκδέχωνται πάντα ὡς ἐκ τρίποδος, ἀλλὰ νὰ ἵναι γνωστὰ καὶ τῶν ἀρχαίων ἡμῶν προγόνων, καὶ τότε δύνανται νὰ κρίνωσι, καὶ ὀρθῶς νὰ ὁμιλήσωσιν.

Οἶδαμεν ἔτι τὴν τυχεῖσαν χάριν τοῖς νεωτέροις, ὅτι διέσωσαν τὰ ἡμέτερα ἀρχαῖα, καὶ ἐπὶ τόκῳ ἀφθόρῳ τῆς ἐκυτῶν σοφίας μεταδίδουσιν ἡμῖν αὐτὰ χειραγωγῶντες φιλοφρόνως εἰς τὰ τῆς παιδείας ἀνακτώρια· διὸ ἀεναίου μνήμης εἰσὶν ἐπ' αὐτοῖς· ἐνταῦθα ὁ κάλαμος τῆς χειρὸς μοι ἐκπίπτει· τὰ δάκρυα τῆς εὐγνωμοσύνης συνεσκότασαν τὴν ὄρασίν μου.

Πάντοτε ἐν τῷ βίῳ ἡμῶν τὸ καλὸν ἐστὶ σπάνιον, ἀλλὰ παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι σπανιώτερον· διότι ἡ φύσις ἠκριβολογήθη, καὶ σπανιάκις γεννᾷ τὰς μεγάλους καὶ δαιμονίους νόας· διὰ τῆτο καὶ παρὰ τοῖς νεωτέροις ὀλίγοι οἱ τῶν συγγραφέων ἀριστοί· ἀλλ' ὅσον σπάνιοι τοσῶτον θαυμάσιοι· πολλὰ γὰρ διὰ τῆς χρόνου ἐτελειοποίησαν, πολλὰ καὶ ἐφεῦρον, νῦν δ' ἐπ' ὀκρίβαντας διαπρέπουσιν· ἀλλ' οἱ εἰδότες τὰς ἀρχαίους θαυμάσουσι μὲν τὰς μεγίστους νεωτέρους ἀξιοχρέως· διακρινῶσι δὲ τὰς σφετερίζοντας τὰ τῶν ἀρχαίων ἡμῶν καὶ μεταδίδοντας μεταμεμορφωμένα ὡς γεννήματα ἴδια, καὶ ἔτι μετριάσουσι τὸ μέγεθος τῆς αὐτῶν θαυμασμῆς ὡς παρ' ἀξίαν γινόμενον.

Πολὺ τὸ λυσιτελὲς παρέχει ἡ ἀνάγνωσις πολυμαθῶν τινων νεωτέρων συγγραφέων· ἀλλὰ θνητοὶ ὄντες θνητὰ τοι πεπόνθασι καὶ αὐτοὶ ἐστὶν ἡ ἀμαρτάνοντες· εἰς τῶν λέγει τὴν Λέρνην ἀχανῆ, ἀλλ' αὕτη ἐστὶν ἡ Ἀλκυονίς· ὅτι ἐξ Ἀργεῶν πρῶτον αἰ-κολῶναι, εἴτα αἰ Μυκῆναι· ἀλλ' εἶναι προθύστερον· ὅτι ἡ πύλη τῶν Λεόντων κεῖται ἐν Κολώναις, ἀλλ' ἐστὶν ἐν Μυκῆναις· τὴν Ῥαψάνην καὶ Σπηλιὰν λέγει Φρῆρια· ἄλλος λέγει τὸν ἀρχιε-

ρέα τῆς Τριπολιτζᾶς Πατριάρχην, καὶ ὅτι οἱ λέοντες τῶν
 Μυκηναίων εἰσὶ καλοσσιαῖοι· τὰς λιθοβολῶντας αὐτὸν τουρ-
 κόπαιδας νομίζει· Ἑλληνόπαιδας· ἀπαγε τῆς βλασφημίας·
 διότι οἱ Ἑλληνόπαιδες προσφέρουσι βαδύ σέβας πρὸς τὰς
 δυτικὰς ξένους· ἠπατήθη ὁ Φιλόσοφος μὴ διακρίναν, ὅτι
 ἐν Πελοποννήσῳ καὶ ἀλλαχῇ οἱ τῆρκοι ἑλληνιστὶ ὁμιλοῦσιν·
 τῷ Βαρθολομαῷ δὲν ἤρесе τὸ κελεύδημα τῶν Ἀγδόνων τῆς
 Ἑλλάδος, ἀλλὰ τῆς Γερμανίας ὡς ἄλλω ἔ τῷ ὑμνητῇ
 τὸ μέλι· ἄλλος πάλιν, ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Τήνου εἰσὶν
 $\frac{1}{3}$ Ἕλληνες καὶ $\frac{2}{3}$ Λατίνοι· ἀλλ' εἶναι τὸ ἀνάπαλιν· ἄλλος
 δὲς ἐν γράσει τῷ Ἱερομονάχῳ ἐν τῷ νάρθηκι τῆς Ἐκκλη-
 σίας ὀνομάζει αὐτὸν χαμερπῇ Παπᾶν ὡς ζητήσαντα ἐ-
 λεημοσύνην· ἀλλ' ἔ διακρίνει, ὅτι ὁ Ἱερομόναχος δὲν προ-
 τείνει τὴν χεῖρα αἰτῶν δι' ἑαυτὸν ἐλεημοσύνην, ἀλλὰ
 κρατεῖ τὸν Δίσκον τῷ βουλομένῳ δέναι βολήθειαν τῷ ὑπὸ
 τὸν ζυγὸν πτωχῷ Μοναστηρίῳ ὑστερουμένῳ εἰσοδημάτων
 τῶν ὡς τῆς Δύσεως, ἀλλὰ δὴ τότε καὶ ἀνευ Βασιλέως
 προστάτου· ἄλλος πάλιν περιγράφει τὰς μηχανὰς δι'
 ὧν ὑψώσαν τὰς λίθους τῶν Πυραμίδων, διαγράφων με-
 γαλοπρεπᾶς ἐπὶ τῶν βαθμίδων εἰς μοχλὸν Δικῆ μα-
 κρυτάτης ἐφ' ἧς τόσοι ἄνδρες ἵνα αὐτὴν ἀνασηκώσωσιν
 ἐδόλως συλλογιζόμενος ἂν ταῦτα χωρῶσιν ἐπὶ τῇ ἀνα-
 βιθμῇ, εἰ δὲ τί λέγει ὁ ὑπαγορεύων αὐτὸν Ἡρόδοτος
 „ἤρειον τὰς λίθους μηχανῇσι ξύλων βραχέων“ ἕτερος
 δὲ, ὅτι ὁ ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἦν ἀμαθὴς καὶ βάρβαρος. τί
 ἔστι; διότι δὲν ὠμίλει γαλλιστὶ, καὶ δὲν ἐπέσυρνε τὰς
 πόδας ἐν ἐντεύξει, ἐκάθητο ἐπὶ στρώματος, ἴσως καὶ
 διότι δὲν ἐφύρει σκιαδίων· ἀλλὰ διατί ὁ περιηγητὴς, πε-
 ριηγητὴς Ἑλλάδος ὧν δὲν ὠμίλει ἑλληνιστὶ ἢ αὖ πηροφο-
 ρηθῇ, ὅτι ὁ ἀρχιερεὺς ἦν σοφὴς μαθητὴς Εὐγενίου; μή-
 πως δὲν ἡρώτα ποτὲ καὶ μὲ ἀρχιερεὺς τις λατῖνος ἐν Δύ-
 σει ἂν ἐν τῇ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ ψάλλῃ σόλο καὶ γυναῖ-
 κες τὸ ἄγγιον σὺν ὁργανικῇ Μουσικῇ ὡς παρὰ τοῖς λα-
 τῖνοις; ἀλλ' ἔ διὰ τῆτο ἐνόμισα αὐτὸν ἀμαθῆ σοφὸν
 ὄντα· ὁ φημιζόμενος Βασσουέτος ἐν τῇ ἐμιλίᾳ περὶ τῆς

Οὐαλλιένης λέγει, ὅτι ὁ μέγας Ἀλέξανδρος καταφλέγεται ἤδη ἐν Ἀθῇ ἐπειδὴ ἠθέλησε νὰ ἀποθεωθῇ· ἀλλὰ πῶς δὲν καταφλέγεται καὶ ὁ Αὐγούστος, καὶ οἱ λοιποὶ βασιλεῖς τῆς Ῥώμης καὶ οἱ λαοὶ οἱ αὐτὲς ἀποθεώσαντες; τὸ νὰ ἐξαπατηθῇ εἰς ἐστὶν εὐσύγνωστον, ἀλλ' ὁλόκληρος λαὸς ἀσύγνωστον· οἱ ἡμέτεροι δὲ Ἱερσκήρυκες ποτὲ δὲν ὑπερβαίνουνσι τῆς θείας Γραφῆς τοιαῦτα παραλαλῶντες· ὁ Ὀλιβιέρος ἐκφασκίζει καὶ μέμφεται τὸς Μυκωνίους ὡς ψεύστας· διότι εἶπον αὐτῶ τὴν ἀλήθειαν νὰ μὴν ὑπάγῃ εἰς Δῆλον· ἐπειδὴ ἐκεῖ ἐστὶ τῶν πειρατῶν τὸ κρησφύγετον.

Δὲν παρενείρω τὰ μείζονα τῶν σφάλματα εὐλαβέμενος τὸς ἀνδρας τ' ἄλλα ὑπερέχοντας, ἔχ' ἥκιστα δὲ ἵνα μὴ κινήσω τὸν ἀνάγκυρον.

Δύσκολον τὸ νὰ κρίνῃ τις περὶ τῶν ἔθνων ἐφ' ὅσον ἀγνοεῖ τὴν αὐτῶν γλῶσσαν ἵνα συναναφωρῇ μετ' αὐτῶν ἀρκέντως· ἀλλὰ δυσκολώτερον ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν ἰδίων κρίνει τ' ἄλλότρια· ἐν ᾧ δὲ ἔτω οἰκείῳ μέτρῳ διευθύνεται, σταθμίζει ἐν σκοτίᾳ.

Ἐντεῦθεν δῆλον, ὅτι ὁ φιλόλογος τότε μόνον ἐννοεῖ ὀρθῶς τὸς ἀρχαίους συγγραφεῖς, ὅταν θεωρῇ ἀκριβῶς τὸς τότε νόμους καὶ Θρησκείαν καὶ ἀρκέντως αὐτὰ ἐξετάσῃ· διότι ἐκ τῶν τὰ ἔθιμα, καὶ ἐκ τῶν ἢ παρὰ τῶν ἐλλήνων λεγομένη ὑπόληψις τῆ καλῆ καὶ αἰσχεῆς, τῆ ἀγαθῆ καὶ κακῆ· αὕτη γὰρ παραλλάττει παρὰ τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὸ καλὸν τῆτου τῆ ἔθνους ἐστὶν αἰσχερὸν τῆ ἄλλου· νόμῳ ἀγαθόν, νόμῳ κακόν· μόνον ἢ πρὸς τὸν πλησίον ἀδικία θεωρεῖται ἐπίσης κακόν παρὰ πᾶσι τοῖς νομοθέταις· ἀναγνώσωμεν τοίνυν μετ' ἐπιστάσεως ἀτειχῆς καὶ ἀνευ ζοφερῶν προλήψεων τὸς ἡμετέρους ἀρχαίους προγόνους, καὶ εὐρήσομεν πολλὰς ἀρχὰς παρ' αὐτοῖς καὶ ἐνδόσιμα τῆς ρηθείσης νεωτέρας ἐπινοίας ἐν ἄλλαις φράσεσι, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν παρόδῳ ὡς γνωστά ἀναφερόμενα· Γὰρ καὶ καλλιερικ, Μαγνητισμός κτ. δὲ εἶναι ἀναρχοὶ εὐρέσεις· ἀληθεῖς δὲ, ὅτι αἱ δεύτεραι

ἡμέραι σοφώτεραι· ἀλλὰ τὰ πρωτότυπα εἰσὶν οἱ Ἕλλη-
νες· τέτου χάριν ὁ Φινελών, ὁ Μαβλὺς καὶ ἅπαντες οἱ
ἐπίσημοι φιλόσοφοι ἐκρύπτουσι τὸ μέγα τῶν ἡμῶν
προγόνων, ἀλλὰ μεγαλοφάνως κηρύττουσιν, ὅτι εἰσὶν ἀ-
μίμητοι, καὶ ἐδὲ δύνανται οἱ νεώτεροι νὰ γράψωσιν ὡς
ἐκεῖνοι· τὰ πράγματα λόγων ἐκχρῆζει αὐτὰ γὰρ ἐστὶ
φαινόμενα.

Ἀπὸ τῆς παντελὲς ἀμαθείας ἕως τῆς ἀκριβοῦς ἐπι-
γνώσεως τῶν Περιόδων τῆς Σελήνης, τῆς ἡλίου, καὶ τῶν
ἄλλων σφαιρῶν τῶν ἔρρανίων, ἐστὶ μέγα τὸ διάστημα,
καὶ πολλῶν αἰώνων ἔργον· ὁ Θαλὴς εἶπεν, ὅτι σοφώτα-
τον χρόνος ὁ ἀνευρίσκων πᾶντα.

Δὲν εἶναι ἔργον τῆ παρόντος πονήματος τὸ νὰ ἀνα-
δράμῃ εἰς τὴν πόρρω ἀρχαιότητα τῆς τῆ ἀνθρωπίνου
νοὸς ἀγράφου Ἱστορίας· τὰ σωζόμενα δὲ ὑπομνήματα,
καὶ ὅσα ἐν μοίρᾳ μύθων ἐκλαμβάνονται, καίτινες πεῖ-
ραι τῶν νεωτέρων φιλοσόφων ὑπαινίττονται, ὅτι ὁ βρα-
χύτι παρ' Ἀγγέλους ἠλαττωμένος ἀνθρώπινος νῆς ἀνέρ-
χεται εἰς ἓν ἄκρον, καὶ πάλιν κατέρχεται εἰς τὸ ἔσχα-
τον, εἴτα ἐπανακάμπτει.

Οἱ ἐρφικοὶ πολλῶ ἀρχαῖοι ἐπολυπραγμότησαν τὴν
Σελήνην ὡς εἴτα ὁ Ἀναξαγόρας κατοικίσαντες αὐτὴν
ἐντελέστερα ἢ τὰ σημερινὰ τηλεσκοπία βλέπουσιν· ὅστε-
ρα δὲ χρόνῳ ὁ Θαλὴς προεῖπε τὴν ἐκλειψιν τῆς ἡλίου
κατὰ τὸν Ἡρόδοτον Α. 74 ἥτις συνέβη π.χ. 625 ἀλλ'
ὁ Νεύθων, Κέπλερς καὶ ἄλλοι ἀριθμῶντες ὀρθότερον
θέττουσιν αὐτὴν π.χ. 585. ὁ δὲ Πυθαγόρας ἐγίνωσκε
τὴν Περίοδον τῆς Γῆς περὶ τὸν ἥλιον· ὁ Φερεκύδης προ-
έλεγε σεισμὸς, ὁ Δημόκριτος διέκρινε τὸ Γάλα ἀν' ἧται
μελαίνης ἢ λευκῆς Αἰγός, τὴν παρθένον καὶ γυναῖκα·
πολλὰ παρ' ἡμῖν ἀπίθανα οἱ ἀρχαῖοι ἐγίνωσκον· ἀλλ'
ἔτις τὴν γνώσιν ἀφῆρηται τέτου κατηγορεῖ προχειρότα-
τα· πολλὰ ἀρχαῖα ὡς μύθοι ἐξεληφθησαν· ἀλλ' ἡ νῦν
ἀνεύρεσις ἀποδεικνύει αὐτὰ ἀληθέστατα· ὁ Ἰκαρος ἐστὶ
μῦθος, ἀλλ' ὁ Μογκολφῆρης ἐπαλήθευσεν ἡ ναὺς, ἥτις

ἐν τοῖς Παναθηναίοις ἔφερε τὸν Πέπλον ἐκινεῖτο ἐξ ἐνδοθεν ἀοράτων μηχανῶν φερομένη διὰ τῶν ἰδῶν αὐτοκίνητος· αἱ σημεριναὶ τῶν Ἀγγλων αὐτοκίνητοι Ἀμαξαὶ εἰσὶ ταυτοδύναμοι ἀλλ' ἢ νῦν ἴσως ἀνευ τροχῶν ἐντεχνεστέρα.

Ἡ Παιδεία καὶ ἐν Κεφαλαίῳ ἡ Φιλοσοφία τῶν προγόνων ἡμῶν σκοπὸν εἶχε νὰ κοσμήσῃ τὴν ψυχὴν, καὶ νὰ καταστήσῃ τὸν ἄνθρωπον ἀληθῶς ἐνάρετον· δὲν ἦσαν κενίσπουδοι ὡς οἱ πολλοὶ τῇ σήμερον ἐν νῷ μόνον ἔχοντες τὰ μαθήματα· ἀλλ' ἐκ τῆς νοῦς ἐν τῇ ψυχῇ αὐτὰ μετήνεγκον ἵνα ὥσι κοινοφελεῖς, τουτέστιν ἐνάρετοι· αὕτη εἶναι ἡ καθ' αὐτὸ ἀρετὴ καὶ παιδεία· τὸ δὲ μόνον δι' ἑαυτὸν λέγεται δένδρον ἄκαρπον· ὅπερ ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται· φρονέοντες λοιπὸν οἱ ἡμῶν πρόγονοι, ὅτι ἐφ' ἡμῖν ἡ ἀρετὴ καὶ κακία ἐπαιδεύοντο ὡς ὁ Ἀντισθένης ἐδίδασκε τὰ κακὰ ἀπομαθεῖν· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Στοᾶς ἄριζον τέλος τῶν Ἐπιστημῶν τὸ κατ' ἀρετὴν ζῆν· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης, τέλος ἐν ἡ χρήσις τῆς ἀρετῆς ἐν βίῳ τελείῳ· μηδεὶς ἐν νομίῳ, ὅτι ἐπαιδεύθη φοιτῶν εἰς Σχολὰς περιωνύμους, καὶ πορισθεὶς διπλώματα, ὡς Δόκτωρ, διότι ἀπεκρίθη ὀρθῶς εἰς τὰ ἐρωτηθέντα, τῆ δὲ ζηθέντος τέλους παντελῶς ἀμοιρήσας· ἐδεῖς γὰρ νῦν ἔχων νομίσει αὐτὸν ἔγω πεπαιδευμένον· ἐὰν δὲ ἀρκῆται Φυσικὸς μόνον ἐκ τῆς θαυμασμῆς τῶν ἀπαιδευτῶν, τότε ἐδόλως ἐφιλοσόφησε· μὴ ὑμεῖς ὦ Ἕλληνες· ἀλλὰ βεβαιώσατε τὴν πεποίθησίν μου, ὅτι ἐδεῖς τῶν τῆς ἡμετέρας νεολαίας εὗρεθεὶ πάποτε προσάπτων ἑαυτῷ τὸν ἐν εἶπον μῶμον· διότι πάντες αἰσθάνονται, ὅτι εἰσὶν ἀπόγονοι τῶν ἐνδόξων Ἑλλήνων.

Ἐκ τῶν γραφῇ παραδοθέντων ἐκτὸς τῆς παλαιᾶς Διαθήκης τὸ ἀρχαιότερον καὶ θεῖον Σύγγραμμα, παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἔχομεν τὴν ἀρχαιότερον συγγραφὴν ἀναμφιλέκτως· πρῶτον ἐφάνησαν οἱ Ποιηταί, οἷον ὁ Μυσαῖος, ὁ Δῖνος, ἡ Δάφνη, καὶ ὁ Ὀρφεύς· ὧν καὶ ἀποσπάσματα σώζονται· εἶτα ὁ Ἡσίοδος καὶ ὁ Ὅμηρος·

μετ' ἔ πολὺ δὲ ὁ Τυρταῖος, ὁ Ἀλκμάν, ἡ ἑρωτόληπτος Σαπφώ, ἡ Ἀλκαῖος, ὁ Μίμνηρμος, καὶ ὁ Ἀνακρέων· εἶτα ὁ ἱστορικὸς Ἡρόδοτος, καὶ ὁ ἐπίλοιπος χορὸς αὐτῶν ὡς ἡ ἐφεξῆς χρονογραφία ἐκτίθησι.

Δὲν διστάζομεν, ὅτι ἡ Αἴγυπτος ἐστὶν ἡ πρώτη τῆς παιδείας Ἑστία· ἀλλ' αὕτη ἦν παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις ἱερεῦσι μυσταγωγία· διὰ τῆτο ἐδὲ γρεῦ παρ' αὐτῶν ἔ-
χομεν· οἱ Ἕλληνες, οἱ καλοὶ καὶ γαθοὶ Ἕλληνες οἱ ὡς εἶπον ἐνάρετοι, ἔτοι οἱ ἄνδρες σπεύσαντες ἐκεῖσε ἐμυήθη-
σαν μεταγαγόντες δ' αὐτὴν εἰς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα ἀ-
φῆρσαν τὸ ἐπιπροσθὲν τῆς μύσεως κάλυμμα, καὶ ἐπε-
ξεργασθέντες διὰ τῶν προὑπαρχουσῶν αὐτοῖς μαθήσεων,
συστηματικῶς συνηκολούγησαν, καὶ μεγαλοφῶνως ἐδίδα-
ξαν· ὁ Διόδωρος Ε' λέγει, ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι παρ' Ἑλ-
λῆνων ἔμαθον ὕστερον δὲ κατακλυσμῷ γενομένου, ἀπώ-
λοντο τὰ ὑπομνήματα τῶν Γραμμάτων· δι' ἣν αἰτίαν οἱ
Αἰγύπτιοι καιρὸν εὔθετον λαβόντες ἐξειδιποιήσαντο αὐτά.

Ἀφ' Ἑλλήνων ἤρξεν ἡ Φιλοσοφία ὡς πασιγνώστον (α).

Ἡ Ἑλλὰς τοίνυν, ἡ Ἑλλὰς ἐστὶν ὁ Φεγγαβοῖος Ἡλι-
ος τῷ κόσμῳ, τὸ Ἰατρεῖον τῆς ψυχῆς, καὶ ἡ Ἑστία τῆς
δόξης· πρὸς αὐτὴν γονυκλιτῆσι πάντα τὰ πεπαιδευμένα
ἔθνη προσφέροντα εὐλαβῶς τὴν λατρείαν τῆς εὐγνωμοσύ-
νης· ὡς δὲ λέγει, σοφός τις τῶν κατ' ἡμᾶς χρόνων, ὅταν ἡ
Δύσις ἐξύπνησε τῆς βαρβαρότητος παρευδὺς ἠρώτησε, τί
γέγονεν ἡ μήτηρ αὐτῆς αἱ Ἀθῆναι; μαθῆσα δὲ, ὅτι
ὑπάρχει, ἔσπευσε πρὸς αὐτὴν δρομαίως· αὕτη, ὧ φίλοι
ὁμογενεῖς, εἶναι ἡ καλὴ μήτηρ τῷ κόσμῳ· αὕτη ἀπεσόβη-
σε τὴν ἀχλὺν τῆς βαρβαρότητος· ὅταν ἡ Ἀσία τρεῖς
ἔτη ὑπὸ τῶν Μήδων ἐδονεῖτο χαλκεύουσα τὰς Φρικώδεις
ἀλύσεις ἵνα σύρῃ δέσμιον τὴν Εὐρώπην εἰς τὸν ἑξανδρα-
ποδισμόν τῆς Ζοφεῆς ἀμαθείας καὶ ἀπογνώσεως, ὁ τρο-
μερὸς χαλκόκοτος μακρὰν ἀντηχῶν συνετάραττεν ἐπα-
πειλῶν παγγενεὶ τὴν Εὐρώπην· ἀλλ' ὅταν οἱ μυριοπλη-

(α) Διογ. Λαέρτ. Προίμ.

Θεῖς ἔτοι Μῆδοι παρασεῖοντες καὶ κατακροτῶντες αὐτὰς ἀγερώχως, ἐπῆλθον τὴν Ἑλλάδα, αὕτη ὀλιγάριθμος μὲν τὰς ἀνθρώπους, ὑπεράριθμος δὲ τὰς ἀνδρας συνέτριψεν ἐπὶ βροτῆς αὐτὰς καὶ συγκατέθλασε, καὶ τὴν Εὐρώπην τῆς ἐπικειμένης βαρβαρότητος ἀπῆλλαξε, καὶ τὴν ἣν ἔχει νῦν ἐλευθερίαν διέσωσεν· ἐν ᾧ δὲ συγκατέχωνε τὰ πτώματα, καὶ ὑτρέπιζε τὸ στάδιον ἄλλων κάτορθωμάτων, ἐκυφόρει τὰς Ἡροδότους, τὰς Εὐριπίδας, τὰς Μένωνας, τὰς Θουκυδίδας· ἐπαιδαγώγει τὰς Ἀναξιμένεις, τὰς Δημοκρίτους, τὰς Φειδίας, τὰς Ἑλλανίκους, καὶ ἡτοίμαζε τὰ λοιπὰ· στίφη τῶν περικλεῶν αὐτῆς τέκνων· ἀπερ τῷ σελασφόρῳ λύχνῳ τῶν συγγραμμάτων φωταγωγῶσι τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Ἐν τῷ βραχυτάτῳ δὲ χρόνῳ ἀπὸ Περικλέους ἄχρι μεγάλου Ἀλεξάνδρου αἱ ἐπιστῆμαι καὶ τέχναι προῆλθον εἰς τὸ ἄκρον τῆς τελειότητος καὶ τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκαν· θάμβος ἔν παρέχει πάση ψυχῇ ἀνθρώπου τὰ γιγαντιαῖα ταῦτα τῆς εὐμαθείας βήματα· ἡ δὲ φύσις σεμνύνεται διὰ τὸ μέγα αὐτῆς τῷ ἀνθρώπινου νοὶς φιλοτέχνημα.

Νέος τις ἔπω τριακοντέτης παρίσταται εἰς ἐπήκοον ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις, καὶ ἀναγινώσκει τὴν πρωτοφανῆ αὐτῇ Ἱστορίαν· ἡ Ἑλλὰς χειροκροτεῖ ἅπασα· ἔτος δὲ ὁ κρότος ἀντηχεῖ μέχρι τῆς σήμερον· διότι ὁ κόσμος σύμπας κηρύττει τὸν νέον τῆτον πατέρα τῆς Ἱστορίας.

Οἱ Ῥωμαῖοι καθυπέβαλον τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς προσκαίρου τῶν θνητῶν δυνάμεως· ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς ἐνδικουμένη τὰς θνητὰς νικητὰς ἐλάμβανεν αὐτὰς ὑποχειρίους τῇ κυριαρχίᾳ τῆς παρ' αὐτῇ σοφίας τῆς ἀγῆρω καὶ ἀήττητου· νίκη ἀλλόκοτος, ὡσανεὶ γὰρ οἱ νενικημένοι ἔσουργον τὰς νικητὰς ἐν Θριάμβῳ· διότι οἱ νικηταὶ ἐσέβαντο αὐτήν, παρ' αὐτῇ ὑπομαθητεύοντες, καὶ τὴν αὐτῆς Γλῶσσαν καὶ ἐπιστήμης ἐκπαιδευόμενοι· διὸ ἡ σοφία τῷ κόσμῳ ψάλλει τὸν εἰσαεὶ χρόνον τὰ παράδοξα ταῦτα νικητήρια.

Ἐπὶ τῆς ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν τῇ ἐλληνικῇ Βασιλείῳ πτώσεως οἱ Φυγάδες Ἕλληνες διεπύρρμευσαν τὰς ἐπιστῆμας ἀπανταχῇ τῆς Δύσεως σχολαρχῶντες καὶ τὰ βιβλία ἐκλατνίζοντες· περὶ δὲ τὸ 1500 μ.χ. Ἀνδρέας Ἰω. ὁ Λάσκαρις δις ἀπῆλθεν εἰς Ἑλλάδα μετακομίσας βιβλία διὰ τὴν Βιβλιοθήκην τῶν Μεδίκων· μακάρες Ἕλληνες! ἀπολέσαντες τὸ Σκῆπτρον ἐφροντίσατε ὅπως διασώσετε τὸ σκῆπτρον τῆς παιδείας ἐκ τῆς πανδαμάτορος βαρβαρότητος.

Ὡ Ἑλλὰς, μήτηρ Ἑλλάς· τηλόθεν ἐξ ἀπῆς γαίης προσφθέγγομαί σοι· τὸ ἱερόν σου πῦρ διετηρήθη ὑπὸ τῶν Ἑστιάδων σου· ὁ Περσεὺς λαβὼν τὴν κυνὴν καὶ τὰ πέδιλα παρὰ τῶν ἐν Ἡριδανῷ νυμφῶν ἀπέκοψεν ἀρωγὴ τῆς Ἀθηνᾶς τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνης, ἀπελίθωσεν εἰς ὄρος τὸν ἐμποδῶν Ἀτλαντα, καὶ διὰ τῆς κυνέης ἀράτος ἠγωνίζετο ἐν ᾧ σὺ βαθέως ἐκάθευδες· τὰ Φρύγανά σου ἦσαν εὐέξαπτα, καὶ ἡ μέθοδος τῇ ῥιπίσματος εὐκατέργαστος, ἀλλ' ἡ ἀντίπνοια τῇ Αἰόλου τῶν ἐξῶθεν προσπιπτόντων δυσκατεύναστος· τέως ὁ καπνὸς σου ἀποθρῆσκει· δεκαετία πρὸ τῆς ἐξεγέρσεώς σου ἠσπάσθην τὸ ἱερόν σου ἔδαφος πεσὼν καὶ προσκυνήσας· παρῆλθον πρὸ τῇ βήματος τῶν κλεινῶν ρητόρων σου, καὶ καιομένη καρδίᾳ προσέβλεψα· ἶδον τὸ στενὸν τῆς Σαλαμῖνος ἀναπολήσας τὰ συντρίμματα τῶν πολεμιῶν, καὶ αὐτὸν τὸν Θεμιστοκλέα· ἡ Στοά καὶ ὁ Περὶπατος παρέστησαν τῇ ψυχῇ μου τῆς περικλεεῖς καθηγητάς καὶ ἀκροατάς ἐκείνους· μετὰ θεοὺς ἐπάτησα τῆς τῆς Μαραθῶνος καὶ Πλαταιῶν πανσέπτους τόπους· ἐδόκει μοι, ὅτι αὐτοὶ τρέμουσιν ὑπὸ τῆς πόδας μου, καὶ ὅτι τὰ περιιπτάμενα εἶδωλα τῶν μακαρίων ἡρώων μὲ ἐπιπλήττουσιν.

Ὡ Θεσπεσία Ἑλλάς· τὰ Φωτοπάροχα, ἀλλὰ δὴ καὶ ἀνεξάλειπτα κάλλη τῶν σοφῶν τέκνων σου σώζονται τετυπωμένα ἐν τῇ Δέλτῳ τῆς Ἀθανασίας· ἦν οἱ χρυσοὶ αἰῶνες περιφέρουσιν εἰς τὴν ὑφήλιον ἐπὶ τῶν ἀδαμαντίων πτερύγων τῆς σαλπίζουσης Φήμης· θάρσει· διότι ἡ νεο-

λαία τῆς παλιγγενεσίαςσου σπεύδει ἵνα ἀπομιμηθῇ τὸν ὑπογραμμὸν τῶν προγόνων· τίς δὲν θέλει νὰ ζήσῃ ὡς Θεμιστοκλῆς, καὶ νὰ ἀποβιώσῃ ὡς Λεωνίδας; τίς ἀνέχεται νὰ ἀκῆ ἀπόγονος Σέλωνος, Σωκράτους, καὶ Πλάτωνος, καὶ ὡς ἡλίδιος νὰ ὀνειδίζεται ἀνάξιος τῆς ὀνόματος;

Ἑλλὰς, χαίροις· ἡ Πηνελόπεια σου πρὸς τὰς μνηστῆρας διεκατέστησεν ὁ Ὀδυσσεύς σου ἦλθεν· ἐδέχθης ἔ βασιλέα, ἀλλὰ Βασιλείαν· οἱ δὲ νόμοι σου γεγόνاسι πολιτικὴ φιλοσοφία περὶ τὰς βασιλεῖς τὰς προστάτας σου.

„ἔγρεο Πηνελόπεια φίλον τέκος, ὄφρα ἴδῃαι
 „ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι, τάτ' ἔλδεαι ἡμάτα πάντα
 „ἦλθ' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἱκάνεται ὁψέπερ ἐλθών.
 Ὀδ. ψ. 5.

Κανὼν χρονογραφίας ἐκ τῆς παλαιᾶς Διαθήκης τῶν ἑβδομήκοντα.

πρὸ Χρισ.

- 5508 Κτίσις τῷ κόσμου ἐν ἡμέραις ἑξ. Ἀδὰμ ὁ πρωτόπλαστος. Γεν. 1 καὶ 2.
- 3866 Νῶε υἱὸς Λάμεχ γέννησις. Γέν. 5.
- 3366 Σὴμ, Χαμ, καὶ Ἰάφεθ, Γεν. 6.
- 3266 Ὁ Κατακλυσμός ἐπὶ Νῶε. Γέν. Κεφ. 5. καὶ 6.
- 2194 Ἀβραμ ὁ κληθεὶς Ἀβραάμ γεννᾶται. 11. 26.
- 2119 Ἐξέρχεται ἔτος ἐκ Χαρβάν, καὶ πορεύεται εἰς Χαναάν. ἣν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ σπέρματι αὐτοῦ. Κεφ. 12.
- 2108 Ἰσμαὴλ γέννησις Κεφ. 16. καὶ 13 ἐτῶν περιτέμνεται. Κεφ. 17.
- 2094 Ἰσαάκ γέννησις. Κεφ. 21 καὶ ἐτῶν 180 θνήσκει. Κεφ. 35.
- 2034 Ἰακώβ κληθεὶς Ἰσραὴλ γεννᾶται. Κεφ. 25 καὶ 147 ἐτῶν τελευτᾷ. Κεφ. 47.
- 2019 Ἀβραάμ ἀποβίωσις ἐτῶν 175. Κεφ. 25.
- 1904 Παροιμία τῷ Ἰακώβ ἐν Αἰγύπτῳ τῷ 130 τῆς ἡλικίας αὐτοῦ μετὰ ψυχῶν 75. Κεφ. 46 καὶ 47.
- 1456 Ἐξοδος τῶν Ἑβραίων ἐξ Αἰγύπτου. Ἐξοδ. Κεφ. 12.
- 1416 Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης τελευτᾷ ἐτῶν 120. Δευτερονόμ. 34.
- 1390 Ἰησοῦς Ναυὴ τελευτᾷ βιώσας 110 ἔτη ὡς Ἰησοῦς Ναυὴ Κεφ. 24.
- 1020 Δαυὶδ ὁ προφητὰναξ τελευτᾷ ἐτῶν 70 ὡς Βασιλειῶν Β. 5. βασιλεύσας 40 ἔτη.
- Ὁ Σαλωμὼν υἱὸς αὐτοῦ δωδεκαετῆς βασιλεύει ὡς Βασιλειῶν Γ. Κεφ. 2.

Π. Χ.

- 1016 Ὁ Ναὸς ἐν Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομεῖται τῷ 4 ἔτει τῆς Βασιλείας Σαλωμῶντος καὶ τῷ 440. τῆς ἐξόδου, ὡς Βασιλ. Γ. Κεφ. 6.
- 980 Ὁ Σαλωμὼν τελευτᾷ βασιλεύσας ἔτη 40 καὶ διαδέχεται αὐτὸν ὁ Ῥοβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ὡς Βασιλ. Γ. 11.
- Ὁ Ῥοβοὰμ βασιλεύει, καὶ διαιρεῖται τὸ Βασίλειον· ἔτος μὲν ἔμεινε βασιλεὺς Ἰουδαίων ὁ δὲ παρὰ τῷ λαῷ ἐκλεχθεὶς Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ, βασιλεὺς Ἰσραὴλ· Βασ. Γ. 12.
- 975 Σουσακεὶμ β' Αἰγύπτου τῷ 5 τῷ Ῥοβοὰμ συλλαγωγῇ τὸν Ναὸν, καὶ λεηλατεῖ τὴν Ἱερουσαλὴμ. Βασιλ. γ. 14.
- 901 Ἡλὶθ Θεσβίτης ὁ προφῆτης ἐν πυρίνῳ ἄσματι ἀπαίρει εἰς ἑβρανὲς τῷ 18 τῷ Ἰωσαφάτ Βασ. δ. 2
- 885 Ἀμὼς ὁ προφῆτης.
- 842 Ἐλισσαιὲ ὁ προφῆτης τελευτᾷ τῷ 37 τῷ Ἰωάν Βασ. δ. 13.
- 725 Ὡσηὲ προφητεύει ἐπὶ Ἱεροβοὰμ β' Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ Ἐζεκίου.
- Μιχαίας ὁ προφῆτης.
- 720 Σαλμανασσάρ β' Ἀσσυρίων αἰχμαλωτεύει τὸν βασιλέα τῷ Ἰσραὴλ Ὡσηὲ, καὶ συλλαμβάνει τὴν Σαμάρειαν τῷ 5 Ἐζεκίου. Βασ. δ. 17. καὶ 18
- 712 Σενναχηρείμ β' Ἀσσυρίων πολιορκεῖ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ Ἐζεκίου 14 ἔτους. ὅμως ἀναχωρεῖ εἰς Νινευή. Βασιλ. δ. 18 καὶ 19, καὶ Ἡσαΐας Κεφ. 36 καὶ 37.
- 638 Σοφονίας προφητεύει ἐπὶ Ἰωσίου.
- 622 Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη εὐρίσκεται ὑπὸ τῷ Ἱερῶς Χελκίου ἐπὶ Ἰωσίου τῷ 18 ἔτει τῆς Βασιλείας αὐτοῦ. Βασ. Δ. 22 καὶ παραλ. Β. 34.
- 609 Ὁ Φαραὼ Νεχαὼ β' Αἰγύπτου ἐκστρατεύων κατὰ τῷ β' Ἀσσυρίων φονεύει τὸν Ἰωσίαν. βασιλεύει ὁ Ἰωάχαζ 3 μῆνας. καθαιρεῖ

Π. Χ.

- καὶ αὐτὸν, καὶ καθίστησι βαῶ τὸν Ἐλιακείμ μετονομάσας Ἰωακείμ· ὡς Βασιλ. δ. 23.
- 606 Δανιήλ ὁ προφήτης ἐν ἔτει γ'. Ἰωακείμ τῇ α'. Αἰχμαλωσία τῆς Ἱερουσαλήμ μεираίκιον αἰχμαλωτίζεται, ζήσας 88 ἔτη μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς τῶν Ἰουδαίων Δανιήλ Α.
- 601 Ἰεζεκιήλ αἰχμαλώτος ἐν Βαβυλῶνι ἄρχεται προφητεύειν τὰς λόγους Ἀδωναὶ τῷ Κυρίου.
- 598 Αἰχμαλωσία Β' ἐπὶ Ἰωαχὲν σὺν 10 χιλιάδ. Βασιλ. δ. 24.
- 587 Αἰχμαλωσία γ'. καὶ τελεία Ἰουδαίων ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ ἐπὶ Σεδεκίου, καὶ Μετοικεσία αὐτῶν εἰς Βαβυλῶνα. Βασιλ. δ' 25.
- 586 Ἰερεμίας ὁ προφήτης υἱὸς Χαλκίου μέινας ἐν Ἱερουσαλήμ ἄρχεται τῶν Θρήνων.
- Ἀββακὼμ ὁ προφήτης, κατὰ τὸν Κλήμεντα.
- 582 Βαρούχ υἱὸς Νηίου μαθητῆς Ἰερεμίου ἀναγινώσκει ἐν Βαβυλῶνι τὴν προφητείαν. ἣν ἔγραψεν ἐκ στόματος Ἰερεμίου.
- 536 Οἱ Ἰουδαῖοι τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς Βασιλείας Κύρου ἐν Βαβυλῶνι ἐλευθερῶνται ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ ἐπιστρέφουσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἡγουμένου τῷ Ζοροβάβελ. ὡς παραλ. 36 καὶ Ἰερεὺς 5. 16 καὶ Β'. α' καὶ β'.
- 520 Ἀγγαῖος ἄρχεται προφητεύειν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ζαχαρίας ὁμοίως συγχρόνως Ἀγγαίῳ.
- 516 Ὁ Ναὸς ἀνοικοδομηθεὶς συνετελέσθη ἐπὶ Ζοροβάβελ ὡς Ἰερεὺς Κεφ. 7. 5. καὶ Β. ε' καὶ 5. 15.
- 458 Ἐξρας ὡς Ἰερεὺς. Κεφ Η'. καὶ ἔξοδος πάλιν τῶν Ἰουδαίων ἐκ Βαβυλῶνος. καὶ Ἀνάγνωσις νόμου τῷ 7 Ἀρταξέρξου.
- 445 Νεεμίας. Κεφ. 2. τὸ τεῖχος τῆς Ἱερουσαλήμ οἰκοδομεῖται παρ' αὐτῷ ἐν 52 ἡμέραις τῷ 20 Ἀρταξέρξου. καὶ ὁ Ἐξρας ἀναγινώσκει τὸν νόμον.

Ἀπομνημονεύματα Ἱστορίας.

Π. Χ.

- 2887 Τὸ ἡλιακὸν ἔτος ἀρχεται ἐν Αἰγύπτῳ.
- 2473 Τὸ αὐτὸ ἐν Βαβυλῶνι ὑπὸ τῆς Ἐπόχου (Νεβρώδ.)
- 2234 Ἀρχονται αἱ ἀστρονομικαὶ παρατηρήσεις ἐν Βαβυλῶνι ἀπὸ τῆς 19 ἔτους τῆς Βασιλείας Σεμιράμιδος. ὡς εὔρεν ἐκεῖ ὁ Καλλισθένης, ὁ δὲ μέγας Ἀλέξανδρος ἐπεμψεν εἰς Ἑλλάδα. αὗται τότε τῷ 331 π.χ. ἦσαν ἐτῶν 1903.
- 2174 Νινευὴ κτίζεται ὑπὸ Νήου κατὰ Στρεβ. ὅστις Νινον λέγει αὐτὴν 15. α'. ὡς ἀνωτέρω ὅμως ὁ Νήος ἐβασίλευσε περὶ 2,300 π.χ. ἀλλ' ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι ἐβασίλευσε τῷ 1337, ἄλλοι 1247, οἱ δὲ 1237.
- 2155 Ἐκλειψις κεντρικὴ ἡλίου ἐν Κῆα παρατηρεῖται καθ' ὃ συμφωνῶσι καὶ οἱ καθ' ἡμᾶς Ἀστρονόμοι.
- 2122 Βαβυλῶν εὐτρεπίζεται ὑπὸ Σεμιράμιδος· ὁ δὲ Στράβων λέγει, ὅτι κτίσμα αὐτῆς κατὰ τὰς ἀστρονομικὰς Πίνακας ἔς εἶρεν ὁ Καλλισθένης αὕτη ἐβασίλευσε 2253 π.χ.
- 2009 Οὐρανὸς υἱὸς Ἀκμωνος.
- 2000 Ὁ Ἰσμαὴλ, κατὰ τὰς Μωαμεθανὰς, κτίζει τὸν ναὸν Κιαμπὲ ἐν Μένκα· Κοράν· Σαβαρῦς.
- 1996 Ἑρμῆς τρισμέγιστος ὁ τῆς Ἡφαίστου.
- 1994 Κρόνος.
- 1980 Τὸ Δωδωναῖον Μαντεῖον ἐν Θεσπρωτίᾳ ἀρχεται συγχρόνως τῷ τῆς Ἀμμωνος ἐν Λιβύῃ Ἡρόδ. Β. 55.
- 1962 Κρῆς βασιλεύει ἐν Κρήτῃ.

Π. Χ.

1904 Διὸς γέννησις.

1831 Ὀγύγης βασιλεύει ἐν Ἀττικῇ.

1807 Τὸ Ἄργος κτίζετε ἐπὶ Ἰνάχου α'. βασιλέως ἀποικήσαντος ἐκ Φοινίκης· αὕτη εἶναι ἡ πρώτη καθίδρυσις τῶν Πελασγῶν ἐν Πελοποννήσῳ.

1796 Κατακλυσμὸς ἐπὶ Ὀγύγου κατὰ τὸν Εὐσέβιον, 1020 ἔτη πρὸ τῆς α'. Ὀλυμπιάδος· ὁ Διόρ. Ε. λέγει, ὅτι οἱ Σαμοθραῖκες ἱστορεῖσιν, ὅτι πρὸ τῶν ἄλλων κατακλυσμῶν ἐγένετο ἕτερος μέγας, βαγέντος τῷ Βοσπόρου, καὶ Ἑλλησπόντου.

1773 Ὁ Φορωνεὺς Ἰνάχου συνοικεῖ τὰς Ἀργεῖους σποράδας ὄντας.

Αἰγιαλεὺς ἀδελφὸς τῷ ἐν Ἀργεὶ βασιλεύοντι Φορωνέῳ καταβάλλει τὸ βασιλεῖον τῆς Σικυῶνος κατὰ τὰς ἀρίστους χρονολόγους. κατ' ἄλλους δὲ τῷ 2164. καὶ 1936.

1713 Ἄργος δ'. βασιλεὺς ὠνόμασε τὴν Φορωνίαν Ἄργος. ἣν ὁ Ἄπις μετ' ὀλίγον Ἀπίαν ἐκάλεσε. Πaus. Β. 5 καὶ 16.

1700 Προμηθεὺς υἱὸς Ἀπίδος τῶν Τιτάνων.

1646 Οἱ Πελασγοὶ ἐξ Ἀρκαδίας ἀποικεῖσιν εἰς Θεσσαλίαν ὑπὸ τοὺς ἀδελφοὺς Ἀχαιοὺν, Πελασγόν, καὶ Φθίον. ἀπόγονοι τῷ Πελασγῷ ὁ Θεσσαλός, ἐξ ᾧ ἡ Θεσσαλία, καὶ ὁ Γραικός, ἐξ ᾧ ἡ Γραικία. Διον. Ἀλικαρ. 1. 17. καὶ Σχόλ. Ἀπολ. 3. 1089. ἐντεῦθεν οἱ Λατῖνοι Γραικοὺς ὀνομάζουσιν ἡμᾶς κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἡμῶν ὄνομα.

— Ἰδὲ τῆς τῷ Ἀργου ἀρπαγῇ ἐξ Ἀργεὺς περίπου νῦν ὑπὸ τῶν Φοινίκων ἀποίκων ἐξ ἐρυθραῆς θαλάσσης ἐλθόντων. Διόδ. α' 1 ὁ δὲ Paus. 2. 16 ὅτι κόρη Ἰάσου τῷ μετέπειτα.

1631 Δράκων βασιλεύει ἐν Ἀττικῇ· ἥτις ἐξ Ὀγύγου μέχρι νῦν ἔμεινεν ἀβασιλευτος κατὰ τὸν Εὐσέβιον.

Π. Χ.

1582 Εὐρώπης Ἀγήνορος ἀρπαγὴ ἐκ Τύρου ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

Κέκροπος ἔλευσις.

Ἀθηνῶν καταβολὴ ὑπὸ τῷ Κέκροπος βασιλεύσαντος καὶ γήμαντες τὴν κόρην τῇ Ἀκταίου. ὠνόμασεν αὐτὰς Κεκροπίαν· μετέπειτα ἐκλήθησαν Ἀθῆναι σύγχρονος τέτου ὁ Λυκάων ὡς νομίζει ὁ Πausanίας 8. 2, ὅτινος οἱ υἱοὶ Τεγεάτης καὶ Μαντινεὺς κτίζουσι τὴν Τεγέαν καὶ Μαντίνειαν.

1574 Δευκαλίων υἱὸς Προμηθέως ἔρχεται εἰς τὸν Πάρνασσον ἐκ τῷ Καυκάσου ὄρους τῆς Ἀσίας· βασιλεύει 52 ἔτη, καὶ ἐκβάλλει τὰς Πελασγὰς ἐκ Θετταλίας.

1544 Διόνυσος Σεμέλης γεννᾶται· Ἡρόδ. Β. 145.

1543 Οἴνωτρος ὁ Λυκάονος τῷ Πελασγῷ πρῶτος ἄγει Ἀποικίαν Πελασγῶν εἰς Ἰταλίαν, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἡ χώρα οἰνωτρία ὠνομάσθη· πρῶτος ἔτος στόλος ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς ἀποικίαν. Πaus. 8. 3.

1532 Ὁ Ἄρειος Πάγος ἐπὶ τῷ Κρανᾷ κρίνει τὸν Ἄρην καὶ Ποσειδῶνα διὰ τὸν Θανατωθέντα υἱὸν αὐτῆς παρὰ τῷ Ἄρει· τότε ἤρξατο ὁ Ἄρειος πάγος, ἄδηλον.

1529 Κατακλυσμὸς ἐπὶ Δευκαλίωνος.

1522 Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀμφικτυόνων ἐκ 12 πόλεων συνίσταται ἐν Θερμοπύλαις παρ' Ἀμφικτύονος υἱῷ Δευκαλίωνος.

1521 Ἑλληνας ὀνομάζει τὰς Γραικὰς ὁ Ἕλλην υἱὸς Δευκαλίωνος βασιλεύσας ἐν Φθιώτιδι.

Παναθήναια συνίστανται ἐν Ἀθήναις.

1520 Κόρινθος κτίζεται ἐπὶ τῶν ἐριπείων τῆς Ἐφύρας.

1519 Κάδμος ἐκ Φοινίκης ἔρχεται εἰς Βοιωτίαν κομί-

Π. Χ.

- σας τὰ Γράμματα μεταχειρισθέντα παρὰ
τῶν Πελασγῶν. Διόδ. γ'.
- 1512 Μελάμπους Θεραπεύει τὴν μανίαν τῶν Ἀργείων
γυναικῶν Ἡρόδ. Β. 49. καὶ Θ. 34 καὶ Ἀ-
πολλ. Α'.
- 1510 Δαναὸς ἐκ Λιβύης ἔρχεται εἰς Ἀργος, καθαίρει
τὸν βασιλεύοντα Γελάνορα, καὶ βασιλεύει. αἱ
50 θυγατέρες αὐτῷ εἰσάγουσι τὰ Θεσμοφό-
ρια ἐν Πελασγιώτιδι· ἅπερ ὁ Ἡρόδ. Β. 171 εὐ-
λαβεῖται ἵνα διηγηθῇ.
- 1479 Κλύμενος Ἡρακλείδης Κρηὶς ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνακαι-
νίζει τὸν ἀγῶνα Πaus. 5. 8.
- 1470 Τυρῆ, Ἐλαίου, καὶ μέλιτος τὴν κατασκευὴν ἐφευ-
ρίσκει Ἀρισταῖος ὁ γαμβρὸς τῷ Κάδμῳ. Διόδ.
δ. τῶν Ἑλλήνων εὖρημα εἶναι καὶ τὸ Βέτυρον,
καὶ παρ' αὐτῶν ἔμαθον καὶ οἱ δυτικοί. οἱ γὰρ
Γερμανοί, Γάλλοι, καὶ Ἰταλιῶται ἑλληνικῶς
ὀνομάζουσι τὸ Βέτυρον καὶ ἔλαιον, ὡσαύτως καὶ
μέλι πλὴν τῶν Γερμανῶν τὸν δὲ οἶνον πάντες
οὗτοι παρ' ἑλλήνων καὶ ἔμαθον καὶ ὀνομάζουσι.
Τὸν Χειρόμυλον ἐφευρίσκει περίπου νῦν ὁ Μύλης
Βε' Λακεδαιμονίας. Ἀγγλοί, Γερμανοί, Γάλλοι,
καὶ Ἰταλιῶται κτ. Ἑλληνιστὶ ὀνομάζουσι τὸν
Μύλον. διότι παρ' Ἑλλήνων παρέλαβον αὐτόν.
- 1463 Τὴν ἀμπελοφυῖαν διδάσκουσιν οἱ Ἀθηναῖοι τῆς
ἐπιλοῖπους Ἑλλήνας ἐπὶ Πανδίωνος.
- 1432 Ὁ Σίδηρος ἀνακαλύπτεται.
- 1420 Ἀντιόπη ἡ καλλίστη Ἀσωπῆ θυγάτηρ ἀρπάζεται
ὑπὸ τῷ Ἐπαπέῳ. Paus. 2. 6.
- Οἱ Φλεγυαὶ συλῶσι τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν καὶ κα-
ταστρέφονται ὑπὸ τῷ Θεῷ. Paus. Θ. 36.
1399. Τὰ Ἐλευσίνια μυστήρια συνίστανται κατὰ τὰ
μάγματα καὶ Διόδ. Α.
- Φύταλος ἐν Ἀττικῇ πρῶτος (λέγεται) φυτεύει

Π. Χ.

τὴν Συκὴν λαβὼν αὐτὴν παρὰ τῆς Φιλοξενηθεί-
σης παρ' αὐτῆς Δήμητρε·ς. Πaus. 1. 27.

Σφαίραν πρῶτος ποιεῖ ὁ Μουσαῖος, καὶ λέγει, ἐξ
ἐνὸς τὰ πάντα, καὶ εἰς ταὐτὸν ἀναλύεσθαι.

Ὁ Δῖνος ποιεῖ τὴν Κοσμογενίαν, Ἡλίου, καὶ Σε-
λήνης πορείαν, καὶ ζώων, καὶ καρπῶν γειέ-
σεις. Λαέρτ.

1395 Θήβας ὀνομάζουσι τὴν Καδμείαν οἱ βασιλεύσαν-
τες Ἀμφίαν καὶ Ζῆθος κτίσαντες τὰ τεῖχῃ
διὰ τῆς λύρας τῆς Ἀμφίωνος. Πaus. 9. 5.

Τρῶας λαμβάνει τὴν ὀνομασίαν παρὰ τῆς Τρῶς
ἐν Δαρδανίᾳ.

1384 Ἡρακλέους Ἀλκμήνης γέννησις Ἡρόδ. Β. 145.

1370 Ἴσθμια ἄρχονται ὑπὸ Σισύφου. Πaus. Β. 1.

1356 Μοῖρις βᾶ' Αἰγύπτου θνήσκει. Ἡρόδ. Β. 13.

1348 Περσεὺς βασιλεύει, καὶ κτίζει τὰς Μυκήνας.

1340 Ἴλιον κτίζεται ὑπὸ Ἴλου. Στρεβ. ιγ. 1.

1329 Ἡρακλῆς ἐπὶ Εὐρυσθέως Μυκηνῶν ὁ δὲ Κλήμης
Ἀλεξανδρεὺς, ὅτι τῷ 1210 ἔθεσε τὰς ὀλυμ-
πιακὰς ἀγῶνας ἐπὶ Αἰγέως μυεῖται τὰ ἐλευ-
σίνια μυστήρια.

1322 Πέλοψ Ταντάλου ὁ Φρύγιος γήμας τὴν Ἰπποδά-
μειαν τῆς Οἰνομάου βασιλεύει ἐν Πελοποννήσῳ
συστήσας πάλιν τὰς ὀλυμπιακὰς ἀγῶνας.

1318 Μίνως ὁ β'. βᾶ' Κρήτης θνήσκει 100 ἔτη πρὸ
τῶν Τρωϊκῶν. Ἡρόδ. Ζ. 171. δὲν ἀληθεύει, ὅτι
διὰ τῆς Δαιδάλου ἔκτισε τὸν Λαβύρινθον.

1300 Ἡ ἐμπορία καὶ ἡ θαλάσσιος δύναμις τῆς Κρή-
της ἀυμάζει.

Φρίξος Ἀθάμαντος καὶ Νεφέλης φέρει εἰς Κολ-
χίδα ἐκ Βοιωτίας τὸ χρυσὸν δέρας. Πaus. 9.
34. καὶ Στρεβ. α. 2.

1292 Οἰδίπους κτείνει τὸν πατέρα αὐτῆς Λαίον.

— Οἱ Ἀργοναῦται ἐν Κολχίδι· κατ' ἄλλους 1250.

Π. Χ.

ἀλλὰ ὀρθότερον 1263. ὁ γὰρ Ἡρόδ' Α. 3 λέγει, Δευτέρᾳ γενεᾷ ὁ Πάρις μετὰ τὴν Μήδειαν.

1291 Τὸ Ἱερὸν τῆς Ἥρας ἐν Σάμῳ ὡς εἰκάζει ὁ Πaus. 7. 4. ὁ δὲ Ῥοῖκος μετέπειτα ὠκοδόμησε τὸν ναὸν δωρικῇ τάξει· ὅστις ἦν ὁ μέγιστος ἐν Ἑλλάδι.

Τὸ Πριονίκκι ἦν ἐν χερῇ. διότι πατὰ τὸν Πλάταρχον, Θησεύς· ἐξ αὐτῆς ἐβάφη τὸ ἰστίον, ὅπερ ὁ Αἰγέως ἔδωκε τῷ Θησεῖ.

1279 Ὁ Εὐάνδρος ἄγει εἰς Ἰταλίαν ἀποικίαν Ἀρκάδων ἐπὶ Φαύνου βς Ῥώμης 60 ἔτη πρὸ τῶν Τρωϊκῶν, καὶ συνοικεῖ αὐτὴν ἔνθα ἡ Ῥώμη ἐκτίσθη. Διούσι. Α'. 31.

1259 Θησεύς ὁ τῷ Αἰγέως συνοικεῖ τὰς τὴν Ἀττικὴν σποράδην κατοικῶντας εἰς ἓν ἔστυ καὶ μίαν πόλιν, Ἀθήνας ὀνομάσας· ἀφ' οὗ δὲ τὴν Βασιλείαν Δημοκρατίαν κατέστησε, δεῦρ' ἵτε πάντες λεῶ κηρύξας. Πλούτ. Θησεύς 25.

1251 Οἱ υἱοὶ τῷ Οἰδίποδος Ἐτεόκλης καὶ Πολυνείκης ἐν Θήβαις πολεμῶσι περὶ τῆς ἀρχῆς· ὁ Ἀδρακτος μετὰ 7 στρατηγῶν ἐπικουρεῖ τῷ Πολυνείκει. τὸν Ἀμφιάραον ἡ γῆ κατέπιεν· ὁ Ἀδρακτος Φεύγει· οἱ δ' ἄλλοι πίπτουσι· Διόδ. δ'.

1240 Δαίδαλος Ἀθηναῖος.

1237 Ἀσσυρίων τὸ Βασιλείον ἕως 717 κατὰ τὸν Οὐολνέυν. Τάλος μαθητὴς καὶ ἀδελφιδὸς Δαιδάλου ἐφευρέτης τῶν κεραμευτικῶν τροχῶν, τῷ Περίονος, καὶ τῷ Τόρονου. Διόδ. 4

1228 Κάθοδος πρώτη τῶν Ἡρακλειδῶν (περσεῖσαι ἔτοι) ἐπὶ Ἀτρείως ὑπὸ τὸν Ὑλλον τῷ Ἡρακλέους εἰς Πελοπόννησον. ὁ Ὑλλος μονομαχήσας πρὸς Ἐχέμον τὸν Ἀρκάδα πίπτει. ὅθεν ἐπιστρέφουσιν ἀπρακτοί. Paus. 2. 18. καὶ 1. 44.

Π. Χ.

- 1220 Ἡ Χίος κτίζεται ὑπὸ Οἰνοπίονος Θεσειδους τῆ ἐκ τῆς Ἀριάδνης. Πλουτ. Θεσ. Κ.
- 1218 Ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος ἄρχεται κατὰ τὰ μάρμαρα ἕως 1209 κατ' ἄλλους τῶ 1194 καὶ 1184 καὶ 1200. ἐγένετο δὲ τὸ τέλος 20 ἔτη μετὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ἑλλένης ὡς ἡ Ἑλλήνη λέγει Ἰλ. ω. 765,, ἥδη γὰρ νῦν μοι εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν. ἐξ ὧ ἐκεῖθεν ἔβην ἐμῆς πάτρης.
- Ὁ Πρωτεύς βεῖ ἐν Αἰγύπτῳ ἐπὶ τῶν Τρωϊκῶν, κατὰ Διόδ. καὶ Ἡρόδ. Β. 112.
- Οἱ Ἀσσύριοι βασιλεύοντες Τευτάμου ἐπικουρῶσι τοῖς Τρωσὶ πέμποντες στρατὸν ὑπὸ Μέμνονα τὸν Τιθωνοῦ. οἱ Αἰθίοπες δὲ διίσχυρίζονται, ὅτι ὁ Μέμνων παρ' αὐτοῖς ἐβασίλευε, καὶ ἐβλήθησε τοῖς Τρωσὶ. Διόδ. Β.
- 1209 Ἀλωσις Τρωάδος κατὰ τὰ Μάρμαρα καὶ κατὰ Διόδ. 19, λέγοντα, ὅτι ἔκτοτε μέχρι Ἀγαθοκλέους 866. ἐξ αὐτῆς δὲ μέχρι Χ' 343.
- 1207 Ὁ Ἀγαμέμνων φονεύεται ἐν Μυκῆναις ὑπὸ τῆς γαμετῆς αὐτῆς Κλυταιμνήστρας, καὶ τῆ ἐραστοῦ αὐτῆς Αἰγίσθου.
- Δύω Πυραμίδας ἐγείρει ὁ Ῥαμίσης κατὰ τὸν Πλίνιον.
- 1202 Ὁρέστου καὶ Πυλάδου Φιλία ἡ διάσημος.
- Ὁ Τεῦκρος κατοικεῖ ἐν Κύπρῳ.
- Ὁ Ὁρέστης φονεύσας τὴν μητέρα αὐτῆς Κλυταιμνήστραν καὶ τὸν Αἰγίσθον ἀπολογεῖται πρὸς τὸν Ἀρεῖον πάγον, καὶ ἀφίεται.
- 1182 Ὁ Χέωψ Βασιλεύσας ἕως 1152 ἐν Αἰγύπτῳ ἐγείρει τὴν μεγίστην Πυραμίδα. Ἡρόδ. Β. 124.
- 1158 Ἡρακλεῖδαι ὑπὸ Ἀριστόμαχον ἐπιπίπτουσιν εἰς Πελοπόννησον· ὁ Ὁρέστης ἀποδειώκει αὐτὸς Παυσ. 2. 18.
- 1149 Πενθίλος τῆ Ὁρέστου ἄγει ἀποικίαν Αἰολέων

Π. Χ.

μέχρι Θράκης 60 μετά τὰ Τρωϊκά. Στράβων 17. 1.

- 1129 Ἡρακλειδῶν ὑπὸ τῆς 3 υἱοῦς τῆ Ἀριστομάχου ἄλλη κάθοδος εἰς Πελοπόννησον κατὰ τὰ μάρμαρα· ἀλλὰ κατὰ τὸν Διόδ. Α, 328 ἔτη πρὸ τῆς α'. Ὀλ. δηλ. 1104 π.χ. καὶ 80 μετά τὰ Τρωϊκά.

Ὁ Ἀρχέλαος Πενθίλου ἄγει ἀποικίαν εἰς Κυζικηνήν. Γράς δὲ ὁ νεώτερος ἀδελφὸς τῆς του προῆλθε μέχρι τοῦ Γρανίκου ποταμοῦ Στράβ. 13. 1.

- 1126 Ὁξυλος Αἰτωλὸς κυριεύει τῆς ἡλίδος. Πaus. 2. 18. Θῆβαι Βοιωτίας Δημοκρατῆνται.

- 1120 Σέσωστρις βασιλεὺς Αἰγύπτου ὁ Διόδ. καλεῖ αὐτὸν Σεσόωσιν, καὶ ὅτι μετὰ 7 γενεᾶς ἐκ τῆ Μοίριος. κατ' ἄλλους ἀμφότεροι εἶναι πολλῶ ἀρχαιότεροι ὁ Οὐολνέυς θέττει αὐτὸν 1365 π.χ. ἐπῆλθε μέχρι Ταναΐδος, Θράκης καὶ Κυκλάδων Νήσων.

- 1100 Ῥοδίων ἡ θαλασσοπλοία, καὶ ἐμπορία ἀκμάζει. λέγουσιν, ὅτι ὁ Διαγόρας ἔγραψε τὰς θαλασσίους νόμους αὐτῶν· ἔς καὶ οἱ Ῥωμαῖοι μετήρχοντο· κατὰ δὲ τὸν Ῥεάλον καὶ οἱ νῦν Ἀγγλοι.

- 1095 Ἡ Βασιλεία τῶν Ἀθηνῶν παύει πεσόντος τῆ ἀγαθῆ Κόδρου ἐσχάτου β5' αὐτῶν ἐπὶ τῆ α'. πολέμου πρὸς Σπαρτιάτας· οἱ Ἀθηναῖοι κρίναντες, ὅτι εἰς ἄλλας ἔσεται ἄξιος τῆς ἀρχῆς ταύτης, συνέστησαν τὴν περίφημον Δημοκρατίαν αὐτῶν· ἥτις ὕψωσεν αὐτὰς ἐπ' ὀκρίβαντας τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν δι' ὧν καὶ νεκροὶ τὸν αἰὲ χρόνον βασιλεύουσιν.

- 1068 Ἰώνων ἀποικία ἐκ τῆς Ἀττικῆς εἰς μικρὰν Ἀσίαν ὑπὸ τὸν Ἀνδροκλον υἱὸν Κόδρου 140

Π. Χ.

ἔτη μετὰ τὰ Τρωϊκά· Στρεβ. 14 1. καὶ 60
ἔτη μετὰ τὸς Ἡρακλείδους. Πλάτ. βίος Ὀμήρου.
ἔτος ἔκτισε τὴν Ἑφεσον· ἡ δὲ Αἰολικὴ Ἀποικία
ὑπὸ Νηλέως γέγονε πρὸ ὀλίγου.

1057 Εἰλωτες ὑποδελθῆναι ὑπὸ Ἀγίδος Εὐρυσθέους παρα-
κέσαντες τῇ ἀνατροπῇ τῆς Ἰσοτιμίας Στρεβ. 8. 6.
Πάτραι (ἡ Πάτρα) κτίζονται ὑπὸ Πατρέως κατὰ
Παυσ. Ζ. 6.

1050 Σμύρνη κτίζεται ἀπὸ τῆς Κολοφῶνος Ἡρόδ. Ι. 16.
Ἡ νῦν Σμύρνη ἀπέχει 20 στάδια τῆς παλαι-
ᾶς κατὰ Στρεβ. ἥς οἰκιστὴς ὁ μέγας Ἀλέ-
ξανδρος. Παυσ. 7. 5.

1030 Κῆμαι ἐν Ἰταλίᾳ ἀποικῶνται παρὰ τῶν χαλκι-
δῶν τῆς Εὐβοίας. 245 ὑπετάγησαν τῇ Ῥώμῃ.

900 Πυγμαλίων Διδῶς ἀδελφεὸς βεῖ Τύρου.

890 Καρχηδῶν κτίζεται ἐξ ἀποίκων τῆς Τύρου.

Σταθμῆς καὶ νομίσματα κεχαραγμένα ἐφευρίσκει
ὁ Φεῖδων κατὰ τὰ Μάρμ. καὶ Στρεβ. η. γ.
ἐν τῇ βασιλικῇ Συλλογῇ τῶν Παρισίων σώζε-
ται ἐν ἀργυρῇ νόμισμα ἔχον τὸ ὄνομα Φεῖδων.

884 Λυκῆργος νομοθετεῖ, καὶ κομίζει τὰ ποιήματα
τῶ Ὀμήρου ἐξ Ἀσίας εἰς Ἑλλάδα κεκτημέ-
νην αὐτὰ μόνον σπεράδην.

880 Ἴφιτος τῆς Ἡλίδος θέττει τὸς Ὀλυμπιακὰς Ἀ-
γῶνας ἐκάστῳ τεττάρτῳ ἔτει ὅμως δὲν ἐ-
πηρίθμειν χρονολογίαν· ἀλλὰ μετὰ 26 Ὀ-
λυμπιάδας.

813 Θημενίδης Ἡρακλείδης ἄγει Ἀποικίαν ἐξ Ἀρ-
γους εἰς Ἠμαθίαν τῆς Μακεδονίας.

807 Μακεδόνων τὸ Βασίλειον ἀρχεται ἀπὸ τῶ Κα-
ρᾶν Ἡρακλείδους συστήσαντος αὐτὸ καὶ βα-
σιλεύσαντος.

800 Ἑλλήνων ἀποικίαι ἐν ὅλοις τοῖς Παραλίοις τῶ
Εὐξείνου καὶ Μαιώτιδος μάλιστα δὲ τῶν Μι-

Π. Χ.

λησίαν. τὸ ἐμπόριον αὐτῶν ἐπεκτάνθη ἐφ' ὅλης τῆς Μεσημβρινῆς καὶ ἑωθινῆς Ῥωσίας πέραν τῆς Κασπίας, καὶ τῆς μεγάλης Βουκαρίας.

776 Ὀλυμπιάς α'. ἀρχεται ἐφεξῆς ἀδιάκοπος νικῶντος τῷ Κοροΐβου Ἡλείου. Πaus. Ε. 8. αὕτη κατὰ τὸν Στρεβ. 8. 3. εἶναι ἢ κς'. ἀπὸ τῷ Ἰφίτου.

768 Ἀβαρις Φιλόσοφος ἐξ ὑπερβοραίων ἔρχεται εἰς Ἑλλάδα.

760 Οἱ Ἑτήσιοι 5 ἔφοροι ἐν Λακεδαιμονίᾳ εἰσάγονται παρὰ τῷ Θεοπόμπου Νικάνδρου τῷ Εὐρυτιονίδου, ἵνα μετριάξωσι τὴν δύναμιν τῶν βασιλέων πολυχρενιωτέραν ποιῶντες κατὰ τὸν Ἀριστ. Πολιτ. ΚΦ. ια' βιβλ. ε'. κατὰ δὲ τὸν Ἡρόδ. ὁ Λυκῆργος εἰσήγαγεν αὐτῆς· ἔοικεν ὅμως, ὅτι ἦσαν καὶ πρὸ αὐτῶ.

754 Ἀρχοντες δεκαετήσιοι ἐν Ἀθήναις.

753 Ῥώμης κτίσις κατὰ Οὐάβρωνά Ὀλ. 5'. 3. Πλουταρχ. Ῥωμύλ. ιβ'.

Ἀρπαγὴ τῶν Σαβίνων Παρθένων ἐπὶ Ῥωμύλου δ'. μηνὶ μετὰ τὴν τῆς Ῥώμης κτίσιν. οἱ δὲ Σαβῖνοι ἄποικοι Λακεδαιμονίων.

Ὁ Ναὸς ἐν Ἐφέσῳ τῆς Ἀρτέμιδος κτίζεται ἐν 220 ἔτεσι. ἔτος αὐθημερόν τῆς γεννήσεως τῷ μεγάλῳ Ἀλαξάνδρου καίεται ὑπὸ τῷ Ἡρωστράτου, καὶ ἀνοικοδομεῖται πάλιν· τῷ δὲ 262 μχ. κατέσκαψαν αὐτὸν οἱ Σκύθαι.

Ἡ Λεγεὼν πεζῶν 6000 καὶ ἵππεων 600 συνίσταται ὑπὸ Ῥωμύλου· Λεγεὼν δὲ ἐκλήθη τῷ Λογάδας εἶναι ἐκ πάντων.

747 Ναβουχοδονόσορ α'. Βαβυλωνῶν· Ὀλ. 8. 2. κατὰ Σύγγεγον· ἐντεῦθεν ἀρχεται αὕτη ἡ χρονολογία.

Π. Χ.

- 746 Δημοκρατία Κορίνθου ἐκ βασιλείας ὑπὸ Πρυτάνεις ἕως τῆς τυραννίας τῷ Κυψέλου.
- 742 Πίλεμος α'. τῶν Μεσσηνίων καὶ Λακεδαιμονίων ἄρχεται· Πaus. Δ. 5. τὸ δέκατον ἔτος πέμπουσιν οἱ Λακεδαίμονες τὰς νέους στρατιώτας εἰς τὴν πόλιν πρὸς παιδοποιάν, ὧν τὰ τέκνα ἀνομάσθησαν παρθένιοι· ἡ δὲ Μεσσήνη ἐάλω πολεμηθεῖσα 19 ἔτη. Στρεβ. 5'. 3.
- 740 Κρότωνα καὶ Δοκροὶ ἐν Ἰταλίᾳ ἀποικεῖνται παρὰ Λακεδαιμονίων ἐπὶ Πολυδάρε· Πaus. Γ. γ.
- 720 Λυρική Ποιητική εἰσάγεται ὑπὸ Ἀρχιλόχου Παρίου. Ἡ Σύβαρις ἐν Ἰταλίᾳ συνοικεῖται ὑπὸ Ἀχαιῶν καὶ Τροιζηνίων, καὶ 510 καταστρέφεται ὑπὸ τῶν Κροτωνιατῶν.
- 717 Μήδων βασιλεῖον ἄρχεται κατὰ τὸν Οὐολνέυν. ἐξ ὅτου διέστησαν τῶν Ἀσσυρίων ἕως τῷ τέλους αὐτῷ 561.
- 714 Συράκουσαι κτίζονται ὑπὸ τῷ Ἀρχίου ἐκ Κορίνθου 15 γενεάς μετὰ τὰ Τρωϊκά. Στρεβ. 5'. 2. κατὰ δὲ τὰ Μάρμαρα τῷ 758.
- Συγχρόνως δὲ ἡ Κέρκυρα ἀρχαίῳθεν κατοικημένη ὑπὸ Φαιάκων καὶ καλουμένη Σχέρια συνοικεῖται ὑπὸ Κορινθίων παρὰ τῷ Χερσικράτους ἐκβαλόντος τὰς κατέχοντας αὐτὴν Λιβυρνέες· ἐνταῦθα ἦσαν οἱ ὠρεῖοι κῆποι τῷ Ἀλκίνοος φιλοξενήσαντος τὰς Ἀργοναύτας καὶ τὸν Ὀδυσσεά.
- 707 Τάραντα ἀποικεῖται ὑπὸ τῶν Παρθενίων Λακεδαιμονίων Φαλάνθου ἀρχηγέντος· αὐτόθι 3.
- 700 Ποντίφιξ ἄκρος ἀρχιερεὺς διατάττεται παρὰ Νουμᾶ Πομπιλίου κατὰ τὸν Πλέταρχον, Νουμᾶς Θ'. ἐφίρει ἄμφιον ἐν παρυφαῖς, καὶ Μίτραν καὶ εἰδὴ περιδεδεμένην λεπτῇ ῥαπιδί, καὶ ἔχουσαν ἐπὶ κορυφῆς Θύσανον· τὸτο τὸ ἄξιωμα ἔχο-

Π. Χ.

- ρηγεῖτο παρὰ τῷ λαῷ. εἶχεν αὐτὸ Ἰέλιος ὁ Καῖσαρ, καὶ ὁ Αὐγούστος καὶ οἱ λοιποὶ μέχρ' Θεοδοσίου.
- 684 Οἱ ἑτήσιοι 9 ἄρχοντες ἐν Ἀθήναις ὧν ὁ α'. Ἐπάνυμος· ἐντεῦθεν ἡ ἀκριβὴς χρονολογία τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας.
- 682 Πόλεμος β'. Μεσσηνίων στραταρχῶντος Ἀριστομένους ἕως 668. οἱ Σπαρτιάται ὑποτάσσουσιν αὐτὸς ὑπὸ τῷ Τυρταίου ἐμψυχωθέντες.
- Λυσίας ἄρχων Ἀθηναίων.
- 671 Θανόντος ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Σεθῶνος τῷ 685, ἐγένοντο 12 βασιλεῖς Αἰθίοπες ἐν ἐκάστῳ νομῷ. Ἡρόδ. β'. 147 ἐπικρατήσαντες 15 ἔτη ἕως τῷ νῦν ἐπὶ ψαμμητίχου.
- Λαβύρινθος κτίζεται ὑπ' αὐτῶν. Ἡρόδ. Β. 148.
- 668 Οἱ Μεσσηνιοὶ Φεύγουσιν ἐκ Πελοποννήσου ἡττηθέντες παρὰ Λακεδαιμονίων καὶ ἀποικῶσιν εἰς Ζάγλην (Σικελίαν) ἡγουμένων Γόργου καὶ Μαντίκλου· αὕτη τῷ 664 ὠνομάσθη Μεσσήνη.
- Τὸ Ῥήγιον κτίζεται ὑπὸ τῶν Χαλκιδέων. 281 ὑπετάγη τοῖς Ῥωμαίοις.
- 667 Ἡ Χαλκιδῶν κτίζεται Ἡρόδ. Δ. 144.
- 656 Ὁ Κύπελος ἀνατρέπει τὴν Δημοκρατίαν τῶν Κορινθίων, καὶ τυραννεῖ· θνήσκει μετὰ 30 ἔτη κατὰ τὸν Ἀριστ. πολιτ. Β. 5. 12 εἶτα ὁ Περικλῆς 44
- 650 Βυζάντιον συνοικεῖται ὑπὸ Βύζαντος Μεγαρέως.
- 645 Ἡ Σημειογραφία (νόται Μουσικῆς) ἐφευρίσκειται ὑπὸ τῷ Τερπάνδρου.
- 631 Κυρήνη ἐν Ἀφρικῇ συνοικεῖται ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς νήσου Θήρας.
- 625 Πόλεμος Κυαζάρους καὶ Ἀλυάτους· Ἡρόδ. Α. 74. ὅτε ἐγένετο ἡ ἔκλειψις Ἡλίου. ἦν προεῖπεν ὁ Θαλῆς κατὰ τὸν Ἀστρονόμον Πύγην· ἀλλ' ἡ

Π. Χ.

πρόβησις δὲν συμβιβάζεται κατὰ τὸν παρὰ
Λαερτίῳ βίον, ὄντος τότε τῷ Θαλῷ παιδαρίου.
καὶ ἴσως προεῖπε τὴν 585 πχ. 16. Μαΐου
Ὀλ. ΜΗ' δ'. ἦν ἀνευρίσκουσιν ὁ Ῥικιόλης, Κέ-
πλερος, Νεύθων, Βιγνιόλης κτ. εἰάν δὲ ὁ Θα-
λῆς ἐγεννήθη ἱκαῖον πρὸ 634 πχ. τότε ἀλη-
θεύει ὁ Ἡρόδοτος ὡς καὶ ἀρχαιότερος.

Ὁ Δράκων ἐν Ἀθήναις δημοσιεύει τὰς θεσμὰς
αὐτῶν.

Οἱ Σκύθαι ἐπιτρέχουσιν ἕως 598 τὴν Ἀσίαν.

617 Διῶρυξ ἐν Αἰγύπτῳ ἐπὶ Νεκῶ.

600 Οἱ Φοίνικες ἐκ τῷ Περσικῷ κόλπου θαλασσοπο-
ρεῖσιν ἕως Ταπερβάης.

597 Ὁ Σίδηρος πολεμικὸς ἤδη ἐπὶ Ἀναξανδρίδου. λακ.
Παυσ.

Νίνου (Νινευῆς) κυρίευσίς ὑπὸ Κυαζάρου. Ἡρόδ.
α'. 106.

596 Ἡ Μασσαλία (Μαρσίλια) συνοικεῖται ὑπὸ τῶν
Φωκαέων Ὀλ. 45. κατ' Εὐσέβιον καὶ Σκῦμνον
τὸν Χῖον· ἐπὶ δὲ Λυγέστου ὑπῆρξε καθέδρα
τῶν ἐπιστημῶν.

Κύλωνος συνωμοσία ἐν Ἀθήναις. ὁ τότε ἄρχων
Μεγακλῆς καταστρέφει αὐτόν.

595 Ἐπιμενίδου ἔλευσις εἰς Ἀθήνας.

594 Σόλων ἄρχων ἐπάξιος τῆς εὐγνωμοσύνης τῷ ἀν-
θρωπίνου γένους δημοσιεύει τὸ Σύνταγμα αὐ-
τῷ ἐκ Βουλῆς 400 τῶν 4 φυλῶν. Λα-
έρτιος.

590 α'. Ἰερὸς πόλεμος κατὰ Κρῖσσαίων συλησάντων
τὸ ἱερὸν τῶν Δελφῶν.

Φυσιολογία καὶ Μαθηματικὴ ἄρχεται ὑπὸ Θα-
λῶ. Στρεβ. ιδ'. α'.

587 Ἱερουσαλὴμ πορθεῖται ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ ἐπὶ

Π. Χ.

Σεδεκίου· τρίτη καὶ τελεία αἰχμαλωσία τῶν
Ἰουδαίων εἰς Βαβυλῶνα.

585 Πυθιάς α'. οἱ Πυθικοὶ Ἀγῶνες ἐν Δελφοῖς εἰσὶν
ἀρχαιότεροι ἢ χρονολογία δὲ αὐτῶν ἀρχεται
ἀπὸ τῆ νῦν Ὀλυμ. 48. 3. Πaus. 10. 7. ὅτε
οἱ Ἀμφικτύονες ἔθεσαν ἄθλα κιθαρῳδίας καὶ
Αὐλῳδίας· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ Πυθιάδι 580 π.χ.
κατέλυσαν τὴν Αὐλῳδίαν καταλειφθέντος τῆ
αὐλῆς ἄνευ ᾠδῆς. Ἰστέον, ὅτι παρὰ τοῖς Μου-
σικοῖς Αὐλῳδία, καὶ Κιθαρῳδία εἶναι ὅταν τὸ
ὄργανον συμβαίῃ τῇ ᾠδῇ (ἀκομπανιαμέντο)
ᾠδὴ δὲ διὰ στόματος μόνον ἔκτοτε ἢ Κιθαρι-
στική, ἣν οἱ σήμερον ὀργανικὴν ἀρμονίαν καλεῖ-
σιν, ἀποχωρισθεῖσα τῆς ᾠδῆς προήχθη εἰς ἀ-
κρότητα· κατὰ δὲ τὰ Μάρμαρα οἱ Ἀγῶνες
Ὀλ. 49. 2. π.χ. 582.

583 Δημοκρατία Κορινθίων μετὰ τὴς Κυψελίδας.

582 Ἡ Ἀκράγας (Ἀγριγέντη) ἐν Σικελίᾳ ἀποικεῖ-
ται ὑπ' Ἑλλήνων. 262 δὲ γίνεται Ῥωμαϊκῇ.

580 Οἱ Σάμιοι ἐπὶ Πολυκράτους θαλασσοκρατῶσι.
Δαίδαλος Ἑρμογλύφος ἄλλος τῆ παλαιῆς.

579 Πυθαγόρας ἀπέρχεται εἰς Ἰταλίαν.

576 Κωμῳδία ἐπὶ Θυμέλης θεατρικῆς ἀρχεται ἐν Ἑλλάδι.

568 Νέμεα, οἱ ἀγῶνες, ἀρχονται πάλιν κατὰ τὸν Εὐ-
σέβιον συστηθέντα δὲ (κατὰ τὰ Μάρμαρα)
ἀρχαιότερον.

561 Ὁ Κύρος ἡγεμονεύει, καὶ στραταρχῶν ὅλων τῶν
Περσικῶν φυλῶν θραύει τὸν Ἀστυάγην καὶ
Ἡρόδοτον. ὃν ὁ Διόδωρος καὶ Ἀσπάδην λέγει.
Κύρος (Κόρσικα) ἀποικεῖται ὑπὸ Φωκιάων. οἵτι-
νες κτίζουσι τὴν Ἀλαλίαν.

560 Πεισίστρατος τυραννῶν ἀπὸ 579 ἐκβάλλεται ἐξ
Ἀθηνῶν· μετὰ 5 ἔτη ἐπανέρχεται, καὶ τυραν-
νεῖ· φεύγει πάλιν καὶ μετὰ 11 ἔτη ἐπανέρ-

Π. Χ.

χεται, καὶ τυραννεῖ ἕως τῆς θανάτου αὐτῆς
546. ἐν ὅλοις δὲ τυραννεῖ 17 ἔτη κατὰ τὸν Ἀ-
ριστ. Πολιτ. Ε 12. ἔτος συνίστησιν αὐτῇ Βι-
βλιοθήκην, καὶ αἱ Ῥαψωδίαὶ Ὀμήρου συλλέ-
γονται.

559 Ὁ Σόλων θνήσκει βιώσας 80 ἔτη κατὰ Λαέρτ.

557 Ὁ Κῦρος ζῳογρεῖ τὸν Κροῖσον τῆς Λυδίας ὑποτά-
ξας πᾶσαν τὴν μικρὰν Ἀσίαν κατ' ἄλλους
546, καὶ ἄλλως.

555 Ὁ Θέσπις εἰσάγει πρῶτος τὴν Τραγωδίαν ἐν Ἀ-
θήναις.

Ὁ Ἀναξίμανδρος πρῶτος γράφει τὴν Περίμετρον
Γῆς καὶ Θαλάσσης.

536 Βαβυλὼν κυριεύεται ὑπὸ Κύρου. κατὰ δὲ τὸν Οὐ-
ολνέυν παρ' Ἡρόδ. τῷ 538.

Ὁ Κλεόστρατος εὕρισκει τὰ Σημεῖα τῆς Ζωδιακῆς.

529 Θνήσκει ὁ Κῦρος κατὰ Πτολεμαῖον καὶ τὰς νῦν,
Βασιλεύσας κατὰ Ἡρόδ. Α. 214. ἔτη 29. κα-
τὰ δὲ Ξενοφ. 30. μετὰ τὸν θάνατον τῆς Κυα-
ξάρου ἔζησεν 7 ἔτη. ὁ Κυαξάρης ἔτος ἴσως
ἦν υἱὸς Ἀστυάγου.

Σιβύλλων τρεῖς βιβλία λαμβάνει ὁ Ταρκύνιος ἐν
Ῥώμῃ. Πλίνιος 13 καὶ Διον. 4. 62.

525 Καμβύσης ἐκστρατεύει ἐπὶ Αἴγυπτον. Διόδ. α'.
ἐπὶ δὲ τὰς Αἰθίοπας ὁ στρατὸς αὐτῆς κατεχώ-
σθη ὑπὸ τῆς ἄμμου. διὸ ἐπιστρέφει.

523 Ὁ Πολυκράτης Σάμου φονεύεται ὑπὸ Ὀροίτου
κατὰ τὸν Πλίνιον. ἔτος συνέστησε Βιβλιοθήκην
ἐν Σάμῳ.

516 Ὁ Ζώπυρος προδίδει τῷ Δαρείῳ τὴν Βαβυλῶνα κατ'
Ἡρόδ.

Ὁ Ἱππαρχος ἐν Ἀθήναις φονεύεται ὑπὸ Ἀρμο-
δίου καὶ Ἀριστογείτονος κατὰ τὰ Μάρμαρα,
κατ' ἄλλους δὲ Ὀλ. 66. 4. π.χ. 512.

Π. Χ.

- 514 Δαρείου ἔλασις ἐπὶ Σκύθας.
- 512 Οἱ Σάμιοι κτίζουσιν ἐν Κρήτῃ τὴν Κυδωνίαν.
Οἱ Ἀλκμαιονίδαι διοχθέντες ἐπανερχονται εἰς Ἀθήνας.
Ὁ Κλισθένης Ἀλκμαιονίδης ἐν Ἀθήναις διαίρει τὸν λαὸν εἰς 10 φυλάς, συστήσας τὴν Βουλὴν ἐκ 500. καὶ εἰσάγει τὸν ὀστρακισμόν. ὥπερ καὶ αὐτὸς τῷ 508 ὑπέπεσε.
- 510 Ἡ Τυρραινία τῶν Πεισιπρατιδῶν καταλύεται ὑπὸ τῶν Ἀλκμαιονιδῶν. ὁ δὲ Ἰππίας Φεύγει εἰς Πέρσας.
- 509 Ἡ Λακωνία ἐν Ῥώμῃ αὐτοχειρεῖται βιασθεῖσα ὑπὸ τῷ Ταρκυνίου ὑπερηφάνου. ὅστις Φυγαδεύεται. ὅθεν ἄρχεται Δημοκρατία ὑπὸ δύνω ὑπάτους ἕως 367.
- 508 Τὸ Ἄλας ἐν Ῥώμῃ μονοπάλειον.
- 500 Πίνακα χάλκειον Γεωγραφικὸν δεικνύει ὁ Ἀρισταγόρας Μιλήσιος τῷ Κλεομένῃ τῆς Σπάρτης πείθων ἵνα συμμαχήσῃ αὐτῷ κατὰ Περσῶν. τότε ἡ ὀκταετής κόρη αὐτῷ εἶπε „Πάτερ διαφθαρεί-
εῖσε ὁ ξεῖνος ἢ μὴ ἀποστάς εἴης. Ἡρόδ. Ε. 49.
Οἱ Ἀθηναῖοι συμμαχῶσι τῷ Ἀρισταγόρᾳ κατὰ Περσῶν.
Σάρδεις πυρπολῶνται ὑπὸ Ἑλλήνων.
- 498 Ἡ Μίλητος ἐάλω. ὁ δὲ Ἀρισταγόρας Φεύγει εἰς Θράκην, καὶ ἀπόλλυται.
- 494 Δήμαρχοι δύνω ἐν Ῥώμῃ ἐκ τῷ Λαῷ. ὁ Διονύσιος καλεῖ αὐτοὺς Φυλάρχους.
- 491 Δημάρατος Ἀρίστωνος Φεύγει ὑπὸ Κλεομένους, καὶ ἔρχεται πρὸς Δαρεῖον.
- 490 Μάχη Μαραθῶνος κατὰ Περσῶν 17 Σεπτεμβρίου. Οἱ Ἕλληνες νικῶσιν ἡγούμενου Μιλτιάδου.
- 489 Κοριολᾶνος πολιορκεῖ τὴν πατρίδα αὐτῷ Ῥώμῃ.
- 488 Γέργίας Λεοντῖνος ὁ ῥήτωρ ἀνατίθηναι ἐν Δελφοῖς τὴν ἑαυτῷ εἰκόνα χρυσήλατον. Πλίνιος.

Π. Χ.

482 Ἀριστείδης ἐξοστρακίζεται. μετὰ δὲ 3 ἔτη κατέρχεται.

481 Πύθιος ὁ Ἄτυος ὁ Λυδὸς ἐν Κελαιναῖς ξενίζει τὴν στρατιὰν τῷ Ξέρξῳ· ὁ πλεῖστος αὐτῷ ἦν ἀργυρίου 2000 Ταλάντων, χρυσοῦ δὲ 3,993 000. Στατήρων Δαρεϊκῶν ἐκτὸς Ἀνδραπόδων καὶ γεωπεδίων. Ἡρόδ. ζ' 28.

480 Ὁ Ξέρξης εἰσβάλλει εἰς Ἑλλάδα ναυτικῶν 3,000 Πλοίων καὶ μαχίμοις 2,641,610. μετὰ δὲ τῆς Θεραπείας 5,283,220, καὶ εἰτέρχεται εἰς Ἀθήνας· οἱ Ἕλληνες στρατηγόντος Θερμοπύλου καὶ Εὐρυβιάδους 378. πλοίοις καταστρέφουσιν αὐτόν. αὕτη ἐστὶν ἡ περίβοητος Ναυμαχία Σαλαμῖνος τῇ 11 Σεπτεμβρίου. Λεωνίδας ὁ Ἀναξανδρίδου σὺν 300 ἐν Θερμοπύλαις μαχόμενος κατὰ μυριάδων Μήδων πίπτει· ἡ Εὐρώπη θριαμβεῖ κατὰ τῆς Βαρβαρότητος, καὶ διασώζει τὴν μέχρι νῦν αὐτῆς Ἐλευθερίαν καὶ παιδείαν.

Εὐριπίδου γέννησις αὐθημερόν τῆς ναυμαχίας.

Ὁ Γέλων ἐν Σικελίᾳ νικᾷ τὸς Καρχηδονίους.

479 Μάχη Πλαταιῶν κατὰ Μακεδονίου, ἐν ᾗ ὁ Μακεδόνιος νικᾷται 13 Σεπτεμβρίου ὑπὸ Πausανίου καὶ Ἀριστείδου.

Αὐθημερόν ἐν Μυκάλῃ ὁ Ξάνθιππος καὶ Λεοτυχίδας ναυμαχίᾳ νικῶσι τὸς Μήδους.

478 Τὰ μακρὰ τεῖχη τῶν Ἀθηνῶν κτίζονται.

477 Ὁ Στόλος ὑπὸ Κίμωνι, Πausανίαν, καὶ Ἀριστείδην αἰρᾷσι Κύπρον καὶ Βυζάντιον ἐκ τῶν Περσῶν. Μνήμης τέχνη εὐρίσκεται ὑπὸ Σιμωνίδου τῷ Ποιητῇ. ἦν ὁ Μητρέδωρος ἐτελειοποίησε. κατὰ ταύτην τὴν Μέθοδον ἀπηγγέλετο αὐτολεξεῖ ὅσα ἠκούοντο.

Π. Χ.

Αἰσχύλος κατὰ τὸν Ἀριστ. ποιητ. δ. πρῶτος αἰ-
γει ἐν Θεάτρῳ ἐξ ἐνὸς δὺν ὑποκριτᾶς.

472 Ἰέρων ἐν Συρακούσαις τυραννεῖ.

471 Οἱ Ἀθηναῖοι ἐξοστρακίζουσι τὸν Θεμιστοκλέα.
Οἱ Λακεδαιμόνες καταχειροτονῶσι θάνατον τῷ
Παυσανίῳ. ὅστις κλεισθεὶς ἐν τῷ ναυῷ τῆς Ἀ-
θηνᾶς θνήσκει λιμοκτονήσας.

470 Ἦλις ἡ πόλις συνοικίζεται.

Σοφοκλῆς κατὰ Ἀριστ. αἶγει ἐν Θεάτρῳ τρεῖς ὑ-
ποκριτᾶς καὶ σκηνογραφίαν.

Αἱ Σκηναὶ τῷ Θεάτρῳ ζωγραφίζονται κατὰ πρῶ-
τον ὑπὸ τῷ Ἀγαθάρχου υἱῷ Εὐδήμου τῷ Σα-
μίῳ κατὰ τὰς κανόνας τῆς σκιαγραφίας.

Θουκυδίδου Ὀλάρου γέννησις.

469 Σεισμός ἐν Σπάρτῃ, ἐν ᾧ ἀπόλλυνται 20 χιλ. ψυ-
χαί. τῆτον προεῖπεν ὁ Ἀναξίμανδρος.

Ὁ Περικλῆς Ξανθίππου μαθητῆς Ἀναξαγόρου ὁ
ἱστορικώτατος ἀκμάζει, καὶ 428 νόσῳ θνήσκει
αὐξήσας κατασκευαῖς τὴν πόλιν.

468 Ὁ Κίμων ὑποτάσσει τὴν Χερσόνησον ἐν Ἑλλησπόν-
τῳ. ἔτος ἐλὼν τὴν Σκυῖρον ἔφερεν ἐκεῖθεν τὰ
ὅσα τῷ Θεσέει.

Σωκράτους Γέννησις.

467 Αἱ Μυκῆναι κτίσμα Περσέως κατασκάπτονται
ὑπὸ τῶν Ἀργείων. Ὀλυμ. 78. 1.

466 Ὁ Ἀναξαγόρας Ὀλυμ. 78. 2. προλέγει τὸν ἔ-
ρανοπετῇ λίθον ὅστις τὴν ἡμέραν ἔπε-
σεν ἐν Θράκῃ παρὰ τῷ Αἰγὸς ποταμῷ. ὁ Πλί-
νιος Β. λέγει, ὅτι ἐσώζετο ἐπ' αὐτῷ ὢν με-
λαινὸς καὶ κεκαπνισμένος ὑπὸ πυρὸς, βάρους
μιάς Ἀμάξης, καὶ ὅτι θαυμασιωτέρα ἐστὶν ἡ
πρόρρησις τῷ Ἀναξαγόρου ἢ ὁ λίθος· διότι
πολλάκις πίπτουσι λίθοι ἐκ τῆς Ἀτμοσφαί-
ρας· ἰδὲ καὶ Πλούτ. Λύσανδ. 12.

Π. X.

Παρμενίδης ἀρχηγὸς τῆς εἰς 5 ζώας διαιρέσεως
τῆς Γῆς. Στρεβ. Β. 2.

465 Οἱ Ἀθηναῖοι πέμπουσιν ἀποικίαν εἰς Ἀμφίπολιν.

462 Κιγκινᾶτος ἐν ᾧ ἀροτριᾷ προσκαλεῖται πάλιν μό-
ναρχος (Δικτάτωρ) ἐν Ῥώμῃ.

461 Ὁ Θησαυρὸς ἐκ Δήλου μεταφέρεται εἰς Ἀθήνας
συνεργείᾳ Περικλέους.

Ὁ Κίμων ἐξοστρακίζεται.

457 Τὰ τεῖχη Πειραιῶς ἀπαρτίζονται.

456 Ἀρταξέρξης ὁ μακρόχειρ νικᾷ τὸς Ἀθηναίους
ἐν Αἰγύπτῳ. οἵτινες καύσαντες τὰ πλοῖα αὐτῶν
περὶ ἑπέστρεψαν. Διόδ. ΙΙ.

Ὁ Μυρωνίδης Καλίου στρατηγῶν Ἀθηναίων νικᾷ
τὸς Βοιωτῆς. Διόδ. ΙΙ.

Ὁ Κίμων κατέρχεται.

455 Ἡρόδοτος ἀναγινώσκει ἐν Ὀλυμπίοις τὴν Ἱστορίαν
αὐτῆς (μέρος αὐτῆς).

Ὁ γ'. Μεσσηνιακὸς πόλεμος παύει.

454 Οἱ Ῥωμαῖοι πέμψαντες εἰς Ἀθήνας λαμβάνουσι
τὸς νόμους, ἐξ ὧν ἐγένοντο οἱ 12 Πίνακες.

452 Ἀρχίδαμος ἐν Λακεδαιμονίᾳ καταπολεμεῖ τὸς
ἐπαναστατήσαντας Εἰλωτας.

450 Κυπρίων ἢ Θαλάσσιος δυνάμεις ἀκμάζει.

Ὁ Κίμων πείθει τὸς Ἀθηναίους ἵνα πολεμήσωσι
κατὰ τῶν Περσῶν.

449 Κίμων καταναυμαχεῖ τὸν Περσικὸν στόλον παρὰ τῇ
Κύπρῳ.

Κίμωνος θάνατος καθ' ὃν καιρὸν γίνονται αἱ σπον-
δαὶ μετὰ Περσῶν.

Ὑδωρ καὶ Ἀῆρ τὸ αὐτὸ Στοιχεῖον ἐστὶ, καὶ ἡ
Φωνὴ πληθὺς ἄερος, πρῶτος λέγει ὁ Ἀρχέλαος.

448 Βιεργίνιος ἐν Ῥώμῃ κτείνει τὴν Κόρην αὐτοῦ ἵνα μὴ
φθαρεῖ ὑπὸ τῷ Ἀππίου.

446 Ὡδεῖον οἰκοδομεῖται ἐν Ἀθήναις ὑπ' ἀρχιτέκτονος

Π. Χ.

Μνησικλέους ἐπὶ Περικλέους. ἐν αὐτῷ ἐγίνοντο ἄμιλαι καὶ ἀγῶνες Μουσικῆς καὶ ποιητικῆς. ἐν ἣν δὲ τὸ Θεάτρου ὥς τινες ἐνόμισαν. ἦσαν καὶ ἄλλα.

Τὸ Σύγγραμμα τῷ Δημοκρίτου μέγας διάκοσμος τιμᾶται 500 ταλάντων.

Τὸ Θούριον κτίζεται παρ' Ἀθηναίων ἐ μακρὰν τῆς Συβάριδος. τῷ 190 ὑποκύπτει ἡ Ἀποικία αὕτη ὑπὸ τὰς Ῥωμαίους.

444 Ἡρόδοτος ἀναγινώσκει ἐν Ἀθήναις τὸ λοιπὸν μέρος τῆς αὐτῆς Ἱστορίας.

Ἡ ποικίλη Στὰν ζωγραφίζεται ὑπὸ Πολυγνώτου, Μυκῶνου καὶ Παναίνου ἐπὶ Περικλέους.

Οἱ Ἀθηναῖοι ἀκμάζουσι τὰς δυνάμεις.

Ἐπιμελεία δὲ Περικλέους ἔχουσι περίπου 1000 πόλεις σὺν Νήσοις, ὑποτελεῖς, ὁ δὲ λαὸς τῆς Ἀττικῆς μόνον 500000 ἐξ ὧν αἱ 400 χιλιάδες δέλοι.

443 Τιμητείας ἡ Ἀρχὴ καθίσταται ἐν Ῥώμῃ.

440 Ἡ Σάμος μετὰ 9 μηνῶν πολιορκίαν παριδίθεται τῷ νικητῇ Περικλεῖ. ἐνθα πρῶτος ἔτος μετῆλθε τὰς Κριεὺς καὶ Χελώνας Ἀρτέμανος τῷ Κλαυζομενίου κατασκευάσαντος.

Ὁ ἐν Ἡλίδι Ναὸς τῷ Ὀλυμπίου Διὸς κτίζεται Δωρικῇ τεκτονικῇ ὑπὸ τῷ ἐπιχωρίῳ ἀρχιτέκτονος Λίβωνος ἐκ λίθου κεράμου τρώπῳ τὸ εὖρημα δὲ παλαιότερον ἀνδρὸς Ναξίου Βύζου. τὸ μέγιστον ἐλεφάντινον Ἀγαλμα ἐποίησεν ὁ Φειδίας κατὰ τὰ ἔπη τῷ Ὀμήρου. „ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρυσιν νεῦσε Κρονίων κτ. Παιστ. 5. 10. καὶ Στρεβ. 8. 3.

Φιλίππου τῷ Θεσσαλονικέως εἰς τὸ Ἀγαλμα τῷ Ὀλυμπίου Διός.

„ἦ θεὸς ἦλθ' ἐπὶ Γῆν ἐξ ἔρανθ, εἰκόνα δείξων „Φειδία, ἡ σύγ' εἵβης τὸν Θεὸν ὀψόμενος.

Π. Χ.

- 435 Οἱ Κερκυραῖοι αἰρῶσι τὴν Κέρνυον.
- 434 Παρθενὼν ἐν ἀκροπόλει Ἀθηναίων κτίζεται ἐπὶ Περικλέους παρ' ἀρχιτέκτονος Ἰκτίνου, καὶ Καλλικράτους· τὸ δὲ ἀγαλμα τῆς Ἀθηναῖς, Φειδίου. Θεουκδ. ~~II. 13.~~
- 432 Ἀρχεται ἡ Ἐννεαδεκαετηρὶς τῇ Μέτωνος.
Προπύλαια ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Περικλέους ἐξοικοδομῶνται ὑπ' ἀρχιτέκτονος Μνησικλέους.
- 431 Πελοποννησιακὸς πόλεμος ἀρχεται ἀρχομένης τῆς Ὀλ. 87. 2 ἐπὶ ἀρχ. Ἀθήνησιν Εὐθυδήμου. καὶ Ἀρχιδάμου βασιλέως Σπάρτης διαμείνας ἔτη 27. Διόδ. ΙΒ'. ὁ Θεουκιδίδης ἐγραψεν ἐξ αὐτῇ ἔτη 22.
- 428 Ἐπιδημία ἐν Ἀθήναις. γέννησις Πλάτωνος. θάνατος Περικλέους.
- 423 Ὁ Ναὸς τῆς Ἥρας (τὸ Ἡραῖον) ἐν Ἀργεὶ φλέγεται.
- 422 Μάχη Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων ἐν Θερσίῃ παρὰ Ἀμφιπόλει στρατηγόντων Βρασίδα καὶ Κλέωνος. ἀμφοτέρωτεροι πίπτουσιν· ὁ μὲν Κλέων Ἀθηναῖος νενικημένος.
- Περίπου νῦν Πάναινος, καὶ Τιμαγόρας ἐν τοῖς Ἰσθμίοις καὶ Πυθίοις ἀριστεύουσι ζωγραφίᾳ ὡς γράφει ὁ Πλίνιος.
- 421 Εἰρήνη τῇ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ ἐν προσχώματι.
- 415 Ὁ στόλος Ἀθηναίων ὑπὸ Νικίαν, Δάμαχον καὶ Ἀλκιβιάδην ἀποπλεῖ ἐκ Κερκύρας εἰς Σικελίαν.
- 414 Ὁ Ἀλκιβιάδης μεταπέμπεται ἵνα ἀπολογηθῇ· ἀλλ' ἀπέρχεται εἰς τὰς Λακεδαιμονίους· ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὸν Τισαφέρνην.
- 413 Νικίας ἡττᾶται ἐν Σικελίᾳ ὑπὸ τῇ Λακεδαιμονίου Γυλὶππου καὶ ἄλλας ἀναιρεῖται. Πλάταρχος.
- Ἀρχέλαος διαδεχθεὶς τὸν Περδίκκαν ἐν Μακεδονίᾳ

Π. Χ.

εὐτρεπίζει τὸ Βασιλείον· στρώνει ὁδούς, κτίζει, φέρεται, προσκαλεῖ φιλοσόφους.

- 411 Ὁ Ἀλκιβιάδης μεταπέμπεται ἐκ τῆς ἐξουσίας, καὶ στρατηγὸς ψηφίζεται. ὅστις βουλόμενος ἵνα παρξήσιασθῇ ἐνδόξως, ἔβλαψε τὰς Λακεδαιμονίους νικήσας πανταχῇ ὑπὲρ πατρίδος.

Συμμαχία Περσῶν καὶ Σπαρτιατῶν διὰ τῆ Τισσαφέρνης.

410. Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος τυρανεῖ ἐν Συρακούσαις καὶ 367 θνήσκει.

Ἡ Ῥητορική κανονίζεται ὑπὸ Ἀντιφῶντος.

- 408 Ἡ Ῥόδος συκοιμίζεται ἐξ Ἰαλυσσῆ, Λίνδου καὶ Καμείρου. Διόδ. 13 καὶ κτίζεται ὑπὸ τῆ ἀρχιτέκτονος Ἰπποδάμου ὑφ' ἧ καὶ ὁ Πειραιεύς. Στεβ. 14. 2.

Ὁ Ἀντίβας ἐν Σικελίᾳ 100,000 στρατιᾶς. Ξενοφ. Α. 1.

407. Ὁ Ἀλκιβιάδης λαβὼν τὴν Σηλυβρίαν πολιορκεῖ καὶ λαμβάνει τὸ Βυζάντιον. ἀποπλέει εἰς Ἀθήνας. ἀποβάς δὲ καὶ ἀπολογηθεὶς ψηφίζεται ἡγεμὼν αὐτοκράτωρ τῆ στρατῆ καὶ αἰρεῖ τὴν Ἀνδρον. Ξενοφ. Α. 3. καὶ 4.

- 405 Ὁ στόλος τῶν Ἀθηναίων παρὰ Λέσβῳ κατανauμαχεῖ τὰς Σπαρτιατάς. ὧν ὁ Καλλικρατίδας πεσὼν εἰς τὴν θάλασσαν ἠφανίσθη. Ξενοφ. α' 6.

Ὁ Ἀλκιβιάδης κατηγορηθεὶς ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἀφαιρεθεὶς τῆς ἀρχιστρατηγίας παραιτεῖται. ἀπὼν δὲ ὧν, καὶ βλέπων, ὅτι οἱ Ἀθηναῖον στρατηγοὶ ἀτάκτως ἐρεθίζουσι τὸν στόλον τῆ Λυσάνδρου, παρήνει αὐτὰς, ἵνα πλεύσωσιν εἰς Σηστόν. Ξενοφ. Β. 1.

Ὁ Νεώτερος Κύρος ἔρχεται εἰς μικρὰν Ἀσίαν. ὁ Λύσανδρος βοηθεῖται παρ' αὐτῆ χερίμασι.

Π. Χ.

Λύσανδρος καταναυμαχεῖ τὸν στόλον τῶν Ἀθη-
ναίων παρὰ Αἰγὸς ποταμῷ. Ξενοφ. Β. 1.

404 Ὁ Λύσανδρος εἰσβάλλει εἰς Ἀθήνας. Εἰρήνης δὲ
γενομένης τῷ Πελοποννησιακῷ Πολέμῳ, αἰ-
ρῶνται ὑπὸ τῷ Δήμῳ οἱ 30 τύραννοι. Ξενοφ.
Β. 3. ὁ δὲ ἐνιαυτὸς ἐκαλέσθη Ἀναρχία.

Οἱ Μῆδοι ἀπὸ Δαρείου β' τῷ Περσῶν βασιλέως,
ἀποστάντες πάλιν προσεχώρησαν αὐτῷ. Ξε-
νοφ. Α. 2.

403 Ὁ Θηραμένης ὑπὸ τῷ Κριτία θανάτῳ καταδικά-
ζεται. Ξενοφ. Β. 3.

Ὁ Θρασύβουλος καθαιρεῖ τῆς 30 τυράννους, καὶ
καθίστησι τὴν Δημοκρατίαν τῷ Σόλωνος. Ξε-
νοφ. Β. 4.

Ὁ Ἀλκιβιάδης φονεύεται ὑπὸ Φαρναβέρζου.

Ἀνάβασις Ξενοφῶντος εἰς Κῦρον.

401 Κῦρος ὁ νεώτερος μαχόμενος κατὰ τῷ ἀδελφῷ
αὐτῷ Ἀρταξέρξῳ Μνήμονος πίπτει.

Κάθοδος τῶν 10,000 ὑπὸ Ξενοφῶντα ὁδοιπορη-
σάντων 8 Μῆνας 560 γεωγραφ. μίλια.

399 Ὁ Σωκράτης καταδικασθεὶς πίνει τὸ κώνειον
κατὰ Διόδ. καὶ Παέρτ. Ὁλ. 95. α. ἀλλ' ἐτι-
μήθη ἔπειτα χαλκῇ Εἰκόνι ἕτος πρῶτος προ-
σέθηκε τῇ Φιλοσοφίᾳ τὸν καλέμενον ἠθικὸν
λόγον, ἐρανόμενον καταβιβάσας αὐτὸν ὡς φη-
μίζεται.

396 Ὁ Ἀγησίλαος ἐν Ἀσίᾳ κατὰ Ἀρταξέρξου Περ-
σῶν παρὰ μικρὸν ἤλθε νικῶν ἵνα ἀνατρέψῃ
τῷ 393 τὴν ἀρχήν. ἀλλ' ἀνακαλεῖται ὑπὸ
τῶν Σπαρτιατῶν, ἐπειδὴ οἱ Πέρσαι διήγειραν
κατ' αὐτῶν τῆς Ἀθηναίου.

Λαίς ἡ Κορινθία ἡ καλλίστη ἐταίρα ἀκμάζει ἐν
Ἀθήναις. κατὰ τὸν Πλέτ. Ἀλκιβ. ἦν θηγάτης
τῆς Τιμάνδρας ἐταίρας Ἀλκιβιάδου.

Π. Χ.

393 Ὁ Κάμιλλος δικτάτωρ ἐν Ῥώμῃ. δηλ. μόναρχος.
 Ὁ Κένων ναύαρχος τῶν Περσῶν καὶ Ἀθηναίων
 καταναυμαχεῖ τὸς Λακεδαιμονίους.

Ὁ Λύσανδρος μαχόμενος κατὰ Βοιωτῶν πίπτει.
 Τὰ τεῖχει Ἀθηναίων ἀνοικοδομεῖ ὁ Κένων.

390 Οἱ Γαλάται οἱ καὶ Κελτοὶ ἡγούμενου τῷ Βρέννου
 καταπορεύθῃσι τὴν Ῥώμην. ὁ Κάμιλλος δικτάτωρ
 ἐκλεχθεὶς διώκει αὐτὲς. ὅστις 365 ὑπὸ λοιμώ-
 δους νόσου θνήσκει.

387 Ὁ Πλάτων ἐν Ἀκαδημίᾳ. ἔτος πρῶτος ἀνομάζει ἀν-
 τίποδας.

386 Οἱ Σπαρτιᾶται ἡττηθέντες τῷ Ἀνταλκίδᾳ ποιῶ-
 σιν Εἰρήνην μετὰ Περσῶν ἐγκαταλιμπάνοντες
 τὸς ἐν Ἀσίᾳ Ἕλληνας. Ὀλ. 98. 2.

384 Εὐαγόρας βεῖ Κύπρου διαλλάττεται πρὸς Πέρσας.
 ἀλλὰ μετ' ἐ πολὺ φονεύεται. διαδέχεται αὐ-
 τὸν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Νικοκλῆς, πρὸς ὃν τὸ Ἐγκώ-
 μιον Ἰσοκράτους.

383 Ἀριστοτέλους γέννησις. ὅστις 342 ἕως 334 διδά-
 σκει τὸν Ἀλέξανδρον. Λαέρτ.

382 Οἱ Σπαρτιᾶται ὑπὸ τὸν Φοιβίδαν ἐμβάλλουσι εἰς
 τὴν ἀκρόπολιν τῶν Θηβῶν. τῷ δὲ 378 ἀπο-
 χωρεῖσι.

Πελοπίδας καὶ Ἐπαμινώνδας. ἱερὸς λόχος Θη-
 βαίων.

Ἡ Μηχανικὴ ἄρχεται παρὰ τῶν περὶ Εὐδοξον
 καὶ Ἀρχύταν. εἴτα ἐξ αἰτίας Πλάτωνος διε-
 κρίθη Γεωμετρίας. Πλάτ. Μάγκλ. ιδ'.

376 Ἀναρχία ἐν Ῥώμῃ 5 ἐτῶν.

Οἱ Ἀθηναῖοι λαμβάνουσι τὰ ξύλα τῆς ναυπη-
 γίας ἐκ Μακεδονίας. Ξενοφ. 5' 1.

374 Μαυσώλου Καρίας θάνατος κατὰ Πλίνιον.
 Χαβρίας καταναυμαχεῖ τὸς Λακεδαιμονίους.

Π. Χ.

Ὁ Τιμόθεος ἀλὲς τὴν Κέρκυραν καταναυμαχεῖ
τὸν Λακεδαιμόνιον Νικόλοχον.

Πλαταιῶν ἄλωσις ὑπὸ Θηβαίων. τὲς δὲ Πλάται-
εῖς ἐδέξαντο οἱ Ἀθηναῖοι. μετὰ δὲ τὴν ἐν Χαι-
ρωνείᾳ μάχην κατήχθησαν.

Ἰάσων ἐν Θεσσαλίᾳ ἀνὴρ ὀνομαστός γίνεται τα-
γὸς αὐτῷ (ἀρχηγός) ἔχων ἱππικὸν ὑπὲρ 8000.
ὅπλίτας δὲ 20,000. ὕστερον ὑπέταξε τὴν
Φάρσαλον.

373 Ὁ Ἰφικράτης Ἀθηναίων Ναύαρχος ἐν Κερκύρᾳ
κατὰ Λακεδαιμονίων.

372 Σεισμὸς ἐν Λακεδαιμονίᾳ ἐξ ἧς ἡ Ἑλίκη καὶ Βῆρα
καταποντίζονται 2 ἔτη πρὸ τῶν Λευκτρικῶν.
Στρεβ. 6.

370 Μάχη ἐν Λεύκτραις 29 Ἰουνίου ὁ Θηβαῖος Ἐ-
παμινώνδας νικᾷ διοικῆντος τῷ Πελοπίδᾳ τὸν
ἱερὸν λόχον ὁ Σπαρτιάτης Κλεόμβροτος πί-
πτει, καὶ σὺν αὐτῷ ἡ ὑπεροχὴ τῆς Σπάρτης
Ὁλ. 102. β. Ξενοφ. 6. 4.

Ὁ Λεύκων Βοσπόρου βς' πέμπει τοῖς Ἀθηναίοις
ἐκ Θεοδοσίας 2,100,000 Μεδίωνων Σίτον. ἐν-
τεῦθεν ἦσαν τὰ σιτοπομπεῖα Ἑλλήνων. Στρεβ. ζ' 4.

Μεσσηνίη ἐν Πελοποννήσῳ κτίζεται ὑπὸ Ἐπα-
μινώνδου.

370 Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων συμμαχία κατὰ Θη-
βαίων. Ἰφικράτης στρατηγεῖ Ἀθηναίων.

Κομήτης Μέγας φαίνεται, πυρὴν δοκίς ὀνομα-
σθεῖσα. Ὁλ. 102. 2. Διόδ.

Ἰάσων ὁ ταγὸς Θετταλίας πορθέσας ἐν Φωκίδι,
καὶ ἀπελθὼν εἰς Θετταλίαν ἀποσφάττεται
ὑπὸ 7 νεανίσκων. μετὰ τῶτον κατέστησαν τα-
γοὶ ὁ Πολύδωρος καὶ Πολύφρων, εἴτα Ἀλέξαν-
δρος, εἴτα Τισίφονος. Ξενοφ. 5. 4.

Π. Χ.

- 368 Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος θνήσκει. διαδέχεται αὐτὸν Διονύσιος ὁ νεώτερος.
Χίου πολιορκία. ἐν ἣ ὁ Χαβρίας πίπτει.
- 366 Ἐν Ῥώμῃ ἀρχονται ὑπατοὶ καὶ ἐκ τῆ Λαῖ.
Ὁ Πελοπίδας ἀπέρχεται πρὸς τὸν Βαΐ Περσίας
ἵνα λάβῃ βοήθειαν.
- 364 Διονύσιος ὁ νεώτερος ἐν Σικελίᾳ περιστοιχεῖται
ὑπὸ φιλοσόφων Ἀριστίππου καὶ ἄλλων.
Διονύσιος ὁ νεώτερος ἐκπέμπει Πλοῖον ταινίαις κε-
κοσμημένον προσκαλῶν τὸν Πλάτωνα, καὶ ὑπο-
δέχεται αὐτὸν λαμπρῶς ἐν τῷ λευκίππῳ αὐ-
τῆ ἄρματι κατὰ τὸν Πλίνιον ζ'.
Πελοπίδας διὰ τὴν ἐλευθερώσιν τῆς Θεσσαλίας ἐκ
τῆς Τυραννίας τῆ Ἀλεξάνδρου Φερραίου τρέψας
αὐτὸν, πίπτει.
- 362 Ἐπαμινώδας προχωρεῖ μέχρι Σπάρτης. ὁ Ἀγησί-
λαος διασώζει αὐτήν. διὸ ὁ Ἐπαμινώδας πορεύε-
ται εἰς Μαντινείαν.
Σημαῖα (παντιέρα) ἦν ἐπὶ Ἐπαμινώδου. „Δόρυ ἔ-
χον ταινίαν δι' ἧ προσημαιοῖν τὸ ἐπαγγελλό-
μενον Διόδ. ιε'.
- Ἡ ἐν Μαντινείᾳ Μάχη. ὁ Ἐπαμινώδας πίπτει
15 Ἰουνίου Ὀλ. 104 β. καὶ Εἰρήνη.
Ἀγησίλαος εἰς Αἴγυπτον ἐπίκουρος Τάχῳ. ἀφί-
σταται ἀπ' αὐτῆ, καὶ ἀναγορεύει τὸν Νεκτά-
νεβιν. προδοσίαν λέγει τῷτο ὁ Πλάταρχος.
Καμίλλου Ῥωμαίου θάνατος.
- 358 Οἱ Φωκεῖς συλαγωγῶσι τὸν ἐν Δελφοῖς ναὸν ἐπὶ
ἀρχ. Κηφισσιδώρου.
- 356 Ἱερὸς πόλεμος μέχρι 346. Φίλιππος ὁ β'. κατε-
τρόπωσε δόλῳ τὰς Φωκεῖς, καὶ ἐψηφίσθη πα-
ρὰ τῶν Ἀμφικτυόνων ἕφορος τῆ Ναῖ, καὶ μέ-
λος τῶν Ἀμφικτυόνων. μάρτην δημογορεῖ κατ'
αὐτῆ ὁ Δημοσθένης.

Π. Χ.

Ὁ Δίων Συρακῆσιος φίλος τῷ Πλάτῳνος ἐκβάλλει τῆς Σικελίας Διονύσιον τὸν τύραννον.

Ὁ Δημοσθένης ἄρχεται τῶν περιφήμων Φιλίππων.

355 Γέννησις τῷ μεγάλῳ Ἀλεξάνδρῳ. ὁ Ἡρώτατος καίει αὐθιμερὸν ἐν Ἐφέσῳ τὸν Ναὸν τῆς Ἀρτεμίδος.

353 ὁ Δίων φονεύεται ὑπὸ τῷ Καλίππῳ.

Μαυσάλειον ἐν Καρίᾳ κτίζει ἡ Ἀρτεμισία. ἀρχιτέκτονες τέτου Σκόπας, Λεσχάρης, Βρύξις, καὶ Τιμόθεος. ὁ Πλίνιος περιγράφει αὐτό.

351 Πρῶτον ὠροσκόπιον ἡλιακὸν λαμβάνουσιν οἱ Ῥωμαῖοι. τῷ δὲ 157. π.χ. Σικίτιον ὁ Νάσικα ἐπεδιόρθωσεν αὐτό.

348 Ἐυαγόρα τῷ β', υἱὸς Νικοκλέους ἐν Κύπρῳ θάνατος.

344 Φίλιππος β'. Μακεδονίας νικᾷ ἐν Ἰλλυρίᾳ καὶ Θράκῃ. ἐκτείνει τὰ ὅρια τῆς Βασιλείας μέχρι Δουνάβεως καὶ Ἀδριατικῆς.

Ὁ Ἀριστοτέλης γράφει, ὅτι ἡ θάλασσα κατὰ περίοδον μεταβάλλει τόπον, ὅπου χέρσος γίνεταί θάλασσα. καὶ ἐνθα θάλασσα γῆ. Μετεωρολ. Α. ΚΦ. 14.

343 Ὁ Τιμολέων ἐκπέμπεται σὺν στόλῳ παρὰ τῶν Κορινθίων ἐπικούρος τῶν Συρακουσίων κατὰ τῷ τυραννέντος Διονυσίου νέου. λαμβάνει αὐτὸν ὑποχείριον, καὶ πέμπει εἰς Κόρινθον. ἐλευθεροῖ τὴν Σικελίαν, καὶ δίδει νόμους εὐδαιμονίας.

341 Φίλιππος ὁ β'. κηρύττει πόλεμον κατὰ τῶν Ἀθηναίων. καὶ πολιορκεῖ τὴν Πέργηδον, καὶ Βυζάντιον.

340 Ῥωμαίων πόλεμος κατὰ Λατίνων.

Ὁ Μάνλιος κτείνει τὸν υἱὸν αὐτῷ παρακῆσαντα ἐν πολέμῳ.

Ὁ Τιμολέων ἐν Σικελίᾳ καταναυμαχεῖ 70 χιλιάδ. Καρχηδονίους.

Π. Χ.

- Ὁ Φίλιππος β'. ἐμβαάλλει εἰς Βησσαραβίαν κατὰ τῷ Σκυθῶν βασιλέως Ἀθήα.
- Ἡ Φρύνη Ἐπικλέους ἐν Θεσπιῶν τῆς Βοιωτίας ἑταῖρα περίφημος ἐν Ἀθήναις. Ὁ Πραξιτέλης καὶ Ὑπερείδης ἐρασταὶ αὐτῆς κατὰ Ἀθηναίον καὶ Λαέρτιον.
- Ὁ Φακίων ἐν Ἀθήναις ἀκμάζει.
- 338 Μάχη ἐν Χαιρωνείᾳ. ὁ Φίλιππος νικητὴς Ἀθηναίων καὶ Θεβαίων. διὸ ἡ ἑλευθερία τῆς Ἑλλάδος οἴχεται.
- 337 Ἡ Ἑλλὰς πᾶσα ψηφίζει ἐν Κορίνθῳ τὸν Φίλιππον ἡγεμόνα κατὰ Περσῶν.
- Ἡ Ἑστίας Μινουκία ἐν Ῥώμῃ, πρώτη κατερύττεται ζῶσα ὡς παραβάτις τῷ ἱερῷ νόμου.
- 336 Φίλιππος ὁ β'. φονεύεται ὑπὸ τῷ Πausανίου ἐν τῷ γάμῳ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ.
- Ἀλέξανδρος ὁ μέγας Βασιλεύει. νικᾷ τὰς Θράκας, Τριβαλλές, καὶ Ἰλλυριές.
- Θάνατος Τιμολέοντος ἐν Σικελίᾳ. ἥτις ἀποδύρεται τὴν στέρησιν τῷ κοινῷ τέττου πατρὸς αὐτῆς.
- 335 Κατασκοάπτει τὰς Θήβας ὁ Ἀλέξανδρος. ἡ σύνοδος τῶν Ἑλλήνων ἐν Κορίνθῳ ψηφίζει αὐτὸν ἡγεμόνα κατὰ Περσῶν.
- 334 Διαπερᾷ τὸν Ἑλλήσποντον. ἀποβαίνει εἰς Τρωάδα. Ἡ ἐν Τρανικῷ μάχῃ. 334. ἡ ἐν Ἰσθμῷ 333. ἡ ἐν Ἀρβήλοισι 331. καὶ 327 ἡ κατὰ Πύρρον.
- 332 Ὁ Ἀλέξανδρος μοναρχεῖ ἀπὸ τῷ Ἀδριατικῷ μέχρι Ἰνδοῦ ποταμοῦ. πολιορκεῖ καὶ λαμβάνει τὴν Τύρον, καὶ ἔρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν τῷ Ἀμμωνος.
- 331 Ὁ Δαρεῖος Φεύγων ἐκ τῆς Μάχης δολοφονεῖται ὑπὸ τῷ Βήσσου καὶ τῶν ἄλλων.
- Ἡ Ἑλληνικὴ Γλῶσσα διαδίδεται εἰς Ἀσίαν.

Π. Χ.

329 Ἅγις βς' Σπάρτης πολεμῶν πρὸς Ἀντίπατρον πίπτει ἐν Μεγαλουπόλει.

Ἡ Ἀλεξάνδρεια κτίζεται ἐπὶ τὸ πόλισμα τῆς Ῥακώτιδος κατὰ τὸν Πaus. E. 21 ὑπ' ἀρχιτέκτονος Δεινοκράτους τῷ κτίσαντος καὶ τὸν Ναὸν τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος.

326 Ὁ Ἀλέξανδρος διὰ τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ παραγίνεται εἰς τὸν Ὠκεανόν, καὶ ἐκεῖ καταπαύει τὰς αὐτῷ ἐκστρατείας.

324 Ἐπιστρέφει περὶ διὰ τῆς Γεδρωσίας καὶ Καρμανίας εἰς Βαβυλῶνα.

Ὁ Νέαρχος μετὰ τῷ Ὀνησικρίτου ἐκ Πατάλλων περιπλεύσας προσορμεῖ εἰς Εὐφράτην.

323 Ἀλεξάνδρου ἀποβίωσις ἐν Βαβυλῶνι. Ὀλ. 114. 1 ἡλικίας ἐτῶν 32, μηνῶν 8. βασιλεύσαντος 12 ἔτη. ἀφῆκε τὸν δακτύλιον αὐτῷ τῷ Περδίκκῃ· ὅστις τῶν πλείστων τόπων ἐκράτῃσε. κατακομίζων δὲ τὸ σῶμα τῷ Ἀλεξάνδρου ἐκ τῆς Βαβυλῶνος εἰς Αἴγυπτον πρὸς κατὰκτησιν αὐτῆς, διαφθίσσεται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν σὺν αὐτῷ δὲ καὶ οἱ βασιλεῖς, Ἀριδαῖος καὶ τὰ παῖδιά τὰ Ἀλεξάνδρου· ἡ δὲ γυνὴ Ῥωξάνη ἔφυγεν εἰς Μακεδονίαν· τὸ δὲ σῶμα τῷ Ἀλεξάνδρου λαβὼν ὁ Πτολεμαῖος ἔθηκεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὅπου ἐπὶ τῷ Στράβωνος ὡς λέγει 17. 1 ἔκειτο ἐν ὑαλίνῃ πυέλῃ· διμερίσθη δὲ ἡ Μοναρχία ἔτως.

Ἡ Αἴγυπτος Πτολεμαίῳ Λάγῳ τῷ Σωτῆρι. ἡ Συρία Λαομέδοντι τῷ Μιτυληναίῳ· ἡ Μυσία τῷ Φιλῳτά. ἡ Μιθρία τῷ Πύθωνι. ἡ Παφλαγονία, Καππαδοκία, καὶ τὰ γειτνιαζόντα τῷ Εὐμενεῖ· ἡ Παμφυλία, Λυκία, καὶ ἡ ἄνω Φρυγία τῷ Ἀντιγόνῳ. ἡ Καρία τῷ Κασσιάνδρῳ. ἡ Λυδία τῷ Μελεάγρῳ. ἡ κάτω Φρυγία τῷ

Π. Χ.

Λεωνάτω. ἡ Θράκη τῷ Λυσιμάχῳ καὶ ἡ Μακεδονία τῷ Ἀντιπάτρῳ. τὰς δὲ Ἐπαρχίας τῆς πᾶσι Ἀσίας ἀφῆκαν ἕτοι τοῖς ἐπάρχουσιν ὡς ἦσαν. ὁ Σέλευκος ἐγένετο Ἀρχιππεύς τῶν ἐταίρων. ὁ Κρατερός ἦν ἐν Κιλικίᾳ πεμφθεὶς παρὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου σὺν 10 χιλιάδ. στρατιώταις. ὁ Περδίκκας ἔλαβε τὴν στρατηγίαν τῶν πεζαιτέρων.

Ἑξαγωγοὶ Ῥώμης. Ἀππία ὁδὸς στρώννται.

320 Ὁ Περδίκκας πολεμῶν πρὸς Πτολεμαῖον φονεύεται ὑπὸ τῶν οἰκείων στρατιωτῶν.

Ὁ Δημοσθένης Φαρμακεύεται ἐν τῷ ἱερῷ Ποσειδῶνος τῆς Καλαυρίας ἵνα μὴ ἀχθῇ πρὸς Ἀντίπατρον.

319 Ὁ Ἀντίπατρος θνήσκει ἀντικαταστήσας τὸν Πολυπέρχοντα· ὅμως ὁ Κάσσανδρος ἐξουσίασε τῆς Μακεδονίας τῷ 316.

Οἱ Αἰτωλοὶ εἰσπνεύουσι μετὰ Πολυπέρχοντος.

317 Ὁ Φωκίων κατατρεχθεὶς καὶ φυγὼν πρὸς τὸν Πολυπέρχοντα παραδίδεται ὑπ' αὐτοῦ τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ καταδικασθεὶς πίνει ἀμνησικακῶς τὸ κώνειον. μετ' ἧς πολὺ οἱ Ἀθηναῖοι μεταμεληθέντες ἔστησαν αὐτῷ ἀνδριάντα.

Αἱ Δημοκρατίαι ἀποκαθίστανται ἐν ὅλῃ τῇ Ἑλλάδι διὰ Μακεδονικῆς κηρύγματος.

315 Ὁ Εὐμενὴς νικάται ὑπὸ τοῦ Ἀντιγόνου, καὶ προδοθεὶς παρὰ τῶν οἰκείων στρατιωτῶν φονεύεται ὑπ' αὐτοῦ.

313 Ὁ Κάσσανδρος πέμπει τὸν Δημήτριον Φαληρέα εἰς Ἀθήνας.

Μετὰ 10 ἔτη οἱ Ἀθηναῖοι καταβαλόντες τὸς 360 ἀνδριάντας. ἔς ἔστησαν αὐτῷ, ἐκβάλλουσιν αὐτὸν προσκαλέσαντες Δημήτριον Ἀν-

Π. Χ.

τιγόνου τὸν μετέπειτα πολιορκητὴν ἐπικλη-
θέντα.

312 Νίκη Πτολεμαίου κατὰ Δημητρίου Ἀντιγόνου πα-
ρὰ Γάζην.

Ὁ Πτολεμαῖος ὑποτάσσει τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ
ἀποικεῖ ἐξ αὐτῆς παμπόλλους εἰς Ἀλεξάν-
δρειαν. οἵτινες διασπείρονται ἕως Κυρήνης, καὶ
Λιβυοπίας.

Σέλευκος Νικάνωρ υἱὸς Ἀντιόχου βασιλεύει ἐν
Συρίᾳ κυριεύσας τῆς Βαβυλώνος. ἐντεῦθεν ἄρ-
χεται τὸ ἔτος τῶν Σελευκιδῶν. τῷτο μετέρχον-
ται καὶ τὰ Βιβλία τῶν Μακκαβαίων.

311 Γενομένης εἰρήνης ὁ Κάσσανδρος λαμβάνει τὴν
Μακεδονίαν. ὁ Λύσανδρος τὴν Θράκην. ὁ Πτο-
λεμαῖος τὴν Αἴγυπτον, καὶ ὁ Ἀντίγονος τὴν
Ἀσίαν.

Ἡ Θεσσαλονίκη ὀχυρεῖται, καὶ εὐτρεπίζεται ὡς
Μητρόπολις παρὰ τῷ Κασσάνδρῳ μετονομασθεῖ-
σα ἔτω τῇ αὐτῇ γυναικὶ ὁμωνύμως· μέχρι γὰρ
τῷδε ἐλέγετο Θέρμη, καὶ Θερμαϊκὸς ὁ αὐτῆς
κόλπος. συνωκίσθη δὲ νῦν ἐκ τῶν πέριξ πολι-
χνίων. Στρεβ. 7. ἐν τῷ λιμένι αὐτῆς συνῆλθε τὸ
ναυτικὸν τῷ Ξέρξῳ καὶ αὐτὸς. Ἡρόδ. ζ'. 121.

310 Ὁ νέος Ἀλέξανδρος καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς Ῥωξάνη
φονεύονται παρὰ τῷ Κασσάνδρῳ, καὶ ἐκλείπει ἡ
βασιλικὴ γενεὰ αὕτη.

306 Ναυμαχία Δημητρίου κατὰ Πτολεμαίου παρὰ
τῇ Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου ἢ μεγίστη τῆς Ἱστο-
ρίας καὶ ἡ Φονικωτάτη.

Ὁ Δημήτριος πολιορκεῖ τὴν δημοκρατουμένην καὶ
σύμμαχον Πτολεμαίῳ Ῥόδον. διὸ ὀνομάζεται
Πολιορκητὴς. ἀλλ' οἱ Ῥόδιοι ἀνένδοτοι. τότε ἐν
προαστείῳ ἔλαβε τὸν Ἰάλυσον τῷ Πρωτογένους

Π. Χ.

διαφυλάξας ὡς πολῦτιμον ἔργον· ἐκάη ἐν Ῥώμῃ τῷτο μετέπειτα.

Ὁ Δημήτριος ἐάσας τὴν πολιορκίαν ταύτην ἀπέρχεται ἵνα ἐλευθερώσῃ τὴν Ἑλλάδα.

304 Ὁ Δημήτριος οὗτος κηρύττει ἐλευθέρως πάσας τὰς πολιτείας τῆς Ἑλλάδος. ψηφίζεται ἡγεμὼν τῷ στρατῷ κατὰ τῆς Θρακῆς, καὶ Μακεδονίας.

303 Ὁ Σέλευκος κατὰ τῷ Ἀνδρόκοτου βς' Ἰνδῶν προχωρεῖ ἕως τῷ Γάγγου πτ.

302 Συμμαχία Κατσανδρου, Πτολεμαίου, καὶ Σελεύκου κατὰ Ἀντιγόνου καὶ τῷ υἱῷ αὐτῷ Δημητρίου.

301 Ἡ ἐν Ἰψῷ τῆς Φρυγίας μάχη Σελεύκου καὶ Λυσιμάχου κατὰ τῷ Ἀντιγόνου βοηθουμένου ὑπὸ τῷ υἱῷ αὐτῷ Δημητρίου. ὁ Ἀντίγονος πίπτει. οἱ νικηταὶ διανέμουσι τὸ Βασίλειον αὐτῷ.

Ὁ Πτολεμαῖος λαμβάνει τὴν Αἴγυπτον, Λιβύαν, Ἀραβίαν, Παλαιστίνην, καὶ Κόλιν Συρίαν.

Ὁ Κάσσανδρος τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἑλλάδα.

Ὁ Λυσίμαχος τὴν Θρακίαν, Βιθυνίαν κ.τ.λ. Ὁ

Σέλευκος τὸ ἐπίλοιπον τῆς Ἀσίας ἕως τῷ πτ.

Ἰνδῷ. Ὁ δὲ Δημήτριος τῷ στόλῳ αὐτῷ διασώζεται φεύγων εἰς Ἑλλάδα.

300 Ὁ Εὐήμερος ἱστορικὸς περὶ τοῦ νῦν δαπάνῃ τῷ Κατσανδρου περιπλέει τὸν μεσημβρινὸν Ὠκεανὸν γράψας τὴν ἱερὰν Ἀναγραφήν. Πλίνιος. 36.

295 Φάβιος Μάξιμος Ῥωμαῖος νικᾷ τῆς Σαρμνίτας.

294 Ὁ Δημήτριος πολιορκητὴς βασιλεύει Μακεδονίας ἔχων καὶ Θεσσαλίαν, καὶ τὰ πλεῖστα τῆς Πελοποννήσου. ἔλαβε καὶ Ἀθήνας, καὶ Θήβας.

292 Ὁ Λυσίμαχος αἰχμαλωτίζεται ὑπὸ τῷ Δρομηχαίου Γετῶν βς' ἐν τῇ Γετῶν ἐρημίᾳ (μπεζιὰν ἐν Βησσαραβίᾳ) καὶ ἀπολύεται διὰ τῷ υἱῷ αὐ-

Π.Χ.

τῷ Ἀγαθοκλέους παραιτήσας ὅλα τὰ πέραν
τῷ Δουνάβειος.

Ἡ Βιβλιοθήκη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῷ Πτολεμαίου
αὐξηθεῖσα εἰς 700,000 Βιβλ. καὶ ἡ Σχολὴ
συνίστανται. τῷ δὲ 47 π.χ. κατεφλέχθη πολὺ
μέρος τῆς Βιβλιοθήκης ἄκοντος τῷ ἐκεῖ πολε-
μῆντος Καίσαρος. εἶτα ἐπλουτίσθη 200,000
Βιβλ. τῆς Περγαμνῆς Βιβλιοθήκης. ἦν ὁ Ἀν-
τώνιος ἐδώρῃσατο τῇ Κλεοπάτρᾳ. Πλῆτ. Καῖς.
μθ'. καὶ Ἀντ. νή.

291 Σίμων ὁ δίκαιος ἀρχιερεὺς Ἰσρααλίων θνήσκει.

288 Δημήτριος ὁ πολιερκετὴς ἐκβληθεὶς τῆς Μακεδο-
νίας ὑπὸ τῷ Πύρρῳ καὶ Λυσιμάχῳ, καὶ ἀπο-
στάντων αὐτῷ τῶν Ἀθηναίων καταφεύγει πρὸς
τὸν Σέλευκον, ἐνθα θνήσκει τῷ 284.

Πύρρος βασιλεύσας τῆς Μακεδονίας 7 Μῆνας ἐκ-
βάλλεται ὑπὸ Λυσιμάχου.

287 Ἀντίοχος ὁ Σωτὴρ ἐν Συρίᾳ βασιλεύει ἡσυχῶς
ἕως 262.

284 Αἰτωλῶν συμμαχία κατὰ Μακεδόνων.

283 Ὁ Πύργος τῆς νήσου Φάρου πρὸ τῆς Ἀλεξανδρεί-
ας ἐκτελεῖται ἐπὶ Πτολεμαίου β'. τῷτον κτί-
ζει ὁ Σώστρατος Κνίδιος φίλος τῶν Πτολεμαί-
ων τατὰ τὴν Ἐπιγραφὴν

„Σώστρατος Κνίδιος Θεοῖς σωτήρσιν ὑπὲρ τῶν

„πλωϊζομένων. Στράβ. 17. 1'. ἡ νῆσος αὐ-
τῇ ἐπὶ τῶν Τρωϊκῶν ἦν ἀπωτέρω τῆς Γῆς. εἴ-
τα ἀπεγεώθη. Ὀδ. Δ. 456.

282 Ὁ Λυσίμαχος μαχόμενος πρὸς Σέλευκον πίπτει
ἐν Κύρου πεδίῳ. ἦσαν ἀμφοτέρω ὑπέργιοι.

281 Ὁ Πύρρος καλεσθεὶς παρὰ τῶν Ταραντίνων ἐκστρα-
τεύει εἰς Ἰταλίαν κατὰ Ῥωμαίων καὶ νικᾷ.
ἀλλὰ 278 νικᾶται ὑπὸ τῶν Φαβρικίων, καὶ
διώκεται.

Π. Χ.

Ὁ Σέλευκος κυριεύει τῆς Μακεδονίας 7 Μῆνας.

Ὁ Πτολεμαῖος Κεραυνὸς Φονεύσας τὸν Σέλευκον βασιλεύει ἐν Μακεδονίᾳ δύο Μῆνας.

- 280 Ἀρχονται τὰ μικρὰ Βασίλεια ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ, τῆς Βιθυνίας, τῆς Καππαδοκίας, καὶ τῆ Πόντου. ἅτινα μετὰ καιρὸν ἐγένοντο Ῥωμαϊκαὶ ἐπαρχίαι.

Τὸν Ὀβελίσκον τῷ Νεκτανάβου μετακομίζει Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ σχεδίας, καὶ ἀνεγείρει διὰ τῷ ἀρχιτέκτονος Σατύρου ἢ Φοίνικος ὕψους 80 πχ. κατὰ τὸν Πλίνιον. ὁ Ἡρόδ. λέγει αὐτὸς ὀβελός.

- 279 Οἱ Γαλάται ὑπὸ τὸν ἄλλον Βρένον ἐπιτρέχουσι τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἰλλυρίαν. ὁ δὲ Πτολεμαῖος Κεραυνὸς μαχόμενος πρὸς αὐτὸς πίπτει. ὁ Σωσθένης ἐκβαλὼν αὐτὸς βασιλεύει ἐν Μακεδονίᾳ.

Ὁ ἐν Ῥόδῳ Κολοσσὸς τῷ Ἀπόλλωνος ἀνεγείρεται ὕψους 150 ποδῶν ὑπὸ τῷ μαθητῇ τῷ Λυσίππου Χάρητος τῷ Δινδίου κατὰ τὸ Ἰαμβεῖον, „ἐπτάκις δέκα Χάρης ἐποίει πηχέων ὁ Δίνδιος. Στρεβ. ιδ. 2. καὶ Πλίνιος λδ'. ὅστις λέγει, ὅτι μετὰ 56 ἔτη. ἐκ σεισμῷ κατέπεσε.

- 277 Ἀντίγονος γονατᾶς υἱὸς Δημ. Πολιορκητῇ κυριεύει τῆς Μακεδονίας.

Οἱ Γαλάται διαβαίνουσιν εἰς Ἀσίαν βοηθήσοντες τὸν Νικομήδην α'. τὸν βᾶ' Βιθυνίας κατὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτῷ, καὶ κατὰ τῷ Ἀντιόχου σωτῆρος. ἐδόθη αὐτοῖς πρὸς κατοικίαν ἡ ὀνομασθεῖσα Γαλατία.

Μετάφρασις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἑλληνιστὶ ὑπὸ 70 μεταφραστῶν ἐπὶ Πτολεμαίου Φιλάδελφου.

- 275 Ἡ Διώρυξ ἐκ Νείλου ἕως Ἐρυθρᾶς ἐκτελεῖται

Π. X.

ὑπὸ τῷ Πτολεμαίῳ. ἦν ὁ Σέσωστρις καὶ Νε-
κὼς ἐπιχειρήσαντες δὲν ἐπέλεσφέρνησαν.

Δευτέρα ἐπιδρομὴ τῶν Γαλατῶν. πορεύσει τὴν
Μακεδονίαν, ἀλλὰ διώκονται ὑπὸ τῷ Ἀντιγό-
νου, καὶ ἐν Δελφοῖς φονεύονται πανστρατιά σὺν
τῷ Βρένω.

274 Ὁ Πύρρος νικά τὸν Ἀντίγονον Γονατῶν ἐν Μακε-
δονίᾳ. ὁ Ἀντίγονος φεύγει, ὅμως ἐπανέρχεται,
καὶ βασιλεύει πάλιν ἐν Μακεδονίᾳ.

272 Ὁ Πύρρος πεισθεὶς ὑπὸ τῷ ἐξορίστῳ Κλεονόμου
Σπαρτιάτου, ἐμβάλλει εἰς Σπάρτην. ἀλλὰ πρὸ
τῷ Ἀργεῦσι, γραῦτις ἀνώθεν ἀφείσα κεραμίδα
φονεύει αὐτόν. Στρεβ. 8. 6.

Οἱ Ῥωμαῖοι ὑποτάσσουσι Τάραντον καὶ πᾶσαν
τὴν κάτω Αἴγυπτον.

268 Κόπτεται ἐν Ῥώμῃ τὸ πρῶτον ἀργυρὲν νόμισμα
κατὰ τὸν Πλίνιον.

264 Ἀρχεται ὁ πρῶτος πουνικός πόλεμος τῶν Ῥωμαί-
ων κατὰ Καρχηδονίων μέχρι 240, καὶ ἡ πρῶ-
τη αὐτῶν ναυμαχία γίνεται.

Ἡ ἀπόστασις τῷ Ἡλίου καταμετρεῖται ὑπὸ Ἀ-
ριστάρχου Σαμίου.

Τὰ τεῖχη τῆς Κίνας κτίζονται.

Χαράττονται τὰ Πάρια ἢ Ὄξωνικὰ Μάρμαρα.

262 Ἔως 247 Ἀντίοχος ὁ θεὸς βδ' Συρίας. ἐπὶ τῷ
του ἀποσπῶνται πολλαὶ ἐπαρχίαι ἐξ ὧν συνί-
σταται τὸ Βασίλειον τῆς Βακτριανῆς τῷ 254
ὑπὸ Θεοδότου α'. ἡ δὲ Παρθία στασιάζει
τῷ 256.

256 Πάρθων Βασίλειον τῶν Ἀρσακίδων συνίσταται, καὶ
βασιλεύει Ἀρσάκης ὁ α'. τῷ 238 ἐπὶ
τῷ β'. Ἀρσάκου γίνεται μέγα Βασίλειον δια-
μεῖναν μέχρι 226 μ. χ.

255 Ῥήγουλος ὁ Ἀττίλιος 80 πόλεις λαβὼν ἐν Ἀ-

Π. Χ.

Φρικῇ κατατροπῆται, καὶ αἰχμαλωτεύεται παρὰ
τῷ καλεσθέντι στρατηγῷ Ξανθίππου Λακε-
δαιμονίου.

Κωμωδία εἰσάγεται ἐν Ῥώμῃ.

251 Ἄρατος ἐλευθεροῖ τὴν πατρίδα αὐτῷ Σικυωνίαν ἐκ
τῆς τυραννίας τῷ Νικοκλέους.

243 Ὁ Ἄρατος ἐκβαλὼν τῆς Κορίνθου τὴν Μακεδονι-
κὴν φρουρὰν συνάπτει τῷ Κορινθίῳ τῇ Συμ-
μαχίᾳ τῶν Ἀχαιῶν καὶ Σικυωνίων.

241 Οἱ Καρχηδόνιοι εἰρηνεύουσι μετὰ τῶν Ῥωμαίων δι-
δόντες 3200 Εὐβοικὰ Τάλαντα, καὶ παραι-
τούμενοι τῆς Σικελίας.

Ἡ Πολιτεία τῶν Ἀχαιῶν ἐκ 12 Πόλεων ἀκμάζει.

239 Περγάμου πρῶτος Βασιλεὺς ἀναγορεύεται ὁ Ἄτ-
ταλος α'. τῷτο τὸ Βασίλειον διέμεινε μέχρι
130 π.χ.

236 Κλεομένης γ'. ἐν Σπάρτῃ εἰσάγει τὴν Πολιτείαν
τῷ Λυκέρῳ ὡς ὁ προκατόχος αὐτῷ Ἅγισ
ἐπεχειρίσθη, καὶ πολεμεῖ τοὺς Ἀχαιοὺς. ὁ
Ἄρατος προσκαλεῖ τῷ Μακεδόνας κατ' αὐτῷ.

233 Κάτανος Κηισόρου γέννησις.

224 Ἀντίοχος γ'. ὁ μέγας πολεμεῖ ἕως 205 κατὰ
τῷ Ἀρσάκῳ γ'. ὑποτάξαντος τὴν Μηδίαν, καὶ
ἐπὶ τέλους παραιτεῖ τὴν Ὑρκανίαν.

223 Ὁ Κλεομένης εἰσδύει εἰς τὴν Μεγαλόπολιν. τῷ δὲ
222 νικάται ἐν Σελλασίᾳ παρὰ τῷ Ἀντιγό-
νου Δόσωνος βασιλέως Μακεδονίας, καὶ κατα-
φεύγει εἰς Αἴγυπτον. Ὁ Ἀντίγονος ἐμβάλλει
εἰς τὴν Σπάρτην, ὅμως παραιτεῖ αὐτήν, καὶ ἀ-
ναχωρεῖ εἰς τὰ ἴδια.

— Ὁ Κολοσσὸς τῆς Ῥόδου κρημνίζεται ἐκ Σεισμῶ,
καὶ ἀνεγείρεται πάλιν.

222 Πρῶτος πόλεμος ἐν τῇ Ἱστορίᾳ περὶ Ἐμπορίας.
οἱ Ῥόδιοι συμμαχῶντες αὐτοῖς Περσίου α' τῷ

καὶ τῆ βασιλείας Βιθυνίας, καταπολεμῶσι
τὰς Βυζαντίους διὰ τὸ καινοτομηθὲν διαγαγίον
τελώνιον ἐπὶ τῶν Ῥοδίων πλοίων τῶν πλεόντων
εἰς Εὐξείνιον. οἱ Βυζάντιοι νικηθέντες ἀναιρεῖσι
τὸ διαγαγίον.

Ἡ βασιλεία τῶν Λακεδαιμονίων παύει μετὰ τὸν
Κλεομένην ἔκτι θελόντων αὐτὴν τῶν κατοίκων.

- 220 Ὁ Κλεομένης ἐν Αἰγύπτῳ φονεύεται ὑπὸ τῆ
νέου Πτολεμαίου. ἐκ δὲ τῆς νεκρᾶς κεφαλῆς αὐ-
τῆ ἐξῆλθε ὄρεάκων. ὡς λέγει ὁ Πλέταρχος.

Οἱ Πελοποννήσιοι καὶ Μακεδόνες συμμαχῶσι τοῖς
Ἀχαιοῖς κατὰ τῶν Αἰτωλῶν. ἀλλ' οἱ Πελοπον-
νήσιοι μισθόντες τὰς Ἀχαιᾶς, μετ' ἑ πολὺ συ-
νεμάχησαν τοῖς Αἰτωλοῖς κατ' αὐτῶν. ὁ Φί-
λιππος Ἀντίγονος προτροπῇ τῆ Ἀράτου εἰς-
βάλλει εἰς Αἰτωλίαν, καὶ Λακωνίαν.

- 218 Ἡ Λοξότης τῆς Ἐκλειπτικῆς παρατηρεῖται ὑπὸ
τῆ Ἐρατοσθένους, ὡσαύτως καὶ ὁ ὄγκος τῆς
Γῆς, καὶ τὸ ὕψος τῶν Πόλων.

Β' Πουνικός πόλεμος Ῥωμαίων ἕως 200. τότε ὁ
Ἀννίβας διέβη τὰς Ἀλπεῖς.

Ὀνίας μέγας ἀρχιερεὺς Ἰουδαίων θνήσκει. ἔτος
μὴ δὲς τὸν φόρον τῷ Πτολεμαίῳ γ' ἐνέβαλε
τὴν Ἰουδαίαν ἐν κινδύνοις.

- 216 Ἡ ἐν Κάνναις μάχη. ὁ Ἀννίβας νικητὴς κατὰ
τῶν ὑπάτων Παύλου Αἰμιλίου (ὅστις πίπτει)
καὶ Βάρρωνος.

- 212 Ὁ Φίλιππος Μακεδονίας εἰρηνεύει πρὸς τὰς Αἰ-
τωλᾶς, καὶ συμμαχεῖ τῷ Ἀννίβᾳ κατὰ Ῥω-
μαίων. διὸ ἐπιπλήττεται ὑπὸ τῆ Ἀράτου.

Ὁ Ἀρατος φαρμακεύεται ὑπὸ τῆ Φίλου αὐτῆ
Ταυρίανος σκευωρία τῆ Φιλίππου.

Οἱ Αἰτωλοὶ προσκαλῶσι τὰς Ῥωμαίους συμμάχους.

Π. Χ.

ἐκτοτε αἱ Ῥωμαῖοι ἐπεβουλεύθησαν τὴν Ἑλλάδα ἕως οὗ αὐτὴν ὑπέταξαν.

Ὁ Ἀννίβας ὑποτάσσει τὸν Τάραντον. ἀλλ' ἡττάται ὑπὸ Μαρκέλλου.

Ὁ Μάρκελλος λαμβάνει τὰς Συρακῆσας τὸ δεύτερον πολιορκήσας. αὐτῷ φονεύεται ὁ μέγας Ἀρχιμήδης, ἀφ' ἧς μηχαναῖς κατέθραυσε τὰ τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης στρατεύματα τῷ Μαρκέλλου ἀποκέρσας. ὅστις ἐπανελάβε τὴν πολιορκίαν.

208 Ὁ Φάβιος Μάξιμος προδοσίᾳ λαμβάνει τὸν Τάραντον.

206 Φιλοποίμην Κραύγιδος ὁ Ἀχαιοὺς ὁ δαξάσας τὴν ἑαυτῷ πατρίδα κτείνει τὸν Μαχανίδα τύραννον Λακεδαιμονίας. ἔτος εἶπε πρὸς Ἀρισταίνετοντινα Ἀχαιὸν συμβουλευόντα ἵνα ὑποταχθῶσι τοῖς Ῥωμαίοις, ὃ ἄνθρωπε, τί σπεύδεις τὴν πεπραμένην τῆς Ἑλλάδος ἐπιδεῖν;

— Νόμισμα χρυσὸν τὸ πρῶτον ἐν Ῥώμῃ κόπτεται.

— Ὁ Σκιπίων Κορνήλιος καθυποβάλλει μέγα μέρος τῆς Ἰσπανίας.

Νάξον καὶ Ζάκυνθον λαβόντες οἱ Ῥωμαῖοι δίδουν αὐτὰς τοῖς Αἰτωλοῖς ἵνα πολεμῶσι τὰς Μακεδόνιας.

202 Ὁ Ἀννίβας ἀναχωρεῖ ἐξ Ἰταλίας εἰς Ἀφρικὴν. Μάχη ἐκεῖ παρὰ Ζαμᾶ, ἐν ἣ νικᾶται παρὰ τῷ Σκιπίωνος Ἀφρικανῷ, καὶ 201 γίνεται εἰρήνη. Σκιπίωνος θρίαμβος ἐν Ῥώμῃ.

200 Πόλεμος β'. Ῥωμαίων κατὰ Φιλίππου Μακεδονίας.

197 Μάχη ἐν Κυνὸς κεφαλῇ Φλαμίνιου καὶ Φιλίππου Μακεδ. ὁ Φίλιππος ἡττηθεὶς παραιτεῖ πάσας τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις καὶ νήσους. δίδει 1000 Τάλαντα καὶ τὸν υἱὸν αὐτῷ Δημήτριον ὡς ὄμηρον, καὶ γίνεται εἰρήνη.

Ἀντίοχος ὁ μέγας νικᾷ τὸν στρατηγὸν τῷ Πτο-

Π. Χ.

λεμαίου Ἐπιφανῆς Σκόπαν, καὶ ὑποτάσσει ὅλην τὴν Συρίαν.

196 Ὁ Φλαμίνιος κηρύττει ἐν τοῖς Ἰσθμίοις τὴν Ἑλλάδα ἐλευθέραν.

Ὁ Νάβις ἐν Σπάρτῃ τυραννεῖ, καὶ καθαιρεῖ τὸ Λυκέργειον σύστημα. μάτην ὁ Φλαμίνιος αὐτὸν ἐπολέμησε. νικηθεὶς ὁ Νάβις ὑπὸ Φαιλοποίμενος ἡγήσατο βοήθειαν παρὰ τῶν Αἰτωλῶν. ἔτσι πέμψαντες αὐτῷ 1000 ἐφόρους αὐτὸν 192 πχ.

195 Ὁ Ἀντίβας καταφυγὼν πρὸς Ἀντίοχον Συρίας τὸν μέγαν, διεγείρει αὐτὸν κατὰ τῶν Ῥωμαίων. ὁ Ἀντίοχος ἐκπέμπει στρατὸν εἰς Ἑλλάδα καὶ νικᾶται παρὰ Θερμοπύλαις ὑπὸ τῷ Ῥωμαίου Ἀκυλίου Γλαβρίωνος.

190 Μάχη τῶν Ῥωμαίων παρὰ Μαγνησίᾳ κατὰ τῷ Ἀντίοχου. ὅστις πληγεὶς τὸ στήμα, καὶ νικηθεὶς Φεύγει εἰς Συρίαν. εἰρηνεύει δὲ ὑποσχεθεὶς αὐτοῖς 4200 Εὐβοϊκὰ Τάλαντα, καὶ παραχωρήσας τὴν Ἀσίαν. θνήσκει δὲ τῷ 187 πχ. Κάθετος τῶν Φυγᾶδων Λακεδαιμονίων ἐνεργηθεῖσα ὑπὸ τῷ Φιλοποίμενος. Πλάτ. 13'.

Ὁ Ἀντίβας καταφεύγει πρὸς Προυσίαν τὸν βασιλῆα Βιθυνίας.

187 Σέλευκος Φιλοπάτωρ διαδέχεται τὸν πατέρα αὐτοῦ τῷ Ἀντίοχον ἐν Συρίᾳ βασιλεύσας ἕως 176. τῷ τὸν δὲ διαδέχεται ὁ ἀδελφὸς Ἀντίοχος Ἐπιφανής.

184 Οἱ Λακεδαιμόνες κηρύττονται ἐλεύθεροι ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων.

183 Ὁ Φιλοποίμην μαχόμενος πρὸς τὸν Δεινοκράτην ἀποστήσαντα τῶν Ἀχαιῶν τὴν Μεσσηνίαν, καὶ ἀπομονωθεὶς ἐξαγῶν ἵνα διασώσῃ τὸς ἑαυτοῦ ἵππους, σφαλέντος τῷ ἵππου πίπτει, καὶ αἰχμα-

Π. Χ.

λωτεύεται 78. ἡλικίας. Φυλακωθεὶς δὲ κω-
νείῳ θανατῆται ἐν Δεσμοτηρίῳ παρὰ τῷ Δη-
νοκράτους.

Ὁ Ἀντίβας ἵνα μὴ παραδοθῇ τοῖς Ῥωμαίοις
ὑπὸ τῷ Προυσίου, Φαρμακοποτεῖ καὶ θνήσκει.
Λίβιος 39, 52. καὶ Πολύβ.

Σκιπίωνος ἀποβίωσις.

Βιβλιοθήκη ἐν Περγάμῳ καὶ χάριτι Περγαμηνή.

176 Ἀντίοχος δ' ὁ Ἐπιφανὴς βασιλεύει Συρίας ἕως 163.

171 Πόλεμος γ'. Ῥωμαίων ἰ. τὰ τῷ Περσέως βς' Μα-
κεδονίας.

169 Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανὴς λαμβάνει τὴν Ἱερουσαλήμ,
καὶ μετὰ 2 ἔτη ἐπιχειρεῖ ἵνα εἰσάξῃ παρὰ
τοῖς Ἰουδαίοις Ἑλληνικὰ ἥθη. διὸ ὁ Ἰέδας
Μακκαβαῖος ἐπανίστησι τὸν λαὸν συνεργῶντας
τῷ ἱερέως Ματθαίου. Μακ. Α. 1. καὶ 2.
καὶ 6, καὶ 8.

Ὁ ὕπατος Κόϊντος Μάρτιος ὑποτάσσει πολλὰς
πόλεις τῆς Μακεδονίας.

168 Ὁ Περσεύς κατατροπῆται παρὰ τῇ Πύδνᾳ ὑπὸ
τῷ Παύλῳ Αἰμιλίου, καὶ ἄγεται εἰς Ῥώμην λά-
φυρον θριάμβου, ἐνθα ὑπὸ κακοπαθείας ἐτελεύ-
τησεν. ἡ Μακεδονία γίνεται ὑποτελής 100 Τά-
λαντα φορολογῶσα ἐτησίως τοῖς Ῥωμαίοις, καὶ
ἔτι καταλύεται τὸ Βασίλειον τῶν Μακεδ.
164 ἔτη μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον διαμεῖναν
μέχρι τῷ νῦν 639 ἔτη ἀπὸ τῷ Καράνου. ὁ
Αἰμίλιος ἀφῆκεν αὐτονόμους τὰς πόλεις τῆς
Μακεδονίας διηρημένους.

Ὁ Αἰμίλιος ὑποτάττει τὴν Ἰλλυρίαν.

167 Ἀυτονομία καὶ ἀνεξαρτησία τῶν Ἰουδαίων. Ἰέδας
ὁ Μακκαβαῖος νικά, καὶ φονεύει τὸν ἀρχιστρά-
τηγον Ἀπολλώνιον Ἀντιόχου δ'. τῷ ἐπιφανῶς

Π. Χ.

καὶ ἐλευθερῶνται οἱ Ἰουδαῖοι. ὁ δὲ Ἰέδας πίπτει 160. Μακ. Α. 9.

Ὁ Αἰμίλιος πορεύει ἐν Ἠπείρῳ 70 πόλεις, καὶ ἐξανδραποδίζει 150,000 λαὸν ἀπατήσας τὰς ἐπισημοτέρους, καὶ λαβὼν αὐτῶν τὰ ἀργύρια. ταῦτα δὲ ἔπραξεν ἀπροσδοκῆτως μιᾷ ὥρᾳ. Πλάτ.

163 Ἀντίοχος Ε'. Εὐπάτωρ ἕως 161. Μακ. Α. 6.

Δημήτριος β'. υἱὸς τῷ α'. πολεμεῖ πρὸς τὸν στασιάσαντα Τρύφωνα βοηθούμενον ὑπὸ τῷ Ἰωνάθαν, καὶ ζημιοῖ μέρος τῆς Συρίας. τῷ δὲ 141 αἰχμαλωτεύεται ὑπὸ τῶν Πάρθων.

163 Ὑπὲρ 1000 Ἀχαιοὶ ἀνήχθησαν εἰς Ῥώμην. μετὰ δὲ 17. ἔτη μεσιτεία τῷ Σκιπίωνος Αἰμιλιανῷ ὑπὲρ Πολυβίου τῷ ἱστορικῷ ἡλευθερώθησαν οἱ ἐπιζήσαντες 300, καὶ κατήλθον.

161 Δημήτριος ὁ Σωτὴρ υἱὸς Σελεύκου Φίλοπάτορος βασιλεύει Συρίας. τῷ δὲ 152 μαχόμενος κατὰ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀντίοχου τῷ καὶ Βάλας πίπτει. Μακ. Α. 10.

160 Παύλου τῷ Αἰμιλίου ἀποβίωσις.

152 Ἀλέξανδρος Ἀντίοχου ὁ Ἐπιφανὴς ὁ καὶ Βάλας βασιλεύει Συρίας. τῷ δὲ 145 πίπτει ὑπὸ Πτολεμαίου συμμαχῶντος Δημητρίου Νικατόρος. Μακκαβ. α'. 11.

150 Ἀνδρίσκος ὁ Ἀδραμυττιεὺς ψευδώνυμος Φίλιππος τῷ Περσέως ἐπαναστατεῖ ἐν Μακεδονίᾳ. τῷ δὲ 149 κατατροπᾶται ὑπὸ Μετέλου, καὶ ἀγεται εἰς Ῥώμην θριαμβευόμενος.

149 Γ'. Πουνικὸς πόλεμος ἕως 146.

148 Ἡ Μακεδονία γίνεται ἐπαρχία Ῥώμης.

147 Ὁ Μέτελος συνάπτει τὴν α'. μάχην πρὸς τὰς Ἀχαιεῖς.

146 Ἡ Κόρινθος μετὰ τὴν ἐν Ἰσθμῷ μάχην πορεύεται ὑπὸ τῷ Μουμίου τῷ διαδεχθέντος τὸν Μέ-

II. X.

τελον, καὶ καίεται τοσῶτον, ὥστε τὸ Κερινθιακὸν μέταλλον ἔρρεε κατὰ τὰς ὁδούς.

Ἡ Ἑλλάς (Φεῦ) γίνεται Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία ὀνόματι Ἀχαΐα περιέχουσα τὴν Πελοπόννησον, Ἀττικὴν, Βοιωτίαν, Φωκίδα, κ.τ. τὸ νότιον τῆς Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας. τὰ δὲ ἀριστουργήματα τῶν ἀγαλματοποιῶν καὶ ζωγραφιῶν κτ. μετακομίζονται εἰς Ῥώμην.

Ἡ Καρχηδὼν κατασκάπτεται ὑπὸ Σκιπίωνος Ἀφρικανῆ τῷ νεωτέρου, καὶ γίνεται Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία πλὴν Ἰτύκης.

143 Δημήτριος Β'. ὁ Νικάτωρ βς' Συρίας.

144 Λακεδαιμονίαν οἱ ἔφοροι δέχονται ἐπιστολὴν τῷ ἀρχιερέως Ἰουδαίων Ἰωνάθαν, ὡς Μακκαβ. α'. 12, ὅτι ὁ Ἀρειος βασιλεὺς Σπαρτιατῶν ἔγραψε τῷ Ὀνία, ὅτι οἱ Σπαρτιαταὶ εἰσὶν ἐκ γένους Ἀβραάμ, καὶ ἀδελφοὶ Ἰουδαίων. ἔτος ὁ Ἀρειος ἐστὶν ὁ Ἀρεὺς σύγχρονος τῷ Ὀνία, τῷ Σελεύκου, καὶ Ἀντίοχου ὡς Μακ. Β. 4.

142 Ἐτος πρῶτον Ἰσραὴλ ἐπὶ Σίμωνος ἀρχιερέως καὶ στρατηγῆς Ἰουδαίων ἐλευθερωθέντων τῷ ζυγῷ τῶν ἔθνων. Μακ. Α. 13. τῷτο προσέγραφον τῷ συνήθει Ἐτει.

140 Ὁ Δημήτριος Νικάτωρ πολεμῶν πρὸς Μήδους αἰχμαλωτεύεται ὑπὸ τῷ Ἀρσάκου.

138 Ἀντίοχος Δημητρίου ἔρχεται εἰς Συρίαν, καὶ βασιλεύει. Μακ. Α. 15.

135 Ὁ Καλπουρνίος πολεμεῖ εὐτυχῶς τὴν Νουμηδιαν. Ὁ Φούλβιος Φλάκος κατὰ τῶν Ἰλλυριῶν. Ὁ Μάρκος Κορκόνιος κατὰ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Σκορδίσκων ἔθνους Κελτικῶ.

Σίμων Ἀρχιερεὺς ἑθνάρχης Ἰουδαίων δολοφονεῖται ὑπὸ τῷ Πτολεμαίου Ἀβέβου γαμβρῶ αὐτοῦ. ἀρχιερατεύει δὲ ὁ υἱὸς τῷ Σίμωνος Ἰαάννης

Π. Χ.

Ἐρχανὸς ἕως 107. Μακκαβαίων. γ'. 16. τὸτο
τὸ ἔτος παύει ἡ Παλαιὰ Δ. ἡ θήκη, καὶ ἐπακο-
λουθεῖ τὴν Ἱστορίαν Ἰωσήπος ὁ Φλάβιος.

133 Ἀτταλὸς ὁ γ'. παραιτεῖ τὸ Βασίλειον τῆς Περγᾶμου
τοῖς Ῥωμαίοις τῇ αὐτῇ διαθήκῃ. Ἀριστόνεϊκος
δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτῇ μάχεται περὶ τούτου πρὸς
Ῥωμαίους αἰχμαλωτεύσας τὸν Λικίνιον Κράσ-
σον. διὸ πέμπεται κατ' αὐτῇ Ὁ Περπέρενας.
ὅστις αὐτὸν αἰχμαλωτεύει. τὸ δὲ Βασίλειον
γίνεται Ῥωμαϊκὸν τῷ 130 π.χ.

131 Δημήτριος β' Συρίας ὁ Νικάτωρ ἐλευθερεῖται τῶν
Πάρθων. ἀλλὰ 126 πολεμῶν πρὸς τὰς Αἰ-
γυπτίους πίπτει.

129 Ἡ μικρὰ Ἀσία γίνεται Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία.

123 Μιθριδάτης ὁ ε'. Πόντου βε', περίφημος διὰ τὰς
πολέμους αὐτῇ πρὸς Ῥωμαίους, βασιλεύει 60
ἔτη. τῷ 66 δὲ π.χ. ἡ Πομπήιος ἐκβάλλει αὐ-
τὸν τῇ Βασιλείᾳ. τῷ δὲ 63 π.χ. ὑπὸ τῶν ἰδί-
ων αὐτῇ στρατιωτῶν φονεύεται.

122 Ἰω. Ἐρχανὸς ἐθναρχὴς τῆς Ἰουδαίας συμμαχεῖ
τοῖς Ῥωμαίοις. καὶ ἀποκτᾷ τὴν Ἰδουμαίαν καὶ
Σαμαρείαν. θνήσκει δὲ τῷ 107 π.χ. ἔτω παύ-
ουσι τὰ κατορθώματα τῶν Μακκαβαίων. διὸ
οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι ταράττουσι τὴν
Ἰουδαίαν οἱ μὲν ὀνομασθέντες ὀρθόδοξοι, οἱ δὲ
καινοτόμοι.

Γ. Γράκχος ἐν Ῥώμῃ ἐκδίδει νόμους.

120 Ἀντίοχος Η'. ὁ Γερπὸς βε' Συρίας καθυποβάλλ-
ει τὴν ἑαυτῇ μητέρα Κλεοπάτρην, ἣτις πίνει
τὸ δηλητήριον, ὅπερ αὐτῇ προητοίμασε.

111 Πόλεμος Ῥωμαίων πρὸς Ἰουγερθάν Νουμηδίας.

109 Ὁ Μέτελος νικᾷ αὐτὸν.

107 Ἀριστόβουλος υἱὸς Ἐρχανῆ ἐθναρχὴς Ἰουδαίων. τῷ
δὲ 106 θνήσκει. διαδέχεται δὲ αὐτὸν ὁ ἀδελφός

Π. Χ.

Ἀλέξανδρος Ἰανναῖος ἀναδείξας ἑαυτὸν ἀνδ' Ἱερ-
ρέως Βι. π. λέα. τέτου ἦταν υἱὶ Τρεκανὸς καὶ
Ἀριστόβουλος. Στραβ. 16. 2.

- 104 Ὁ Μάριος σύρει τὸν Ἰουγέρθαν εἰς Ῥώμην ἐν
Θριάμβῳ. ὃν ὁ τῶν Νομάδων βεῖ Βόκχος ἐπρό-
δωκε. Πλέτ. Σύλλας γ'.

Πομπηίου γέννησις.

- 95 Ὁ ὕπατος Μάκιος διοικεῖ τὴν μικρὰν Ἀσίαν.
Ἀντίοχος ὁ Εὐσεβῆς υἱὸς Ἀντίοχου Κυζικηνῆ βα-
σιλεύει ἐν Συρίᾳ 4 ἔτη.

- 89 Σύλλας νικᾷ τὰς Σαμνίτας.

- 88 Ἐν τῇ κοινῇ ἐπαναστάσει τῆς μικρᾶς Ἀσίας διε-
γερεῖσθαι ὑπὸ τῷ Μιθριδάτου φονεύονται διὰ
μίσος 150,000 Ῥωμαῖοι.

Οἱ Ῥωμαῖοι ἄρχονται τῶν πολέμων πρὸς Μι-
θριδάτην Σύλλα στραταρχῆντος.

Ἐν Ῥώμῃ ἐμφύλιος πόλεμος Κίννα, Μαρίου, καὶ
Σύλλα ἕως 82 πχ.

- 87 Τὸ πλεῖστον τῆς Ἑλλάδος συμμαχεῖ τῷ Μι-
θριδάτῃ.

Μιθριδάτης ὁ μέγας πέμπει ὑπὸ τὸν στρατηγὸν
αὐτῷ Ἀρχέλαον 120,000 στρατὸν εἰς Ἑλλά-
δα. ὅστις λαμβάνει τὰς Ἀθήνας καὶ ἑτέρας
πόλεις.

- 86 Σύλλας πολιορκεῖ, καὶ λαμβάνει ἐξ ἐφόδου τὰς
Ἀθήνας παρέχων αὐταῖς τὴν πρώτην ἐλευ-
θερίαν.

Μάριος ὁ αἰμοβόρος Ῥωμαῖος τὴν ἀχρείαν αὐτῷ
ψυχὴν ἀποχρέμεται

Ὁ Σύλλας νικᾷ ἐν Χαιρανεΐᾳ τὸν ὑπὸ τὸν Ἀρ-
χέλαον στρατὸν τῷ Μιθριδάτου. ἔτινος τὰ
στρατεύματα ἐνίκηθησαν ἐν Βοιωτίᾳ καὶ ἐν ἄλ-
λαις μάχαις, καὶ ἐξεβλήθησαν τῆς Ἑλλάδος.

- 85 Τιγράνης υἱὸς Ἀρταξίας ἀναγορεύεται α'. βασι-

X.

λεὺς Ἀρμενίας ὑπὸ τῷ λαῷ, ἀποδυσπετήσαντος
πρὸς τὰς διχονοίας τῶν ἡγεμόνων. ἔτος θνή-
σκει 60 πχ.

84 Κίνας ὁ κατασφάξας τὰς συμπολίτας αὐτῷ φονεύ-
εται ὑπὸ τῶν αὐτῷ στρατιωτῶν.

Ὁ δυσμενέστατος Σύλλας διαλλάττεται πρὸς τὸν
Μιθριδάτην, καὶ καθορμίζεται ἐξ Ἐφέσου ἐν
Πειραιεῖ, ὅθεν ἀρπάζει τὴν βιβλιοθήκην Ἀπελ-
λίκωνος τῷ Τηίου ἐν ἣ τὰ πλεῖστα τῶν Ἀρι-
στοτέλους καὶ Θεοφράστου. ἦτις ἐκομίσθη εἰς
Ῥώμην. Πλουτ. Σύλλας κς'.

82 Τὸ Καπιτώλιον φλέγεται.

Πόλεμος β'. Ῥωμαίων κατὰ Μιθριδάτου. 81
δὲ εἰρήνη.

82 Ὁ νέος Μάριος κακῷ κόρακος κακὸν ὦν πολλὰς
κτείνας, καὶ κατακλεισθεὶς ἐν Πραίνεστῳ ὑπὸ
Σύλλα, αὐτοχειρεῖται.

Σύλλας μόναρχον (δικτάτορα) ἑαυτὸν ἀναγορεύει
ἀφ' ἧς πλήθης συμπολιτῶν κατέσφαξε, συγγε-
νεῖς τε καὶ φίλους δημεύσας αὐτῶν καὶ τὰ
χρήματα. τῷ δὲ 79 ἀπέθετο τὴν ἀρχήν.
78 δὲ φθειριάσας ἀπεχρέμψατο τὴν αἰμόδι-
ψον αὐτῷ ψυχὴν καὶ μοχθηρότροπον. ὁ Πλί-
νιος λέγει, εὐτυχέστεροι εἰσὶν οἱ φονευθέντες
ὑπ' αὐτῷ, διότι τὰς ἐλεῶμεν, ἢ αὐτὸς, ὃν
κατὰρῶμεθα.

Αἱ Θῆβαι τῆς Αἰγύπτου ἐπαναστατήσασαι κα-
τασκάπτονται ὑπὸ Πτολεμαίου Λαθέρου.

79 Ὁ Κικέρων ἐν Ἀθήναις.

77 Ὁ Κ. Δολαβέλλας πολεμεῖ εὐτυχῶς ἐν Μακε-
δονίᾳ.

Ὁ Σερτώριος ἐν Ἰβηρίᾳ (Ἰσπανίᾳ) ἐπαναστατεῖ.
νικάται ὑπὸ Πομπηίου.

76 Σιβύλλων χρησμοὶς ὑπὲρ 1000 στίχων συλλέγε-

Π. Χ.

σιν οἱ Ῥωμαῖοι ἐξ Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος, μάλιστα ἐξ Ἐρυθρῶν, καὶ ἀποτεμιεύουσιν αὐτοὺς ἐν τῷ ναῷ τῆς Διός. Ἐπειδὴ κατεφλέχθησαν τὰ βιβλία αὐτῶν ἐν τῷ Καπιτωλίῳ.

73 Σπάρτακος ὁ Θραξ ἐπαναστατεῖ ἐν Ἰταλίᾳ σὺν τοῖς οἰκέταις. νικᾶται ὑπὸ τῆς Κράσσου, καὶ πίπτει. τὰς ὑπολοίπους 40,000, ὁ Πομπήιος καταστρέφει 71. ἔτος εἶναι ὁ οἰκετικός πόλεμος.

72 Πομπήιος ὁ Μάγνος (ὥς ὀνομάζει αὐτὸν ὁ Πλάταρχος) νικᾷ τὸν Σερτώριον ἐν Ἰσπανίᾳ, καὶ ὑποτάσσει τὸ ἐπίλοιπον μέρος αὐτῆς.

69 Τὸ ἔτος τῆς Ἑμέσης καὶ Ἀρεθῆσης ἀρχεται βασιλεύσαντος αὐτῇ τῆς Ἀραβος Σαμφισηράμου.

68 Ἡ Κυθωνία τῆς Κρήτης πολιορκεῖται ὑπὸ Μετέλβ. Ὁ Τιγράνης νικᾶται ὑπὸ Λουκεύλλου. ὃν ὁ Πλάταρχος καὶ Λεύκουλον παρὰ Πομπ. λέγει.

Ἀντίοχος ιγ'. ὁ Σελευκίδης καθίσταται ὑπὸ τῆς Λουκέλλου βς' Συρίας ἀπολέσαντος αὐτὴν τῆς Τιγράνου.

Κερασιῶν δένδρα φέρονται εἰς Ἰταλίαν ἐκ Κερασῆντος ὑπὸ τῆς Λουκέλλου. ὅστις ἐξησεν ἀβροδίαιτας, ὅμως ἦν Φιλόμουςος.

67 Ἀπίων ὁ βς' τῆς Κυρηναϊκῆς παραιτεῖ αὐτὴν τοῖς Ῥωμαίοις. ἥτις γίνεται ἐπαρχία Ῥωμαϊκή. ἐντεῦθεν τὸ ἔτος τῆς Κυρήνης ἐν νομίμασι.

66 Πόλεμος γ' τῶν Ῥωμαίων κατὰ Μιθριδάτου ε'. ὅστις νικᾶται ὑπὸ Πομπηίου, καὶ ἐκβάλλεται. ὠμίλει 22 γλώσσας. ἐκλήθη μέγας καὶ Εὐπάτωρ. ἔτος ἐφεῦρε τὴν θηριακὴν τὴν φέρουσαν τὸ αὐτῆς ὄνομα.

64 Ὁ Πομπήιος καθίστησι τὴν Συρίαν Ῥωμαϊκὴν ἐπαρχίαν. ἐντεῦθεν τὸ ἔτος Πομπηίου ἐν πολλοῖς νομίμασι. ὁ ιγ'. Ἀντίοχος παμβάνει τὴν

Π. Χ.

Κομαγένην. ὅμως τῷ 58 θνήσκει, καὶ ἐκλείπει
τὸ γένος τῶν Σελευκιδῶν.

63 Συνωμοσία τῆς Κατιλίνης ἐν Ῥώμῃ, ἣν ὁ Κικέρων ἀνακαλύπτει. ὁ Κατιλίνης μαχόμενος πίπτει. 62.

Ὁ Πομπήιος συλλαγωγεῖ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμοις ναδὸν, καὶ φορολεγεῖ τὴν Παλαιστίνην δίδων τῷ Ἰερικανῷ υἱῷ Ἀλεξάνδρου τὴν ἐρχιερωσύνην, καὶ αἰχμαλωτεύσας τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ἀριστίβουλον κατατρεχόμενον καὶ ὑπὸ τῆς Ἀρέτας βασιλεῖας.

62 Διάστημα τῶν μαιρῶν τῆς γῆς εὕρισκε ὁ Ποσειδώνιος.

60 Πομπηίου, Κράσσου, καὶ Καίσαρος Φιλία.

Αἱ πρόσδοι τῆς Αἰγύπτου ἐπὶ τῆς νῦν Πτολεμαίης Ἀύλητῆς ἐκ τῆς φόρου ταλάντων 12,500 ἑξαθύμως διοικῆντος. ἐπὶ δὲ Τιβερίῃ διπλάσια. Στρεβ. 13. 1. ὁ δὲ Διόδ. 13 λέγει, ὅτι τῷ 56 π.χ. ἦσαν αἱ πρόσδοι ὑπὲρ 6000 ταλάντων, καὶ ὁ λαὸς 3 μυλλιονίων. τὸ ἀρχαῖον δὲ 8 μιλ.

58 Καῖσαρ Ἰέλιος νικᾷ τὴν Ἑλβετὴν καὶ τὸν Γερμανῶν βασιλέα Ἀριόβυστον.

53 Κράσσος μαχόμενος πρὸς Πάρθους ζωνεῖται ὑπὸ Σουρῆνα, σφάττεται, καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτῆς πέμπεται πρὸς Ῥώδην εἰς Ἀρμενίαν. Πλέταρχος, Κράσσος.

Πρῶτος ὁ Καῖσαρ ἐν Ῥώμῃ εἰσάγει τὴν αἰλονίαν ἐν συμποσίοις διαφόρων οἴων τῆς Χίου, τῆς Λέσβου, Μεσσηνίας κτ.

49 Ὁ Καῖσαρ ἐκστρατεύει κατὰ τῆς ἐν Ῥώμῃ Πομπηίου. ἐλθὼν εἰς τὸν Ῥουβίκωνα ποταμὸν ἵσταται, καὶ γνωσιμαχεῖ. ἀνεγρίφθω κύβος λέγει, καὶ διαβαὶς ἐμβάλλει εἰς Ῥώμην. ὁ Πομπήιος

Π. Χ.

διὰ Βρεντεσίε Φεύγει εἰς Δυρράχιον. Πλέτ. Καί-
σαρ λβ. καὶ λε'.

- 48 Ἡ ἐν Φαρσαλίᾳ πεδία μάχη 8 Ἰουνίου, ἐν ᾗ ὁ
Πομπήιος νικάται ὑπὸ Καίσαρος καὶ Φεύγει
εἰς Αἴγυπτον, ἐνθα φονεύεται ὑπὸ τῷ νέῳ Πτο-
λεμαίου ἀδελφῷ τῆς Κλεοπάτρας γνώμῃ τῷ
Χίου ῥήτορος Θεοδότου, νεκρὸς, εἰπόντος, οὐ δά-
κνει. Πλέτ.

Ἔτος α'. τῆς Ἀντιοχείας ἐν Συρίᾳ 22 Σεπτεμ-
βρίου πρὸς ἀνάμνησιν τοῖς ἐν Φαρσαλίᾳ νίκης
τῷ Καίσαρος κατὰ Πομπήιου, ἀπὸ κτίσεως Ῥώ-
μης 706 ἐν νομίσμασιν Ἀντιοχείας, Λαοδικεί-
ας, Σελευκείας, Πτολεμαίδος. κ. τ. λ.

Ὁ Καίσαρ ἔρχεται εἰς Ἀλεξάνδρειαν. προσφέρει-
σιν αὐτῷ τὴν πρὸ 3 ἡμερῶν ἀποκοπεῖσαν κε-
φαλὴν τῷ Πομπήιου. ὁ δὲ ἀποστρέφεται. δεξά-
μενος δὲ τὴν σφραγίδα αὐτῷ δακρύει. Πλέτ.
Πομπήιος Π. καὶ Καίσαρ μ η'.

- 47 Τὴν Κλεοπάτραν μετὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς Πτολε-
μαίου καθίστησιν ἐπὶ τῆς βασιλείας ὁ Καί-
σαρ. οἱ Ἀλεξανδρεῖς δὲ δυσαρεστέμενοι προσκα-
λῶσιν Ἀχιλλᾶν τὸν στρατηγόν. ὁ Καίσαρ πο-
λιορκέμενος ἐν τῷ Βρουχίῳ, μέρος τι τῆς πόλε-
ως, ἐξ ἀνάγκης καίει τὸ νεώριον. ὅθεν ἐπινε-
μόμενον τὸ πῦρ διαφθείρει, φεῦ, τὴν μεγάλην
βιβλιοθήκην. ὁ Πτολεμαῖος πνίγεται ἐν τῷ
Νείλῳ. διὸ ἡ Κλεοπάτρα μόναρχος. Πλέτ. Καί-
σαρ. μ θ'.

Ἀντίπας ὁ Ἰδουμαῖος ἐπιτροπεύει τὴν Ἰουδαίαν
διαταγῇ Καίσαρος.

Ἡ Λαοδικεία τῆς Συρίας αὐτόνομος γενομένη πα-
ρὰ τῷ Καίσαρος κόπτει νόμισμα. ἐντεῦθεν τὸ
ἔτος αὐτῆς.

III: X:

Ὁ Καῖσαρ ἐξ Ἀλεξανδρείας ἐκστρατεύει ἐπὶ Συρίαν, καὶ νικᾷ Φαρνάκην τὸν βασιλῆα Πόντου.

46 Νικᾷ ἐκεῖ Ἰόβαν τὸν βασιλῆα Λιβύας καὶ τὸν Σικιπιάνα.

Κάτων ὁ νεώτερος ἐν Ἰτύκῃ αὐτοχειρεῖται 48 ἐτῶν κατὰ τὸν Πλάταρχον.

45 Ἀρχεται τὸ α'. ἔτος τῆς Ἰουλιακῆς Περιόδου ἀπὸ α'. Ἰανουαρίου διορθωθέντος τῷ ἡμερολογίῳ ὑπὸ Σωσιγένους.

Θριαμβεύει τὸ πέμπτον ὁ Καῖσαρ ἐν Ῥώμῃ.

Ἐπιχειρεῖ διασκάπτειν τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου.

44 Ὁ Καῖσαρ μόναρχος (δικτάτωρ) διὰ βίου.

Φονεύεται 3 Μαρτίου ἐν τῇ Συγκλήτῳ ὑπὸ τῶν Κάσκα, Βρέτου, καὶ Κασσίου 23 τραύματα λαβὼν, καὶ ἀπωσθεὶς πρὸς τὴν βάσιν τῶν ἀνδριάντων τῶν Πομπηίου. ἐβίωσε δὲ 56 ἔτη. Πλάτ.

Οἱ Ἀθηναῖοι ἀνεγείρουσιν εἰκόνας τῶν Βρέτου καὶ Κασσίου παρὰ ταῖς τῶν Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτωνος.

43 Τριαρχία Ῥώμης Ἀντωνίου, Ὀκταβίου καὶ Λεπίδου.

Τὴν Ῥόδον λαμβάνει ὁ Κάσσιος δις νικηθέντος τῶν στόλου αὐτῆς.

Ὁ Ὀκτάβιος μετὰ τὸν θάνατον τῶν Καίσαρος μετονομάζεται Ὀκταβιανός.

Ὁ Δολαβέλλας ὁπαδὸς Καίσαρος μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ μεθίσταται πρὸς τὰς συναμύνας. εἶτα πρὸς τὸν Ἀντώνιον. πολεμεῖ ἐν Συρίᾳ. μισεῖται διὰ τὰς φόρους. αὐτοχειρεῖται παρὰ τῇ Λαοδικείᾳ φοβηθεὶς τὸν ἐπερχόμενον Κάσιον.

42 Μάχη ἐν Φιλίπποις. ὁ Βρέτας καὶ Κάσσιος νικηθέντες αὐτοχειρεῖνται.

Π. Χ.

40 Ὁ Ἀντώνιος παραχειμάζει ἐν Ἀθήναις, καὶ ἀποδίδει αὐτῇ νήσους τινάς.

Ἡρώδης τῷ Ἀντίπα ὁ μέγας ἔρχεται εἰς Ῥώμην, καὶ ἀναγορεύεται βς' Ἰουδαίας, ὃν ὁ Ἀντώνιος πρότερον βασιλέα ἔθεσε. κατὰ Στρεβ. 16 2.

38 Ἔτος πρῶτον σύνηδες Ἰσπανοῖς ἐν τῇ Ἱστορίᾳ αὐτῶν, καὶ ἐν τῇ μεσημβρινῇ Γαλλίᾳ, καὶ μέρει Ἀφρικῆς.

Ὁ Ἀντώνιος σπαταλᾷ μετὰ τῆς Κλεοπάτρας. αὕτη ἐτοιμάζει αὐτῷ συμπόσιον 10 μιλιονίων σεξστέρων. 10 μιλλ. τιμῆς ἦσαν οἱ 2 μαργαρίται τῶν ἐνωτίων αὐτῆς, περίπου δραχμῶν 3 μιλλ. ἐνὶ τέττων ἐκαρῦκευσε τὸ φαγητόν.

37 Ἡρώδης ὁ μέγας λαμβάνει τὴν Ἱερουσαλήμ. ὁ δὲ βοηθὸς αὐτῷ Κάϊος Σώσιος στρατηγὸς Ἀντωνίου ἐξολοθρεύει τὸς Μακκαβαίους. ὁ Ἀντίγονος τῷ Ἀριστοβέλου ἀποτέμενεται. καὶ ἔτως ἐν 226 ἔτεσι τὸ βασιλεῖον τῶν Ἀσμονέων ἀπανθεῖ.

Ὁ Ἡρώδης ψιφίζει ἀρχιερέα τὸν Ἀνανέλον.

36 Λευκαὶς ἡ καὶ Ἀβυλα πόλις τῆς κοίλης Συρίας ἀπαλλάττεται τῷ Ἀυσανίᾳ, ὃν ὁ Ἀντώνιος Φοινεύει. ἐντεῦθεν τὸ ἔτος αὐτῆς ἐν νομίσμασι.

33 Οἱ Ἀμίσιοι ἐν Πάντῳ Φυγαδεύουσι τὸν τύραννον Στρατώνα. ἐντεῦθεν τὸ ἔτος αὐτῶν ἐν νομίσμασι.

32 Ὁ Ἀντώνιος σπαταλᾷ σὺν τῇ Κλεοπάτρᾳ ἐν Ἀθήναις.

31 Μάχη ἐν Ἀκτίῳ τῆς Ἠπείρου 21 Αὐγύστου. ἐν ἣ ὁ Ἀντώνιος ἡττᾶται ὑπὸ Ὀκταβιανῶ, καὶ Φεύγει μετὰ τῆς Κλεοπάτρας εἰς Αἴγυπτον.

30 Ὁ Ὀκταβιανὸς αἰρεῖ τὴν Ἀλεξάνδρειαν.

Ἀντώνιος καὶ Κλεοπάτρα ἐν Αἴγυπτῳ αὐτοχειρεῖνται. ἡ Αἴγυπτος ἐπαρχία Ῥώμης.

Π. Χ

Νικόπολις κτίζεται ἐπὶ τῇ Ὀκταβιανῇ, καὶ συνοικεῖται ἐξ Αἰτωλῶν.

Ὁ Ὀκταβιανὸς μοναρχεῖ. τῷ δὲ 29 ἀναγορεύεται Αὐτοκράτωρ.

28 Εἰς Ἀχαΐαν πέμπεται ἀνθύπατος κατὰ τὴν νέαν διαίρεσιν τῶν ἐπαρχιῶν.

27 Ὁ Ὀκταβιανὸς ἀναγορεύεται Αὐγούστος, ἥτοι Σεβαστός.

26 Ἔτος τῶν Ρωμαίων Σεβαστῶν (Αὐγούστων) ἀρχεται.

24 Ὁ Ἡρώδης ἀνακαινίζει τὴν Σαμαρείαν ὀνομάσας Σεβαστήν. Στρεβ. 16, 2. εἰς τιμὴν τῇ Αὐγούστου, ἐντεῦθεν τὸ ἔτος αὐτῆς.

22 Πάυει τὸ ἀξίωμα τιμητῶν ἐν Ῥώμῃ.

Κανδάκη ἡ βασιλὶς Αἰθιοπίας. ἦν αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων ΚΦ. Η'. ἀναφέρουσι γυνὴ ἀνδρική, καὶ πεπηρωμένη τὸν ἕτερον ὀφθαλμῶν πολεμεῖ πρὸς τὸν Πετρώνιον τῇ Ῥωμαϊκῇ στρατεύματος, εἶτα πρὸς αὐτὸν σπένδεται. τὸ βασίλειον αὐτῆς ἦν τὰ Νάπατα. Στρεβ. 15. 1.

Ὁ Ἀρέτας βς' ἐν γῇ Ἀραβίας δέχεται φιλικῶς τὸν Ῥωμαῖον Αἴλιον Γάλλον στρατευόμενον. Στρεβ. 15. 15.

21 Ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ ὁ καὶ Ὀκταβιανὸς ἐκστρατεύων ἐπὶ τὴν Ἀσίαν διέρχεται τὴν Ἑλλάδα, καὶ διαχειμάζει ἐν Σάμῳ δούς αὐτῇ τὴν ἐλευθερίαν.

Οἱ Λακεδαιμόνες λαμβάνουσι παρὰ τῇ Σεβαστῇ τὴν Κυθήρην καὶ 5 ἄλλας πόλεις· ὅστις τιμωρεῖ τὴν Ἀθηναίους διὰ τὴν πρὸς Ἀντάνιον φιλίαν.

20 Ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ ἀναγορεύει τὸν Ἡρώδην τετραρχὴν τῆς Τραχωνίτιδος, καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, ἃς ἀπεξένωσε τῇ Ζηνοδόρου.

Οἱ Πάρεδοι ὑποτάσσονται τῷ Σεβαστῷ.

Π. Χ.

- Ἔτος τῆς Βύβλου ἐν Συρίᾳ διὰ τὰς ἐνεργεσίας
τῆ Σεβαστῆ Καίσαρος.
- 13 Ὁ Σεβαστὸς Καίσαρ γίνεται ἀρχιερεὺς ἀντὶ τῆ
Λεπίδου.
- 12 Οἱ Ῥωμαῖοι ὑπὸ τὴν στραταρχίαν τῆ Δρέσου ἀρ-
χονται τῶν πολέμων κατὰ τῶν Γερμανῶν διὰ
ξηρᾶς καὶ θαλάσσης.
- 10 Ὁ ναὸς τῆ Ἰάνου ἐν Ῥώμῃ κλείεται.
- 9 Ὁ Κύκλος τῆ ἡλίου τῶν 28 ἔτῶν ἀρχεται πα-
ρὰ Ῥωμαίοις.
- 8 Ὁ Σεξτίλος μὴν ὀνομάζεται Αὐγουστος.
- 7 Ὁ Μαικήνας φίλος τῆ Σεβαστῆ Καίσαρος, καὶ
τῆς παιδείας θνήσκει κατὰ τὸν Σένεκα, Ἰσίδω-
ρον, καὶ ἄλλους. ἄφησε συγγράμματα, ὅμως
ἐ σώζονται.
- Ὁ Τιβέριος τροπαιῆχος κατὰ τῶν ἐπαναστάντων
Γερμανῶν. ὁ Πόντος Ῥωμαϊκῇ ἐπαρχίᾳ γίνε-
ται. ἐντεῦθεν τὰ ἔτη διαφόρων πόλεων, οἷον
Ἀμασίας, Παφλαγονίας, Γερμανουπόλεως, Νεο-
κλαυδιουπόλεως. κτ.
- 5 Χρονολογῶσι τινες, ὅτι ὁ Σεβαστὸς Καίσαρ Ὀκτα-
βιανὸς θεσπίζει νῦν τὴν ἀπογραφὴν τῆ λαῶ
ἐν τῷ Ῥωμαϊκῷ κράτει. λοιπὸν ὁ ἡγεμὼν Κυ-
ρήνιος ἀπογράφει τὴν Ἰουδαίαν. ἀλλ' ἡ ἀπο-
γραφὴ κατ' ἄλλους, ἐγένετο κατὰ τὴν Γέννησιν
τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ΧϚ', συμφώνως τῇ Εὐ-
αγγελιστῇ Λουκᾷ Κεφ. Β. ὅστις ὀνομάζει αὐ-
τὸν Καίσαρα Αὐγουστον.

Βασιλεῖς Ἀργούς.

1823 Ἰναχος 50 ἔτη.

1773 Φορωνεὺς υἱὸς αὐτῆ 60 πατὴρ Ἀπίας καὶ Νιό-

Π. Χ.

- βης κατὰ Ἀπολλ. κατὰ δὲ τὸν Ἀκουσίλαον
ἐξῆ 1020 πρὸ τῆς α'. Ὀλ. δηλ. 1796 π.χ.
- 1713 Ἄπις σὺν τῷ Ἀργῷ 35.
Ἀργος ὁ Φορωνέως θυγατρὶδὲς ἀνέμασεν ἀφ' αὐ-
τῆ τὴν Χώραν. Πaus. 2. 16.
- 1678 Πείρασος 54 } υἱοὶ τῆς Ἀργούρας, αὐτόθι.
1624 Φόρβας 35 }
- 1589 Τριόπας Φόρβαντος 46. υἱοὶ αὐτῶ Ἰάσος καὶ
Ἀγήνωρ. Ἰάσου δὲ θυγάτηρ ἦν ἡ Ἰώ.
- 1543 Κρότωπος Ἀγήνορος 21.
1522 Σθενέλας 11.
1511 Γελάνωρ 1.
1510 Δαναὸς ἐξ Αἰγύπτου 50. ἔπαυσε τῆς Βασιλείας
τῆς ἀπογόνους τῆς Ἀγήνορος. Πaus. 2. 16.
1460 Λυγκεὺς 41.
1419 Ἀβας 23, υἱὸς αὐτῆς. τέττου οἱ υἱοὶ Ἀκρίσιος καὶ
Προῖτος διένειμον τὴν ἀρχήν.
- 1396 Προῖτος 17. κατέσχε το Ἡραῖον, Μιδεῖαν καὶ
Τίρυνθα καὶ ὅσα πρὸς θαλάσση τῆς Ἀργείας.
1379 Ἀκρίσιος ἀδελφὸς αὐτῆς κατέμενεν ἐν Ἀργεῖ. ὕ-
στερον ἀπεδήμησεν εἰς Λάρισσαν, ἐκεῖ δὲ δίσκον
παίζων μετὰ τῆς ἐλθόντος Περσέως ἐκγόνου αὐ-
τῆς ἐκ τῆς θυγατρὸς Δανάης λανθάνει ὑποπε-
σὼν τῇ ὀρμῇ τῆς δίσκου καὶ φονεῖται ἀκόντος
τῆς Περσέως.
- 1348 Μεγαπένθης ὁ Προῖτου δίδει τῷ Περσεῖ τὴν ἀρ-
χήν. ὅστις κτίζει τὰς Μυκήνας. αὐτὸς δὲ λαμ-
βάνει παρ' ἐκείνου τὸ Ἀργος. Πaus. Β. 16.

Βασιλεῖς Μυκηναίων.

- 1348 Περσεὺς ὁ κτίστης αὐτῆς. 11.
1337 Σθενέλος. 8.

Η. Χ.

- 1329 Εὐρυσθεὺς 38.
 1291 Ἀτρεὺς καὶ Θυέστης 65.
 1226 Ἀγαμέμνων 19.
 1207 Αἴγισθος 5 Φονεύσας τὸν Ἀγαμέμνονα.
 1202 Ὀρέστης υἱὸς Ἀγαμέμνονος 70. ὁ αὐτὸς καὶ ἐν
 Ἀργεὶ καὶ Λακεδαιμονίᾳ. Πaus. 2 18.
 1132 Τισαμενὸς Πελοπίδης 3. Πaus. 2. 18.
 1129 Ἐπ' αὐτῷ ἢ τῶν Ἡρακλειδῶν κἀδοδος. οἵτινες
 ἐκβάλλουσιν αὐτὸν. ὅστις ἔρχεται σὺν τοῖς υἱ-
 οῖς Πενθίλῳ καὶ Κομήτῃ εἰς Ἀχαΐαν.
 Τήμενος ὁ Ἡρακλείδης υἱὸς Ἀριστομάχου λαμ-
 βάνει Μυκήνας, Ἀργος καὶ Σικυωνίαν.

Βασιλεῖς Σικυωνίας.

Κατὰ Πaus. Β. 6.

- 1773 Αἰγιαλεὺς υἱὸς Ἰνάχου 52.
 1721 Ἀπῖς 25.
 1696 Αἴγυρος 34.
 1662 Πέρατος 46.
 1616 Πλημνεὺς 48.
 1568 Ὀρθόπολις 63.
 1505 Κόρωνος 55.
 1450 Ἐπωπεὺς 35 ἐκ Θεσσαλίας ἐλθὼν. ἔτος ἀρπάζει
 τὴν Ἀντιόπην Ἀσωπῇ θυγατέρα.
 1415 Λαμέδων 40 υἱὸς Κόρωνος.
 1375 Σικυὼν ἐκ τῆς Ἀττικῆς, γαμβρός αὐτῷ μετὰ τῷ
 Λαμέδοντος 20 καὶ μόνος 25.
 1350 Πύλυβος 40.
 1310 Ἀδραστος 42 ὅστις ἀπῆλθεν εἰς Ἀργος
 1268 Ἰανίσκος ἐξ Ἀττικῆς 8.
 1260 Φαῖστος Ἡρακλίδης 4. μετοικεῖ εἰς Κρήτην.
 1256 Ζεύξιππος 32.

Π. Χ.

- 1224 Ἰππόλυτος 15. στρατεύσαντος ἐπ' αὐτὸν Ἀγαμέμνωνος ἐγένετο ὑποτελής αὐτῷ.
 1209 Λακεσταδῆς υἱός. 80.
 1129 Ἡρακλειδῶν κάθοδος, ἐξ ᾧν Φάλιης ὁ Τημένου ἔλαβε τὴν Σικυῶνα, καὶ αὐτὸν ἐκ ἐκακοποίησεν, ἀλλ' ὡς Ἡρακλείδην καὶ αὐτὸν κοινῶν τῆς ἀρχῆς παρέλαβε.

Βασιλεῖς Ἀθηναίων.

- 1582 Κέρκροψ μετὰ τὸν Ἀκταίονα πενθερόν αὐτῷ 50.
 1532 Κραναὸς αὐτόχθην 9. ἀπὸ τῆς κόρης αὐτῷ Ἀτθίδος ἢ Ἀττική.
 1522 Ἀμφικτύων 10 υἱὸς αὐτῷ.
 1513 Ἐριχθόνιος 50. υἱὸς Ἡφείστου καὶ Γῆς. Πάυσ. 1. 2.
 1463 Πανδίων α'. Πρόκνη καὶ Φιλομήλα θυγατέρες αὐτῷ.
 1423 Ἐρεχθεὺς 50. ἐπὶ τέττου λέγουσιν ἦλθεν ἢ Δῆμητρα.
 1373 Κέρκροψ β'. 40.
 1333 Πανδίων β'. 25.
 1308 Αἰγεὺς 48.
 1260 Θησεὺς 30 υἱὸς αὐτῷ ἐξ Αἰθρας κατὰ Πλούτ.
 1230 Μενεσθεὺς 23.
 1207 Δημοφῶν 33.
 1174 Ὄξυνθης 12.
 1162 Ἀφίδας 1.
 1161 Θυμοίτης 8 ἑσχατος Θυσειδης.
 1153 Μέλανθος 37.
 1116 Κόδρος 21. ἔτος μαθὼν ἐκ τῷ χρησμῷ, ὅτι τῶ θανάτῳ αὐτῷ ἢ πατὴρ εὐτυχήσει, ἐξέρχεται κατὰ τῶν Δωριέων ἐκὼν, καὶ μαχόμενος πίπτει τῷ 1095 π.χ.

Π. Χ.

" *Ἀρχοντες διαὶ βίου Μεδοντίδαι ἀπόγονοι Κόδρου.*

- 1095 Μέδων α'. 20.
 1075 Ἀκάστης 36.
 1039 Ἀρχιππος 19.
 1020 Θέρσιππος 29.
 991 Φόρβας 30.
 961 Μεγακλῆς 28.
 933 Διόγνητες 40. ἐπὶ τήτου ὁ Ὅμηρος
 893 Φερεκλῆς 4.
 889 Ἀρίφρων 31.
 858 Θεσπιεύς 40
 818 Ἀγαμήστωρ 40.
 778 Αἰσχυλος 22.
 756 Ἀλκμαίων 2.

" *Ἀρχοντες δεκαετείς.*

- 754 Χάροψ 7.
 747 Αἰσιμίδης 10.
 737 Κλειδίκος 10.
 727 Ἴππομένης 10.
 717 Δασκράτης 10.
 707 Ἀψάνδης 10.
 697 Ἐρυξίας 10.
 687 ἀναρχία 3.

9 " *Ἀρχοντες ἐτήσιοι ὧν ὁ α'. ἄρχων ἐπώνυμος. τινὲς τέτων.*

- 684 Κρέων. Ὀλ. 24. α'. ἐντεῦθεν ἐξακριβᾶται ἡ Χρονολογία
 624 Δράκων.
 596 Μεγακλῆς.

Π. Χ.

- 594 Σόλων.
 588 Εὐκράτης.
 582 Δαμάσιος.
 561 Πεισίστρατος τυραννῆ 33. ἐπὶ ἄρχ. Κομίτου.
 536 Ἀθήναιος.
 456 Φασικλείδης.
 452 Καλλίας.
 407 Εὐκτῆμων.
 406 Ἀντιγένης
 264 Διόγνητος.
 59 Ἡρώδης

Βασιλεῖς Λακεδαιμονίων.

- 1516 Λέλεξ α'. βς' αὐτόχθων, ἐξ ᾧ Λέλεγες.
 Μύλης υἱὸς αὐτῷ.
 Εὐρώτας υἱὸς, καὶ τὸν πτ. ὠνόμασεν ἔτος.
 Λακεδαιμίων μητρὸς Ταυγέτης, ἀφ' ἧς καὶ τὸ ὄ-
 ρος ὠνομάσθη. ἡ γυνὴ αὐτῷ Σπάρτην πόλιν τῷ
 Εὐρώτα, ἀφ' ἧς ἡ πόλις ἐκλήθη. ἀπ' αὐτῷ
 δὲ ὁ τόπος Λακεδαιμίων.
 Ἀμύκλας ὁ υἱὸς αὐτῷ τὴν Ἀμύκλην ἔκτισε.
 Ἀργαλός } υἱοὶ αὐτοῦ.
 Κυνέργτας }
 Οἰβαλός. ὅστις ἔσχε τὴν Περσέως γυναῖκα ἐξ Ἀρ-
 γους Γοργοφόνην. Παι. 3 1.
 Ἴπποκόων υἱὸς ἐξελάσας τὸν νεώτερον Τυνδάρεων
 αὐτόθι.
 Τυνδάρεως κατέρχεται ὑπὸ Ἡρακλέους. αὐτόθι.
 Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης οἱ υἱοὶ αὐτῷ. τέτων ἦσαν
 ἀδελφαὶ ἡ Ἑλένη καὶ Κλυταιμνήστρα.
 Μενέλαος ὁ Ἀτρεΐδης ἀδελφὸς Ἀγαμέμνονος καὶ

Π. Χ.

γαμβρὸς Τυνδάρεω ἔχων Ἑλένην τὴν ἀρπαγεῖ-
σαν ὑπὸ Πάριδος.

1189 Ὀρέστης 57 ὁ συνοικῶν Ἑρμίωνη τῷ Μενελάῳ
υἱὸς Ἀγαμέμνονος καὶ Κλυταιμνήστρας. ὅταν
ὁ Ἀγαμέμνων ἐξεστράτευεν εἰς Τρωάδα, τότε
ἦν ἕτος παῖς ὑπὸ τροφόν. ἡ μήτηρ αὐτῆ καὶ
ὁ Αἴγισθος ἐφόνευσαν τὸν Ἀγαμέμνονα. ἕτος
εἶχε καὶ τὸ Ἄργος.

1132 Τισαμενὲς υἱὸς αὐτῆ. εἶτα ἐκβάλλεται.

1129 Ἐπὶ τήτου κατήλθον οἱ Ἡρακλεῖδαι. καὶ διδύμων
ὄντων τῶν Ἀριστοδήμου παιδῶν εἰκίαι δύο βα-
σίλαιοι γίνονται. Πaus Γ. ι.

Ἡρακλεῖδαι βασιλεῖς Λακεδαιμονίας θα-
τέρας οἰκίας. ἐξ Ἡρακλέους, Ὑλλου,
Κλεοδαίου, Ἀριστομάχου, Ἀριστο-
δήμου, εἶτα

1125 Εὐρυσθένης Ἀριστοδήμου 68

1057 Ἄγισ υἱὸς αὐτῆ ι. ἐπὶ τήτου ὁ Πατρεὺς κτίζει
Πάτρας. ἦν συνοικῆσι Λακεδαιμόνιοι.

1056 Ἐχεστράτης 34.

1022 Λαβώτας 36 ὃν ὁ Ἡρόδ. Λεωβότην καλεῖ.

986 Δόρυστος 29.

957 Ἀγησίλαος 44.

913 Ἀρχέλαος 60.

853 Τήλεκλος.

808 Ἀλκαμένης.

740 Πολύδωρος υἱός.

724 Εὐρυκράτης υἱός.

687 Ἀνάξανδρος υἱός.

Εὐρυκράτης υἱὸς β'.

Π. Α.

645 Λέων υἱός.

597 Ἀναξανδρίδης υἱὸς μόνος. ἔτος δύο γυναῖκας ἄμα ἔσχε. τέττα υἱοὶ Κλεομένης, Δωριεύς, Λεωνίδας.

Παυσ. 3. 3.

525 Κλεομένης υἱὸς αὐτῷ. ἀπώσαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ Δωριέα εἰσέβαλον εἰς Ἀργολίδα ἐστράτευσεν ἐπὶ Ἀθήνας τὴν τυραννίδα Ἰσαγίρου βοηθῶν. ἐδιώχθη. ἐσκευώρισε τὴν φυγὴν ἐξημαράτου. ἐμάνη. Παυσ. 3. 4.

491 Λεωνίδα Ἀναξανδρίδου. ἔτος ἐν Θερμοπύλαις ἔπεσε.

479 Πλείστε κρχος υἱός. ὃν Πausανίας ὁ Κλεομβρότου ὁ ἐν Πλάταια πολέμησας ἐπετρέπευε.

466 Πλείστοι ἀνάξ (κατὰ Πλέταρχ. Πλειστονᾶξ) ὁ Παυσανίου. ὁ γὰρ Πausανίας ἐκ ἐβασίλευσε. Παυσ. 3. 4.

408 Πausανίας υἱὸς αὐτῷ. ἔτος ἦλθεν εἰς Ἀττικὴν Θρασυβέλω πολέμιος καὶ ἐνίκησεν ἐν Πειραιεῖ. ὁρῶντος μετεμελήθη, καὶ ἐπέστρεψεν ἀπρακτος. ἐπὶ τῷ ἐκρίθη. Παυσ. 3. 5.

394 Ἀγνησίπολις υἱός

380 Κλεόμβροτος ἀδελφός

371 Ἀγνησίπολις β'. } υἱοὶ αὐτοῦ.

370 Κλεομένης β'. }

309 Ἀρεῖς ὁ τῷ θανόντος Ἀκροτάτου τῷ Κλεομένους.

265 Ἀκροτάτος υἱός.

257 Λεωνίδας β'. ὁ Κλεωνύμου ὑπέργηρος ἐδιώχθη κατὰ Παυσ. 3. 6.

254 Κλεόμβροτος.

239 Λεωνίδας πάλιν κρχθεῖς.

238 Κλεομένης γ'. υἱὸς αὐτῷ. τῷ 222 ἔφυγεν εἰς Αἰγυπτον νικηθεὶς ὑπὲρ Ἀντιγόνου ὑστατος τῶν Εὐρυθρονιδῶν καλουμένων Ἀγιάδων. Παυσ. 3. 6.

219 Ἀγνησίπολις μῆνας τινάς. παύουσιν εἰ Ἡρακλεῖδας. οἱ Λακεδαιμόνιοι ὑπέπεσαν τοῖς τυράννοις.

Π. Χ.

- 206 Μαχανίδας τυραννήσας καὶ στρατεύσας ἐπὶ Μαν-
τίνειαν ὑπερασπιζομένην παρ' Αἰτωλῶν φονεύε-
ται ὑπὸ Φιλοποίμενος.
196 Ὁ Νάβις τυραννεῖ.
192 Οὗτος φονεύεται ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν ἐπιπεσόντων
αὐτῷ.

Ἡρακλεῖδαι βασιλεῖς Λακεδαιμονίας
θατέρας οἰκίας.

- 1125 Προκλῆς ὁ Ἀριστοδήμου ἀδελφὸς Εὐρυσθένους. ὁ
Πλέταρχος παρὰ Λυκέρῳ ὄνομα ἔχει αὐτὸν Πα-
τροκλέα.
Σόος υἱός. ἐφ' ᾧ οἱ Εἰλωτες τῷ 1057 ἐδουλώ-
θησαν.
Εὐρυπῶν υἱὸς αὐτῆς. παρὰ δὲ Πλουτάρχῳ Εὐ-
ρυτίων.
1021 Πρύτανις υἱός.
986 Εὐνόμος υἱός.
907 Πολυδέκτος υἱός. παρὰ δὲ Πλουτάρχῳ Πολυδέκτης.
897 Λυκέρῳ ἀδελφὸς αὐτῆς νεώτερος ἐπὶ τῷ 8 ὄρφανῆς
Χαρίλλου 8 μῆνας
894 Λυκέρῳ ἀποδημία 10 ἐτῶν.
884 Λυκέρῳ νομοθετεῖ ἐνδέκατος ἀφ' Ἡρα-
κλέους κατὰ Πλέτ.
873 Χάριλλος ὁ Πολυδέκτου. ὃν ὁ Πλέτ. Χαρίλ-
λέγει. ἐδήλωσε τὴν γῆν Ἀργείων. ἦλθεν ἐκ
Τεγεάτας.
809 Νικάνδρος υἱός.
760 Θεόπομπος υἱός.
723 Ζευξίδαμος.
690 Ἀναξίδαμος υἱός.
Ἀρχίδαμος υἱός.

I. X.

- 645 Ἀγασκλῆς.
 597 Ἀρίστων.
 510 Δημάρατος υἱός. ἔτος Φυγαδευθεὶς ἦλθε πρὸς Δαρεῖον.
 491 Λεωτυχίδης ἀντὶ Δημαράτου. συνεπολέμηтен Ἀθηναίοις ἐν Μυκάλλῃ. ἔφυγεν εἰς Τεγέαν.
 469 Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου εἰσέβαλεν εἰς Ἀττικὴν καὶ εἴλε Πλαταιάς. ἐπὶ τούτου ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος. Πaus. 3. 7.
 427 Ἄγισ υἱὸς αὐτῆ.
 398 Ἀγησίλαος Ἀρχιδάμου. ἡ μοῖρα ἐπέλαβεν αὐτὸν κατὰ τὴν πορείαν ἐπιστρέφοντα ἐξ Αἰγύπτου, ὥς λέγει ὁ Παυσανίας. 3. 10.
 358 Ἀρχίδαμος υἱὸς αὐτῆ. οἱ Φωκεῖς συλαγωγῶσι τὸ ἐν Δελφοῖς Ἱερὸν. οἱ Θηβαῖοι πολεμῶσιν αὐτέας. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀθηναῖοι τοῖς βοηθήσι. διέβη πρὸς τὰς Ταραντίνους, ἐνθα τέθηκε.
 338 Ἄγισ β'. υἱὸς αὐτῆ. ἀνηρέθη ὑπ' Ἀντιπάτρου.
 329 Εὐδαμίδας ἕτερος υἱὸς Ἀρχιδάμου.
 295 Ἀρχίδαμος υἱὸς αὐτῆ.
 Εὐδαμίδας β'. υἱὸς αὐτῆ.
 244 Ἄγισ γ'. υἱὸς αὐτῆ. εἰσάξας δὲ τὴν Λυκέργειον πολιτείαν ὑπὲρ πατρίδος, ἀνηρέθη βρόχῳ ὑπὸ τῶν ἐφόρων. Πλέτ. Ἄγ. ιθ'.
 240 Εὐρυδαμίδας υἱός.
 Εὐκλείδας ἀδελφὸς αὐτῆ. παύουσιν οἱ Ἡρακλείδαι.
 219 Λυκέργος Κλεομβρότου τυραννεῖ.

Βασιλεῖς Θηβῶν τῆς Βοιωτίας.

- 1519 Κάδμος ὁ Ἀγήνορος 62. Πaus. 9, 5.
 1457 Πολύδωρος υἱός, καὶ ὁ Πενθεύς.

Π. Χ.

Λαβδάκος καὶ Νυκτεὺς.

1416 Νυκτεὺς, καὶ Λαΐος Λαβδάκου.

1415 Λαΐος καὶ ὁ ἐπίτροπος Λύκος,

1395 Ἀμφίων ὁ μουσικός, καὶ Ζῆθος κλέπτουσι τὸν Λαΐον.

1358 Λαΐος ἔρχεται 56. ἡ Ἰοκάστη γυνὴ αὐτῆ.

1302 Κρέων 10.

1292 Οἰδίπους 38.

1254 Ἐτεοκλῆς 3. ἔτος καὶ ὁ ἀδελφὸς Πολυνείκης υἱοὶ
Οἰδίπουδος μονομαχῶντες θνήσκουσι.

1251 Κρέων ἐπίτροπος ἐπὶ τῷ ὄρφανῷ Λαοδάμαντος τῷ
Ἐτεοκλέους.

Λαοδάμας 10.

1241 Θέρσανδρος Πολυνείκου.

1217 Τισαμενός.

Λύτσειων.

Δαμασίχθων.

Πτολεμαῖος.

Ξάνθος. εἶτα τῷ 1126 δημοκρατία.

Βασιλεῖς Κορίνθου μοίρας τῆς Ἀρ- γολίδος.

Ἰστέον, ὅτι ὁ Πaus. Β. 3 λέγει, ἡ Μῆδεια παρέ-
δωκε τὴν ἀρχὴν Σισύφῳ. ὅπερ ἐκ τῆς χρονο-
λογίας, εὖ συνάγεται. διὸ ἴσως ἄλλω μετα-
γενεστέρῳ.

1376 Σίσυφος. τέτου Ὀρνυτίων. τέτου Θίας. τέτου
Δαμοφῶν. τέτου Προπόδας. τέτου Δαρείδας,
καὶ Ξανθίδας. τέτων βασιλευόντων, Δαρειεῖς
στρατεύουσιν ἐπὶ Κόρινθον ἡγουμένου Ἀλήτου,
καὶ βασιλεύουσι 5 γενεάς. εἶτα 5 γενεάς οἱ
Βακχιάδαι εἰς Τελέστην τῷ Ἀριστοδήμου ὅς-

π. X.

τις ἐφονεύθη. βασιλεὺς δὲ εἰς ἐτι ἐγένετο,
ἀλλὰ Πρυτάνεις ἐκ Βακχιαδῶν ἐνιαυτὸν ἄρχον-
τες. ὁ δὲ Κύψελος ἐξέβαλεν αὐτάς. Πaus. B. 4.

Ἡρακλεΐδαι.

1099 Ἀλήτης ὁ Δωριεύς.

1061 Ἰζίων.

Αὐτομένης.

934 Βάκχης ὁ Πρῆμνιδος. ἀπὸ τέτου οἱ Βακχιάδαι μέ-
χρι Τελέστου.

769 Ἐτήσιοι Πρυτάνεις Βακχιάδαι.

656 Κύψελος ὁ Ἡετίωνος ἐκβαλὼν τὰς Βακχιάδας
πρυτάνεις ἄρχοντας τυραννεῖ 30 ἔτη.

626 Περίανδρος 40. ὁ Ἀριστοτ. Πολιτ. 5. 12 λέγει,
ὅτι ἡ Τυραννὶς τῶν Κυψελιδῶν διετέλεσεν 73
ἔτη. καὶ ὁ Περίανδρος ἔτη 44. ἀλλὰ 40 δεόν
ἵνα γίνωσιν 73. ὡς καὶ ὁ Λαέρτιος 40 λέγει.

586 Ψαμμήτιχος ὁ Γορδίου 3.

583 Δημοκρετία πάλιν.

Βασιλεῖς Τρωάδος.

1552 Σκάμανδρος Φρύξ.

1528 Τεύκρος υἱὸς αὐτῆ.

1506 Δαρδανὸς α'. 31.

1475 Ἐριχθόνιος 75.

1400 Τρῶς 60 ἀφ' ἧ Τρωὰς ἐπεκλήθη, καὶ υἱοὶ αὐτῆ
Ἀσάρκκος, Γανυμήδης, καὶ Ἴλος.

1340 Ἴλος 55 ὁ τὸ Ἴλιον κτίσας.

1285 Λαομέδων 36 υἱὸς αὐτῆ. ἀδελφοὶ αὐτῆ ὁ Πρία-
μος, καὶ Τιθωνός.

Π. Χ.

1249 Πρίαμος 40. ἡ Ἑκάβη γυνὴ αὐτῆς.

1209 Ἄλωσις Τρωάδος ὑφ' Ἑλλήνων

Ὁ Ἀσάρεκκος τῷ Τρωὶ βῆ Δαρδανῶν ἐγέννησε
τὸν Κάπωνα, ἐξ οὗ ὁ Ἀγχίσης. οὗ Αἰνείας. οὗ
Ἀσκάnios.

Βασιλεῖς Μακεδόνων.

807 Κάρανος.

777 Κοῖνος.

767 Θυρίμας.

729 Περδίκκας. α'.

678 Ἀργεὺς.

640 Φίλιππος α'.

602 Εὐρώπας.

576 Ἀλκέτας.

547 Ἀμύντας α'.

497 Ἀλέξανδρος α'.

454 Περδίκκας β'.

413 Ἀρχέλαος.

399 Ἀμύντας β'.

398 Ἀργεὺς τύραννος.

390 Ἀμύντας γ'.

371 Ἀλέξανδρος β'.

370 Πτολεμαῖος Ἀλορίτης.

366 Περδίκκας γ'.

359 Φίλιππος υἱὸς Ἀμύντα β'.

354 Γέννησις μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

336 Μέγας Ἀλέξανδρος βασιλεύει ἔτη 12 μῆνας 3.
θνήσκει Ὀλ'. 114. α'.

323 Φίλιππος Ἀριδαῖος.

316 Ἀλέξανδρος Αἴγος μ. 7.

Κάσσανδρος ἀρπάζει τὸ βασιλεῖον, καὶ βασιλεύει
19 ἔτη.

Π.Χ.

- 298 Φίλιππος υἱὸς αὐτῷ.
 297 Ἀντίπατρος σὺν Ἀλεξάνδρῳ 3. καὶ μ. 6.
 294 Δημήτριος Πολιορκητῆς, καὶ μετὰ 6 ἔτη διώκεται
 ὑπὸ Πύρρου.
 288 Πύρρος 7. μ. Πλέτ.
 286 Λυσίμαχος 5. καὶ 6 μῆνας.
 282 Ἀρσινόη ἡ χήρα αὐτῷ 7. μ.
 281 Σέλευκος 7. μ.
 Πτολεμαῖος Κεραυνὸς 2 ἔτη.
 279 Μελέαγρος 2. μ.
 Ἀντίπατρος 45 ἡμέρ.
 Σωσθένης 2 ἔτη.
 277 Ἀναρχία 14 μ.
 Ἀντίγονος Γονατᾶς υἱὸς Δημητρίου Πολιορκητῆ.
 243 Δημήτριος β'. υἱὸς αὐτῷ.
 232 Ἀντίγονος Δάσων ὁ καὶ Εὐεργέτης καὶ Σωτῆρ.
 220 Φίλιππος γ'.
 178 Περσεὺς υἱὸς αὐτῷ ἔσχατος Ἀντίγονος.
 168 Ἡττᾶται ὑπὸ Ῥωμαίων.
 149 Ἀνδρίσκος ψευδώνυμος υἱὸς αὐτῷ.
 148 Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία.

Βασιλεῖς Ἀσσυρίας.

- 2640 Ἀσσὺρ ἀκοδόμησε τὴν Νινευή. Γεν. κφ. 10
 2229 Βῆλος 55. κατὰ δὲ Οὐσέριον 1322 καὶ κυριεύει
 τῆς Βαβυλῶνος. κατὰ δὲ τὸν Βιγνιόλην ἔκτισεν
 ἔτος τὴν Βαβυλῶνα 2359.
 2174 Νίνος. ἔτος κτίζει τὴν Νινευή κατὰ Διόδ. β'. καὶ
 Στραβ. 16. 1. κατὰ δὲ Οὐσέριον 1267. Οὐ-
 ολνέυν 1237. ἀλλὰ κατὰ τὰ εὐρεθέντα ἐν Βα-
 βυλῶνι ὑπὸ Καλλισθένους Παραπήγματα ἐξά-
 γεται, ὅτι ὁ Νίνος ἐβασίλευσε περὶ τὸ 2300 π.χ.

Π. Χ.

- 2122 Σεμίραμις 42. κτίζει τὴν Βαβυλῶνα κατὰ Στρεβ.
16. 1. κατὰ Οὐσέριον 1215 κατὰ δὲ τὰ
ξηθέντα Παρχήγματα τῷ Καλλισθένους ἐ-
ξάγεται, ὅτι ἐβασίλευσεν αὐτὴ 2253. πχ.
- 2080 Νινύας. κατὰ δὲ Οὐολνέυν 1173, καὶ ὅτι οἱ μέ-
χει Φέλ ἀγνώριστοι.
- 2042 Ἄριος.
- 2012 Ἀτάλιος.
- 1904 Βήλοχος.
- 1817 Σῆθος ἢ Ἀλτάδας.
- 1727 Σφαῖρος.
- 1595 Ἀμύντης.
- 1550 Βήλοχος. ἢ Ἀτοσσα ἦν θυγάτηρ αὐτοῦ.
- 1525 Βηλλαφάσης.
Δησσεὺς υἱὸς αὐτοῦ. ἐγχευε τὴν Ἀτοσσαν.
- 1495 Λαμπρίδης.
- 1053 Δήρυκος.
- 975 Λασθένης.
- 785 Σαρδανάπαλος 15. κατὰ δὲ Οὐσέριον 765. κατ'
ἄλλους εἶναι ὁ Ἀσαχαρδάν. ἐπ' αὐτοῦ οἱ Ἀσ-
σύριοι μετέπεσαν εἰς Μήδους. Διόδ. β. 8τος λέ-
γει, ὅτι τῷτο γέγονε 1360 μετὰ Νίνον, παρα-
κατιῶν δὲ λέγει 1400. κατὰ Οὐολνέυν κατε-
λύθη 717 πχ.
- 770 Φέλ ὁ καὶ Νίνος 12. ὁ Διόδ. β τὸν ὀνομάζει Ἀρ-
βακην. ὡσαύτως καὶ ὁ Στρεβ. λέγων, ὅτι ἐπ'
αὐτοῦ μετέστησαν εἰς Μήδους.
- 722 Σαλμανάσαρ.
- 714 Σεναχηρείμ. κατ' ἄλλους 704.
- 680 Ἀσαχαρδάν (Ἀσορδάν. Βασιλ. Δ. 19.) κυριεύει
τῆς Βαβυλῶνος, καὶ βασιλεύει.
- 668 Σαπδουχίν. εἶναι ὁ Ναβουχοδόσορ τῆς Ἰουδίθ 20.
- 648 Κινιλαναδάναρ 22.
- 626 Ναβοπολάσαρ ἢ Ναβουχοδοδόσορ τῷ Ταβίας.

Π. Χ.

- 606 Ναβοκολάσσαρ ἢ Ναβουχιδονόσορ ὁ μέγας 43.
κατ' ἄλλους 610 πχ. καὶ ἄλλους 607.
562 Ἰλλοαρουσάμος ὁ Εὐειλμαρωδάχ τῆς Γραφῆς. 2.
560 Νερίκασελάσσαρ ὁ Νεργλοσσάρ τῆς Γραφῆς.
555 Ναβονίδας, Ναβονάδιος, Λαβύδενος ἢ Βαλθάσσαρ
τῆς Γραφῆς, ἔτη 17.
538 Δαρεῖος Μῆδος ὁ καὶ Ἀσυάγης κατὰ τὸς Ἕλληνας.
536 Κῦρος μοναρχεῖ ἐπὶ πάσης τῆς Ἀσίας κρατήσας
τῆς Βαβυλωνος.

Βασιλεῖς Περσῶν.

- 536 Κῦρος μοναρχος γένους Ἀχαιμηνίδων.
529. Καμβύσης υἱὸς αὐτῷ 7. καὶ μ. 5.
522 Σμέρδης ὁ ψευδώνυμος 8 μῆνας. ἔτος καὶ Ταυ-
ξάρσης.
Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπου τῷ καὶ Ὑστάσπεως 36.
486 Ξέρξης ὁ μέγας.
465 Ἀρταξέρξης ὁ Μακρόχειρ.
424 Ξέρξης β'. μ. 2.
Σογδιανός μ. 7.
Δαρεῖος β'. ὁ νόθος.
405 Ἀρταξέρξης β. ὁ Μνήμων.
360 Ὠχος.
338 Ἀρης ἢ Ἀρσάμης.
336 Δαρεῖος γ'. ὁ Κοδομανός.
334 Ἀλέξανδρος μέγας ἐν Γρανικῷ μάχεται.
333 Ἐν Ἰσῶ μάχεται.
331 Ἐν Ἀρβήλοισι, μάχεται, καὶ ὑποτάσσει πᾶσαν
Ἀσίαν. ὁ δὲ Πλέταρχος Ἀλέξ. λα'. λέγει, ὅτι
ἡ μεγάλη αὕτη μάχη ἐν Γαυγαμήλῳ ἐγένετο.

Π. Χ.

Βασιλεῖς Βαβυλῶνος.

- 2640 Νεβρώδ.
 2605 Εὐήχους.
 2598 Χόμας.
 2590 Πῶρος.
 2555 Νεχέβας.
 2512 Ἄβιος.
 2454 Ὀνίβαλος.
 2424 Χίνζιρος.

Ἄραρες.

2379	Μαρδοκηνῆτης κατὰ δὲ Οὐσέριον.	1538.
2334	ἀνώνυμος	— — 1493.
2294	Σισυμόρδαχος	— — 1453.
2266	Νάδιος ἢ Νάβιος	— — 1425.

Χαλδαῖοι.

- 2229 Πάραννος. κατὰ δὲ Οὐσέριον 1388.
 2189 Ναβονάδης — — 1348.
 „μέχρις ᾧδε ἡ χρονολογία τέτων ἀβέβαιος ἐξ
 ἐλλείψεως βεβαίων ἀπομνημονευμάτων.
 747 Ναβουχοδονόσορ ὁ καὶ Ναβονάσαρ ἐν Βαβυλῶνι
 ἕως 740. ἔτος ἀνατρέπει τὰ πρακτικά τῶν
 προκατόχων αὐτῷ κατὰ Σύγγελλον· τῶτον δια-
 δέχονται οἱ ἐπόμενοι βασιλεῖς τῷ Κανόνος
 Πτολεμαίου.
 627 Ναβοπολάσσαρ.
 606 Ναβεχοδονόσορ. ἀλλ' ἄλλως 604 καὶ 610 καὶ 607.
 561 Εὐειλμαρωδαίχ.
 559 Νεργλίσσαρ.
 555 Λαβύδενος ὁ παρ' Ἡερῶδ. Λαβύνεδος ἕως 538 ὅτε
 ὁ Κῦρος ἐκυρίευσε τῆς Βαβυλῶνος κατὰ Οὐολ-
 νέυν. κατ' ἄλλους ἕως 536.

Π. X.

Βασιλεῖς Λατίνων.

Κυρίως ἄγνωστος ἡ καταγωγὴ τῶν βασιλέων,
καὶ τῆς Ἱστορίας τῆς Ῥώμης πρὸ τῆς Ῥωμύλης.

1389 Ἴανος.

1353 Σατῥενος (Κρόνος) ὁ Κρόνος καὶ Ζεὺς τῶν Λα-
τίνων διαφέρουσι τῶν Ἑλληνικῶν.

1320 Πίκος (Ζεὺς).

1283 Φαῦνος ἢ Ἑρμῆς.

1239 Λατίνος. πρὸς τῆτον ἦλθεν ὁ Αἰνείας.

1204 Αἰνείας.

1197 Ἀσκάnios ἢ Ἰέλιος υἱὸς αὐτῆς.

1159 Σίλβιος Προθέμιος ἄλλος υἱὸς Αἰνείου.

1130 Αἰνείας Σιλβίου.

1099 Λατίνος Σιλβίου.

1048 Ἀλβας Σιλβίου.

1008 Κάπητος ἢ Σίλβιος Ἄτυς.

974 Κάπυς.

946 Κάλπητος.

933 Τιβερίνος.

925 Ἀγρίππας.

884 Ἀλλάδιος.

864 Ἀβεντίνος.

827 Πρόκας.

800 Νομήτωρ.

795 Ἀμέλιος καθαιρέσας τὸν Νομήτορα.

753 Νομήτωρ ἀποκατασταθεὶς.

Ῥώμης κτίσεις.

Ῥωμύλος α'. βασιλεὺς Ῥώμης. ἔτη 37.

716 Μεσοβασίλεια.

715 Νουμᾶς Πομπήλιος 43.

672 Τύλλος Ὀστίλλιος 32.

669 Μάχη Ὁρατίων καὶ Κουριατίων.

640 Ἀγκος Μάρτιος 24. ἐσφάγη ἐπιβουλευθεὶς.

Π. Χ.

- 616 Ταρκύνος Πρίσκος υἱὸς Δημαρεάτου Κορινθίου Φυγόντος ἐπὶ Κυψέλου.
 578 Σέρβιος Τύλλιος. ἐσφαίγη ἐπιβουλευθεὶς.
 534 Ταρκύνιος ὁ ὑπερήφανος. ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς ἐν φυγῇ καταγερᾶσας. ἡ δὲ βασιλεία ἔπαυσε.

Ὑπατοι δύο ἐτήσιοι.

- 509 Λ. Ἰένιος Βεῤῥας, καὶ Λ. Ταρκύνιος Κολλατῖνος.
 508 Βαλλέριος Ποπλικόλας, καὶ Λουκρέτιος Τρικιπιτῖνος.
 Ταῦτα ἔτη τῶν ὑπάτων εἰσὶν ἀβέβαια μέχρις Αὐγέστου. μεθ' ὃν οἱ ὑπατοὶ φιλῶ μόνῳ λόγῳ ὑπῆρξαν ἕως Βασιλείου τῷ ἐσχάτῳ ὑπάτῳ π.χ. 541. ὅστις ἐψηφίσθη ἔκτε Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ῥώμης. τότε ὁ Ἰουστινιανὸς κατέλυσε τὸ ἀξίωμα τῆτο. ἀλλ' ἐπειδὴ διηγέρθησαν δυσαρέσκαιαι, Ἰουστίνος β'. ὁ Κουρπαλάτης συνέστησε πάλιν αὐτὸ τῷ 566 γεγονῶς αὐτὸς ὑπάτος. διέμεινεν ὁμως τῆτο ἄνευ διαδοχῆς. ἐν δὲ τοῖς μετέπειτα χρόνοις προσέλαβον τὸ ὄνομα τῆτο οἱ βασιλεῖς τῆς Γαλλίας, Ἰταλίας, Γερμανίας, καὶ οἱ τῆς Κωνσταντινουπόλεως αυτοκράτορες ἕως τῷ 9'. αἰῶνες.

Βασιλεῖς Αἰγύπτου.

Οἱ χρονολόγοι ἕως Ψαμμητίχου διαφωνοῦσι.

- 1965 Μῆν πάσης Αἰγύπτου 62, καὶ κτίζει τὴν Μέμφιν.
 ὁ Διόδωρος Α. λέγει, ὅτι ὁ Οὐχαραῖς ἔκτισεν αὐτήν. ὁ Μῆν κατ' ἄλλους τῷ 2965 ἢ 2235.
 2903 Ἀθῶτις 59.
 2884 Ἀθῶτις β'.
 2812 Διαβίης.
 2793 Πέμφορ.
 2655 Μάρης.

Π. Χ.

- 2546 Σαῶφισ.
 2459 Μύσθις.
 2391 Ἀπαπας.
 2291 Ὀκάρας.
 2290 Ἡ Νίτωκρις. 6. ἢ 12 Ἡρόδ. β. 100 κατ' ἄλλ.
 λ8ς τῷ 1994.
 2284 Μυρταῖος.
 2095 Σιστόσης, Ἑρμῆς 55.
 2040 Μοῖρις. 45. καθ' Ἡρόδ. Β. 13. τῷ 1401.
 1996 Σιφῶας.
 1969 Φέρων ἢ Νεῖλος.
 1964 Ἀμεταντέης.

κάτω Αἴγυπτος.

- 2903 Σά ἢ Κυαύδης, ἢ Γυρεύδης. 63.
 2609 Ἀχορεύς.
 2596 Χαμοῖς.
 2455 Ῥαμήσης. καὶ 2426 ἄλλος.
 2381 2358. 2339. 2300. Ῥαμήσιδης.
 2054 Κερτὸς 44.
 1916 Ἀμένωφισ α'. πάσης Αἰγύπτου.
 1896 Ὠρος.
 1847 Ῥαθώσης.
 1809 Ῥαμήσης καὶ 1808 ἄλλος.
 1742 Ἀμένωφισ β'. ὁ Μέμων παρ' Ἑλλησι.
 1722 Ῥαμήσης Σέσωφρις. 59. τὸν Σέσωφριν παρ' Ἡροδ. Β.
 102 θέττει τῷ 1416 ἢ 1120. ὁ δὲ Οὐολ.
 πιθανώτερος τῷ 1365.
 1663 Ῥαμψίν.
 1597 Ἀμένωφισ γ'.
 1596 Ἀμένωφισ δ'.
 1558 Ῥαμήσκης.
 1499 Ἀμμήνημις.
 1472 Θουόρις.

Π. Χ.

- 1455 Νηχῆψος.
 1486 Ψαμμήτις.
 1419 Κηρέος.
 1399 Γραμψίς. εἰς ἔτος ἐστὶν ὁ Γραμψίνιτος τῷ Ἡρόδ.
 Β. 121 ὑπῆρξε κατὰ τὰ Τρωϊκά.
 1208 Γραμψίης κατὰ Πλίνιον.
 1138 Σμήδης.
 1066 Νεφυλχήνης.
 1062 Ἀμένωφης.
 828 Ψάμμης.
 817 Σύθων.
 786 Βόχορις. ἐπὶ τέλους τῆς βασιλείας αὐτοῦ 742 ὁ
 Αἰθίοψ Σαβακὼς ὑποτάσσει τὴν Αἴγυπτον.
 765 Σαβακὼς. ὁ Ἡρόδ. ἐτέρως ἐξιστορεῖ αὐτὸς.
 730 Σουέχος.
 698 Σαβακὼς.
 692 Σεδών. κατ' ἄλλους 715.
 685 Ἀναρχία 12 βασιλέων.
 671 Ψαμμήτιχος ἐμβάλλει τὸς Αἰθίοπας. κατ' ἄλ-
 λους 650 ἢ 656.
 617 Νεχὼς ὁ Νεχῶ τῆς Γραφῆς 16. κατ' ἄλλους 610.
 601 Ψάμμης ἢ Ψαμμύθης 6. κατ' ἄλλους 594.
 595 Ἀπρίης 25. κατ' ἄλλους 588.
 570 Ἀμασις 44. κατ' ἄλλους 563.
 525 Ψαμμήνιτος αἰ. υἱὸς αὐτοῦ ὁ τελευτ. τῶν Φαραῶ. μ. 6.
 Καμβύσης ὁ Πέρσης. ἡ Αἴγυπτος ὑπὸ τῆς Πέρσης.
 522 Σμέρδης 8 μῆνας.
 522 Δαρεῖος Ὑστάσπου.
 486 Ξέρξης κατ' ἄλλους 484.
 465 Ἀρταξέρξης.
 424 Ξέρξης β'.
 Σογδιανὸς
 Ὠχος ἢ Δαρεῖος νόθος.
 413 Ἀρνεθής.

Π. Χ.

- 407 Νεφερίτης.
- 389 Ἀχάρις.
- 376 Ψαμύθης.
- 375 Νεκτάνεβος. α'.
- 363 Τάχος. α.
- 362 Νεκτάνεβος. β'
- 350 Ἀρταξέρξης Ὀλχος.
- 339 Ἀρσης ἢ Ἀρσάμης.
- 336 Δαρεῖος Κοδομανός.
- 332 Ἀλέξανδρος μέγας.

Πτολεμαῖοι.

323 Πτολεμαῖος Λάγος α'. ὁ ευστήσας τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ περίφημον βιβλιοθήκην καὶ σχολήν. ἐκτίσε τὸ Σαράπιον ἐν ᾧ ἦν μέρος τῆς βιβλιοθήκης. ἔτος συνέγραψε καὶ ἱστορίαν τῷ Ἀλεξάνδρου, ἣτις ἐ σώζεται.

284. Πτολεμαῖος Φιλάделφος ὁ Σωτὴρ υἱὸς αὐτῆ, μαθητὴς Στρατῶνος. (ὃς ἔλαβε παρ' αὐτῆ τάλ. 80). ἠύξησε τὰς δύο βιβλιοθήκας εἰς 700,000 προσθέσας καὶ τὴν τῇ Νηλέως τὴν ὑπὸ τῷ Ἀριστοτέλους συλλεχθεῖσαν. ἔπεμψεν Ἀρκτον τὸν Σικυῶνιον, ὅστις συνέλεξεν ἐξ Ἑλλάδος ζωγραφίας. ἐπὶ τῆς οἱ φόροι ἐκτὸς τῶν σιτοπομπείων ἦσαν ἀργυρὰ τάλαντα 14,800.

246 Πτολεμαῖος Εὐεργέτης α'. υἱὸς αὐτῆ, καὶ μαθητὴς Ἀρισάρχου. εἶχε βιβλιοθηκᾶριον τὸν Ἐρασθένην. ἐπὶ αὐτοῦ τὰς βιβλιοθήκας, καὶ ἐδιπλασίασε τὰς πόλεις.

Οὗτοι οἱ τρεῖς ἦσαν ἄριστοι καὶ κοινοφελεῖς.

221 Πτολεμαῖος Φιλοπάτωρ υἱός.

204 Πτολεμαῖος Ἐπιφανὴς υἱός. ἐπολέμησε μετ' Ἀντίοχου. οἱ Ῥωμαῖοι διοικῶσιν ἐκεῖ πρὸς καιρόν.

181 Πτολεμαῖος Φιλομήτωρ υἱός.

Π. Χ.

- 145 Πτολεμαῖος ἀδελφὸς αὐτῷ ὁ Εὐεργέτης β'. ὁ καὶ Φύσκων. διότι ἦν προγαστωρ. ἐπηύξησε τὴν βιβλιοθήκην, καὶ συνέγραψε.
- 117 Πτολεμαῖος Λαΐουρος.
- 81 Πτολεμαῖος Αὐλητῆς, ὁ καὶ Διόνυσος. ὅστις ἐξεβλήθη, καὶ διὰ Πομπηίου πάλιν ἐβασίλευσε. Στρεβ. ιζ'. Ι.
- 51 Κλεοπάτρα ἡ θυγάτηρ αὐτῷ μετὰ τῷ ἀδελφοῦ αὐτῆς Πτολεμαίου Αὐλητῆ. ὅστις ἐφόνευσε τὸν Πομπηῖον, καὶ ἐπνίγη ἐν Νείλῳ πολεμῶν τῷ 47 π.χ. πρὸς τὸν Καίσαρα.
- 31 Αὐτοχειρεῖται ἡ Κλεοπάτρα.

Κανὼν εἰς Ἡρόδοτον.

κατὰ τὸν Οὐολνέυν.

Μήδων βασιλείον διαμεῖναν 156 ἔτη.

Ἡρόδ Α. 130

- 717 Ἡξάτο ἀφ' ἧ ἀπέστη τῶν Ἀσσυρίων. Ἀναρχία ἀπὸ 715 ἕως 710.
- 710 Διόοκης βασιλεύει 53 ἔτη. Α. 102. κτίζει τὰ Ἐκβάτανα.
- 657 Φραόρτης 22. αὐτόθι.
- 635 Κυαζάρης 40. Α. 106. Κυριαρχία τῶν Σκυθῶν 625 — 598 Α. 103. 106. Ἀναστατάωσις τῆς Νινευὲ 597 π.χ. Α. 106.
- 595 Ἀστυάγης 35 ἔτη μέχρι 561. Α. 130. ὅτε κατεστράφη ὑπὸ Κύρου.

Ἀσσυρίων βασιλείον.

Ἡξάτο ἀπὸ Νίνευ Α. 178 τῷ 1237 καὶ κατελύθη ὑπὸ τῶν Μήδων 717 π.χ. Α. 95.

Π. Χ.

ὅμως τὰ πολιτικά αὐτῶν διετέλεσαν ἕως τῆς
ἀλώσεως τῆς Νίνου ὑπὸ Κυαζάρου τῷ 597 π.χ.

Λυδῶν βασιλείον.

Δύω συμβάιντα κατὰ τὸν Ἡρόδ. διακρίνουσι τὴν
χρονολογίαν τέτου τῆ βασιλείου. ἡ ἐκλειψις τῆ
ἡλίου ἐπὶ Ἀλυάτου προῆξηθεῖσα ὑπὸ τῆ Θα-
λᾶ Α. 74. ἣτις κατὰ τὰς πίνοντας τῆ ἀστρο-
νόμου Πίγγρου συνέπεσε 625 π.χ. καὶ ἡ ἀλω-
σις Σάρδεων ὑπὸ Κύρου τῷ 4 ἔτει αὐτῆ, ὅτε
κατελύθη τὸ βασιλείον ἐπὶ Κροῖσσε 557. π.χ.
τρία δὲ γένη ἐβασίλευσαν. τὸ τῆ Ἀστυάγου.
(μυθᾶδες καὶ ἀβέβαιον) οἱ Ἡρακλεῖδαι 505
ἔτη. Α. 7. καὶ οἱ Μερμνάδαι 170 ἔτη. τούτων
τῶν δύο ὁμῶς ἔτη 675. λοιπόν,

Ἡρακλεῖδαι.

1232 Πρῶτος βασιλεὺς Σάρδεων ὁ Ἡρακλείδης Ἀγρων
υἱὸς Νίνου τῆ Βήλου Α. 7.

Μερμνάδαι.

727 Γύγης κατέλυσε τὰς Ἡρακλείδας φονεύσας τὴν
Κανδαύλην καὶ βασιλεύσας 38. ἔτη. Α. 14.

Κατὰ ταύτην τὴν χρονολογίαν ὁ Νίνος ἐβασίλευσε
τῆς Ἀσσυρίας τῷ 1337. ὅμως πρέπει νὰ ἐκ-
λάβωμεν, ὅτι τὸ πέμπτον ἔτος τῆς βασιλείας
αὐτῆς ὑπέταξε τὴν Λυδίαν καταστήσας ἐπ' αὐ-
τῆς τὸν υἱὸν αὐτῆς Ἀγρωνα.

689 Ἀρδus 49. ἔτη. μέχρι 640 Α. 16.

Ἐπίδρομή πρώτη τῶν Κιμμερίων κατὰ τὸ 670.

640 Σαδυάττης 12 ἔτη, αὐτόθι.

628 Ἀλυάττης 57. Α. 35 μέχρι 571.

Μάχη πρὸς Κυαζάρην διαλυθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐκ-

Π. Χ.

λείψας τὴν ἡλίου τῷ 625. συγχρόνως καὶ ἡ
δευτέρα ἐπιδρομή τῶν Κιμμερίων. Α. 74.

571. Κροῖσος 14 ἔτη. Α. 86. μέχρι 557 καὶ ἔτι
παύουσιν οἱ Μερμνάδαι.

Βαβυλωνίων βασιλείον.

747 Ναβονάσσαρ ὁ Ναβουχοδονόσσαρ μέχρι 740.

Αἰγυπτίων βασιλείον.

Ὁ Οὐολνέϋς ἄρχεται ἐκ τῆς δωδεκαρχίας θέττων
τὸ ἔτος τῆς Σεσώστριδος τῷ 1365, ὡς ἐπομένως.

671 Δωδεκαρχία Αἰθιοπίων ἔτη 15 μέχρι τῆς νῦν.

Ψαμμήτιχος μονάρχης πάσης Αἰγύπτου 54 ἔτη
Β'. 157 (ἔτις ἐπεδιόρθασα τὸτο ἐσφαλμένον
εὐρῶν, ἴσως ἐκ τῶν μετατυπώσεων).

617 Νεκῶς. 16.

601 Ψάμμης 6.

595 Ἀπρις 25.

570 Ἀρσινε 44.

525 Ψαμμήνιτος 6 μῆνας, εἶτα ὁ Καμβύσης ὑποτάσσει
τὴν Αἴγυπτον.

Τέλος τῆς κανόνος τέτου.

Βασιλεῖς Βοσπόρου καλέμενοι τύραννοι.

449 Σπάρτακος.

432 Σέλευκος 4. Διοδ. 12. μετὰ τῆτον ἄλλοι. εἶτα.

394 Λεύκαν 40. Διόδ. 16.

354 Σπαρτάκης υἱὸς αὐτῆς 5.

349 Παρυσάδης ἀδελφός. 38. ὁ Στρεβ. 7. 4 Παιρισάδην.

311 Σάτυρος 9 μ. τραφεῖς μαχόμενος πρὸς Ἀριστοφάνην βασιλέα Θρακῶν. Διόδωρος. Κ.

- 0 Πρύτανις ἀδελφὸς αὐτῷ 2
 8 Εὐμηλος ἀδελφός 5. μ. 5.
 3 Σπάρτακος υἱὸς 20.
 5 Περύπου νῦν Παιρισάδης ὁ παραδὲς τὴν ἀρχὴν τῷ
 Μιθριδάτῃ Εὐπάτωρι κατὰ Στρεβ. 7. 4 ἐξ ἧς
 μετῆλθεν εἰς τὰς Ῥωμαίους.

Μιθριδάται βασιλεῖς Πόντου.

- „Τὸ ἀκριβὲς τῆς Χρονολογίας τέτων μένει ἀνε-
 ξιχνίαστον.
 Μιθριδάτης α' δυνάστης Καππαδοκίας ἐπὶ Κύ-
 κυρου τῷ ἱεῶν καὶ Ἀρταξέρξου ὑποτελὲς αὐ-
 τῷ. μετὰ τῷτον ὁ ἀναθεὶς Ἀνδριάντα τῷ Πλά-
 τῶν Μιθριδάτης ὁ Ῥοδοβάτου.
 53 Ἀριοβαρζάνης ὁ Πέρσης.
 36 Μιθριδάτης β'. υἱὸς Ἀριοβαρζάνου. 35 ἔτη. ὅσ-
 τις Βουλῇ Ῥωμαίων ἤρξεν. ἔτος ἦν παρ'
 Ἀντιγένω. Πλάτ. Δημ. δ.
 01 Μιθριδάτης γ'. υἱὸς αὐτῷ 36. ἔτος ἠύξησε τὸ
 κράτος τῷτο.
 65 Μιθριδάτης δ'. υἱὸς αὐτῷ. ἔγνημε τὴν θυγατέρα
 Σελεύκου τῷ Καλλινίκου τῆς Συρίας. νῦν ἀρχε-
 ται ἡ ὀνομασία Πόντος παρ' Ἑλλησι. Ἀντίο-
 χος γ' ὁ μέγας ἔγνημε τὴν θυγατέρα αὐ-
 τοῦ Λαοδικίαν. ὁ Ἀντίοχος δὲ ἐβασίλευσε
 224 π.χ.
 Φαρνάκης υἱὸς αὐτῷ. ἀδελφὸν πότε διεδέχθη τὸν παῖ.
 57 Μιθριδάτης Ε'. υἱὸς, ὁ Εὐεργέτης. πρῶτος τῶν
 βασιλέων Πόντου. ἔτος συνεμάχησε τοῖς Ῥω-
 μαίοις ἐπὶ τῷ πουνικῷ πολέμῳ 148 π.χ.
 23 Μιθριδάτης ς'. υἱὸς αὐτῷ, ὁ Διόνυσος, καὶ Εὐ-
 πάτωρ, καὶ μέγας. θνήσκει π.χ. 63.

Π. Χ.

63 Φαρνάκης υἱὸς αὐτῆ. τῷ δὲ 47 π.χ. κατκτετέ-
φεται ὑπὸ Καίσαρος.

Μιθριδάται ἐλέγοντο καὶ Πάριοι βασιλεῖς τινες.

Βασιλεῖς Περγάμου κατὰ Στρεβ. 13 4.

293 Φιλέταιρος Τυανεύς πιστευθεὶς ὑπὸ Λυσιμάχου
φρέναρχος καὶ γαζοφύλαξ 9000 Τάλτ. ἐν
Περγάμῳ. διετέλεσεν ἕως 20 ἔτη καὶ μετὰ
τὴν τελευταίην ἐκείνου.

273 Εὐμένης ἀνεψίος αὐτῆ ιδιώτης 22.

251 Ἀτταλος ἄλλος ἀνεψίος. 43. νικήσας τὸς Γαλά-
τας ἀναγορεύεται πρῶτος βασιλεὺς τῷ 239
π.χ. —

208 Εὐμένης β'. υἱὸς αὐτῆ. 49. ὁ συμμαχήσας τοῖς
Ῥωμαίοις κατ' Ἀντίχου. ἠύξησε τὸ κράτος.

159 Ἀτταλος β'. υἱὸς αὐτῆ. 21.

138 Ἀτταλος γ'. ἀδελφὸς Εὐμένους. 5.

133 Παραχωρεῖ τὸ βασίλειον τοῖς Ῥωμαίοις.

130 Τὸ βασίλειον γίνεται Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία νικηθέν-
τος ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων τῷ Ἀριστονεΐκου διαδό-
χου, καὶ ἀδελφῆ τῆ ᾿Θανόντος.

Πάρια Μάρμαρα.

Ἐγκολαφθέντα 264 π.χ. ἐπὶ ἄρχοντος
Ἀθηναίων Διογνήτου.

1582 Ἀπὸ τῆς βασιλείας Κέκροπος. ὅστις Κεκροπίαν
ωνόμασε τὴν πρὸ αὐτῆ ἀπὸ Ἀκταίου Ἀττικὴν.

1574 Ἀπὸ Δευκαλίωνος βασιλεύσαντος ἐν Λυκαονίᾳ
τῇ πρὸς Παρνασσῶ ἐπὶ τῷ Κέκροπος.

1532 Κριναὸς βς Ἀθηναίων.

1529 Κατακλυσμὸς ἐπὶ Δευκαλίονος.

H. X.

- 1522 Ἀμφικτύων ὁ τῷ Δευκαλίωνος βασιλεύσας ἐν Θερμοπύλαις.
- 1521 Ἕλλην υἱὸς Δευκαλίωνος βασιλεύει ἐν Φθιώτιδι ὀνομάσας τὰς πρὶν Γραικὰς, Ἕλληνας.
Ἀγῶνες Παναθηναίων ἐν Ἀθήναις θέττονται.
- 1519 Κάδμος ὁ Ἀγνήτορος ἐκ Θηβῶν τῆς Αἰγύπτου ἔρχεται εἰς Ἑλλάδα καὶ κτίζει τὴν Καδμείαν, ὅστις εἰσάγει τὰ Γράμματα.
- 1511 Εριχθόνιος βς' Ἀθηναίων. ἐπ' αὐτῷ καταπλέει εἰς Ἀργος ἡ πρώτη παντηκόντορος ἐξ Αἰγύπτου τὸν Δαναὸν ἄγουσα.
- 1506 Ὁ Φρύξ Ὑαγνίς. πρῶτος ἐφευρίσκει αὐλὰς καὶ τὸ Φρύγιον μέλος, τότε τῆς μητρὸς τῶν Θεῶν Βάκχου, Πανός, καὶ ἑτέρων Θεῶν καὶ ἡρώων.
- 1432 Μίνως β'. βασιλεύει ἐν Κρήτῃ, καὶ κτίζει τὴν Κυθωνίαν. εὐρίσκεται ὁ σίδηρος ἐπὶ τῆς Ἰδης ἐπὶ Πανδίωνος Ἀθηναίων βασιλείας.
- 1409 Δήμητρα ἐπὶ Ἐριχθονίου βς' Ἀθηναίων ἔρχεται εἰς Ἀθήνας. διδάσκει τὴν γεωπονίαν, καὶ πέμπει τὸν Τριπτόλεμον ἀλλαχόσε αὐτὴν διδάξοντα.
- 1399 Ποιήματα φαίνονται περὶ ἀρπαγῆς τῆς Περσεφόνης.
- 1259 Θησεὺς συνοικεῖ εἰς μίαν τὰς 12 σποράδας πόλεις ὀνομάσας Ἀθήνας. συνίστησι Δημοκρατίαν, καὶ θέττει τὰς Ἰσθμικὰς ἀγῶνας.
- 1251 Ἐπὶ τέτου ὁ Ἐτεοκλῆς, Ἀδραστος, καὶ Ἀμφιάρεως θέττουσι τὰς ἀγῶνας τῶν Νεμεῶν.
- 1218 Τρωϊκὸς πόλεμος ἄρχεται ἐπὶ Μενεσθέως.
- 907 Ὅμηρος ποιητὴς ἐπὶ ἄρχοντος Διογνήτου.
- 895 Φεῖδων Ἀργεῖος ἐφευρίσκει τὰς σταθμὰς καὶ μέτρα, καὶ κόπτει τὸ πρῶτον ἀργυρὸν νόμισμα ἐν Αἰγίνῃ.
- 758 Ἀρχίας ἐκ Κορίνθου ἄγει ἀποικίαν εἰς Συρακῆσας.
- 684 Κρέων πρῶτος ἐτήσιος ἄρχων ἐν Ἀθήναις.
- 604 Σαπφὸς ἡ ποιήτρια.

Π. Χ.

- 582 Οἱ Πυθικοὶ ἀγῶνες ἀνανεοῦνται ἐπὶ ἀρχοντὶ τοῦ
Δαμασίου. μετὰ τὸν 561 π.χ. ἀρχε-
ται ἡ Κωμωδία ἐν θεάτρῳ παρὰ τῶν Ἰκαρι-
ωτῶν Συσαρίωνος, καὶ Δόλωνος.
- 561 Πεισίστρατος τύραννος ἐπὶ ἀρχοντος Κομίου.
- 542 Κύρος ζωγραφεῖ τὸν Κροῖστον.
Ἰππώναξ ἰαμβικὸς ποιητής.
- 536 Θέσπις ὁ ποιητὴς ἐξ Ἰκαρίας διδάσκει ἐξ ἀμά-
ξης τὴν τραγωδίαν Ἀλκιστῆς.
- 516 Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων κτείνουσι τὸν Ἰππαρχον.
- 490 Μάχη Μαραθῶνος πρὸς Ἀρταφέρνην τῷ Δαρείῳ.
- 480 Ναυμαχία Σαλαμῖνος πρὸς Ξέρξην.
- 479 Μάχη Πλαταιῶν πρὸς Μαρδόνιον.
- 477 Σιμωνίδης τῷ Λεοπρέτῳ Κεῖος ἀριστεύει ἐν Ἀθή-
ναις. εἶρε τὴν τῆς μνήμης τέχνην.
- 470 Σοφοκλῆς.
- 463 Ἀλεξάνδρου α'. Θάνατος. ὁ Περδίκκας β. υἱὸς
αὐτῷ διαδέχεται τὸ βασιλεῖον τῆς Μακεδονίας.
- 443 Εὐριπίδης.
Σωκράτης. Ἀναξαγόρας.
- 411 Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος τύραννος Συρακουσίων.
- 355 Ἀλεξάνδρου τῷ μεγάλου γέννησις.

Τὰ ἀμφίβολα Χρονολογικά.

- 720,000 Ἔτη ἐξ οὗ ἤρξαντο οἱ Βαβυλώνιοι τὰς ἀ-
στρονομικὰς παρατηρήσεις μέχρι τῷ μεγά-
λου Ἀλεξάνδρου κατὰ τὸν Ἐπιγένην.
- 490,000 Κατὰ τὸν Βηρόζην.
- 473,000 Κατὰ Διόδ. Β.
- 48,863 Ἐξ Ἠφαιστοῦ εἰς Ἀλέξανδρον κατὰ Λαέρτ.
ἐν Προσμ.

Π. Χ.

- 23,000 (καὶ ὑπὲρ) ἐξ Ἀπόλλωνος μέχρις Ἀλεξάνδρου κατὰ τὰς Αἰγυπτίους. Διόδ. α'.
- 17,000 Ἐξ Ἡρακλέους τῶν Αἰγυπτίων εἰς Ἀμασιν. Ἡρόδ. Β. 43.
- 15,000 Ἐκ Διονύσου (Ὀσίριδος) τῶν Αἰγυπτίων εἰς Ἀμασιν. αὐτόθι 145.
- 11,340 Ἐκ Μηνὸς α' βασιλείως Αἰγύπτου ἕως Σεθώνος. ἐν τῷ μεταξὺ τῷ δις ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος 8 νῦν δύει, καὶ δις ἔδει 8 νῦν ἀνατέλλει. Β. 142. αὐτ.
- 10,000 (καὶ ὑπὲρ) ἐξ Ὀσίριδος ἕως Ἀλεξάνδρου. ἐνιοὶ δὲ βραχὺ λείποντα τῶν 23,000. Διόδ. Α.
- 10,000 (καὶ ὑπὲρ) ἐκ τῆ παλαιᾷ Ἡρακλέους τῶν Αἰγυπτίων ἕως τῆ Ἡρακλέους τῶν Ἑλλήνων. ἡ λεοντὴ καὶ τὸ ῥόπαλον τῷ Αἰγυπτίῳ ἀνήκει. Διόδ. Α.
- 9,350 π.χ. ἡ Ἀτλαντὶς ἐβυθίσθη ἐν Ὠκεανῷ κατὰ τὸν Πλάτ. ἐν Τιμαίῳ καὶ Κριτίᾳ. τὸ μέγεθος αὐτῆς ἐκ ἐλάττω ἠπείρου.
- 5,000 Ἐκ τῆ μέγας Ζωροάστρου Πέρσου εἰς τὴν Τροίαν ἄλωσιν κατὰ τὸν Πλατωνικὸν Ἑρμόδωρον. κατὰ δὲ Ξάνθον τὸν Λυδὸν, ἀπὸ Ζωροάστρου εἰς τὴν Ξέρξου διάβασιν 600 ἔτη. Λάτρετ. προσίμ. 2.
- 3,521 π.χ. ἐκ τῆ Λαβυρίνθου ἐν Αἰγύπτῳ τῆ Τιθώου κατὰ Πλίνιον.
- 3,362 π.χ. ὁ ἐν Βαβυλῶνι Ἑρμῆς παρετήρησε τὸ μῆκος τῆ ἡμίσεως ἄστρου τῆ Ταύρου, ὅτι ἦν τότε 4 μοίρας πρὸ τῆ σημείου τῆς ἑαρινῆς Ἰσημερίας. ἐπειδὴ δὲ τὸ ἄστρον τῷτο ἔκτοτε προώδευσε 47 μοίρας, συνάγεται, κατὰ ἀστρονομικὸν ἐκλογισμὸν, ὅτι ἡ παρατήρησις γέγονε π.χ. 3362.
- 3,106 π.χ. ἐξ ὅτου οἱ Βραχμᾶνες ἔχουσι τὰς νόμους

Π. Χ.

- Σχαστωβάχ κατὰ τὸν Ἀγγλον Μ. Χόλ-
βελλον. ὅστις διατείφας 30 ἔτη ἐν Γάγκῃ,
ἔμαθε τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν Χόνσκριτ.
2,300 ἐκτίσθη ἡ Τύρος κατ' Ἡρόδ. πρὸ αὐτῆς Β. 44.
1,060 Ἐκ Διανύσε Σεμέλης τῆς Κάδμου ἕως Ἡροδ.
Β. 145.
1,251 π.χ. Ἡρακλῆς τῶν Ἑλλήνων Ἀλκαίος πρότε-
ρον καλέμενος ὁ ἐξηλωκὼς τὸν παλαιὸν τὸν
ὑπὲρ 10,000 ἔτη πρὸ αὐτῆς, ὑπῆρξε 33
ἔτη πρὸ τῶν Τρωϊκῶν κατὰ Διόδ. Α. ὁ Ἡρόδ.
Β. 43 λέγει, ὅτι τέττι οἱ γονεῖς Ἀμφι-
τρεύων καὶ Ἀλκμήνη.
944 π.χ. ἐκ τῆς οἰκοδομῆς τῆς μεγάλης Πυραμί-
δος τῆ Χέμβου. ἄλλοι δὲ ὑπὲρ 3400. Διόδ. α'.

Οἱ ὀνομαστοὶ ἄνθρωποι.

- 2120 Σαγχοιιάδων Φοῖνιξ ἔγραψε Θεολογίαν Φοινίκων
καὶ Αἰγυπτίων. Ὁ Φίλων ἐκ Βύβλου ἐπὶ Οὐε-
σπεσιανῶ μετέφρασεν αὐτὸ Ἑλληνιστί. ὅμως οὐ
σώζεται. ἔχομεν μόνον ἀποσπάσματα παρ' Εὐ-
σεβίῳ. κατ' ἄλλους ὑπῆρξε τῷ 1104.
1595 Θῶθ ὁ Αἰγύπτιος. ἕως ὀνομάζουσιν αὐτὸν οἱ Ἀ-
λεξανδρεῖς. ὁ Πλάτων δὲ ἐν Φαίδρῳ, Θῳῦθ, οἱ
δ' Ἕλληνες, Ἑρμῆν. Κλήμ. Στρωμ. βιβλ. α'. κατὰ
δὲ τὸν Εὐσέβιον ὑπῆρξε 50 ἔτη μετὰ τὸν Μωϋ-
σέα. κατὰ τὸν Κλήμαντα οἱ Αἰγύπτιοι ἱερεῖς
διέσωζον 42 βιβλία αὐτῆς. ἅπες ἐν πομπῇ ἔφερον.
1399 Μουσαῖος ὁ Εὐμόλπου Ἀθηναῖος, καὶ Λίνος ὁ Θη-
βαῖος οἱ σοφοὶ ποιηταί.
Ἀμφίων ὁ μουσικός.
1255 Θάμυρις ὁ ἠδυφωνέστατος ὁ καὶ Θάμυρας.
1253 Δέφρις ἡ τῆς Τειρεσίας ἔγραψε χρησμέες. ἕς ὁ Ὀ-
μηρος μετέλθε. Διόδ. δ'.

Π. Χ.

- 1248 Ὀρφεὺς ὁ Θραξ. εἰ μαθηταὶ αὐτῷ Τανγίς, Μερσίας, καὶ Ὀλύμπιος. ὁ Ὅμηρος, καὶ Ἡσίοδος δὲν ἀναφέρουσιν αὐτόν. τὰ δὲ σωζόμενα αὐτῷ νομίζονται νόθα, ὅπως ἐπὶ πάντα. Δειψ. 1764. τὰ Ἀργοναυτικά ὑποθέττεσιν, ὅτι εἰσὶ τῷ Ὀνομακρίτου.
- 1240 Δαίδαλος ἀρχιτέκτων, καὶ Ἑρμογλύφος.
- 1215 Παλαμήδης Ἀργεῖος ὁ τῷ Ναυπλίῳ υἱὸς εἰσάγει κατὰ τινας 4 Γράμματα Δ. Ξ. Φ. Χ. καὶ ἐφευρίσκει τὴν πεττεῖαν.
- 1209 Ἐπειὸς ἀρχιτέκτων, καὶ γεωμέτρης ἐπὶ τῶν Τρωϊκῶν. ἔτος λέγουσιν ἐποίησε τὸν ξύλινον Ἰαπών. Δίκτυς ἐκ Κνωσσῶ τῆς Κρήτης παρὰν ἐπὶ τῇ πολιορκίᾳ τῆς Τρωάδος ἔγραψεν ἐφημερίδα ταύτης Φοινικιστί. ἣτις συντάφη αὐτῷ. Πράξις τις ἢ Εὐπραξίς προσέφερεν αὐτὴν τῷ Νέρωνι λέγων, ὅτι εὗρεν αὐτὴν ἐν τῷ ἐκ σεισμῆ ἀνεωχθέντι τάφῳ. ὁ Λ. Σεπτίμιος περὶ τὰς ἀρχὰς τῷ 4 αἰῶνι μετέφρασεν αὐτὴν Λατινιστί. ἐξεδόθη Παρις. 1680 καὶ Ἀμστέδ. 1702. ἦν καὶ Ἑλληνιστί. ὅπερ ἀπώλετο. ἀλλὰ κατ' ἄλλους ἔτος ἔγραψε τὰ μεθ' Ὅμηρον.
- 1205 Δημόδικος καὶ Φήμιος μουσικοί. Ὅμηρ. Ὀδ.
- 1080 Ζωροάστρης Πέρσης φιλόσοφος μάγος. ὁ Ξάνθος παρὰ Πλινίῳ 30 1. λέγει, ὅτι ἦν βασιλεὺς τῆς Βακτρίας 2060 π.χ. ἐπὶ Νίνου. περὶ δὲ τῷ ἐτίετο ἐπὶ Δαρείου, ἐπιδι 639 παρακατιών.
- 1025 Ἄνων Καρχηδόνιος. ὁ περίπλους αὐτῷ τῆς Ἀφρικῆς σώζεται Ἑλληνιστί μεταφρασθεὶς Παλαίφατος περὶ ἀπίστων. ὁ Σουΐδας λέγει, ἦν πρὸ Ὁμήρου. ὅπερ ἀπίθανον. ὅτι δὲ ἱπῆρετο π.χ. εἶναι βέβαιον. διότι καὶ ὁ Βιργίλιος ἀναφέρει αὐτόν. Ἐκδ. Ν. Δέμα 1811.
- Ὡλὴν καὶ Πάμφως οἱ τὰς ὕμνων τῷ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος ποιήσαντες κατὰ Πaus. καὶ Φιλόστρατον.

Π. Χ.

1000 Σύαγρος (Σάτυρος, ἴσως) ἐποποίησε τὰ Τρωϊκά. Αἰλ. 5.

950 Προναπίδης Ἀθηναῖος διδ. Ὀμήρου. κατὰ τὸν Διόδωρον ἐποίησε τὸν πρωτόκοσμον Πελασγικῇ Γραφῇ. Ἀριστεας Προκοννήσιος διδ. Ὀμήρου κατὰ τινὰς Στρεβ. 10. α'.

944 Ἡσίοδος Ἀσκραῖος.

907 Ὀμηρος μητρὸς Κριθηίδος ὁ τὰ πρωτεῖα φέρων πάντων τῶν ποιητῶν παρὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι καὶ εἰς πάντας τὰς αἰῶνας ὡς Βύργερος ὁ Γερμανὸς ποιητὴς λέγει. ὁ δὲ Κλοπτοόκιος λέγει, ὅτι ὁ ἐντελέστατος στίχος, ὅστις εἶναι δυνατόν νὰ ἐφευρεθῇ, εἶναι ὁ Ὀμηρικός. ἔτος καὶ ἀρχηγέτης τῆς γεωγραφικῆς ἐμπειρίας. ἐπταὶ δὲ πόλεις ἐρίζουσιν αἰκιοποιεῖσθαι αὐτόν. κατὰ τὸν Πλέτ. καὶ Ἀριστλ. ἐτάφη ἐν Ἰῶ τῇ νήσῳ, ἧ καὶ ἐγεννήθη.

Κεώφυλος Σάμιος ὁ ξενίσας τὸν Ὀμηρον ποιητὴς. Στρεβ. 14. α'.

895 Ἐρμογένης ἀρχιτέκτων.

765 Λάδιος Αἰτωλὸς ζωγράφος. ἐπὶ Πλινίου ἐσώζοντα εἰκόνες αὐτῆς.

730 Ἀρχίλοχος Πάριος μελωδὸς ὁ πρῶτος, κατὰ Πλίνιον, γράψας περὶ ῥυθμῶν ποιητικῆς καὶ μουσικῆς, τὰ δευτερεῖα φέρων Ὀμήρου. ὁ Ἡρόδ. α'. 12 λέγει, ὅτι ὑπῆρξεν ἐπὶ Γύγου.

718 Ῥοῖκος Φιλκίου καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς Θεόδωρος οἱ Σάμιοι ἀρχιτέκτονες κτίσαντες τὸ Ἡραῖον ἐν Σάμῳ. ἔτος ὁ Ῥοῖκος καὶ Θεόδωρος Τηλεκλέους Σάμιοι πρῶτοι ἐχωνεύσαντο ἀγάλματα χαλκῆ. Πaus. 8. 14.

715 Νουμάς Πομπήλιος ὁ νομοθέτης Ῥώμης.

704 Βέλαρχος ζωγράφος Ἑλλήν. ὁ Κάνδυλος βεῖ Ἀνδρίας ἠγόρασε μίαν εἰκόνα αὐτῆς ἰσοβαρεῖ

Π. Χ.

σταθμῷ χρυσοῦ. αὐτος εἰσήγαγε τὸ πολυχρουν. Πλίν.

680 Τυρταῖος Ἀθηναῖος ποιητής. σώζεται μέρος.

672 Ἀλκμάν Λάκων ποιητής. σώζονται ἀποσπ.

Μεγαλοπυρράτη ποιήτρια.

664 Ζάλευκος νομοθέτης τῶν Λοκρῶν τῆς μεγάλης Ἑλλάδος. ὃν Ἀριστοτέλης, Θεόφραστος, Διόδ. καὶ Στρυβάτιος ἀναφέρουσι. τὰ Σωζόμενα Λεΐψ. 1699.

654 Κλεοφάντης Κορίνθιος ζωγράφος ἀπῆλθεν εἰς Ἰταλίαν μετὰ τῷ Δημαρχάτου πατρὶς Ταρκενίου πρεσβυτέρου.

645 Τέρπανδρος Λέσβιος περίφημος μουσικός. προσέθεσε τῇ τετραχόρδῳ λύρα τρεῖς χορδαίς. διὸ κατηγορήθη ἐπὶ κριτηρίου. ἔτος πρῶτος ἔγραψε κανόνας τῆς λυρικῆς ποιητικῆς.

635 Ζωροάστρης β'. ἐπὶ Κυαζάρου νομοθέτης Περσῶν. συνέγραψε τὴν Ξινδαβέστην. ἣν ἔχουσιν οἱ Πέρσαι καὶ Ἰνδοί. ὁ Γάλλος Ἀγκουετίλος Περζώνιος ἀπελθὼν εἰς Ἰνδίας τῷ 1755 ἔφερεν αὐτὴν εἰς Παρίσια γλώσση Ζεῖδ μεταφράσας αὐτὴν καὶ Γαλλιστὶ συνεργεία τῶν σοφῶν Περσῶν. ἐντεῦθεν μανθάνομεν ἀκριβῶς τὴν ἡλικίαν τῷ Ζωροάστρῃ, ὅτι δὲν ἔζη ἐπὶ Δαρεῖς Ὑστάσπερ.

624 Ἀρίων Κιθαρωδὸς ὁ Μηθυμναῖος. Ἡρόδ. Α. 23.

620 Δράκων ἐν Ἀθήναις ἐκδίδει τὰς θεσμύς.

604 Σαπφώ Λεσβία ἡ ποιήτρια.

Ἀλκαῖος ὁ ποιητής. ὑπῆρξε καὶ ἕτερος τῆς τραγῳδίας κατὰ Σουίδα.

600 Μίμνερμος Κολοφώνιος ποιητής ἐρωτικῶν, συνήθης Σόλωνος. σώζονται ἀποσπάσματα ἐν τοῖς Βρυγικαῖς ἀναλέκτοις.

598 Κάδμος ὁ Μιλήσιος πρῶτος ἱστορικὸς λογογραφικῶς.

Π. Χ.

- 592 Μύσων Στρώμανος Χηνεύς ἀπὸ κόμης τινος Οὐ
ταϊκῆς. συγκαταριθμεῖται καὶ ἔτος τοῖς
σοφοῖς. Λαέρτ. 1. 9.
- Ἐπιμενίδης Φαιστίου. οἱ δὲ Δωσιάδου, οἱ δὲ Ἀγν
σάρχου, Κρής ἀπὸ Κνωσσῶ ἔρχεται εἰς Ἀθή
νας. ἐτελεύτησεν ἐτῶν 157. οἱ δὲ Κρήτες λέ
γουσι 299. Λαέρ.
- 590 Κλέιβουλος Εὐαγόρου Λίνδιος, ἴσως καὶ βεῖ Ῥό
δου. εἰς τῶν 7 σοφῶν. ἡ θυγάτηρ αὐτῷ Κλεο
βουλίνη ἡ ποιήτρια διεδέχθη αὐτόν.
- 588 Ἀνάχαρσις Γνέρου ὁ Σκύθης μητρὸς Ἑλληνίδος
διὸ καὶ δίγλωττος, ἔρχεται εἰς Ἀθήνας Ὀλ
47. ἐπὶ ἄρχοντας Εὐκράτους.
- Τόξαρις Σκύθης ἔρχεται σὺν τῷ Ἀναχάρσιδι
σπουδάσων τὴν ἱατρικὴν.
- 586 Περιάνδρου Κυφέλου ἑνὸς τῶν 7 σοφῶν ἀποβίωσις.
- 585 Βίας Τευτάμου Πριηνεύς ἔζη ἐπὶ Ἀλυάτῃ. Λαέρτ.
- 580 Ὀνατᾶς Αἰγινήτης μέγας ἀγαλματοποιός. Παιουσ
5. 25.
- 579 Αἴσωπος ὁ λογοποιός.
- 568 Χείλων Δαμαγήτου Λακεδαιμόνιος. ἦν γέρον ὅτε
- Αἴσωπος ἤκμαζε κατὰ Λαέρτ.
- 567 Πιττακῆς Ὑβραδίου Μιτυληναίου τελευτῇ.
- 562 Σουαρίων Μεγαρεὺς ἐν Ἀθήναις ἔγραψε πρῶτον
κωμωδίαν ἐπικῶς. ἐ σώζεται.
- 560 Μνήσαρχος Εὐφρόνου λιθογλύπτῃς πατὴρ Πυθα
γόρου.
- 559 Σόλωνος ἀποβίωσις.
- 554 Κτησιφῶν ἀρχιτέκτων.
- 546 Ἀναξίμανδρος Μιλήσιος γνώριμος Θαλοῦ κατὰ
Στράβ. καὶ Πλίνιον ἐφεῦρε τὸν γεωγραφικὸν
Πίνακα. κατὰ Λαέρτιον τὸν γνάμονα ἐπὶ Σκιο
δῆρων στήσας καὶ ὁρσκόπικα, καὶ σφαῖραν

B. X.

προεῖπε τὸν σεισμὸν τῆς Λακεδαιμονίας. νῦν ἑ-
τῶν 64 καὶ μετέπειτα τέθνηκε.

Σπίνθαρος Κορίνθιος ἀρχιτέκτων ἔκτισε τὸν ἐν
Δελφοῖς ναῖν. ὅστις μετὰ διετίαν κατεφλέχθη.

544 Χερσίφραν ἀρχιτέκτων ὁ σχεδιάσας τὸν ναὸν τῆς
Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος.

Θαλῆς ὁ φιλόσοφος θνήσκει 90 εἰς κατὰ Λαέρτ.

542 Ἰππώναξ ἰαμβικὸς ποιητής.

540 Φερεκύδου Συρίου ἀποβίωσις γεννηθέντος Ὀλ. 45.
κατὰ Σουίδα.

536 Κλειόστρατος ὁ τὰ σημεῖα τῶ ζωδιακοῦ εὗρων.

Ἀνακρέων Τύριος. τὰ σωζόμενα αὐτῷ εἶναι μόνον
τινὲς ὠδαί. ἔγραψεν ὅμως πολλά. τέθνηκε 474.

535 Καλλίμαχος Κορίνθιος ἀρχιτέκτων ἐφευρέτης τῆς
Κορινθιακῆς τάξεως.

524 Ἀναξιμένους Μιλησίου μαθητὴς Ἀναξιμανδρου γέν-
νησις. τέθνηκε περὶ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν.

Ξενοφάνης Κολοφώνιος ἔλεγε τὰς κόσμους ἀπίστευ-
τας.

522 Σκύλαξ ἐκ Καρίας. ἔγραψε περίπλουν.

Τολέσιλλα ἀσματοποιὸς Ἀργεῖα. Πάυσ. 2. 20.

516 Ἐκαταῖος Ἠγησάνδρου Μιλήσιος. περιήγησις Ἀ-
σίας. ἔ σώζεται.

512 Φρύνιχος τραγῳδὸς ἐπιδι σχόλ. Ἀριστοφ. Θε-
σμοφ. 171.

508 Μανδροκλῆς Σάμιος ὁ γεφυρώσας τὸν Βόσπορον
ἐπὶ Δαρείου Ὑστάσπου.

500 Πυθαγόρου Σαμίου ἀποβίωσις 80 εἰς. ἤκουσε
Φερεκύδου. σώζονται μόνον τὰ χρυσὰ ἔπη.

Θεανῶ ἡ ποιήτρια γυνὴ, ἡ θυγάτηρ αὐτῷ.

Φωκυλίδης Μιλήσιος ποιητής. αἱ σωζόμεναι πα-
ρανήσεις νομίζονται νύθοι.

Ζάμολξις Θεράξ μαθητής, καὶ οἰκέτης Πυθαγόρου
κατὰ Λαέρτιον. πρῶτος νομοθέτης Σκυθῶν κα-
τὰ τὸν Ἑλλάνικον τῷ Σουίδα. ἦν Ἑλλην. ὁ Ἡ-

Π. Χ.

ρόδ. ὑπολαμβάνει αὐτὸν πολλῶ ἀρχαιότερον
τῷ Πυθαγόρου. 4. 96.

Ἀλκμαίων ὁ Κροτωνιάτης ἐπὶ γέροντι Πυθαγόρῳ
κατὰ τὸν Ἀριστλ. Μεταφυσ. Ε'.

Ἡράκλειτος Βλύσωνος Ἐφέσιος ἀκμάζει. ἔγραψεν
ἄσαφῶς περὶ φύσεως. τέθνηκεν ἐξηκοντέτης
ἰδρωπικός.

499 Μυρτίς ποιήτρια ἡ διδάσκαλος Πινδάρου καὶ
Κορίνης.

496 Ἑλλανίκου Λεσβίου τῷ ἱστορικῷ γέννησις.

495 Ὀκελος Λουκανὸς Πυθαγόρειος περὶ τῷ παντός
φύσεως. σώζεται. Βερλ. 1762. Παρισ. 1768.

488 Γοργίας Λεοντίνος ῥήτωρ.

484 Ἡροδότου Ἀλικαρστέως γέννησις, πατρὸς τῆς ἱ-
στορίας.

479 Κομφουτίου Κινέζου θάνατος. κατὰ τὸν Βολτῆρον
ὑπῆρξε πχ. 600.

478 Ἐπίχαρμος Κεῖος Πυθαγορικός ἐν Συρακῇσιν Φε',
μᾶλλον δὲ ποιητής. ἐτελειοποίησε τὴν Κωμω.
δίαν. κατὰ τὸν Ἀριστλ. καὶ Πλίνιον ἔτος ἐξεύ-
ρε τὸ θ. καὶ χ.

470 Θουκιδίδου Ὀλόρου Ἀθηναίου γέννησις, ἡ δὲ τελευ-
τὴ. 411. Ἐκδ. Ν. Δέκα 1805.

Σοφοκλῆς Σοφίλου ἀρχεται τραγωδίας.

469 Σιμωνίδου Κεῖου ποιητῷ τελευτὴ. γέν. 559. κατὰ-
τινας ἔτος ἐξεύρε τὰ 4 Γράμματα τὰ ἀποδι-
δόμενα τῷ Παλαμῇδῃ ἢ τὰ Ζ. Η. Ψ. Ω.

466 Ἀναξαγόρου Ἡγησιβέλου, ἡ Εὐβέλου Κλαζομε-
νίου ἀποβίωσις 72 ἐτῶν. προεῖπε τὸν ἔρανοπε-
τῇ λίθον ἐξ ἡλίου παρὰ Αἰγὸς ποταμῶ. πρῶ-
τος εἶπεν, ὅτι ἡ Σελήνη οἰκεῖται, ὅτι τὰ οὐ-
ράνια σώματα συνεχόμενα ἐκ τῆς περιδιήσεως
ἐπίπτουσιν. ὁ Περικλῆς μαθητὴς αὐτῷ. Λαέρ.

464 Πανύσις ὁ Πελοπάρχου ἐκ Θουρίου. εἰκάζεται

I. X.

συγγενῆς Ἡροδότου. Φέρει τὰ δευτερεῖα τῷ Ἡσιόδῳ. ἐποποίησεν Ἡράκλεια καὶ Ἰωνικά. ἀναφέρεται παρὰ τῷ Ἀθηναίου καὶ τῷ Πανυσ.
10. 8 καὶ Σοῦδα.

463 Πλάτων ποιητής. σώζονται ἀποσπάσματα.

460 Παρμενίδης Ἐλεάτης μαθ. Ξενοφάνους ἀκμάζει. κατὰ τὸν Λαέρτ. ὑπῆρξεν Ὀλ. 69. ὁ Πλάτων δὲ λέγει, ὅτι νέος ὁ Σωκράτης γέροντι τῷ Παρμενίδει ὠμίλησε.

Ζήνων Ἐλεάτης μαθητής αὐτοῦ.

457 Λίβων ἀρχιτέκτων.

456 Λίσχylου τραγικῆ ποιητῆ ἀποβίωσις 70 τῆς.
ἦν ἐξ Ἐλευσίνος.

Ἱπποκράτους Ἡρακλείδου Κώου περιφήμου ἱατρῆς γέννησις. ὅστις ἐν Λαρίσση ἀπεβίωσε.

450 Πινδάρου Θηβαίου τῆ ποιητῆ ἀποβίωσις, γεννηθέντος 520.

Κορίνη, καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς Κλεοβουλίνη συμμεθήτρηται Πινδάρου ἀκμάζουσιν. ἄλλοι δὲ, ὅτι ἦν ἡ διδ. αὐτῆς.

Βακχυλίδης ὁ ποιητής.

Λέγγος ποιητής. ἔ τὰ κατὰ Δάφνην καὶ Χλόην.

Ἀγάθαρχος πρῶτος ζωγράφος θεατρικῶν σκηνῶν. συνέγραψε καὶ κανόνας περὶ τέτων.

Ἀρχέλαος Ἀθηναῖος ἢ Μιλήσιος ὁ ἀκῆσας Ἀναξαγόρου, διδάσκαλος Σωκράτους. πρῶτος εἶπεν, ὅτι ὕδωρ καὶ αἷρ εἰσὶ τὸ αὐτὸ στοιχεῖον, καὶ ἡ φωνὴ πληξίς αἴρος. Λαέρτ.

Τιμόθεος Μιλήσιος διθυραμβωδὴς, καὶ μουσικὸς ἐζησεν 90 ἔτη. συνέγραψεν ἑκ ὀλίγα ποιητικὰ καὶ μουσικὰ κατὰ Σοῦδαν καὶ Στεφ. Βυζ. προσέθεσε ταῖς 7 χορδαῖς τῆς λύρας 4. διὸ κατεγνώσθη. Πανυσ. 3. 12.

448 Θέογνις Μεγαρεὺς ἐξ Ἀττικῆς ἐχὶ Σικελίας ὡς

H. X.

ὁ Σουίδας λέγει. σώζονται γνωμικά. ὑπῆρξαν
καὶ ἄλλοι Θεόγνιδες.

Τίμαιος ὁ Λοκρὸς διδάσκαλος Πλάτωνος. περὶ
παντὸς φύσεως. Παρισ. 1763. διίσχυρίζονται
τινες, ὅτι νόθον.

445 Φειδίας Χαρμίδου Ἀθηναῖος ὁ μέγας Ἑρμογλύφος
τῷ 452 ὤξετέλεσε τὸν Ὀλύμπιον Δία. ὁ Πλίνιος
λέγει, ὅτι ἦν καὶ ζωγράφος.

Ἐμπεδοκλῆς Ἀκρεγαντῖνος ἀκμάζει. ἀποσπάσματα
τα περὶ φύσεως παρὰ Στ. Φ. 1573. περὶ
σφαίρας, Παρισ. 1582. καὶ Δρέζδ. 1711.

442 Ἴκτινος, Καλλικρέτης καὶ Μησικλῆς ἀρχιτέκτονες
τῷ Παρθενῶνος ἐν Ἀθήναις.

Ἀσπασία ἐκ Μιλήτου τῆς Ἰωνίας γυιὴ Περικλέ-
ους, καὶ τὴν ῥητορικὴν διδάσκαλος.

440 Ἡρόδικος, καὶ Πρόδικος Ἱατροί.
Μέλισσος Σάμιος. παρὰ Συμπλίκιῳ ἀποσπάσματα
Πρωταγόρας Ἀβδηρίτης μαθητὴς Δημοκρίτου.

436 Ἰσοκράτους Θιοδώρου τῷ ῥήτορος γέννησις. θνή-
σκει 337 π.χ.

432 Μέτων ὁ τῷ Πausanias ὁ περικλῆς ἀστρονόμος
ἄρχεται τῆς ἐννεαδικαετηρίδος αὐτῷ.

430 Πολύκλετος Σικυώνιος μέγας Ἑρμογλύφος κατε-
τὸν Πλίνιον. ἐν ἔργῳ αὐτῷ ἐλέγεται κανὼν
διότι ἦν ὁ ὑπογραμμὸς τῷ ἀνθρωπίνου σώματος
Μύρων Ἀθηναῖος. ὅστις ἐποίησε τὸν βῆν, τὸ ἐ-
πίδειγμα τῆς τέχνης.

Πρόδικος Χῖος σοφιστὴς ἰδιωφελὴς ἐς ἄκρον. ἔλε-
γεν, ὅτι καὶ οἱ θεοὶ ἔδεν ἀνευ τῆς αὐτῶν ἀ-
φελείας ποιῆσαι.

428 Πλάτωνος γέννησις. τέθνηκεν Ὀλ. 108 α'.

422 Πολύγνωτος ζωγράφος πε-
ρίφημος. } τὴν ποικίλην στοάν
Πάναγνος ὡσαύτως

Π. Χ.

420 Θεαίτητος Ἀθηναῖος μαθητὴς Σωκράτους μαθηματικὸς συγγραφεὺς. Σουῖδ.

410 Ἀντιφὼν Ἀθηναῖος ῥήτωρ μέγας. ἔτος πρῶτος ἐκανόνισε τὴν τέχνην ταύτην.

Γαβρίας μυθοποιός.

407 Εὐριπίδης ποιητὴς Θάνατος ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιγόνου.

404 Ἀπολλόδωρος ζωγράφος.

402 Λυσίας Κεφάλειος ὁ ῥήτωρ ἐν Ἀθήναις. ἐγεννήθη ἐν Συρακούσῃς 456 π.χ.

Γλαῦκος φιλόσοφος ἀδελφὸς Πλάτωνος.

Ἀρχύτας Ταραντῖνος ὁ φίλος Πλάτωνος ἀκμάζει. ἴδον τὴν ἐκ μαρμαρίου αὐτῆς προτομὴν ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Καπιτωλίου τῆς Ῥώμης. Φορεῖ διάδημα ὡς τὸ νῦν Σαρίκι τῆς Ἄγκρας δεξιῶς ἐκκερμαμένης.

400 Φαίδων Ἠλείος ἀκροατὴς Σωκράτ. διαλόγου. Λαέρτ. Κρίτων Ἀθηναῖος. διάλογος. ἐπεμελήθη Σωκράτους. αὐτόθι.

Φιλόλαος Κροτωνιάτης μαθητὴς Ἀρχύτα κατὰ Λαέρτιον. ἐδόξαζε τὴν κίνησιν τῆς γῆς. τὰ βιβλία αὐτῆς ἠγέρεται ὁ Πλάτων ἵνα γράψῃ τὸν Τίμαιον.

Ἀρχίστρατος φίλος τῆς υἱᾶς Περικλέους. ἐποποίησεν τὴν γαστρονομίαν, ἥτοι μαγειρικὴν.

Ἀναξιμένης Λαμψακηνὸς ἱστορικὸς ἕως τῆς μάχης Μαντινείας, κατὰ Διόδ.

397 Ἰσαῖος ἐκ Χαλκίδος ῥήτωρ. διδάσκαλος Δημοσθένους. Ἀστυδάμης τραγωδοποιός. Διόδ.

396 Θεμιστογένης Συρακούσιος περὶ Κύρου, καὶ ἄς αὐτὸν πεσώθησαν οἱ Ἕλληνες. τέτονι ὁ Ξενοφὼν μνησθῆναι ἐν Βιβ. γ. κεφ. α'.

Αἰσχίνης ὁ Σωκρατικός. Λείψ. 1566.

Ἀριστοφάνης κωμικός. ἔγραψε κωμωδίας. ὁλόκληραι σώζονται.

Π. Χ.

Ἀρίστιππος Κυρηναῖος.

Τιμόθεος Φιλήσιος, Τηλέστης Σελινέντιος, Πάλλειδος ὁ ζωγράφος καὶ μουσικὸς οἱ ἐπισημότατοι διθυραμβοποιοὶ κατὰ Διόδ.

395 Κέβης μαθητὴς Σωκράτους. ὁ πίναξ αὐτῷ σώζεται.

392 Φερεκύδου Ἀθηναίου ἱστορικῷ ἀποβίωσις. νεώτερος τῷ Συρίου κατὰ τὸν Στρεβ. 10. 5.

390 Δημοκρίτου Ἀβδηρίτου ἀποβίωσις γεννηθέντος 499 π.χ. ὁ μέγας διάκοσμος αὐτῷ ἐτιμήθη 500 Ταλάντων. τὸν μικρὸν συνέταξε 730 μετὰ τὰ Τρωϊκά ἐν τῇ νεότητι αὐτῷ.

Ἐφορος ἱστορικὸς ἀκμάζει, μαθητὴς Ἰσοκράτους.

383 Ἀριστοτέλους Νικομάχου Σταγειρίτου γέννησις. Φερωνύμως ἐπεκλήθη ὁ φιλόσοφος. θάνατος 320 π.χ. ἦλθε πρὸς Φίλιππον Ὀλ. 109 β. εἰς Ἀθήνας Ὀλ. 111. β. Χαλκίδα 114 γ. κατὰ Λαίερτ. κατὰ δὲ τὸν Ἀλικαρν. ἐγεννήθη 380 π.χ.

380 Διοκλῆς Καρύστιος ἰατρὸς ἀκμάζει. ἔτος ἐφύργεν ὄργανον τῷ ἐξάγειν τὰ βέλη ἐκ τῶν πληγῶν. Φιλοξένου Κυθηρείου ἀρίστου διθυραμβοποιοῦ θάνατος ἐπὶ ἄρχοντος Πυθίου.

377 Ζεῦξις ζωγράφος ἐξ Ἡρακλείας τῆς μεγάλης Ἑλλάδος ἠπάτησε τὰ πτηνὰ καὶ ἠπατήθη ὑπὸ τῷ Παρξάσιου. ἐπέγραψεν ἐπὶ τῷ ἀθλητῷ αὐτῷ τὸ „μωμήσεταιίτις μᾶλλον ἢ μιμήσεται. ἐζωγράφει καὶ μονοχρώματα. Πλιν. 35.

377 Ἀναξανδρίδης ὁ κωμικὸς νικᾷ ἐπὶ Καλλίῃ ἄρχοντος.

375 Δημοσθένους γέννησις ἐν Ἀττικῇ. θνήσκει 320 π.χ. Παρξάσιος Ἐφέσιος ζωγράφος.

Θυμάνδης Σάμιος ζωγράφος ἐφάμιλος αὐτῷ.

373 Ἀστυδάμας δραματοποιὸς ἐν Ἀθήναις νικᾷ ἐπὶ ἄρχοντος Ἀσαιῆ. ἐνίκησε δεκαπεντάκις Διόδ. 15.

Κ.

70 Κτησίας Κνίδιος ἰατρὸς Ἀρταξέρξου τῆ Μνήμονος καὶ ἱστορικός. παρὰ Φωτίῳ ἀποσπάσματα καὶ ἄλλοις.

Ἀντισθένης Ἀθηναῖος πρῶτος Κυνικός φιλόσοφος ἀνιμάζει. σώζεται τέττου ὁ Αἴας καὶ Ὀδυσσεύς. ἅπερ καὶ ὁ Λαέρτιος ἀναφέρει, παρὰ Ἀλδῆ 1513.

Διογένης Ἰκεσίου Σινωπεύς. ἄδεται, ὅτι τέθνηκεν αὐθήμερόν τῷ μεγάλῳ Ἀλεξάνδρῳ.

Στησίχρος ποιητὴς ἐν Ἀθήναις νικᾷ τὸ δεύτερον. σώζονται ἀποσπάσματα. ἦλθεν εἰς Ἑλλάδα ἐκ Σικελίας 486. ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκράτους.

50 Πάμφιλος Μακεδὼν ζωγράφος διδάσκαλος Ἀπελλῆ ἐν τῇ σχολῇ τῆς Σικυῶνος.

Πραξιτέλης ὁ περίφημος Ἑρμογλύφος ἀνιμάζει. ἡ γυμνὴ Κνίδιος Ἀφροδίτη αὐτῷ, ὡς λέγει ὁ Πλίνιος, ἦν τὸ ὡραιότατον ἐν τῷ κόσμῳ ἄγαλμα. κατὰ τὸν Ἀθηναῖον 13 Φρύνη ἡ ἑταῖρα ἡ ἐρωμένη αὐτῷ ἦν αὐτῆς τὸ πρωτότυπον. ἄλλος εἶναι ὁ ἐπὶ τῇ Πομπηίου κατασκευάζων τὰς ἀργυρεῖς καθρέπτας. καὶ ἄλλος ὁ συγγραφεύς.

59 Ξενοφῶντος Γρύλλου Ἀθηναίου τῆ ἱστορικῆς θάνατος. ἀνέβη πρὸς Κῦρον 401.

56 Σάτυρος ἀρχιτέκτων.

50 Πραξαγόρας Κῶος ἰατρὸς, καὶ ἀνατόμος διδ. Ἡεροφίλου. ἀνεκάλυψεν, ὅτι διαφέρουσιν αἱ φλέβες τῶν ἀρτηριῶν.

Σκόπας ὁ καὶ Σκώπας Πάριος Ἑρμογλύφος συνειργάσθη τὸ Μουσώλειον τῆς Ἀρτεμισίας καὶ τὸν ναὸν τῆς Ἐφέσου.

Πύρρων Ἡλεῖος ἀρχηγὸς τῆς Σκεπτικῆς αἵρέσεως.

Εὐδόξου Κνιδίου θάνατος. ἐτελειοποίησε τὸ θεώρημα τῶν κωνικῶν τομῶν καὶ ἔδειξε τὰς κινήσεις τῶν Πλανήτων. ἠθελα, ἔλεγε, πλησιάζει τῷ ἡλίῳ ἵνα παρατηρήσω αὐτὸν ἂν καὶ καταφλεχ-

Π. Χ.

- Θῶ ὡς ὁ Φαέθων. ὁ Κικέρων ἐκθειάζει αὐ-
τὸν ὡς τὸν μέγιστον ἀστρονόμον. Ἄρατος ὁ
ποιητὴς ἐκ τῆ περὶ τῶν φαινυμένων συγγράμ-
ματος τέτου συνέγραψε ποίημα. τὰ συγγράμ-
ματα τῆ ἀστρολόγου τέτου, Φεῦ, εἰ σώζονται.
- 344 Σπεύσιππος Ἀθηναῖος διαδέχεται τὴν σχολὴν
Πλάτωνος. ὁ Ἀριστοτέλης ἠγάρασε τὰ αὐτῶ
συγγράμματα.
- 341 Ἐπικέρου Νεσκλέους Ἀθηναίου γέννησις, καὶ θά-
νατος 270. καθηγήσατο 32 ἔτη. 14. εἰς τὴν Φι-
λοσοφίαν ἤρξατο.
- 340 Ἀριστόξενος μαθητὴς Ἀριστοτέλους. στοιχεῖα ἀρ-
μονίας. σώζονται παρὰ Μαιβωνίαν.
- 338 Ζινοκράτης Χαλκηδόνιος διαδέχεται τὸν Σπεύσιππον
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. καθηγήσατο δὲ 25 ἔτη. Ἀρέστ.
Παυσίας ζωγράφος μαθητὴς Παμφίλου τὴν καυ-
στικὴν γραφὴν ἠδουκίμησε.
- Ἀνάξαρχος Ἀβδηρίτης φιλόσοφος.
Θεόπομπος Χίος ἱστορικός, μαθητὴς Ἰσοκράτους.
εἰ σώζονται. ἤρξατο εἰ ὁ Θεουκλίδης ἔληξε.
- Λίσχυνης ὁ ῥήτωρ ὁ κατὰ Δημοσθένους.
- 331 Δινοκράτης ἀρχιτέκτων.
- 330 Ἀπελλῆς Ἐφῆσιος ὁ περικλείεστος τῶν ζωγράφων
ἐκ τῆς σχολῆς τῆ Παμφίλου. συνέγραψε πε-
ρὶ τῆς τέχνης ταύτης κατὰ τὸν Πλίνιον.
- Πυθίας ἐκ Μασσαλίας ὁ γεωγράφος. πρῶτος ὅστις
ἀστρονομικῶς συνέγραψε Περίπλουν. οἱ σχολια-
σταὶ τῆ Ἀπολ. Ῥοδίου Μαρκιανὸς καὶ Γεμινὸς
αἰαφέρουσι τὰ συγγράμματα αὐτῶ, καὶ ὁ
Στράβων καὶ Πλίνιος.
- Νέαρχος. περίπλουν.
- Ἡρακλείδης Ποντικός φιλόσοφος. σώζονται ἀποσ-
πάσματα, ὅμως νομίζονται νόθα. ἄλλος δὲ
ὁ γεωγραφικός.

Π. Χ.

Χειροκράτης ἀρχιτέκτων. κατὰ τὸν Στρεβ. ιδ'. ἡ
 τέτου ἔργον εἶπαι ὁ ναὸς τῆς Ἐφύσου καὶ ἡ
 κτίσις τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ αὐτὸς ὑπεσχέθη
 τῷ Ἀλεξ. ἵνα διασκευάσῃ τὸν Ἄθω εἰς αὐτόν.

328 Κράτης Θηβαῖος Κυνικός Φιλόσοφος σὺν τῇ γυνὴ
 αὐτῇ Ἰππαρχίᾳ.

Καλλισθένης ἀνεψίος Ἀριστοτέλες. Φονύεται ὑπὸ τῷ
 μεγ. Ἀλεξ. ὡς αὐτῇ ἐπίβουλος συλληφθεὶς ἐν
 Καριάταις. Στρεβ. ιι. 21.

Λύσιππος Σικυώνιος Ἑρμογλύφης ὁ ποιήσας τὸν
 μέγαν Ἀλέξανδρον.

327 Πυργοτελής ὁ γλύπτης τῆς εἰκόνος τῷ μεγάλῳ
 Ἀλεξάνδρῳ ἐν πολυτίμῳ λίθῳ.

320 Πρωτογένης Καύνιος ὁ περίφημος ζωγράφος ποιή-
 σας τὸν Ἰάλυσσον, φίλος Ἀπελλῆ.

Τιμόθεος Θηβαῖος μουσικός, ὅστις ἐπὶ τῷ γάμῳ
 τῷ Ἀλεξάνδρῳ διὰ τῷ Φρυγίᾳ μέλεις διήγειρε τὰς
 ἀκρατάς εἰς τὰ ὄπλα.

Δικαίερχος Μισσηνὸς Λακεδαιμόνιος ἀκροατὴς
 Ἀριστοτέλους. ὁ Κικέρων ἀναφέρει αὐτῷ τὰ
 συγγράμματα.

313 Πολέμων Ἀθηναῖος διαδέχεται τὸν Ξινοκράτην
 ἐν Ἀκαδημίᾳ.

305 Λαμία Ἀθηναῖα ἡ περίφημος αὐλῶδος καὶ καλ-
 λίμορφος ἑταῖρα.

Διόγιητος ἀρχιτέκτων.

304 Μεγασθένης. ὃν παρὰ τῷ Στράβωνος καὶ Ἀρι-
 νῷ γινώσκομεν.

300 Κόνων Σάμιος ἀστρονόμος καὶ ἱστορικός παρὰ Φωτίῳ.
 Σιμμίας Ῥώδιος ποιητής. τὰ σαζέμενα αὐτῷ εἰσὶ
 γρίφοι, οἷον τὸ ὦν, ἡ πτέρυξ. κ.τ. ὑπῆρξεν καὶ
 ἄλλος Θηβαῖος φίλος Σωκράτους γράψας φι-
 λοσοφικὰς διαλόγους. ὃν ἀναφέρει οὖν ὁ Λαέρτ.
 Πλάτων, Αἰλιανὸς, Πλέταρχος, καὶ Ἰουλιανὸς.

Π. Χ.

Ἡρόφιλος ἰατρός, ἀνατόμος καὶ βοτανολόγος. πρῶτος ἔγραψε περὶ ῥυθμῶ τῶν σφυγμῶν.

Δημήτριος Σκήψιος ὁ γραμματικὸς ὁ τὸν Τρωικὸν διάκοσμον ἐξηγησάμενος κατὰ Στεβ. γγ. 1

Θεόδωρος Κυρηναῖος ὁ ἄθεος ἀκροατὴς Κράτητος καὶ Ἀριστίππου.

Εὐήμερος ὁ ἱστορικὸς ὁ δαπάνη τοῦ Κασσάνδρου περιπλεύσας τὸν μεσημβρινὸν Ὠκεανόν. ἔγραψεν ἱερὰν ἀναγραφὴν.

Βίων Βορυσθενίτης Κυνικὸς Φιλόσοφος.

296 Ἀρκεσίλαος Αἰολεὺς ὁ κατάρξας τῆς μέσης Ἀκαδημίας διεδέχθη τὸν Κράντορα.

288 Εὐκλείδης Ἀλεξανδρεὺς σχολαρχεῖ αὐτῷ. σώζονται στοιχεῖα μαθηματικῆς. ἄλλος εἶναι ὁ τῆς Μεγαρικῆς κατάρξας.

287 Ἀρχιμήδους Συρακουσίς τῷ περιφώνῃ μαθηματικῇ γέννησις. 40 μηχανικὰς ἐφευρέσεις αὐτῷ ἐπαριθμῶσιν οἱ ἀρχαῖοι. τῷ 212 ἐφονεύθη φθέρας τὸν στόλον τῷ Μαρκέλλου διὰ καυστικῶν ὑέλων, διὰ Μηχανῶν δὲ κατὰ Πλούτ. τὰ σώζόμενα, Βασιλεία 1554 Λονδ. 1676.

286 Δημήτριος Φαληρεὺς θν. σώζεται τὸ περὶ Ἑρμηνείας αὐτῷ Λειψ. 1773. ἀλλὰ θέλουσιν, ὅτι ἄλλου Δημητρίου. ὥστε ἐκ τῶν πλείστων αὐτῷ συγγραμμάτων ἔδεν σώζεται.

Μένανδρος Ἀθηναῖος ὁ τῆς νέας κωμωδίας, θνήσκει.

285 Θεοφράστου Ἐρεσίου θάνατος. διεδέχθη τὸν Ἀριστοτέλην. σώζεται τὸ περὶ φύσεως ἱστορίας Ἀμσ. 1644 περὶ λίθων. Λουγδ. 1647. περὶ ἀνέμων καὶ ὑδάτων καὶ πνευμάτων, χειμῶνος καὶ εὐδίας. Χανάου 1605. τέτου καὶ τὸ περὶ πυρός, ὁσμων καὶ ἰχθύων. οἱ σωζόμενοι ἡθικοὶ αὐτῷ χαρακτηριστὲς νομίζονται ἀπόσπασμα μεγάλου τινος συγγράμματος. ἐν δὲ Ἑνετίᾳ με-

Π. Χ.

τὰ τὰ Φυσικά ἀποσπάσματα ἐγυῶνθη καὶ
τὸ περὶ αἰσθήσεων 1551 καὶ 1552.

Στρατῶν Ἀρκεσίλαε Λαμψακηνὸς διεδέχθη αὐτόν.

- 284 Βηρόζης Βαβυλώνιος. ἀποσπάσματα ἐκ τῆς Χαλ-
δαϊκῆς ἱστορίας αὐτῆ παρὰ Εὐσεβίου καὶ Ἰω-
σήφω. ὑπῆρξε καὶ ἄλλος πρὸ τῶν Τρωϊκῶν
ἀστρονόμος.

Νηλεὺς Κορίσκου ὁ κληρονομῆσαι τὰ Θεοφράστου
βιβλία. συμβουλή αὐτῆ συνεστάθη ἢ ἐν Ἀ-
λεξανδρείᾳ βιβλιοθήκῃ.

Λυκίφρων ἐκ Χαλκίδος ποιητής. σώζονται τινε.

- 283 Ποσίδιππος Κυνίσκου ἐκ Κασσάνδρας τῆς Μακε-
δονίας κωμικὸς παρ' Ἀθηναίων Πολυδ. καὶ Σειδά.

- 280 Τίμων Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεύς ἐπὶ Πύρρωνος.

- 279 Ποταίων Ἀλεξανδρεὺς ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλητικῆς
Φιλοσοφίας.

- 274 Ἰησοῦς Σειράχ μετέφρασε τὴν Σοφίαν τῆ πάπ-
που αὐτῆ Σειράχ.

- 272 Μάνεθωσ Αἰγύπτιος ἀρχιερεὺς ἐν Μένδῃ ἢ Ἡλιο-
πόλει. κατὰ τὸν Λαέρτιον ἐν προοιμίᾳ ἔγραψε
φυσικῶν ἐπιτομὴν καὶ ἑτέρα. ἀλλ' ἔ σώζονται.
ἀναφέρει αὐτόν ὁ Ἰώσηπος καὶ Σύγγελος. σώ-
ζονται δὲ τὰ ἀποτελεστικά δηλ. περὶ δυνά-
μεως τῶν ἀσέρων Ἑλληνολατινιστὶ Λουγδ. 1698.

- 270 Ζώϊλος κατὰ τῆς πλείστους ἐξ Ἀμφιπόλεως τῆς
Μακεδονίας κριτικὸς Ὁμήρου. διὸ ἐπωνομάσθη
Ὁμηρομάστιξ. ὁ Βιτρεβίος διηγεῖται, ὅτι πτω-
χεύσας ἱκετεύει Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον.
ὅστις ἀποκρίνεται αὐτῷ „ὁ Ὁμηρος αἰῶνας
θρέφει τοσούτον κόσμον. σὺ δὲ ἐκείνου ὑπέρε-
ρος μὴδὲ ἑαυτὸν θρέψαι δύνασαι.“ ὑπῆρξε καὶ
σύγχρονος Δημοσθένους ἔτι ὢν νέος.

Ἀρατος ἐκ Κιλικίας ἔγραψε ποιητικῶς τὰ Φαινόμενα
(ἀστρονομ.) ἐξεδόθη ἐν Παρισίοις 1559 καὶ 1772.

Π. Χ.

- 268 Λύκων Ἀστυνάνκτος Τρωαδούς διαδέχεται τὸν Στράτονα ἐν Ἀκαδημία βιάσας μέχρι 225 π.χ.
- 264 Ἀρίσταρχος Σάμιος ἀστρονόμος ὁ ἀνακαίνισας τὴν δόξαν τῷ Πυθαγόρου, ὅτι ἡ γῆ φέρεται περὶ τὸν ἥλιον. εὗρε τὴν ἀπόστασιν τῷ ἡλίου διὰ τῆς διχοτομίας τῆς σελήνης, καὶ ὅτι ἡ σελήνη μικροτέρα τῆς γῆς. ταῦτα σώζονται Ὁξων. 1688. ὑπῆρξε καὶ ἄλλος Σαμοθραῖς ἐπὶ Πτολ. Φιλαδέλφου πολλὰ συγγράψας μὴ σωζόμενα.
- 260 Ζηνόδοτος Ἰφέςιος μαθητὴς τῷ Φιλώτα Βιβλιοθηκῆριος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ Πτολ. Φιλαδέλφῳ. πρῶτος κατὰ τὸν Σκίδαν ἐπεδίδρασε τὸν Ὅμηρον. ὁ Εὐστάθιος συχναῖς αὐτὸν ἀναφέρει.
- 256 Φίλιππος Συρακῆσιος ῥήτωρ καὶ ἱστορικός. ὑπῆρξε καὶ ἄλλος ἐπὶ Πλάτωνος. περὶ 8 ὁ Διόδ. λέγει, ὅτι κατέστρεψε τὴν ἱστορίαν αὐτῷ Ὁλ. 104.
- Ζήνων Μιασέω Κιττίους ἀπὸ Κύπρου γηράσκει. ἀκροατὴς Κράτητος, Στίλπωνος, Ξενοκράτους καὶ Πολέμωνος, ἐξ ἐμπείρου Φιλόσοφος. 58. ἔτη κατηγήσκητο. ἐτμήθη παρ' Ἀθηναίων χρυσῷ τεφάνῳ. πολλὰ συνέγραψε. κατὰ Διόγ. ἐζησεν 98 ἔτη.
- 252 Θεόκριτος τῷ Περικλεῖ ἐκ Συρακουσῶν ἢ Κεῖος ὁ τῶν Εἰδυλλίων περικλεῆ ποιητής, κάτοικος Συρακυσῶν. ἔγραψε Δωρικῶς, εἴς τε δὲ καὶ Ἰωνικῶς. ἡ ἀριστεία ἐκδοσις αὐτῶν εἶναι ἢ ἐν Λαγῷ. 1779.
- 247 Μιλαμπος ἱερογραμματεὺς. ἡ περὶ παλμῶν μαντικὴ αὐτῷ πρὸς Πτολεμαῖον Φιλάδελφον ἐξεδόθη Φραγκῶ. 1587. καὶ Ἀλγεμβ. 1780.
- Καλλίμαχος Κυρηναῖος, ποιητής. τὰ σωζόμενα παρὰ Στεφ. 1554. καὶ Παρισ. 1675 Λαγῷ. 1761. Λαγῷ. 1741.
- 243 Ἀπολλωνίου ἐκ Κιλικίας. τὸ ἐξαιρετικὸν αὐτῷ σύγγραμμα, τὰ κωμικά.

Π. Χ.

- 242 Ἀπολλώνιος Ῥόδιος μαθητὴς Καλλιμάχου, Ἀργοναυτικά. Στρασβ. 1780.
- 240 Λακύνθης Κυρηναῖος ὁ διαδοχθὴς ἐν Ἀκαδημία τὸν Ἀρκισίλαον, καὶ τῆς νέας Ἀκαδημίας κατάρξας. μετὰ 26 ἔτη παραιτήσεν αὐτὴν τῷ Εὐάνδρῳ. τῆτον διεδέξτο Ἠγησίπους, ἀφ' οὗ Καρνεαδῆς. Λαέρτ.
- 234 Κτητίβιος ἀρχιτέκτων.
- 233 Ἐννιος Καλαβρινός, ποιητὴς καὶ ἱστορικός. ἔτος ἐδίδαξε τὸς Λατίνους τὸν ἑξάμετρον.
- 232 Θεωδωρίδης (ἴσως Διολεὺς) ποιητὴς ἐπιγραμμάτων. ὁ Μελέαγρος ἐξίδωκεν αὐτά. ἐβίω μεταξὺ Ὀλ. 69. καὶ 170 ὁ δὲ Σναΐδερς διίσχυρίζεται, ὅτι ἐβίω νῦν.
- 220 Δῆρις Σάμιος.
- 218 Ἀρχάγαθος Λυσαιίου Πελοποννήσιος πρῶτος ἰατρός ἐν Ῥώμῃ.
- 204 Πολυβίου Λυκέρτα Μεγαλοπολίτου τῷ περιφήμου ἱστορικῷ γέννητις. ἀποβίωσις δὲ 121 π.χ. ἐκδοσις Λ.ψ. 1789.
- Φιλόχορος Ἀττικὸς ἱστορικός. σώζονται τινα.
- Χρυσίππε Ταρσέως Θάνατος τῷ μαθητῇ Ζήνωνος καὶ Κλεανθου. ὑπὲρ 700 συγγράμματα ἔγραψε κατὰ Λαέρτ. καὶ μόνον ἀποσπάσματα ἔχομεν.
- 200 Σαλπίων Ἀθηναῖος Ἑρμογλύφος.
- Πολέμων Εὐήγητου περὶ τὸν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων. ὃ σώζεται.
- Ἀριστοφάνης Βυζάντιος ὁ εἰσαγγαγὼν τὴν προσαδίαν.
- 195 Παναίτιος Ῥόδιος ὁ νεώτερος, Στωϊκός, διδύσκαλος Μνησάρχου, Προσιδανίου, καὶ Σκιπίωνος κατὰ τὸν Κικέρωνα. ἐκ τῶν πολλῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ σώζονται πλεονεχίαι τοῖς ἀρχαίοις μόνον ἀποσπάσματα.
- 192 Ἐρατοσθένους Φιλοσόφου Κυρηναίου Βιβλιοθηκαρί-

Π. Χ.

- ου Ἀλεξανδρείας θάνατος, γεννηθέντος 272 π.χ. μέγας γεωγράφος καὶ μαθηματικός. ὅστις τὰ ὕψη τῶν πόλων ἐσημείωσε, καὶ τὸν ὄγκον τῆς γῆς. εὗρε καὶ τὴν λοξότητα τῆς Ἐκλειπτικῆς. ὁ Στράβων ἐν τοῖς μάλιστα μετέρχεται αὐτὸν λέγων αὐτὸν γνῶριμον Ζήνωνος. ἐκ τῶν συγγραμμάτων αὐτῆς σώζονται οἱ καταστερισμοὶ Ἀμστελδ. 1688 Παρισ. 1630. Ὁξων. 1672.
- 274 Φίλων Βυζάντιος μαθηματικός. ἐν τῇ Συλλογῇ τῆς Θηβειότου σώζονται τινὰ αὐτῆς πολιορκητικὰ καὶ λιμένων. τὸ δὲ ἀποδιδόμενον εἰς αὐτὸν περὶ τῶν 7 θεαμάτων ἐξέδωκεν ὁ Ἀλλάτιος ἐν Ῥώμῃ 1690.
- 160 Μύσχος Συρακῆσιος Εἰδυλλίων ποιητής, μαθητὴς Ἀριστάρχου. τὰ ποιήματα αὐτῆς σὺν τοῖς τῆς Βίωνος παρὰ Φαβρ. 1780.
- Βίαν Σμυρναῖος σύγχρονος αὐτῆς ποιητὴς Εἰδυλλίων.
- 250 Νίκανδρος Κολοφώνιος ποιητὴς καὶ ἰατρὸς κατὰ Κικέρωνα. διέτριψεν ἱκανὸν ἐν Αἰτωλίᾳ. σώζεται τὸ περὶ Θηριακῆς καὶ τὸ, ἀλεξιφάρμακα. Παρισ. 1556. καὶ Ἄλλη 1792. τὰ ἐπίλοιπα σωζόμενα αὐτῆς παρὰ Φαβρ. ἔγραψε δὲ πολλά. ὑπῆρξαν καὶ ἄλλοι.
- 148 Ἀρίσταρχος Σαμοθραῖζ Φῶς.
- 145 Ἀπολλόδωρος Ἀσκληπιάδης Στωϊκός. θεῶν ἱστορία. Γετίγκη 1782.
- Κτησίβιος Ἀλεξανδρεὺς μαθηματικὸς ἐφεῦρε τὴν Ὑδραυλιν καὶ ἀερότονον, καὶ ἕτερα.
- 128 Καρνεάδης Κυρηναῖς καθηγητὴς ἐν Ἀκαδημίᾳ θάνατος, ἐν ᾧ καὶ ἔκλειψις ἡλίου ἐγένετο. ἐβίωσεν 85 ἔτη. διεδέξατο αὐτὸν Κλειτόμαχος ὁ Καρχηδόνιος μαθητὴς αὐτῆς. Λαέρτ. ὑπῆρξε καὶ ἄλλος.
- Ἰππάρχου ἐκ Νικαίας, ἀστρονόμου θάνατος. γόν-

H. X.

νῆσις 160 πχ. ἔζη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. ἀναφέρεται ὑπὸ πολλῶν ὁ Πλίνιος Β' λέγει, ὅτι ὁ Κανὼν αὐτῆ τῆ ἡλίου καὶ σελήνης περιεῖχον 600 ἔτη. τὸ, ἐκθεσις ἀστερισμῶν ἔξεδ. ἐν Φλωρεντίᾳ 1567. ὅπερ ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῇ συντάξει αὐτῆ αὐτολεξεῖ διαλαμβάνει ὡς ἴδιον. τὸ δὲ τῶν Ἀράτου καὶ Εὐδόξου Φαινομένων ἐξηγήσεων ἐν 3 βιβλ. εἶναι ἐν τῇ Οὐρανολογίᾳ τῆ Πεταβίου, Παρισ. 1630.

104 Ἰω. Ὑγκανὸς ἀρχιερεὺς Ἰουδαίων. νομίζεται ὁ συγγραφεὺς τῶν 2 βιβλίων Μακκαβαίων.

Κικέρωνος Ῥωμαίου τῆ ῥήτορος καὶ φιλοσόφου γέννησις. θνήσκει 43 πχ.

100 Μελέαργος Σύρος. σώζονται ἐπιγράμματα.

90 Σκῦννος Χῖος. περιγραφὴ τῆ παντός. Αὐγ. 1600.

86 Κάτουλλος Βαλλέριος Λατίν. ποιητής.

84 Ἀσκληπιάδης ἐκ Πρέσης ἰατρός. ἀπῆλθεν εἰς Ῥώμην 62 μχ.

69 Βιργιλίου Μάρωνος ἐκ Μάντουας τῆ μεγίστου Ῥωμαίου ποιητῆ γέννησις. τέθνηκεν ἐν Βρεντεσίᾳ 18 μχ. μαθητὴς τῆ Ἑλληνος Παρθενίου καὶ Σύρωνος τῆ Ἐπικουρείου. τὰ ὅσα αὐτῆ ἐν Νεαπόλει. ἔγραψε Βουκολικά, Αἰνιάδα καὶ Γεωργικά. Εὐγένιος ὁ Βέλγαις μετέφρασεν αὐτὰ Ἑλληνιστὶ ἡρωϊκῶ ἑξαμέτρῳ.

66 Τυραννίων Ἑλλην γεωγράφος αἰχμαλωτευθεὶς ἐπὶ τῆ πολέμου τῆ Μιθριδάτου καὶ ἀχθεὶς εἰς Ῥώμην ἐσύστησε τὴν μεγάλην βιβλιοθήκην τῆ Λουκέλλου. ἐλευθερώσας αὐτὸν ὁ Κικέρων ὠφελήθη τὰ μάλιστα παρ' αὐτῆ. ὑφ' ἧς ἐπαιδεύθησαν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆ. τότε ἐκομίσθη εἰς Ῥώμην ἡ βιβλιοθήκη τῆ Ἀπελίκωνος, ἐξ ἧς τὰ τῆ Ἀριστοτέλ. καὶ Θεοφράστου συνεσκεύασε κατὰ τὸν Πλάταρχον. Σύλλας κ'.

Πε Χ.

62. Προσιδάνιος Ἀπαμεύς Στωϊκὸς ἐν Ῥόδῳ. διὸ καὶ Ῥόδιος. διδάσκαλος Κικέρωνος καὶ Πομπηίου, γ-ωγράφου. μέγας εὖρων τὸ διάστημα τῶν μοι-
ρῶν τῆ. Γῆς. ἀπῆλθε 51 π.χ. εἰς Ῥώμην.

60 Γερμίνος Ἀπαμεύς ἀστρονόμος. σώζεται ἡ Εἰσαγωγή
Φινιμίναν Ἀμστελδ. 1703. κατ' ἄλλους ὑ-
πῆρξε π.χ. 137.

Φίλων Λαρισσαῖος ἐν Ἀθήναις. τῆτου διήκουσεν
ὁ Κικέρων διατρίψας ἐκεῖ. ὃν καὶ ἐν τοῖς συγ-
γραμμασιν αὐτῷ ἐπαινεῖ.

Φιλόδημος ἐκ Γαδάρων Ἐπικέρειος. ἔ τὰ ἐπιγράμ-
ματα ὁ Θεσσαλονικεὺς Φίλιππος παρέλαβεν
ἐν τῇ Συλλογῇ. ἐν δὲ ταῖς ἐν Ἡρακλεῖῳ ἀνα-
σκαφθεῖσαις ἀρχαιοτάτην εὐρέθη τὸ περὶ Ῥη-
τορικῆς, τὸ περὶ κακίῶν καὶ ἀντικειμένων, καὶ
τὸ περὶ μουσικῆς, ὅπερ τῷ 1793. καὶ 1796
ἐξ-δίδοντο ἐν Νεαπόλει.

56 Διόδωρος Σικελιώτης ὁ ἱστορικὸς ἀκμάζει. διότι
λέγει Β. α'. ὅτι τῇ 180 Ὀλ. πηρέβαλεν εἰς
Αἴγυπτον.

55 Κράτιππος Μυτιληναῖος περιπατητικὸς ἐν Ἀθήναις.
πρὲς αὐτῷ ἡμαθήτευσαν οἱ υἱοὶ τῷ Κικέρωνος
καὶ ἄλλων Ῥωμαίων.

50 Λευκρέτιος Κάρος Λατῖνος ποιητὴς μαθητεύσας ἐν
Ἀθήναις, αὐτοχειρεῖται.

Θεοφάνης Μυτιληναῖος ὁ τοῦ Πομπηίου φίλος.
χάριν αὐτῷ ὁ Πομπήιος δὲν ἐτιμώρησε τὴν
πταίσασαν αὐτῷ πατρίδα. ἔγραψε τὸν βίον
Πομπηίου.

42 Νικόλαος Δαμασκηνὸς ἱστορικὸς. ἀποσπόμενα.
Ξίναρχος Περιπατητικὸς διδ. Στράβωνος.

Πομπήιος Ἀττικὸς Ῥωμαῖος. ἀμίλει Ἑλληνιστὶ ὡς
Ἕλλην.

34 Σαλούστιος Κρίσπος περίφημος ἱστορικὸς Ῥωμαῖος

Π. Χ.

- Θνήσκει. ἐγεννήθη 123 πχ. τὰ σωζόμενα Λατ.
Λειψ. 1724. καὶ 1780.
- 30 Προπέτριος Ἀΐρηλιος Λατίνος ποιητὴς μιμητὴς Καλ-
λιμάχου σάζεται.
Δέλλιος Φίλος Μάρκου Ἀΐρηλίου ἱστορικὸς τῆς
ἐπὶ Πάρθους ἐκστρατείας αὐτοῦ. Στράβ. 11. 13.
- 29 Κορινθίου Νέπεν ἱστορικῶς Λατίνου θάνατος.
- 27 Βιτρέβιος Πολλίων π-ρίφημος συγγραφεὺς Ῥωμαῖ-
ος περὶ ἀρχιτεκτονικῆς Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων
Ἀμστ. 1649. καὶ Ἰταλιστὶ, Νεαπλ. 1758.
Γερμανιστὶ, Λείψ. 1796.
- 26 Οὐάρων Τρεντίος Λατίνος φεῖ Θνήσκει. τὰ σωζό-
μενα Ἀμστελ. 1623.
- 20 Φίλιππος Θεσσαλονικεὺς ἐπιγραμματοποιός. ἀπο-
σπάσματα παρὰ Φαβρ. ἄλλος δὲ Φίλιππος
Θεσσαλονικεὺς ἐξέδωκε Συλλογὴν σὺν τοῖς αὐ-
τοῦ καὶ ἐτέρων μεταγενεστέρων.
Θέων Ἀλεξανδρεὺς Στωϊκός. περὶ τεχνιῶν ῥητορ.
κατὰ Σουΐδαν.
- 10 Ὑγίνος Ἰέλιος Ῥωμαῖος μυθογράφος. σάζεται. ἄ-
δηλος ἡ κυρία ἡλικία αὐτοῦ.
Ἰέβας ὁ νέος υἱὸς τοῦ Βεῖ Νουμιδίας ἀλὲς ἐν Πο-
λέμῳ καὶ ἄχθεις εἰς Ῥώμην. ὥπερ ἐΐονταβανίς
ἐχαρίσατο ἐπαρχίας ἐν Νουμιδίᾳ. εἰρηψ-
ῆ Ἑλληνιστὶ ὡς ὁ Πλίνιος λέγει, καὶ ὁ Σουΐδας.
- 8 Ὀρεκτίου Φλάκου Ῥωμαίου ποιητῆς θάνατος. ἐγεν-
νήθη 65. πχ.
Διονυσίου Ἀλικαρνασσεὺς ἱστορικῶς θάνατος. περὶ
22. ἔτη διέτριβεν ἐν Ῥώμῃ. ἐκ τῶν 20 βιβλ.
τὰ 11 σώζονται. Παρισ. 1546 ἔξων. 1704.
Λειψ. 1777.

Μ. Χ.

Εκκλησιαστική Ἱστορία.

- Ἡ Γέννησις τῆ Ἰησοῦ Χριστοῦ 25 Δεκεμβρίου κατὰ Διονύσιον τὸν μικρὸν, Ὀλ. 194. δ'. μεταξὺ τῶν 753 καὶ 754. ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης. καὶ τῶν 42 τῆ Καίσαρος Αὐγέστου τῆ Ὀκταβιανῆ. σχολίοντι παρὰ τῶ Στρωματεῖ λέγει, ὅτι ἦν ἡμέρα παρασκευῇ ὥρα 7 τῆς ἡμέρας. τῆτο τὸ ἔτος μετερχόμεθα ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ ἀπαζάπαντες.

Πρώτη Ἑκατονταετηρίς.

Ἡ Κυριακὴ ὀρίζεται ἑορταζομένη μέχρι τινὸς τοῦ Σάββατον.

Τὰ Κτήματα γίνονται κινὰ τοῖς πιστοῖς. ὅπερ ὀλίγον διέμεινεν.

Ἡ Χειροτονία διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς χειρὸς ἵνα ἔλθῃ ἡ Θεία Χάρις.

Τὸ Βάπτισμα διὰ καταδύσεως. ὅπερ πολλὰς ἑκατονταετηρίδας ἐγένετο τὸ Πάσχα καὶ τὴν Πεντηκοστήν.

Πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ ὀνομάζονται οἱ μαθηταὶ Χριστιανοί. εἶτα καὶ ὅλοι οἱ πιστοί. Πράξ. Ἀποσ. ια. 26.

Ὀρίζονται αἱ ἑορταί, Γέννησις τῆ Σωτῆρος, Πάσχα, Ἀνάληψις, καὶ Πεντηκοστή.

Ὀρίζονται οἱ ὕμνοι τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀπαγορεύεται τοῖς Χριστιανοῖς τὸ τρώγειν κρέα ἐν αἵματι ψυχῆς αὐτῆς, ἢ θνησιμαῖον ἢ θνητάλωτον.

Τὰ Φῶτα ἀρχονται ἐν Ἐκκλησίᾳ.

Τὸ Χρίσμα. περὶ ᾧ καὶ ἡ καθολικὴ ἐπιστολὴ Ἰακώβου κφ. Ε'.

Ἡ Ἐξομολόγησις ἀλλήλοις.

Ὁ Ἐξορκισμὸς ἦν καὶ τότε.

Μ. Χ.

Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφός Θεοῦ προχειρίζεται πρῶτος Ἐπίσκοπος τῆς Ἱερουσαλὴμ 35 μχ.

Λίνος Ῥώμης πρῶτος Ἐπίσκοπος χειροτονηθεὶς κατὰ τὸν Εἰρηναῖον ὑπὸ Πέτρου καὶ Παύλου. ὃ δὲ Ἐπιφάνειος λέγει Ῥώμης ἐπισκόπους τὸν Πέτρον καὶ Παῦλον.

Ἀντιανὸς Ἀλεξανδρείας 63 μχ. μετὰ τὸν Μάρκον Ἀπόστολον.

Εὐόδιος Ἀντιοχείας 44 μχ. μετὰ τὸν Πέτρον Ἀπόστολον.

Στάχυς Βυζαντίου χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῷ Ἀποστόλῳ Ἀνδρέου.

Πολύκαρπος Σμύρνης 95 μχ. χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῷ Ἀποστόλῳ Ἰωάννου.

Αἱ τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς καὶ τῆς δ' καὶ ε' νηστεῖαι ὡς ὁ Ἀποστολικὸς Κανὼν ξθ'.

Δευτέρα Ἐκατονταετηρίς.

Τὸν Σταυρὸν ποιεῖν ἦν τότε λίαν σύνηθε.

Αἱ προσευχαὶ κατ' ἀνατολάς.

Ἡ θεία Ευχαριστία ἐδίδετο καὶ τοῖς νηπίοις, καὶ διετηρεῖτο διὰ τῶν ἀσθενεῖς καὶ ἀποδήμους.

Ἐνταφιασμὸς τῶν ἁγίων μαρτύρων ἐν Φαιλῶνῃ πορφυρᾷ, καὶ ὑπὲρ τεθνεώτων εὐχαὶ ἐγίνοντο καὶ νῦν.

Τρίτη Ἐκατονταετηρίς.

Τελετὴ ἐπικήδειος τῶν Χριστιανῶν.

270 τὸ πρῶτον Μοναστήριον ἐν Αἰγύπτῳ ἐπὶ τῷ ἁγίῳ Ἀντανίου.

M X.

305 πρῶτον Κοινόβιον ἐπὶ τῷ ἁγίου Ἀντωνίου.
321. Θεσπίζεται ἐν ὅλῳ τῷ βασιλείῳ ἡ Κυριακή.

Κατὰ τὴν Η'. Ἑκατονταετηρίδα ἤρξαντο οἱ ἱερεῖς
τῶν Λατίνων κυρεῖν τὸ γένειον.

Περὶ τὰ μέσα τῆς Θ'. Ἑκατονταετηρίδος ἤρξατο
παρὰ τοῖς Λατίνοις τὸ ἀξίωμα τῶν Καρδιναλίων.

Ἀπομνημονεύματα.

- 1 Ὁ κύκλος τῆς Σελήνης παρὰ Ῥωμαίοις ἀρχεταῖ
λεγόμενος χρυσοῦς ἀριθμός. ὃν ἡμεῖς Γράμμα
ὀνομάζομεν.
- 2 Ἡρώδης θνήσκει. ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀρχέλαος παρὰ-
γίνεται εἰς Ῥώμην αἰτῶν παρὰ τῷ Καίσαρος
Λύγιστον τὸ βασιλεῖον τῷ πατρὶ αὐτοῦ. ὁ δὲ
Καῖσαρ διανέμει αὐτὸ τοῖς 3 υἱοῖς τῷ Ἡρώδῃ.
Ὁ Ἀρχέλαος λοιπὸν γίνεται ἐθ' ἀρχῆς τῆς Ἰουδαί-
ας, Σαμάρειας καὶ Ἰδουμαίας. ὁ Ἡρώδης Ἀντίπας
τετραρχῆς τῆς Γαλιλαίας καὶ Περαιᾶς πέραν
τῷ Ἰορδάνῃ. ὁ δὲ Φίλιππος τετραρχῆς τῆς Τρα-
χωνίτιδος καὶ Ἰτουραίας κτ.
- 6 Ὁ Ἀρχέλαος ἐθ' ἀρχῆς τῆς Ἰουδαίας ἐκβάλλε-
ται δια τὰς καταχρήσεις λαβὼν οἴκησιν παρὰ
τοῖς Ἀλλέβριξι Γαλαταῖς Στρεβ. 16. 2. ἡ δὲ
Ἰουδαία, καὶ Σαμάρεια γίνονται ἐπαρχίαι Ῥώ-
μης ἠνωμέναι τῇ Συρίᾳ ὑπὸ ἐπίτροπον ὡς ἦν
ὁ Πόντιος Πιλάτος μετέπειτα.
- Ὁ Ἄννας ἀρχιερεῖς.
- 11 Ὁ Αὐγουστος παρελαμβάνει τὸν Τιβερίον συγκαί-
νωνόν τῆς Βασιλείας.

X.

- 14 Ὁ Αὐγυσις Καῖσαρ Ὀκταβιανὸς θνήσκει 7 Αὐ-
γύστου. ὁ Τιβέριος διαδέχεται αὐτόν.
- 18 Ὁ Γερμανικὸς ὑπάτει ἐν Ἀχαΐᾳ. θνήσκει ἐν Συ-
ρίᾳ 19 μχ.
Σεισμὸς ἐν μικρᾷ Ἀσίᾳ καταδραφίζει 12 ἐπισή-
μους πόλεις. Τάκιτ. βιβ. β'.
- 19 Ὁ Κεῖᾶφας ἀρχιερατεύει.
- 27 Πόντιος Πιλάτος ἐρχεται ἡγεμὼν τῆς Ἰουδαίας
ὡς ὁ Εὐαγγλ. Ματθ. ἑνομάζει αὐτὸν ΚΦ. κζ.
- 34 Δάκες, Σαρμαῖται, καὶ Γερμανοὶ ταράττουσι τὸ
Βασίλειον τῆς Ῥώμης.
- 36 Ὁ Πόντιος Πιλάτος ἀνακαλεῖται ὑπὸ Τιβερίου διὰ
τῆ Βιτολλίου διοικητῆ τῆς Συρίας ἥα ἔλθῃ εἰς
Ῥώμην ἀπολογησόμενος.
- 37 Ἀγρίππας ἑκγονος Ἡρώδου λαμβάνει παρὰ τῆ Κα-
λιγέλα κατ' ὀλίγον ἔλην τὴν Παλαιστίνην ἄς
βς'. ἥτης θανόντος πύτῃ τῷ 44 γίνεται ἐπαρ-
χία Συρίας τῶν Ῥωμαίων. δ. αὐτῆ ὁ Καλι-
γέλας ἐξέβαλε τὸν Ἡρώδην Ἀντίπαν δούς
αὐτῷ καὶ τὴν Γαλιλαίαν. Ἀγρίππας δὲ ὁ υἱὸς
τῆτου τῆ Ἀγρίππα γέγονεν ἕσπερον τετράρ-
χης τῆς Τραχωνίτιδος κτ. τῷ δὲ 66 ἐπὶ τῇ
ἐπαναστάσει τῶν Ἰουδαίων θύλων νὰ κατα-
παύσῃ αὐτὴν ἐκινδύνευσεν νὰ θανατωθῇ παρ'
αὐτῶν. διὸ ἠνώθη τῷ στρατῷ τῶν Ῥωμαίων.
- 40 Ὁ Πόντιος Πιλάτος αὐτοχειρεῖται ἐν Βιένῃ τῆς Δω-
φίνης ἐξέριστος ὑπὸ Καλιγούλα.
- Οἱ Ἰουδαῖοι κατατρέχονται ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Παρ-
θίᾳ, Μεσοποταμίᾳ καὶ Συρίᾳ.
- Ἡ μεγίστη ναὺς τῆ κόσμου Μεθμίων Φακῆς
125,000 μετακομίζει ἐπὶ Καλιγέλα τὸν μέ-
γαν ὀβελίσκον ἐξ Αἰγύπτου ἐγχεθέντα ἐν Ο. α-
τικανῶ παρὰ τῆ Σίξτου Ε'. τῷ 1586.
- Ὁ Καλιγέλας ἀρωματίζει τὸν λουτρὸν αὐτῆ. ὁ

M. X.

δὲ Πλίνιος ἀναφέρει τὸτο ὡς σπάνιον. ἀλλ' ὁ
σοφὲς Πλίνιε παρ' ἡμῖν τῇ σήμερον καὶ αἱ θε-
ραπαινίδες προέρχονται μυρίπνοοι ὡς καὶ ἡ τριο-
βολιμαῖος σοβάς ἢ τριοδοίτις. νομίζει ἔτος εἶ-
ναι Περσικὸν ἐφεύρημα. ὅμως δὲν ἀνέγνωσ-
τὸ Ἄσμα Ἀσμάτων.

44 Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων συντάττεται ὡς ἰσορῶσιν
οἱ Λατῖνοι. λέγον, καὶ κατελθόντα εἰς Ἀθην.
ὅπερ ἡμεῖς δὲν δεχόμεθα, εἰ δὲ εἶδομεν, ὡς εἶπεν
ὁ Μάρκος Ἐφέσθ ἐπὶ τῇ ἐν Φλωρεντίας Συνόδῳ.

48 Ἐπαρίθμησις τῶν κατοίκων τῆς Ῥώμης ἐπὶ Κλα-
υδίου 1,544,000.

50 Παῦλος ὁ ἀπόστολος παραγίνεται εἰς Θεσσαλονί-
κην, καὶ ἐντεῦθεν εἰς Βέργοιαν καὶ Ἀθήνας.
Ἐκατονταετηρὶς Εὐγενίου.

54 Ὁ Νέρων εἰ μόνον μητραλαΐας, ἀλλὰ κτείνει καὶ
τὴν γαμητήν, καὶ τὸν διδάσκαλον αὐτῆς Σένεκαν,
καὶ τῷ 68 αὐτοχειρεῖται.

60 Παῦλος ὁ ἀπόστολος ἔρχεται εἰς Ῥώμην μείνας
αὐτῆς διετίαν.

62 Ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφός Θεοῦ πρῶτος ἐπίσκο-
πος Ἱερουσαλὴμ λιθοβολεῖται. ὁ Συμεὼν δια-
δέχεται αὐτόν.

64 Τὴν Ῥώμην καίει ὁ Νέρων, καὶ προσάπτει τὸ
ἔγκλημα τοῖς Χριστιανοῖς. ἐντεῦθεν ὁ πρῶτος
διωγμὸς αὐτῶν.

65 Ἡ Ἑλλὰς κηρύττεται ὑπὸ Νέρωνος ἐν τοῖς Ἰσ-
θμίοις ἐλευθέρα ἐκ τῶν Ῥωμαίων.

66 Οἱ Ἰουδαῖοι καταπιεζόμενοι ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐ-
παναστατῶσιν.

67 Ὁ ἱστορικὸς Ἰώσηπος στρατηγὸς Ἰουδαίων τῶν ἐ-
παναστάντων αἰχμαλωτεύεται παρὰ τῷ Οὐε-
σπασιανῷ ὀρισμῷ Νέρωνος.

70 Ἱερουσαλὴμ κατασκάπτεται, καὶ τῇ 10 Αὐγύστῃ

LX.

πυρπολεῖται ὁ ναὸς ὑπὸ Τίτου ἀρχιστρατήγου
τῷ πατρὸς του. ἐν μιλλίονιν Ἰουδαῖοι ἀναιρῶν-
ται καὶ 97 χιλδ. πωλῶνται. οἱ δὲ ἐπίλοιποι
εἰς διασποράν.

Ἡ Καισαρεία γίνεται μητρόπολις. ἐπὶ δὲ τῆς
Ἑμμαῶς κτίζεται ἡ Νικόπολις. ἐντεῦθεν τὸ
ἔτος τῶν νομισμάτων αὐτῆς.

Μεγίστη σπατάλη ἐν Ῥώμῃ κατὰ τὸν Πλίνι-
ον. ὁ μάγειρος ἀξίζει ὅσον ὁ θρίαμβος. ὁ ἰ-
χθὺς ὅσον ὁ μάγειρος.

71 Θρίαμβος Οὐεσπασιανῶ καὶ Τίτου ἐν Ῥώμῃ διὰ
τὴν Ἰουδαίαν, ἐν ᾗ ἐφέρετο ἡ Παλαιὰ Διαθή-
κη, τὸ καταπέτασμα τῷ ἁγιάσματος, ἡ χρυσὴ
τράπεζα, ἡ ἐπτάφωτος λυχνία καὶ ἄλλα σκεύη.

72 Ὁ ναὸς τῷ Ὀνίου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κλείεται.

74 Οὐεσπασιανὸς ἀκυροῖ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλά-
δος, ὅθεν γίνονται Ῥωμαῖκαὶ ἐπαρχίαι ἡ Ἀχα-
ΐα, Λυκία, Ῥόδος, Βυζάντιον, Σάμος, καὶ Κιλι-
κία τραχεία. τοῖς δὲ Ἀθηναίοις διέμεινε τὸ
προνόμιον τῆς βουλῆς, καὶ τῶν ἀρχόντων.

78 Ἐν Ῥώμῃ ἐπιδημία. καθημέραν θνήσκουσι περὶ
10,000 ἄνθρωποι.

79 Τὸ Οὐεσπούιον ὄρος (Βηζέφιον) παρὰ Νεαπόλει
ἀναβλύζει φλόγας, καὶ κατατεφρόνει τὸ Ἡρά-
κλειον, καὶ τὴν Πομπείαν, καὶ κατερημοῖ τὴν
Καμπανίαν. ὑπ' αὐτῇ θνήσκει καὶ ὁ Φυσικὸς
Πλίνιος.

88 Ὁ Δομητιανὸς κηρύττει τὸν δυστυχῆ πόλεμον πρὸς
τὸν Δηρκεβαλον τῶν Δακῶν, καὶ κλείει εἰ-
ρήνην ἀργυρώνητον.

Οἱ Νασιμαῶνες ἐν Λιβύῃ στασιάσαντες νικῶνται
ὑπὸ Δομητιανοῦ.

93 Ἑστίας ἡ Κορνηλία ζῶσα θάπτεται ὑπὸ Δομητιανῶ.

Μ. Χ.

- 101 Ὁ Τραϊανὸς ἀπανθίνεται τὸν φόρον πρὸς τὸν Δη
κῆβαλον, καὶ ἐκστρατεύει κατ' αὐτῶ.
103 Νικᾷ τὸν Δηρκέβαλον. αἶρεϊ τὴν Ζαρηνηγηθῶσαν.
106 Ὁ Δηρκέβαλος κατατροπωθεὶς αὐτοχειρεῖται.
δὲ Δακία γίνεται Ῥωμαϊκή. ὁ Τραϊανὸς ἀπο
κεῖ αὐτῶ Ῥωμαίους.
114 Ἀρμενία καὶ Μισσοποταμία ὑποτάσσονται τῷ Τρα
ϊανῷ.
116 Ὁ Χοσρόης Παρθίας νικᾶται ὑπὸ Τραϊανῶ. ὅστις
ἐπιστρέφει αὐτῷ τὸ βασίλειον.
117 Τραϊανῶ θάνατος ἐν Σελινῶντι τῆς Κιλικίας, δι
αὐτῇ ἀνεμάσθη Τραϊανέπολις.
12 τοῖς 100 τόκῳ δανείζει ὁ Τραϊανὸς ἐν Νικ
μηδείᾳ ὡς ὁ νεώτερος Πλίνιος γράφει.
Οἱ ἀρχιτέκτονες ἐν Ῥώμῃ Ἕλληνες. ὡς ὁ Τρα
ϊανὸς γράφει τῷ Πλινίῳ Ἐπιστολ., 49
125 Ἀδριανὸς ἐν Ἀθήναις παρευρίσκεται τοῖς ἐλευσ
νίοις μυστηρίοις.
Ἡ Κίων τῷ Τραϊανῶ ἐν Ῥώμῃ κτίζεται ὑπὸ
ἀρχιτέκτονος Ἀπολλοδώρου Δαμασκηνῶ ὕψου
118 ποδῶν. ἡ σποδὸς τῷ Τραϊανῶ κατατίθε
ται αὐτοῦ ὑπὸ τῆς γυναικὸς του Πλωτ
νης. ὁ Φαβρέττης καὶ Βελλόρης περιγράφουσι
αὐτήν.
130 Ὁ Ἀδριανὸς πάλιν ἐν Ἀθήναις. συντελεῖται ὁ ναὸς
τῷ Ὀλυμπίῳ Διὸς τῷ 134 μ.χ. αἱ Ἀθηναῖ
καλλωπίζονται, καὶ λαμβάνουσι προνόμια.
132 Ὁ αὐτὸς ἐκ Συρίας διὰ τῶν Ἀθηνῶν ἐπιστρέφε
εἰς Ῥώμην.
134 Ἔως 136 οἱ Ἰουδαῖοι ἐν ἐπαναστάσει, καὶ οἱ Ῥω
μαῖοι σφάττουσιν ἐξ αὐτῶν 580,000. ἡ Ἰου
δαία σχεδὸν ἐρημοῦται. τοῖς δὲ φυγάσιν ἀπα
γορεύεται ἡ κατάδοσις.
136 Ἐν Βρετανικῇ κηρύττεται ὁ Χριστιανισμός.

Α. Χ.

- 166 Εἰς Κίναν ἔρχονται πρέσβεις παρὰ τῷ Μάρκου
 Αὐρηλίου περὶ τῷ μεταξίου κατὰ τὴν ἱστορίαν
 τῶν Οὐνων. τόμω α'. μέρος α'.
- Οἱ Βάρβαροι διαπερῶσι τὸν Ἴστρον (Δέναβιν).
 Δέναβις ἐλέγετο μέχρι τῶν καταρράκτων. τὰ
 δὲ κάτω, Ἴστρος. Στρεβ. ζ. 3.
- 167 Μάρκος Αὐρήλιος ἕως 180 καταπολεμεῖ τὸς
 Μαρκομανούς.
- 168 Περεγρῖνος ὁ φιλόσοφος ἐν τοῖς Ὀλυμπιακοῖς
 ἀγῶσι καίεται ἐκοντὶ ἐπὶ Πυρᾶς. Λουκιανός.
- 176 Μάρκος Αὐρήλιος διερχόμενος διὰ τῶν Ἀθηνῶν
 θισπίζει μισθὸς τακτὸς τοῖς διδασκάλοις.
- 180 Μεταναστάσεις ἐθνῶν διὰ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Βα-
 σταρηνῶν, Ἀλάων, καὶ Γότθων.
- 188 Ἡ βιβλιοθήκη καὶ τὸ Καπιτώλιον Ῥώμης φλέ-
 γονται ἐρανόθεν ὡς λέγουσι.
- 191 Πυρκαϊὰ μεγίστη ἐν Ῥώμῃ. ἐν ἣ φλέγεται τὸ Πα-
 λάτιον, καὶ ὁ ναὸς τῆς Ἑστίας. ἐντεῦθεν προ-
 ῆλθεν ἡ λέξις παλάτιον.
- 196 Τὸ Βυζάντιον πολιορκηθὲν ὑπὸ τῷ Σεβήρου Σε-
 πτίμου ἐάλω.
- 200 Τελμῆθ συλλογὴ ὑπὸ Ἰέδα τῷ ἀγίῳ.
- 226 Νέον βασιλεῖον Περσίας. Ἀρταξέρξης ὁ τῷ Σα-
 σᾶν ἐπαναστατεῖ ἐκεῖ καὶ φονεύει τὸν βασιλῆα Ἀρ-
 σακίδην Ἀρτάβαν. διὸ παύει αὕτη ἡ γενεὰ.
 ἀρχεται δὲ ἡ τῶν Σασάνων ἕως 651.
- Οἱ Γότθοι, Φράγκοι, Γερμανοὶ, καὶ Σάξοι, οἱ ὑ-
 στερων μεγαλυνθέντες, νῦν συνίστανται.
- 241 Σαπόρης α'. τῷ 258 προχωρεῖ ἕως τῆς Ἀντιο-
 χείας. τῷ 259 παρὰ τῇ Ἐδέσῃ ζωγεῖ τὸν
 αὐτοκράτορα Οὐάλλερμανὸν αὐτοῦ θανόντα.
- 248 Ἡ Φιλιππέπολις κτίζεται ἐπὶ Φιλίππῃ αὐτο-
 κράτορος.
- 251 Οἱ Γότθοι διαπερῶσι τὸν Ἴστρον καὶ ἐπιτρέχου-

M. X.

σι τὴν Θράκην. Φονεύουσι τὸν αὐτοκράτορα Δέκιον. ἐκτείνονται ἕως Δουνάβεως, καὶ δια θαλάσσης πειράζουσι τὴν Ἑλλάδα, καὶ Ἀσίαν τῷ 257 λεηλατῶσι τὴν Ἑλλάδα, καὶ καίουσιν τὰς Ἀθήνας.

262 Ὁ ναὸς τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος καταφλέγεται ὑπὸ τῶν Γότθων.

267 Ἡ Ζηνοβία μετὰ τὴν θανάτην τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Ὁδηνάτου βασιλεύει ἐν Παλμύρᾳ ἕως 273, ὅτε ὁ Αὐρηλιανὸς ἔσυσεν αὐτὴν ἐν Θριάμβῳ κατασκάψας τὴν Παλμύραν ὡς τὰ εἰρηπία αὐτῆς ἔτι δεικνύουσι.

Οἱ Γότθοι εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν Ἡπειρον, Ἀκαρνανίαν, καὶ Βοιωτίαν. πολιορκῶσι τὴν Θεσσαλονίκην.

270 Οἱ Ἀλεμάννες διώκονται ἐκ τῆς Ἰταλίας παρὰ τῷ Αὐρηλιανῷ.

Οἱ Γότθοι ὡσαύτως ἐκ τῆς Θράκης. οἵτινες εἰρηνεύσαντες κατοικῶσι τὴν Δακίαν.

Ἡ Ῥώμη ἀνατειχίζεται.

Περὶ τοῦ νῦν τοῦ ἀξιώματός τῷ ἀρχόντος παύει ἐν Ἀθήναις, καὶ ἀρχεται πάλιν περὶ τὰ 360 ἐπὶ Ἰουλιανῷ, λήξαν ἐπὶ τῷ ἀρχόντῳ Θεαγέ-
νους 500 μ.χ.

Πρῶτον Μοναστήριον. ἐν ᾧ ἐμόνασεν ἡ ἀδελφὴ τῷ ἁγίου Ἀντωνίου.

274 Ὁ Αὐρηλιανὸς μετακίεῖ τὰς Ῥωμαίους ἐκ Δακίας εἰς Μοισίαν παρὰ Δουνάβει, καὶ ἔκτοτε λέγεται Αὐρηλιανὴ Δακία.

Τὸ μετὰξὺ νῦν ἰσότιμον τῷ χρυσῷ.

284 Πρέσβεις ἐκ Ῥώμης ἔρχονται εἰς Κίνα κατὰ τὰ χρονικά τῶν Κινέζων. ἴσως ἐπέμφθησαν παρὰ τῷ Καίσαρι Κάρωνος ἢ Νουμριανῷ.

303 Ἡ ἀγία Εὐφημία μαρτυρεῖ ἐπὶ Διοκλητιανῷ. ἐν
Δημόσιον Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροίας

M. X.

τῷ Πτρυαρχείῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως σά-
ζεται τὸ ἅγιον λείψανον.

305 Κοινόβιον ἐν Αἰγύπτῳ ἐπὶ τῷ ἁγίου Ἀντωνίου.

321 Ἡ Κυριακὴ θεσπίζεται παρὰ τῷ μεγάλῳ Κων-
σταντίνῳ ἐν ὅλῳ τῷ βασιλείῳ.

325 Ὁ μέγας Κωνσταντῖνος καταργεῖ τὰ θεάτρου τῶν
ἀθλητῶν.

Ὁ τίμιος Σταυρὸς ἀνευρίσκεται ἐν Ἱερουσαλὴμ πα-
ρὰ τῆς ἁγίας Ἑλένης, καὶ ὑψῆται 14 Σεπτεμ-
βρίῃ ὑπὸ τῷ Μακαρίῳ Ἱεροσολύμων. αὕτη κτί-
ζει τὸν ἅγιον Τάφον.

326 Τῆς ἁγίας Ἑλένης μητρὸς τῷ μεγάλῳ Κωνσταν-
τίνῳ θάνατος ἐν Ῥώμῃ 80 ἐτῶν. ὁ υἱὸς αὐ-
τῆς ἐνταφιάζει αὐτὴν μεγαλοπρεπῶς ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ τῶν μαρτύρων Πέτρου καὶ Μαρκελλίνε.
τὸ μνήμα αὐτῆς εἶδον ἐν τῷ Οὐατικανῷ μουσεῖῳ
τῆς Ῥώμης. εἶναι κυβικῆς σχήματος πορφυρεῶ
λίθου, μεγαλοπρεπές, ὅμως ἀκομψόν.

329 Ὁ μέγας Κωνσταντῖνος καλλωπίζει τὸ Βυζάντιον
δι' ἀπαλλοτριώσεως τῶν κοσμημάτων ὅλου τῷ
βασιλείῳ ὀνομάσας Κωνσταντινέπολιν.

330 Ἐγκαίνια τῆς Κωνσταντινουπόλεως. ἡ ἀρχὴ τῆς
Ῥώμης μετατίθεται αὐτῇ, καὶ ὀνομάζεται νέα
Ῥώμη μεταπεπτοκότων τῶν Σκίπτρων ἐνταῦθα.
τὸ δὲ βασίλειον διαιρεῖται εἰς 4 ἡγεμονίας τῆς
Ἰλλυρίας, Γαλλίας, Ἰταλίας, καὶ τῆς Ἀνατολῆς.

331 Θεσπίζει τὸν κατακρημνισμόν τῶν ἐθνικῶν ναῶν.

334 Σαρματῶν οἱ δῆλοι ἐπανκστατῆσι κατὰ τῶν δε-
σποτῶν αὐτῶν. καταφεύγουσι πρὸς τὸν μέγαν
Κωνσταντῖνον 300,000, ὅστις κατακληρουχεῖ
αὐτοὺς ἐν πολλαῖς ἐπαρχίαις.

335 Σιλβέστρου ἁγίου τῷ πάπᾳ Ῥώμης θάνατος. ὁ αὐτὸς
διεδέξατο τὸν Μιλτιάδην 314. καὶ ὅσις ἐπαμφε-
τοποτηρητὰς εἰς τὴν πρώτην οἰκουμενικὴν Σύνοδον.

Μ. Χ.

336 Ὁ Κωνσταντῖνος κτίζει τὴν Ἐκκλησίαν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων διὰ τάφοντου. ἴσως διὰ τῆτο ἱταπόστολος. ἔτος ἔκτισε καὶ τὸ Παλάτιον Ἐβδομον πρὸς τὸ τεκίε σαράϊ.

Ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σχολή ἐπὶ τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ ἀπανθεῖ καὶ μακαρίζεται ὡς λέγει ὁ μακαρίτης Εὐγένιος ὁ Βούλγαρις.

337 Μεγάλου Κωνσταντίνου θάνατος. ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτῷ διαμοιράζει τὸ βασιλεῖον τοῖς υἱοῖς αὐτῷ καὶ ἀνεψιοῖς κακῶς ποιῶν. διότι ἔτοι ἀλληλομαχεῖσι.

348 Παχωμίου τῷ ἀγίου θάνατος. ὅστις ἐν τῇ ἁγῇ Θηβαΐδι ἔπηξε πλεῖστα Μοναστήρια γεγονῶς κοινοβιάρχης 14,000 μοναχῶν.

350 Κωνσταντῖος ματὰ πολλὰς μάχας καὶ φόνους τῶν συγγενῶν μένει μόναρχος τῷ βασιλείῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. κατὰ δὲ τῆτον τὸν αἰῶνα ἀκόνονται πρῶτον οἱ Γερμανοὶ ὡς Ἀλεμᾶννες.

351 Παῦλος ὁ Θεσσαλονικεὺς ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ἐξορίζεται εἰς Ἀρμενίαν ἔνθα θνήσκει ἐς σοφώτατος ἔτος πατὴρ τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου.

356 Ἀγίου Ἀντωνίου θάνατος, γεννηθέντος 251 ἐν Αἰγύπτῳ, ἀρχηγῶ τῷ μοναστικῷ βίῳ.

358 Σεισμός μέγιστος ἐν Ἀσίᾳ, Μακεδονίᾳ, καὶ Πόντῳ. ὑπὲρ 150 πόλεις καταδαφίζονται. ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ ἡ Νικομήδεια.

359 Γοτθικὰ Γράμματα ἐφαιερίσκονται ὑπὸ τῷ Οὐλφίλῳ.

361 Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης βασιλεύει, καὶ εἰσέρχεται εἰς Κωνσταντινέπολιν 11 Δεκεμβρίου. προσκαλεῖ πάντας τὰς κληρικὰς ὁλῶν τῶν αἰρέσεων, καὶ παραινεῖ ἵνα διάγῳσιν ἐν εἰρήνῃ ἀλλήλοις ἕκαστος ἐν τῷ δόγματι αὐτῷ, καὶ ἐπιτρέπει τοῖς ἔθνικοις τοὺς ναεὺς αὐτῶν καλέσας εἰς τὰ ἴδια πάντας τὰς ἐξορισθέντας. ψηφίζεται τῶν ἔθνι-

M. X.

καὶ ἀρχιερεὺς. ἐπ' αὐτῷ ἀνέδωκε, καὶ ἠέμασεν
ἢ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σχολὴ κατὰ τὸν ἡμέτερον
Εὐγένιον. ὅταν οἱ Ἀντιοχεῖς τὸν περιέπαιζαν,
δὲν ἐσφάζεν αὐτὲς ὡς ὁ Θεοδοσίος τὰς συμ-
πολίτας μου Θεσσαλονικεῖς, ἀλλ' ἐπηρεάσθη
μόνον νὰ γράψῃ τὸν μισοπώγωνα. νικήσας δὲ
τὸν β'. Σαπώρην, φονεύεται ἐπιστρέφων.

- 375 Οἱ Οὐνοὶ ἐκβληθέντες ὑπὸ τῶν Κινέζων ἐκβάλλουσι τὰς Ἀλανὰς. ἔτοι τὰς Γότθους. οἵτινες 400,000 μάχιμοι διαπερῶσι τὸν Δέναβιν. ὁ Οὐάλεντιανὸς μάχεται πρὸς αὐτὰς 378 παρὰ τῇ Ἀνδριανουπόλει. ὁ δὲ Θεοδοσίος κλείει εἰρήνην μετ' αὐτῶν.

Ὅδων λυχνοφεγγία ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Οὐλφίλας ἐπίσκοπος Γότθων μεταφράζει Γότθιστὶ τὴν Παλαιὰν Γραφήν.

- 379 Μίθρα τὰ μυστήρια ἀπαγορεύονται ὑπὸ Θεοδοσίου, καὶ τὸ τὰς νεκρὰς καίειν.

- 380 Ὁ Θεοδοσίος ἀσθενεῖ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐξ αὐτυχίας ἰᾶται. διότι τῷ 390 κατέσφαξε 15,000 πολίτας αὐτῆς. ἔτος ἀπηγόρευσε τὰ Ἐλευσίνια μυστήρια.

- 391 Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἀλεξανδρείας ἐν Σαραπίᾳ 300,000 βιβλίων καίεται ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν ζήλῳ θεῷ καταδαφισάντων τὸν ἐν αὐτῷ ναόν.

- 395 Ἀλάρικος βς' Γότθων λεηλατεῖ τὴν Θράκην, Μοισίαν καὶ Ἑλλάδα καὶ τρέπεται πρὸς τὴν Ἰταλίαν. Θάνατος τῷ μεγάλῳ Θεοδοσίῳ. τὸ δὲ βασίλειον διανέμεται τοῖς δύο υἱοῖς του. τὸ ἀνατολικὸν τῷ Ἀρκαδίῳ, τὸ δὲ δυτικὸν τῷ Ὀνορίῳ. καὶ τὸν μὲν ἐπιτροπεύει ὁ Ρουφῖνος. τὸν δὲ ὁ Στιλίκων.

- 404 Ἡ Κίων τῷ Ἀρκαδίου ἐγείρεται ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὲρ τῷ πατρὸς αὐτῷ Θεοδοσίῳ. ἐκρη-

M. X.

μίσθῃ δὲ ὑπὸ τῶν Τέρκων διὰ τὰς πέριξ οἰ-
κους. ἧς ἡ βασίσις σώζεται.

Ὁ Στιλίκων τῇ μάχῃ παρὰ τῇ Βερώνῃ ἐλευθε-
ροῖ τὴν Ἰταλίαν ἐκ τῆ Ἀλαρίκου.

406 Οἱ Βάνδαλοι κάτοικοι τῶν παραλίαν τῆς Βαλτι-
κῆς φαίνονται κατὰ πρῶτον, καὶ ἐνωθέντες μετὰ
τῶν Ἀλάνων καὶ Σόθων ἐπιτρέχουσι τὴν Κελτίαν.

Ἡ Φειδωτὸς τρικέφαλος Κίων ἡ χαλκόχυτος ἐγεί-
ρεται ἐν Κωνσταντινουπόλει. ἦν ὁ μέγας Κων-
σταντῖνος ἐκ Δελφῶν ἔφερεν. ἴσως ἐπ' αὐτῆς
ἦν ὁ τρίπους. Μωάμεθ ὁ β' ἔκοψε διὰ μιᾶς
τὴν μίαν κεφαλὴν δοκιμάζων τὸν αὐτὲ πέλε-
κυν. αἱ δὲ ἄλλαι δύο ἐκόπησαν 1700. καὶ ἔ-
τω σώζεται.

409 Ὁ Ἀλάρικος μετὰ Ἀλάνων καὶ Γότθων φονευ-
θέντος τῆ Στιλίκωνος παρὰ τῆ ὑπόπτου Ὀ-
νορίου, πολιορκεῖ τὴν Ῥώμην. καὶ ἐπὶ συνθήκῃ
ἀφίσταται. ἀλλὰ μὴ πεισθέντος τῆ Ὀνορίου
ἵνα ὑπογράψῃ αὐτὴν, εἰσβάλλει εἰς Ῥώμην,
καὶ καταπορθεῖ αὐτήν. ὁ Ὀνόριος καταφεύγει
εἰς Ῥαβέννην.

Οἱ Βάνδαλοι, Ἀλανες καὶ Σόθοι ὑποτάσσουσι
τὴν Ἰσπανίαν.

410 Ὁ Ἀλάρικος θνήσκει. διαδέχεται αὐτὸν ὁ Ἀ-
θελφος. ὅστις ἐκπορθεῖ τὴν Ῥώμην πάλιν. ἄ-
γει ὁμηρον τὴν Πλακίνδαν ἀδελφὴν τῆ Ὀνορίε
εἰς Γαλλίαν, καὶ συζεύγνυται αὐτήν.

412 Ἡ Ἀρμενία γίνεταί ἐπαρχία τῆ νέου βασιλείου
τῆς Περσίας.

421 Ἡ γερουσία τῆ Παταουίου θεσπίζει τῇ 25 Μαρ-
τίου τὸ Ῥιάλτον τῆς Ἑνέτίας ἄστυλον τῶν φυ-
γάδων. διὸ ὁ τόπος ἔτος ἐν 50 ἔτεσι ἐκ φυ-
γάδων, μάλιστα διὰ τὸν Ἀττίλαν ὑπερεπλή-
θυνε. τῷ δὲ 452 συνεστάθῃ ἡ πόλις Ἑνέτια.

Μ. Χ.

ἦτις 270 ἔτη εἶχε δημάρχους. τῷ δὲ 703 κατέστησε δούκαν. τῷ 1173 γέγονε δημοκρατία. τῷ δὲ 1298 ἀριστοκρατία ὑπὸ δόξιν. οἱ ἔκτοτε γερουσιασταὶ εἶναι οἱ νῦν εὐγενεῖς αὐτῆς. ἐπὶ δὲ τῷ Ναπολέοντι ἀπώλεσε τὴν αὐτονομίαν αὐτῆς. τῇ δὲ σήμερον ὑπάρχει μέρος τῆς Αὐστριακῆς μοναρχίας. Οἱ Ἑνετοὶ δὲ ἐξῆλθον ἐκ τῆς ἐν Ἀσία Παιφλαγωνίας συστρατευσάντων αὐτοῖς καὶ Κιμμερίων. ἀποβαλόντες δὲ τὸν ἡγεμόνα, διέβησαν εἰς τὴν Θράκην μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος, εἴτα ἦλθον εἰς τὸν τόπον τῆς νῦν Ἑνετίας. Στρεβ. 12. 3.

τὸ Ἑνετοὶ παρ' Ὀμήρ. καταλ. νηῶν φιλεῖται παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις δασύνεται.

Οἱ ἔθνη οἱ ἀποκλείονται τῶν δημοσίων ὑπουργειῶν καὶ ἀξιωμάτων ὑπὸ τῷ Θεοδοσίῳ β'.

430 Κτίσις Κιεβίας.

435 Οἱ ναοὶ τῶν ἐθνικῶν καταλύονται Θεοπίσματι Θεοδοσίῳ β'. ἔτος ἔκτισε τὸ παλάτιον Βουκλεῶν ἐ μακρὰν τῇ νῦν Ἀτρεϊδᾶν πρὸς τὸ τεῖχος. σώζονται τινα ἐρεῖπια.

438 Κώδιξ αὐτῆς.

444 Ὁ Ἀττίλας βεῖ' Οὐνῶν προχωρεῖ ἐξ Οὐγκαρίας. Τὸ τρισάγιον ἄρχεται. λειτουργῶν γὰρ ὁ ἀρχιερεὺς Πρόκλος ἐν τῷ ναῷ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων (νῦν σουλτᾶν Μεχμέτ) ἀκροῖ ἀγγελον ψάλλοντα αὐτό. οἱ Λατῖνοι ψάλλουσιν αὐτὸ Ἑλληνιστὶ τὴν μεγάλην παρασκευήν.

447 Ὁ Ἀττίλας λεηλατεῖ τὴν Μοισίαν, Δακίαν, Θράκην, καὶ Ἑλλάδα ἕως Θερμοπυλῶν, καὶ Φορλογεῖ τὴν Κωνσταντινέπολιν.

450 Τὰ Παρίσια προτεύουσα τῶν Φράγκων. ἔτοι καὶ Γαλάται, καὶ Γάλλοι. Κελτοὶ δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγονται.

M. X.

- 451 Τὸ ἀξίωμα τῶν τεσσάρων Πατριαρχῶν τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας ἀρχεται ἐπὶ Μαρκιανῶ.
- 453 Ὁ Ἀττίλας θνήσκει ἐν Οὐγκαρία καταπορθήσας τὴν Ἰταλίαν.
- 455 Ὁ Οὐαλεντινιανὸς τῆς Δύσεως φονεύεται ὑπὸ Πετρωνίᾳ Μαξίμου, ὅστις βασιλεύει.
Γενσέρικος βς' Βανδάλων τῆς Ἀφρικῆς καταπορθεῖ τὴν Ῥώμην, ἐνθα ὁ Μάξιμος φονεύεται, βασιλεύει δὲ ὁ Ἀβίτος.
- 457 Λέων Ἀσπαρ ὁ αὐτοκράτωρ στέφεται πρῶτος ὑπὸ πατριαρχοῦ τῆς Ανατολίου.
- 472 Οὐεσσέιον (Βεζέφιον) ἐκφυσᾷ φλόγας. ἡ τέφρα ἐπεκτάνθη ἕως Κωνσταντινουπόλεως σκοτίζουσα τὰ φῶς τῆς ἡμέρας.
- 476 Πυρκαϊὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Ζήνωνος. φλέγεται ἡ βιβλιοθήκη 120,000 βιβλίων. ἐν οἷς ὁ Ὅμηρος χρυσοῖς Γράμμασι.
- Καταλυσίς τῆς δυτικῆς Ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. ἥτις διέμεινεν ἄχρι νῦν ἀπὸ τῆς μάχης τοῦ Ἀκτίου. ὁ Ῥωμύλος Λυγέστουλος ἑσχάτος Ῥωμαίων βασιλεὺς βιασθεὶς ὑπὸ τῆς Ὁδοάκρου βς' Ἐρέλων παραιτεῖ αὐτῷ τὸ στέμμα. ὁ Ὁδοάκρης ἀποποιθεὶς τὴν αὐτοκρατορικὴν πορφύραν δέχεται τὴν κλησιν βασιλεὺς Ἰταλίας, καὶ βασιλεύει ἐν Ῥαουέννῃ (Ῥαβέννα).
- Ἐν ὅλῃ τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ μεταβάλλονται γλῶσσαι, καὶ ἥδη.
- 490 Ὁ Κασσιόδωρος ἐφευρίσκει τὸ ὑδροσκόπιον δεικνύον τὰς ἐρανοῦς κινήσεις. ὁ Θεοδώρικος μετέπειτα πέμπει τοιοῦτον τῷ Γυνδαβάλδῳ βασιλεῖ Βουργουνδίας.
- 492 Θεοδώρικος Ὀστρογότθος καθίστησι τὸ βασιλεῖον αὐτῷ ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ παύει τὸ τῶν Ἐρέλων νικηθέντος τῆς Ὁδοάκρου. ὁ Θεοδώρικος τέθνηκε

M. X.

τῷ 536. τῆτο τὸ βασίλειον ἕως 553 περιέ-
χε τὴν Ἰταλίαν καὶ ἐκτείνεται ἕως Δουνάβου
καὶ Σκόνδρας.

496 Κλόβης ὁ καταπορευθεὶς τῶν Κελτῶν πρῶτος βς
τῆς Φραγκίας καταστρέψας τὸ λείψανον τῆς
ἐν Γαλλίᾳ ἐξουσίας τῶν Ῥωμαίων βαπτί-
ζει καὶ θεσπίζει τὸν σαλικὸν νόμον. Θνήσκει
511. καθίστησιν ἔτος τὴν καθέδραν ἐν Παρι-
σίῳ. ἔτοι οἱ πρῶτοι βασιλεῖς τῆς Φραγκίας
ἦσαν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων αυτοκράτορας ὡς ἀρ-
χιστράτηγοι. οἱ κυριευθέντες τόποι ἐδίδοντο
τοῖς εὐπατρίδαις ἵνα νέμονται αὐτὰς ὡς τι-
μαριῶται ὑπόχρεοι ἵνα συστρατεύωσι. ἀλλὰ
μετέπειτα ἔτοι κατέσχον αὐτὰς διαδοχικῶς.

506 Ὁ Ἀναστάσιος συντρίβει πάντας τὰς ἀνδριάντας
ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐγείρων τὸν ἴδιον αὐτῷ
ἐπὶ τῇ Ταύρῳ.

528 Σεισμός ἐν Ἀντιοχείᾳ τὸν Νοέμβριον. ἐξ ἧς ἀπέλ-
λυνται 4,800 ἄνθρωποι.

530 Βενέδικτος ὁ ἅγιος γράφει τὸ τυπικὸν τῶν δυτι-
κῶν Μοναστηρίων.

535 Ὁ Βελισάριος ἐπὶ Ἰουστινιανῷ καταλύει τὸ βα-
σίλειον τῶν Βανδάλων ἐν Ἀφρικῇ.

536 Τῷ μεταξίῳ τὸν σπόρον φέρουσι δύο μοναχοὶ ἐξ
Ἰνδίας εἰς Κωνσταντινῆπολιν. τῆτο εἶναι ὁ
Βόμβυξ. ὁ Ἀριστοτέλης περὶ ζώων κφ. 19
περιγράφει τι τοιοῦτον. ἡ Παμφίλη, λέγει, τῷ
Λατῶου ἐν Κῷ πρώτη ὕφανε ἐκ τῶν βομβυ-
κίων. ὁ δὲ Πολύβ. Β. ζ'. κφ. ιζ'. σαφῶς κα-
λεῖ τὰ μεταξωτὰ ἐκ βομβύκων τὰ καὶ Σηρικά.
καὶ Ἀλκίφ. Ἐπιστολ. α'.

537 Ὁ Βελισάριος 10 Δεκεμβρίου εἰσβάλλει εἰς Ῥώ-
μην ἐκβαλὼν ἐκεῖθεν τὰς Γότθους.

540 Ὁ Βελισάριος πολιορκήσας λαμβάνει τὴν Ῥα-

M. X.

- ουέννην. ἔνθα ζωγρεῖ Βιτίγην τὸν βα' τῶν Γότ-
θων, καὶ πέμπει αὐτὸν εἰς Κωνσταντινέπολιν.
- 543 Σεισμός σχεδὸν οἰκουμενικὸς Σεπτεμβρίου 6.
- 547 Ὁ Τοτίλας βς' Γότθων ἀρπάζει τὴν Ῥώμην κα-
τασφάζας ψυχὰς ὑπὲρ 80,000.
- 550 Ἀρχεται ἐν Πολωνίᾳ δουκάτον ἀπὸ τῆς Λέχθ.
ἐξ ἑ Λεχία. τῷ δὲ 999 βασιλείειον.
- 553 Ὁ Ναρσῆς εἰσέρχεται εἰς Τοσκάναν καὶ Φονεύει
τὸν Τοτίλαν διασκορπίσας τὸν στρατὸν του. οἱ
Γότθοι ἀναγορεύουσι τὸν Τείαν, ἀλλὰ νικάται
καὶ αὐτός. διὸ ἐκβάλλονται ἐκ τῆς Ἰταλίας,
καὶ παύει ἡ ἐξουσία αὐτῶν. ἡ Ἰταλία ἐπιστρέ-
φει εἰς τὰς Ἑλλήνας αὐτοκράτορας διοικουμένη
ὑπὸ ἐξάρχων ἐν Ῥαουέννῃ.
- Οἱ Οὔνοι καὶ Σλάβοι ἐρημῶσι τὴν Θράκην.
Τότε οἱ Τάταροι Γέουγεν ἡ Ἀβάρεις ἀποστερεῖν-
ται τῆ ἐν τῇ Ἀσιατικῇ Ταρταρίᾳ βασιλείου.
οἱ αὐτῆς μέναντες Οὔνοι μετὰ τὴν τῷ 93 κα-
ταστροφὴν αὐτῶν καθιστάνουσι νέον βασιλείον
ὀνόματι Τέρκοι. μετὰ 30 ἔτη διαιρῶνται εἰς
ἀνατολικὰς Τέρκους πλησίον Κίνας, καὶ εἰς δυ-
τικὰς πλησίον Περσίας καὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς κράτες.
- 556 Οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Καισαρείᾳ ἐπαναστατήσαντες φο-
νεύουσι πλῆθος Χριστιανῶν καὶ καίουσι τὰς ἐκ-
κλησίας αὐτῶν. ὁ Ἀδαμάντιος πέμπεται πα-
ρὰ τῆς Ἰουστινιανῆς, καὶ εἰρηνεύει αὐτούς.
- 557 Ὁ ναὸς τῆς ἁγίας Σοφίας ἐν Κωνσταντινουπόλει
ἐν 8 ἔτεσι καὶ 5 μ. κτίζεται ἐπὶ τῆς Ἰουστινιανῆς
ὑπὸ τῆς ἀρχιτέκτονος Ἀιθιμίου ἐκ Τράλλης,
καὶ Ἰσίδωρου τῆς Μιλησίου. ἐξωθεύθησαν χρυσοὶ
(σημερινοὶ) 640,000. ἔνδον εἶναι πολυτελές,
ἀλλ' ἔκαστὰ τὰς κανόνας τῶν ἀρχιτεκτονι-
κῶν τάξεων. μήκος ἔχει πρὸς Ἀγγλικῶν 269
καὶ πλάτος 243.

Μ. Χ.

- Ο Ἰουστινιανὸς ἀποκλείει τὰς ἐθνικὰς τῶν σχολείων ἀντικαθιστῶν ἐν αὐτοῖς διδασκάλους τὰς μοναχὰς. οἷτινες πολλαπλασιάζονται. ἡ ἀρχαία παιδεία ἐκλείπει. διδάσκονται δὲ μόνον αἱ 7 τέχναι, οἷον γραμματικὴ, διαλεκτικὴ, ρητορικὴ, (τριακτὺς) μουσικὴ, ἀριθμητικὴ, γεωμετρία, καὶ ἀστρονομία. (τετρακτὺς) ἡ Λατινικὴ γλῶσσα ἀποσοβεῖται.
- 569 Οἱ ἀνατολικοὶ Τῆρκοι ἐκ τῆς ἐνδοτάτης Σκυθίας πέμπουσι πρέσβεις εἰς Κωνσταντινέπολιν περὶ τῆς ἐμπορίας τῆ μεταξίου αὐτῶν.
- Οἱ Λογγοβάρδοι Γερμανοὶ πρῶν παρὰ τῷ Ἀλβει πτ. εἶτα ὑπὸ τῆ Ἰουστινιανῆ καταχωρηθέντες ἐν Οὐγκαρία, εἰσπίπτουσιν ὑπὸ τὸν Ἀλβανὸν εἰς Ἰταλίαν καὶ ὑποτάσσουσιν τὸ βόρειον αὐτῆς. ὅπερ φέρει μέχρι νῦν τὸ ὄνομα αὐτῶν Λομβαρδία. ἡ Παβία δὲ γίνεται καθεδρὰ τῆ βασιλείας αὐτῶν 570 ἄχρις 774.
- Μωάμεθ ὁ τῆ Ἀμπτ-Ἀλλάδ ἐκ τῆς πρωτεύουσας Φυλῆς τῶν Κοραϊσχίδων, καὶ γένος Χασχέμ, μητρὸς Ἀμειχῆς τῆς θυγατρὸς τῆ Βεχέτ πρίγκιπος τῶν Ζαχρίδων, γεννᾶται 5 Μαΐου ἐν Μέκκᾳ. τῷ δὲ 609 ἐμφανίζεται ὡς ἀπόστολος τῆ Θεᾶ, καὶ ἀρχηγὸς τῆς θρησκείας. θάνατος αὐτῆ τῷ 632 κατὰ τὰς Ἀραβίας.
- 586 Ἰω. ὁ νηστευτὴς πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως προσονομάζεται οἰκουμενικὸς ἐπὶ Μαυρικίου. ὁ πάπας ἐνίσταται πρὸς τὸν αὐτοκράτορα.
- 590 Ὁ πάπας τῆς Ῥώμης ἐν ὑπερτάτῃ δόξῃ. Γρηγόριος α'. ὁ καὶ μέγας βιώσας μέχρι 604 χειροτονεῖ ἀρχιεπισκόπους καὶ περιποιεῖται τὴν μουσικὴν. εἰς ἔτος τῶν 4 Λατίνων διδασκάλων, καὶ ἄγιος.
- 596 Ὁ πάπας ἔτος πέμπει τὸν Λύγουστῖνον εἰς Ἀγγλίαν, καὶ ἐπιστρέφει τὰς Ἀγγλους εἰς τὸν Χριστιανισμόν.

M. X.

597 Πέμπει λεγάτον εἰς Κωνσταντινέπολιν, καὶ ἐπα-
πειλεῖ σχίσμα πρὸς τὸν Κυριακόν, ἂν δὲν ἀπο-
ποιηθῇ τὴν προσωνυμίαν τῷ οἰκουμενικῷ πα-
τριάρχῳ.

Κόνδυλος πτερῶ ἐν χερίσιν.

607 Βονιφάτιος γ'. ψηφίζεται πάπας. πέμπει λεγά-
τους πρὸς τὸν Φωκῆν. ὅστις ὁμολογεῖ αὐτὸν
πρῶτον ἀρχιερέα, καὶ χαρίζει αὐτῷ τὸ Πάν-
θεον τῆς Ῥώμης. ὁ πάπας καθιστοῖ αὐτὸ εἰς
ναὸν τῆς Παναγίας ὡς καὶ σήμερον λέγεται
Ἰταλιστὶ στερογγύλη ἀγία Μαρία. εἶναι γὰρ
στερογγύλον δεχόμενον τὸ φῶς ἐκ τῆς ὁπῆς τῆς
ἀψίδος. εἶδον ἔνδον ἀγάλμα Ἑστιάδος μετονο-
μασθὲν ἀγία Θηρεσία διὰ τῶ σταυρῶ. ὃν ὁ
νεώτερος ἀγαλματοποιὸς ἔδωκεν αὐτῇ ἀνὰ χεῖ-
ρας, ὡς ἐν τῷ μεγίστῳ ναῷ τῷ ἀγίου Πέτρου
ὁ κατὰ τὸν γυμνὸς Ζεὺς ἀφείδεν τὸν κεραυνόν,
καὶ λαβὼν ἀντ' αὐτῆς τὰς κλεῖς τῷ Παραδεί-
σου μετεμορφώθη εἰς ἀπόστολον Πέτρον. ἀ-
παναίνεται ἔτος ὁ πάπας τῷ Κυριακῷ τὴν
προσωνυμίαν οἰκουμενικῷ πατριάρχῳ.

613 Οἱ Πέρσαι ὑπὸ τὸν Χοσρόην πορθεῖσι τὴν Ἱερου-
σαλήμ σφάζαντες ὑπὲρ 90,000 ἐγκατοίκους,
καὶ μετακομίσαντες εἰς Περσίαν τὸν Σταυρόν.

615 Κώδωνες (καμπάναι) ἐπὶ ναῶν ἄρχονται ἐν Βουρ-
γωνίᾳ.

618 Οἱ Ἀβάρεις κατεξουσιάζουσι τῶν πέριξ τῆς Κων-
σταντινουπόλεως.

621 Ἡράκλειος ὁ αὐτοκράτωρ εἰρηνεύει μετὰ τῶν Ἀ-
βάρων.

622 Ἡ Λιγύρα τῶν Μωαμεθανῶν ἐκ 12 σεληνιαίων
μηνῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς νῦν φυγῆς τῷ Μωάμεθ
εἰς Μεδιαν. νίκη αὐτῷ κατὰ τῆς Μέκας. ὑποτάσ-
σει πολλὰς φυλάς Ἀράβων.

Μ. Χ.

- 625 Οἱ μισιωνάριοι Χριστιανοὶ ἔρχονται διὰ Τατάριας εἰς Κίναν ἐγγείραντες μνημεῖον. ὅπερ εὐρέθη τῷ 1625.
- 627 Ἡράκλειος ὁ αὐτοκράτωρ πληθύνει τὸν στρατὸν στρατολογῶν Τέρκους καὶ Οὐνους καὶ δανεισθεῖς τῶν ναῶν τὰ ἀργυρὰ σκευὴ ἀργυροκοπεῖ ταῦτα. καταδραύει τὰς Πέρσας εἰσβαλὼν εἰς τὴν καθέδραν αὐτῶν. ὁ Χοσρὲς ἀναιρεῖται ὑπὸ τῆ οἰκείου υἱῶ, μεθ' ἧς ὁ Ἡράκλειος κλείει εἰρήνην, καὶ λαμβάνει τὸν Σταυρόν. κρατῶν δὲ αὐτὸν εἰσέρχεται ἐν θριαμβῶ εἰς Κωνσταντινέπολιν.
- 628 Ἔρχεται εἰς Ἱερουσαλὴμ φέρων τὸν Σταυρόν.
- 634 Ἀμπουμπεκῆς πενθερὸς τῷ Μωάμεθ συλλέγει τὸ Κοράν αὐτῷ περιέχον ΚΦ. 114.
Οὗτος διήρπασε πολὺ μέρος τῆς Περσίας καὶ τὴν Παλαιστίνην.
- 640 Τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἀλεξανδρείας πνεπολεῖ ὁ Ἀμπρὲ τῷ Ἑλᾶς ἀρχιστράτηγος τῷ Καλίφου Οὐμάρ διαδόχου τῷ Ἀμπουμπεκῆς. ἥς μόλις 700 βιβλία διεσώθησαν. ἔτος ὑπέταξε τὴν Αἴγυπτον. ἐν ᾧ ὁ Οὐμάρως ὑπεδάλωσε τὴν Μεσοποταμίαν.
- 643 Πρέσβεις Ῥώμης ἐν Κίνα κατὰ τὰ Χρονικὰ τῶν Κινέζων. οἱ Ἕλληνες ἔλεγον αὐτὰς Σήρας καὶ τὸν τόπον Σηρικὴν ὡς εἰκάζομεν ἐκ τῷ Πτολεμαίου. ὁ Στρεβ. 15. 1. ἀναφέρει τὴν Κάθαιαν. ἔτος οἱ ἀρχαῖοι Τάταροι ἀνόμαζον τὴν Κίναν. ὁ γέγων Πλίνιος ἀναφέρει τὸν πτ. Λέων, νῦν Λίνα. ὅστις ῥέει πρὸς τὰ ἀνατολικά τῆς Κίνας.
- 650 Περὶ Εὐφλογιῶν συγγράφει ἐν Ἀλεξ. ὁ Ἀραβὶς ἰατρός Ἀχαρῆμ.
- 651 Ἡ Περσία πᾶσα γίνεται Ἀραβικὴ ἐπαρχία ὑπὸ τῶν καλίφων Ὀμάρ καὶ Ὀσμᾶν ἐπὶ τῷ ἐσχάτου β5' Ἰσδιγέρδου γ'.

M. X.

Ἡ Φοινίκη, Συρία, καὶ τὰ παράλια τῆς Ἀφρί-
κης ὑποπίπτουσιν εἰς τὰς Ἀραβίας.

653 Οἱ Ἀραβες (Σαρακηνοὶ) ἡγουμένου τῷ Μωαβίας
ἀρπάζουσι τὴν Ῥόδον. ἔτος πωλεῖ τὸν ἀρείχαλ-
κον τῷ κρημισθέντος Κολοσσῷ τῆς Ῥόδου 720,
000 λιτρῶν Ἑβραίων τινὶ ἐξ Ἑμέσης. ὅσ-
τις μετεκόμισεν αὐτὸν ἐπὶ 900 καμήλους εἰς
Ἀλεξάνδρειαν πρὸς ἀπεμπώλησιν. ἐν Ῥόδῳ τὸ
πάσαι ἐγένετο ἡ ἑορτὴ, Χελιδόνια. καθ' ἣν οἱ
παῖδες (ὡς καὶ νῦν ἐν Θεσσαλονίκῃ) περιφε-
ρόμενοι εἰς τὰς οἰκας ἔψαλλον, ἢ λθ' ἢ λθε χελι-
δὼν καλὰς ὥρας ἀγούσα, καὶ καλὰς ἐνιαυτὸς κτ.
λέγεσιν, ὅτι ἐποίησε τῷτο ὁ Κλεόβελος Δίνδιος.

655 Ὁ Μωαβίας ἀποπλεύσας ἐκ Τριπόλεως ἐν στό-
λῳ μεγάλῳ πολιορκεῖ τὴν Κωνσταντινέπολιν.
δύω Ἕλληνες στρατιῶται καταφλέγουσι κατὰ
κράτος τὸν στόλον αὐτῷ. ὅστις ἐπέρχεται πάλ-
ιν, καὶ ἐν ναυμαχίᾳ νικᾷ τὸν Κῶνσταν. αὐτοκρ.

669 Οἱ Ἀραβες ἐν Σικελίᾳ.

672 Οἱ Ἀραβες (Σαρακηνοὶ) πολιορκεῖσι πάλιν τὴν
Κωνσταντινέπολιν ἀπὸ Ἀπριλίου ἕως Σεπτεμ-
βρίου. ὅμως ἀποκρένται.

673 Οὗτοι πάλιν πολιορκεῖσιν αὐτὴν διὰ ξηρᾶς καὶ
θαλάσσης. ὁ Πωγωνάτος διασκορπίζει αὐτὰς
καταβαλὼν ὑπὲρ 30,000. διότι Καλλίνικος ὁ
Ἡλιουπελίτης ἀριστος ἀρχιτέκτων, καὶ μαθη-
ματικὸς ἐφευρὼν τὸ θαλάσσιον πῦρ τὸ ὀνομα-
σθὲν Ἑλληνικόν, πυρπολεῖ ἐν τῷτῳ τὸν πολέ-
μιον στόλον. καὶ ἔτως οἱ Σαρακηνοὶ καταφεύ-
γουσιν εἰς Κύζικον.

678 Οἱ Βούλγαροι ἐκ Βόλγας ἔρχονται εἰς Θράκην
καὶ λαβόντες παρὰ τῷ Πωγωνάτου ἀργύρεα,
ἀποσύρονται εἰς τὰ παραδουνάβια μέρη. ἐνθα
κατοικεῖσιν. ὠνομάσθησαν δὲ Βουλγαρία.

.X.

679 Ὁ Χριστιανισμὸς ἐν Ὀλλανδῇ.

Χάρτην ἐκ Βαμβακίου κατασκευάζουσιν οἱ Ἀραβες
μαθόντες παρὰ Κινέζων καὶ ἐκταθέντες ἕως
Ἰνδιῶν.

686 Κουίλιανὸς Ἰρλανδοῦ μοναχὸς κηρύττει τὸν Χρι-
στιανισμὸν ἐν Βιετξβέργῃ τῆς Γερμανίας, καὶ
γίνεται α'. ἐπίσκοπος.

690 Βόμβας διὰ πυρὸς (ἴσως πυρίτιδος κόνεως) ῥίπτει
εἰς Μέκαν πολιορκῶν ὁ Χαδγιατζῆς στρατάρ-
χης τῷ ἐν Βαγδατίῳ Καλίφῳ.

Ἰουστινιανὸς ὁ β'. μὴ δεχόμενος παρὰ τῶν Σαρα-
κηνῶν τὸν φόρον ἐν χρυσοῖς ἐλάσμασιν, ἀλλὰ
ζητῶν νομίσματα ἴδια, λύει τὴν εἰρήνην μετ'
αὐτῶν, καὶ πολεμήσας νικᾶται, καὶ παραχωρεῖ
αὐτοῖς τὴν Ἀρμενίαν.

692 Ὁ Γενσέρικος λεηλατεῖ τὴν Ἀττικὴν κατὰ τὸν προ-
κόπιον.

711 Πελάγιος ἐν Ἀστουρίᾳ καθίστησι νέον βασιλεῖον
τῶν δυτικῶν Γότθων.

713 Οἱ Σαρακηνοὶ ὑποτάσσουσι τὸ πλεῖστον τῆς Ἰσπα-
νίας κατατροπώσαντες παρὰ Ξιρεξ τὸν Γότθον
βα' Ροδέρικον.

Ἡ Δαμασκὸς γίνεται καθέδρα τῶν καλίφων.

717 Μασάλμας ἀρχιστράτηγος τῶν Σαρακηνῶν δια-
βάς ἐκ τῆς Ἀβύδου εἰς Θράκην λεηλατεῖ, καὶ
πολιορκεῖ διὰ θαλάσσης τὴν Κωνσταντινέπολιν.
Λέαν ὁ Ἰσαυρος τῷ Ἑλληνικῷ πυρὶ καίει τὸν
αὐτῷ στόλον.

Πανώλῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐξολοθρεῖται ὑπὲρ
300,000 ἀνθρώπους.

735 Ὁ Βιεγίλιος Στραζβουργιανὸς διὰ τὴν δόξαν περὶ
τῶν ἀντιπόδων ἀφορίζεται ὑπὸ τῷ ἐπισκόπῳ
Βονιφατίῳ, καὶ θανατῆται ἐν μαρτυρίῳ.

Εἰκονομαχία ἐν Κωνσταντινουπόλει.

M. X.

Οἱ Ἀραβες εἰσβάλλουσιν εἰς Γαλλίαν. ἡ δύσις
τρέμει αὐτούς.

744 Ἡ Παλμύρα συνοικισθεῖσα πάλιν, κατασκάπτε-
ται ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν.

749 Σεισμός ἐν Συρίᾳ ὑφ' ᾧ κατεπόθησαν πολλαὶ πό-
λεις. ἄλλαι δὲ ἐσφενδονίσθησαν ἀβλαβῶς ὅ
μίλλια μακρὰν, καὶ ἄλλαι ἐξ ὄρειων ἐγένοντο
πεδιναί.

751 Ἀστίλφος βεῖ Λογγοβάρδων κυριεύει τῆς Πεν-
ταπόλεως καὶ Ραουέννης. ὁ ἑξαρχος Εὐτύχιος
φεύγει εἰς Νεάπολιν, ἡ δὲ ἑξαρχία τῆς Κων-
σταντινουπόλεως παύει.

752 Πιπῖνος ὁ μικρὸς ἐκβαλὼν τὰς Λογγοβάρδους ἀ-
ναγορεύεται βεῖ τῶν Φράγγων ὑπὸ τῷ πάπᾳ
Ζαχαρίᾳ καὶ λαῷ καὶ χαρίζει τῷ πάπᾳ Στεφάνῳ
β'. τὰς ἐκ τῶν Λογγοβάρδων κυριευθέντας πό-
λεις τῆς ἑξαρχίας. ἐντεῦθεν ἀρχεται τὸ κο-
σμικὸν κράτος τῷ πάπᾳ.

Ὅργανον (τὸ μουσικόν) λαμβάνει ὁ Πιπῖνος δῶ-
ρον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὸ πρῶτον ἐν τῇ
δύσει.

758 Οἱ Σλάβοι ἐκβάλλονται ἐκ Μακεδονίας ὑπὸ τῷ
Κωνσταντίνῳ Κοπρωνύμῳ.

760 Βαγδάτ ἐπὶ Τίγριδος ἐπικτίζεται παρὰ τῷ κα-
λίφῳ Ἀλ-Μανσὺρ ὡς καθέδρα.

Ἀστρονομία καὶ ἰατρικὴ παρὰ τοῖς Ἀραβσιν ἀκ-
μάζουσιν. ὁ Ἀριστοτέλης καὶ Ὁμήρος μετα-
γλωττίζονται Ἀραβιστὶ. σχολεῖα ἐν Βαγδάτ,
Κουφᾷ, καὶ Ἀλεξανδρείᾳ.

774 Κάρολος ὁ μέγας καταλύει τὸ βασίλειον τῶν
Λογγοβάρδων, καὶ βασιλεύει ἐν Ἰταλίᾳ.

778 Ὁ Κάρολος ἀρπάζει παρὰ τῶν Σαρακηνῶν μέρος
τῆς Ἰσπανίας, τὴν Μαγιόρκαν καὶ Μινόρκαν.
καὶ τὰς Σάξωνας.

Α. Χ.

- 782 Οἱ ἀρχιστράτηγοι Κωνσταντίνου τῷ Πορφυρογεννήτου ἐκβάλλουσι τὰς Σλάβους ἐκ τῆς Ἑλλάδος.
- 790 Πυρκαϊὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει. τὸ πατριαρχεῖον καίεται, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ χειρόγραφα τῷ Χρυσόστομου.
- 792 Λομβαρδὸς τις ἱερεὺς πνευματικὸς προδίδει τῷ Καρλομάνῳ τὴν κατ' αὐτῷ συνωμοσίαν. ὅστις καρατομεῖ, καὶ ἐκτυφλοῖ πολλὰς.
- 793 Μάτην ὁ Καρλομάνος δοκιμάζει νὰ ἐνώσῃ τὸν Ῥήνον μετὰ τῷ Δουνάβεως διὰ διώρυγος. Τέρεους ὀνομάζουσιν οἱ Ἕλληνες τὰς Ἀβάρις. διότι ἐξῆλθεν ἐκ τῆς μεγάλης Ταταρίας. ὡσαύτως καὶ τὰς Οὔρους.
- 800 Κάρολος ὁ μέγας (ὁ καὶ Καρλομάνος) βασιλεύσας 768 ὁ Θεμελιωτὴς τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ τῆς Φραγκίας ἐξ Ἰβήρου (Ἑβρου) μέχρι Ἀράβου (Ραάβ) τῆς Οὐγκαρίας καὶ Τιβέριδος ἕως Εἰδέρου (γεωγραφ. μιλλίων □ 26,000) ἔρχεται εἰς Ῥώμην, καὶ 24 Δεκεμβρίου στέφεται ὑπὸ τῷ πάπᾳ Λέοντος γ'. αὐτοκράτωρ τῆς Ῥώμης. παύσασα λοιπὸν ἡ αὐτοκρατορία αὕτη ἐπὶ Λύγουστέλου τῷ 476 καὶ μεταποιεθεῖσα εἰς βασιλεία Ἑβλῶν, Ὀστρογότθων, καὶ Λομπάρδων ἀποκατεστάθη πάλιν. τῷ δὲ 962 διεπορεύθη ἡ προσωυμία αὕτη εἰς Γερμανίαν, καὶ ἐπεκράτησε ψιλῶ λόγῳ ἄνευ τῆς Ῥώμης μέχρι 1804 ὅτε ὁ Ναπολέων κατέλυσεν αὐτήν, καὶ ἔχ' ὑπάρχει ἄχρι νῦν.
- 807 Ὁρολόγιον κρῖον φιλοδωρεῖ τῷ μεγάλῳ Καρόλῳ Ἀρσὼν Ἀλ-Ρασχίδ ὁ καλίφης. Δοκίμιον γραμματικῆς τῆς Γερμανικῆς γλώσσης γίνεται.
- 813 Ἀλ-Μαμμὼν ὁ Καλίφης Σαρακηνῶν ὁ φιλομαθὴς αἰτεῖ παρὰ τῷ αὐτοκράτορος Κωνσταντινουπό-

M. X.

λέως Ἑλληνικῶν βιβλίων. ἅτινα μεταγλωττίσθεντα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Συριστὶ πέμπονται αὐτῶ. ἔκτοτε οἱ Ἀραβε. σπευδάζουσι τὴν Ἑλληνικὴν Φιλοσοφίαν, ἀπρονομίαν, καὶ μαθηματικά.

814 Ὁ Καρλομάγνος θνήσκει. ὁ υἱὸς αὐτοῦ Λουδοβίκος ὁ εὐσεβὴς διαίρει τὸ βασίλειον.

823 Οἱ Σαρακενοὶ τῆς Ἰσπανίας λαμβάνουσι τὴν Κρήτην διὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Ἀπόχαψ. κτίζεται ἡ Κανδία παρωνομασθείσης ἔτι ἀπάσης τῆς νήσου.

842 Ἀναστήλωσις τῶν ἁγίων Εἰκόνων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Μιχ. γ' ἐπιτροπευομένη ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Θεοδώρας.

843 Τὸ βασίλειον τῆς Φραγκίας διαίρεται εἰς τέσς υἱές Λουδοβίκου τοῦ εὐσεβεῖς. ὁ Λέθαρος γίνεται καῖσαρ κρατῶν Ἰταλίαν, Σερβίαν, τέσς τόπους τοῦ Ῥήνου, καὶ τὸ Βέλγιον. ὁ Λουδοβίκος τὴν Γερμανίαν μέχρι Ῥήνου. Κάρολος ὁ Φαλακρὸς τὴν εἰς Φραγκίαν.

844 Οἱ Τῆρκοι ἔρχονται ἐκ τῆς Κασπίας καὶ κατοικῶσι τὴν μεγάλην Ἀρμενίαν.

Χάρτη ἐκ Βαμβακίου ἐν Ἰταλίᾳ κατασκευάζεται.

855 Πάπισσα Ἰωάννα ἐπικληθεῖσα Ἰωάννης Η'. ὅμως οἱ κριτικώτεροι λέγουσι τὸτο μῦθον προελθόντα ἐκ τῶν γυναικῶν ἡθῶν τήτου τοῦ Ἰωάννου.

859 Ψυχὸς ἀνήκουστον. ὁ Ἀδριαντικὸς ἔπηξε, καὶ ἐγένεν ἀμαξιτός.

861 Ἐν Κωνσταντινουπόλει καθαιρεῖται ὁ Ἰγνάτιος πατριάρχης. πατριαρχεῖ δὲ ὁ Φώτιος.

862 Ῥέριχ α'. Δεξ' Ῥωσσίας. καθέδρα ἡ Κιεβία. οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ ἐξουσίασαν μέχρι 1598. ἔτος ὀνομάζει τὸ βασίλειον Ῥωσσίαν καλεσθεὶς παρὰ τῶν Ῥώσων ἵνα διοικήσῃ. φαίνεται ἦλθεν ἐκ Δανίας. ὁ Φώτιος, καὶ ὁ Πορφυρογέν. ὀνομάζουσιν αὐτὸς Ῥὼς μονασυλ. ἄλλοι δὲ Ῥέσσους.

Μ. Χ.

- 863 Τὴν ἱερὰν Γραφὴν μεταφράζει Σλαβονιστὶ Μεθόδιος Θεσσαλονικεὺς σὺν Κυρίλλῳ καὶ Ἀθανασίῳ.
- 864 Οἱ Βέλγαροι ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸν Χριστιανισμὸν βαπτισθέντες τῷ ἄρχοντι αὐτῶν Βορίσῳ (Βόγρογ) μετωνομασθέντες Μιχαὴλ κατὰ τὰς ἡμετέρας Μηνιάτην καὶ Θεοτόκην.
- 867 Πάπας Νικόλαος α΄. κείρει πρῶτος τὸ γένειον καὶ τυροφαγεῖ.
- ‘Ο στόλος τῶν ἐκ τῆς Κρήτης Σαρακηνῶν οἵτινες (καὶ Ἀγαρηνοὶ ἐκλήθησαν) καίεται ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ τῷ Ἑλληνικῷ πυρὸς τῷ καὶ Θαλασσίῳ.
- 872 Καμπάνας (Κώδωνας) πέμπουσιν οἱ Ἑνετοὶ τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασιλεῖῳ Μακεδόνι, καὶ ἔκτοτε ἤρξαντο παρ’ ἡμῶν.
- Γερμανιστὶ γράφειν ἄρχονται οἱ Γερμανοί.
- Ἀνακαλύπτονται αἱ βόρειοι νῆσοι καὶ ἡ Ἰσλανδία. ἀν’ αὐτῇ ᾔνοι ἡ Θέλη, ἄδελον.
- 879 Πάπας Ἰωάννης Η΄. διὰ τῶν λεγάτων αὐτῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ Φωτίου, ἀναθεματίζουνσι πάντα τὸν λέγοντα τὸ πνῶ καὶ ἐκ τῷ υἱῷ.
- 880 Ἀλφρέδος ὁ μέγας διώκει ἐξ Ἀγγλίας τὰς Δανούς, καὶ νομοθετεῖ.
- 883 Νορμανδοὶ καὶ Δανοὶ ἐπιτρέχουσι τὴν Γερμανίαν, Γαλλίαν, Ἀγγλίαν, καὶ Ῥωσσίαν. πολιορκῶσι τὰ Παρίσια, καὶ 911 κατοικῶσι τὴν Νορμανδίαν. ὁ ἱστορικὸς Σλήγκοβ. λέγει, ὅτι οἱ Νορμανδοὶ δὲν ἐπέδραμον τὴν Ῥωσσίαν ποτέ.
- 886 Ὁ Γάμος θροπίζεται ἵνα γίνηται διὰ τελετῆς ὡς ἐκ τῶν βασιλικῶν τῷ Λέοντι συνάγεται.
- 900 Οἱ Οὐγκροὶ ἢ Μαγγιάροι διωχθέντες ὑπὸ τῶν Πετσιναγῶν ἐκ τῷ Βόγα καὶ Ἰστρου κυριεύουσι τῆς Οὐγκαρίας, καὶ συχνάκις ληλατῶσι

M. X.

τὴν Γερμανίαν. ἔτσι εἶναι οἱ Ὀγῆροι ἐκ τῆς Σιβυρίας μεταξύ τῆς πεπαγωμένης καὶ ἀνατολικῆς θαλάσσης, καὶ τῆς Κασπίας. ἡ Γλῶσσα αὐτῶν εἶναι σχεδὸν ἡ τῶν Λαπώνων μάλιστα τῶν Καρελίων.

902 Οἱ Σαρακηνοὶ πολιορκῶσι τὴν Θεσσαλονίκην. ἦν ἡλευθέρωσε δι' ἀργυρίων Συμεὼν ὁ γραμματεὺς τῷ Λέαντος σοφῷ, δι' ὃ ἐτιμίσθη πατρίκιος.

904 Ὁ Ὀλέγας τῆς Ῥωσσίας κατέναντι τῆς Κωνσταντινουπόλεως πεζικῷ καὶ ἱππικῷ στρατεύματι 80 χιλιάδ. καὶ 2000 πλοίων διὰ θαλάσσης. συμβιβασθεῖς δὲ ἀπεχώρησε. ἀλλὰ ταῦτα ἄδηλα. λέγουσι δὲ, ὅτι τῷ 944 ἐγένετό τι τοιοῦτον. Ὁ Λέων σοφὸς ὁ αὐτοκράτωρ ἐνδίδει τὰ βασιλικὰ 60 βιβλίων.

912 Γερμανίας τὸ βασίλειον ἄρχεται. διότι θανόντος Λουδοβίκου δ'. ἐσχάτου ἀπογόνου τῷ μεγάλου Καρόλου, οἱ Γερμανοὶ ἀποσπῶνται τῶν Φράγκων ἀναγερῶντες ἰδιαίτερον βασιλεῖα Κοιράτον τὸν δῆκα τῆς Φραγκωνίας. τῷ δὲ 919 ἀναγορεύουσιν Ἐνρίχον τὸν δῆκα τῆς Σαξωνίας. εἴτα 936 τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ὀθωνα τὸν α'.

923 Οἱ κυβερνῆται, μεγιστᾶνες, τῶν ἐπαρχιῶν καὶ πόλεων τῆς Γαλλίας, καὶ Γερμανίας σφετερίζουσιν ἕκαστος τὸν κυβερνέμενον τόπον. οἱ τῶν ἐπαρχιῶν ὀνομάζονται δῆκες. οἱ δὲ πολιῆχοι, κόμητες. ἡ ἀρχὴ τῶν τῶν τιμαριωτῶν ἐγένετο 877, ὅτε Κάρολος ὁ Φαλακρὸς ἐπεκύρωσε τὴν αὐτονομίαν αὐτῶν. εὕρισκον ὅμως ἀνωτέρων χρόνων ἔχνη τέτων ὡς εἴρηται Σελ. 191. Οὗτοι ἐψήφισον τὰς βασιλεῖς. διὸ οἱ βασιλεῖς αἰρετοὶ παυσάσης τῆς κληρονομίας. ὁ Ἀριστοτέλης ὀνομάζει τὰς κληρονομικὰς βασιλείας, πατρικὰς, τὰς δὲ αἰρετάς, αἰσυμνητείας. Πολ. Γ. 14.

M. X.

988. Οἱ Ῥωσσοὶ ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸν Χριστιανισμόν ἐπὶ Βλαδμηῆρη. ἔτος ἔγημεν Ἄνναν τῇ νέῃ Ῥωμανῷ. Γερβεργος Φλωριακίνδυνος ὁ μετέπειτα πάπας Σίλβεστρος β'. εἰσάγει ἐν Γαλλίᾳ τὰς Ἀρβικὰς τῶν ἀριθμῶν χαρακτῆρας ἐκ τῶν ἐν Ἰσπανίᾳ Ἀράβων, καὶ ἔκτοτε συνιδίσθησαν.
997. Στέφανος ὁ ἅγιος ἀναγορεύεται πρῶτος βασιλεὺς τῶν Οὐγκρων. διαδίδει τὸν Χριστιανισμόν, καὶ ὑποτάσσει τὴν Τρανσυλβανίαν.
1000. Βενέδικτος ζ'. πάπας, χαρίζει προσωυμίας, τῷ βασιλεῖ τῆς Οὐγκαρίας, Ἀποστολικὴν μεγαλειότητα. ὅπερ καὶ Κλήμης ιγ'. 1758 ἐπεκύρωσε τῇ Μαρίᾳ Θηρεσίᾳ. τῷ βασιλεῖ Γαλλίας, χριστιανικώτατον. τῷ τῆς Ἰσπανίας, καθολικόν. τῷ τῆς Πορτογαλλίας, πιστότατον.
- Οἱ Σουῆκοι καὶ Νορμανδοὶ ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸν Χριστιανισμόν. ὡσαύτως οἱ Δανοὶ καὶ Πολανοί.
1002. Ἐνρίχος β'. τῆς Γερμανίας, ἅγιος. διότι ἐξάρτᾳ τὴν αὐτοκρατορικὴν στέφιν ἐκ τῆς Πάπας, καὶ θεσπίζει τὸν Πάπαν ἀνεξάρτητον.
- Οἱ Ἰουδαῖοι πανταχόθεν κατατρέχονται καὶ διασπείρονται.
1015. Ὅπλα πυροβόλα ἐν Ἰνδία. Οἱ Δανοὶ εἰσβάλουσιν εἰς Ἀγγλίαν.
1019. Βασίλειος τῆς Κωνσταντινουπόλεως θραίνει τὸν Συμεὼν τῶν Βουλγάρων κατακυριεύσας τῆς Βελγαρίας, καὶ ἀποτυφλοῖ 15,000 Βουλγάρους αἰχμαλώτους πέμψας πρὸς τὸν Συμεὼν. ὅστις ἰδὼν αὐτὰς λοιποθυμεῖ, καὶ θνήσκει.
1023. Μαυριεὴν καὶ Σαβόγια, κηρήττονται κοντέας.
1024. Οἱ Ἕλληνες πρεσβεύουσιν ἐν Ῥώμῃ παρὰ τῷ Πάπᾳ ἵνα ὁμολογήσῃ τὴν προσωυμίαν τῇ οἰκου-

M. X.

μενεῖ πατριάρχου, καὶ ὁ Ἀββὰς τῷ Διδόν
γράφει τῷ πάπα περὶ τάτου.

1025 Ὁ ἄρχων τῶν Οὐγκρῶν ἔρχεται εἰς Κωνσταντι-
νὴ πόλιν καὶ βαπτίζεται. Βιζαντίς.

Τὰ πεντάγραμμα σημεῖα τῆς μουσικῆς (αἱ νό-
ται) ἐφευρίσκονται ὑπὸ τοῦτου τῷ Ἀρετίνου.

1033 Κομήτης μέγας. ὁ ἔρανος ὅλος φαίνεται Φλογερός.

1037 Θεγεβλμπέης ἀρχηγὸς τῶν Σελιουκιδῶν Τέρκαν
ἐμφανίζεται. (παρ' Ἑλλήσι Τραγολιπάκας) ὁ-
τος ἀναγορεύεται σουλτᾶνος τῆς Περσίας. νική-
σας τὸν σουλτᾶνον αὐτῆς Μωάμεθ ἐν Σπάδα-
να (Ἰσπαχᾶν) λαμβάνει τὴν Βαβυλῶνα καὶ
Μηδίαν τῶν Ἑλλήνων.

1039 Ἡ Σμύρνη κρημνίζεται ὑπὸ σεισμῷ.

Ἡ περὶ τῷ πάπα ψῆφος ἐξαρθᾶται πάλιν ἐκ
τῷ αὐτοκράτορος.

1041 ὑπὲρ 15,000 Βέλγαροι νικῶνται παρὰ τῇ Θεσ-
σαλονίκῃ ὁ δὲ στρατάρχης αὐτῶν ἀποτυφλᾶ-
σαι ὑπὸ τῷ νικητῷ.

1048 Δάμασις β'. ὁ πάπας στέφεται τιὰρα μονοστε-
φεῖ. τοιαύτην ἐφόρουν οἱ βασιλεῖς τῶν Πάρθων
καὶ Ἀρμενίων.

Οἱ Τέρκοι οἱ μέχρι νῦν ἀγνωσμένοι ἀκένονται, καὶ εἰς-
βάλλουσι πρῶτον εἰς τὸ βασίλειον τῆς Κωνσταν-
τινουπόλεως.

1053 Μιχαὴλ ὁ Κηρουλάριος πατριάρχης Κωνσταντι-
νόλεως καθαιρεῖ δημοσίως τὸν πάπαν Λέοντα
Θ'. καὶ ἀποκλείει ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῷ τὰς
Ἐκκλησίας τῶν Λατίνων. Ἰδὲ ἡ ἀρχὴ τῶν δι-
χονοιῶν ἐξ αἰτίας τῶν ἀναφυέντων καινοτομιῶν
ἐν Ῥώμῃ.

1058 Τὸ βασίλειον τῆς Νεαπόλεως ἄρχεται ἐκβληθέν-
των τῶν Σαρακηνῶν.

M. X.

- 1059 Συνέδριον Καρδινάλεων καθίσταται ὑπὸ Νικολάου Β'. ἵνα ψηφίσῃ τὰς πάπας.
- 1064 Ὑπὲρ 70,000 δυτικοὶ ἐκστρατεύουσι πρὸς ἐλευθέρωσιν τῆς Ἱερουσαλήμ. ἀλλὰ φονεύονται καὶ αἰχμαλωτεύονται.
- 1071 Ἡ Νίκαια τῆς Βιθυνίας γίνεται καθέδρα τῶν Τέρκων.
- 1073 Ὁ γάμος ἀπαγορεύεται τοῖς ἱερεῦσιν ὑπὸ τῆ πάπα Γρηγορίου. ζ'.
- 1076 Ἐνέριχος δ' Γερμανίας, καὶ ὁ πάπας Γρηγόριος ζ'. διαμάχονται ἀλλήλων ἀδεύοντες τὴν ἀρχήν. ἀλλ' ὁ πάπας διὰ τῶν ἐρανίων αὐτῷ κεραυνῶν ὑπερισχύει ἀφορίζων τὰς κατ' αὐτῷ, καὶ συγχωρῶν τῷ λαῷ ἐπιτοκίαν τῆς ὁμολογηθείσης ὑποταγῆς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. διὸ ὁ αὐτοκράτωρ παραγίνεται σὺν τῇ βασιλίσσῃ πρὸς τὸν πάπαν ἐν Ρώμῃ ἱκετεύων ὑπὲρ ἀφέσεως. ἦν ἔλαβε νηστεύσας τριήμερον ἐπ' αἵματι καὶ ὕδατι καὶ περιπατῶν ἀνυπόδητος. ὁ δὲ λαὸς αὐτῷ ἀδεία τῇ πάπα ἀναγορεύει αὐτοκράτορα Ῥοδόλφον δέκα τῆς Σουβίας. ὁ Ἐνέριχος πολέμῳ πρὸς αὐτόν. Ἄνω Κομνηνὸς ἐν τῇ Ἀλεξιάδι αὐτῆς περιγράφει γλαφυρότατα ταύτην τὴν ἱστορίαν. ἡ δὲ κυριαρχία τῆ πάπα γίνεται ἐντελῶς ἀνεξάρτητος.
- 1078 Δημοκραταί ἐν τῷ πλείστῳ τῆς Ἰταλίας καὶ ἐν τῇ Ρώμῃ. οἱ εὐγενεῖς πτοηθέντες κλείονται ἐν ὀχυρώμασι.
- Μιχαὴλ ὁ Δεκάς διὰ τὴν ἀπιστάσιαν τῷ Βοτανειάτῳ καὶ Βρυενίῳ παραιτεῖ τὴν βασιλείαν, καὶ μονάζει γεγονώς εἴτα Ἐφέστῳ.
- 1081 Οἱ Σκύθαι ἐπιτρέχουσι τὴν Θράκην. ὁ Ῥοβέρτος τῆς Νεαπόλεως εἰσβάλλει εἰς Ἡπείρον.
- 1085 Πάπας Γρηγόριος ὁ ζ'. ὁ ὑπεράρας τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν αὐτῷ ἀνὰ πᾶσαν τὴν δύσιν, καὶ διογεί-

Μ. Χ.

ρας τοσούτους πολέμους καθαιρεθεὶς θνήσκει ἐν
Σαλέρνω.

1095 Ἡ Πορτογαλλία ἀποσπᾶται τῆς Ἰσπανίας. τῷ
δὲ 1139 ἐπὶ Ἀλφόνσου α' κηρύττεται βασιλεί-
ον. ἔτος τῷ 1147 ἀναλαμβάνει παρὰ τῶν
Ἀράβων τὴν Οὐλυσσιπὸνα (Λισβῶνα.)

1096 Σταυρικός α' πόλεμος διεγείρεται παρὰ τῷ ἐρημί-
του Πέτρου ἐπιστρέψαντος ἐξ Ἱερουσαλήμ.

Λαδίσλαος βε' Οὐγκρίας ἐπαύξει τὸ βασίλειον
διὰ τῆς Δαλματίας, Κροατίας, καὶ Σλαβωνίας.

1099 Τὴν Ἱερουσαλήμ αἰρῶσιν οἱ πρῶτοι σταυροφόροι,
καὶ ὁ Βαλδουῖνος α'. ἀναγορεύεται αὐτῷ βα-
σιλεὺς.

1100 Γένουα δημοκρατεῖται. 1339 δόξης. 1409 ὑπέ-
πεσε τῷ Μοντεφεράτῳ. 1458 τῷ ζ'. Καρό-
λῳ. 1527 ἐγένετο ἀριστοκρατία. καὶ 1814
ὑπέπεσε τῇ Σαρδινίᾳ ὡς σώζεται ἐπὶ τῶν ἡ-
μερῶν ἡμῶν.

1106 Ἡ Βαυαρία προβιβάζεται εἰς ἀρχιδουκάτον δια-
δοχικῶς τῶν Βέλφων.

1130 Ἡ Πελοπόννησος ἀκέεται Μωρέας ὡς ὁ Νικήτας
ὀνομάζει αὐτήν. οἱ Πισᾶνοι καὶ Ἑνετοὶ εἰσβάλ-
λουσιν εἰς αὐτήν.

1139 Ἡ ἐν Λατεράνῳ σύνοδος ἀπαγορεύει τὰς Λατίνας
μοναχὰς τῷ εἶναι δημοσίους ἰατροὺς, καὶ συνη-
γόρους. δι' ὧν ἐξώκειλον εἰς τρυφήν.

1143 Σαζώνων ἀποικία εἰς Τρανσυλβανίαν.

Μεταξωτὰ ὑφαίνειν μανθάνουσιν οἱ Ἰταλοὶ παρὰ
τῶν αἰχμαλώτων Κερνθίων, καὶ Θηβαίων εἰς-
βάλλοντος νῦν εἰς Καλαβρίαν Μανουὴλ τῷ Κο-
μνηνῷ κατὰ τῷ Ῥοβέρτου.

1147 Σταυρικός πόλεμος β'. οἱ Σικελοὶ κακουχῶσι τὰς
Αἰτωλάς.

Μόσχας κτίσις.

M. X.

- 1155 Οὐγγος ἐπίσκοπος Σοισῶν διὰ ἓνα ἵππον διὰ
ἀντάλλαγμα 5. οἰκέτας αὐτῷ καὶ πέντε ὑπὸ
τελεῖς ἐκ τῶν ὑποστατικῶν αὐτῷ.
- 1157 Τὸ Μαρκάτον τῆς Αὐστρίας προβιβάζεται
δουκάτον.
- 1160 Μιχαὴλ ὁ Θεσσαλονικεὺς ὁ ῥητορικώτατος ἱεροκ
ρυξ καθαιρεῖται ὡς αἰρετικὸς τῶν Βογομίλων.
Ἡ Χίος ὑποπίπτει τοῖς Ἑνετοῖς.
- 1162 Βερλῖνον κτίζεται ἐπὶ Ἀλβρέχτου Βαίρου.
- 1170 Μιχαὴλ ὁ Κομνηνὸς προβάλλει τῷ πάπᾳ Ἀλ
ξάνδρῳ τὴν ἑνωσὴν τῶν ἐκκλησιῶν εἰὰν στέν
αὐτὸν αὐτοκράτορα τῆς δύσεως. ὁ δὲ πάπ
ἀποποιεῖται.
- 1177 Φριδρίχος Βαρβαρόσας Γερμανίας μαχόμενος πε
ρὲς Ἑνετὸς ζωρεῖται. συνδιαλεχθεὶς δὲ ἐν Ἑν
τία ἐν τῷ νάρθηκι τῆς Ἐκκλησίας τῷ ἀγίῳ
Μάρκῳ τῷ πάπᾳ Ἀλεξάνδρῳ, λαμβάνει τὴν
Φοιν. ἐν τῷ παλατίῳ τῷ δόξῃ ἐν Ἑνετία εἶδ
ταύτην τὴν εἰκόνα. ἐν ἣ ὁ αὐτοκράτωρ ἔτος
σπάζεται τὸν πόδα τέτου τῷ πάπᾳ.
- 1178 Ἡ Ἐκκλησία τῷ ἀγίου Μάρκου ἐν Ἑνετία ἀνο
κοδομεῖται ὡς εἶναι τὰ νῦν ὑπὸ Ἑλλήνων ἀ
χιτέκτονος.
- 1180 Ἡ μαγνητικὴ βελόνη ἐφευρίσκειται. ὅμως ὑπῆρξ
παρὰ τοῖς Ἀραβῖν.
- 1183 Τὴν Θεσσαλονίκην αἰρεῖ ὁ Γουλιέλμος βε΄ τῆς
Σικελίας. ἀλλ' Ἰσαάκ ὁ Ἀγγελὸς ἀνέλαβ
αὐτὴν μετέπειτα.
Ἡ ἀνω Ἰταλία δημοκρατία.
- 1184 Τὰ Παρίσια λιθοστρώννυνται.
- 1187 Σελανὶν σουλτᾶνος τῆς Αἰγύπτου αἰρεῖ τὴν Ἱερ
σαλήμ τῶν σταυροφόρων.
- 1190 Πόλεμος Ἀγγλογαλλῶν καὶ 1195. 1198.
Σταυροφορικὸς πόλεμος γ'.

Μ. Χ.

1198 Ειρήνη θυγάτηρ Ἰσαὰκ Ἀγγέλου πρωτόγαμος σύ-
ζυγος Ταγκρέδου βς' Σικελίας, γίνεται δευτερό-
γαμος Φιλίππου αυτοκράτορος Γερμανίας.

Ὁ πάπας Ἰννοκέντιος γ'. ἀποκτᾷ πάλιν τὸ δι-
καίωμα ἵνα ψηφίσῃ τὰς αυτοκράτορας καὶ
τὰς ἐπισκόπους αὐτῶν, καὶ ἀνεξάρτητον τὴν
ψῆφον τῶν πάπων.

1200 Ῥήγας τῆς Λιβωνίας κτίσις.

1201 Ζιγκὴ Χάνης ἀρχηγὸς τῷ βασιλείῳ τῶν Μογόλων.
τῷτο μέχρι 1227 ἐπεκτάνθη ἀπὸ Κίνας μέ-
χρι τῆς Πολωνίας. ἔτοι ἐκτίσαν 1260 τὸ Πε-
κί. ἐλεηλάτησαν 1241 τὴν Σιλεζίαν, Μωρα-
βίαν, καὶ Οὐγκαρίαν.

1204 Οἱ σταυροφόροι αἰρῶσι 13 Ἀπριλίου τὴν Κωνσταν-
τινέπολιν, καὶ ὁ Βαλδουῖνος κόμης τῆς Φλαν-
δρίας ἀναγορεύεται αὐτῷ αυτοκράτωρ. αὕτη ἡ
Λατινικὴ ἐξουσία ἐπεκράτησε μέχρι 1261.

Μίκαια βασιλείον Θεοδώρου Λασκάρεως.

Τραπεζὺς βασιλείον Δαβὶδ καὶ Ἀλεξίου Κομνηνῶν.
Θεσσαλονίκη καὶ Θητταλία γίνονται βασιλείον. ἀ-
ναγορεύεται βασιλεὺς αὐτῷ ὁ Βονιφάτιος Μαρ-
κίων ΜοντεΦεράτου.

Πελοπόννησος καὶ αἱ νῆσοι τῷ Αἰγαίου πελάγους
τῶν Ἑνετῶν.

Ἡπειρος καὶ Αἰτωλία Θεοδώρου Ἀγγέλου.

1205 Ὁ Βαλδουῖνος πολεμῶν πρὸς τὰς Βουλγάρους ζω-
γεῖται, καὶ δορυάλωτος θνήσκει.

1206 Τὸ Τένεξι αἰρῶσιν οἱ Λαζοὶ παρὰ τῶν Μαροκανῶν.

1208 Ἐν Προύσιᾳ ἐπιφαίνεται ὁ Χριστιανισμός.

1209 Ἡ Παρισίων σύνοδος ἀφαιρίζει τὰς ἀναγινώσκοντας
τὰ Λατινιστὶ μεταφρασθέντα τῷ Ἀριστοτέλει
ἀχθέντα ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ καίει αὐτά.

1212 Ἰννοκέντιος γ'. ὁ πάπας χαρίζει ὡς κοσμοκράτωρ
τὴν Ἀγγλίαν τῷ Φιλίππῳ τῆς Φραγκίας, καὶ Ἰω-

M. X.

άνης ὁ βασιλεὺς Ἀγγλίας κηρύττει τὴν Ἀγγλίαν καρποτελῇ τῷ πάπα. διὸ οἱ Ἀγγλοὶ στασιάζουσι 1213.

1214 Ὁ Σιάχ Σολιμάν ἐξέρχεται ἐκ τῶν ἐρήμων Ὀγάζ τῆς Ταταρίας, καὶ λεηλατεῖ τὴν μικρὰν Ἀσίαν. Δημ. Κωντημῆρ.

1216 Δομηνικανῶν τάγμα ὑπὸ Δομηνίκε Ἰσπανῷ συνίσταται. Ἰγκριζιτζιόνη ἀρχεται ἐν Νάεβωνι (Λαγκκεδόκη) ὑπὸ τῷ ἐφευρέτῃ Δομηνίκε διὰ τῷ πάπα Ὀνρίκ γ'. καὶ σφάττονται ὅλοι οἱ ἐγκάτοικοι τῆς Βηζιέρτης. Θεόδωρος ὁ Λάσκαρις 2000 στρατῶν νικᾷ 20,000 στρατὸν τῷ σουλτάνου Ἰκονίου ἐπικουρῆντος τῷ Ἀλεξίῳ Ἀγγέλῳ, καὶ ἐν μονομαχίᾳ κτείνει τὸν σουλτάνον καὶ ζωγρεῖ τὸν Ἀλέξιον.

1222 Θάνατος Θεοδώρου Λασκάρως. διαδέχεται αὐτὸν ὁ Ἰω. Δέκας Βατάχης ὁ γαμβρὸς του. ὅστις ἀφῆρεσε τῶν Λατίνων τὰ ἐπὶ τῷ Βοσπόρῳ καὶ Ἑλλησπόντῃ, καὶ ἔμεινεν αὐτοῖς μόνον ἡ Κωνσταντινέπολις.

Τὴν Θεσσαλονίκην αἰρεῖ ὁ Θεόδωρος Κομνηνὸς ἐκβαλὼν τὸν Βονιφάντιον Μοντεφραάτου κατὰ τὸν Φρανζήν.

1223 Φραγκισκανῶν τάγμα παρὰ τῷ Φραγκίσκου Ἀσίσου Ἰταλιώτῃ.

1228 Σταυρικὸς πόλεμος. ὁ Φριδέρικος β' Ἰερουσαλήμ. ὁ δὲ Βαλδουῖνος β'. β' Κωνσταντινουπόλεως.

1236 Οἱ Μόγολοι Τάταροι ἐφορμῶσιν εἰς Ῥωσσίαν. ἥς οἱ μεγάλοι Δῆκες πρὸ 150 ἐτῶν ἦσαν ὑποτελεῖς αὐτῶν.

1237 Γεώργιος β'. δὲ Ῥωσσίας θνήσκει μαχόμενος πρὸς τὸν Βάτον β' Τατάρων, ἐκγονοῦ τῷ Ζιγκίς Χάνῃ. ἡ δὲ πῆραν τῷ Βόλγα Ῥωσσία φορολογεῖται ὑπ' αὐτῶν.

1241 Οἱ Τάταροι λεηλατεῖσι τὴν Οὐγκαρίαν, Αὐστρίαν, Βοημίαν, Κροατίαν, Σερβίαν, Βόσναν, Βουλγα-

M. X.

ρίαν, Τρανσυλβανίαν, καὶ Μολδοβλαχίαν. ἐν τῷ μέσῳ δὲ τέτων ἐξαίφνης ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν 'Ραϊνὸς Χάνης ἀναχωρεῖ ἵνα διαδεχθῇ τὸν θανόντα ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν Ἀσίᾳ.

1248 Τὸ Παρλαμέντον Ἀγγλίας συνίσταται ἐπὶ Ἐνρίχου γ'.

Οἱ Λέχοι (Πελωνοὶ) ἀποτάσσονται τῇ Ὁρθοδόξῃ καὶ συντάσσονται τῷ παπισμῷ.

Σταυρικὸς πόλεμος τελευταῖος μέχρι 1270 ἐπὶ Λουδοβίκου θ' τῆς Γαλλίας, τῷ ἀγίου.

1249 Ἡ Αἴγυπτος δεσπόζεται ὑπὸ τῶν Μαμελίκων μέχρι 1517, ὅτε Σελήμ ὁ α' ἤρπαξεν αὐτὴν κρεμάσας τὸν σουλτάνον Τομαμπέην.

1250 Ἡ Γερμανία κατασπαράττεται ὑπὸ τῶν δυναστῶν αὐτῆς μέχρι 1273. ἐξιδιάζονται ἔτσι τὰ κυβερνέμενα παρ' αὐτῶν, καὶ γίνονται αὐτόνομοι ἐλέκτορες, πόλεις, καὶ ἐπικρατεῖαι.

Δραγέσης α'. γοσποδάρης ἐν Μολδαυίᾳ.

1251 Ἀνακαλύπτονται τὰ ἀλοπήγια τῆς Βόχνιας ἐν Γαλλικίᾳ.

1253 Σσόκχολμ ἡ πόλις κτίζεται.

1255 Σύνοδος ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἰω. Οὐατάκη καὶ πάπα Ἰννοκεντίου δ'. θανόντων τῶτο τὸ ἔτος.

Ἰωάννου Δέκα Οὐατάκη (Βατάχη) θάνατος. ὁ διαδεχθεὶς αὐτὸν υἱὸς Θεόδωρος Λάσκαρις ἐκβάλλει τὸν δεσπότην τῆς Ἠπείρου ἐκ Μακεδονίας καὶ Θράκης.

1256 Αὐγουστίνων τάγμα.

1259 Ἰωάννης Λάσκαρις ἑξαετῆς υἱὸς τῷ Θεόδωρῳ διαδέχεται αὐτόν. ὁ δὲ ἐπιτροπεύων στρατηγὸς Μιχαήλ ὁ Παλαιολόγος ἐκβάλλει ἐκ τῆς Ἠπείρου Μιχαήλ τὸν Ἀγγελον, καὶ ἀναγορευθεὶς βασιλεὺς ἐκβάλλει τὸς Ἐνετὲς ἐκ τῆς Πελοποννήσου.

Κιουλὶ Χάνης ὁ τῷ Γιγκίς Χάνῃ ὑποτάσσει τὴν

M. X.

- Περσίαν. οἱ Σκύθαι πάντες δέχονται τὸν Μωά-
μεδισμόν.
- 1260 Ἡ Ταυρικὴ Χερσόνησος ὀνομάζεται Κριμαΐα ἀπὸ
τῆς Κρίμ διαδόχου τῆς Ζιγκι Χάνη.
- 1261 Ἀλέξιος Στρατηγόπουλος στρατηγὸς Μιχαὴλ τῆς
Παλαιολόγου ἀφαιρεῖ τῶν Λατίνων τὴν Κων-
σταντινῆπολιν. ὁ Παλαιολόγος ἔρχεται μετὰ
τῆς Ἰωάννου Λασκαρίως καὶ στέφεται. ὁ δὲ
Βαλδουίνος μετὰ τῶν Λατίνων καὶ τῆς πατρι-
άρχου αὐτῶν Ἰουστινιανῆς καταφεύγουσιν εἰς
Ἑνετίαν. ἐπιτρέπονται ἐν Γαλατῶ οἱ Γενοῦ-
ται ἀφορολόγητοι. οἱ δὲ Πισαῖοι καὶ Ἑνετοὶ
ἐν τῇ πέλει.
- 1262 Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος ἐκτυφλοῖ τὸν Ἰωάννην
Λάσκαριν καὶ μοναρχεῖ.
- 1263 Ἀνακτᾶται τὴν Χίον, Νάξον καὶ Πάρον.
- 1264 Κυριακὸς σώματος- ἡ ἑορτὴ καινοτομεῖται ὑπὸ τῆς
δυτικῆς Ἐκκλησίας.
- Χρυσά, τουτέστι, Φλωρία τὰ πρῶτα ἐν δύοσι περί-
που νῦν κόπτονται.
- 1272 Ἀπόστολοι τῶν ἐπαρχιῶν ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ παρ-
λαμέντον ἤρξαντο ψηφίζεσθαι.
- Μάρκος Πόλος Ἑνετὸς ἀποδημεῖ ἕως Πεκίγγ.
- 1273 Ρουδόλφος κόμης Ἀβσβέργης καῖσαρ Γερμανίας.
Καθρέπται ὑάλινοι. ἡ δὲ ὑαλουργία ἦν παρ' Αἰ-
γυπτίους καὶ Αἰθίοψι γνωστὴ. Στρεβ. 12. 2.
- 1274 Ἡ ἐν Λουγδῶνᾳ ἑνώσις τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐν ἣ ὁ Πα-
λαιολόγος ἐνεύσεν εἰς τὸ πρωτεῖον τῆς πάπας ἵνα
μὴ κατατρεχθῇ.
- 1282 Σικελιωτικὸς ἑσπερινός 30 Μαρτίου. Πέτρος ὁ β΄
Ἀρβανγῶνς σύνθημα δὲς τοῖς Σικελιώταις τὸν
κώδωνα τῆς ἑσπερινῆς κατασφάττει ἔλους τὰς
τῆς νήσου κρατύντας Γάλλους, καὶ γίνεται
αὐτῆς κύριος.

M. X.

Ἰωάννης Κομνηνὸς βασιλεύει ἐν Τραπεζέντι.

Ἀνδρόνικος ὁ Παλαιολόγος ἀφαιτῇ τὸ πρωτεῖον τῆς πάπας. διὸ ταραχαί.

1283 Σχίσμα ἐντελὲς τῆς οὐτικῆς καὶ ἀνατολικῆς ἐκκλησίας.

Σύνδος συγκροτεῖται ἐν Κωνσταντινουπόλει. ἐπὶ ταύτῃ Νικηφόρος ὁ Γρηγορᾶς προτείνει τὴν διόρθωσιν τῆς πάσχας, ἐπειδὴ ὑστεροχρεῖται. ἀλλ' ὁ σύλλογος δὲν ἐνέκρινε τὸν νεωτερισμὸν τῆτον διὰ τὴν ἐνδεχομένην σύγχυσιν. προεῖδον λοιπὸν οἱ ἡμέτεροι τῆτο πρὶν τῆς Γρηγοριανῆς μεταρρυθμίσεως τῆς ἡμερολογίου.

1285 Διοπτῆρας ἐφευρίσκει ὁ Σαλβίνος Ἀπονάτου ἐκ Φλωρεντίας. ὁμῶς φυλάττει τὴν τέχνην μυστήριον.

1287 Οἱ Μάγολοι λεηλατῶσι τὴν Πολωνίαν.

1289 Τὸ Πηλέσιον ἀποσπῶσιν αἱ Μαμηλῆκοι ἐκ τῶν κρατέντων αὐτὸ Γάλλων.

1291 Ὡσαύτως τὴν Τύρον καὶ Πτολεμαίδα. αἱ κατακτήσεις λοιπὸν τῶν Σταυροφόρων ἀποσπῶνται ὅλαι. τὸ δὲ συστηθὲν 1187 Τευτώνικόν τάγμα ἐν Πτολεμαίδι (Ἄκρη) τῶν ἐξ Ἱερουσαλὴμ φυγάδων Σταυροφόρων ἀπελθὼν εἰς Γερμανίαν καταπολεμεῖ Φονικώτατα τῆς λαὸς διὰ τὰ ἐπιστρέψῃ αὐτῆς εἰς τὸν Χριστιανισμὸν ἀρπάξαν τῆς τόπους αὐτῶν. ὅς ὁ 64^{ος} ταγματάρχης αὐτῶν Ἀλβέρτος τῷ 1525 ἐξειδιοποιήθη συστήσας ἐξ αὐτῶν τὴν νῦν Πρεσίαν. τὸ τάγμα ἐξελέξατο 1538 ἐν Φραγκωνίᾳ ἄλλον διὰ τῆς ἐναπολειφθέντας τόπους. τῆτο κατελύθη 1805. ἔμεινον δὲ μόνον τὰ ἐν Αὐστρίᾳ κτήματα ἔχοντα καὶ ταγματάρχην.

1294 Βονιφάτιος ἡ. πάπας προσθέττει καὶ δεύτερον στέμμα ἐπὶ τῆς τιάρας αὐτῆς. τὸ δὲ γ. προ-

M. X.

στίθεται μετὰ 50 ἔτη ὑπὸ Βενεδίκτου ιβ'.
τῷ καὶ Οὐρβανῷ Ε'.

1295 Ἡ Πολωνία περὶβιάζεται εἰς βασιλείον ἀναγο-
ρεύσασα βᾶ' τὸν Πρεμίσαν.

Διοπτῆρας ἐφευρίσκει καὶ κοινοποιεῖ τὴν τέχνην ὁ
Σπίνας.

1300 Ὁσμαν, παρ' ἡμῖν Ὁθμᾶνος ὁ τῷ Ἐρδεγεῶν στρα-
τάρχῃ Ἀλαδίνου τῷ σουλτάνου Ἰωαννίου λαμ-
βάνει παρ' αὐτοῦ τὰ παράσημα ἡγεμόνος. ὑπο-
τάσσει τὴν μικρὰν Ἀσίαν τῷ 700 τῆς Αἰγί-
ρας. οἱ Σκύθαι Τάταροι ἐξελθόντες ἐκ Τουρ-
κεστᾶν, καὶ Τουρκεμᾶν ὠνομάσθησαν Τευρκο-
μᾶνοι, εἶτα Τῆρκοι. ὁ Ὁσμαν ἔτος ἀρχηγέτης
τῶν Ὁθωμανῶν ἐθέσπισεν ἵνα ὀνομάζωνται Ὁσ-
μανλίδαι. κατέσχε πολλὰς νήσους τῆς Μεσο-
γείου. μετέστησε τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ἐν Πρῆτῃ
κατὰ τὰς πλείους τῶν ἱστορικῶν, καὶ τῷ
1301 περὶσηγορεύθη σουλτᾶνος.

1301 Ὁ πάπας Βονιφάτιος η'. ἐμφανίζεται ἐνδεδυμένος
ὡς ποντίφιξ, καὶ ὡς αὐτοκράτωρ. ἀφορίζει Φί-
λιππον τὸν Ὁρσίν, καὶ ἀναγορεύεται αὐτοκρά-
τωρ μᾶλλον δὲ παντοκράτωρ κοσμικὸς καὶ πνευ-
ματικὸς. τῷ δὲ 1305 καθιεργνυται ὑπὸ τῷ
Φιλίππου τέττον, καὶ θνήσκει ἐν Λύνιονι.

1302 Φλάβιος Γιόγιας ἐξ Ἀμάφρας τῆς Νεαπόλεως
ἐφευρίσκει τὴν ναυτικὴν πυξίδα. τ' ἀληθέστε-
ρον δὲ, προϋπάρχουσαν αὐτὴν ἐτελειοποίησε. κα-
τὰ δὲ τὸν Ὅμηρον Οδ. θ. 557 ἴσως δι' αὐτῆς
ἐθαλασσοπόρουν οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τῶν Τρωϊκῶν.
ἔγω συμπεραίνει καὶ ὁ Γουλιέλμος Κόκ.

1304 Ἡ Καλιθονία (Σκωτία) ὑποτάσσεται Ἐδουάρδῳ
Βασιλεῖ τῆς Ἀγγλίας.

1308 Τὸ Παρλαμέντον ἐν Ἀγγλίᾳ ἀφαιρεῖ τὴν νομο-

Μ. Χ.

κρατορίαν ἐκ τῆ βασιλείας Ἐδουάρδου, καὶ προσ-
λαμβάνει αὐτήν.

Μουσικὴ ὁργανικὴ εἰσάγεται ἐν τῇ Λατινικῇ ἐκ-
κλησίᾳ.

Λιθάνθρακες ἐν χρήσει παρὰ Σίναις.

Ἐπανάστασις Ἑλουηττίων (Ἑλβετῶν ἢ Σβιζέρων)
κατὰ τῆς Αὐστρίας ἕνεκα τῆς μοχθηρίας τῆ
διοικητῆ Γεσλέρου κατὰ τῆ πολίτου Γουλιέλ-
μου Τέλλου. τρία θέματα ἐν οἷς τὸ Σβίτζερ
ἐδημοκράτησαν, καὶ ὕστερον τὰ ἐπίλοιπα ἐν-
νέα. οἱ Αὐστριακοὶ δὲ καταπολεμῶσιν αὐτοὺς
Φρέδω. ἐν τῇ πρώτῃ μάχῃ 1300 ἐλευθερο-
φρονες Ἑλουήττιοι καταθραύουσι 10,000 Αὐ-
στριακούς. Λεοπόλδος ὁ β' Αὐστρίας τῷ 1386
μαχόμενος πρὸς αὐτοὺς πίπτει σὺν 600 τῶν
ἐπιλέκτων αὐτῆ εὐπατριδῶν. νικῶμενοι δὲ πάν-
τοτε οἱ Αὐστριακοὶ ἄφησαν αὐτοὺς ἐλευθέρους
τῷ 1412. οἱ Γάλλοι διεγερθέντες κατ' αὐτῶν
πολεμῶσι τηνάλας μέχρι 1476, καὶ Κάρολος
ὁ τολμηρὸς ἀπώλεσε κατ' αὐτῶν τὸν πλεόν
αὐτῆ καὶ τὰς δυνάμεις. μαχόμενοι λοιπὸν 200
ἔτη ἀπῆλυσαν τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῶν ἀπε-
λάσαντες τὴν Αὐστρίαν ἐκ τῆ ἐδάφους ἐν ᾗ
ἐσπαργανώθη, ἡ βασιλεύουσα γενεὰ αὐτῆς
Ἀβαβέργ. ἣτις ἔχει αὐτῆ μέγιστα κτήματα.

1309 Τὸ τάγμα τῆ ἀγίου Ἰωάννου τῆς Ἱερουσαλὴμ
λαμβάνει τὴν Ῥόδον. τῷ δὲ 1530 ἐκβληθὲν
ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀπέρχεται εἰς Μάλταν. ἦν
ὁ Ναπολέων 1798 ἔλαβε παρ' αὐτῶν. παρὰ
δὲ τῶν Γάλλων οἱ Ἀγγλοὶ 1801. ἦν ἄχρις
ἡμῶν κατέχουσι.

1314 Ἐνίριχος Ζ'. Γερμανίας Φαρμακῆται διὰ τῆ ἀρτου
τῆς εὐχαριστίας ὑπὸ μοναχῆ τινος Δομηνικανῆ.

Δημόσιον Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῖας

M. X.

1318 Οἱ Ἑβραῖοι ἐκβάλλονται ἐκ Γαλλίας καὶ κατὰ Φεύγουσιν εἰς Λομβαρδίαν.

1327 Ὁρχάνης ὁ τῷ Ὁθμανῷ ὁ σουλτᾶνος ἐκστρατεύσας εἰσβάλλει εἰς Χρυσέπολιν. ἐντεῦθεν 1336 διὰ τῷ Ἑλλησπόντου εἰς Εὐρώπην, καὶ νυμφεύεται τὴν κόρην Ἰω. τῷ Καντακουζηνῷ.

Κέκκος Ἀσουλᾶνος καταδικάζεται ἐν Βονωνίᾳ ἐπὶ πυρᾶς. ἐπειδὴ δοξάζει, ὅτι ἡ Θέλησις τῷ ἀνθρώπῳ ἐστὶν ἀνάγκη τῆς ἐπιβροχίας τῶν ἀστέρων. Πρίτιδος κόνεως (παρετίς) ἐφεύρεσις ὑπὸ Βερτόλδε Σφάρτζ. ὅμως ἦν γνωστὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. διότι ὡς καὶ ὁ Λεβλόιδης λέγει, Μάρκος τις Ἑλληνὴν περιγράφει αὐτῆς τὴν κατασκευὴν ἀπαρалаκτως. ἔπινος τὸ χειρόγραφον σώζεται ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ τῶν Παρισιῶν. παρεῖτι δὲ οἱ Τῆρκοι λέγουσιν αὐτὸ διαφθείροντες τὸ, πυρετίς.

1328 Χωνείας (κανόνια) μετέρχονται οἱ Ἀγγλοὶ κατὰ Φιλίππου ε'. Γαλλίας. εἶναι ἐφεύρεσις τῶν Σίνων 1232 μ.Χ.

1336 Ἐργασήρια ἀνοίγονται ἐπὶ πάπα Βενεδίκτη ιβ'. πωλῶντα τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν ἐπινοηθεῖσαν 1320 ἐπὶ πάπα Ἰωάννῃ ιβ'. κατὰ τὸν Βολταίρον.

1338 Ὁ Βαβλαάμ ἀποστέλλεται πρὸς τὸν πάπαν Βενεδίκτον ιβ'. ἵνα προβάλλῃ τρόπους ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν ὅπως παρακινήσῃ ὁ πάπας τὰς χριστιανὰς ἡγεμόνας κατὰ Τῆρκων. ὁ πάπας ἀπεκρίθη, ὅτι ἀφ' ἑ γίνῃ πρῶτον ἡ ἐνωσις ἀνευ συνόδου, καὶ ἐξετάσεως τῶν δογμάτων, διεγείρει ἔπειτα τὰς Λατίνους κατὰ τῶν Τῆρκων. ἔτος ὁ Βαβλαάμ φέρει ἐκεῖσε τὴν Ἰλιάδα τῷ Ὀμήρῳ.

Λέων βασιλεὺς Ἀρμενίων πέμπει Δανιὴλ τὸν Τρε-

Δηρόσις Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

M. X.

βήσιον πρὸς τὸν πάπαν, καὶ λαμβάνει τὴν ἀ-
θώωσιν.

1339 Πρῶτος δέξις Γενέας (Γένουβας).

1342 Ἡ βασιλὶς Ἄννα μήτηρ τῆ ἀνιηλικού Ἰω. Παλαιο-
λόγ. προβάλλει τῷ πάπᾳ ἐνωτὶν τῶν ἐκκλησιῶν.
Οἱ Παλαμῖται φυγαδεύονται ἐκ Κωνσταντινῆ πόλεως.
Ἀλφόνσος ἰα΄. τῆς Ἰσπανίας πολιορκεῖ τὴν Γρα-
νάταν. οἱ ἐνδοθεν Ἀραβες (ὅς καὶ Μαύρους
καλεῖται) εἰσπτοῦσι κανόνια.

1344 Λουδβίκος ὁ μέγας Οὐγγαρίας ἀποκτᾷ πολλὰς
τόπους καὶ τὴν Πελωνίαν, καὶ ἐκστρατεύει κατὰ
Νεαπόλεως.

Ἡ Τοκαῦα ἀμπελουργεῖται.

1347 Ἰω. Καντακουζηνὸς εἰσδύει εἰς Κωνσταντινέπολιν
συνεργείᾳ τῶν πολιτῶν, καὶ συμβασιλεύει τῷ
Ἰω. Παλαιολόγῳ.

1348 Πανῶλη κατὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην. Ἀββὰ Μαβλὺς.

1349 Ἡ Δωφὶνη προστίθεται τῇ Γαλλίᾳ. τὸ ἀπὸ
τῆδε ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τῆ βασιλέως λέγεται
Δωφῖνος.

1350 Ὁ Καντακουζηνὸς ἀποστέλλει πρὸς πάπαν περὶ
ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν.

Μουσικῆς τὰ σημεῖα-μέλανα καὶ λευκὰ, χρω-
μάτων καὶ ἡμιχρωμάτων περὶ τῆς διαφο-
ρᾶς τῶν φωνῶν ἐφευρίσκει Ἰω. Μεέρσιος ὁ ἐκ
Παρισίων.

1354 Συναλλακτικὰ (πόλιτζες, καμβιάλαι) ἐν χρήσει.
ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Κικέρωνος εὐρίσκομεν τοιαῦτα,
ὅταν ὁ υἱὸς αὐτῆ ἐμαθήτευεν ἐν Ἀθήναις.

1355 Σύνοδος ἐν Κωνσταντ. περὶ τῆ Θαβωρείου Φωτῆς
ἀν ἥναι κτίσμα ἢ ἀκτιστον. ὁ ἅγιος Γρηγόριος
Παλαμᾶς ὁ Θεσσαλονίκης λογομαχεῖ περὶ τέ-
του κατὰ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου. ἐπιδι τὰ

M. X.

συγγράμματα αὐτῆ συλλεχθέντα ὑπὸ Ἀθανασίου Παρίου.

1356 Ἡ βῆλα τῆ πάπας ἐπιτρέπει τοῖς ἑπτὰ ἐλεκτοῖς τῆς Γερμανίας ψηφίζειν τὸν αὐτοκράτορα.

1358 Ὁ Καντακουζηνὸς παραιτεῖ τὴν βασιλείαν, καὶ μονάζει ἐν ἀγίῳ ὕρει μετονομασθεὶς Ἰωάσαφ.

1360 Σουλεϊμάνης α'. λαμβάνει τὴν Ἀνδριανέπολιν κατὰ τὸν Εὐγένιον. κατ' ἄλλους δὲ ὁ Ἀμουράτης 1361.

Ἐδουάρδος βς' Ἀγγλίας ἀπαγορεύει τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν πρὸ πολλῶ ἐπιστὴν ἐν τοῖς δημοσίοις πρακτικοῖς.

1363 Στέφανος γοσποδάρης Μολδαυίας περίπου νῦν ἀποκρέβει μετὰ τῶν Πολωνῶν ἐκ τῆς ἐπικρατείας αὐτῆ Ἀμουράτην α'.

1364 Γονίτζαροι στρατολογεῖνται ἐμπρώτοις ἐκ τέκνων Χριστιανῶν ὑπὸ τῆ α'. Ἀμουράτου. ὁ χατζή Πεκτάσης ἐπιθέττων τὴν χειρίδα αὐτῆ (ἢ ἐπὶ κεφαλῇς φορεῖσιν) εὐλογεῖ αὐτῆς.

1365 Δυτικοὶ ὑπὲρ 50,000 συλλέγονται ἵνα διώξωσι τῆς εἰσφρήσαντας ἐν Εὐρώπῃ Τέρκους. ἀλλὰ πολέμοι καταίωσι.

1368 Ἐν Κίνα πρέσβεις ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ καῖσαρ Κάρολος ὑποτάσσει ἐν Ἰταλίᾳ πολλὰς πόλεις τῆ πάπας.

1369 Ἰωάννης ὁ Παλαιολόγος ἐλθὼν εἰς Ῥώμην ὑπογράφει τὴν ἑνωσιν τῶν ἐκκλησιῶν. ἐπιστρέφοντα δὲ κρατῆσιν αὐτὸν οἱ Ἑνετοί. ὁ υἱὸς αὐτῆ Μανουὴλ ἐκτίσας τὰ παρ' αὐτῆ ὀφειλόμενα αὐτοῖς ἐλευθεροῖ αὐτόν.

1370 Γαλλοαγγλικὸς πόλεμος πάλιν.

1378 Οὐρβανὸς ε'. πάπας. συγχρῆνας ἐν Φαουεντίας (Φῆντι) πάπας ὁ Κλήμης ζ'. ἔκτοτε δύο παπαι ἀφορίζοντες ἀλλήλους. οἵτινες κατόπιν γε-

Μ. Χ.

γόνασι τρεῖς. ἡ ἕρις αὕτη ἐπεκράτησεν ἕως
1418 ὅτε Κλήμεντος τῷ ἡ'. παραιτηθέντος ἔ-
μεινεν εἰς πάπας ὁ ε'. Μαρτῖνος.

- 1382 Ἡ ἀρχὴ τῶν Βαχαρίτων Μαμελέκων ἐν Αἰγύπτῳ
παύει. οἱ Κιοκάσιοι Μαμελέκοι διαδέχονται αὐ-
τὸς διοικῶντες τὴν Αἰγύπτον καὶ Συρίαν μέχρι
1517 ὅτε Σελίμης ὁ α'. αὐτὸς κατέστησεν.

Οὐρβανὸς ὁ πάπας ἐλθὼν εἰς Γεῖθαν Φονεῖ πέν-
τε Καρδηνάεις κατ' αὐτῷ συνωμότας.

- 1385 Ἡ Θεσσαλονίκη ἐάλω ὑπὸ Ἀμουράτου α'. διὰ τῷ
ἀρχιστρεπτήγου Καραδίνου.

- 1386 Ἀνδρονίκος Παλαιολόγος ἐπιπίπτει εἰς Κωνσταν-
τινέπολιν καθεργαζὼν τὸν πατέρα καὶ τὰς ἀ-
δελφούς Μανουὴλ καὶ Θεόδωρον. ἀλλ' ἡλευθε-
ρώθησαν, καὶ ὁ πατὴρ ἀποκαθίσταται δὲς τῷ
Ἀνδρονίκῳ τὴν τε Σηλυβρίαν, καὶ ἄλλους τόπους.
Ἡ Μολδοβλαχία ὑποτάσσεται τῷ Βλαδίσλαβ'.
τῆς Πολωνίας.

- 1390 Χαρτόμυλος πρῶτος ἐν Νορμβέργῳ.

Βαγιαζήτης α'. πολιορκεῖ τὴν Κωνσταντινέπολιν.
ἀλλ' ἀφείς αὐτὴν στρέφεται κατὰ τῷ μογό-
λου Ταμερλάνου. καὶ 1402 ζωγραφῆται ὑπ'
αὐτῷ πλητίον τῆς Ἀγκύρας. ἔτος διήρπασε
τὴν Μακεδονίαν, Θεσσαλίαν, Φωκίδα, καὶ Ἀτ-
τικὴν, καὶ κατεπολέμισε τὰς Γάλλους, Ἀλλα-
μάνους καὶ Σιγισμῆντον τῆς Οὐγγαρίας. ἐπύρθη-
σε Βοσνίαν, Κροατίαν, καὶ μέρος Οὐγγαρίας.
μάστιν ἐπολέμησε τὰς Μολδοβλάχους. διότι ὁ
Στέφανος ἐνίκητεν αὐτὸν ἐν Πασχάτι.

Αἱ Ἀθηναὶ ὑποπίπτουσι τοῖς Ἑνετοῖς.

- 1392 Παιζ-χάρτας ἐφευρίσκει ὁ ζωγράφος Γρηγοριέρος
διὰ τὸν ἀσθενῆντα Κάρολον ε'. ἐπὶ δὲ Κιρό-
λου Ζ' προέκυψε 1425 τὸ πικέτον.

- 1393 Μίρζα Βαεβόδας ὑποτάσσει τὴν Βλαχίαν τῷ Βα-

M X.

γιαζήτη. ἀλλὰ μετὰ διετίαν οἱ Βλάχοι πολέ-
μῳσι προχωρῶντες ἕως Ἀνδριανουπόλεως, καὶ
μένουσιν αὐτόνομοι.

1395 Καναρίαι νῆσοι ἀνευρίσκονται παρὰ τῶν Ἰσπανῶν
ὑπὸ τῷ Βιυδερεκέρτι Νορμανδῷ. αὐταὶ εἰσὶν
αἱ Μακάρων νῆσοι τῶν Ἑλλήνων λησμονηθεῖσαι
μέχρι τῆδε.

1404 Ὁ Ταμιεράνος ποιεῖ τὴν Μόσχαν.
Οὗτοι θνήσκουσι οἱ δὲ ἀπόγονοι αὐτῷ βασιλεύουσιν
ἐν Ἰνδικῇ ὀνομαζόμενοι Μόγολοι.

1411 Πάπης Ἰωάννης κγ'. νικᾷ ἐν μάχῃ Λαδίσλαον
βᾶ τῆς Ν-απύλεως. ἔτος ὅμως φυγαδεύει αὐ-
τὸν ἔπειτα ἐκ Ῥώμης. ἡ δὲ σύνοδος ἐν Κωσταν-
τῆα τῷ 1415 καθαιρεῖ αὐτόν. τῷ δὲ 1418
καθαίρεται ὁ ἀντίπαπας Βενέδικτος ιγ'. ἐκ-
λεχθέντος Μαρτίνου ε'.

1415 Ἰωάννης Χῆς καίεται ἐπὶ πυρᾶς ὡς αἱρετικός.

1418 Τῇ Θεσσαλονίκῃ λαμβάνει παρὰ τῶν Τέρκων ὁ
Μανουὴλ Παλαιολόγος.

Ἐν Λονδίῳ αἱ ἐδοὶ λυχνοφεγγῆνται, καὶ πρῶτον
φαρμακοπωλεῖν αὐτῷ.

Καθαρτήριον (καθατήριον) ἐν Ἐνετίᾳ συνίσταται.

Ἡ Μιδέα ἀνακαλύπτεται. φυτεύονται ἄμπελοι
καὶ σάκχαρι.

1423 Ἡ Θεσσαλονίκη πωλεῖται τοῖς Ἐνετοῖς ὑπὸ τοῦ
Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου λαβόντος αὐτὴν ἐπὶ
συμβιβάσεως παρὰ τῷ πατρὶς αὐτῷ Ἰωάννου
ὡς ὁ Φραιζὺς λέγει.

1427 Σιγισμῦνδος τῆς Αὐστρίας συνίστησι τὸ τάγμα
τῶν χουτάρων δόντων τῶν εὐγενῶν ἓνα τῶν εἰ-
κοσι ὑποτελῶν αὐτοῖς. χῆς δὲ Οὐγκαριστὶ,
τὰ εἰκοσι λέγονται.

1429 Ἰωάννα Ἀρκὴς ἡ παρθένος τῆς Ὁρλεᾶν αἶρει τὴν
πολιορκίαν ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν ταύτης τῆς πό-

M. X,

λεως. ἄγει τὸν Κάρολον εἰς Ῥέμυ ἵνα στεφθῇ.
αὕτη ὁμως ζῶγηθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἀγγλων
καίεται 1431 ἐπὶ πυρᾶς.

Τὸ τάγμα τῆς ταινίας τῷ Χρυσεῖς αὐτῷ θεσπίζεται
ὑπὸ Φιλίππε Βεργενδίας γήμαντος τὴν Ἐλισά-
βετ τῆς Πορτουγαλλίας.

- 1430 Θεσσαλονίκη ἀρπάζει ἐκ τῶν Ἑνετῶν τὸν Ἀπρί-
λιον ὁ σουλτᾶν Ἀμυράτης β'. κατασκάψας,
καὶ τὰς κατοίκους διασκορπίσας. ἀδεται, ὅτι
οἱ μοναχοὶ τῷ ἐν αὐτῇ Μοναστηρίου τῆς Με-
ταμερφώσεως πρέδωκαν αὐτὴν διζαίτες ἵνα
φράξῃ τὴν πηγὴν τῷ ὑδραγωγείου Χορτάτζι.
διὸ ἔτος ἄλλῃς αὐτὴν ἐπεμψεν εἰς τὸ μονα-
στήριον τζαῦσιν ἵνα μὴ λεηλατισθῇ. ἔκτοτε
δὲ καλεῖται τζαῦς Μοναστήριον ἔχον καὶ προ-
νόμια. αὐτῷ σώζεται ποτήριον κολοκύνθης πε-
ριγεγειρωμένης. λέγουσι δὲ, ὅτι τῷτο εἶναι τὸ τῷ
μυστικῷ Δείπνου, ἢ τὸ τῆς Σαμαρεϊτίδος ἐξ ἧς
ὁ Χρ' ἐπιεν. ἔτσι οἱ μοναχοὶ δὲν περιφέρου-
ται, ἐπαρκέμενοι ταῖς πτωχαῖς αὐτῶν προσδόοις
ὡς μονάζοντες μοναχοὶ ἄξιοι εὐλαβείας.

αὕτη ἡ πόλις (σελ. 103) ἀρχαίᾳθεν ὠνομάσθη
καὶ Ἀλία. ὁ δὲ Στρεβ. λέγει αὐτὴν καὶ Θεσ-
σαλονίκηαν. ταύτης τῆς ὀνομασίας σώζεται καὶ
νόμισμα ἐν ᾧ ἀντὶ κρατῶν τῇ δεξιᾷ Αἰγόνερων
ὑπὲρ ἧς, **ΚΑΒΕΙΡΟΣ**.

- 1431 Ἐνέριχος ε'. τῆς Ἀγγλίας ἔρχεται εἰς Παρίσια
καὶ στέφεται βε' Γαλλίας.

- 1434 Κόσμος Μένδικος τῆς Τοσκάνης Φιλόμαυτος καὶ
πολλὰς φυγάδας σοφὸς Ἑλληνας περιποιηθεῖς,
θνήσκει 1464.

- 1435 Ἰω. Οὐνιάδης νικᾷ τὸν Ἀμυράτ παρὰ Βελεγράδι.

- 1436 Οἱ Γάλλοι διώκουσι τὰς Ἀγγλους ἐκ Παρισίων.

M. X.

Τυπογραφία ἐφευρίσκειται ἐν Βασιλείᾳ ὑπὸ τοῦ
Γουτεμβέργου.

Πανώλη ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας.

- 1438 Ἀλβέρτος β'. δὲξ Ἀυστρίας ἀναγορεύεται
Φραγκφώρτῳ αὐτοκράτωρ λαβὼν καὶ τὸ μέρος
τῆς Οὐγγαρίας καὶ Βοημίας. ἔκτοτε ἡ αὐ-
τοκρατορία διέμεινεν ἐν Αὐστρίᾳ κατὰ διαδοχὴν
μέχρι 1740 καὶ ἀπὸ 1745 ἕως 1804.

- 1440 Σύνοδος τῶν ἡμετέρων καὶ Λατίνων ἐν Φλωρεντίᾳ
μετατεθεῖσα ἐκ Φεβρουάριου παρόντος τοῦ βασι-
λέως. Παλαιολόγου, Ἰωσήφ τοῦ πατριάρχου, καὶ
τοῦ πάπα Εὐγενίου δ'. ἡ ἔνωσις ὑπεγράφη ὑφ'
ἄλλων πλὴν Μάρκου τοῦ Εὐγενικῆ. ἐπιστρεψάν-
των δὲ τῶν ἡμετέρων εἰς Κωνσταντινέπολιν
κληῖρος ἀκυροῖ τὴν ἔνωσιν. ὁ βασιλεὺς ἐπιμένων
ψηφίζει πατριάρχην τὸν Μητροφάνην. Σύλβερος
Συρόπουλ.

Οἱ Ἰακωβίται ἐνῶνται μετὰ τῶν Λατίνων.

- 1442 Ἡ Νεάπολις κυριεύεται ὑπὸ Ἀλφόνσου β'. Σ-
κελίας. ἔκτοτε τὰ δύο ταῦτα βασιλεία ὑφ' ἐ-
σκήπτρον.

- 1444 Ἐν Βάρενν νίκη Ἀμουράτου β'. κατὰ τῶν Οὐγ-
ρων. ὧν ὁ β' Βλαδίσλας πίπτει.

- 1445 Σκηνογραφίας ὀπτικῆς εὗρεσις ὑπὸ Λεονάρδου Βίν-
κι τοῦ ζωγράφου.

- 1446 Χῶμα τὸ ἐν Ὀλλανδίᾳ κρημνίζεται. διὸ ἡ θάλασσα
καταποντίζει 100,000 ἀνθρώπους.

- 1448 Ἰστάμενος στρατὸς εἰσάγεται ἐν δύσει ἐπὶ Καρό-
λου ζ'. τῆς Γαλλίας.

Ὀλδενβέργοι ἄρχονται βασιλεύειν ἐν Δανίᾳ δια-
μένοντες μέχρι σήμερον.

- 1449 Φρειδερίκος γ'. Γερμανίας ἄρχεται γνώμῃ τοῦ πάπα
ψηφίζειν τὰς ἐπισκόπους τῆς βασιλείας αὐτῆς

Μ.Χ.

1450 Ζωγραφία ελαίου τελειοποιῖται ὑπὸ τῆ περι-
φήμου ζωγράφου ἐν Βερύγῃ Ἰω. Φᾶν Ἐϋίκου.

Μεταλλόχυτα στοιχεῖα τυπογραφίας ἐφευρίσκον-
ται ἐν Μαΐνζῃ. τὸ δὲ πρῶτον δι' αὐτῶν τυπο-
θὲν βιβλίον ἐστὶ Γουλλιέρος Δουράντης.

1451 Μωάμεθ ὁ β'. βασιλεύσας κτίζει τὸ Φερίον
Γενὶ χισάρ. ἐντεῦθεν συχνοὶ ἀκροβολισμοὶ μετὰ
τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν. ὁ Κωνσταντῖνος Παλαιολό-
γος κλείει τὰς πόλεις. μάτην ζητεῖ παρὰ τῶν
δυτικῶν βοήθειαν παριστάνων ὅσα καὶ ἔπαθον.

1452 Μοδὲνη καὶ Φεββάρια προβιβάζονται εἰς δου-
κάτα.

1453 Μωάμεθ ὁ β'. ἐκστρατεύσας ἀπ' Ἀνδριανουπόλε-
ως στρατοπεδεύει τῇ ε' Ἀπριλίου ἐγγὺς τῆς
Κωνσταντινουπόλεως, καὶ πολιορκεῖ αὐτὴν 400,
000 πεζῶ στρατῶ. διὰ δὲ θαλάσσης ὁ ναύ-
αρχος αὐτῆς Παντολόγος 3000 ναυσίν. ὁ Κων-
σταντῖνος Παλαιολόγος κλείει τὸν λιμένα δι'
ἀλύσεως. ἡ δὲ δύναμις αὐτῆς 6000 Ἑλλήνων
καὶ 3000 Γεννατῶν καὶ Ἑνετῶν. οἱ Τῆρκοι δὲ
ἀποκρουσθέντες ἔμελον νὰ ἄρῃσι τὴν πολιορ-
κίαν. ἀλλ' οἱμοι, δι' ἀγνώμην ἵνα μὴ εἴπω προ-
δοσίαν (ἀξιόλογος εἶναι ὁ Χῖος Λεονάρδος γρά-
ψας περὶ τῆς ἀλώσεως ταύτης) ἐπανελάβον
τὴν πολιορκίαν, καὶ περὶ τὸν ὄρθρον δι' ἐφόδου
διήρπασαν αὐτὴν κατασφάζαντες, καὶ λαφυ-
ραγωγῆσαντες τρεῖς ὅλας ἡμέρας. εἴτα εἰσῆλ-
θε καὶ ὁ Μωάμεθ. ζητήσεως δὲ γενομένης ἐ-
γνωρίσθη ἐκ τῶν κεντητῶν αἰετῶν τῶν ὑποδημάτων
τὸ πτῶμα τῆ ἀοιδίμου ἀθλητῆς αὐτοκράτορος
τῆ καὶ πράγματι καὶ λόγῳ βασιλέως. Γεώρ-
γιος Σχολάριος ὁ πατριάρχης ἐτιμήθη. ὁ δὲ
Μωάμεθ ὠνομάσθη πατισιάχ, δηλ. αὐτοκρά-
τωρ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς σουλτάνοι.

M X.

Ἡ Αὐστρία, προβιβάζεται εἰς ἀρχιδουκάτον ἐπὶ Φρειδερίκου γ'.

Ἕλληνες Φυγάδες εἰ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἀλλαχῇ τῆς δύσεως διαδίδουσι τὸν πλεόντων τῆς παιδείας δάσκαλους.

1455 Αἱ Ἀθῆναι κρατῶμεναι ὑπὸ τῷ Ἀγκιαβέλου κυριεύονται ὑπὸ τῶν Τέρκων. μετὰ δὲ τέσσαρα ἔτη καὶ αἱ Θῆβαι.

1458 Ἑλληνικῆς καὶ ῥητορικῆς καθηγηταὶ ἐν Παρισίοις. Τριακοντῆτης πόλεμος τῷ λευκῷ καὶ ἐρυθρῷ ῥόδῳ ἐν Ἀγγλίᾳ.

Χαλκογραφίαι εὐρεσις ὑπὸ Μάσου Φλωρεντιανῷ.

1460 Βλαδ' Αὐγιάτας Βρεβόδας Βλαχίας ὑποτάσσεται τῷ Μωάμεθ. πολεμήσας δὲ πάλιν τῷ 1470 καθυποτάσσεται.

1461 Ὁ Μωάμεθ ὑποτάσσει τὸ βασιλεῖον τῆς Τραπεζῆντος. ὁ ἔσχατος αὐτῷ Δαβὶδ Κομνηνὸς ἰα'. ἀχθεὶς εἰς Κωνσταντινῆπλιν ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ἀνδριανέπολιν παγγενεὶ σφάττεται.

1464 Μωρέαν λαμβάνει ὁ Μωάμεθ παρὰ τῶν Ἑλλήνων.

1467 Οἱ τῆς Ῥωσσίας δῆκες ὑπὸ τὸν δῆκαν Ἰωάννην Βασιλεῖδην (Βασίληβιτς) ἐνωθέντες ἤρξαντο 1468 διώκειν τὸς Τατάρους.

Γεώργιος Καπριώτης, ὑπὸ Τέρκων καλεσθεὶς Σκενδερμπέης, ἀνενδότως πολεμήσας κατὰ τῶν Τέρκων θνήσκει.

1472 Ἡ Σάμος ἐρημῆται.

Ἑλληνικὰ σχολεῖα ἐν Φλωρεντίᾳ ἐπὶ Λορεντίου Μεδίκου σχολαρχέντων Ἑλλήνων, καὶ Ἀκαδημία Πλατωνική.

Κλαβικυμβάλου εἰφεύρεσις.

1475 Οἱ Πορτογάλλοι διέρχονται τὴν γραμμὴν.

1478 Πόσται εἰσάγονται ἐν Γαλλίᾳ.

Πάτση καὶ Σαλβιάτς συνωμοσία κατὰ Μεδίκων.

Μ. Χ.

Ἰβᾶν βασιλείδης μέγας δὲξ Ῥωσσίας ἐκβάλλει
τὰς μογόλους Τατάρους, νικᾷ ἐν Πολωνίᾳ, Λι-
βανίᾳ, καὶ Συηκίᾳ, καὶ νυμφεύεται τὴν Σο-
φίαν Παλαιολόγου δεσπότης τῆ Μαγρέως.

Βέλγιον ὑπὸ τὴν Αὐστρίαν.

Ῥεδόλφος Ἀγρικόλας διδάσκει Ἑλληνικὰ καὶ Λατ.
ἐν Εἰδελβέργῳ.

1481 Λουκάς ὁ Σπαιδανὴς ἐν Θεσσαλονίκῃ θνήσκει. Ἐ-
πὶ τὸ μνήμα ἐν τῇ ὀρθομαρμαρῶσει τῷ ἐκεῖ ναῷ
τῷ ἁγίου Δημητρίου ἔχον δύο στιχηρὰ ἐπιτύμ-
βια. ὁ ναὸς ἔτος ἐγένετο τζαμὶ 1517 Κασι-
μιέ λεγόμενον κατὰ τὸν ἱστορ. χατζή Κάλφαν
ἐκγερμανισθέντα ὑπὸ τῷ Ἀμμέρου.

1488 Ὁ Ὅμηρος ἐκδίδεται ὑπὸ Δημητρίου Χαλκοκονδύ-
λου καὶ Δημητρίου Κρητός.

1489 Κύπρος δίδεται τοῖς Ἑνετοῖς παρὰ τῆς τελευταί-
ας βασιλίσσης Αἰκατερίνης Κορναίου.

1492 Φερδινάνδος καὶ Ἰσαβέλλα ἐκβάλλουσιν ἄρδην τὰς
Σαρακηνὰς ἐξ Ἰσπανίας.

Ὁ Πύργος τῷ ἁγίου Στεφάνου ἐν Βιέννῃ συντε-
λεῖται.

Ἡ Ἀμερικὴ ἀνακαλύπτεται ὑπὸ Χριστοφώρου Κο-
λόμβου Γενουάτου διὰ τὰς Ἰσπανίαν. πρὸ τῆ-
του ἐθαλασσοπόρησεν αὐτῷ Ἀντάνιος Ζήνων ὁ
Ἑνετός, καὶ ὁ ἐκ Νορμβέργου Μαργτῖνς Βεαῖμος.

1493 Ὁ πάπας Ἀλέξανδρος 5' χαρίζει ἐν βέλλᾳ ὡς
κοσμοκράτωρ τοῖς μὲν Ἰσπανοῖς τὴν Ἀμερικὴν.
τοῖς δὲ Πορτουγάλλοις τὴν Ἰνδικὴν καὶ τὰ πα-
ράλια τῆς Ἀφρικῆς.

Ἡ Ἀφροδίσιος λύμη ἐκ τῆς Ἀμερικῆς πρωτοφαί-
νεται ἐν Βαρκηλόνη.

1494 Ἰαμαίικας ἀνακάλυψις ὑπὸ τῷ Κολόμβου. ἢ οἱ
Ἀγγλοὶ ἔλαβον 1655 παρὰ τὴν Ἰσπανίαν. αὐ-
τῇ 1769 ἐγένετο πρῶτο φράγχο.

M. X.

- 1495 Ὁ Ἐμμανουὴλ βασιλεύει ἐν Πορτογαλίᾳ καὶ Φινλανδύει ὅλους τὰς Σαρακηνούς, καὶ τὰς Ἑβραίους κρατήσας τὰς παῖδας ἀπὸ δεκατεσσαρετῶν καὶ κατωτέρω, καὶ βαπτίσας. τέτου χάριν πολλοὶ πατέρες αὐτῶν βαπτισθέντες κατέμεινον.
- 1497 Ἀμέρικος Βεσπότιος ὁ Φλωρεντιανὸς θαλασσοπορεῖ εἰς Ἀμερικὴν, καὶ ἐκ τέτου ἀδίκως ὀνομάζεται Ἀμερικὴ ἀντὶ Κολουμβικῆς.
- 1498 Οἱ Βλάχοι ἀρπάζαντες ἐκ τῶν Πολωνῶν 10,000 ψυχάς, πωλῶσιν τοῖς Τέρκοις.
- 1500 Ἀρχεται τὸ βασίλειον τῶν Σερίφων ἐν Μαρόκῳ κατὰ τὰς πλείους ἱστορικὰς.
- Βάσκος Γάμας Γενεάτης περιπλοῖ διὰ τὰς Πορτογάλλας τὸ ἀκρωτήριον τῆς καλῆς Ἑλπίδος, καὶ καταντᾷ εἰς ἀνατολικὴν Ἰνδικήν. ἔκτοτε ἔπαυσε τῆτο τὸ ἐμπόριον δι' Ἀλεξανδρείας καὶ Ἑνετίας.
- 1503 Νεάπολις καὶ Σικελία ἐξουσιάζονται ὑπὸ τῶν Ἰσπανῶν μέχρι 1713.
- 1505 Αἰθίοπες πρῶτον ἄγονται ὡς ἀνδράποδα. Σάκχαρι κατασκευάζεται ἐν Ἑνετίᾳ.
- 1511 Ὁ ναὸς τῷ ἁγίου Γεωργίου ἐν Ἑνετίᾳ οἰκοδομηθεὶς συντελεῖται ὑπὸ τῶν μετοίκων Ἑλλήνων φιλοφρονουμένων ὑπὸ τῆς Συγκλήτου. Μιχαὴλ δὲ Σοφιανὸς ὁ Βυζάντιος ἐποίησε τόνδε τὸν τίτλον.
 „Χριστῷ Σωτῆρι, καὶ τῷ ἁγίῳ Μάρτυρι
 „Γεωργίῳ οἱ μέτοικοι καὶ οἱ αἰεὶ καταί-
 „ροντες Ἑνετίαζε τῶν Ἑλλήνων ἐκ τῶν ἐ-
 „νότων φιλοτιμησάμενοι τὸ ἱερὸν ἀνέθηκαν.
- 1512 Ἡ Αὐστρία διαιρεῖται εἰς κύκλους δέκα.
 Τυφέκια ἐν Φύση.
- Ὁ Μαγελλάνος ἀνακαλύπτει διὰ τὰς Πορτογάλους τὰς Μολέκας νήσους.
- 1513 Ὁ ναὸς τῷ ἁγίου Πέτρου ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ πάπα

Μ. Χ.

Ἰουλίῳ β'. οἰκοδομεῖται ἀπὸ 1507 καὶ τῷ 1546 ἀρχιτέκτων ὁ Μιχαὴλ Ἀγγελος. μετὰ 100 ἔτη συνετελέσθη. τὸ περιστύλιον τῷ νάρθηκος καὶ ὁ ἐν αὐτῷ ἔφιππος μέγας Κωνσταντῖνος ἐποίηθῃσαν ὑπὸ τῷ Βερνίνῃ. ἐδαπανήθῃσαν δὲ τεσσαράκοντα πέντε μιλλίονα σκῆδα. αὕτη εἶναι τῇ σήμερον ἡ μεγαλοπρεπεστάτη οἰκοδομὴ τῷ Κόσμου μήκους πδ. γεωμ. 700.

1516 Πόρται ἐν Αὐστρίᾳ.

1517 Μαρτῖνος Λέθης μοναχὸς Αὐγουστῖνος ἐν Σαζωνίᾳ αἰρεσιαρχεῖ διὰ τὰς ἰνδουλγέτζιας (ἄφῃσιν ἁμαρτιῶν) Λέοντος τῷ ι'. ἀπανταχῶ καπιλευομένας διαφόρου τιμῆς κατὰ τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας.

Σελὴμ α'. ἀρπάζει τὴν Αἴγυπτον κρεμάσας ἐν Καίρῳ τὸν σουλτᾶνον αὐτῆς Τορκαμπέην. ὁμοίως τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκ τῶν Σαρακηνῶν.

Φερδινάνδος Πέρεζ Πορτογαλλὸς θαλασσοπορεῖ εἰς τὸ Καντὼν τῆς Κίνας χάριν ἐμπορείου.

Λαοκόοντος ὁ ἀνδριάς εὐρίσκεται ἐν Ῥώμῃ ἐν ἀμπέλῳ τινι. ὅστις εἶναι τὸ θέαμα τῆς ἀρχαίας τέχνης.

1519 Περίπλους τῆς οἰκουμένης ὑπὸ Μαγελάνου διὰ τῶ ὁμωνύμου πορθμῆ.

1520 Τὸ Βελιγρᾶδιον αἰρεῖ Σολεϊμάνης γ'.

1521 Τὸ Μέξικον ὑποδουλεῖται οἱ Ἴσπανοὶ διὰ τῷ Φερδινάνδῳ Κόρτης.

Τὸ συνέδριον ἐν Βορματία ἐν ᾧ παρίσταται ὁ Λέθης, ἀφορίζει αὐτόν.

1522 Τὴν Ῥόδον λαμβάνει Σολιμᾶν γ'. φυγαδεύσας τὸ τάγμα τῶν Ἰωαννητῶν.

1523 Ἡ Μάλτα διδεται τοῖς Ἰππεῦσιν Ἰωαννήταις παρὰ Καρόλου α' τῆς Ἰσπανίας ἐπὶ συνθήκῃ ἵνα πολεμῶσι τὰς Τέρκους.

M. X.

Γευστάβος Βάζα Ἐρισκῶν μοναρχεῖ ἐν Σηηκία
ἐλευθερώσας αὐτὴν ἐκ τῶν Δανῶν, καὶ εἰσάγει
τὸν Λουθηρισμὸν.

1525 Ἀναβαπτιστῶν αἵρεσις ἀναφύεται ἐν Γερμανία
διὰ καταδύσεως τῷ βαπτίσματος αἰρεσιαρ-
χόντων Στόρκου, καὶ Μελάγχθονος.

Γουλιέλμος Φύρστεμβεργ πολεμεῖ ἐν Φραγκονία
πρὸς τὰς Λουθήρους φονεύσας 50 καὶ 100
χιλιάδας ἐξ αὐτῶν.

Ὁ Λέθηςος συζεύγνυται τὴν καλογραίαν Αἰ-
κατερίην Βάρεην.

Ἀλβέρτος Βρανδεμβέργης ταγματάρχης Τευτόνων
ἐπιστρέψας εἰς τὸν Λουθηρισμὸν ψηφίζεται
ἐκ τῆς Πολωνίας δὲξ τῆς Πρωσίας.

1526 Μογόλων βασιλεῖον ἀρχεται ἐπὶ σουλτᾶν Βάβερ
ἀπογόνου τῷ Ταμερλάνου.

1528 Ὁ Βόγδανος ὑποτάσσει τὴν Μολδαυίαν τῷ σουλτᾶ-
νῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

1529 Ἡ Βιέννη τῆς Ἀυστρίας ἀπράκτως πολιορκεῖται
ὑπὸ τῷ Σουλεϊμᾶν γ'.

Σύλλογος ἐν Σπίρα καταδικάζει πάλιν τὸν Λου-
θηρον. διὸ οἱ Λέθηςοι διαμαρτύρονται. ὁθεν
Προτεστᾶνται.

1531 Ἡ Τοσκάνα δουκάτον τῶν Μεδίκων.

Ἡ Περθὲ ἑξανδραποδίζεται ὑπὸ Πιζάρρου τῷ ἀ-
πανθρώπῳ κρεουργῷ, ὅστις κτίζει 1535 τὴν
Δίμην. ὁ Ἀλμάγκρος φονεύεται ὑπὸ τῷ Πι-
ζάρρου. ἔτος δὲ ὑπὸ τῶν υἱῶν ἐκείνου.

1533 Ἡ Ἀγγλία ὁμολογεῖ, ὅτι ἀθετεῖ τὸν πάπαν ἀ-
παρνούμενη τὸν Καθολισμὸν, καὶ ψηφίζουσα
τὸν βασιλέα αὐτῆς ἀρχηγὸν τῆς αὐτῆς ἐκ-
κλησίας.

Καλβίνος ὁ Πικαρδὸς ἐν Γενέβῃ αἰρεσιαρχεῖ κα-
τὰ τῷ Καθολισμῷ.

Χ.

- Τὸ γένος τῶν Παλαιολόγων ἐκ τῆ υἱᾶ τῆ Ἀνδρονίκου λήγει εἰς τὴς μαρκιῶνας τῆ Μοντεφεράτου. τῆτο 1631 διαιρεῖται εἰς Μάντουαν καὶ Σαβόγιαν.
- 534 Ἡ Γραφὴ μεταφράζεται Γερμανιστὶ ὑπὸ Λουθήρε. Οἱ Προτεστᾶνται ἡγεμόνες καταλύουσι τὰ Μοναστήρια γινόμενοι ἀρχηγοὶ τῆς Θρησκείας. Ὁ γάμος ἐπιτρέπεται τοῖς αὐτῶν ἱερεῦσιν. Αἱ τελεταὶ αὐτῶν Γερμανιστὶ ἀναγινώσκονται.
- 535 Ἰησουϊτῶν τάγμα συνίσταται ὑπὸ τῆ Ἰσπανῆ Ἰγνατίου Λαγυόλα. Τὰ Μεδιόλανα ὑποχωρεῖσι τοῖς Ἰσπανοῖς. οἵτινες κρατῶσιν αὐτὰ μέχρι 1700.
- 536 Ἐφημέριδες πρῶται ἐν Ἑνετίᾳ γαζέται κληθεῖσαι. Ἰωάννης Λέυδεν ἀναγορευθεὶς πρὸ δύο ἐτῶν βασιλεὺς τῶν ἀναβαπτιστῶν καίεται ἐπὶ πυρᾶς ὑπὸ τῆ ἐπισκόπου τῆ Μοσασηρῆς (Μύνσερ).
- 538 Ὁ Ταμπάκος, ὃν οἱ Ἀμερικανοὶ ὀνομάζουσι πετῆν, φέρεται εἰς Εὐρώπην ἐξ Ἀμερικῆς ὑπὸ τῆ Νικώτου τῆ ἐκ Γαλλίας. Βυθοκώδων ἐφευρίσκεται. δι' ἣ βυθίζονται ἐν θαλάσσῃ.
- 541 Πανώλη ἐν Βιέννῃ. τὸ τρίτον τῶν ἐγκατοίκων ἐξολοθρεύει.
- 542 Ἔως 1543 ἐμφύλιος πόλεμος ἐν Ῥωσσίᾳ.
- 543 Βλάσκος Λαγυόλας ἐπινοεῖ τὰ ἀτμοκίνητα πλοῖα. τὸ σχέδιον αὐτῷ σώζεται ἐν τῷ ἀρχιβιά τῆς Σαλαμάνγκας.
- 546 Ἰδρόγειοι πίνακες ἐπαύξοιτος πλῆτους γράφονται ὑπὸ Μαρκατῶρου.
- 547 Φιέσκου ἐπανάστασις ἐν Γενέᾳ. Τζιὰρ στέφεται ὑπὸ τῆ μητροπολίτου Κυπριανῆ ὁ Ἰω. Βασιλείδης ὁ Ῥωσσίας ἐν Μόσχᾳ.

M. X.

1552 Ἡ εἰρήνη ἐν Πασαίου συγχωρεῖ ἐν Γερμανίᾳ τὸ
 Προτεστάνταις ἐλευθέραν τὴν θρησκείαν.
 Τεμεσβαῖρ κυριεύουσιν οἱ Τῆρκοι.

1554 Ἰωάννης Βασιλεῦδης ὁ μέγας ὑποτάσσει τὸ Ἀ
 στραχὰν καὶ Καζὰν, καὶ μέρος Σιβυρίας.

1561 Ἐλισάβετ ἐν Ἀγγλίᾳ φορεῖ τὰς πρώτας μετα
 ζωτὰς κάλτζας. οἱ Θεσσαλονικεῖς ὀνομάζουσιν
 αὐτὰς σκουφένια, οἵτινες καὶ σκέφους τῆς κα
 φαλῆς κατεσκεύαζον περὶ τὸ 1450 πολυτίμως.

1562 Ἡ Κουρλανδία γίνεται δουκάτον ἐπὶ Γοθάρδου
 Κετλέρου.

Ὡρολόγιον τὸ προσευκτήριον βιβλίον ἡμῶν συνά
 πτεται ὑπὸ τῆ ἱερέως Ζαχαρία Σκορδιλίου.

1564 Τὸ νέον ἔτος τῇ α'. Ἰανουαρίου, θεσπίζεται ἐ
 Γαλλίᾳ ὑπὸ Καρόλου Θ'. ἀρχόμενον πρότερον
 ἀπὸ τῆ πάσχα.

Παύει τῆ πάπα τὸ προνόμιον τῆ στέφειν τὸν
 Καίσαρα.

1566 Ἡ Μάλτα πολιορκεῖται ἀπράκτως ὑπὸ Σολιμᾶν γ'.
 Ἡ Βαλέτα ἐκεῖ κτίζεται ἀπόρρητον ὀχύρωμα.

1571 Τὴν Κύπρον λαμβάνει παρὰ τῶν Ἑνετῶν ὁ β'
 Σελήμης.

Ἰβάν Βοεβόδας νικᾷ πολλάκις τὰς Τέρκους ἐπὶ
 τέτου τῆ Σελήμη. ἐν μιᾷ μάχῃ κατέστρωσεν
 ὑπὲρ 100,000 ἀλλὰ προδοθεὶς ὑπὸ τῶν οἰ
 κειῶν τοῖς Τέρκοις ἐλσεινῶς κατεσπαράχθη.

1572 Ὁ φόνος τῇ ἐσρτῇ τῆ ἀγίου Βαρθολομαίου. ὑπὲρ
 60,000 Καλβίνοι ἐν Γαλλίᾳ φονεύονται ταύτῃ
 τῇ νυκτὶ 24 Ἀπριλίου ὑπὸ Καρόλου Θ'.

Ἀστήρ νέος ὥς ἡ Ἀφροδίτη 16 μῆνας φαίνε
 ται ἐπὶ Τύχωνος Βραῦ τῆ ἀστρονόμου.

Ἡ Πολωνία γίνεται βασιλείον αἰρετόν.

1573 Ἡ Χίος κυριεύεται ὑπὸ τῆ Πιαλῆ πασιᾶ ἐπὶ Σε
 ἡμεῖς Κεντρίκη Βασιλοθήκη Βερούτος

. X.

λήμη β'. κρατέντων αὐτὴν τῶν Γενοατῶν ἐξ
 οὗ τοῖς ἐδόθη παρὰ Μιχαὴλ Παλαιολόγου.

577 Περίπλους τῆς οἰκουμένης διὰ τῆ Πορθμῆ Μα-
 γελᾶν ὑπὸ Δράκου.

578 Ἐν Ἑνετία οἱ μέτοικοι Ἕλληνες Προνομίῳ τῆς
 Συγκλήτου ψηφίζουσιν Ἀρχιερέα Μητροπολί-
 την τὸν Γαβρήλ Σεβῆρον ἀνεξάρτητον τῆ πά-
 πα, ὀνομάσαντες τὴν Ἐπαρχίαν αὐτῆ Φιλα-
 δέλφειαν. μετ' αὐτὸν ἐγένοντο καὶ ἄλλοι ἕως
 τῆ ἐπικαταράτου Τυπάλδου ὡς ὀνομάζει αὐ-
 τὸν ὁ μακαρίτης Εὐγένιος.

579 Ἡ Ὀλλάνδα διεγείρεται κατὰ τῆς τυραννίδος τῶν
 Ἰσπανῶν, καὶ δημοκρατεῖται ἐκλέξασα κυβε-
 ρνήτην (Στατχῆδερ) Γουλιέλμον α' τῆ Νασ-
 σάου πρίγκιπα τῆς Ὁρανίας. πολεμήσασα δὲ
 μέχρι 1648 κατὰ τῶν Ἰσπανῶν ἀπέσεισε τὸν
 ζυγόν.

580 Τὰ γαϊόμηλα φέρει ἐξ Ἀμερικῆς εἰς Ἀγγλίαν
 ὁ ναύαρχος Δράκος.

581 Φίλιππος β' βασιλεύει κατὰ κληρονομίαν ἐπὶ
 τῆς Γερμανίας, Οὐγκαρίας, Νεαπόλεως, Σικε-
 λίας, Μεδιολάνων, Βελγίου, μέρους Γαλλίας,
 Σαρδινίας, Πορτουγαλλίας, Ἰσπανίας, Ἀμερι-
 κῆς, καὶ Ἰνδικῆς. ἀπ' ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν.

582 Μεταρρύθμισις τῆ ἡμερολογίου ἐπὶ τῆ πάπα Γρη-
 γορίου ιγ'. ὅπερ λέγεται νέον.

Τζιάϊ καὶ ἡ πορτζελάνα πρωτοφανῇ ἐν Εὐρώπῃ
 ἐκ Κίνας.

583 Νιόβης τῆς Ταντάλου τὸ σύμπληγμα ἔργον τῆ
 Σκόπα ἀνακαλύπτεται ἐν Ῥώμῃ. Φερδινάνδος
 Μέδικος ὁ καρδιναλὶς ἀγοράζει αὐτὸ διὰ τὸν
 κῆπον αὐτῆ. Λεοπόλδος δὲ ὁ μετέπειτα αὐτο-
 κράτωρ, μετεκόμισεν αὐτὸ 1770 εἰς Φλωρεντί-
 αν. ἔοικεν, ὅτι τῆτο εἶναι τὸ ὑπὸ τῆ Πλινίου

M. X.

περιγραφόμενον ἐν τῷ ναῷ τῷ Ἀπόλλωνος τῆς
Ῥώμης.

1584 Ἀποικία Ἀγγλων ἐν Βιργινία τῆς Ἀμερικῆς.

1585 Τηλεσκόπια ἐφευρίσκονται ὑπὸ τῆς Ζαχαρία Ἀν-
ζέρου ἐν Μιδελβέργῃ τελειοποιηθέντα ὑπὸ Γα-
λιλαίου. ὅστις ἶδε τὴν περιστροφὴν τῆς ἡλίου.

1586 Περίπλους τῆς γῆς ὑπὸ Καβενδίλου διὰ τῆς πε-
ρὶ θμῆ Μαγελάν.

1587 Μαρία Στουάρδα Σκοτίας βασιλὶς καρστομεῖται
ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τῆς Ἐλισάβετ 19 μῆνας κρα-
τηθεῖσα ἐν δεσμωτηρίῳ.

Τοβόλσκη ἐν Σιβηρίᾳ κτίζεται ὑπὸ τῶν Ῥώσων.

1588 Ὁ στόλος Φιλίππου β' τῆς Ἰσπανίας 425 πλοί-
ων κατὰ τῆς Ἀγγλίας καταφθίρεται αὐταν-
δρος παρὰ ταῖς ἐκβολαῖς τῆς Τάμιδος ὑπὸ τε
τῆς τρικυμίας, καὶ τῆς ναυάρχου Δράκου.

Ἱερεμίας Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης ἔρχεται
εἰς Μόσχαν, καὶ προβιβάζει τὸν Μητροπολί-
την Ἰωβ εἰς Πατριάρχην. ἐχρημάτισαν δὲ δέκα
πατριάρχαι ἐν Ῥωσσίᾳ. Θανόντος δὲ τῆς τελευ-
ταίου Ἀδριανῆ 1703, ἔπαυσαν.

1589 Ἐνέριχος δ' ὁ μέγας, βς' Ναβάρρας βασιλεύει
ἐν Γαλλίᾳ καὶ 1593 ἀπαρνεῖται τὸν Λουθη-
ρισμόν. ἐκ γυναικὸς ἦν κτηματίας τῆς Βουρβῶ-
νος. ἐντεῦθεν οἱ Βουρβῶνοι τῆς Γαλλίας. ἔτος
1610 φονεύεται ὑπὸ τῆς Φαυιλλάκου.

1894 Πόλεμος Τέρκων πρὸς Αὐστρίαν.

1598 Περίπλους τῆς Γῆς διὰ τῆς περὶ θμῆ Μαγελάν ὑπὸ
τῆς Φᾶν Νώτου.

1599 Τὴν Τρανσίλβανίαν λαμβάνει παρὰ τῆς Ἀνδρέας
Βαττόρου Ρουδόλφος β' ὁ αὐτοκράτωρ.

1600 Ἐνέριχος δ' Γαλλίας νυμφεύεται Μαρίαν τὴν
Μεδίκων τῆς Φραγκίσκου δουκὸς Τοσκάνης.

M. X.

- Ἐταιρεία ἐμπορικὴ τῆς Ἰνδικῆς ἐν Ἀγγλίᾳ κεφαλαίου 72,000 Φτ. Σ. συγκροτεῖται.
- 1602 Ἐταιρεία ἐν Ἀμστελδάμῳ ἐμπορικὴ τῆς Ἀνατολικῆς Ἰνδικῆς 6 $\frac{1}{2}$ μιλλιονίων Φ. καὶ 3000 Φ. ἀξίωνων. αὕτη ἐστὶ τὸ κυριώτερον ὑποστήριγμα τῆς Βαταβικῆς δυνάμεως. ἔχει ἐν Ἰνδικῇ ἀπόλυτον ἐξουσίαν.
- 1603 Μεγάλη Βρεττανία ὀνομάζεται ἡ Ἀγγλία ἐπὶ Ἰακάβου 5' ἐνωθείσης μετ' αὐτῆς τῆς Σκοτίας, καὶ Ἰέρης (Ἰρλανδίας)
- Μωάμεθ γ' Κωνσταντινουπόλεως θνήσκει ὑπὸ πάλης. ἐπὶ τῆτου Μιχαὴλ γοσποδάρης ὁ γενναϊότατος κατέστρεψε τὰ κατὰ τῆς Μολδοβλαχίας πολυάριθμα Τουρκικὰ στρατεύματα.
- 1605 Δημήτριος ὁ ψευδώνυμος υἱὸς Θεοδώρου ἀναγορεύεται μέγας δὲξ Ῥωσσίας. ἀλλὰ μετὰ ἐνιαυτὸν ἀνακαλύπτεται ἡ ἀπάτη, διὸ καθαιρεῖται.
- 1609 Ὁ Βάγκος ἐν Ἀμστελδάμῳ συνίσταται 31 Ἰανουαρίου. αἱ ὑπὲρ 300. Φ. πληρωμαὶ γίνονται ὅλαι ἐν αὐτῇ. συναλάττει δὲ νομίσματα καὶ βάγκον.
- 1610 Οἱ Ἑβραῖοι καὶ οἱ ἐκ Σαρακηνῶν καταγόμενοι ἀπελαύνονται ἐξ Ἰσπανίας ὑπὸ Φιλίππου γ'.
- 1611 Πανῶλη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐξολοθρεύει 200,000.
- 1613 Ἐν Ῥωσίᾳ διὰ τὴν κατευνάσῃ ὁ Θόρυβος, οἱ μεγιστάνες ἀναγορεύουσι τζιὰρ τὸν Μιχαὴλ Θεοδώρου Ῥωμαιοβ. οἱ βασιλεῖς τῷ γένει τῆς ἐχρημάτισαν μέχρι 1762 τῷ θανάτῳ τῆς Ἐλισάβετ θυγατρὸς τῷ μεγάλῳ Πέτρῳ.
- Πόλεμος πρῶτος Ῥώσων πρὸς Τέρκοις.
- 1614 Τὸ Πατριαρχεῖον ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆς Παμμακαρίστου γίνεται Τζαμίον. ἀνθ' ἧς ἡ Ἐκκλησία τῆς Θεοτόκου ἐν Φαναρίῳ γίνεται Πατριαρχεῖον, ὡς σώζεται.
- 1615 Οἱ Ἰουδαῖοι ἀποδιώκονται ἐκ Γαλλίας.

M. X.

Οὔτοι ἐκβάλλονται καὶ ἐκ Γερμανίας, καὶ καταφεύγουσιν εἰς Πολωνίαν, Διθουανίαν, καὶ Ρωσίαν.

- 1618 Τριακοντέτης πόλεμος πρὸς τὰς προτεστάντας ἢ Γερμανία, Δανία, Σουηκία, καὶ Γαλλία διμάχονται. ἀριστεύουσιν οἱ στρατάρχαι Τίλλβαλλενστάιν, Τόρστενζον, Βράνδελ, Κονδὲ καὶ ὁ Τυρέννης.

Ἰσάμενοι στρατοὶ συνίστανται πανταχῶς τῆς δύσεως.

- 1620 Ἡ Βοημία ὑποτάσσεται τῇ Αὐστρίᾳ.

- 1622 Οἱ Πολωνοὶ καταθραύουσι 300,000 Τέρκους.

- 1623 Περίπλους τῆς γῆς ὑπὸ τῷ Λεμαίρου διὰ τῆς Παρθενίας Σπιλβέργου.

- 1625 Καθίδρισις τῶν Ἀγγλων ἐν Ἀντίλαις ἐν ἀγίῳ Χριστοφόρῳ.

Πανώλη θεινὴ ἐν Ἀγγλίᾳ. 1628 ἐξολοθρεύει Λονδίῳ 600,000 ἀνθρώπους.

- 1628 Κυκλοφορία αἵματος ἀνακαλύπτεται ὑπὸ τῷ Ἀρβαίου. ὅμως οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες αἰνίττειν αὐτήν.

- 1631 Ἐφημερίς πρωτοφανὴς ἐν Γαλλίᾳ.

- 1632 Νέα Ὀλλανδία ἀνακαλύπτεται.

Σκαρλάτον χρώμα ὥρατον ἐφευρίσκειται ἐν Παρισίοις ὑπὸ Γοβελίνου.

Ζωγραφία ἐν σμάλτῳ ἐφευρίσκειται ὑπὸ Τουτί.

- 1637 Ἐν Ἰαπωνίᾳ 300,000 ἐπιστραφέντες εἰς τὸν Χριστιανισμόν ὑπὸ τῶν Ἰησουϊτῶν καὶ Δομινικανῶν, ἐπαναστατῶσι, διὸ φονεύονται. ὁ Μωρὸς πρὸξενος Ἰσπανίας ὑποπτευθεὶς περὶ τοῦ, καίεται. οἱ προδόντες τῆτο Ὀλλανδοὶ ἀποκταῶσι προνόμια τῆς αὐτῆς ἐμπορείας ἐπὶ λόγῳ τῆς μὴ διάγειν ὡς Χριστιανοί.

Οἱ Δορυφόροι τῷ Διὶ, καὶ ὁ Δακτύλιος τῷ Κρόνῳ ἀνακαλύπτονται ὑπὸ Γαλιλαίου.

Μ. Χ.

- 1638 Ὁ Πατριάρχης Κύριλλος καρατομεῖται ὑπὸ Ἀμουράτου δ' τῷ οἰνοπότου.
Θερμομέτρου ἐφεύρεσις ὑπὸ τῷ Κερνηλίου Δρεβ-
βέλου ἐξ Ἀλκμάρ τῆς Ὀλλάνδης.
Μικροσκοπίου ἐφεύρεσις ὑπὸ Γαλιλαίου.
- 1639 Περουβιανὸς Φλοῖος (κίνα) φέρεται ἐκ τῆς μεσημ-
βρινῆς Ἀμερικῆς εἰς Εὐρώπην.
- 1640 Οἱ Βραγάγκοι βασιλεύουσιν ἐν Πορτογαλίᾳ
(ὁ δὲ Ἰωάννης δ.) καὶ ἀποσπᾶται αὕτη τῆς
Ἰσπανίας.
Γὰρ εὗρεσις ὑπὸ Φαρχελμίντου.
- 1642 Κουάκεροι (ἐντρομοί) ἀνακύονται ἐν Ἀγγλίᾳ αἰ-
ρεσιαρχήντος Γεωργίου Φώξ. Ρεβέρτος ὁ Βαρ-
κλέυς γράφει ὑπὲρ ταύτης τῆς θρησκείας 1675.
- 1643 Βαρομέτρου ἐφεύρεσις ὑπὸ τῷ Τορρίκελλου ἐν
Φλωρεντίᾳ.
- 1644 Οἱ Τάταροι Μαντζῶ καλεσθέντες πρὸς βοήθειαν
διὰ τὰς πολέμους σφετερίζονται τὴν Κίναν, καὶ
βασιλεύουσιν ἄχρις ἡμῶν. Ζουγκὶ ἢ Τζίγκ πρῶ-
τος αὐτῶν βασιλεὺς αὐτῶν.
- 1645 Φιλεπιστημονικὴ ἐταιρεία ἐν Λονδίῳ.
- 1647 Ὅπερα Ἰταλικὴ δραματουρεῖται ἐν Γαλλίᾳ.
- 1648 Ἡ ἐν Βεστφαλίᾳ εἰρήνη ἐν ἣ ἡ Σουηκία κερδίζει
τὴν Πομερανίαν. ἡ Γαλλία τὴν Ἀλσατίαν. αἱ
δημοκραταὶ Ὀλλάνδης, καὶ Ἑλβετίας ὁμολο-
γῶνται. ὡσαύτως καὶ αἱ Λαυθηνοκαλβῖνοι
- 1649 Ὁλιβιέρος ὁ Κρομβέλος ἐν Ἀγγλίᾳ καρατομη-
θέντος Καρόλου τῷ α'. γίνεται ἀπόλυτος κυρι-
άρχης ὀνομασθεὶς ὑπερασπιστὴς, καὶ συστήσας
εἶδος δημοκρατίας θνήσκει δὲ 1557.
- 1652 Ὁ καφὲς πρωτοφανὴς ἐν Λονδίῳ. ἐν δὲ Ἑνετίᾳ
περὶ τὸ 1620.
- 1654 Οἱ Πορτεγάλλοι ἀναγκῶνται τὴν Βρασιλίαν ἐκ τῶν
Ὀλλανδῶν.

M. X.

1657 Λοτερία πρώτον ἐν Παρισίοις ὑπὸ Τόντου.

1658 Ἡ νῆσος Ταπροβάνη (Κεύλαν) ἐξ ἧς τὸ κινάμα-
 μον (κανέλα) κυριεύεται ὑπὸ τῶν Ὀλλανδῶν.
 Ἐν Αἰγύπτῳ ὁ χρυσὸς τῆς Ἑνετίας (Φλωρὶ)
 ἔχει νῦν 75 μεδίνας. τὸ δὲ γρόσι 33 μεδίνας.
 ὃ ἐστὶ τὸ Φλωρὶ γρ 2 $\frac{3}{11}$ κατὰ τὸν Θηβενότον.

1659 Τὴν Γιαμάϊκαν αἰρῶσιν οἱ Ἀγγλοι.

1660 Κάρολος β' συνεργῆντος τῷ Γεωργίῳ Μόγγου
 προσκαλεῖται εἰς Ἀγγλίαν. διὸ ἡ βασιλεία ἀπο-
 καθίσταται.

1661 Ἡ Ἰσπανία συναινεῖ ὅπως οἱ πρίσβεις αὐτῆς δι-
 δῶσι τὸ πρωτεῖον τοῖς τῆς Γαλλίας. ἡ ἔρις
 αὕτη ἐπεκράτησεν ὑπὲρ 100 ἔτη.

1663 Τὴν Φλωρίδα λαμβάνουσιν οἱ Ἀγγλοι παρὰ τῶν
 Ἰσπανῶν.

1664 Ἑταιρεία ἐμπορικὴ Γαλλίας τῆς Ἰνδικῆς καὶ Ἀμε-
 ρικῆς.

1668 Ἡ Πελοπόννησος κυριεύεται ὑπὸ τῶν Ἑνετῶν.

1669 Τὴν Κρήτην αἰρεῖ Μωάμεθ ὁ δ' τοῖς Ἑνετοῖς πο-
 λιερικηθεῖσαν 24 ἔτη νικηθέντος τῷ Μαροζίνου.
 Τὴν Τένεδον καὶ Λήμνον ἀσάυτος παρὰ τῶν Ἑνετῶν.
 Ἡ Λουιζιάνα ἀνακαλύπτεται ὑπὸ τῶν Γάλλων.
 Φωσφόρου τῷ ἡμιμετάλλου εὗρεσις ὑπὸ τῷ Βράνδ.

1673 Τρίτη ὁμολογία τῆς θρησκείας ἐν Ἀγγλίᾳ. (Τέτ)
 ἀρνήσις τῆς Μετουσιώσεως, τῆς Λειτουργίας,
 καὶ τῆς Πρεσβείας τῶν ἀγίων.

Πόλεμος Γαλλίας καὶ Σουηκίας ἕως 1678.

1675 Λαλιαύλου ἐφεύρεσις.

1676 Κωνσταντῖνος Κορνηνὸς ἐν Λακωνίᾳ ἀπόγονος τῷ
 Δαβὶδ ἀπὸ 1462 ἄγει ἐντεῦθεν ἀποικίαν εἰς
 Γένουαν. ἥτις ἐπέμφθη εἰς Κύρνον. ὁ ἔσχατος
 τέττου ἔζη 1815 ὡς Φιλιστορῆσιν. οἱ ἐπὶ γέ-
 νει σεμνηνόμενοι αὐτῶν ἀπόγονοι.

1679 Σεμπᾶν Καντακζηνὸς βοεβόδας ἰδρύει ἐν Βλαχία

X.

Ἑλληνικὸν σχολεῖον, καὶ φυτεύει τὸ Ἀραβοσί-
ταρον, παπουσσί ἐγχωρίως καλέμενον.

80 Οἱ χωρικοὶ Ἕλληνες ἀπολύονται τῷ δίδειν τὸ δέ-
κατον τῶν νέων διὰ γενιτζάρους καὶ ἀτζέμ
ὀγλάνια.

Πνευματικὴ ἀντλία ἐφευρίσκεται ἐν Μαγδεβέγ-
γῃ ὑπὸ τῷ Ὁθωνος Γουερύκου.

81 Γελιέλμος Πέν Κουάκερος ἄγει ἀποικίαν 500 Ἀγ-
γλων εἰς τὴν βόρειον Ἀμερικὴν. Κάρολος ὁ β'.
κυρύττει αὐτὸν ἀνεξάρτητον κυριαρχὴν ὅλου
τῷ τόπου αὐτῷ. ἔτος καθίστησιν ἐκτὶ δημοκρα-
τίαν, καὶ ἀνεξίθρησκείαν, καὶ συνοικίζει τὴν Πενσιλ-
βαίαν, ἧς μητρόπολις ἡ Φιλαδέλφεια. θν. 1718.

Καυστικὰ κάτοπτρα ὑπὸ τῷ Ζιερνχαῦζεν.

82 Πέτρος ὁ μέγας Ῥωσσίας ἀναγορεύεται σὺν τῷ
ἀδελφῷ αὐτῷ Ἰωάννῃ, καὶ 1689 μοναρχεῖ θα-
νόντος τῷ Ἰωάννου.

Πανώλῃ ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας ἐξολοθρεύει ψυ-
χὰς 80,470. μετὰ ταύτην Λεοπόλδος ὁ α'
ἤγειρε τὸ ὠραῖον μνημεῖον τῆς ἁγίας Τριάδος.
περὶ ταύτης τῆς πανώλης γράφει Γερμανιστὶ
ὁ τότε παρὼν ἱατρὸς Μαναγέτας.

83 Ἡ Βιέννη πολιορκεῖται ὑπὸ τῷ καρᾷ Μουσταφᾷ
βεζήρῃ. ὅσις ἀποκρῆνται ἐλθέσης ἐπικερίας Λέ-
χων ὑπὸ τὸν Σοβιέσκη, καὶ τῷ δουκὶ τῆς
Λοθαριγκίας, καὶ τῶν Βαυαρῶν. ἐντεῦθεν ἀρχε-
ται ἡ πτώσις τῶν Τέρκων.

Ὠρολόγια διὰ τῷ ἐκκρεμῆς ὑπὸ τῷ Οὐγγενίου Ὀλ-
λανδῷ. ἔτος ἀνακαλύπτει 4 δορυφόρους τοῦ
Κρόνου.

Ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα προκόπτει, καὶ δι' αὐτῆς ἡ
φιλολογία.

84 Πρέβεζα κυριεύεται ὑπὸ τῶν Ἑνετῶν.

M. X.

- 1685 Ἀργυροκοπείων ἡ μηχανὴ φιλοτεχνεῖται ἐντελε-
στέρᾳ ὑπὸ τῆς Κασταίγγου ἐν Ἀγγλίᾳ.
- 1686 Ἐκ Βέδδας διώκονται οἱ Τέρκοι.
- 1687 Μωρέαν καὶ Ἀθήνας λαμβάνουσιν οἱ Ἑνετοὶ παρὰ
τῶν Ὀθωμανῶν. ὁ ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Ἀκρο-
πόλει (νῦν Ἐκκλησίᾳ τῆς Θεοτόκου) κρημνίζε-
ται ἐκ βόμβων. τὸν δὲ ἐν Πειραιᾷ λέοντα ἐξ ἑ
Πόρτο λεῶνε, μετακομίζει ὁ Μωροζίνης εἰς Ἑ-
νετίαν.
- Τὴν Οὐγκαρίαν κληρονομεῖ ὁ Ἰωσήφ α' τῆς Αὐ-
στρίας.
- 1688 Πόλεμος Γαλλίας πρὸς ὅλην τὴν δύσιν μέχρι 1697.
- 1689 Παγιονέτα ἀντὶ τῆς λόγῃς ἐν δύσει.
- 1690 Κινέζων καὶ Ῥώσων εἰρήνη ἐν Νιπχίν τῆς ἀνα-
τολικῆς Ῥωσσίας. ἡ δύσις ἐξίσταται, ὅτι ἡ
Ῥωσσία γειτνιάζει τῇ Κίνᾳ.
- 1691 Περίπλους τῆς γῆς ὑπὸ Δαμπέρτου διὰ τῆς περ-
θμῆ Σπίλβεργ.
- 1694 Τὴν Χίον λαμβάνουσιν οἱ Ἑνετοὶ παρὰ τῶν Τέρ-
κων. τῷ δὲ 1696 ὑποπίπτει πάλιν τοῖς Τέρ-
κοις διὰ τὴν δυσαρρέσκειαν πρὸς τὰς Ἑνετὰς
τῶν ἐγκατοίκων.
- 1697 Πόλεμος Αὐστρίας συμμαχίας τῆς Ῥωσσίας πρὸς
τὰς Τέρκους. Εὐγένιος Σαβόγιας στρατάρχης
Αὐστρίας καταστρέφει τὰς Τέρκους.
- 1698 Πέτρος ὁ μέγας Ῥωσσίας ἀποδημεῖ μετημφιασμέ-
νος εἰς Ὀλλάνδαν, Ἀγγλίαν εἴτα εἰς Αὐστροίαν.
- 1699 Εἰρήνη ἐν Κάρελβητς πρὸς τὰς Ὀθωμανὰς. ἔτοι
παραιτῶσι τῇ Αὐστρίᾳ τὴν Τρανσυλβανίαν, τῇ
Πολωνίᾳ τὴν Καμενίτζαν κτ. τοῖς Ῥώσοις τὸ
Ἀζόφ, καὶ τοῖς Ἑνετοῖς τὸν Μωρέαν. ἡ πτω-
σις τῆς δυσκαταγωνίστου κράτους τῶν Ὀθωμα-
νῶν, ὡς εἴρηται, ἀρχεται ἐκ τῆς πολιορκίας τῆς
Βιέννης. οἱ Αὐστριακοὶ κατόπιν ἐν μιᾷ συμπλοκῇ

M. X.

ἐπὶ Ἀχμέτου β' κατέστρωσαν σὺν τῷ Βεζήρη 28,000 Τέρκους. ἐπὶ δὲ Μουσταφᾷ β' ὁ στρατάρχης Εὐγένιος κατέκοψε 14,000 Τέρκους μετὰ τῆ ἀρχηγῆ αὐτῶν ἐν μιᾷ μάχῃ. καὶ ἐν ἄλλῃ 30,000. μόλις δὲ ὁ σουλτάνος μεταμφιασθεὶς διεσώθη κατὰ τὸν Εὐγένιον καὶ ἄλλους. ἐν δὲ τῇ παρέσῃ εἰρήνῃ ἡ Αὐστρία ἐτίμησε τὰ σκιαδία συνθήκας ποιησάμενη, ὅτι οἱ πρέσβεις αὐτῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ ἐξῆς νὰ μὴ παρῇσιάζονται ἐν τῇ Τουρκικῇ κανοειδεῖ τιάρα, ἀλλ' ἐν τῇ οἰκείᾳ αὐτῶν στολῇ καὶ σκιαδίῳ.

Ἀτμομηχανῶν χρῆσις.

1700 Πόλεμος Ῥώσσαν κατὰ Σουηκῶν. ὁ μέγας Πέτρος νικᾶται ἐν Νάρβα ὑπὸ τῆ ιβ' Καρόλου καὶ μανθάνει νικᾶν.

Τῆς Φειδωτῆ κίνος ἐν Κωνσταντῇ: αἱ ὑπόλοιποι δύο κεφαλαὶ κόπτονται.

1701 Ἡ Πρυσία ἐξ ἐλεκτοράτου προβιβάζεται εἰς βασιλείον ἐπὶ Φριδερίκου γ' Βρανδεμβούργου. μόνος ὁ πάπας δὲν ὁμολογεῖ αὐτό.

Γαλλίας πόλεμος πρὸς τὴν Αὐστρίαν περὶ τῆ δι-
αδόχου τῆς Ἰσπανίας θατέρως ἰσχυρογνωμῆς
ἵνα ἐιθρονίσῃ τὸν οἰκεῖον. ἡ Ὁλλάνδα, Ἀγγλία,
Πρυσία, Σαβόγια, καὶ Πορτογαλλία συμμα-
χῶσι τῇ Αὐστρίᾳ. ὁ Εὐγένιος καὶ Μαλβοῦρ-
χος ἀριστεύουσι. τῷ δὲ 1713 ἐν Οὐτρέχτ εἰ-
ρήνῃ, πλὴν τῆς Αὐστρίας.

1702 Ἡ δουλεία αἴρεται ἐν Δανίᾳ.

1703 Πετρέπολις καὶ Κρόνστατ κτίζονται.

Ἀγία σύνοδος συγκροτεῖται ἐν Ῥωσίᾳ παυσάσης
τῆς πατριαρχείας.

Ἡ Γαλλικὴ Γλῶσσα ἐπιπολάζει ἐν ὅλῃ τῇ δύσει
ὥς ἐγκαλλώπισμα δῆθεν τῆ πολιτεύματος. τῇ

M. X.

σήμερον δὲ τινων ἡ ἀγωγή ἐστὶ μόνον τοσούτον, καὶ πλέον ἔ.

1704 Τὸ Γιβραλτάρ λαμβάνουσιν οἱ Ἀγγλοι παρὰ τῶν Ἰσπανῶν, καὶ θραύουσι τὸν στόλον τῆς Γαλλίας.

1705 Τὸ Παρλαμέντο τῆς Ἀγγλίας θεσπίζει τὴν διαδοχὴν τῆς βασιλείας εἰς μόνον τοῖς προτεστάνταις. διὸ 1714 στέφεται Γεώργιος α' ὁ τῆς Ἀνοβρίας.

1706 Πολωνίας ὁ βασιλεὺς Αὐγούστος β' παραιτεῖται. διὸ βασιλεύει Στανίσλαος Λεσίνσκις.

Πορτζελάνης ἐφεύρεσις ὑπὸ Βοιτχέρου. καὶ δημιουργεῖον (φάβρικα) αὐτῆς ἐν Μάϊζεν τῆς Σαξωνίας. ὅπερ σώζεται.

1709 Ἡ ἐν Πολτάβα μάχη. Κάρολος ιβ' τῆς Σουηκίας νικᾶται κατὰ κράτος ὑπὸ τῷ μεγάλῳ Πέτρου καὶ φεύγει εἰς Τιγλίνην (Βενδερ) πρὸς τὰς Ὁθωμανάς. ἐντεῦθεν ἡ Ῥωσσία κραταίῃται ταπεινωθείσης τῆς Σουηκίας.

1710 Ἡ Τουρκία κηρύττει πόλεμον τῇ Ῥωσσίᾳ Νοεμβρίου 29. οἱ Μολδαυοὶ ἐπιβουλεύουσι Καντεμήρην τὸν γοσποδάρην αὐτῶν, καὶ παραδίδουσι τοῖς Τέρκοις τὰ ἐπιτήδεια τῷ μεγάλῳ Πέτρῳ. ὅσις ἀμνηχανεῖ. διὸ κλείεται παρὰ τῶ πτ. Πρέτω ἐν τῇ Ταιφαλίᾳ (Φαλτζί). διασώζεται δὲ ὑπὸ τῆς βασιλίσσης ἐκ τῆς Φιλαργυρίας τῷ Βεζήρη. καὶ 1712 εἰρήνη.

Κατοπτρικὸν τηλεσκοπίον, θεωρία βάρους καὶ τῷ ἀπείρου ὑπὸ Νεύτωνος.

1713 Κάρολος ιβ' ἄγεται εἰς Δυμότυχον. ὁ βς' Στανίσλαος ἐπισκέπτεται αὐτὸν ἐκεῖ 1714 ὁ Κάρολος ἐπιστρέφει εἰς τὸ βασιλεῖον αὐτῷ. καὶ 1718 θνήσκει ἐν Νορβεγίᾳ βληθεὶς ὑπὸ πολέμιας σφαίρας κανονίου.

Μ. Χ.

Ἐφουλισμός τῶν εὐφλογιῶν εἰσάγεται ἐν δύοσι ὑπὸ τῆ ἐξ Ἑλλάδος Ἐμμανουὴλ Τιμόνη.

1714 Τὸ παραλαμένο τῆς Ἀγγλίας ὑπόσχεται 20,000 φτ. Σ. ὅστις εὖρει τό μυστήριον τῆ μήκους.

1715 Ὁ Μωρέας κρατούμενος ὑπὸ τῶν Ἑνετῶν ἀρπάζεται ὑπὸ τῆ βεζήρη Τζιν Ἀλῆ πασιὰ ἐπιβεβῆ τῆ ἐπὶ τῶν κανονίων Σάλλα ἐν Ναυπλῖα.

Ἡ Γαλλία χρεωστεῖ 4500 μιλλ. φρ. ἐξ αἰτίας τῆ Λουδοβίκου ιδ'.

Θερμόμετρον ὑδραργύρου ὑπὸ τῆ Φαραγγεῖτου.

1716 Ἕλληνες γοσποδάραι καθίστανται ὑπὸ τῆς Πέρ-
τας ἐν Μολδοβλαχία ἀντὶ τῶν αὐτοχθόνων
διαμεῖναντες μέχρι 1821. πρῶτος δὲ ὁ Νικό-
λαος Μαυροκορδάτος ἐν Μολδαυία. ὅστις με-
τατίθεται ἐν Βλαχία καρατομηθέντος Στεφά-
νου γ' τῆ Καντακουζηνῆ. εἰς δὲ Μολδαυίαν
στελλεται Μιχαήλ ὁ Ῥακοβίτζας.

Ἡ Κέρκυρα πολιορκεῖται στενῶς ὑπὸ τῶν Τέρκων.
ἀλλὰ νικῆσαντες οἱ Αὐστριακοὶ ἐν Οὐγκαρία
ἠνάγκασαν αὐτὸς ἵνα λύσωσι τὴν πολιορκίαν.

1717 Πέτρος ὁ μέγας ἐν Παρισίοις.

Τεργέσται (Τριέσιον) λαμβάνει ἐμπορικὰ προνόμια.
Πρέβεζαν, Βόνιτζαν καὶ Ἄρταν λαμβάνουσιν οἱ
Ἑνετοὶ παρὰ τῶν Τέρκων.

1718 Ἡ ἐν Πασάροβιτζ εἰρήνη Αὐστρίας καὶ Τουρκίας.

1719 Ἐν Σουηκία καταλύεται ἡ ἀπόλυτος ἐξουσία τῆ
Βασιλείας.

1720 Σαβόγιας τὸ δουκάτον προστίθεται τῇ βασιλείᾳ
τῆς Σαρδινίας.

Φριδέρικος α' Ἐσκάσελ ἐπιστρέψας τὸς Σηκῆς
ἐκ τῆ Καλβινισμῆ εἰς Λουθηρισμὸν ἀναγορεύε-
ται βς'.

Νεάπολις καὶ Σικελία παραχωρεῖνται τῇ Αὐστρίᾳ.

M. X.

ἥτις 1748 παραιτεῖ αὐτὰ τῷ Καρόλῳ Ἰμφάν-
τη τῆς Ἰσπανίας.

1721 Εἰρήνη Ῥωσσίας καὶ Σουηκίας.

Πέτρος ὁ μέγας Ῥωσσίας ἀναγορεύεται αὐτοκρά-
τωρ αὐγούστος. κατόπιν δὲ ὁμολογεῖσιν αὐτὸν
ὅλοι αἱ δυνάμεις.

1722 Ἰωάννης Ἀντώνιος, κατ' ἄλλους δὲ Ἀνδρέας, Πα-
λαιολόγος ἀπόγονος ὡς ἀδεται τῷ ἐσχάτου
Κωνσταντίνου ἐκ τῶ ἀδελφῷ Θεοδώρῳ ζῇ κα-
τὰ τὰς νῦν ἐφημερίδας ἐν Βρυξέλαις ὀνόματι
κόμης Λάσκαρις. ἦν ἔτος διαδοχικῶς ταγματάρ-
χης τῷ τάγματος ἀγίου Γεωργίου συστηθέν-
τος ὑπὸ τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ, παραιτή-
σας αὐτὸ 1699 τῷ δουκὶ τῆς Πάρμας. ὅπερ
φέρουσι καὶ μέχρις ἡμῶν οἱ δεσπόζοντες τῆς
Πάρμας. εἶχε τέτο καὶ ὁ υἱὸς τῷ Ναπολέοντος
Φραγκίσκος Ῥαίχστατ θανὼν 10 Ἰουλ. 1832

1724 Μαχόνι ξύλον ἐξ Ἀμερικῆς τὸ πρῶτον ἐν Λονδίῳ.

1726 Πόλεμος Περσῶν καὶ Τούρκων ἀτυχῆς διὰ τὸν
Σουλτάνον δι' αὐτὸ φονευθέντα. 1747 εἰρήνη.

1727 Ἀδάμαντες ἀνωρύττονται ἐν Βρασιλίας.

Βεερίγκ ναύαρχος Ῥωσσίας πλεύσας τὴν Βόρει-
ον Θάλασσαν ἐξ ἀποστολῆς Πέτρου τῷ μεγά-
λῳ εὕρισκει, ὅτι ἡ Ἀσία διίσταται τῆς Ἀμερικῆς.
Βιολοντζέλου ἐφεύρεσις ὑπὸ Βωνοκίνου.

1733 Σεισμός ἐν Κίνᾳ θάπτει 100,000 ἀνθρώπους.

Ἀρχιμανδρίτης ἀγίου τάφου γνώριμος τῷ Ῥουσῷ
περιέρχεται ἐν δύσει. κοπεῖς τὸν δάκτυλον εἶπεν
ἰταλιστὶ πρὸς τὰς παρεστῶτας ἀστεϊζόμενος.
ἰδὲ Πελασγικὸν αἶμα. Ῥεσ. ἐξομολ.

1735 Οἱ Γάλλοι πέμπουσιν ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν τῆς Πε-
ρῶ καὶ ὑπὸ τῆς πολιτικῆς κύκλους τῆς Λαπα-
νίας ἵνα μάθωσι τῆς γῆς τὸ σχῆμα. ἐν Λα-
πωνία 1736 κατεμετρήθη ὑπὸ τῷ Ἀββ. Ζῶνος

Μ. Χ.

μία μοῖρα τῷ πλάτους. ἐν δὲ Τορνέω τῆς Σα-
ηκῆς Λαπωνίας 1753 ἠγέρθη Πυραμὶς περὶ
τέτου.

1737 Πόλεμος Τέρκων καὶ Ῥώσων συμμαχέσης τῆς
Αὐστρίας. τῷ 1739 εἰρήνη. τότε ὁ Αὐστρια-
κὸς στρατηγὸς Βόνιβαλ τεκνεύει γεγονῶς πασιᾶς.
Τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν ἀρχοῦνται συγγράφειν σο-
φοὶ Ἀγγλοὶ. ἐπιτομὴ αὐτῆς ὑπὸ τῷ Γεθριέ-
ρου καὶ Γραῦου 1764.

1738 Ἡ Αἰβόρνος Φράγκο πόρτο.
Μικροσκοπὸν Ἡλιακὸν ὑπὸ τῷ Λιβερκύνου.

1739 Νῆσοι 34 ἀνακαλύπτονται μεταξὺ Καμζάκης καὶ
Ἰαπωνίας ὑπὸ τῷ Θαλασσοπόρου τῆς Ῥωσσίας
Σπαγγεμβέργου.

Μογόλων Βασιλείον τὸ πλεῖστον ὑποτάσσει ὁ Κε-
λὶ Χᾶν τῆς Περσίας.

1740 Μαρία Θηρεσία βασιλεύσασα τῆς Αὐστρίας κα-
ταπολεμεῖται 8 ἔτη ἕνεκα τῆς διαδοχῆς αὐ-
τῆς ὑπὸ τῆς Γαλλίας, Ἰσπανίας, Νεαπόλεως,
Σαρδινίας, Πρωτίας, Βαυαρίας, καὶ Σαξωνίας.
ἀποκαμῆσα δὲ διασώζεται βοηθηθεῖσα ὑπὸ τῶν
Οὐγκρων.

Φριδερικὸς β' ὁ μέγας τῆς Πρωσίας βασιλεύει
μέχρι 1786

Πόλεμος Ῥωσσίας πρὸς Σουηκίαν, καὶ εἰρήνη ἐν
Ἀβῶ 1743. ἡ Ῥωσσία κερδίζει μέρος τῆς Φευ-
ωνίας (Φινλανδίας).

1742 Κάρολος ζ'. ἐλέκτωρ τῆς Βαυαρίας ἀναγορεύεται
καῖσαρ Γερμανίας. τῷ δὲ 1745 καταπολεμη-
θεὶς φεύγει εἰς Φρανκφούρτον.

Ἡ Γαλιτσία τῆς Αὐστρίας κυριεύεται ὑπὸ Φριδε-
ρικοῦ β' τῆς Πρωσίας εἰσφρήσαντος ἐξαίφνης
ἐν περὶ φάσει.

M. X.

- 1744 Πόλεμος Αυστρίας πάλιν πρὸς τὴν Προυσίαν.
Περίπλους τῆς Ἀιζωνος.
- 1746 Σεισμός ἐν Περσῇ 17 Ὀκτωβρίου βυθίζει τὸν λιμένα τῆς Λίμας, καὶ καταποντίζει 5,000 ἀνθρώπους.
- 1747 Ἀπαγωγὸι κεραυνῶν ἐφευρίσκονται ὑπὸ Φραγκλίνε.
- 1748 Εἰρήνη ἐν Ἀγβισιγράνῃ Γάλλων, Ὀλλανδῶν, Ἰσπανῶν, Αὐστριακῶν καὶ Ἀγγλων.
- 1749 Ἡράκλειον καὶ Πομπεία τὰ πρὸ 1670 ἐτῶν καταχωθέντα ὑπὸ τῆς ἐκρήξεως τῆς Οὐεστέρε, ἀνασκάπτονται.
- 1750 Ἡράκλειος πρίγκιψ τῆς Γεωργίας πορθεῖ τὴν Περσίαν, καὶ 1753 ἀναγορεύεται ἐν Σπάδαϊα (Ἰσπαχᾶν) βασις Περσίας.
Μάγον γυναῖκα καίουσιν ἐν Βυρξβέργῃ.
Τὸ θερμόμετρον τῆς Ῥωμῆς κατασκευάζεται.
- 1752 Ἐλισαβετόπολις παρὰ Βορυσθένη συνοικίζεται ἐξ ἀποίκων Σέρβων.
- 1755 Οἱ Ἀγγλοὶ ἀκηρύκτω πολέμῳ καταναυμαχεῖσι δύο πολεμικὰ πλοῖα τῶν Γάλλων ἐν Βιεργινία τῆς Ἀμερικῆς παρὰ τὰ κοινὰ δίκαια. ἀπὸ χρόνου δὲ κηρύττουσι τὸν πόλεμον.
Ἡ Κύργος ἐπαναστατεῖ στρατηγῶντος τῆς Παέλης.
- 1756 Πόλεμος ἑπταετὴς κατὰ Φριδερίκου β' τῆς Πρωσίας. ἡ Αὐστρία, Γαλλία, Ῥωσσία, Σαξωνία, Σουηκία, καὶ τὸ πλεῖστον τῆς Γερμανίας κατ' αὐτῆς. ἔτος ἔχων μόνον τὴν Ἀγγλίαν σύμμαχον νικᾷ. 1759 ὁ Ῥωσσος Σαλτικῶβ παρὰ Ζιλίχαου νικᾷ αὐτόν. 1760 οἱ Ῥωσσοὶ μετὰ τῶν Αὐστριακῶν εἰσβάλλουσιν εἰς Βερλίνον. 1762 Πέτρος ὁ γ' συμμαχεῖ μετ' αὐτῆς. ὅμως ἡ Αἰκατερίνη μένει ἐδέτερη. 1763 ἔτος εἰρηνεύει μετ' ὅλων λαμβάναν ὅλως τὰς ἰδίους τὰς τόπους.
- 1758 Εὐγένιος ὁ Βέλγαρις παραιτεῖται τῆς ἐν Ἀθῶ σχολῆς ἐξ αἰτίας τῆς πρώην πατριάρχου Κυ-

X.

ρίλλου, καὶ ἀναχωρεῖ εἰς Λεῖψιαν. ἐντεῦθεν δὲ εἰς Ῥωσσίαν, καὶ ἀρχιερατεύει. ἀξιανάγνωστος εἶναι ἡ περὶ τήτου ἐπιστολὴ αὐτῷ πρὸς τῷτον τὸν Κύριλλον.

Οἱ Τάταροι 80,000 ἐπιτρέχουσι τὴν Μολδαυίαν ἐξαδραποδίζοντες 40,000 ἐπὶ γοσποδάρου Γρηγορίου Καλλιμάχου.

759 Ἰάκωβος Σχέϊλος θνήτκει ἐν Ἰέρνῃ 136 ἐτῶν.

Φλόγες ἀναδίδονται ἐν Ἰσραὴλ τῷ Μεξικῷ μετὰ τὰς πρὸ 20 ἡμερῶν σεισμῶς. ὁ δὲ κρατὴρ καίει εἰσέτι ἐπὶ τῷ 1600 ποδῶν ἀναφυέντας ὄρες.

Οἱ Ἰησουῖται ἐκβάλλονται ἐκ Πορτουγαλλίας.

762 Ἰσπανῶν καὶ Ἀγγλων εἰρήνη.

763 Κανάδαν καὶ Ἀκαδίαν λαμβάνουσιν οἱ Ἀγγλοι παρὰ τῶν Γάλλων.

Ἀποικία Γερμανῶν παρὰ τῷ πτ. Βόλγα.

764 Ἡ Ῥωσσία δημεύει τὰ κτήματα τῶν μοναχῶν, καὶ μισθοδοτεῖ αὐτὰς ἐτήσιον.

Στανίσλαος Πονιατόβσκις βασιλεύει ἐν Λεχία.

Σταυράκογλος ὁ σπαθάριος καπίνεχαγιᾶς τῷ ἐν Βλαχία βοεβόδα Κωνσταντίνου Ἰζεχάνη κρεμάται ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τῷ σουλτάνου. τὰ δὲ πλέτη αὐτῷ δημεύονται βοεβοδούσαντος ἐν Βλαχία τῷ Στεφάνου Ῥακοβήτζα.

765 Ἰωσήφ ὁ β' καταλύει 600 περιττὰ Μοναστήρια.

Οἱ Ἰησουῖται ἀπελαύνονται ἐκ Γαλλίας.

766 Περίπλους Βηγαίνβίλλου.

767 Οἱ Ἰησουῖται ἀποδιώκονται ἐξ Ἰσπανίας.

Ἀποικίαν Πελοποννησίων ἄγει εἰς Φλωρίδαν τῆς Ἀμερικῆς ὁ ἱατρὸς Τουρνβύλλος. οἵτινες ἐνωθέντες μετὰ Κορσικανῶν κληρουχῶσιν 60,000 στρέμματα γεωπονίας. ἔτοι κατοικῆσι τὴν νέαν Σμύρνην γειτνιάζουσαν τῷ ἁγίῳ Λύγουστίῳ.

M. X.

1768 Πόλεμος Τέρκων πρὸς Ῥώσους. ὁ Ῥωμάντζωβ ἀρ-
στεύει.

Περίπλους α' τῷ Κωόκου. κατὰ δὲ τὸν τρίτον πε-
ρίπλουν φονεύεται.

Οἱ Ἰησουῖται ἐκβάλλονται ἐκ Νεαπόλεως, Πάρ-
μας, καὶ Μάλτας.

1769 Ἡ Κύβνος καὶ Γενοῦα κυριεύονται ὑπὸ τῶν Γάλλων.

1770 Ὁ ἐν Κύσσω (Υἱεσμὲ) ἐμπρησμός τῷ Ὁθωμά-
νικῷ στόλου ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀρχηγῶντος τῷ
Παναγιώτου Ἀλεξοπέλου, καὶ ἀρχιναυαρχῶν-
τος τῷ τῆς Ῥωσσίας Ὁρλώβου.

1771 Ὁμήρου ἡ κάλπη ἀνευρίσκεται ἐν Ἰῶ τῇ νήσῳ
ὑπὸ τῷ κόμητι Κρινέρου. κατὰ τὸν Πλάτ.
καὶ Ἀριστλ. αὐτὴ ἐγεννήθη καὶ ἐτάφη ἐκ χρη-
σμῶ ὁ θεῖος Ὁμηρος.

1772 Διανομή πρώτη τῆς Λεχίας 13,000 □ γεωγρα-
φικῶν μιλλιῶν μεταξὺ Ῥωσσίας, Αὐστρίας, καὶ
Πρωσίας.

1773 Ὁ στόλος τῶν Ῥώσων προσηρμεῖ ἐν τῷ λιμένι
τῆς Θεσσαλονίκης. Οἱ Τέρκοι ἐν ἀγωνίᾳ. ἀλλ'
αὐτὸς ὑπερφερέσας ἀποπλέει.

Ἰησουϊτῶν ἐταιρεία καταλύεται ὑπὸ τῷ πάπα Κλή-
μεντος ιδ'. τῷ Γαγγανέλλου.

1774 Ἡ ἐν Καϊναρτζίκῃ εἰρήνῃ Τερκίας καὶ Ῥωσσίας 29
Ἰουνίου. ἡ Ῥωσσία κατακρατεῖ τὰ μέγχει πτ.
Τύρα (Νείστρου).

Ἡ Πελοπόννησος ἐγκαταλείφθῃσα ἐξαίφνης ὑπὸ
τῷ Ὁρλώβου πορθεῖται ἀνηλεῶς ὑπὸ τῶν Τέρ-
κων. οἱ ἄνδρες κατασφάττονται, αἱ γυναῖκες
ἐξανδραποδίζονται.

Ἀνδρῆτζος ὁ ἐκ Λεβαδείας ἥρας πατὴρ τῷ περιφίμῳ
Ὀδυσσεῶς σὺν 500 διασχίζει ἐν Πελοποννήσῳ
τὰ πολυάριθμα τῶν Τέρκων στρατεύματα, καὶ
ἐν πολλαῖς φονικαῖς μάχαις καταντᾷ διὰ τῷ

X.

τῷ Ἰσθμῷ εἰς Πρέβεζαν. μετὰ δὲ 15 ἔτη ἀπερχόμενος εἰς Ῥωσσίαν συλλαμβάνεται ἔξω τῷ Κατάρου ὑπὸ τῶν Ἑνετῶν, καὶ παραδίδεται τοῖς Τέρκοις. οἵτινες ῥίπτουσιν αὐτὸν εἰς Κάτεργον. ἐνθα μετὰ καιρὸν θνήσκει.

775 Ἡ Βουκοβίνα τῆς Μολδαυίας παραχωρεῖται τοῖς Αὐστριακοῖς ὑπὸ τῷ σουλτάνου.

Κλωθορηχανὴ βαμβακίου ἐφευρίσκεται ἐν Ἀγγλία ὑπὸ τῷ κουρέως Ῥιχάρδου Ἀρκβίκου.

Ἡ ἀποικία ἐν ἀρκτῳᾷ Ἀμερικῇ ἐπηρεαζομένη ὑπὸ τῆς ἀκορέστου φιλεμπορίας τῶν Ἀγγλῶν διακηρύττει τὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς 4 Ἰουλίου, καὶ συνίστησι τὴν δημοκρατίαν τῶν ἡνωμένων ἐπαρχιῶν ἐν τῇ ἐν Φιλαδελφείᾳ συνόδῳ. ὁ μέγας στρατηγὸς αὐτῶν Βασιγτῶν συνεργεῖ τὰ μέγιστα ὡς καὶ ὁ Γάλλος Λαφαυέτης ἀριστεύοντες ἐν πολέμῳ κατὰ τῶν Ἀγγλῶν. Ἡ Γαλλία 1778 ὁμολογεῖ αὐτήν. οἱ Ὁλλανδοὶ 1782, καὶ οἱ Ἀγγλοὶ 1783. ὁ Βασιγτῶν προεδρεύει 1789 ἕως 1797 καὶ θνήσκει 1800.

777 Οἱ Λάκωνες (Μανιάται) ἀπατῶνται ὑπὸ τῷ καπητῶν πασιᾷ Χασᾶν διερμηνεύοντος Νικολάου τῷ Μαυρογένε. διότι ὁ πασιᾶς καλέσας εἰς ἐξίασιν τὰς πρώτους αὐτῶν ἐν τῇ ναυαρχίδι προβάλλει αὐτοῖς ὑποταγὴν καὶ φορολογίαν, καὶ φυλλάττει αὐτούς. ἔτοι δόντες Ὀμήρου τὰ τέκνα αὐτῶν ἀφέθησαν, καὶ ἐξῆλθον συσκευασμένοι μετὰ τῶν κατοίκων. ἀποφασίζουσι τοίνυν ἵνα ἐγκαταλείψωσι τὰ τέκνα αὐτῶν, παρὰ νὰ φορολογηθῶσιν. ἀλλ' ἀναστὰς τις γέρον εἶπεν, ἄνδρες πολῖται, οἱ νέοι χρησιμεύουσι τῇ πατρίδι. ἐγένετο λοιπὸν συνθήκη ἵνα τελῶσι φόρον ἐλαίου αἰρεθέντων ἐνὸς μπέη καὶ δεκαπέντε καπιτάνων. οἵτινες συλλέγουσι τὸν φόρον μὴ δεχόμενοι Τέρκους, ἀλλ' ἐμμένοντες αὐτόνομοι ὡς ἑκκαλαί.

M. X.

- 1780 Κολυβιστῶν ἕρις ἐν ἁγίῳ ὄρει. οἱ μὲν θέλουσιν, ὅτι τὰ κόλυβα μόνον τὰ Σάββατα. οἱ δὲ ἐν οἷᾳ δὴποτε ἡμέρᾳ. τὸ πείσμα ἐξήφθη τόσον, ὥστ' κατήντησεν εἰς καταδρημας ἀπανθρώπους. οἱ ὑπερισχύοντες ἐβύθισαν μοναχὰς ἐν θαλάσσῃ καὶ πολλὰς ἐξώρισαν.
- 1781 Οὐρανὸς ὁ πλανήτης ἀνακαλύπτεται ὑπὸ Ἑρσέλη.
- 1782 Πάπας Πῖος ε'. παρὰγίνεται εἰς Βιέννην τῆς Αὐστρίας πρὸς Ἰωρῆφ τὸν β'.
Ἀερωτᾶται ἐφευρίσκονται ὑπὸ Μογκολφιέρου.
Δαμαλισμὸς τῶν εὐφλογιῶν ἐφευρίσκειται ὑπὸ Ἐδμάρδου Ἰενέρου ἐν Γλοσέστερ. ὅστις συνέγραψε περί τῆτος 1799. ἀλλὰ παράδοξον, ὅτι οἱ Βραμῖνοι τῆς Ἰνδικῆς ἐγνώριζον τὸτο ἰδιαιτέρως ἐμφυλίζοντες τὰ τέκνα τῶν ἐχόντων πατρῶων θεῶν τὴν Βοβάνυν.
- 1783 Τὴν Κριμαίαν παραιτεῖ τοῖς Ῥώσσοις 8 Ἀπριλίου ὁ Χάνης Σαὴν Γκεράη. ὁ δὲ σουλτᾶνος συγκατατίθεται ὕστερον.
Τὴν Γεωργίαν ὡσαύτως ὁ Ἡράκλειος.
Γεώργιος γ' Ἀγγλίας τριγωνομέτρει ἰδίοις ἀναλώμασιν ἐπιφάνειαν γῆς 127,000 ποδῶν, καὶ εὐρίσκει διαφορὰν μόνον δύο ποδῶν ὡς πρὸς τὴν καταμέτρησιν διαφύρων ἐτῶν προτέρων.
- 1785 Σάκχαρι ἐκ καταστατῆ ἐφευρίσκεται ἐν Γαλλίᾳ. Ὁ Μέσμερος ἀνακαλύπτει τὸν ζωικὸν μαγνητισμὸν. Λαπερουίζου ἀπόπλους ἐπὶ ἀνακαλύψεϊς. ὅστις γέγονεν ἄφαντος.
Ἡ Χλώρη ἐφευρίσκεται ὑπὸ Βερθολέτου. οἱ κναφεῖς αὐτὴν μετέρχονται.
- 1787 Χοίσελος Γουφφιέρους ὁ Γάλλος ἀνορύττει ἐν τῷ ἀκρωτηρίῳ Σιγίῳ τῆς Τρωάδος τὸν τάφον τῆς Ἀχιλλέως. τὴν ἐν αὐτῷ δὲ εὐρεθεῖσαν κάλπην σφετερίσας ἐνέδθηκε πλάκα μολιβδίνην ἐν ἐπιγραφῇ

M. X.

„Εργον Χοισέλ8., ὡ τῷ κατορθώματος. διὸ ἡ-
 ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἐξ ἀντιφράσεως εἰπώμεν., „Ονει-
 δος Χοισέλ8., κρίμα πᾶ τοιύτω συγγραφῇ τῆς
 χαριεστάτης Ἑλλάδος. Voyage Pittoresque
 de la Grece 1782.

Πόλεμος Τουρκίας πρὸς Ῥωσίαν. ἡ Αὐστρία συμ-
 μαχεῖ τῇ Ῥωσίᾳ. εἰρήνη ἐν Σιστοβίᾳ 1792
 Αὐστρίας, καὶ ἐν Ἰασιῶ Ῥωσσίας.

1788 Ὁ Κοβούργος στρατάρχης τῆς Αὐστρίας ἐμβάλ-
 λει εἰς Βουκορέστιον τῆς Βλαχίας, καὶ Μολδαυ-
 ῖαν. ὁ δὲ βεξήρης Ἰσθφ πασιᾶς ἐκ Σερβίας
 ἐπιπίπτει τῇ αὐστριακῇ χώρᾳ ἕως Τερμισβα-
 ρίου ἐξανδραποδίζων 70,000 λαόν. εἴτα ἀπο-
 σύρεται εἰς Σῆμλαν. Νικόλαος δὲ ὁ Μαυρογένης
 βοεβόδας Βλαχίας στρατηγεῖ ὡς σερασκέρης. ὁ
 στρατάρχης τῆς Ῥωσσίας Ῥώμαντζοβ ἀριστεύει.

1789 Ἐθνικὴ συνέλευσις ἐν Παρισίοις. οἱ Εὐγενεῖς καὶ
 κληρικοὶ ἀπαναίνονται ἵνα εἰσφέρωσιν ὡς ὁ
 λαὸς διὰ τὸ βάρος τῶν χρεῶν τῷ βασιλεῖου
 ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς συγκατατίθεται. ὁ ταμείας Νέ-
 κερ, ὁ Μιραμπώ, καὶ ὁ Σιέϋς ἀποδιώκονται.
 δημηγεροῖα. ἡ Βαστίλια 3 Ἰουλίου ἐάλω. οἱ
 εὐγενεῖς φεύγουσι. τὸ σύστημα τῶν τιμαριω-
 τῶν καταλύεται. φρουρὰ ἔθνικὴ ἡγουμένου τῷ
 Λαφαυῆτου. ὁ βασιλεὺς φεύγει, πιάνεται, καὶ
 ἄγεται 5 Ὀκτωβρίου εἰς Παρίσια.

Τὸ τηλεσκόπιον συντελεῖ ὁ Ἑρσελ.

1790 Οἱ Γάλλοι αἵρουσι τὰ χαρτονομίσματα, καὶ τὰ
 παράσημα τῆς εὐγενείας ἐν Γαλλίᾳ. ἥτις διαι-
 ρεῖται εἰς 83 δεπαρτεμέντα. τότε κατὰ τὸν Κα-
 ραμζίνον ἦσαν ἐν Παρισίοις κάτοικοι 1,130,450
 ἐν οἷς 150,000 πάροικοι.

1791 Ἰακωβῖνοι ἐν Γαλλίᾳ. πρῶτον σύνταγμα αὐτῷ. καθ’

M. X.

- ὁ ὁ μοναρχος ἀνεπηρέαστος, καὶ ἡ μοναρχία περιωρισμένη. οἱ Φυγάδες διακηρύττονται πρεδῶται.
- Ὁ Γαλβανισμός ἀνακαλύπτεται ἐν Βονωνία ὑπὸ Γαλβάνου.
- 1792 Ἡ Ὀδησσὸς συναικίζεται ἐπὶ τῷ παραλίῳ Χοτζαμπή ἥδη τῆς νέας Ῥωσσίας. ἡ παλαιὰ δὲ Ὀδησσὸς κεῖται ἔ μακρὰν τῆς Βάρενης.
- Αὐστρία καὶ προυσία καὶ μετ' ἑ πολὺ πᾶσα ἡ Γερμανία διεγείρονται κατὰ τῆς Γαλλίας, οἱ Γάλλοι νικῶσιν. ὁ Γάλλος στρατηγὸς Δυμπεριέρος εἰσβάλλει εἰς Βέλγιον.
- Ἡ Γαλλία συνίστησι δημοκρατίαν καὶ καινοτομεῖ τὸ ἡμερολόγιον.
- Ἡθῃ καὶ φρονήματα ἐν δύοι ἀλλοιῶνται. αἱ ἐπισήμαι ἐν Γερμανίᾳ ἐν βαθείᾳ θεωρίᾳ. ἐν δὲ Γαλλίᾳ ἡ φυσικὴ, χημικὴ καὶ ἀστρονομία ἐπ' ὀκρίβαντος.
- Ἀλέξανδρος Μουρᾶζης ὁ γοσποδάρης ἐν Μολδαυίᾳ μεθίσταται εἰς Βλαχίαν. ἐκ ταύτης δὲ εἰς Μολδαυίαν Μιχαήλ ὁ Σῆτζος.
- Ὁ Πασβάντογλος ἐν Βιδινίᾳ τασιάζει. συγχωρεῖται παρὰ τῷ σουλτάνου, καὶ ἐπαναστατεῖ πάλιν.
- Οἱ Γιεζαλίδες ἐν Θράκῃ καταληλατῶσι.
- Τηλεγράφος ἐφευρίσκεται ἐν Γαλλίᾳ ὑπὸ Καππύ. ἔτος 1804 τέθηκεν ἐν Παρισίοις.
- 1793 Ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Λουδοβίκος ις', καὶ κατόπιν ἡ βασιλὶς Ἀντωνίνα σφάττονται ὑπὸ τῆς δικαίσεως. οἱ Αὐστριακοί, Πρῆσοι, Ἰσπανοὶ καὶ Ἀγγλοὶ νικῶσι τὰς Γάλλους. ἐνδον δὲ Γαλλίας ἐμφύλιος πόλεμος. ὁ Ῥοβεσπιέρος καὶ Καρνώτος διασώζουσιν αὐτὴν διὰ τοῦ δειματώδους συστήματος. ἥτις ὁμοθυμαδὸν ἐρμαῖ κατὰ τῶν ἐξωτερικῶν πολεμίων. ὁ στρατηγὸς αὐτῆς Ὀσχης, Πίσχεγρυσ, καὶ Ἰερδάνης νικῶσιν. οἱ δὲ πολιορκήσαντες τὴν Τέλω (Τουλὼν) φρου-

M. X.

ρεμένην ὑπὸ τῶν Ἀγγλων ἀναλαμβάνουσιν αὐτὴν διὰ τῆς ἐπιτηδειότητος τῆ Βοναπάρτε τῆ ἐπὶ τὴν Κανονοβολίαν. ἔκτοτε ἔτος προβιβάζεται. ὁ Μαρεὰτ μαχαιροκτονεῖται ἐν λουτρῷ ὑπὸ τῆς χωρικῆς Καρλότης Κορδαί.

Δευτέρᾳ διανομῇ τῆς Πολωνίας μεταξύ Ῥωσσίας καὶ Προυσίας.

Λάμπρος Κατζόνης ὁ Θηβαῖος Ἑλλήν πολεμῶν ὑπὸ Ῥωσικὴν σημαίαν εἰρήνης γενομένης δὲν παραιτεῖται τῆ πολέμου, ἀλλὰ ἐν ἑνδεκα πλοιαρίοις κατατρομάζει τὰς Τέρκους ἐν Αἰγαίῳ. τέλος ἀνενδύτως ναυμαχεῖ πανήμερον πρὸς πέντε Τσερκικὰς πολεμικὰς ναῦς, καὶ τὴν Γαλλικὴν τῆ καπετᾶν Βανέλου Φρεγάταν. νυκτὸς δὲ ἐγκαταλιπὼν αὐτοῖς ἔρημα τὰ ἑαυτῆ πλοιαρία διασώζεται μεθ' ὅλων τῶν περὶ αὐτὸν εἰς τὴν ξηρὰν ἐν ᾧ μάτην ναυλοχεῖ αὐτὸν ὁ ἐπίλοιπος Τσερκικὸς στόλος.

1794 Ὁ Ῥοβεσπιέρος θανατῆται ὑπὸ τῆς διοικήσεως 16 Ἰουλίου.

1795 Ἡ Προυσία, Ἰσπανία, καὶ Γαλλία εἰρηνεύουσι Ὁ Πυτχεργῆ Γαλλίας στρατάρχης εἰσβαλὼν ὑποτάσσει τὴν Ὀλλάνδαν. ἥτις γίνεται Βαταβίας δημοκρατία.

Τρίτον σύνταγμα Γαλλίας 5 κυβερνήτων. (διρεκτώριον) καὶ κἀθοδος τῶν βασιλιζόντων καὶ τῆ κλήρου.

Τρίτῃ διανομῇ τῆς Πολωνίας μεταξύ Ῥωσσίας, Αὐστρίας καὶ Προυσίας. ἡ Κουρλανδία τοῖς Ῥώσοις. ὁ βς Στανίσλαος ἀπέρχεται εἰς Πετρέπολιν. ἐνθα θνήσκει τῷ 1798.

1796 Πιάτζης ὁ ἀστρόνóμος ἐν Παλέμῳ λαβὼν χρήματα μετρεῖ μίαν μοῖραν τῆ μεσημβρινῆ ποιεῖ τὸν γνῶμονα μεσημβρινῆ ἐν τῇ Μητροπόλει

M. X.

Παλέρμου, ὅμως διὰ τὴν θέσιν τῆς οἰκοδομῆς μόνον ὕψους 38 καὶ ἥμισυ ποδῶν Ἀγγλικῶν. Ὁ πόλεμος Γαλλίας ἀλλοπερίσαλλος. ὁ Γάλλος ἀρχιστρατάρχης Μωρῶ νικᾷ. ὁ Ἰορδάνης νικᾶται ὑπὸ τῷ ἀρχιδουκῷ Καρόλου. ὁ Μωρῶ ἀποσύρεται πέραν τῷ Ῥήνου. αἰρεθεῖς δὲ ὁ Βοναπάρτης στρατάρχης ὑποτάσσει τὴν Ἰταλίαν καὶ προτείνει εἰρήνην πανστρατιᾷ ἡττηθέντων τῶν Αὐστριακῶν. ὁ Αὐστριακὸς Βέρμζερ πολιορκεῖται ἐν Μαντῆα καὶ διακαρτερεῖ, ὅμως ἐπὶ τέλους παραδίδεται.

Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης βοεβόδας ἐν Βλαχία. τῷ δὲ 1797 ὁ Κωνσταντῖνος Χαντζερλής τῷ ἱατρῷ Γεωργίου. ἔτος 1799 καρατομεῖται. αὐτὸν δὲ πέμπεται Ἀλέξανδρος ὁ Μουρέζης. τῷ δὲ 1801 ὁ Μιχαὴλ Σῆτζος ἐκ τρίτου. τῷ 1802 ὁ Κωνσταντῖνος Ὑψηλάντης, εἰς δὲ Μαλδανίαν ὁ Ἀλέξανδρος Μουρέζης.

Συμμαχία Γαλλίας καὶ Ἰσπανίας.

1797 Πυρκαϊὰ μεγίστη ἐν Σιούρνη 3 Μαρτίου ὑπὸ τῶν Τέρκων ἐναφθεῖσα ἀγανακτησάντων διὰ φονευθέντα Τέρκων ὑπὸ Κεφαληναίου τινὸς μὴ ἀφεδέντος παρ' ἐκείνου εἰς τὸ θέατρον.

Κοτζῆσκος ὁ 1794 σταρτάρχης Λεχίας ταχθεὶς ἐν Κρακοβία ἵνα ἀποκαταστήσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς, ἀποτυχὼν ἀποδημεῖ εἰς Ἀμερικὴν.

Εἰρήνη Κάμποφόρμιο 6. ὀκτωβρίου Γαλλίας πρὸς Αὐστρίαν. ἡ Γαλλία κατέχει τὸ Βέλγιον, καὶ τὰς νήσους τῆς Ἑνετίας. ἡ Αὐστρία τὴν Ἑνέτιαν. αἱ 7 Ἰωνικαὶ νῆσοι τῆς Γαλλίας. ἡ Γενέα δημοκρατία Λιγυστικὴ (Λιγουρική.)

Ῥήγας Βελεσινλής ἐν Βιέννῃ ὁ καὶ συγγραφεὺς, Νικολαΐδης ἱατρὸς, Ἀντώνιος Κορωνιὸς Χῖος ὁ μεταφράσας τὴν Γαλλατίαν τῷ Φλωριανῷ, Εὐστρά-

Μ.Χ.

τιος Ἀργέντης Χίος ἔμπορος, Ἀναστάσιος Τερ-
ξέντζας Κοζανίτης, οἱ Σιατιστεῖς Παναγιώτης
καὶ ὁ πάντῃ ἀμέτοχος ἀδελφὸς αὐτῶ Ἰωάννης
ὁ συγγραφεὺς ἀριθμητικῆς, καὶ Ἰω. Καρ-
ζᾶς Κύπριος, ἀπαιτηθέντες παρὰ τῶ ἐν Βιέννῃ
Ἀγαρινῶ πρεσβευτῶ τῆς Πόρτας ὡς κατ' αὐ-
τῆς συνωμόται Ὀθωμανικοὶ ὑπήκοοι ἐκδίδονται
αὐτῶ παρὰ τῆς Αὐστρίας. ὁ μὲν Ῥήγας καὶ
Κορωνιὸς τυχόντες ἐν Τριεστίῳ ἐξ οἰκείας αὐτῶν
ἀπροσεξίας πιάνονται. οἱ δὲ λοιποὶ ἐν Βιέννῃ.
ὁ πρεσβευτὴς πέμπει αὐτοὺς διὰ Δουνάβεως
τῶ πασιᾷ Βελεγραδίου. ὅστις μεθ' ἡμέρας τι-
νὰς λαβὼν διαταγὴν τῆς Πόρτας ἀποκτείνει
αὐτοὺς πρῶτα ἱερεῖα τῆς πτρίδος. τὰς δὲ Θε-
οχαῖρην Σιατιστέα, καὶ ἀμφοτέρους τὰς ἀδελ-
φὸς Μαρκίδας Πουλίου τὰς τυπογράφους, καὶ
Κωνσταντῖνον Δέκα Κοζανίτην, ὑπηκόους ὄντας
τὰς μὲν Αὐστριακὰς, τὸν δὲ Ῥωσσικὸν, ἐξορίζει ἢ
Αὐστρία εἰς Σαξωνίαν διὰ τὸ ἀσύγχυτον.

Ὁ Σιέϋς δεπουτάτος ἐν Παρισίοις δολοφονεῖται
30 Μαρτίου ὑπὸ Παύλου τῶ ἱερέως.

Φριδέρικος Γουλλιέλμος γ' βασιλεύει ἐν Πρωσσία
ἄχρι σήμερον.

1798 Ἡ Ἑλουηττία πᾶσα δημοκρατεῖται. ἡ παπικὴ ἐ-
πικράτεια ὁμοίως.

Ὁ Βοναπάρτης ἀποπλεῖ ἐκ Τέλω (Τουλῶν) σὺν
700 πλοίοις καὶ 40000 στρατῶ. τῇ δὲ 12 Ἰβ-
νίου ὑποτάσσει τὴν Μάλταν ἐπὶ τῶ γράν μαέ-
στρου Ὀμπεσχίου. εἶτα ἀποβαίνει εἰς Αἴγυ-
πτον καὶ λαμβάνει τὸ Κάιρον.

Ὁ Νελσὼν ναύαρχος Ἀγγλίας κατακαίει τὸν Γαλ-
λικὸν στόλον ἐν Κανώβῳ (Ἀμπενίς) τῇ α' Αὐγύ-
στου. ἡ Γαλλικὴ ναυαρχὴ τῶ Βραυὶ αἶρεται

M. X.

μετέωρος ὑπὸ τῆ πυρὸς τῆ ἐν τῷ πυρεῖῳ αὐ-
τῆς ἐμπεσόντος.

1799 Αὐστρία καὶ Ῥωσία διεγείρονται κατὰ Γαλλίας.
ὁ Σουβάρωβ 40,000 στρατῶ Ῥωσικῶ ἐκστρα-
τεύει ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν. οἱ Γάλλοι ἀποστρεβύ-
νται αὐτῆς πλὴν τῆς Γενέας.

Ὁ Βοναπάρτης ἐπιστρέφει ἐξ Αἰγύπτου τὸν ὀκ-
τώβριον. παρελθόντος δὲ εἰς τὴν Συνέλευσιν δια-
λύεται τὸ διρεκτώριον τῶν πέντε. ὁ Ἄρενας
σπάσας μάχαιραν ἵνα φονεύσῃ αὐτὸν ἐπίσχε-
ται ὑπ' ἄλλων. ψηφίζεται δὲ ὁ Βοναπάρτης
πρῶτος ὑπάτος δεκαετήσιος σὺν τῷ Καμβα-
σέρη, καὶ Βρύνῳ. ὁ Ταλλεϋράνδ μινίστρος τῶν
ἐξωτέρων.

Ἡ Ἐτρουρία δημοκρατεῖται.

Ἡ Νεάπολις γίνεται δημοκρατία Παρθενόπης.

Ἀστρονομικοὶ πίνακες τῆ Κόχου ἐκδίδονται ἐν
Δάνζικῃ λίαν χρήσιμοι τοῖς θαλασσοπόροις.

1800 Τίπο Σαῖτ νικηθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀγγλων ἐν Ἰνδικῇ
θνήσκει.

Ὁ Σουβάρωβ δυσαρεστηθεὶς ἀναχωρεῖ εἰς Ῥωσίαν.

Ὁ Βοναπάρτης ἐκστρατεύει Ἀπριλίου 30. ὑπερ-
βάς δὲ τὸ ὄρος ἅγιον Βερνάρδον στρατοπεδεύει
ἐγγὺς Μαρέγκου.

Μάχη Μαρέγκου 14 Ἰουνίου. ὁ Βοναπάρτης κα-
ταθραύει τὸν Αὐστριακὸν στρατὸν στρατηγέ-
μενον ὑπὸ τῆ Μέλας.

Ὁ Μωρῶ ἐν Ῥήνῳ καταστρατηγεῖ τὰς Αὐστριακὰς.
Τὰ Μεδιόλανα, Τρεβίνο, Γενέαν κτ. λαμβάνουσιν
οἱ Γάλλοι. οἱ δὲ Αὐστριακοὶ τὴν Μαντέαν, Ἀγ-
κῶνα, καὶ Φεβρῶραν.

Οἱ Αὐστριακοὶ συμμαχῶσι τοῖς Ἀγγλοῖς λαμ-
βάνοντες ἐπικουρικὰ χρήματα.

M. X.

Ὁ Μαγδονάλδος τὸν Δεκέμβριον καταβιβάζει τὸν στρατὸν ἀπὸ τῆ ὕψους τῶν Ἀλπεων.

1801 Μάλτα ἐάλω ὑπὸ τῶν Ἀγγλων.

Ὁ Νελσὼν 2 Ἀπριλίου καταναυμαχεῖ τὰς Δανεὺς ἐν Ἀφνίᾳ (Κοπενχάγη) ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατον τῆ αυτοκράτορος Παύλου τῆς Ῥωσσίας καθησυχάζουσιν οἱ Ἀγγλοι.

Τὴν Αἴγυπτον ἀποσπῶσιν οἱ Ἀγγλοι ἐκ τῶν Γάλλων, καὶ 1802 δίδουσι τοῖς Τέρκοις.

Ὁ Βοναπάρτης προσβάλλει πρὸς τὰ τείχη τῆς Βιέννης.

Εἰρήνη Λυμβέλλης 28 Ἰανουαρίου. λαμβάνουσιν οἱ Γάλλοι τὸ Βέλγιον. οἱ δὲ Αὐστριακοὶ τὴν Δαλματίαν καὶ τὰ ἕως τῆ Πάδου πτ. (Ἄδου) Μεδιόλανα δὲ, Λιγυρία, Βαταβία, καὶ Ἑλευνητία ὁμολογῶνται αὐτόνομα.

Οἱ Αἰθίοπες ἐπαναστατῶσιν ἐν ἀγίῳ Δομίγκῳ ἀρχηγῶντος τῆ Τουσαίνου, καὶ Χριστοφόρου.

Θερμολύχνου ἐφεύρεσις ὑπὸ τῆ Λεβάνου.

Δήμητρα ὁ πλανήτης ἀνακαλύπτεται ὑπὸ τοῦ Πιάτζη.

1802 Ἡ ἐν Ἀμιενς εἰρήνη Γάλλων καὶ Ἀγγλων. ἔτσι λαμβάνουσι τὴν Τρινιτὰν τῶν Ἰσπανῶν καὶ Κεϊλὰν τῶν Ὁλλανδῶν. αἱ 7 Ἰωνικαὶ νῆσοι αὐτόνομοι.

Ὁ Βοναπάρτης μόνος ἐφ' ὅρου ζωῆς ὑπατος.

Ἀμνηστία καὶ χάρις τῶν φυγάδων ἐν Γαλλίᾳ.

Ὁ Πασβάντογλους εἰρηνεύει πρὸς τὴν Πέρταν.

1803 Ἡ Λουϊζιάνα πωλεῖται τῇ δημοκρατίᾳ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς.

Ἀερολίθους βρέχει ἐν Νορμανδίᾳ. ἐπὶ διαστήματος τῆς γῆς ἡμισυ μιλλίου.

Παλλὰς ὁ πλανήτης ἀνακαλύπτεται ὑπὸ Ὀλβέρου. Περίπλους τῆ Κρουσενστέργου ἕως 1806.

M. X.

Πιάτσης ὁ ἀστρονόμος περιγράφει 6745 ἀπλανεῖς ἀστέρας.

Πόλεμος πάλιν Ἀγγλῶν πρὸς Γάλλους.

1804 Συνωμοσία κατὰ Βοναπάρτου. ὁ δὲ Ἐγγυχιεν πιασθεὶς κτείνεται. ὁ Γεώργι· καὶ Πισχεργῦς ὡσαύτως. ὁ Μωρὸ ἐξορίζεται εἰς Ἀμερικὴν.

Ὁ Βοναπάρτης αὐτοκράτωρ Γάλλων ἀναγορευθεὶς στέφεται 2 Δεκεμ. ὡς Ναπολέον α'. αὕτη εἶναι ἡ Δ. δυναστεία.

Φραγκίσκος β' Αὐστρίας παραιτεῖ τὴν Ἀξίαν ὡς Αὐτοκράτωρ Γερμανίας, καὶ δέχεται τὴν αὐτοκράτορος Αὐστρίας τῇ α'. Αὐγύστου μετονομασθεὶς Φραγκίσκος α'.

Ἡ Ἰσπανία διεγείρεται κατὰ τῆς Ἀγγλίας.

Οἱ Τριβαλοὶ (Σέρβοι) διεγερθέντες πολεμοῦσι πρὸς τὸς Τέρκου.

Ἐν ἀγίῳ Δομίγκῳ ἀναγορεύεται καῖσαρ ὁ Δεσσαλλίνης.

Ἀποδημία Ἀλεξ. Οὐμβέλτου μεταξὺ τῶν τροπικῶν ἀπὸ 1799.

Ἡρα ὁ Πλανήτης ἀνακαλύπτεται ὑπὸ τῷ Ἀρδίκου.

Ὁ τάφος τῷ Ἀγαμέμνονος ἀνορύττεται ἐντελῶς ὑπὸ Λόρδου Ἐλγίνου. ὡς δὲ ὁ σκαπανεὺς μ' ἔλεγεν ἐκεῖ, ὁ Ἐλγίνος ἔτος ἤρπαξεν ὅσα εἶρεν ἔνδον. ἀλλὰ νομίζω, ὅτι ὁ τάφος ἔτος ἐστὶ τῆς Κλυταιμνήστρας καὶ Λιγίσθου. τοῦ γὰρ Ἀγαμέμνονος ἦν ἔνδον Μυκηναίων. ἐγγὺς ἴδον καὶ ἄλλον μικρὸν ἡμιτελῆ δὲ τάφον τῷ 1810.

1805 Δημοκρατία ἡ πέραν τῶν Ἀλπεων μεταβάλλεται εἰς βασιλείον Ἰταλίας. ὁ μὲν Ναπολέον βασιλεὺς αὐτῷ, ὁ δὲ Εὐγένιος Βωχαρνὸς ὑποβασιλεὺς. ἡ Γενέα, Πάριμα, καὶ ἡ Πλακεντία (Πιακεντία) ἐνῆνται τῇ Γαλλίᾳ.

M. X.

Ἡ Γαλλία συμμαχεῖ τῇ Ἰσπανίᾳ. πολεμεῖται πάλιν ὑπὸ τῶν ἐκ τρίτου κατ' αὐτῆς συμμαχισάντων Αὐστρίας, Ῥωσσίας, Ἀγγλίας, Νεαπόλεως καὶ Σουηκίας. τῇ 20 Νοεμβρίου οἱ αὐτοκράτορες Αὐστρίας καὶ Ῥωσσίας νικῶνται ἐν Αὐστερλίτζ. διὸ γίνεται εἰρήνη μετὰ τῶν Αὐστριακῶν ἐν Πρεσβέργῃ 12 Δεκεμβρ.

Βαυαρία, Βυρτεμβέργον, καὶ Βάδεν αὐξάνουσιν ἐκ τόπων τῆς Αὐστρίας. ἥτις παραχωρεῖ καὶ τὴν Ἑνnetiαν ἐνωθεῖσαν τῇ Ἰταλίᾳ. τὸ Τυρόλιον δίδεται τῇ Βαυαρίᾳ.

Βαυαρία } ἐξ Ἑλεκτοράτων προβιβάζονται εἰς
Βυρτεμβέργον } βασιλεία.

Ναυμαχία Τραφαλγὰρ Ἀγγλων πρὸς Ἰσπανέσ. ὁ Νελσὼν νικήσας πίπτει 9 ὀκτωβρίου.

Λεκάνη κολυμβήθρα ἔσα ἐν Γαέτῃ ἔργον τῷ Σαλπιαῖος κατατίθεται ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Νεαπόλεως. ἔχει ἀνάγλυφα τὸν νεογνὸν Βάκχον. ὃν ὁ Ἑρμῆς παραδίδει μιᾷ νύμφῃ.

Κολοτῷ ποίημα ἑλληνιστὶ εὗρίσκεται ἐν τῷ ἀνασκαφθέντι Ἡρακλείῳ παρὰ τῇ Νεαπόλει.

1806 Ῥήνου συμμαχία ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Γαλλίας 4 Αὐγέστου. ἡ δὲ αὐτοκρατορία Γερμανίας παύει.

Ἰωσήφ Ναπολέον ἀναγορεύεται βς' Νεαπόλεως καὶ Σικελίας.

Λουδοβίκος Ναπολέον βς' Ὀλλάνδας.

Ἡ Πρωσία διεγείρεται κατὰ τῆς Γαλλίας. τῇ 2 ὀκτωβρίου μάχη Ἰένης. τῇ 15. τέτου ὁ Ναπολέον εἰσβάλλει εἰς Βερολῖνον. ἡ Πρωσία συμμαχεῖ τῇ Ῥωσσίᾳ.

Πόλεμος Πολωνίας πρῶτος. οἱ Γάλλοι ἐν Βαρσαβίᾳ. Ἡ Σαξωνία προβιβάζεται εἰς βασιλείον.

M. X.

Τὸ ἀκρωτήριο τῆς Καλῆς Ἑλπίδος λαμβάνουσιν οἱ Ἀγγλοὶ παρ' Ὀλλαιδῶν.

Ὁ Κωνσταντῖνος Ὑψηλάντης ἐξαίφνης φεύγει εἰς Βρασσοβόν, καί κείθεν εἰς Πετρέπολιν. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Σῆτζος ψηφίζεται βοεβόδας Βλαχίας, ὁ δὲ Σκαρλάτες Καλλιμαάχης Μολδαυίας. ἅμα δὲ ἐλθόντες ἐκεῖ ἐπιστρέφουσι.

Πόλεμος Ῥώσσαν πρὸς Τέρκους. τῷ δὲ 1812 Ἰουλ. 2 εἰρήνη. οἱ Ῥῶσσοι κερδίζουσι τὰ μέχρι Πυρετῆ πτ. (Πρέτου).

Ὁ Ναπολέων κηρύττεται ὑπὸ τῆς γερμανίας μέγας. Συνέδριον τῶν Ἰουδαίων ἐν Παρισίοις.

1807 Μάχη ἐν Εἰλάου. ἡ Δάντξινγα κυριεύεται ὑπὸ Γάλλων.

Εἰρήνη Τίλσιτ. 28 Ἰουνίου Ῥωσσίας, Πρωσίας καὶ Γαλλίας. ἡ Πρωσία ἀποστερεῖται ὑπὸ τῆς Ναπολέοντος τὸ ἡμισυ τῆ βασιλείου. τὸ δουκάτον τῆς Βαρσαβίας δίδεται τῇ Σαξωνίᾳ.

Ἰερώνυμος Ναπολέων ἀναγορεύεται βσ' Οὐεσφαλίας Ἀλωσις Ἀφνίας (Κοπεγχάγης) σὺν τῷ στόλῳ αὐτῆς ὑπὸ τῶν Ἀγγλων 26 Αὐγύστου.

Οἱ Γάλλοι στρατηγῶντος Ἰουνότου εἰσδύουσιν εἰς Πορτουγαλίαν. ὁ βσ' Φεύγει εἰς Βρασιλίαν τῆς Ἀμερικῆς καὶ αὐτόθεν διοικεῖ τὸ ἐν Εὐρώπῃ βασίλειον.

Ἡ Ἑτρουρία προστίθεται τῇ Γαλίᾳ.

Οἱ Ἀγγλοὶ κηρύττουσι πόλεμον τοῖς Τέρκοις. καὶ 1809 εἰρήνη.

Στόλος Ἀγγλικὸς 11 πλοίων ναυαρχῶντος Δουκ-φόρτου τῇ 9 Φεβρουαρίου προσορμεῖ κατέναντι τῆς Βυζαντίου. τῇ δὲ 17 τέτου ἀποπλέει. ἔτος ὁ Δέκφορτ τέθνηκε 1817.

Ἑστία ὁ Πλανήτης ἀνακαλύπτεται ὑπὸ Ὀλβιέρου.

Μ. Χ.

1808 Κάρολος δ' τῆς Ἰσπανίας σὺν τῷ διαδόχῳ αὐτοῦ ἀγεται εἰς Γαλλίαν.

Ἰωακείμ Μουράτ ἀναγορεύεται βασιλεὺς Νεαπόλεως ἀντὶ τοῦ Ἰωσήφ Ναπολέοντος βασιλεῦσαντος ἐν Ἰσπανίᾳ.

Ἡ Πορτογαλλία ἀποσπᾶται τῆς Γαλλίας διὰ τῶν Ἀγγλων. οἱ δ' ὑπὸ τὸν Μασσέναν Γάλλοι 1811 ἀναχωρεῖσιν.

Ὁ Ναπολέων πολεμεῖ αὐτοπροσώπως ἐν Ἰσπανίᾳ. Συνέδριον ἐν Ἐρφόρτῳ Ἀλεξάνδρου α' Ῥωσσίας καὶ Ναπολέοντος τὸν ὀκτώβριον.

Ἡ Ῥωσσία πολεμεῖσα πρὸς Σουηκίαν ἀποκτᾷ τὴν Φινλανδίαν (Φινλανδίαν).

Μουσταφᾶ Βαϊρακτάρης πασιᾶς Ῥουχτζεκίου διεγερθεὶς εἰσβάλλει εἰς Κωνσταντινέπολιν ὀλίγῳ στρατεύματι ἵνα ἀποκαταστήσῃ τὸν πρῶτον Σελὴμ γ'. ἀλλ' εὕρισκε αὐτὸν νεκρόν. διὸ καθίστησιν ἐπὶ τοῦ θρόνου τὸν νῦν Μαχμέτ κατθανόν τὸν Μουσταφᾶν. μαχόμενος δὲ καίεται αὐθαίρετος.

1809 Πόλεμος ἄλλος Αὐστρίας πρὸς Γαλλίαν. ὁ Ναπολέων εἰσβάλλει εἰς Βιέννην. ἐνθα εἰρήνη 2 ὀκτωβρίου. ἡ Αὐστρία ἀποστερεῖται τόπων 3 $\frac{1}{2}$ μιλλ. κατοίκων.

Δημηγεργία ἐν Σουηκίᾳ. καθαιρεῖται Γουστάβος ὁ δ' ψηφίζεται δὲ κυβερνήτης ὁ δὲ Σουεδερμάντελ, εἴτα ἀναγορεύεται βασιλεὺς ὡς Κάρολος ιγ'.

1810 Πάπα Πίου Η' ἡ κοσμικὴ ἐξουσία καταλύεται. ὅστις 23 Ἰουνίου 1809 ἤχθη ὑπὸ τῶν Γάλλων εἰς Σαβώναν. ἡ δ' ἐπικράτεια αὐτοῦ ἐνέσται τῇ Γαλλίᾳ. ὁ Ναπολέων ἀναγορεύεται βασιλεὺς Ῥώμης καὶ νυμφεύεται τὴν Μαρίαν Λουίζαν θυγατέρα τοῦ Καίσαρος Φραγκίσκου α'. Αὐστρίας 21 Μαρτίου.

M. X.

Ὁ βασιλεὺς Ὀλλάνδας Λουδοβίκος τῇ 19 Ἰουνίου παραιτεῖται. τὸ δὲ βασιλείον ἐνθαι τῇ Γαλλίᾳ.

Ὁ Βερναδότης υἱοθετεῖται διάδοχος Σουηκίας ὡς Κάρολος Ἰωάννης, καὶ βασιλεύει 1814.

1811 Γέννησις 8 Μαρτίου τῷ υἱῷ Ναπολέοντος Φραγκίσκου βασιλέως Ῥώμης. ὅστις 1832 τῇ 10 Ἰουλ. θνήσκει ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας ὡς ἀρχιδεῦξ Ῥάιχστατ.

Οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Πρωσίᾳ λαμβάνουσι προνόμιον πολίτου.

Ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας ὠρολογουργός τις Δέγγεντομα, μιμεῖται τὸν Ἰκαρον κατασκευάσας ἐαυτῷ πτέρυγας. ἀλλ' ἵνα μὴ καταπέσῃ ὡς ἐκεῖνος, ἐκρέμασε τὴν καθέδραν αὐτῆ ἐκ τῆς ἀεροστατικῆς. ὡς μέγας ὁ τοιοῦτος Ἰκαρος.

1812 Συμμαχία Γαλλίας, Αὐστρίας καὶ Πρωσίας. ὁπλισμός κατὰ τῆς Ῥωσσίας. ἥτις συμμαχεῖ τῇ Σουηκίᾳ, καὶ εἰρηνεύει μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ Τουρκίας.

Πόλεμος Γαλλίας πρὸς Ῥωσσίαν. οἱ Γάλλοι ἐμβάλλουσιν εἰς Βίλναν. μάχη Σμολέγκο 5 Αὐγύστου. οἱ Ῥῶσσοι ἀποσύρονται πρὸς τὴν Μόσχαν καὶ Καλλῆγαν. ὁ Ῥῶσσος Κουτέσοβ 18 τῆτου παραλαμβάνει τὴν στραταρχίαν παρὰ τῷ Μπαρκλάϊ δὲ Τόλλ. μάχη παρὰ Βοροδίνῳ καὶ Μοζάϊκῳ τῇ 26. ὁ Ῥῶσσος Παύγκρατιών πίπτει πληγῶθεις. τῇ δὲ 2 Σεπτεμβρίου οἱ Γάλλοι ἐν Καδμείαις μάχαις εἰσβάλλουσιν εἰς Μόσχαν, ἥτις πυρπολεῖται. ὁ Ῥῶσσος Βένιγζων 6 Ὀκτωβρίου καταστρέφει τὸν Μερὰτ παρὰ τῷ Νάρεα πτ. ὁ Ναπολέων δὲ τῇ 7 Ὀκτωβρίου ἐξέρχεται ἐκ τῆς Μόσχας σὺν τῷ στρατῷ. τῇ 9 εἰσέρχεται ὁ Ῥῶσσος Βιντζιγερόδε. ἀλλ' ὁ ἐμμείνας ἐνδὸν Μόρτιε συλλαμβάνει αὐτὸν.

Ι.Χ.

καὶ κατέρειψας τὰ τεῖχη τῆ Φρευρίου ἀνα-
χωρεῖ. νικῶνται κατὰ κράτος οἱ Γάλλοι 12
Ὀκτωβρίου ἐγγὺς τῆς Μόσχας. ὁ Ναπολέων
στρέφεται πρὸς Σμολένσκο. μάχη ἐν Κράσνοϊ
4 Νοεμβρίου πρὸς τὸν Γάλλον Δαβύττ. τότε
ὁ Κουτῶσωβ ὀνομάζεται πρίγκιψ Σμολένσκου.
ὁ Ναπολέων διαπερᾷ τὸν πτ. Βερεξήνα. ἐνθα
ῆγτᾷται ὑπὸ τῆ Βιτκενστάιν. ὁ Κουτῶσωβ 30
Νοεμβρίου στρατοπεδεύει ἐν Βίλνα. ὁ Ἰωῆρ
σὺν 18,000 στρατῶ τῆς Πρωσίας αὐτομολεῖ
πρὸς τὰς Ῥώσους. ὁ δὲ στρατάρχης τῆς Αὐ-
στρίας Σβαρτζεμβέργ στρατοπεδεύει ἐν Βαρσα-
βία. Ὁ Ναπολέων ἐγκαταλιπὼν τὴν στρατι-
ὰν τέλη Νοεμβρίου ἀπέρχεται σὺν τῷ Κολεγ-
κέρ, καὶ διὰ Βαρσαβίας καὶ Δρέσδας τῇ 6
Δεκεμβρίου ἀφικνεῖται εἰς Παρίσια.

Τὸ πλεῖστον τῆ Γαλλικῆ στρατῆ ψύχει καὶ ξί-
φει ἐν Ῥωσσία ἀπόλυται.

Οἱ Ῥῶσοι 11 Δεκεμβρίου προχωρεῖσιν εἰς Τίλισιτ.
Πόλεμος Ἀγγλίας πρὸς τὴν δημοκρατίαν τῆς
Βορείου Ἀμερικῆς, καὶ 1814 τῇ 12 Δεκεμ.
εἰρήνη.

1813 Ὁ Κουτῶσωβ στρατοπεδεύει ἐν Βαρσαβία α' Ἰα-
νουαρίου. ὅστις θνήσκει 16 Ἀπριλίου. οἱ Γάλ-
λοι πανταχόθεν ἀναχωρεῖσιν. ἡ Πρωσία συμ-
μαχήσασα ἀναφανδὸν τῇ Ῥωσσίᾳ 5 Μαρτίου
παρῆρσιάζεται πολεμία τῆς Γαλλίας.

Ὁ Ναπολέων ἐκστρατεύει αὐθις ἐκ Παρισίων καὶ
συνάπτει μάχην ἐν Λύτζεν 20 Ἀπριλίου, ἐν
Βάουτζεν 6 Μαΐου. ἀνακωχή 22 Μαΐου ἕως
5 Αὐγούστου. ἀπρακτος συνέλευσις ἐν Πράγῃ
περὶ εἰρήνης.

Οἱ Γάλλοι ἀναχωρεῖσιν ἐξ Ἰσπανίας. μάχη τῆ τῆς
Ἀγγλίας στρατάρχου Βελλιγτῶνος πρὸς τὰς Γάλ-

M. X.

λους παρὰ τῇ Βιττορία 9 Ἰουνίου. Φερδινάνδος
ζ' ὁ βασιλεὺς αὐτῆς κατέρχεται.

Ἐπανάληψις τῆ πολέμου ἐν Γερμανίᾳ 5 Αὐγέστου.

Ἡ Ἀυστρία μεθίσταται πρὸς τὸ συμμαχικὸν κα-
τὰ Γαλλίας.

Μάχη τῆ συμμαχικῆ πρὸς τῆς Γάλλους ἐν Δρέ-
σδη 15 Αὐγέστου ἡγουμένου τῆ Σβαρτζεμ-
βέργου. ὁ Μωρὼ προσκαλεσθεὶς ἐξ Ἀμερικῆς
ὑπ' Ἀλεξάνδρου α' ἔρχεται, καὶ κατασκοπεύων
σὺν αὐτῷ πίπτει βληθεὶς ὑπὸ σφαίρας τῆς
πατρίδος του. ὁ τῆς Γαλλίας στρατηγὸς Βανδὰμ
μαχόμενος ζωγρεῖται παρὰ Κέλμ. 18 Αὐγέστου.

Ὁ Ναπολέων πορεύεται εἰς Λίψιαν, ἐνθα συμ-
μίζαντος ὅλου τῆ κατ' αὐτῆ συμμαχικῆ, συ-
νάπτεται ἡ φονικωτάτη μάχη ἀπὸ 4 ἕως 7
Ὀκτωβρίου. οἱ Γάλλοι ὑποχωρεῖσιν. ἡ Βαυαρία
προσχωρεῖ τῇ Ἀυστρίᾳ κατὰ Γαλλίας. ὁ Να-
πολέων ἀναχωρεῖ, καὶ διαπερᾷ τὸν Κελτὸν πτ.
(Ῥήνον).

Οἱ Γάλλοι καταδιώκονται ἐν Ἰταλίᾳ ἕως Βερῶ-
νης. ἡ Δρέζδα καὶ Δάνζιγα τὸν Νοέμβριον ὑ-
ποκίπτει τῷ συμμαχικῷ. ὁ Βυλῶβ τῆς Ῥωσσί-
ας στρατηγὸς τῇ 6 Νοεμβρίου εἰσδύει εἰς Ὀλ-
λάνδαν.

Μέχρι τῆ νῦν ἐξαριθμῶνται ὑπὲρ 500 Κομηταί
τῶν δὲ 117 ἐξ αὐτῶν ἡ τροχιά ἐκ δύσεως εἰς
ἀνατολᾶς, κατεμετρήθη.

Ἀερολίθους βρέχει ἐν τῷ τῆς Γαλλίας Δείγερ
(Λουάρ).

1814 Τὸ συμμαχικὸν περᾷ τὸν Ῥήνον ἐκ τῆς Βασιλείας
μέχρι Ὀλλάνδας. νίκαι ἀλλοπρόσωλοι. ἀλλὰ
τέως τὸ συμμαχικὸν προχωρεῖ. μάχη ἐγγὺς
τῶν Παρισίων 18 Μαρτίου. μεθ' ἣν τὸ συμ-
μαχικὸν εἰσβάλλει εἰς Παρίσια.

Μ. Χ.

Ὁ Ναπολέων 30 Μαρτίου παραιτεῖται τῆς Γαλλικῆς βασιλείας. τῇ δὲ 8 Ἀπριλίου ἀναχωρεῖ ὑπὸ σπονδῶς εἰς τὴν νῆσον Αἰθάλιαν (Ἑλβαν) βασιλεὺς ἐπονομαζόμενος.

Κάθodos Λουδοβίκου ιη'. τῇ 20 Ἀπριλίου εἰς Παρίσια.

Εἰρήνη τῶν συμμάχων καὶ Γαλλίας 18 Μαΐου. καθ' ἣν ἡ Γαλλία συστέλλεται ἐν τοῖς ὅριοις τῆς 1792.

Συνέδριον πασῶν τῶν συναγωνισθεισῶν δυνάμεων 2 Νοεμβρίου ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας.

Ἐξέτασις ἀποκαθίσταται ἐν Ἰσπανίᾳ. αὕτη εἶναι ἡ λεγομένη Ἰγκυίζιτιῶν ἡ ἱερὰ ὡς Σελ. 210 τῆς ἐτάζειν τὰ κατὰ τῆς πίστεως ἐγκλήματα. κυρίως ἤρξατο 1198 ὅτε ὁ πάπας Ἰννοκέντιος γ' ἀπέστειλε τοιαύτους ἐξεταστὰς εἰς Γαλλίαν. τῷ δὲ 1234 οἱ Δομηνικανοὶ κατέστησαν ἐν Τολόζῃ φρικτὸν τοιῆστον δικαστήριον.

Ἀπαγορεύει ἡ Αὐστρία κανόνας καὶ βέλλας παπικὰς ὅπως μὴ ἔχῃσι κύρος ἀνεὺ αὐτοκρατορικῆς ἐπικυρώσεως.

Ἰησουϊτῶν τάγμα ἀποκαθίσταται ἐν Ῥώμῃ.

1815 Ὁ Ναπολέων σὺν 900 ἀποπλέει ἐξ Ἑλβας καὶ 8 Φεβρουαρίου εἰσέρχεται εἰς Παρίσια ἀπανταχῶς ἀποδεχόμενος.

Ὁ βς' Λουδοβίκος διαφεύγει ἐντεῦθεν.

Τὸ συνέδριον ἐν Βιέννῃ α' Μαρτίου κηρύττει ὡς δραπετὴν τὸν Ναπολέοντα.

Ἡ Ὁλλανδία ἀποκαθίσταται πάλιν βασιλεῖον 4 Μαρτίου. βασιλεὺς δὲ αὐτῆς ὁ α' Γουλλιέλμος Νασσάου Ὁρανίας τῆς καὶ Ὁράγκης.

Μουράτ ὁ Ἰωακείμ βς' Νεαπόλεως διεγείρεται κατὰ τῆς Αὐστρίας, καὶ μετὰ 6 ἐβδομάδας

M. X.

ἀποδιώκεται ἐκ τῆ βασιλείου. ἀλλ' εἰσδύει ἄ-
νοπλος, καὶ λιθοβολεῖται.

Πάπας Πῖος ζ' ἀποκαθίσταται. θνήσκει 1823
καὶ διαδέχεται αὐτὸν Λέων ιβ'. τῆτον 1829
Πῖος η'. τῆτον 1831 Γρηγόριος ις'.

Σύμμαχος πολιτεία τῆς Γερμανίας 38 μελῶν τῇ
27 Μαΐου καθίσταται, ἕκαστον αὐτόνομον. ἡ
δὲ κοινὴ σύνοδος ἐν Φραγκφώρτῳ προεδρευέσης
τῆς Αὐστρίας.

Τὸ Συνέδριον ἐν Βιέννῃ διαλύεται τῇ 28 Μαΐου
καθ' ὃ ἡ Λομβαρδία καὶ Ἑνετία βασιλεῖον
Αὐστρίας σὺν Τυrolίῳ. ἡ Πολωνία κατὰσχρσις
τῶν Ῥώσων. τὸ δουκάτον Πέζεν, καὶ τόποι τι-
νες τῆς Σαξωνίας καὶ τῆ Ῥήνου, τῶν Πρέσων.
ἡ Ἀνοβρία βασιλεῖον Ἀγγλίας. ἡ Βαυαρία
πρὸςλαμβάνει τὴν Βυρτζβέργην, καὶ τὴν Ἀσι-
αφφεμβέργην. ὁ βς' τῆς Ὁλλάνδης τὴν Λου-
ξεμβέργην. ἡ Σαρδινία τὴν Γενέαν. ἡ Ἐλουήτ-
τιος δημοκρατία 19 θεμάτων ὁμολογεῖται. ἡ
Νορβεγία ἀποσπᾶται ἐκ τῆς Δανίας καὶ προ-
στίθεται τῇ Σουηκίᾳ. (οἱ Ῥωμαῖοι ἔλεγον Σκαν-
διναβίαν τὴν Νορβεγίαν σὺν τῇ Σουηκίᾳ) κα-
ταλύεται τὸ ἐμπόριον τῶν ἀνδραπόδων.

Πάλιν πόλεμος τῶν συστρατευσάντων συμμαχῶν
κατὰ Ναπολέοντος συρρέγγνυται. μάχη ἐν Βα-
τερλώ 6 Ἰουνίου ἡ τελευταία. ἡττᾶται ὁ Να-
πολέων, καὶ παραιτεῖ αὐθις τὸ στέμμα 10 Ἰ-
ουνίου. τὸ συμμαχικὸν 25 Ἰουνίου εἰσέρχε-
ται πάλιν εἰς Παρίσι. ὁ δὲ Λουδοβίκος ιη'. ἐπα-
νέρχεται.

Ὁ Ναπολέων παραδίδει ἑαυτὸν τοῖς Ἀγγλοῖς. οἱ-
τινες πέμπουσιν αὐτὸν εἰς ἀγίαν Ἑλένην τὴν
νῆσον, ἔνθα εὐδεται τῇ β' Ὀκτωβρίου.

Μ.Χ.

Ἰερὰ συμμαχία 13 Σεπτεμβρίου Ῥωσσίας, Αὐστρίας, καὶ Προυσίας.

Εἰρήνη πάλιν ἐν Παρισίοις 8 Νοεμβρίου. ἡ Γαλλία συστέλλεται ἐν τοῖς ὅροις τῆς 1790 καὶ τελλεῖ 700 μιλλιόνια Φρ. 17 δὲ Φεβρία αὐτῆς Φρουρῶνται ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας στρατάρχης Βελλιγτάνος διὰ συμμαχικῶς 150,000.

Ὁ Δαπλάσης δηλοποιεῖ, ὅτι αἱ παλιῆσαι προῦνός αἰῶνος ἠύξησαν διὰ τὸ προσγειότερον τῆς Σελήνης. ἥτις περιδεύει νῦν ταχύτερον.

Ἰησουῖται ἀποκαθίστανται ἐν Ἰσπανίᾳ.

1816 Οἱ Ἰησουῖται ἐκβάλλονται ἐκ τῆς Ῥωσσίας.

Ἀγγλικὸς στόλος πυροβολεῖ τὴν Ἀλγέριν. ἥτις ὑπόσχεται μὴ ἐξανδραποδίζειν τὰς Χριστιανὰς αἰχμαλώτους.

1817 Τὸ Βυρτεμβέργον προτείνει τῷ βασιλεῖ αὐτῷ σύνταγμα. ὅστις δέχεται αὐτὸ 1819.

Ἡ Μεσημβρινή Ἀμερικὴ ἀποσύει τὸν ζυγὸν τῶν ξένων κηρύξασα ἐλευθερίαν.

1818 Ὁ βασις Βαυαρίας 15 Μαΐου δέχεται σύνταγμα. Συνέδριον μονάρχων τὸν Νοέμβριον ἐν Ἀγβισγρᾶν. Τὸ συμμαχικὸν ἀποχωρεῖ ἐκ Γαλλίας.

1819 Συνέδριον πρέσβων ὅλης τῆς Γερμανίας ἐν τῇ Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας.

1820 Δημηγεργία ἐν Ἰσπανίᾳ.

Ὁ δὲξ Βεργύς ἐν Γαλλίᾳ δολοφονεῖται α' Φεβρ.

Ὁ βασις Ἰσπανίας δέχεται τὸ σύνταγμα 23 Φεβρουαρίου.

Συνέδριον μονάρχων ἐν Τροπάφ τὸν Ὀκτώβριον.

Στάσις ἐν Νεαπόλει. γίνεται σύνταγμα. ἀλλὰ εἰσβαλὼν Αὐστριακὸς στρατὸς ἀνατρέπει αὐτὸ τῷ 1821.

1821 Δημηγεργία ἐν Βρασιλίᾳ. ὁ βασιλεὺς φεύγει εἰς

Μ. Χ.

Πορτουγαλίαν. ὁ δὲ υἱὸς αὐτῆς δὸν Πέτρος ἐπι-
τροπεύει ἐν Βρασιλία.

Συνέδριον μονάρχων ἐν Λαυάκῳ (Λαίβαχ) ἀπὸ
Ἰανουαρίου ἕως Μαρτίου.

Στρατιωτικὴ ἐπανάστασις ἐν Τουρίνω. ἐπελθόντες
δὲ οἱ Αὐστριακοὶ καταπαύουσι ταύτην.

Ἐπανάστασις Ἑλλήνων κατὰ τῆς Τουρκικῆς τυραν-
νίδος. Ἀλέξανδρος ὁ Ὑψηλάντης ἐν Ῥωσσίᾳ ἔρω-
τι τῆς πατρίδος διεγερθεὶς εἰσέρχεται 21 Φεβρε-
αρίῃ νυκτὸς εἰς Ἰάσιον τῆς Μολδαυίας. οἱ ἐκεῖ συ-
νωμόταί σφάττουσιν αἰφνιδίως τὰς ἐνόπλους 17
Τέρκουσ. τῇ δὲ 24 κηρύττει τὸν πόλεμον τῶν
Ἑλλήνων πρὸς τὴν Τουρκίαν. ὁ γοσποδάρης
Μιχαὴλ Σῆτζος, Ἕλληνα ἀπέρχεται εἰς Ῥωσσί-
αν. οἱ δὲ Μολδαυοὶ β-γιάροι διαπορῶντες πέμ-
πουσι πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Ῥωσσίας πα-
ρευρισκόμενον ἐν τῷ συνεδρίῳ τῆς Λαίβαχ ἔρω-
τοῦντες τί δεῖ ποιῆσαι. ὅστις ἀποκρίνεται αὐ-
τοῖς, ὅτι νᾶ ἔρωτήσωσι τὸν βαῖ αὐτῶν σουλ-
τᾶνον. διὸ Φεύγουσιν.

Ὁ Ὑψηλάντης ζυνταξάμενος πορεύεται εἰς τὴν
Βλαχίαν συρρέοντων αὐτῷ ἐκ ὀλίγων ἐθελοντῶν
Ἑλλήνων. ἡ Πόρτα διαταραχθεῖσα ἐκπέμπει
κατ' αὐτῆς πολυάριθμα συντεταγμένα στρατεύ-
ματα. ὁ δὲ Φιλόπατρις ἔτος ἐγκατερήσας πο-
λυμύχθως ἐν τῷ ἀντιπερισπᾶν τὸν ἐχθρὸν ὑπὲρ
τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐκέτι δυνηθεὶς, διαλύει τὸν
στρατὸν καὶ ἀναχωρεῖ εἰς τὰς Αὐστριακὰς.
οἵτινες συλλαβόντες αὐτὸν φυλάττουσιν ἐν Φρε-
ρίῳ, ἔνθα μετὰ τρεῖς ἔτη ἀσθενήσας θνήσκει
ὡς θυμὰ γενναῖον τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς ἀ-
γῶνος αὐτῆς ἄμπειρα.

Ὁ λαὸς τῆς Μολδαυίας, καὶ Βλαχίας με-
ταιναστεύει.

M.X.

Τῇ 17 Ἰουνίου 400 μάχιμοι Ἕλληνες ἄνευ παρασκευῆς καὶ ἀρχηγῶ, ἀντιπαρατάττονται γενναίως πρὸς 11 χιλιάδας στρατῷ Τερικῶ παρὰ τῇ ὁχθῇ τῷ πρῶτου ἐν Σκουλενίῳ. εἰς χειρὸς δὲ ἐλθόντες μάχονται πανήμερον. τέλος οἱ Τέρκοι διὰ τῶν πυροβόλων κανονίων διασκεδάζουσιν αὐτούς. οἱ δὲ ἀνεπίστρεπτοι φονεύσαντες ἕκαστος πολλὰς, ἀειμνήστας, καὶ ἡρώους πίπτουσιν.

Ἐν τῷ Μοναστηρίῳ Σέκῳ τῆς Βλαχίας ἀποκλεισθέντες 1200 περίφημοι Ἕλληνες στρατηγόντος τῷ γενναίῳ Γεωργίῳ Ὀλυμπίου, καὶ πολιορκηθέντες καταφονεύουσι πληθύν Τέρκων. ἀποστρεφθέντες δὲ τῶν ἐπιτηδείων ἀναίγουσι τὰς πύλας. ὁ πολέμιος εἰσβάλλει. οἱ δ' Ἕλληνες ἐνάψαντες τὸν ὑπόλοιπον αὐτοῖς πῖθον τῆς πυρίτιδος κόνεως συγκατακαίονται 2000 Τέρκοις.

Ἡ Πελοπόννησος, καὶ αἱ νῆσοι συγχρόνως διεγείρονται κατὰ τῆς Τουρκικῆς τυραννίδος.

Γρηγόριος Πελοποννήσιος ὁ ἀληθὴς Ἱεροφάντης τῆς τῷ Χρῷ πίστεως πατριαρχεύων ἐν Κωνσταντινουπόλει βράχῳ ἀναρτᾶται τὸ πάσχα ὑπὸ τῷ σουλτάνου ὑποστάς καρτερικῶς τὸ Μαρτύριον ὡς Θεῖον Ἱερεῖον τῆς Ἑλλάδος. σὺν αὐτῷ δὲ καὶ πολλοὶ ἀρχιερεῖς, καὶ εὐπατρίδαι Ἕλληνες ὡς συνωμόται ὑπὲρ πατρίδος.

Ἡ Χερσονήσος Παλλήνη ἡ καὶ Κασσάνδρεια ἐπαναστατήσασα ἡρώικως πορθεῖται ὑπὸ τῶν Τέρκων. ἡ Νάουσα (Νάουστα) ὡσαύτως, καὶ Κυδωνία.

Ἡ νῆσος Κρήτη ἐπανίσταται ἡγουμένου τῷ περικλεῆς Μελεδωνῶ. ὅστις ἀφαιρεῖ δύο ἐπαρχίας. ἀλλὰ δολοφονεῖται.

Μ. Χ.

Ἰάκωβος ὁ Τουμπάξης Ὑδρεώτης καταναυμαχῶν
διασκεδάζει τὸν Τουρκικὸν στόλον.

Ὁ εὐψυχος Νικηταρᾶς ὁ Τουρκοφάγος ἡ προ-
σφυσέστερον ὁ δίκαιος σὺν 82 ἐπιλέκτοις ἐμπο-
δίζει 3000 Τέρκους. ἐλθούσης δὲ βοηθείας
200, τρέπει αὐτὲς καταδιώξας.

Μεξικὸν καὶ Περεῖ ἐκπίπτουσι τῆς Ἰσπανίας καὶ
δημικρατῶνται.

Ναπολέοντος θάνατος ἐν ἀγίᾳ Ἑλένῃ τῇ νήσῳ
23 Ἀπριλίου.

1822 Ἡ Τριπολιτζὰ ἀνηλεῶς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πορθεῖται.

Ἡ Χίος ἀναστατῆται ὑπὸ Τέρκων καὶ ἐξανδρα-
ποδίζεται.

Ἀλῇ πασιᾶς Ἰαωννίων ὁ 30 ἔτη τυραννῶν κα-
τὰστρέφεται ὑπὸ τῷ Χουρσίδου σερασκέρῃ τῷ
σελτάνῃ, καὶ φονεύεται. ἔτος ἐκάκωσε τὴν Ἡ-
πειρον καὶ Θεσσαλίαν. κατέστρεψε τὰς κλέπτας
διὰ τὰ ἀρπάξῃ μόνος.

Ὁ Ἀνδρέας Μιαῆλης Ὑδρεώτης διώκει ἀνδρείως
ἐκ τῆς Πάτρας τὸν Ὁθωμανικὸν στόλον.

Ὁ Νορμᾶν θραύει τὰς ἀποβάντας Τέρκους εἰς
Ναβαρίνον (Πύλον).

Ὁ εὐθαρσὴς Κωνσταντῖνος Κανάρης Ψαριανὸς διὰ
τῷ ἐμπρηστηρίου κατακαίει τὴν Ναυαρχίδα σὺν
τῷ καπητᾷ πασιᾷ ἐν τῷ λιμένι τῆς Χίου.

Γεώργιος Πιπῖνος Ὑδρεώτης καίει ναῦς πολεμίας.

Τὸ Σῆλι μάχεται ἀνδρείως καὶ αὐτῶν αἱ γυναῖκες.

Οἱ Ἕλληνες πεζομαχῶντες προχωρῶσιν εἰς Εὐβοί-
αν, Ἡπειρον, καὶ Θεσσαλίαν. νίκαι ἀλλοπρόσα-
λοι. ὅμως ἀναχωρῶσι διὰ τὸ πλῆθος τῶν
Τέρκων.

Οἱ εὐζωνοὶ Σουλῶνται Μάρκος, καὶ Νότης οἱ Μπό-
τζαροι, Βλαχόπουλος, Σπείρος Πανάς Κεφα-
ληναῖος, Δανιάς, Γέρας, καὶ Κυριακέλης ὁ

I. X.

Σπαρτιάτης προκινδυνεύσαντες ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀριστεύουσι.

Ὁ Δράμας Ἀλῆς εἰσδύει εἰς τὴν Πελοπόννησον 32,000 ἐπιλέκτω πεζικῶ καὶ ἵππικῶ, καὶ καταστρατοπεδεύει ἐν Μυκῆναις. ἐντεῦθεν παρασκευάζεται κατὰ τῆς Ναυπλίας. ἀλλ' εἰ Ἕλληνες ἡγευμένων τῷ Πέτρου Μαυρομηχάλη σὺν τοῖς υἱοῖς καὶ ἀδελφοῖς, τῷ ἀητιτήτου Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, τῷ Δημητρίου Ὑψηλάντου, τοῦ Νικηταρχᾶ, τῷ Διον. Μουρζίνου, τῷ Αἰδρ. κόντε Μεταξᾷ, τῷ Παναγ. Κρεβατᾷ, τῷ παπᾷ Φλέσσα, καὶ τῷ Κολιοπέλου δὲν φοβῶνται τὸ πλῆθος, ἀλλὰ τῇ αὐτῶν ἀρετῇ πιστεύουσι. διὸ ἀλαλάζαντες ἐρμῆσι, καὶ ὠρυόμενοι ὡς λέοντες ὀλίγοι πρὸς μυριάδας κατασπαράττουσι, καὶ καταστρέφουσιν αὐτὸν πανστρατιᾷ ἐγείραντες αἰμίνηστα τρόπαια ὑπὲρ τῆς πατρίδος. ὁ δὲ Δράμας μόλις μόνος διασωθεὶς εἰς Κέρεινον μετὰ 3 ἡμέρας θνήσκει.

Ὁδυσσεὺς ὁ ἄλλος ἀκύβηε ὁ τῷ Αἰδρετῷ ἐμποδίζει ἐν Θερμοπύλαις τὸν ἐχθρὸν καταθραύων πολλάκις.

Ἡ Βρασιλία τῇ 20 Ἰουλίου κηρύττεται ὑπὸ τοῦ δυν. Πέτρου συνταγματικὸν βασίλειον, καὶ ἀνεξάρτητον ἐκ τῆς Περτουγαλλίας.

Συνέδριον ἐν Βερώνῃ τῶν μονάρχων τὸν Ὀκτώβριον.

Ὁ λόρδ Καστλεράργος ἐν Ἀγγλίᾳ αὐτοχειρεῖται, ἀνθ' ἧς μινίστρος ὁ Κάννινγχο.

Ἡ τάλαινα Ἑλλὰς ἐγκαταλελειμένη καὶ πανταχοῦθεν πολεμουμένη ὑπὸ τῆς ὑπερβαλλούσης δυνάμεως τῷ πολέμιου τῷ μηδέποτε ὅπλα τοσαῦτα ναυτικῆ καὶ πεζικῆ ἐγ-ἱραντος, πέμπει ἱκετηρίαν πρὸς τὰς ἐν Βερώνῃ μονάρχους καὶ τὸν πάπαν, ἵνα μὴ τυχὸν συμβιβάσωσιν αὐτὴν μετὰ τῷ πολέμιου πρὸς ὄνειδος. διότι ἐδέποτε.

M. X.

πείσεται, θάνατον μετ' ἐλευθερίας αἵρουμένη,
ἢ βίον μετὰ δουλείας. ὦ λαλιαί, ὦ γλῶσσαι,
ταυτὴν ἀρετὴν τίς διηγέσεται;

Μιαῆλης ὁ ναύαρχος ἀποπλεύσας σὺν τῷ γενναίῳ
Ἀιτανίῳ Κριεζῇ, Παναγιωτᾷ, καὶ τοῖς ἀδελ-
φοῖς Ἰαφαῇ, καὶ τῷ πυριπνέῳ Πιπίνῳ κατα-
διώκει περὶ τὴν Ἀργολίδα τῷ καπητᾷ πασιᾷ
τὸν μέγαν στόλον. ὁ πολέμιος περίφοβος Φεύ-
γει ἀπὸ προσώπου αὐτῆ εἰς τὸν λιμένα τῆς
Τενέδου. δύο ψαριανοὶ, ὁ ἀπτόητος ἐμπρηστής
Κανάρης, καὶ ὁ Κυριακὸς πρεσβερήσαντες κα-
ταφλέγουσι τὴν ναυαρχίδα αὐτῆ. ὁ δὲ πολέ-
μιος στόλος θρηθεὶς διασκεδάζεται, καὶ ναυ-
αγήσας συντρίβεται.

Ἀλωσις Ναυπλίας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

1823 Θαλάσσης καὶ ξηρᾶς ἄλλαι δυνάμεις τῆ ἐχθρῆ
ἐπέρχονται. ὁ Μιαῆλης καταθραύει πανταχῶ
τὰς αὐτῆ στόλους.

Ὁ Διαμάντης, Καρατάσος, Πανουριᾶς, Σκατζοδή-
μος, ὁ Ὀδυσσεύς, ὁ Γέρας, ὁ Μανουήλ, ὁ Τομ-
πάζης δὲ ἐν Κρήτῃ, πανταχῶ ἀριστεύουσιν.

Ὁ Φιλοκίνδυνος Μάρκος Βότζαρις σὺν 222 Τερ-
κοβάροις Σουλιώταις ἐπιπεσὼν νυκτὸς ὡς τίγρις
ἐπὶ τὸν στρατὸν τῆ Χουσεῖν πασιᾷ προχωρεῖ
εἰς τὴν σκηνὴν, καὶ πίπτει ἐπισθοπληγεὶς ὁ
μέγας στρατηγὸς ἔτος. ὁ δὲ Κίτζης Ζαβέλας,
ὁ Τῆσᾶς Βότζαρις, ὁ Ζέγγας, ὁ Μακρὺς καὶ
Βησλῆς συμπλακέντες μάχονται ἀνδρικώτατα.
ὁ ἐχθρὸς ἐγκαταλιπὼν τὴν συσκευὴν φεύγει.
τὰ δὲ λάφυρα, σκυλεύματα καὶ οἱ δορυάλωτοι
φέρονται εἰς Μισολόγγι. ὁ Σκόνδρα πασιᾶς λοι-
πὸν ὑπὸ τῶν Φιλελευθέρων Σουλιωτῶν ἀπο-
διώκεται.

Γαλλικὸς στρατὸς χωρεῖ ἐπὶ τὴν Ἰσπανίαν, καὶ

X.

κρατήσας διαλύει τὰς κατὰ τὴ συντάγματος
κόρτες. ἀπαλλάττει τὸν βασιλέα, καὶ προά-
γει αὐτὸν εἰς Γάδειρα (Κάδιξ).

Ὁ δὲ Μιχαὴλ στασιάζει ἐν Πορτουγαλλίᾳ.

324 Δημοκρατίαι συνίστανται ἐν Ἀμερικῇ. ἡ τῆς Πε-
ρῶ, ἡ τῆς Μεξικοῦ καὶ Κβατιμάλας, ἡ τῆς
Κολουμβίας, ἡ τῆς Χιλὶ καὶ τῆς Βοηνὸς Ἀῦρες.
ἀποδέχονται δ' αὐταῖς ἡ Γαλλία, καὶ Ἀγγλία.
Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ β' Σαρδινίας θνήσκει. ἀνα-
γορεύεται δὲ ὁ Κάρολος Φέλιξ.

Ἡ Πόρτα παραχωρεῖ τὴν Πελοπόννησον τῷ Με-
χμέτ Ἀλῇ τῆς Αἰγύπτου. ἔτος συμμαχεῖ αὐ-
τῇ κατὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐκπέμπονται στό-
λοι κατ' αὐτῆς, καὶ στρατεύματα.

Ἡ Κρήτη ὑποπίπτει εἰς τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ τὰς
δυνάμεις.

Ὁ σερασκέρης Δερβῆς πασιᾶς σὺν τῷ Ὁμέρ Βρυ-
ώνη ἐκ Θετταλίας στρατεύουσιν ἐπὶ τὰς Ἑλ-
ληνας. ἀλλ' ὁ Κίτζος Ζαβέλας, καὶ ὁ Λάμ-
προς Βέικος, ὁ Ῥάγκος, ὁ Ζόγκας, ὁ Ἴσκος
καὶ ὁ Σγουρνάρης, ἐδ' 100 πρὸς χιλίους ὡς
πάντοτε, συμμίζαντες τρέπουσιν αὐτὰς εἰς φυ-
γὴν ἐπανείδιστον.

Ὁ στόλος τῆς Πόρτας ὑπὸ τὸν Τοπαλ πασιᾶν
προσορμεῖ εἰς Σάμον ἵνα ἀπεβιβάσῃ στρατόν.
ἀλλ' ὁ Ὑδρεῶτης Στακτέρης καταστρέφει αὐ-
τόν. ὁ Κανάρης καίει μίαν Φρεγάταν. ἀναδρα-
μῶτα δὲ ἡ Φλόξ περιέσχεν ἕτερα 20 πλοῖα.
ὁ Βατικιώτης, ὁ Δημήτριος Ῥαφ.λιᾶς, καὶ ὁ
ὁ Ῥεμπόζης πυρπολῶσιν ἕτερα. ὁ πολέμιος ἀ-
ποδιώκεται. ἡ δὲ Σάμος ἀπαλλάττεται.

Ὁ Μιαέλης ἐκπλεύσας 40 Βρικίοις διασκεδάζει
ἐν Ἀλικαρνασσὶ τὰς στόλους τῆς Πόρτας, καὶ
τῆς Αἰγύπτου 300 πλοίων.

Μ. Χ.

Ὁ Κριεζῆς ναυμαχία νικᾷ ἐν Ἰακρίῳ πελάγει.
Ψυρία (Ψαρά) ἡ νῆσος, κατὰ τὸν Στρεβ: τὰ Ψύρα,
ἀρπάζετο· ὑπὸ τῷ ἐχθρῷ. Ὅμηρ. Ὀδ. γ. 169. ἡ
καθ' ὑπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης νῆσος
ἐπὶ Ψυρίης.

Ὁ καπητᾶν πασιᾶς πανταχῶς νενικημένος Φεύγει εἰς
Βόσπορον.

Ὁ Μιαέλης καταδιώκει τὸν στόλον τῆς Αἰγύ-
πτου ἕως ὅτου κατακλείει αὐτὸν ἐν Κῶ ὁλό-
κληρον ἔτος.

Οἱ Ἀγγλοὶ δανείζουσι τῇ Ἑλλάδι 800,000 φ. Σ.
κυρίως ὅμως μόνον 280,000 φ. Σ.

1825 Ὁ Αἰγύπτιος ἱμπεράτης ἐκπλεύσας κατὰγεται
τῇ 10 Φεβρῶ: εἰς Πελοπόννησον. ἀποβιβάσας δὲ
αἰρεῖ τὸ Ναβαρίνον, Τριπολιτζάν, καὶ ἑτέρα. ἐν
αὐταῖς ταῖς μάχαῖς πίπτουσιν οἱ πολλάκις ἐνα-
θλήσαντες Ἀναστάσιος Τζαμαδός, καὶ Σαχίνης
οἱ θαλάσσιοι. ὁ δὲ Μιαέλης καίει ἐν Μεθάνῃ
μέγα μέρος τῶ πολεμίου στόλου διὰ τῶν ἐμ-
πρηστῶν Πιπίνου, Γεωργίου Θεοδοσίου, Ἀ: Δη-
μάμα. Δ. Τζαβέλη, Μ Σπαχῆ, καὶ Α. Βόκου.

Ὁ Στακτέρης περιπλέων πυρπολεῖ τρεῖς ναῦς τῷ
Τοπαλ καπετᾶν πασιᾶ τῆς Πόρτας.

Ὁ ἥρως ἱερεὺς Φλέσσας συμπλακεῖς σὺν τοῖς
αὐτῷ 300 τῷ ἐχθρῷ ἐν Μεσσηνίᾳ, καὶ πλη-
θος κατακτείνας πίπτει.

Ὁ Ἐμμανουὴλ Τουμπάκης καὶ στρατιῶται ἄξιοι
ἀποπλεύσαντες ἐκ Ναυπλίας προσορμῶσιν εἰς
Κρήτην, καὶ αἰρῶσι τὴν Καραμβύσσαν, καὶ Κίσαμον.

Οὗτος σὺν τοῖς πῦρ πνέουσιν ἐμπρησταῖς Κανάρη,
Βόκω, καὶ Βῆτη ἄραντες καταντῶσιν ἔξω τῆς
Ἀλεξάνδρειας ἵνα ἐμπρησῶσι τὸν στόλον ἐνώ-
πιον τῷ Μεχμέτου. ὁ Κανάρης τῷ ἐμπρηστη-
ρίῳ αὐτῷ εἰσορμᾷ. ὁ δὲ ἐχθρὸς ἐκπλήττεται.

X.

τῷ παραδόξῳ τῷ τολμήματι. ἀλλὰ πνεῦμα ἀντίξουν ἐμπέσεν ἠνάγκασεν αὐτὸν ἵνα ἀφεθῇ. κατακαύσας δὲ τὸ αὐτὸ ἐμπρηστήριον ἵνα μὴ κερδίσῃ αὐτὸ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἐμβὰς μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν εἰς τὸ ἐφόλκιον, σφαιροβολεῖ καὶ φονεύει. ἀποσοβῶν δὲ ἔτω τὰς ἐπιπεσόντας ἐχθρὸς διασώζεται ἐκ μέσου αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον τῷ Τουμπάζῃ. ἀναχθέντες ἔν εἰς τὸ πέλαγος κατήχθησαν εἰς Ὑδραν ἐμπρήσαντες ὅσα πλοῖα τῶν ὑπεναντίων συνήντησαν.

* Ο Ἰμπραΐμης μάτην προσβάλλει τρεῖς κατὰ τῆς Λακωνίας (Μάνιας). λεηλατεῖ δὲ τὴν Πελοπόννησον. ἐν Βυρῶ δὲ αἱ Σπαρτιάται γυναῖκες πλήθῃ αὐτῷ ἐφόνευσαν πολεμήσασαι.

Πόλεμος Ἀγγλῶν ἐν Ἰνδικῇ κατὰ Βερμάνων.

Βαυαρίας βασιλεὺς ὁ Μαξιμιλιανὸς θνήσκει. ὁ υἱὸς αὐτῷ Λουδοβίκος Κάρολος Αὐγουστος διαδέχεται τὸ στέμμα. τέτου δευτερότοκος υἱὸς ὁ Ὄθων Φριδέρικος Λουδοβίκος γεννηθεὶς 1815 Ἀπριλίου 19. ὕστερον δὲ βασιλεὺς Ἑλλάδος.

26 Ἰωάννης ε'. βς' Πορτογαλλίας ὁ δεχθεὶς τὸ σὺνταγμα θνήσκει ἡ θυγάτηρ τῷ ἐν Βρασιλίας δὸν Πέτρου Ἰσαβέλλα Μαρία ἐπιτροπεύει.

Τὸ Μισολόγγι διακαρτερεῖται ἀνενδότως κατὰ τῆς πολιτορκίας τῶν Τέρκων, καὶ ἀποστερηθὲν τῶν ἐπιτηδείων ἀρπάζεται ἐξ ἐφ' ἑοῦ 11 Ἀπριλίου. ἡ φρουρὰ 3000 εἰσβαλὼσα εἰς μέσους τὰς πολεμίους γυμνῶ τῷ ξίθει διασχίζει αὐτὰς καὶ 1200 φθορὰ ἀποσώζεται. ἀρχιερεὺς τις συνάγει τὰς ἀσθενεῖς καὶ τετρωμένους ἐν ἐνὶ οἰκῇ. οἱ Τέρκοι εἰσορμῶσι διερευνῶντες αὐτῷ τὰς διαφυλαχθέντας θησαυροὺς, ὡς νομίζουσιν. ὅτος δὲ ἐνάψας τὰς ἐκεῖ ὑπανάμους συναπο-

Μ. Χ.

Θνήσκει ὡς ἄλλος Σαμφὼν μετὰ τῶν ἄλλοφύλων.

Ὁ σουλτᾶνος ἐν Κωνσταντινουπόλει κατακρεβεργεῖ πλῆθος Γενιτζάρων ἵνα καταστήσῃ ὅλον τὸν στρατὸν συντεταγμένον ττρόπῳ τῆς δύσεως.

Πόλεμος Ῥωσσίας πρὸς τὴν Περσίαν νικηφόρος. τῷ δὲ 1828 Φεβρ. 10 εἰρηνεύουσι κερδίζοντες τὸ Χανᾶτον Ἐριβᾶν, καὶ Ναχιτζιβᾶν, καὶ 20 μυλλιόνια ἀργυρὰ ῥέβλια διὰ τὰ ἀνάλωμάτα.

Ἡ Παλαιὰ καὶ Νέα Γραφὴ μεταγλωττίζεται εἰς 140 Γλώσσας ἐν δύοσι. διανέμονται δὲ ὑπὲρ τρία μυλλιόνια βιβλία ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀσίᾳ.

Ἡ Εὐανθία ἐξ Ἀνδρῶν ποιεῖ τὸ δράμα Νικηράτη περὶ τῆς καταστροφῆς τῆς Μισολογγίου.

Ὁ Καραϊσκάκης ἀποδεικνύεται ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Στρατάρχης τῆς Ῥέμελις.

1827 Αἱ Ἀθῆναι ὑποπίπτουσι τοῖς Τέρκοις.

Ὁ Λεφὸ Κοχρεᾶν ἐπιφαίνεται ἐν Ἑλλάδι, καὶ κηρύττει τὴν ἀπελευθέρωσιν αὐτῆς εἰς ὁμονοῶσιν οἱ Ἕλληνες καὶ ὁμοθυμαδὸν συντρέχωσι. δέχεται παρ' αὐτῶν τὴν κυβέρνησιν τῆς στόλου τὸν Ἀπρίλιον. ἀλλὰ μετ' εὖ πολὺ ἀναχωρεῖ ἀπρακτος.

Οἱ Ἕλληνες ὀρμήσαντες αἰεῖσι τὰ ὀχυρώματα τῆς Ἀττικῆς παρὰ τῆς πολεμίου.

Ὁ Κριεζῆς ἀποκλείει τὸν Μαλιακὸν κόλπον, καὶ περπολεῖ πέντε ναῦς πολεμίας.

Ὁ νουνεχὴς Καραϊσκάκης ἐν ᾧ προπαρασκευάζεται ὑπακῆσας τῷ Κοχρεᾶν ἵνα ἀποκρέσῃ τὰς πολιορκηντάς τὴν Ἀκρόπολιν Τέρκους Φρουρούμενην ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος Φαβιᾶ, πίπτει ἐν ἀκροβολισμῷ τινι παρὰ γνώμην αὐτῆς γεγονότι

M. X.

σπεύσας σὺν ὀλίγοις τοῖς ἐκ τῆ προχείρου πρὸς
Βεήθειαν.

Ο Κοχρεῖν ἐπιχειρεῖ ἵνα ἀποκρῇσῃ τὸν πολιορκῶντα ἔχθρον, καὶ ματαιοπονεῖ. διότι ἄκαιρον κατὰ τὸν λόγον τῆ Καραϊσκάκη. πίπτουσι δὲ οἱ Σουλιῶται Λάμπρος Βέικος καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆ Ἰανᾶγλυς, Γεώργιος καὶ Κωνσταντῖνος Ζαβέλλας, Φωτῆσης Φωτομάρας, Πάσχος Κοσμᾶ, Τῆσας Βότζαρις, Νικόλαος Ζέρβας, καὶ Νοταρᾶς ὁ νέος. ὁ δὲ Γεώργιος Δράκος συλληφθεὶς ἄγεται ἐνώπιον τῆ Ῥεσίδου ἐκφωνήσας, ἐγὼ εἰμὶ ὁ Γ. Δράκος. διὰ τὴν Κωνσταντινέπολιν, λέγει ὁ πασιᾶς, πρὸς τὸν σουλτᾶνον. ἔχεις ἐξουσίαν, ἀπεκρίνεται ὁ Δράκος, ἀνδραπόδου, ἐχὶ δὲ ἐλευθέρου ἀνδρός, καὶ σπάσας ὑποκολπίδιον ξίφος πλήττεται ὁ ἥρως, καὶ ἐκπνέει.

Ῥωσσία, Ἀγγλία, καὶ Γαλλία ἔγνωσαν ἐν συνθήκῃ 25 Ἰουνίου ὅπως παύσωσι τὸν πόλεμον τῶν Ἑλλήνων, καὶ Τέρκων αὐτόνομον γνωρίσαντες τὴν Ἑλλάδα. ἐφ' ᾧ ἐκπέμπουσι στόλους.

Ναυμαχία Ναυαρίνου 8 Ὀκτωβρίου τῶν τριῶν ὑπερμάχων δυνάμεων ἡγεμένῃς τῆ τῆς Ἀγγλίας ναυάρχου Κοδεγκιτῶνος, καὶ συναγωνιζομένων τῶν ναυάρχων Εὐδὲν τῆς Ῥωσσίας, καὶ Ῥιγνύου τῆς Γαλλίας. κατατρέφουσιν ἔτοι τὸν ὑπεράριθμον Τουρκοαιγυπτιακὸν στόλον.

1828 Αἱ τρεῖς ὑπέρμαχοι τῆς Ἑλλάδος δυνάμεις ἐν Συνθήκῃ 4 Νοεμβρίου ὁμολογῶσιν ἀλλήλαις τὴν προστασίαν αὐτῶν τῆς Πελοποννήσου, καὶ τῶν κυκλάδων νήσων.

Ἰωάννης Ἀντωνίου Καποδίστριας ὁ Κερκυραῖος γνώμη τῶν προστάτων τῆς Ἑλλάδος δυνάμεων τῇ 20 Ἰανουαρίου παραγίνεται εἰς Ναυπλίαν κυ-

M. X.

Βερνήτης τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας. ἔνθα 1831
Σεπτ. 27 θνήσκει.

Οἱ πρέσβεις τῶν τριῶν τούτων δυνάμεων ἀνα-
χωρεῖσιν ἐκ Κωνσταντινῆς, μὴ ἐνδίδοντας τῇ σελ-
τάνου τῇ αὐτονομίᾳ τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Γαλλία πέμπει 15,000 στρατὸν ὑπὸ τὸν στρα-
τηγὸν Μαιζὼν εἰς Ἑλλάδα. ὅστις αἶρεῖ τὰ Με-
θωκόρων τῆς πελοποννήσου ἀποσκορακίσας ἐξ
αὐτῆς τὸν ἱμπεράτορα.

Ὁ σουλτάνος κυρύττει πόλεμον πρὸς τὴν Ῥωσσίαν
14 Ἀπριλίου

Ὁ δὲν Μιχαὴλ Βραγιάγκης ἀναγορεύεται βασι-
λεὺς ἐν Πορτογαλίᾳ.

Πρῶτον νόμισμα τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας κόπτε-
ται χαλκὸν καὶ ἀργυρὸν ἔχον Σταυρὸν καὶ
Φοῖνικα.

1829 Αἱ τρεῖς δυνάμεις τῇ 10 Μαρτίου ἐν Λονδίῳ
ἀποφασίζουσι τὴν Ἑλλάδα ἕως τῆς Κόλπου τῆς
Βώλου καὶ Ἄρτας κληρονομικὴν Μοναρχίαν ὑπὸ
τὴν Πόρταν Χριστιανῶ ἐκ τῆς δύσεως πρίγκιπι.
Εἰρήνη Τέρκων καὶ Ῥώσων τῇ 2 Σεπτ: ἐν τῇ
ἀλωθείᾳ ὑπ' αὐτῶν Ἀνδριανουπόλει. ὁ Σουλ-
τάνος δέχεται τὰς συνθήκας ὑπὲρ τῶν Ἑλλή-
νων 25 Ἰουνίου 1827, καὶ 10 Μαρτίου
τῇ παρόντος ἔτους. ὁ Βύσπυρος ἐλευθερὸς παν-
τὸς ἔθνους πλοίοις. Βοεβόδες αὐτόχθονες ἐν
Μολδοβλαχίᾳ. οἱ Σέρβοι ἀποκτῶσι προνόμια,
καὶ τὰ γειτνιάζοντα αὐτοῖς χωρία. Φεβριάτι-
να ἐν Ἀσίᾳ παραχωρεῖνται τοῖς Ῥώσσοις. ἡ
Πόρτα ὑπόσχεται τοῖς Ῥώσσοις. 10 Μιλλ. Χρυ-
σά φλ. διὰ τὰ ἀναλώματα τῷ πολέμου.

Ἐλευθέρωσις τῶν Καθολικῶν ἐν Ἰρλανδίᾳ.

1830 Συνθήκη ἄλλη τῇ 22 Ἰανουαρίου τῶν τριῶν δυνά-
μεων. ἥτις ἐπιστρέφουσα τῇ Πόρτᾳ τὴν Κρήτην

Χ.

καὶ Σάμον ὁμολογεῖ τὴν Ἑλλάδα ἐντελῶς αὐτῆς ἀνεξάρτητον. συγχρόνως προσκαλεῖται ὑπ' αὐτῶν ὁ Λεοπόλδος πρίγκιψ Κοβέργης ἵνα ἀναδειχθῇ βασιλεὺς Ἑλλάδος. οἷς 9 Μαΐου ἀποποιεῖται.

Οἱ Ἕλληνες ἐλάχιστα ἀποτυχόντες, πλεῖστα δὲ ματορθώσαντες γίνονται αὐτόνομοι καὶ ἀνεξάρτητοι.

Ἐν τῷ ἀγῶνι αὐτῶν, τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν συγκροτούμενον διαφερόντως ἐκ τῶν νήσων, Ἰδρας, Σπέτζιας, καὶ Ψαρῶ ἠθλήσε τὰ μέγιστα ἀνδραγαθησάντων τῶν προσβέβηθέντων, καὶ πολλῶν ἄλλων, ἐν οἷς καὶ ὁ Νικέλ. Ἀποστόλου Ψαριανός, καὶ ὁ Γεώργ. Κολανδρετζή Σπετζιώτης. οἱ ἄνδρες τῶν τῶν νήσων συνεύργησαν ὡς σωτήρες πτωχεύσαντες, τὸ δὴ μέγιστον, ὑπὲρ πατρίδος.

Ἀλωσις Ἀλγέρης ὑπὸ τῶν Γάλλων. ὁ Δαῆς ἀπέρχεται εἰς Γαλλίαν.

Στασιασμός ἐν Γαλλίᾳ. Κάρολος ὁ 1' τῇ 18 Ἰουλίου καθαιρεῖται, καὶ ἀπέρχεται εἰς Ἀγγλίαν.

Φίλιππος Ὁρλεάνος ὁ ἀρχιδύξ προσκαλεῖται εἰς Γαλλίαν, καὶ τῇ 26 Ἰουλ. λαμβάνει τὸ Σκῆπτρον ὡς Λουδ. Φίλιππος α'.

Παύει ἡ κλησις βασιλεὺς τῆς Γαλλίας. λέγεται δὲ β5' τῶν Γάλλων.

Στασιασμός ἐν Βελγίῳ 13 Αὐγέστου, καὶ μάχαι. ἀποσπᾶται τῆτο τῆς Ὀλλάνδας, καὶ ἐπικηρύττεται βασιλείον αὐτόνομον.

Λεοπόλδος ὁ Κοβέργης ψηφίζεται βασιλεὺς Βελγίου, καὶ τῇ 6 Ἰουλίου 1831 εἰσέρχεται εἰς Βρυξέλλας.

Ἡ Πολωνία ἐπανίσταται κατὰ τῆς Ῥωσσίας 17 Νοεμβρίου ἐπιστήσασα Δικτάτωρα τὸν στρα-

M. X.

τηγὸν Χλοπίσκη. διὸ ἐκστρατεύουσι κατ' αὐτῆς οἱ Ῥῶσσοι.

Νεαπόλεως ὁ βς' Φραγκίσκος α' θνήσκει, καὶ βασιλεύει Φερδινάνδος β'.

- 1831 Μάχη Ῥώσων παρὰ τῇ Βαρσαβία τὸν Φεβρουάριον. οἱ Πολωνοὶ στρατηγῆντος τῷ Σκρυνέσκη τὸν Μάρτιον ἀνένδοτοι. στραταρχήσας δὲ τῷ Ῥωσικῷ στρατῷ ὁ Πασκέβιτς πολιορκεῖ τὴν Βαρσαβίαν τὸν Σεπτέμβριον, καὶ διασκεδάζει τὸν Πολωνὸν στρατόν. ὅστις καταφεύγει εἰς Προῦσίαν καὶ Αὐστρίαν. ἡ δὲ Βαρσαβία κυριεύεται. Ἀλβέρτος Ἀμαδεὺς διαδέχεται τὸ στέμμα τῆς Σαρδινίας.

Χολέρας ἐπιδημία ἐν ὅλῃ σχεδὸν τῇ δύσει ἐξολοθρεύει πλῆθος ἀνῶν, καὶ ἐν Οὐγκαρία 400,000. Ἐπανάστασις ἐν Βενωνία. (Μπολωνία) ἐμπεσὼν δὲ στρατὸς Αὐστριακὸς καταπαύει ταύτην.

Δημηγεργία ἐν Βρασιλία. ὁ δὲ Πέτρος παραιτηθεὶς ἔρχεται εἰς Ἀγγλίαν. ἐνταῦθα καὶ ἐν Γαλλίᾳ παρασκευασθεὶς ἐκπλέει κατὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτῷ δὲν Μιχαήλ ἐν Πορτογαλίᾳ τῷ ἀρπάζαντος τὴν βασιλείαν, καὶ καταπολεμεῖ αὐτὸν ἵνα ἐνθρονίσῃ τὴν αὐτῷ θυγατέρα Μαρίαν.

Οἱ Σιμωνῖται ἐξαπλοῦνται ἐπὶ Γαλλίας. ἀλλὰ 1832 οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν ἐγκλείονται ἐν Φυλακῇ ἐνὸς ἔτους ὡς διδάξαντες κακοήθειαν.

- 1832 Στάσεις πάλιν ἐν Βενωνίᾳ καὶ Ἀγκῶνι. στρατὸς δὲ Αὐστριακὸς ἐν Βενωνίᾳ, Γαλλικὸς δὲ ἐν Ἀγκῶνι καθησυχάζουσι ταύτας.

Τὸ βασίλειον τῆς Πολωνίας διὰ κηρύγματος 2 Φεβρουαρίου ἐνῆται τῇ Ῥωσίᾳ.

Ὁθων δευτερότοκος υἱὸς τῷ ἐν Βαυαρίᾳ βασιλεύοντος Λουδοβίκου α', τῇ 25 Ἀπριλίου ψηφίσε-

.X.

ται ὑπὸ τῶν τριῶν δυνάμεων ἄξιος τῆ Σκήπτρῃ
τῆς Ἑλλάδος συναινέσει πάσης τῆς Εὐρώπης.

Ἡ Ἑλλὰς τῇ 9 Ἰουλίου ἐροθεγεῖται ἐν Λονδίῳ
ὑπὸ τῶν τριῶν δυνάμεων κατὰ τὴν 1827 συν-
θήκην.

Ὁ Ἰμπραήμ πασιᾶς υἱὸς Μεχμέτ τῆ δυναστεύ-
οντες ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἤδη πολεμῶντες πρὸς
τὴν Πόρταν νικᾷ τὸν Χουσεῖν πασιᾶν, καὶ λαμ-
βάνει τὴν Ἀντιόχειαν.

Συμμαχία Ὁθωνος τῆ ψηφισθέντος βασιλεῶς
καὶ τῆς Βαυαρίας τῇ 20 Ὀκτωβρίου.

Μάχη ἐν Ἰκωνίῳ. ὁ Ἰμπραήμ ζωφεῖ τὸν ῥεσιτ
βεζήρη τῆς Πόρτας.

Πόλεμος Βελγίου καὶ Ὀλλανδίας. οἱ Γάλλοι ἐπι-
κουρῶντες τῷ Βελγίῳ ἐκπέμπουσι στρατὸν κα-
τὰ τῆ βε΄ Ὀλλανδίας ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Γη-
ράρδον. ὅστις πολιορκήσας αἰρεῖ τὴν Ἀντβεργίαν.

Ἀλεξάνδρος α' ὁ ἀνδριᾶς ἐν Πετρεπόλει ἀνίσταται.

Ἡ δουκὶς Βεξβύ πιάνεται ἐν Βενδῆα τῆς Γαλλίας
παρεισφρήσασα, καὶ 1833 τέλη Μαΐου πέμ-
πεται εἰς Πάλερμον.

833 Ὁθων ὁ βε΄ τῇ 25 Ἰανουαρίῃ παραγενόμενος εἰσέρ-
χεται εἰς Ναυπλίαν τῆς Ἑλλάδος. διὰ δὲ τὸ ἀ-
νήλικον αὐτῆ ἐπιτροπεύουσι τρεῖς Βαυαριοί. Ἡ
Ἑλλὰς τοίνυν 2928 ἔτη μετὰ τὸν Κόδρεν δέχε-
ται βασιλέα ἐξ οἰκείων αὐτῆς ἀγώνων.

Τὴν διαδοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς βασιλείας συμφω-
νῶσιν ἐν Λονδίῳ τῇ 18 Ἀπριλίου ἡ Ῥωσσία,
Ἀγγλία, Βαυαρία, καὶ Γαλλία κατὰ τὸ 8
ἄρθρον τῆς 25 Ἀπριλίου 1832 συνθήκης.

Εἰρήνη διὰ τῆς Γαλλίας κατὰ τὸ τέλος τῆ πα-
ρελθόντος ἔτους τῆ σουλτάνου ἐν Κωνσταντινῶ-
πόλει καὶ τῆ Μεχμέτ Α' ἡ ἐν Αἰγύπτῳ. ὁ σελ-
τᾶνος παραχωρεῖ τῷ Μεχμέτ τῇ τὴν Συρίαν.

M. X.

ὁ δὲ ἐπικουρικὸς τῶ σουλτάνῳ στόλος τῶν Ῥώσων ἀποπλέει εἰς τὰ ἴδια.

Ἡ Ἑλλάς διαιρεῖται εἰς 10 νομούς; περιέχοντας 47 ἐπαρχίας.

Τὰ Ἐκκλησιαστικά τῆ Ἑλληνικῆ βασιλείου ἐκ διατάγματος βασιλικῆ 23 Ἰουλίου συνευδοκούντων 36 παρευρεθέντων ἱεραχῶν δὲν ὑπείκονται τῇ λοιπῇ τῇ τῆς Κωνσταντινπλ. Πατριάρχῃ, ἀλλὰ τῇ συγκροτηθεῖσῃ διοικήσῃ Συνόδῳ ὑπὸ τῇ ὑπερτάτῃ κηδεμονίᾳ τῆ βασιλέως. ἡ δὲ Ἐκκλησία ὀνομάζεται, ὁρθόδοξος ἀνατολικὴ Ἀποστολικὴ τῆ Ἑλληνικῆ βασιλείου.

Δραχμῆς νόμισμα ἀργυροκοπεῖται ἐν Ἑλλάδι ἐξ $\frac{9}{10}$ ἀργύρου καὶ $\frac{1}{10}$ χαλκῆ. ἐν Ὁλδ. φλ. διὰ 13 Δραχμᾶς.

1834 Λαφαυέττ τῆ Γάλλε στρατηγῆ θάνατος ἐν Παρισίοις.

1835 Ὁ δὲν Μιχαὴλ ἐκβάλλεται τῆς Πορτογαλλίας. βασιλεύει δὲ ἡ δὲνα Μαρία.

Δὸν Πέτρος θνήσκει.

Ὁ θῶν ὁ βασιλεὺς νόμου ἡλικίας γεγωνὸς παραλαμβάνει τὴν βασιλείαν τῆς Ἑλλάδος τῇ 20 Μαΐε, καὶ συγχωρεῖ τοῖς Προφυλακωθεῖσι στρατηγοῖς Θεοδώρῳ Κολοκοτρώνη, καὶ Πλακῆτῳ τῶ Κωλιοπέλῳ.

Ἐκρηξίς Ὑφαίστειος ἐν Κβατιμάλῳ τῆ ἀγίου Σαλβαδώρου καταχόνει 25,000 ἀνθρώπους.

Ἡ Τρίπολις τῆς Ἀφρικῆς κυριεύεται διὰ τῆ στόλου ὑπὸ τῆ σουλτάνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως. ὁ δὲ Δαὴς αὐτῆς ἀπέρχεται εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Μιαέλης ὁ ἀήττητος ναύαρχος τῆς Ἑλλάδος νόσω τελευτᾷ ἐν τῇ αὐτῇ πατρίδι.

Φίλιππος ὁ Ὁρλεᾶνος βασιλεὺς τῶν Γάλλων παράγων ἐν Παρισίοις εἰς ἐξέτασιν τῆ στρατῆ,

Μ. Χ.

παραμικρὸν ἔλλειψεν ἵνα δολοφονηθῇ ἐκ σφαιροβόλου μηχανῆς ἀπὸ οἴκου τινός. πολλοὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἐφονεύθησαν, ἐν οἷς καὶ ὁ στρατηγὸς Ἰορτιέρος.

Οἰκουμενικαὶ ἅγαι Σύνοδοι.

- 325 Ἡ πρώτη ἐν Νικαίᾳ 318 ἁγίων πατέρων.
 382 Ἡ β'. ἐν Κωνσταντινουπόλει 150.
 431 Ἡ γ' ἐν Ἐφέσῳ 200.
 451 Ἡ δ' ἐν Χαλκηδόνι 630.
 553 Ἡ Ε' ἐν Κωνσταντινουπόλει 160. ἐκ τῶν Λατίνων δὲ εἰς παρὼν ἐν αὐτῇ, ἀλλὰ δι' ἐγγράφου ἐπεκύρωσεν αὐτὴν ὁ Βιγίλιος Ῥώμης.
 680 Ἡ ς' ἐν τῷ Παλατίῳ Τρέλλῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως 170.
 691 Ἡ ἐν αὐτῷ τῷ Τρέλλῳ ἐκ δευτέρου 227 πατέρων ὀρίσασα 102 κανόνας. ἐπειδὴ ἡ Ε'. καὶ ς' δὲν ἐξέθηκαν κανόνας. διὸ συνέχεται αὕτη τῇ ς', καὶ ὠνομάσθη Πενθέκτη.
 783 Ἡ Ζ'. ἐν Νικαίᾳ 350 πατέρων κατὰ τὸν Ἐπιφάνιον διάκονον Κατάνης ἐν β'. τόμῳ τῶν Συνοδικῶν. κατὰ δὲ τὸν Ψελλὸν ἐκ 367 προστεθέντων 17 οἰκονομάχων ἀφ' ὧν μετενήσαν. ἐκ τῶν Λογάδων αὐτῆς ἦσαν ὁ Ταράσιος Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὁ Θωμᾶς Σύγγελος ὁ μετέπειτα Θεσσαλονίκης.

Μετάλλων χρονογραφία.

Ὁ χρυσὸς (β). ἀργυρὸς (ζ). σίδηρος (ιδ). χαλκὸς (ια). ὑδράργυρος (δ). μόλυβδος (ς). Κασ-

M. X.

σίτερος (ις). ἦσαν ἀρχαϊόθεν γινώριμα κατὰ ταύτην τὴν σειρὰν εὐρεθέντα. ἀλλὰ τὸ ἔτος αὐτῶν ἀγνοεῖται.

1520	Βισμέθῃ (η).	M. X.
1528	Ἀντιμόνιον, ὅπερ καὶ στίμμι, καὶ στί. βι (ιθ).	1791 Τιτάνη.
1541	Ζίγκα (ις).	1797 Χρώμη.
1633	Ἀρσένικον (ιβ).	1802 Κελέμβιον.
	Κοβάλτη (θ).	1803 Παλλάδιον (ε).
1741	Πλατίνα (α).	Ἰρίδιον.
1751	Νικελον (ιγ).	Ῥόδιον.
1774	Μαγνησία (ιη).	Ὀσμιον.
1781	Τυγστίνη (γ).	1804 Κήριον.
1782	Τελλύρη (κ).	1807 Πोटτάσιον (κβ).
	Μολυβδαίνη (ιε).	Σόδιον (κα).
1789	Οὐράνη (ι).	Βάριον.
		Στρεντίον.
		Κάλκιον.

οἱ ἀρίθμοι ἐν τοῖς μηνίσκοις δηλοῦσι τὸ εἰδικὸν βάρος.

Σχολαὶ φιλοσοφίας.

Π. X.

- 387 Ὁ Πλάτων πρῶτος συνέστησεν ἐν Ἀθήναις τὴν Ἀκαδημίαν πλησίον ναῦτος καθοσιώσας αὐτὴν ταῖς Μέσαις. ὁ ἀνόσιος καὶ τῆς κακίας τὸ σκῆνωμα Σύλλας ἐξυλοκόπησε τὰ δέιδρα αὐτῆς, ἀλλὰ πάλιν μετὰ ταῦτα ἐφουτεύθησαν.
- Ὁ Σπεύσιππος διεδέχθη τὸν Πλάτωνα, τῆτον ὁ Ξενοκράτης, τῆτον ὁ Πολέμων, τῆτον ὁ Κράτης, τῆτον ὁ Κράντωρ.
- Ὁ Ἀρκεσίλαος ἀρχηγὸς τῆς μέσης Ἀκαδημίας. εἶτα ὁ Λακύδης τῆς νέας Ἀκαδημίας, ὁ Καρνεάδης, ὁ Κλειτόμαχος.

Π. Χ.

Ἐνταῦθα καθηγήθησαν διάφοροι αἱρέσεις ὑπὸ πολλῶν φιλοσόφων.

300 Ἡ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπὶ Πτολεμαίου Λάγου.

Ἐν ὑστέροις δὲ χρόνοις ἤκμασεν ἡ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ πολλαὶ ἕτεραι ἀλλαχῇ ὀνόματι Ἀκαδημαῖαι, καὶ Πανεπιστήμια τῶν νεωτέρων. ὧν τὰ κυριώτερα τάδε.

30 Ἡ τῆς Ῥώμης, ἀκμάσασα ἐπὶ Αὐγύστου.

Μ. Χ.

425 Βονωνίας (Βολωνίας) καὶ Μουτίνης (Μόδενας) ἡ τῆς Βονωνίας τῷ 1200 εἶχε 10,000 μαθητάς.

791 Παταυίου (Πάδουας) καὶ 1221.

Παρισίων. ὁ δὲ Βολταῖρος λέγει, 1215 Πανεπιστήμιον.

794 Παυίας καὶ ἡ τῆς Κορδύβης (Κορδόβας) Ἀραβικῇ.

880 Ὁξωνίου (Ὁξφορτ) καὶ 1249.

1222 Σαλμαντικῆς (Σαλαμάγκας.)

1239 Νεαπόλεως.

1246 Ὑψάλης τῆς Σουηκίας (Σφεκίας).

1290 Οὐλυσσηπόνος (Λισβώνας).

1300 Ῥώμης. Βονιφάτιος ἡ ὥρισεν ἵνα διδάσκωνται πάντα Λατινιστί.

1302 Κανταβριδγίας (Καμβριδγης).

1303 Λυενιῶνος (Ἀβιγνών).

1339 Πίσης (Πίζας).

1346 Εἰδελβέργου.

1360 Πράγης ἐν Βοῆμια.

1361 Παυίας ἐκ νέου.

1365 Βιέννης ἐν Αὐστρία.

1388 Κολωνίας.

1389 Ερφόρτου.

1403 Ερβιπόλεως (Βιετςβέργης).

1406 Ταυρίνου (Τουρίνου).

1409 Λείψιας, καὶ Ἀλβιτγράνης.

M. X.

1410 Βαλεντίας.

1440 Βαρκελόνας.

1460 Βασιλείας.

1477 Τυβίγγης.

1479 Ἀφνίας (Κοπεγχάγης) κατ' ἄλλους τῷ 1497.
ἥτις πλουτεῖ προσόδων.

1502 Βιττεμβέργου.

1548 Ἰένης (Γένας) περίφημος τὰ νομικά καὶ ἰατρικὴν.

1565 Μεδιολάνων (Μιλάνου).

1575 Λουγδένου (Λυιῶν).

1576 Ἀμστελδάμου.

1580 Ἐδιμβέργης.

1621 Ἰουβανίας (Σαλισβέργης).

1625 Μένδας (Μαδρίτου).

1648 Παρισίων ἢ ἀπὸ 1391 τῆς ζωγραφίας, γλυπτικῆς, καὶ ἀγαλματοποιίας.

1665 Βραϊτισλαβίας (Βρεσλαβίας) καὶ 1809.

1666 Λοιδινίου (Λόνδρας).

1694 Ἀλλης (Χάλλας).

1700 Βερολίνου. τῷ δὲ 1809 Πανεπιστήμιον.

1726 Πετρούπολεως.

1734 Γετίγγης ὑπὸ τῷ Γεωργίου Β'.

1753 Παρισίων ἐμπειρικῆς Φυσικῆς.

1755 Μόσχας.

1784 Πέστης, μετενεχθείσης ἐκ τῆς Βέδας.

1802 Δορπατίου ἐν Λιβωνίᾳ ἀνανεῖται.

1810 Λάνδχουτ.

1811 Κογκσβέργου ἐν Νορμανδίᾳ.

1826 Μοναχίου (Μύγχεν) ἐν Βαυαρίᾳ.

Χάριν τῶν φιλομαθῶν ὁμογενῶν με ἐκθέτω ἐν ταῦθα τὴν τάξιν τῆς παραδόσεως ἐν ταῖς κατὰ τὴν Δύσιν Σχολαῖς. ἥτις παραλλάττει

τει βραχύ τι κατὰ τόπους καὶ χρόνους. ὁ ἐφεξῆς τύπος ἀρκέσει πρὸς πληροφορίαν.

Τύπος τῆ ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας πανεπιστημίου.

Θεολογία.

- Α'. Ἐνιαυτός. ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία. τὰ Πατερικά. Θεολογικὴ ἱστορία. Ἑβραϊκὴ ἀρχαιολογία, καὶ γλῶσσα. εἰσαγωγή τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.
- Β'. Ἑλληνικὴ γλῶσσα. προεἰσαγωγή εἰς τὰ βιβλία τῆς Νέας Γραφῆς. ἐξήγησις τῆς Γραφῆς καὶ ἐρμηνεία. οἱ Κανόνες.
- Γ'. Δογματικὴ. καὶ οἱ καθ' ἕκαστα Κανόνες.
- Δ'. Ἠθικὴ Θεολογία. Κατήχησις, καὶ ἡ ποιμενικὴ Θεολογία.

Νομικά.

- Α'. Ἐνιαυτός. νόμος Φυσικὸς, γενικὸς, πολιτικὸς, ἐθνικὸς, καὶ ποίνιμος. ἱστορία Γερμανίας.
- Β'. Ἱστορία τῶν Ῥωμαϊκῶν νόμων. ἔθιμα. τάξις τῆς Ῥωμαϊκῆς νόμου τῶν πολιτῶν. ἐκκλησιαστικὸς δημόσιος νόμος.
- Γ'. Ὁ καθ' ἕκαστα ἐκκλησιαστικὸς νόμος. πολιτικὸς νόμος Γερμανίας, ἐμπίστου, ἰδιαιτέρος Αὐστριακός. δικαστικὸς τύπος.
- Δ'. Αστυνομία. πολιτικὴ καὶ ταμειευτικὴ.

Ἱατρικὴ.

- Α'. Ἐνιαυτός. γενικὴ ἀνατομικὴ. Χημικὴ. ἡ καθ' ἕκαστα χειρουργικὴ. βοτανικὴ, Φυσικὴ ἱστορία.
- Β'. Φυσιολογία καὶ ἀνατομικὴ λεπτομερεστέρα. πειραματικὴ χειρουργικὴ. χρῆσις τῶν αὐτῆς ἐργαλείων. ἐπιδεσμικὴ. μαιευτικὴ.

γ'. Παθολογία καὶ Φαρμακευτική.

δ'. Πρακτικὴ ἰατρικὴ καὶ χειρουργικὴ *).

ε'. Γύμνασις ἐν Νοσοκομείῳ, ἐν τῷ Οἴκῳ τῆς λοχείας.
καὶ ἐν τῷ Κτηνονοσοκομείῳ.

Φιλοσοφία.

α'. Ἐνιαυτός. λογικὴ. ἐμπειρικὴ ψυχολογία, καὶ ἐκ τῆς μεταφυσικῆς ἢ ὄντολογία καὶ πνευματολογία. στοιχεῖα μαθηματικῆς. δόξαι τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων. γενικὴ φυσικὴ ἱστορία.

β'. Φυσικὴ ἐν πειράμασι. μαθηματικὴ. σφαιρικὰ. γεωγραφία ἀρχαία καὶ νέα. παγκόσμιος ἱστορία. γενικὴ θεωρία τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων. ποιητικῆς καὶ ῥητορικῆς θεωρία.

γ'. Κοσμολογία. Φυσικὴ Θεολογία ἐκ τῆς μεταφυσικῆς. ἠθικὴ, καὶ πρακτικὴ φιλοσοφία. ἐξηγήσεις τῆς ῥητορικῆς, καὶ ποιητικῆς. θεωρία αἰσθήσεως. ἐν πᾶσι τῆτοις ἐξηγῶνται καὶ οἱ κλασικοὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ νεωτέρων. ὅστις ἐφίεται, ἀκροάζεται καὶ τάδε.

Διπλωματικὴν. ἀρχαιολογίαν. νομισματικὴν. πρακτικὴν γεωμετρίαν. τριγωνομετρίαν. ὑψηλοτέραν μαθηματικὴν. Φυσικὴν καὶ θεωρητικὴν ἀστρονομίαν. ἣν οἱ ἀρχαῖοι ἀστρολογίαν ἔλεγον. (αὕτη εἶναι μέθοδος τῶν παρατηρήσεων ὅλων τῶν ἔρκεϊων φαινομένων). ναυτικὴν. γεωγραφικὰς παρατηρήσεις. χρονολογίαν. ἀρχιτεκτονικὴν. Βοῖμικὴν, Γαλλικὴν, καὶ Ἰταλικὴν γλῶσσαν.

Δεῖ εἰδέναι. ὅτι τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Περσιῶν ἔπροπολλεῖ διέταξεν, ὅτι ἡ φυσικὴ νὰ διδάσκηται ἐκὶ συστηματικῶς, ἀλλὰ μόνον πειραματικῶς, καὶ θεωρητικῶς, πάνυ σοφῶς κρίνασα. διότι ὡς γνωστὸν τοῖς λογίοις, ἐν τοῖς συστήμασιν ἕκαστος ἐπινοεῖ, καὶ δοξάζει ὡς δύναται καὶ θέλει. ἀλλ' ἐν τῇ θεωρίᾳ θεωρεῖται μόνον ἐν τῇ εἰκασίᾳ.

*) Τὴν εἰς ἐκὴν κατάληξιν τῶν τοιούτων, κατὰ τὰς ἀρχαιοτέρας, προέκειντο καὶ τῆς εἰς αὐτὴν ἐπιζομένης.

Βιβλιοθήκαι.

Αἱ ἀρχαῖαι τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Περγᾶμου, τῆς Ἀλεξανδρείας, τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἄλλαι ἐ σώζονται. ὡς ἐδὲ ἡ κατὰ τὸ 964 μ. χ. Ἀραβικὴ τῆς Κορδύβης ἐν Ἰσπανίᾳ. ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἡμᾶς αὐταί.

Ἡ ἐν Λονδίῳ τῷ Βρεττανικῷ Μουσείῳ συστηθεῖσα 1755 ἔχει τεύχη 300,000.

Ἡ ἐν Καμβριδίῳ τῷ κολεγίου 90,000 ἡ δὲ τῷ Πανεπιστημίου 200,000.

Ἡ ἐν Ὁξωνίᾳ 400,000 καὶ χειρόγραφα 30,000. νεώσι δὲ ἠγόρασεν ἐν Ἑνετίᾳ 2040 χειρόγραφα Ἑλληνικά, Ἑβραϊκά, καὶ Λατινικά.

Ἡ ἐν Ἐδιμβύρῳ 50,000 ἡ δὲ τῶν νομικῶν 8,000 καὶ 1600 χειρόγραφα.

Ἡ ἐν Γλάσκωβ 30,000 ἐκτὸς τῆς τῷ Οὐνδέρου ἐν ἧ πλεῖστα σπάνια Ἑλληνικά, καὶ τῆς τῷ ἀγίου Ἀνδρέου, 36,000 καὶ τῆς βασιλικῆς 14,000.

Ἡ ἐν Στοχολμίᾳ (Στοκχόλμ) 25,000 καὶ 5000 χειρόγραφα.

Ἡ ἐν Ὑψάλῃ 50,000.

Ἡ ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας βασιλικὴ 438,000 (κατ' ἄλλους 500,000) καὶ πολλὰ χειρόγραφα. ἡ δὲ τῷ Πανεπιστημίου 108,000. ἡ Θερεσιανὴ 30,000. ἔχει ἐτι 5 ἄλλας, ὧν τὸν ἀριθμὸν ἀγνοῶ. Ἰωσήφ ὁ β' πωλήσας ὅσα ἀχρηστά τῶν πατερικῶν βιβλίων ἠγόρασεν ἕτερα χρεήσιμα διὰ τὴν βιβλιοθήκην.

Ἡ ἐν Μύγχεν 40,000.

Ἡ ἐν Γεττίγγῃ 280,000 καὶ 5000 χειρόγραφα.

Ἡ ἐν Δρέσδῃ 250,000 καὶ 5000 χειρόγραφα.

Ἡ ἐν Βολφενβύτελ 109,000 καὶ 4000 χειρόγραφα.

Ἡ ἐν Στουτγάρδῃ 170,000.

Ἡ ἐν Βερολίῳ βασιλικὴ 160,000 καὶ ἡ τῷ Πανεπιστημίου 30,000.

- Ἡ ἐν Πράγῃ Βοϊμίας 110,000.
 Ἡ ἐν Γρατία (Γράτζ) 105,000.
 Ἡ ἐν Φραγφόρτῳ ἐπὶ τῷ Μ. 100,000.
 Ἡ ἐν Βρεσλαυία 100,000.
 Ἡ ἐν Ἀρμμανία (Ἀμβέργ) 100,000.
 Ἡ ἐν Βαῦμάρῳ 95,000.
 Ἡ ἐν Μογοντιακῷ (Μάϊντζ) 90,000.
 Ἡ ἐν Κάσσελ 60,000.
 Ἡ ἐν Ναῦβέργῳ Αὐστρίας 25,000.
 Ἡ ἐν Αὐγέστη 24,000.
 Ἡ ἐν Μεϊνύγκεν 24,000.
 Ἡ ἐν Σαλισβέργῃ 20,000.
 Ἡ ἐν Ἀλλῃ 20,000.
 Ἡ ἐν Παρισίοις βασιλικὴ 450,000 (κατ' ἄλλους 626,000) καὶ 80,000 χειρόγραφα. ἡ τῆς ὀπλοθήκης 150,000 καὶ χειρόγραφα. ἡ τῆς ἁγίας Γενοβέβας 110,000 καὶ 2,000 χειρόγραφα. ἡ δὲ τῷ Μαζέρι 92,000 καὶ 3137 χειρόγραφα.
 Ἡ ἐν Λουγδένῳ δημόσιος 106,900.
 Ἡ ἐν Βουρδίγαλα (Βουρδῶ) 105,000.
 Ἡ ἐν Ἀκβισγραίνῃ (Ἀαχεν) 72,670.
 Ἡ ἐν Βιζεντία (Βεζανζών) 53,000.
 Ἡ ἐν Τολώξῃ 50,000.
 Ἡ ἐν Καισαροδένῳ (Tours) 30,000.
 Ἡ ἐν Μέταις (Μέτζ) 31,000.
 Ἡ ἐν Γρηνόβλῃ 42,000.
 Ἡ ἐν Ἀτρεβάτῃ (Ἀρβας) 34,000.
 Ἡ ἐν Κόλμαρ 30,000.
 Ἡ ἐν Βερσάλλῃ 40,000.
 Ἡ ἐν Ἀβιανῷ (Ἀμιενς) 40,000.
 Ἡ ἐν Κοπεγχάγῃ 400,000 καὶ πολλὰ χειρόγραφα. συνεσταῖθι τῷ 1473.
 Ἡ ἐν Γενέβῃ 50,000 καὶ ἄλλῃ 16,000.
 Ἡ ἐν Τουρίκῳ (Τζιρχ) 40,000.
 Ἡ ἐν Βέρνῃ 30,000.

- Ἡ ἐν Βασιλείᾳ 24,000.
 Ἡ ἐν ἀγίῳ Γάλλεν 18,000.
 Ἡ ἐν Λαουζάνη 15,000.
 Ἡ ἐν Μαδρίτῳ 200,000, καὶ πολλὰ χειρόγραφα. ἡ τοῦ ἀγίου Ἰσιδώρου 60,000, τῆ Ἑσκουριαλ 130,000 καὶ 4,300 χειρόγραφα ἐν οἷς 567 Ἑλληνικά καὶ 67 Ἑβραϊκά καὶ 1,800 Ἀραβικά.
 Ἡ ἐν Ῥώμῃ τῇ Οὐατικανῶ (Βατικάνο) ἦν 1453 πάπας Νικόλαος δ' ἡγείρεν, ἔχει νῦν 400,000 καὶ 50,000 χειρόγραφα τὰ πλεῖστα Ἑλληνικά. ἡ τῇ Βυρβερίνι 60,000 καὶ πολλὰ χειρόγραφα.
 Ἡ ἐν Φλωρεντίᾳ 90,000 καὶ 3000 πολίτιμα χειρόγραφα. ἔχει βιβλιοθήκην καὶ ἡ Βονωνία. τὰ Μεδιόλανα τὸ Τερίνο, ἡ Νεάπολις, ἡ Ἐνετία τὴν τῇ ἀγίῃ Μάρκῃ. ἡ Πάδουα, ἡ Πίζα, ἡ Γενούα (Γένοβα) ἡ Παυῖα, ἡ Μάντουα, ἡ Βερόνη, ἡ Πετρέπολις, τὸ Δόρπατ, καὶ ἡ Μάλτα. ὦν ἀγνοῶ ἀκριβῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν βιβλίων. τὰ τῆς Μάλτας δὲ εὗρον Ἰταλικά, καὶ Γαλλικά τὰ πλεῖστα διατρέψας αὐτῇ κατὰ τὸ 1809.

Βασιλεῖς Ῥώμης.

Π. Χ.

- 44 Ἰουλίου Καίσαρος θάνατος 3 Μαρτίου.
 43 Ὁ Ὀκτάβιος βασιλεύει μετονομασθεὶς Ὀκταβιανός.
 29 Οὗτος ἀναγορεύεται αὐτοκράτωρ μετὰ τὴν μάχην τῇ Ἀκτίου. καὶ 27 πχ: Σεβαστὸς (Αὐγέστος).

Μ. Χ.

- 14 Τιβέριος 7 Αὐγέστου.
 37 Γάιος Καλιγούλας ὁ τῇ Γερμανικῇ τῇ Δρέστου 5 Μαρτίου.
 41 Κλαύδιος ὁ τῇ Δρέστου 2 Ὀκτωβρίου.

M. X.

- 54 Νέρων ὁ Δομιτίῃ καὶ τῆς Ἀγριππίνης. 2 Ὀκτώβρ.
 68 Γάλβας 7 μῆνας Ὄθων 3 μῆνας. Οὐιτέλλιος 8
 μῆνας.
 69 Φλάβιος Οὐεσπασιανὸς 9 Δεκεμβρίου.
 79 Τίτος υἱὸς αὐτῆς ὁ ἀγαθὸς 16 Ἰουνίου.
 81 Δομητιανὸς ἀδελφὸς αὐτῆς 2 Σεπτεμ.
 96 Νερῶας 7 Σεπτεμ.
 98 Τραϊανὸς 13 Ἰανουαρίου.
 117 Ἀδριανὸς 31 Ἰουλ. ἔτος πρῶτος ἐπωγώνοτρός φησι.
 138 Ἀντωνῖνος Αὐρήλιος ὁ εὐσεβὴς 29 Ἰουνίου.
 161 Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνῖνος ὁ Φιλόσοφος 24 Φεβρ.
 180 Κόμμοδος ὁ ἀνάξιος αὐτῆς υἱὸς 6 Μαρτίου.
 193 Περτίναξ 3 μῆνας. Ἰελιανὸς ὁ Δίδιος 65 ἡμέρας.
 Σεβῆρος Σέπτιμος Ἰένιον.
 211 Ἀντωνῖνος ὁ Καρκαλάας καὶ Γέτας υἱοὶ αὐτῆς 24
 Ἰανουαρ.
 217 Μακρίνος Μαῦρος 31 Μαρτ.
 218 Ψευδαντωνῖνος Ἀβίτος πρῶτον Βασιανὸς ὁ Ἐλαια-
 γάβαλος, ὁ καὶ Σαρδανάπαλος.
 221 Ἀλέξανδρος τῆς Μαμμαίας ὁ Σεβῆρος.
 235 Μαξιμῖνος τὸν Αὐγουστον.
 238 Μαξιμος καὶ ὁ Βαλβῖνος.
 Ἀντωνῖνος Γορδιανὸς τὸν Ἰέλιον ἕως τῆς 243 „Δεῖ
 εἶδέναι ὅτι ὁ Ἡρωδιανὸς, ἄρχεται ἀπὸ Κορμό-
 δου 180 καὶ τελευτᾷ εἰς τῆτον.
 244 Φίλιππος τὸν Φεβρ.
 249 Δέκιος τὸν Σεπτεμβρ.
 251 Γάλλος.
 253 Αἰμιλιανὸς τὸν Μάϊον μόνον 3 μῆνας.
 Οὐαλλεριανός.
 259 Γαλλίηνος.
 268 Κλαύδιος τὸν Μάρτιον.
 270 Αὐρηλιανός. Ὀκτώβρ.
 274 Τάκιτος μετὰ 6 μῆνας.

M. X.

- 276 Πρόβος Ἀπρίλ. ἐν Ἀσίᾳ. ὁ δὲ Φλαβριανὸς ἐν Δύσει
τρεῖς μῆνας.
- 282 Κάρος τὸν Αὐγουστον.
- 283 Νουμεριανός.
- 284 Διοκλητιανός. τὸν Σεπτέμβρ.
- 305 Κῶνστας Χλωρός ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀφρική. Γαλλέ-
ριος Μαξιμίνος ἐν Ἰλλυρικῷ καὶ Ἀσίᾳ.
- 306 Κωνσταντῖνος ὁ τῷ Χλωρῷ ὁ μέγας 14 Ἰουλίου.
τῷ δὲ 324 καταστρέψας τὸν Δικίνιον μόναρχος.

Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως.

- 337 Κωνσταντῖος καὶ οἱ ἀδελφοί, υἱοὶ αὐτῷ. ἀλλ' ἔτος
μένει μετέπειτα μόναρχος.
- 361 Ἰουλιανὸς ὁ κληθεὶς ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν παρα-
βάτης, ὁ ἑσχατος τῷ γένους Κωνσταντίνου, τὸν
Μάρτιον.
- 363 Ἰωβιανὸς 14 Ἰουνίου μῆνας 8.
- 364 Οὐαλεντιανὸς ἐν Ἀσίᾳ, καὶ ὁ Γρατιανὸς 375 ἐν
Δύσει.
- 379 Θεοδόσιος τῷ γένει Ἰσπανὸς ὁ μέγας μετὰ τῷ
Γρατιανῷ. τῷ δὲ 394 μόναρχος.

Βασιλεῖς Κωνσταντινουπόλεως.

διαιρεθέντος τοῦ βασιλείου.

- 395 Ἀρκαάδιος. ὁ δὲ Ὀνόριος ἐν δύσει. τὸν μὲν ἐπιτρο-
πεύει ὁ Γάλλος Ρουφῖνος. τὸν δὲ ὁ Βάνδαλος
Στιλίκων.
- 408 Θεοδόσιος ὁ β'. ἐνυμφεύθη τὴν Ἀθηναΐδα τῷ σο-

M. X.

Φιστῆ Λεοντίου Ἀθηναίου. ἥτις διὰ βαπτίσματος μετωνομάσθη Εὐδοξία.

450 Μαρκιανός.

457 Λέων ὁ Ἀσπαρ. μετὰ τῆτον Λέων ὁ τῆ Ζήνωνος.

474 Ζήνων.

491 Ἀναστάσιος ὁ Δίκουρος.

518 Ἰουστίνος ὁ Θραῶξ.

529 Ἰουστινιανός ὁ μέγας. ἔτος τῷ 553 ἀνέλαβε τῆς Ἰταλίας τὸ βασίλειον.

566 Ἰουστίνος β. ὁ Κερροπαλάτης.

573 Τιβέριος ὁ ἀγαθός.

582 Μαυρίκιος ὁ Φονευθεὶς ὑπὸ Φωκά.

603 Φωκάς ὁ τύραννος.

610 Ἡράκλειος.

641 Κωνσταντῖνος ὁ τῆ Ἡρακλ. 7 μῆνας. Ἡρακλεῶ-
νᾶς 6 μῆνας.

Κῶνστας ὁ τῆ Κωνσταντίνου.

668 Κωνσταντῖνος Πάγωνάτος ὁ τῆ Κῶνστα.

685 Ἰουστινιανός β' ὁ τῆ Κωνσταντίνου. ἐξορίζεται.

691 Λεόντιος. ἐρινотόμησε καὶ ἐξώρισε τὸν Ἰεσινιανόν.
Ἀψίμαρος ὁ καὶ Τιβέριος. Φονεύεται ὑπὸ Ἰεσινιανῆ.

697 Ἰουστινιανός πάλιν ὁ β' ὁ ἐρινотόμητος.

705 Φιλιππικός.

713 Ἀναστάσιος ὁ Ἀρτέμιος.

715 Θεοδόσιος Ἀτραμυττηνός.

716 Λέων Ἰσαυρος ὁ εἰκονομάχος.

741 Κωνσταντῖνος Κοπρώνυμος υἱὸς αὐτῆ.

776 Λέων ὁ τῆ Κοπρώνυμου.

780 Κωνσταντῖνος Προφρογέννητος ἐπιτροπευσάσης αὐ-
τὸν τῆς μῆς' Εἰρήνης.

786 Εἰρήνη ἡ μήτηρ αὐτῆ τυφλώσασα τὸν Κωνσταν-
τῖνον. ὅστις ἐκ τήτου τέθνηκε.

802 Νικηφόρος ἐκβαλὼν τὴν Εἰρήνην. ἥτις ἐν Λέσβῳ
τέθνηκε.

M. X.

Ὁ Σταυράκιος υἱὸς αὐτῷ 2 Μῆνας.

Μιχαὴλ Ῥαγαβέ. ἔστις ἐφεθεῖς μονάζει.

813 Λέων Ἀρμένιος.

821 Μιχαὴλ Τραυλός.

829 Θεόφιλος ὁ τῷ Τραυλῷ ἐνάρετος εἰκονομάχος.
ἀνετείχισε τὴν Κωνσταντινέπολιν. ἔτος εἶπε
πρὸς τὴν βασίλισσαν ἐμπροσθεν, ὅτι ὅταν
οἱ βασιλεῖς ἐμπροσθεν, ὁ λαὸς λιμοκτονεῖ.

831 Μιχαὴλ γ' ὁ τῷ Θεοφίλου. ἡ μήτηρ Θεοδώρα
ἐπιτροπεύει.

856 Βασίλειος ὁ Μακεδών. ἔγραψε νόμους.

885 Λέων ὁ σοφὸς ὁ τῷ Βασιλείου. ἔτος συνέγραψεν
ἐπιτομὴν Κώδικος τῷ Ἰουστινιανῷ. ἐξέδωκε καὶ
τὰ βασιλικά 60 βιβλίων.

911 Ἀλέξανδρος ἀδελφὸς αὐτῷ.

912 Κωνσταντῖνος ἄλλος Περφεργέννητος τῷ Λέοντος
σοφῷ ὁ καὶ φιλόσοφος. ἔτος ἐπιδιορθώσας τὰ
νομικά διέταξεν αὐτὰ ἐν ταῖς Σχολαῖς καὶ
δικαστηρίοις, τηρηθέντα μέχρι τέλους τῷ βασιλεῖ.

960 Ῥωμανὸς τὸ παιδίον ὁ τῷ Κωνστ.

963 Νικηφόρος ὁ Φωκάς γήμας τὴν χήραν τῷ Ῥωμα-
νῷ Θεοφανώ.

970 Ἰωὴ Τζιμισκὴς φονεύσας τὸν Φωκᾶν.

976 Βασίλειος ὁ τῷ Ῥωμαῖ.

1025 Κωνσταντῖνος ἀδελφὸς αὐτῷ.

1028 Ῥωμανὸς Ἀργυρόπωλος. ἡ σύζυγος Ζωὴ δολοφονεῖ
αὐτόν.

1034 Μιχαὴλ Παφλαγών. τῷτον ὑπανδρεύθη ἡ Ζωή.

1041 Μιχαὴλ Καλαφάτης ἐκγονος αὐτῷ 4 Μῆνας. ἐτυ-
φλώθη καὶ ἐξωρίσθη ὑπὸ τῷ λαῷ

Κωνσταντῖνος μονομάχος. ἀνακαλεῖται ἡ Ζωὴ καὶ
ὑπανδρεύεται αὐτὸν συμβασιλεύσασα.

1056 Θεοδώρα ἀδελφὴ τῆς Ζωῆς, καὶ θνήσκει. βασιλεύ-
ει δὲ Μιχαὴλ ὁ Στρατιωτικὸς.

M.X.

- 1057 Ἰωάννης Κομνηνὸς ἐκ στρατηγῶ.
 1058 Κωνσταντῖνος Δέκας.
 1067 Εὐδοκία συζευχθεῖσα Ῥωμανὸν τὸν Διογένην συμβασιλεύσαντα. ἔτος ἡχμαλωτίσθη ὑπὸ τῷ Ἀσάν βς. Τέρκων. ἀπελυθεῖς δὲ ἤρην ἕτερον βα' ἀντ' αὐτῆ.
 1071 Μιχαὴλ Δέκας ὁ τυφλώσας τὸν Διογένην. παραιτήσας δὲ διὰ τὴν ἀποστασίαν τῷ Βετανεῖ-
 αίου καὶ τῷ Βενενίου ἀναχωρεῖ εἰς Μοναστή-
 ριον ἀπραγμονῶν. εἴτα γέγονεν ἀρχιερεὺς Ἐφέου.
 1078 Νικηφόρος Βετανειώτης.
 1081 Ἀλέξιος Κομνηνὸς ἀναγορευθεὶς ὑπὸ τῷ στρατεύ-
 ματος.
 1118 Ἰωάννης Κομνηνὸς ὁ τῷ Ἀλεξίου.
 1143 Μανουὴλ Κομνηνὸς ὁ τῷ Ἰω.
 1180 Ἀλέξιος Κομνηνὸς ὁ τῷ Μανουήλου.
 1183 Ἀνδρόνικος ἀνεψιὸς τῷ Μανουήλ. τύραννος.
 1185 Ἰσαὰκ Ἀγγελος.
 1193 Ἀλέξιος Ἀγγελος ἀδελφὸς τυφλώσας αὐτὸν καὶ
 φυλακώσας.
 1203 Ἰσαὰκ Ἀγγελος ἐκ δευτέρου σὺν τῷ υἱῷ Ἀλεξίῳ
 ὑποστηριχθεὶς παρὰ τῶν Γάλλων καὶ Ἑλλήνων
 ἐλθόντων ἐν στρατεύμασιν. ὁ Ἰσαὰκ θήσκει.
 Ἰω: Δέκας ὁ Μέρτζουφλος βεηδεὶα Βενιφα-
 τίου Μοντεφεράτου φονεῖ τὸν Ἀλέξιον, καὶ
 βασιλεύει. οἱ Λατῖνοι δὲ ἀρπάξουσι τὴν Κων-
 σταντινέπολιν διώξαντες αὐτὸν ἵνα μὴ κωλύον-
 ται ἀπὸ τῷ Σταυρικῷ πολέμου, καὶ βασι-
 λεύουσι.
 1204 Βαλδουῖνος Φλανδρίας. εἴτα ὁ Ἑρβρίκος. ὁ Πέτρος
 τῆς Αὐξήβρης. ὁ Ροβέρτος. 1228 Βαλδουῖνος β'.
 1261 Μιχαὴλ Παλαιολόγος διὰ τῷ στρατηγῷ Ἀλεξίῳ
 Στρατηγόπουλῳ κυριεύει τῆς Κωνσ: παρὰ τῷ

M.X.

β' Βαλδουίνου, καὶ βασιλεύει σὺν τῷ νέῳ Ἰωάννῃ Λασκάρει. ἐκτυφλώσας δὲ αὐτὸν αὐταρχεῖ.

1282 Ἀνδρόνικος Παλαιολόγος ὁ τῷ Μιχαήλου. ἐπαναστήσαντος τῷ ἐγγόνι αὐτοῦ Ἀνδρονίκῳ ἀπέρχεται εἰς Μοναστήριον.

1288 Ἀνδρόνικος Παλαιολόγος αὐτῷ ἐγγονος.

1341 Ἰωάννης Παλαιολόγος υἱὸς αὐτοῦ ἀνήλικος. διὸ Καντακουζηνὸς ὁ Ἰω: ἐπιτροπεύει.

1347 Ἰω: Καντακουζηνὸς ἀναγορεύεται ἵνα συμβασιλεύῃ μέχρις ὅτου ὁ Ἰω: Παλαιολόγος ἡλικιωθῇ 25 ἐτῶν, τότε λοιπὸν παραιτήσας ἐμόνασεν ἐν Μοναστηρίῳ.

1358 Ἰωάννης Παλαιολόγος μοναρχεῖ ὁ 1341 βασιλεύσας.

1392 Μανουὴλ Παλαιολόγος ὁ τῷ Ἰω:

1424 Ἰω: Παλαιολόγος ὁ τῷ Μανουήλου.

1448 Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ τελευταῖος τῷ Ἑλληνικῷ βασιλείῳ.

1453 Μωάμεθ β' 29 Μαΐου λαμβάνει ἐξ ἐφόδου τὴν Κωνσταντινέπολιν καὶ ἀναγορεύεται πατισιάχ. - 1433 -
- 1453 -
- 1456:

Ὁθωμανοὶ βασιλεῖς.

1300 Ὀτμᾶνος ὁ καὶ Ὀθωμᾶνος, Τουρκιστὶ δὲ Ὀσμᾶν διεδέχθη Ἀλαδίνον σελταῶνον τῷ Ἰωάννου στήσας ἐν Ἀκρὶ τὸν θρόνον.

1355 Ὀρχάνης υἱὸς αὐτοῦ. ἔτος διὰ τῷ Ἑλλησπόντου διέβη εἰς Εὐρώπην.

1358 Σουλεϊμάνης ἀ' ὁ τῷ Ὀρχάνῃ. κυριεύει τῆς Ἀνδριανουπόλεως.

1361 Ἀμουράτης ἀδελφὸς αὐτοῦ.

1389 Βαϊαζήτης ἀ' ὁ τῷ Ἀμουράτου.

1406 Σουλεϊμάνης β' ὁ τῷ Βαϊαζήτου.

1412 Μουῶς ἀδελφός. ἐπνίγη ὑπὸ τῷ ἀδελφῷ Μωῦσῃ.

ΧΜ.

Μωϋσῆς ἔτος.

1413 Μωάμεθ α' ὁ τῷ Βαϊκζήτου.

1421 Ἀμουράτης β' ὁ τῷ Μωάμεθ.

1451 Μωάμεθ β' ὁ τῷ Ἀμουράτου β'. αἰρεῖ τὴν

Κωνσταντινῆλ: 1453.

1481 Βαϊκζήτης β' ὁ τῷ Μωάμεθ β'.

1512 Σελίμης α' υἱὸς αὐτῷ.

1520 Σουλεϊμάνης γ' ὁ μεγαλοπρεπῆς ὁ τῷ Σελίμῃ.

1566 Σελίμης β' ὁ τῷ Σουλεϊμάνῃ.

1574 Ἀμουράτης γ'.

1593 Μωάμεθ γ' υἱὸς αὐτῷ.

1603 Ἀχμέτης α'.

1617 Ὀσμάνης β' υἱὸς αὐτῷ.

1621 Μουσταφᾶς α' ἀδελφὸς Ἀχμέτου α'.

1624 Ἀμουράτης δ' υἱὸς Ἀχμέτου α'.

1640 Ἰμπραήμης ἀδελφὸς αὐτῷ.

1648 Μωάμεθ δ' υἱὸς αὐτῷ.

1687 Σουλεϊμάνης δ' ἀδελφὸς αὐτοῖ.

1691 Ἀχμέτης β' υἱὸς Ἰμπραήμου.

1695 Μουσταφᾶς β' υἱὸς Μωάμεθ δ'.

1703 Ἀχμέτης γ' ἀδελφὸς αὐτῷ.

1730 Μεχμέτης α' υἱὸς Μουσταφᾶ β'.

1754 Ὀσμάνης γ' ἀδελφὸς αὐτῷ.

1757 Μουσταφᾶς γ' υἱὸς Ἀχμέτου γ'.

1774 Ἀπτελ χαμίτ α' ἀδελφὸς αὐτῷ.

1789 Σελήμ γ' υἱὸς Μουσταφᾶ γ'.

1807 Μουσταφᾶς δ' ὁ τῷ Ἀπτελ χαμίτ τῷ α'.

1808 Μαχμέτ β' ἀδελφὸς αὐτῷ 16 Ἰουλίου.

Βασιλεῖς Δύσεως.

395 Ὀνόριος.

423 Οὐαλεντιανὸς γ' υἱὸς αὐτῷ.

Μ. Χ.

455. Πετρώνιος Μάξιμος Φονεύσας τῆτον.
 Ἄβιτος. ὃν καθαιρεῖ ὁ τῶν Γερμανικῶν στρατευ-
 μάτων ἡγούμενος Ῥικίμηρος καὶ θέττει τὸν
 456 Μαύραννόν. καθαιρεῖ καὶ τῆτον, καὶ θέττει τὸν
 460 Λίβιον Σεβήρον. θανέντος δὲ τέτου.
 465 Ὁ Ῥικίμηρος αὐτὸς διοικεῖ. ἀδεία δὲ αὐτῷ ψηφί-
 ζει ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Λέων τὸν
 467 Ἀνθέμιον. ὃν καταπολεμήσας κτείνει ὁ Ῥικίμηρος.
 472 Ἀνίκιος Ὀλύβριος.
 Γλυκέριος καὶ Ἰβλῖος Νέπος. τῆτον ἔξωσεν ὁ στρα-
 τάρχης τῷ Ῥικιμέρου Ὀρέστης, καὶ ἔθεσε τὸν
 ἑαυτῷ
 475 υἱὸν Ῥωμύλλον. ὅστις ὡς τελευταῖος τῶν Αὐγύ-
 στων, ὠνομάσθη Αὐγύστουλος.
 476 Ὁ Ὀδοάκης ἐκβάλλει αὐτὸν καὶ βασιλεύει ἔχῃ
 ὡς αὐτοκράτωρ, ἀλλ' ὀνόματι βασιλεὺς Ἰταλίας.
 492 Θεοδώρικος Ὀστρογότθος. αὐταὶ βασιλεύουσιν ἕως
 553 ὅτε ὁ Ἰουστινιανὸς διὰ τῷ Ναρσῇ κατα-
 στρέφει αὐτὰς, καὶ ἀνακτᾶται τὸ βασίλειον
 τῆτο τῆς Ἰταλίας.

Κανὼν Βασιλέων Δύσεως.

Ῥωσσίας.

Μ. Χ.

- 862 Ῥέρικ. α' ἢ 864.
 879 Ὀλέγας.
 912 Ἰγόρ α'.
 945 Ὀλγα.
 969 Σβατοσλάβος α'.
 972 Ἰαροπόλκος α'.
 980 Βλαδῆμιρος α' ὁ μέ-
 γας.

Μ. Χ.

- 1015 Σβατοπόλκος α'.
 1019 Ἰαροσλάβος α'.
 1054 Ἰασσλάβος α'.
 1075 Σβατοσλάβος β'.
 1078 Βσεβολόδος α'.
 1093 Σβατοπόλκος β'.
 1113 Βλαδῆμιρος β'. μο-
 νομάχος.

M. X.

- 1125 Μιστησλάβος α'.
 1132 Ἰαροπέλκος β'.
 1139 Βσεβολόδος β'.
 1146 Ἰγός.
 Ἰσασλάβος β'.
 1155 Γέριος α' Δολγορέκης.
 1158 Ἀνδρέας α' Γουριε-
 βίτζ.
 1176 Βσεβολόδος γ'.
 1212 Γεώργιος β'.
 1238 Ἰαροσλάβος β'.
 1252 Ἀλέξανδρος Ἰαροσλά-
 βε α'.
 1263 Ἰαροσλάβος γ'.
 1272 Βασίλειος α'.
 1276 Δημήτριος α'. Ἀλεξίε.
 1296 Δανιήλος α'. Ἀλεξόε.
 1304 Μιχαήλ β'. Ἰαροσλά-
 βου.
 1319 Γεώργιος γ'. Δανιήλ.
 1326 Ἀλέξανδρος β'. Μι-
 χαήλου.
 1328 Ἰωάννης α'. Δανιήλ.
 1340 Συμεών α'. Ἰωάννου.
 1353 Ἰωάννης β'. Ἰωάννου.
 1359 Δημήτριος γ'. Κωνσαν-
 τίνου.
 1363 Δημήτριος δ'. Ἰωάννου.
 1389 Βασίλειος β'. Δημη-
 τρίου.
 1425 Βασίλειος Βασιλείδης
 γ'.

M. X.

- 1462 Ἰωάννης Βασιλείδης
 γ'.
 1505 Βασίλειος δ'. Ἰωάννης.
 1533 Ἰωάννης δ'. Βασιλείς
 τζιάρ.
 1584 Θεόδωρος α'. Ἰωάννης.
 1589 Θεόδωρος β'.
 1598 Βόρις Θεοδώρου.
 1605 Θεόδωρος Βόρης.
 1606 Βασίλειος ε'. Ἰωάννης.
 1613 Μιχαήλ γ'. Θεοδῶρε
 ῤωμάνοβ.
 1645 Ἀλέξιος α'. Μιχαήλ.
 1676 Θεόδωρος γ'. Ἀλεξίε.
 1682 Ἰωάννης ε'. Ἀλεξίου
 καὶ Πέτρος ὁ μέ-
 γας.
 1689 Μοναρχεῖ ὁ μέγας
 Πέτρος.
 1725 Αἰκατερίνη α'.
 1727 Πέτρος β'.
 1730 Ἄννα.
 1740 Ἰωάννης Βρένοβικ.
 1741 Ἐλισάβετ.
 1762 Πέτρος γ'.
 Αἰκατερίνη β'.
 1796 Παῖλος α'.
 1801 Ἀλέξανδρος α' Παυ-
 λίδης.
 1825 Νικόλ. Ἰ. Παυλί

Γαλλίας.

M. X.

- 800 Καρλομᾶνος.
 814 Λουδοβίκος α΄.
 855 Κάρολος Φαλακρός.
 877 Λουδοβίκος β΄.
 879 Λουδοβίκος γ΄.
 884 Κάρολος ὁ παχύς.
 888 Εὐδης.
 898 Κάρολος ὁ ἀπλῆς.
 923 Ραῦλ.
 935 Λουδοβίκος δ΄.
 954 Λοθαίρος.
 986 Λουδοβίκος ε΄.
 987 Οὐγος Καπέτος.
 996 Ροβέρτος.
 1031 Ἐνέριχος α΄.
 1060 Φίλιππος α΄.
 1108 Λουδοβίκος ς΄ ὁ πα-
 χύς.
 1137 Λουδοβίκος ζ΄ ὁ νέος.
 1180 Φίλιππος Αὐγαστος.
 1223 Λουδοβίκος η΄.
 1226 Λουδοβίκος θ΄ ὁ ἁ-
 γίος.
 1270 Φίλιππος γ΄ ὁ τολ-
 μηρός.
 1285 Φίλιππος δ΄ ὁ ὠραίος.
 1314 Λουδοβίκος ι΄.

M. X.

- 1316 Φίλιππος ι΄ ὁ μα-
 κρύς.
 1322 Κάρολος δ΄ ὁ ὠραίος.
 1328 Φίλιππος ς΄.
 1353 Ἰωάννης ὁ αἰγαθός.
 1362 Κάρολος ε΄.
 1380 Κάρολος ς΄.
 1422 Κάρολος ζ΄.
 1461 Λουδοβίκος ια΄.
 1483 Κάρολος η΄.
 1498 Λουδοβίκος ιβ΄.
 1515 Φραγκίσκος α΄.
 1547 Ἐνέριχος β΄.
 1559 Φραγκίσκος β΄.
 1560 Κάρολος θ΄.
 1574 Ἐνέριχος γ΄.
 1589 Ἐνέριχος δ΄ ὁ μέγας.
 1610 Λουδοβίκος ιγ΄.
 1643 Λουδοβίκος ιδ΄.
 1715 Λουδοβίκος ιε΄.
 1774 Λουδοβίκος ις΄.
 1793 Φανεύεται ὁ Λουδο-
 βίκος ις΄.
 1804 Ναπολέον α΄ αὐτο-
 κράτωρ.
 1814 Λουδοβίκος ιη΄.
 1824 Κάρολος ι΄.
 1830 Φίλιππος Ὁρλεάνος.

Γερμανίας.

M. X.

- 800 Καρλομαῖνος.
 814 Λουδοβίκος α΄.
 855 Λουδοβίκος β΄.
 876 Λουδοβίκος γ΄ ὁ νέος.
 882 Κάρολος ὁ παχύς.
 887 Ἀρνέλφος.
 900 Λουδοβίκος δ΄.
 912 Κονράδος α΄.
 919 Ἐνρίχος α΄.
 936 Ὁθων α΄ ὁ μέγας.
 973 Ὁθων β΄.
 983 Ὁθων γ΄.
 1002 Ἐνρίχος β΄ ὁ ἅγιος.
 1024 Κονράδος β΄.
 1039 Ἐνρίχος γ΄ ὁ μέλας.
 1056 Ἐνρίχος δ΄.
 1106 Ἐνρίχος ε΄.
 1125 Λεοθαῖρος.
 1139 Κονράδος γ΄.
 1152 Φρειδέριμος Βαρβαρό-
 ζας.
 1190 Ἐνρίχος ς΄.
 1198 Φίλιππος καὶ Ὁ-
 θων δ΄.
 1212 Φρειδέριμος β΄.
 1250 Κονράδος δ΄.
 1273 Ῥετόλφος Ἀβσβέργ.
 1292 Ἀδόλφος Νασσάου.

M. X.

- 1298 Ἀλβέρτος α΄ Δύττει-
 ας.
 1308 Ἐνρίχος ζ΄.
 1314 Λουδοβίκος ε΄.
 1347 Κάρολος δ΄.
 1378 Βεγκήσλας.
 1400 Ῥοβέρτος.
 1411 Σιγισμῆνδος.
 1438 Ἀλβέρτος β΄.
 1440 Φρειδέριμος γ΄.
 1493 Μαξιμιλιανὸς α΄.
 1519 Κάρολος ε΄.
 1556 Φερδινάνδος α΄.
 1564 Μαξιμιλιανὸς β΄.
 1576 Ῥουσόλφος β΄.
 1612 Ματθίας.
 1619 Φερδινάνδος β΄.
 1637 Φερδινάνδος γ΄.
 1658 Λεοπόλδος α΄.
 1705 Ἰωσήφ α΄.
 1711 Κάρολος ς΄.
 1740 Μαρία Θηρεσία.
 1742 Κάρολος ζ΄.
 1745 Μαρία Θηρεσία σὺν
 Φραγκίσκῳ α΄.
 1763 Ἰωσήφ β΄.
 1790 Λεοπόλδος β΄.
 1792 Φραγκίσκος β΄.
 1835 Φερδινάνδος δ΄.

Ἀγγλίας.

M. X.

- 800 Ἐγβετος.
 838 Ἐθελβολφ.
 857 Ἐθελβαλδ.
 862 Ἐθερβέρτα.
 867 Ἐθελρετ α΄.
 872 Ἀλφρεδ ὁ μέγας.
 899 Ἐδεάρδος ὁ παλαιός.
 924 Ἀδελσταῖν.
 941 Ἐδμῦντος.
 946 Ἐδρεδ.
 955 Ἐδουῖνος.
 959 Ἐδγαρ.
 975 Ἐδουάρδος.
 979 Ἐθελρεδ β΄.
 1002 Σουένος.
 1016 Κανῦτος α΄.
 1036 Ἀράλδος.
 1041 Κανῦτος β΄.
 1042 Ἐδουάρδος.
 1066 Γουλιέλμος ὁ κατα-
 πορθητής.
 1087 Γουλιέλμος.
 1100 Ἐνέριχος α΄.
 1135 Στέφανος.
 1154 Ἐνέριχος β΄.
 1189 Ῥιχάρδος α΄.
 1199 Ἰωάννης.

M. X.

- 1216 Ἐνέριχος γ΄.
 1272 Ἐδουάρδος α΄.
 1307 Ἐδουάρδος β΄.
 1328 Ἐδουάρδος γ΄.
 1378 Ῥιχάρδος β΄.
 1399 Ἐνέριχος δ΄.
 1413 Ἐνέριχος ε΄.
 1422 Ἐνέριχος ς΄.
 1461 Ἐδουάρδος δ΄.
 1483 Ἐδουάρδος ε΄. καὶ Ῥι-
 χάρδος γ΄.
 1485 Ἐνέριχος ζ΄.
 1509 Ἐνέριχος η΄.
 1547 Ἐδουάρδος ς΄.
 1553 Μαρία.
 1558 Ἐλισάβετ.
 1603 Ἰάκωβος α΄.
 1625 Κάρολος α΄.
 1649 Κάρολος β΄.
 1685 Ἰάκωβος β΄.
 1689 Μαρία.
 Γουλιέλμος γ΄.
 1702 Ἄννα.
 1714 Γεώργιος α΄.
 1727 Γεώργιος β΄.
 1760 Γεώργιος γ΄.
 1820 Γεώργιος δ΄.
 1830 Γουλιέλμος δ΄.

Ἰσπανίας.

M. X.

- 857 Γάγκιας Ναβάρας α'.
 884 Φορτένιος.
 910 Σάγγχης α'.
 926 Γάγκιας β'.
 966 Σάγγχης β'.
 987 Γάγκιας γ'.
 996 Σάγγχης γ' ὁ μέγας.
 1035 Ραμίρος α' Ἀραγων-
 vos.
 1063 Σάγγχης δ'.
 1095 Πέτρος α'.
 1104 Ἀλφόνζος α'.
 1134 Ραμίρος β'.
 1137 Πετρονέλης.
 1138 Ραιμόνδος Βαρκλω-
 vns.
 1162 Ἀλφόνζος β'.
 1196 Πέτρος β'.
 1213 Ἰάκωβος α'.
 1276 Πέτρος γ'.
 1285 Ἀλφόνζος γ'.
 1291 Ἰάκωβος β'.

M. X.

- 1327 Ἀλφόνζος δ'.
 1336 Πέτρος δ'.
 1387 Ἰωάννης α'.
 1395 Μαρετίνος.
 1412 Φερδινάνδος α'.
 1416 Ἀλφόνζος ε'.
 1458 Ἰωάννης β'.
 1476 Φερδινάνδος καὶ Ἰ-
 σαβέλλα Καστιλ-
 λίας.
 1516 Κάρολος α'.
 1556 Φίλιππος β'.
 1598 Φίλιππος γ'.
 1621 Φίλιππος δ'.
 1665 Κάρολος β'.
 1700 Φίλιππος ε'.
 1746 Φερδινάνδος ς'.
 1759 Κάρολος γ'.
 1788 Κάρολος δ'.
 1808 Ἰωσηφ Ναπολέον.
 1813 Φερδινάνδος ζ'.
 1835 Ἰσαβέλλα.

Σουηκίας.

M. X.

- 800 Ἐράλδ α'.
 811 Σιγέρδος.
 814 Ἐίστεν.
 825 Ραγνάρος.
 857 Βιόρν.

M. X.

- 860 Ἐρίκ.
 862 Βιαίενζον.
 874 Ἐρίκος.
 900 Ἐρίκος.
 906 Ἐδμύντος.

M. X.

- 910 Ἐρίκος.
 950 Βιάζην.
 Ἐρίκ.
 Ὀλοφ.
 966 Ἐρίκ.
 994 Ὀλοφ.
 1026 Ἀμῆνδος.
 1055 Ἐδμῆνδος β'.
 1060 Στεγκίλος.
 1067 Ὀκᾶν.
 1075 Ἰγγος.
 1076 Βλοτσβένος.
 1079 Ἰγγης Στέγκιλζον.
 1081 Ἀλσταῆνος.
 1112 Φίλιππος.
 Ἰγγης δ'.
 1121 Ἰγγης Ἀλσταινζόν.
 1133 Ράγβαλδ.
 1135 Κίλος.
 1133 Σβέρεκερ.
 1155 Ἐρίκος.
 1161 Κάρολος.
 1168 Κνῆτος.
 1199 Σβέρεκερος.
 1209 Ἐρίκος.
 1216 Ἰωάννης.
 1223 Ἐρίκος.
 1226 Κνῆτος.
 1250 Βαλδεμάρος.

M. X.

- 1276 Μάγνος.
 1287 Βίργκερ.
 1319 Μάγκος Ἐρικζόν.
 1350 Ἐρίκος.
 1362 Ὀκᾶνος.
 1364 Ἀλβέρτος.
 1388 Μαργαρίτη.
 1396 Ἐρίκος Πομπεράνός.
 1439 Χριστόφορος γ'.
 1448 Κάρολος η'.
 1483 Ἰωάννης β'.
 1513 Χριστιανός.
 1521 Γουστάβος Βάζα.
 1560 Ἐρίκος.
 1568 Ἰωάννης γ'.
 1593 Σιγισμῆνδος.
 1604 Κάρολος θ'.
 1610 Γεστάβος Ἀδόλφος.
 1632 Χριστίνα.
 1654 Κάρολος ι'.
 1660 Κάρολος ια'.
 1697 Κάρολος ιβ'.
 1718 Οὐλρίκα Ἐλεονώρα.
 1720 Φριδρίκος.
 1751 Ἀδόλφος.
 1771 Γουστάβος γ'.
 1792 Γουστάβος Ἀδόλφ.
 1809 Κάρολος ιγ'.
 1814 Κάρολος Ἰωάννης Βερ-
 ναδότης.

Δανίας.

M. X.

800	Σιγῆρδος α΄.
820	Κανῆτος α΄.
840	Κόρμος.
935	Ἀράλδος.
985	Σουένος α΄.
1015	Κανῆτος β΄ ὁ μέγας.
1030	Κανῆτος γ΄.
1042	Μάγνος.
1047	Σουένος β΄.
1078	Ἀράλδος γ΄.
1080	Κανῆτος δ΄.
1086	Ὀλάβος β΄.
1095	Ἐρίκος α΄.
1105	Νικόλαος.
1137	Ἐρίκος β΄.
1143	Ἐρίκος γ΄.
1149	Σουένος γ΄.
1158	Βαλδεμάρ α΄.
1182	Κανῆτος ε΄.
1202	Βαλδεμάρτος β΄.
1247	Ἐρίκος δ΄.
1250	Ἀβελ.
1252	Χριστόφορος α΄.

M. X.

1259	Ἐρίκος ε΄.
1287	Ἐρίκος ς΄.
1319	Χριστόφορος β΄.
1340	Βαλδεμάρτος γ΄.
1377	Ὀλάβ γ΄.
1387	Μαργαρίτη.
1412	Ἐρίκος θ΄.
1439	Χριστόφορος γ΄.
1448	Χριστιανὸς α΄ Ὀλδεν- βουγ.
1483	Ἰωάννης β΄.
1515	Χριστιανὸς β΄.
1523	Φριδέρικος α΄.
1534	Χριστιανὸς γ΄.
1559	Φριδέρικος β΄.
1588	Χριστιανὸς δ΄.
1648	Φριδέρικος γ΄.
1670	Χριστιανὸς ε΄.
1699	Φριδέρικος δ΄.
1730	Χριστιανὸς ς΄.
1746	Φριδέρικος ε΄.
1767	Χριστιανὸς ζ΄.
1808	Φριδέρικος ς΄.

Ἱερὰὶ Γραφαὶ τῶν Ἀποστόλων.

M. X.

- 44 Τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον. λέγουσιν, ὅτι ἐ-
γράφη Ἑβραϊστὶ. σώζεται ὅμως μόνον Ἑλληνιστί.
52 Πρώτη πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολὴ Παύλου ἐκ
Κορίνθου, ἐχὶ δὲ ἐξ Ἀθηνῶν ὡς τινες λέγουσι,

M. X.

- 53 Δευτέρα αὐτῇ πρὸς Θεσσαλονικεῖς.
 55 Τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον.
 57 Ἡ πρὸς Ῥωμαίους Παύλου.
 58 Αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων ὑπὸ Λουκᾶ ἕως τε-
 τάρτου ἐνιαυτῇ τῇ Νέρωνος.
 61 Ἡ πρώτη Καθολικὴ ἐπιστολὴ Πέτρου. κατ' ἄλ-
 λους τῷ 54 καὶ κατ' ἄλλους τῷ 45.
 63 Ἡ πρώτη πρὸς Τιμόθεον Παύλου.
 66 Τὸ κατὰ Μάρκον Εὐαγγέλιον.
 Ἡ Δευτέρα πρὸς Τιμόθεον Παύλου.
 67 Ἡ Δευτέρα Καθολικὴ Πέτρου.
 95 Ἡ Ἀποκάλυψις Ἰωάννου ἐν Πάτμῳ κατὰ τινας.
 98 Τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον. ὅπερ ἐξέδωκεν ἐν
 Ἐφέσῳ διὰ Γαίῳ τῇ Ξενοδόχου καὶ διακόνου.

Οἱ ὀνομαστοὶ ἄνθρωποι.

- 4 Παρθένιος ἐκ Νικαίας. σώζεται τὸ περὶ ἐρωτικῶν
 παθημάτων.
 10 Γερμανικὸς, ῥήτωρ, ἀντιπρὸς τῇ Καίσαρος Αὐγέστῃ.
 μετέφρασε τὸν Ἄρατον ἐκ τῇ Ἑλληνικῇ.
 Ἀπολλωνίδης Σμυρναῖος ποιητής. σώζονται ἐν Ἀν-
 θολογίᾳ.
 14 Στραβὼν Ἀμασαῖος. σώζονται τὰ γεωγραφικά.
 ἔγραψε καὶ ὑπομνήματα ἱστορικά ὡς λέγει, ἀλλ'
 ἔ σώζονται.
 Διονύσιος ὁ περιηγητής. σώζεται οἰκουμένης Περι-
 ήγησις.
 Διογένης Ἀθηναῖος ἀγαλματοποιός. ἐκαλλώπισε
 τὸ Πάνθεον τῆς Ῥώμης.
 Λέδιος ζωγράφος ἐν Ῥώμῃ.
 Θεόδωρος ῥήτωρ ἐκ Σάρδεων φίλος Στρεβ. ἴσπερ.
 καὶ ποιητής. Στρεβ. γ' 4.

Μ. Χ.

Σίλων, Πολύκλητος, Χρόνιος, Ἀπολλωνίδης, καὶ
Διοσκυρίδης γλύπται Ἕλληνες ἐν Ῥώμῃ.

Πυλάδης καὶ Βαθύλλης διδάσκουσι τὴν παντομι-
μίαν ἐν Ῥώμῃ.

- 17 Ὀβιδίου Νάξου ποιητῆ Λατίνου θάνατος γεννη-
θέντος 42 π.χ. ἐμιμήθη ἢ μετέφρασεν ἐν ταῖς
Μεταμορφώσεσι τὸν ἡμέτερον Παρθένιον διδ.
τῆ Βιργιλίου.

18 Φκίδρος Θραῦξ, μύθους Λατινιστί.

- 19 Τίτου Λιβίου τῆ ἱστορικῆς θάνατος γεννθ. 58 π.χ.
ἐκ τῶν 104 βιβλ. σώζονται 35.

25 Σενέκας ῥήτωρ ὁ γέρων Λατ. σώζεται.

- 30 Βελλείος Πατέρκυλος Λατ. ἱστορικός. σώζεται.
Νικόλαος Δαμασκηνός. ἱστορ.

- 35 Ἰσίδωρος γεωγράφος. Πλίνιος ὁ πρεσβύτερος πα-
ρέλαβε πολλὰ τέτου ἐν τῇ φυσικῇ. σώζονται
οἱ Παρθικοὶ σταθμοί. Ὁξων. 1703.

36 Κέλσος Κορνήλιος Λατ. Φς'.

- 37 Δίδημος Ἀλεξανδρεὺς. ε' σώζεται.

- 38 Φίλων Ἰουδαῖος Πλατωνικός. ὁ Εὐσέβιος καὶ Ἱε-
ρωνύμος λέγουσιν, ὅτι ἐν Ῥώμῃ ἦν γνωρίμος πᾶ
ἀποστόλου Πέτρου.

- 40 Πομπάνιος Μέλα. ἐπιτομὴ γεωγραφίας. Φραγ-
κφορτ. 1701, καὶ Λονδ. 1719.

Ἀρχέλαος Ἀπολλωνίου ἀγαλματοποιός. περίφη-
μος διὰ τὴν ἀποθέωσιν τῆ Ὀμήρου εὐρεθεῖσαν
ἐν Ῥώμῃ 1658.

- 41 Κέρτιος Ῥᾶφος. ἱστορ. τῆ μεγ. Ἀλεξάνδρου. ἀνε-
πλήρωσε τὰ ἐλλείποντα ὁ Φρεινσχέμιος. Ἀρ-
γεντ. 1648.

44 Ἀππίαν. ἱστορ. Αἰγύπτου, καὶ κατὰ Ἰουδαίων.

- 53 Ὀνόσανδρος. ἔγραψεν ἱστορικὸν λόγον. ὃν ἐμιμήθη-
σαν πάντες οἱ τοιαῦτα γράψαντες.

Μ. Σ.

- 55 Α: Σενέκας Λατ. Στωϊκός Φῥ'. καὶ υἱὸς τῷ ῥή-
τορος. διδ. Νέρωνος τῷ Φονεύσαντος αὐτὸν 65 μχ.
Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος περιπατηκός διδ. Νέρωνος.
- 58 Ἀνδρέμαχος Κρής ποιητὴς καὶ ἰατρός. συνέγρα-
ψε τὴν Θηριακὴν.
Σίλιος Ἰταλιώτης ποιητὴς περὶ ἐκρήξεων Οὐεσῆε.
Λουκανὸς Ἀνναῖος Λατ. ποιητ. σώζεται.
Μουσώνιος Ῥῥφος Στωϊκός. διδ. Ἐπικτήτου.
Φουερῆτος ἢ Κορνῆτος Λεπτίτης Φῥ'. ἔγραψε πολ-
λὰ κατὰ τὸν Σουΐδαν. ἐκδ. Ν. Δέκα 1811.
- 63 Ἐπικτήτος Ἰεραπολίτης Στωϊκός Φῥ', δῆλος Ἐπα-
φροδίτου, ὃ τὸ περίφημον Ἐγχειρίδιον. τέτου
ὁ λύχνος ἐπωλήθη 3000 δραχμῶν.
- 64 Διοσκουρίδης ἰατρός Ἀναξαριβεὺς, ὁ καὶ Φακάς. περὶ
ὑλῆς ἱατρικῆς. συνῆν Κλεοπάτρα καὶ Ἀντωνίῳ.
- 66 Ζηνόδορος Ἑρμογλύφος, καὶ Γλύπτης. ἐποίησε τὸν
Κολοσσὸν τῷ Ἑρμῇ ἐν Γαλλίᾳ, καὶ τὸν τῷ Νέ-
ρωνος κατὰ Πλίνιον.
- 70 Κβιντίλιανὸς Φάβιος Λατ.
- 71 Ἰούστος Ἰουδαῖος Τιβεριεύς. χρονικὸν Ἰῆδα,
ὡς ὁ Φώτιος ἀναφέρει. ἀλλὰ ἐφ' ἡμῶν ἔσά-
ζεται.
- 73 Βαλέριος Φλάκιος Λατ. Ἀργοναυτικά.
- 76 Ἀγήσανδρος, Πολύδωρος, καὶ ὁ Ἀθηνόδωρος Ῥόδι-
ος, οἱ ποιήσαντες τὸν Λαοκόοντα.
- 79 Πλίνιος πρεσβύτερος - ὁ Φυσικὸς Λατ. πνίγεται
ὑπὸ τῆς λιγνύος τῷ Οὐεσούϊου προσχωρήσας
ὥστε διερευνησάι τὴν ἐκρηξίν.
- 93 Ἰώσηπος Φλάβιος θνήσκει, γεννηθεὶς 37. ἱστορίᾳ
Ἰουδαίων σώζεται.
Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου θάνατος. περὶ ἱεραρχίας.
- 96 Ἀπολλώνιος Τυανεύς Πυθαγόρῃ μέγας Φῥ' καὶ
μέγας γόης. θνήσκει. ὁ Φιλόστρατος Δήμιος
ἔγραψε τὸν βίον αὐτοῦ.

M. X.

- Κόιντος Ἀριστείδης (ἄλλοι γράφουσι Κοϊντιλιανὸς)
περὶ μουσικῆς, παρὰ Μειβῶνι.
- 97 Τάκитος Κορνήλιος Λατ. ἱστορικός.
- 98 Φλέγων ἐκ Τραϊλῆς ἀπελεύθερος. Ἀδριανῷ. ἔγραψε χρονικὰ Ὀλυμπιάδων. ἀποσπάσματα.
Δέκιος Ἰουβενάκις Λατ. ποιτ. Σατυρικός.
- 99 Πλίνιος ὁ νεώτερος Λατ. γεννηθεὶς 62 σώζεται.
- 100 Κλήμης Ῥώμης ἐπίσκοπος.
- 101 Ῥῆφος Εφέσιος ἰατρός. σώζονται 3 συγράμ. Λονδ.
1726.
- Δίων ὁ πασικράτους Προυσαεὺς ὁ Χρυσότομος
ἐπικληθεὶς, σοφιστὴς, φίλος τῷ Τραϊανῷ συγ-
καθεζόμενος ἐν τῷ βασιλικῷ Ὀχήματι. Ἐκδ.
N. Δάκα 1810.
- 102 Ἀνναῖος Φλῶρος Λατ. ἱστορ.
- 108 Ἀπολλίδωρος ἐκ Δαμασκῷ ἀρχιτέκτων. ἐγεφύρω-
ρωσε τὸν Ἰστρον, καὶ ἔκτισε τὴν Κίονα τῷ Τρα-
ϊανῷ ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψε τὰ σωζόμενα πολιορ-
κητικά. ἐφονεύθη 129.
- 111 Μενέλαος Ἀλεξανδρεὺς ἀστρονόμος. σώζονται τὰ
σφαιρικά Λατινιστὶ ἐκδοθέντα Ὁξ. 1723.
- 112 Ἀρεταῖος ἰατρός Ἑλλην. σώζεται.
- 115 Κεφαλίων ἱστορ. ἀποσπάσμ.
- 116 Θέων Σμυρναῖος, μαθηματικὰ καὶ μουσικά. τὰ
σωζόμενα Παρισ. 1644.
- 119 Οἰνόμαος ἐκ Παλαιστίνης φεῖ. περὶ χρησμῶν παρ'
Εὐσεβίου.
Μάρκος Οὐαλέριος Μαρτιάλις. ποιητ. Λατ.
- 120 Σέξτος Χαιρωνεὺς ἀνεψιὸς Πλουτάρχου. σώζεται.
- 121 Δητριάδης ἀρχιτέκτων. ἀνεκαίνησε τὸ Πάνθεον ἐν
Ῥώμῃ.
- 125 Φίλων ἐκ Βόβλου τῆς Φοινίκης. ἱστορ.
Σεκῆνδος Ἀθηναῖος Πυθαγόρῃ· σώζονται τινα. Ἀμ-
στελδ: 1688.

X.

126 Νίκων Περγαμηνὸς ἀρχιτέκτων πῆρ' τῷ Γαληνῷ.

130 Ἀππιανὸς Ἀλεξανδρεὺς ἱστορ: Ῥωμαϊκὴν ὀνομαζομένην Βασιλικήν. σώζεται μέρος.

Στρατῶν Σαρδιανὸς ποιητής. σώζεται. εἰκάζουσιν ὅμως, ὅτι εἶναι τῷ Μελεάγρῳ.

Ἀπολλώνιος ὁ Γραμματικὸς ὁ δύσκολος.

134 Πλουτάρχου Χαιρωνέως θάνατος. κατ' ἄλλους τῷ 120. γεννήσις 50 μ. χ. βίαι παράλ: Παρισ: 1809 Κεραιή. σώζονται αὐτῷ καὶ ἄλλα.

Ζηνόβιος ὁ καὶ Ζηνόδοτος. διέτριψεν ἐν Ῥώμῃ. ἐκλογή παροιμιῶν τῷ Λουκίλλου Ταρταίου. Ἀντ-βερπ: 1612.

138 Πολέμων Λαοδικεὺς Φῶ' καὶ ῥήτωρ. σώζονται οἱ ἐπιτάφιοι λόγοι τῶν ἐν Μακεδῶνι.

142 Ἰππίας ἀρχιτέκτων. ἐπανεῖται ὑπὸ τῷ Λεκιανῷ. Γέλλιος Ῥωμαῖος μαθητεύσας ἐν Ἀθήναις. σημειώματα Ἀττικὰ Λατ.

146 Ἑλ: Μάξιμος Φῶ'. ἐδίδαξεν ἐν Ῥώμῃ τὸν Μάρκον Αὐρηλίον.

147 Κλαύδιος Πτολεμαῖος Πηλῆσιος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διατρέψας. σώζονται τὰ γεωγραφικῆς ὑψηγῆσεως. Ἀμστ: 1605. μεγάλη σύνταξις τῆς ἀστρονομίας, Βασιλ: 1538. Καρπὸς, ἐμοίως Κανὼν βασιλέων, Ἀμσ: 1700. φάσεις ἀπλανῶν, Οἰρβ: 1592 καὶ περὶ ἀναλήμματος, Ἐνετ: 1558. ὑπόθεσις τῶν πλανωμένων, Λοιδ: 1620. ἀπλωσις Ἐπιφανείας Σφαίρας, Ἐνετ: 1558. περὶ κριτηρίου καὶ ἡγεμονικῆς, Παρ: 1663. Ἀρμονικόν, Ὁξ: 1682. τετραβιβλος σύνταξις Μαθηματικῆς, Βασιλ: 1553.

148 Ἀρεμίδωρος, ὀνειροκριτικά.

150 Ἀρριανὸς ἐκ Νικομηδείας Φῶ', καὶ ἱστορ: μαθητῆς Ἐπικτήτου. περὶ Ἀλεξανδρέου. γεωγραφίαν,

M. X.

καὶ περὶ τακτικῆς. ἀλλὰ τῆτο δεῖ εἶναι ἄλλο
 τινός. Ἐκδ: N: Δέκα 1810.

- 161 Ἑρμογένης ὁ ῥήτωρ ἐκ Ταρσῆ διδάζας ἐν Ἀλεξαν-
 δρείᾳ. Μάρκος ὁ Αὐρηλίος ἀπῆλθεν ἀκούσαι
 αὐτῆ. δεκαεπταετῆς ἐξέδωκε τὴν ῥητορικὴν αὐτῷ.
 εἰκοσαετῆς τὸ τῶν ἰδεῶν. καὶ μετὰ 5 ἔτη ἐκυ-
 ρεύθη ὑπὸ παντελὸς λήθης.
- 162 Λέκιος Ἀπόλειος ἐκ Μεδαύρου τῆς Ἀττικῆς. ὁ-
 νοῦ μεταμορφώσεως.
- 164 Κλωύδιος Γαληνὸς υἱὸς Νίκωνος περγαμηνὸς γεν:
 131. μέγας ἰατρός.
 Καίλιος Αὐρηλιανὸς ἰατρός. σώζεται.
- 166 Λουκιανὸς Σαμωσατεύς. νομίζουσιν, ὅτι 90 ἐτῶν
 τέθνηκεν ὑπὸ ποδάγρας περὶ τὸ 200 μχ.
- 167 Ἰουστίνος ὁ Φ΄ καὶ μάρτυς ἐκδημῶι πρὸς κύριον.
 ἀπολογία Χριστιανικῆς πίστεως.
- 170 Χρυσορῶς ἀπελευθέρως τῷ Μαρκαυρηλίου. τῆς χρο-
 νολογίας αὐτῷ ἔχομεν ἀποσπάσματα.
 Μοσχίων ἰατρός. Βιέννη 1793.
 Φρόνιχος ἐκ Βιθυνίας. σώζεται ἡ ἐκλογή Ἀττι-
 κῶν Ῥημάτων καὶ Ὀνομάτων.
- 171 Θεόφιλος Ἀντιοχείας. περὶ πίστεως. ἐν ᾧ ἄξια
 σημειώματα ἱστορίας, καὶ χρονολογίας.
- 172 Νεμέριος Ἀπαμινὸς Φ΄ διίσχυρίζεται, ὅτι ὁ Πλά-
 των παρέλαβεν ἐκ τῷ Μωϋσέως τὰ περὶ Θεῶ.
 ἀναφέρει αὐτὸν ὁ Εὐσέβ: καὶ Κλήμης.
- 173 Μάρκος Αὐρηλίος ὁ Ἀντωνῖνος, αὐτοκράτωρ. μα-
 θητὴς Σέξτου τῷ Χαιρωνέως καὶ τῷ ῥήτορος
 Ἡράδου Ἀθηναίου. σώζεται „τῶν εἰς ἑαυτὸν
 Ἑλληνολατ: Λονδ: 1643.
- Αἴλιος Ἀριστείδης ἐκ Βιθυνίας γεν: 129. ἱε-
 ρεὺς τῷ Διὸς ἐν Σμύρνῃ. ἦν διὰ τὴν εὐγλωττίαν
 αὐτῷ ἀνέκτισεν ὁ Μ: Αὐρηλίος ἐκ σεισμῷ ἐρη-

Π. Χ.

μωθεΐσαν. ἔχομεν αὐτῇ 53 ὁμιλίαις. Ὁζων:
1732 καὶ τὴν μονωδίαν Σμύρνης.

174 Παυσανίας ἐκ Καίσαρειας Καππαδοκίας. περιήγη-
σις Ἑλλάδος. ὁ Γαληνὸς λέγει, ὅτι ἐγνώρισεν
αὐτὸν ἐν Ῥώμῃ.

175 Ἀρποκρατίων Ἀλεξανδρεὺς ῥήταις. Λεξικὸν τῶν 10
ῥητόρων.

176 Πολύαινος Μακεδῶν. στρατηγηματικά. σώζεται.
ἄλλος ὁ ἐπιγραμματοποιός.

177 Κέλσος Ἐπικύρειος Φ᾽ κατὰ Χριστιανισμῶ, Ἑλ-
ληνολατ.

179 Ἀθηναγόρας Ἀθηναῖος. Φ᾽. Χριστιανῶν ἀπολογία.

182 Ἰέλιος Πολυδύκης ἐκ Ναυκρατίως τῆς Αἰγύπτου.
Ὀνομαστικόν. ἐβίωσεν ἔτη 58. ἐδίδαξεν ἐν Ἀ-
θήναις ῥητορικὴν. ἔγραψε καὶ ἄλλα μὴ σωζό-
μενα. ἀπὲρ μέμφεται ὁ Ἀθηνόδοτος καὶ Φιλό-
στρατος.

183 Διογένης Λαέρτιος ἐκ Κιλικίας Ἐπικύρειος. λέγου-
σιν, ὅτι συνέγραψεν ἕνεκα τῆς Ἀρξίας σοφω-
τάτης Ῥωμαίας. βίοι φιλοσόφων. Λειψ: 1759.
Ἡγίστιππος ἱστορικός.

184 Ἡρώδης ὁ τῷ Ἀττικῷ ἐκ Μαγραθῶνος. σώζεται
μόνον τὸ περὶ πολιτείας. Λειψ: 1773.

Σέξτος Ἐμπειρικός Φ᾽, καὶ ἰατρός. σκεπτικῶν ὑπο-
μνημάτων. καὶ πρὸς τὰς μαθηματικὰς ἀντιῤῥη-
τικοὶ λόγοι. Λειψ: 1718.

185 Ὀππιανὸς Κίλιξ. ποιητὴς ἀλιευτικῶν. ἡ τῷ Σινεί-
δρου ἔκδοσις ἀρίστη.

190 Μάξιμος Τύριος νεοπλατωνικός. σώζεται. ἐκδ: Ν:
Δύκα 1810.

193 Ἀθήναιος Δειπνοσοφιστὴς ἐκ Ναυκρατίως τῆς Αἰ-
γύπτου, Λουγδ: 1612.

195 Πλωτῖνος Πλατωνικός. ἀσποσπ.

200 Ταλμεδὺς Ἰουδαίων συλλεχθὲν ὑπὸ Ἰούδα τῷ ἀγίῳ.

M. X.

- 203 Ἑρηναιῖς ὁ μαρτυρήσας. Ἑρμηνεῖται Γραφῆς.
- 205 Ἀλέξανδρος Ἀφροδισιεὺς ἐκ Καρίας. Φ5'.
- 210 Φιλόστρατος Φλάβιος σοφιστὴς ὁ Λήμιος. ἔτος ἐβίω-
γράφησε τὸν Τυανέα. ἄλλος ὁ καὶ ἀνεψιὸς αὐτῆ.
- 211 Κλήμης Ἀλεξανδρεὺς ὁ Στρωματεύς. μέγας συγ-
γραφεύς. διέσωσε πολλὰ τῶν ἀρχαίων ἀποσπά-
σματα.
- 217 Τερτουλλιανὸς Καρχηδόνιος μοναχός. σάζεται καὶ
Ἑλληνιστὶ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ Ἑσκουριάλ τῆς
Ἰσπανίας.
- 218 Αἰλιανὸς ἀπὸ Πραινέστου τῆς Ἰταλίας. Ἑλλην.
πικίλη ἱστορία.
- 220 Πανταῖος Στωϊκὸς διεδέχθη τὴν σχολὴν τῷ Κλή-
μεντος.
- Ἀγαθήμερος, Γεωγ.
- 221 Ἰππύλυτος ἐπίσκοπος. Ἑλληνολατ.
Ἰέλιος Ἀφρικανός. ἔγραψε πολλά. καὶ χρονολο-
γικὰ παρ' Εὐσεβίου καὶ Συγγέλω.
- 228 Δίων Κάσσιος Νικαεὺς Ἑλλην. ἱστορ: Ῥωμαίων.
σώζονται ἀποσπάσμ. καὶ ἡ ἐπιτομή παρὰ Ξιφι-
λίνου ἀπὸ τῷ 11 αἰῶνος.
- 238 Ἡρωδιανὸς Ἑλλην ἱστορικὸς ἕως νῦν. Βιέννη 1813
ὑπὸ Ν: Δέκα.
- 240 Ἀμμώνιος Ἀλεξανδρεὺς. Φ5'. διδ: Ὀριγένους καὶ
Λογγίνου. σώζονται ἀποσπάσματα.
Διογένης ἱστορικός. ἀποσπάσμ.
- 249 Παλάδιος Ρουτίλλιος Ταῦρος Αἰμιλιανός. σάζεται
τὸ περὶ γεωπονίας.
- 250 Ἰουστίνος. ἱστορίας τῷ Τρόγου ἐπιτομήν. κατ' ἄλ-
λους τῷ 160. Λειψ: 1767 καὶ Λουγδ: 1760.
- 254 Ὀριγένους Ἀλεξανδρέως θάνατος.
- 260 Κριτόλαος Λύδιος Περιπατητικὸς. ἐδόξαζε τὸ πᾶν
ἀναρχόν.

Μ. Χ.

Κυπριανὸς ἅγιος ἔγραψε Λατινιστὶ περὶ ἐνότητος
τῆς Ἐκκλησίας.

262 Ἀθηναῖος καὶ Κλεόδαμος ἀρχιτέκτονες.

265 Γρηγόριος Νεοκαισαρείας ὁ θαυματουργός. Παρισ:
1622.

269 Μεθόδιος ἐπίσκοπος Τύρου.

273 Λογγῖνος Ἀθηναῖος Πλατωνικὸς παρὰ τῇ Ζηνοβίᾳ.
Φονεύεται ὑπὸ τῷ Αὐρηλιανῷ, σώζεται τὸ περὶ
ὑψους λόγ. υ. Ὁξων: 1778.

278 Πορφύριος Πάριος Πλατωνικός. ἔθνικός. σώζεται.

283 Ἰωάννης Στοβαῖος. Χριστιανός. σώζεται. κατ' ἄλ-
λους τῷ 500.

290 Ἀθηναγόνης ἱερομάρτυρ. εἰς τῷγον ἀναφέρει οὐσί τινες
τὸ, Φῶς ἱλαρόν.

301 Ἱεροκλῆς. περὶ χρυσῶν ἐπῶν τῷ Πυθαγόρᾳ. ἔθνικός.

311 Λουκιανὸς ἄλλος Σαμωσατεύς μεθηρμήνευσεν ἐκ
τῷ Ἑβραϊκῷ τὴν Παλαιὰν Γραφήν.

320 Ἰάμβλιχος ἐκ Χαλκίδος τῆς Κοίλης Συρίας μα-
θητὴς Πορφυρίου. σώζεται.

Σώπατρος μαθητὴς αὐτοῦ. ὃν ἀνεῖλεν ὁ μέγας
Κωνσταντῖνος.

Ἀφρόνιος ῥήτωρ.

328 Μητροδώρος Πέρσης, ἀρχιτέκτων.

Μάξιμος Ἐφέσιος διδ: Ἰουλιανῷ. τῷτου νομίζον-
ται τὰ περὶ ἀριθμῶν, περὶ ἀλύτων ἀντιθέ-
σεων, καὶ τὸ περὶ καταρχῶν ἀστρολογικὸν ποί-
ημα παρὰ Φαβρ: βιβλιοθ: ἄλλοι δὲ θέλωσιν,
ὅτι τὸ περὶ ἀλύτων ἀντιθέσεων ἐστὶν ἄλλου
Μαξίμου Ἡπειρώτου ἢ Βυζαντίου.

338 Εὐσεβίου τῷ Παμφύλου θάνατος. μέγας συγγρα-
φεύς. σώζεται.

345 Χαλκίδιος φε'.

350 Φλάβιος Εὐτρόπιος. σοφιστής.

Ἀλκίφρων. ἐπιστολαὶ ἑρωτικάι.

M. X.

- 359 Λιβάνιος Ἀντισχεὺς ἐν Ἀθήναις διδ: τῷ μεγάλῃ Βασιλείῳ καὶ Χρυσοστόμῳ. διήκουσε Θεμισίῳ. Οὐλφίλας ἐφευρέτης τῶν Γοτθικῶν γραμμάτων, καὶ μεταφραστὴς τῆς Γραφῆς Γοτθιστῆ.
- 361 Ἰουλιανὸς ὁ αὐτοκράτωρ. ὁ ὑπὸ τῶν χριστιανῶν ὀνομαζόμενος παραβάτης. Φ5'. σάζεται. Διοφάντης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. παρ' αὐτῷ εὐρίσκομεν πρῶτον τὴν Ἀλγέβραν ἐν τῷ συγγράμματι, ἀριθμητικαὶ ἐρωτήσεις.
- Βασίλειος ὁ μέγας ἀκμάζει.
- 362 Ὁριβάσιος Περγαμηνὸς ἰατρός. Ἰουλιανῷ. σώζονται τινὰ ἐκδυθέντα ἐν Παρισίοις.
- Ἡσύχιος Ἀλεξανδρεὺς. Λεξικὸν Λευγδ: 1746. ἐγράφετο τὸτο καὶ ὑπ' ἄλλων μέχρι 600 μχ.
- 363 Ἀλύπιος Ἀντισχεῖας ἀρχιτέκτων. νομίζεται ὁ συγγραφεὺς τῆς παραδόξου γεωγραφίας. ἔτος λέγουσιν, ἐπιχειρίσεν ἵνα ἀνεγείρῃ τὸν ναὸν τῆς Ἱερουσαλὴμ ὀρισμῶ τῷ Ἰουλιανῷ, καὶ τὰ θαύματα ἐμπόδισαν.
- 370 Θεόδωρος Πρισκιανός. ἰατρός. σώζεται Λατινιστὶ Βασιλείᾳ 1532.
- 372 Ἀπολλωνάριος Λαοδικεὺς ἐξέθετο τὴν Θεῖαν Γραφὴν δι' ἱπῶν ἡρωϊκῶν. αἰρεσιάρχης.
- 373 Ἀθανασίου τῷ μεγάλῳ κοίμησις 2 Μαΐου γον: τῷ 296 κατὰ τινες.
- 378 Παῦλος Ἀλεξανδρεὺς. ἀστρονόμος. εἰσαγωγή εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν. Βιτεμβέργῳ 1586.
- Ἐφραίμ ὁ Σύρος τολευτῶ. ἔγραψε Συριστὶ ἐξελληνισθέντα.
- 379 Πάππος Ἀλεξανδρεὺς Φ5'. σώζονται ἀποσπ.
- 380 Ἀμμιανὸς Ἑλληγ. ἔγραψεν ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν 31 βιβλίων ἀπὸ τῷ Νέρβα μέχρις Οὐιάλεντος ἐπακλουθῆσας τὸν Τάκιτον. τὰ πρῶτα 13 ἔ

Μ. Χ.

σώζονται. ἐξέδωκεν αὐτὸν ὁ Γρονόβ: 1693 καὶ
Έρνς: 1773.

381 Νόννος Πανοπολίτης φς'. ἐποποίητε Βακχικά.
Ἡλιδωρς ἐξ Ἑμέσης, Τρίκκης ἐπίσκοπος. Αἰθιο-
πικά. Έκδ: Κοραΐ.

382 Ὡρος Ἀπέλλων Αἰγύπτιος. καθηγῆσατο ἐν Ἀλε-
ξανδρείᾳ καὶ Κωνσπλ. Ἱερογλυφικά.

Νεμέσιος ὁ Ἑμέσης, περὶ φύσεως ἀνθ' Ὅξων:
1671.

385 Θεμιστίου τῷ φῷ θάνατος ἐν Κωνσπλ. σώζον-
ται λόγοι, καὶ τινὰ ἀποσπάσμ.

Ἱμερίου ἐκ Πρέσης σοφιστῆ καὶ ῥήτορος ἐν Ἀθή-
ναις θάνατος. Γετιγ: 1790.

Ξενοφὼν Ἑφέσιος. τὰ κατὰ Ἀνθίαν καὶ Ἀβρο-
κόμην.

386 Κυρίλλου Ἱεροσολύμων τῷ συγγραφέως τελευτή.

390 Θεὸν Ἀλεξανδρεὺς. τέτου ἡ θυγάτηρ Ὑπατία
ἠκμασε κατὰ τὴν σοφίαν.

391 Μακαρίου τῷ Αἰγυπτίου ἀποβίωσις. γεν: 301. λέ-
γεται, ὅτι αἱ σωζόμεναι 50 ὁμίλιαί εἰσὶ τῷ
μεγάλου Ἀντωνίου, καὶ ὅτι ἕτος μεθ' ἡμέτερον
αὐτὰς ἐκ τῷ Συρικῷ.

Ἀμμιανὸς ποιητής. ὑπολαμβάνουσιν, ὅτι ἕτος ἐ-
στὶν ὁ Ἀλβιανός.

392 Γρηγορίου τῷ μεγάλου τῷ Ναζιανζηνῷ ἐκδημία πρὸς
κύριον.

393 Κυριάδης ἀρχιτέκτων. ὑπῆρχε καὶ ἐπὶ μωγ: Θεο-
δοσίου.

396 Γρηγορίῃ τῷ Νύσσης ἀδελφῷ τῷ μεγάλου Βασιλεί-
ου κόμησις.

Μακρόβιος φς'. λέγει, ὅτι ἐκ ἦν Ῥωμαῖος.

Ἀχιλεὺς Τάτιος ἀλεξανδρεὺς καὶ ἀρχιερεὺς αὐ-
τῷ. σώζονται τὰ σφαιρικά καὶ ἐρωτικά τὰ κα-
τὰ Κλιτοφῶντα καὶ Λευκίππην.

M. X.

- Δίδυμος Ἀλεξανδρεὺς θνήσκει. ἐρμηνεῖαι Γραφῆς
Λατινιστί.
- 397 Ἀμβροσίου Μεδιολάνων κοίμησις. γεν: 340. ἔγραψε
Λατ.
- 401 Σύμμαχος. ὑπῆρξεν ὕπατος Ῥώμης. σώζονται ἐπι-
στολαὶ κ.τ.λ. Λατ.
- 402 Ἐπιφάνιος Κύπρου ἐκδημεῖ πρὸς κύριον.
- 407 Ἰωάν: Χρυσόστομος ὁ ἅγιος.
- 411 Συνέσιος Κυρήνης. ἐπιστολαὶ καὶ περὶ Βασιλείας.
- 412 Καίλεστῆνος πάπας Λατ.
- 419 Ἰερωνύμου τῷ ἁγίου κοίμησις.
- 420 Ὁρόσιος ἐκ Ταρρραγώνης. γενικὴν ἱστορίαν κ.τ.λ.
γράφει. ὅτι εἶδεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὰς θήκας
κενὰς βιβλίων.
- Εὐδοξία ἡ πρώην Ἀθηναῖς γυνὴ Θεοδοσίου β'.
- 430 Σωκράτης σχολαστικός.
Λύγουστῆνος ὁ ἅγιος Λατ.
- 440 Ἰεροκλῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. ἀστεῖα Λειψ: 1750.
Παλλαδάς Ἀλεξανδρεὺς ἡ ἐκ Χαλκίδος. Γραμματικός.
Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου ἐκδημία πρὸς κύριον. σώζον-
ται ἐπιστολαί.
- 444 Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἀποβίωσις. σώζεται.
- 450 Ἀέτιος Ἀμιδινός Ἑλλην ἱατρός. σώζεται.
Σωζόμενος Ἑρμείας ἱστορ.
- 451 Νείλου Κωνσταντινουπόλεως ἀποβίωσις. συνέγρα-
ψεν ἀσκητικὰ καὶ ἐπιστολάς.
- Γεώργιος Χοιροβοσκός ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
- 460 Θεοδώρητος Σύρος θν: ἐρμηνεῖαι Γραφῆς.
- 461 Λέων ἀπὸ 440 πάπας Ῥώμης θνήσκει. ἔγραψε
πολλὰ Λατινιστί.
- 470 Κόϊντος Σμυρναῖος ποιητής. τῶν μεθ' Ὅμηρον πα-
ραλειπομένων βιβ: 14. ὀνομάζεται καὶ Καλα-
βρινός. διότι ἐν τῇ πόλει Ὑδρεὺς εὐρέθησαν, ἐν
τῇ Ἐκκλησίᾳ τῷ ἁγίου Νικολάου. Γετίγ: 1783.

M. X.

- 474 Ζώσιμος Ἕλλην. ἱστορίαν αὐτοκρατόρων ἀπὸ Αὐγέ-
στου μέχρι 410 Ὁξ: 1679 καὶ Ἰένη 1713.
- 475 Πρίσκος Θραῦξ ἱστορ: Ἀττίλα. ἀποσπ.
Σαλλέστιος Κυνικός Φῶ' (ἄλλος ὁ Ῥωμαῖος) πε-
ρὶ Θεῶν καὶ Κόσμου. Βερλιν: 1748.
- 484 Μουσαῖος. τὰ Λεάνδρος καὶ Ἡρώ.
- 490 Πρόκλος ἐκ Λυκίας Πλατωνικός. κατὰ Χριστιανι-
κῆς Θεολογίας.
Σιμπλίκιος ὁ Κίλιξ. ἔσχατος τῆς ἐν Ἀθήναις
Πλατωνικῆς καθεδρᾶς. Ἑνετ: 1526. Λεγδ: 1640.
Παρισ: 1544.
- 492 Γελάσιος πάπας περὶ κανονικῶν καὶ ἀκανονίστων,
καὶ κώδιξ περὶ μυστηρίων. Ῥώμ: 1680.
- 496 Ῥωμανὸς μελαδὸς ὁ ἅγιος ἐξ Ἑμέσης ποιητῆς
τῶν Κοντακίων ἀρξάμενος ἐκ τῆς, ἡ Παρθένος
σήμερον.
- 505 Στέφανος Βυζάντιος. Λεξικὸν πόλεων καὶ δήμων. ἡ ἑ-
θνικά. σάζεται ἡ ἐπιτομὴ Λεγδ: 1688 ἐν σημ:
τῆς Χρονοβίου, καὶ 1684 τῆς Χολστειν.
- 525 Πρίσκιανὸς ἐκ Καισαρείας ἐν Κωνσταντίνῃ: γραμματικός.
Βοιδίς Ῥωμαίου Φῶ' τῆς ὑπατεύσαντος θάνατος.
ἐμαθήτευσεν ἐν Ἀθήναις. ἔγραψε Λατ.
- 527 Ἀγάπιος διάκονος. τὰ Φερόμενα περὶ βασιλείας.
- 529 Τριβωνιανὸς ἐκ Σίδης τῆς Παμφυλίας νομικός. ἔ-
τος ἐσύναψε τὸν κώδικα ἐπιταγῇ τῆς Ἰουστινιανῆς.
Κοσμάς Ἰνδικοπλεύστης Αἰγύπτῃ: μοιαχός.
- 533 Σάββας Καππαδόκης ὁ ἅγιος βιώσας 94 ἔτη. συ-
νέταξε τὸ τυπικόν. σύγχρονος τῆς ἁγίου Εὐ-
θυμίου.
- 536 Ζαχαρίας Σχολαστικός. κατὰ τῆς αἰωνιότητος
τῆς Κόσμου.
- 540 Διονυσίου τῆ μικρῆς τῆς καὶ σκύθης θάνατος ἐν Ῥώ-
μῃ. σώζονται πολλὰ συγγράμματα. ἔτος ἐγ-
γε τοῦ ἔτους τῆς ΧΥ' Γεννήσεως.

M. X.

- Παλλάδιος διδ: ιατρικῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ. περὶ πυρε-
τῶν. Παρις: 1745.
- 545 Ἀνθέμιος ἀρχιτέκτων. ἀγαλματοποιὸς καὶ μα-
θηματικός.
- Ἰσίδωρος ἀνεψιὸς αὐτῆ. ἔτοι ἐκτίσαν τὴν ἀγίαν
Σοφίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.
- 554 Ἀλέξανδρος Τραλλιανὸς ἱατρός. περὶ ἐλμίνθων
Ἑνετίησι 1750 καὶ Φραγκφ: 1584.
- 555 Προκόπιος ἐκ Παλαιστίνης ῥήτωρ καὶ ἴστωρ: σώζεται.
- 565 Κασσιωδῶρου μάγνου θάνατος. ἴστωρ: Λατ.
- 566 Ἀγαθίας ἐκ Μυρίνης. ἱστορίαν μετὰ τὸν Προκόπιον.
- 570 Γρηγόριος Τῆρε ὁ ἀρχαιότατος Γάλλος ἱστορικός.
- 578 Ἀναστάσιος Συναΐτης ἐξ Ἀθω.
- 579 Εὐάγγελιος ἐκκλησιαστικὸς ἱστορικός.
- 588 Φιλόστοργος Σχολαστικός.
- 590 Γρηγόριος πάπας ὁ ἅγιος εἰς τῶν 4 Λατίνων δι-
δασκάλων.
- 595 Ἰωάννης νησευτῆς ὁ ἅγιος καὶ Πατριάρχης Κωνσπλ:
τῷ 586. ἐπὶ τέττου ἤρξατο ἡ προσωνομία οἰ-
κουμενικὸς Πατριάρχης.
- 600 Ἡσύχιος Μιλήσιος ἴστωρ. σώζεται τὸ τέλος τῆ
3 αἰῶνος. Παρις: 1647.
- 603 Ἰωάννου τῆ συγγραφέως τῆς Κλίμανος ἀποβίω-
σις, γεν: 523. συνέγραψεν ἐν Σινναίῳ ὄρει.
Φιλόπονος Ἰωάννης. περὶ τόνου λέξεων.
- 620 Θεοφύλακτος Σιμοκάτης Λοκρός. ἴστωρ: κύτοκρά-
τορος Μαυρικίου.
- 630 Θεόφιλος πρωτοσπαθάριος ἀνατόμος. Παρις: 1555.
- 638 Σωφρονίου Ἱεροσολύμων ἀποβίωσις. συγγραφεὺς.
- 640 Παῦλος Λιγνιήτης ἱατρός. Ἑνετίησι 1534. κατ'
ἄλλους ὑπῆρξε τῷ 395.
- 650 Ἀχαρεῖμ Ἀραψ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρῶτος περὶ Εὐ-
φλογίων ἔγραψε.

M. X.

723 Ἀιδρέου Κρήτης ἀποβίωσις. ἐγεννήθη ἐν Δαμασκῷ.
ἔγραψε τὸν μέγαν Κανόνα κ. τ. λ.

730 Γεώργιος Σύγγελος. χρονικόν.

740 Γερμανῶ Κωνσταντινουπόλεως ἀποβίωσις 95 ἔτη
ζήσαντος. τὸ πρῶτιστον σύγγραμμα αὐτῷ ἐστὶ
τὸ περὶ τῶν 6 οἰκουμενικῶν Συνόδων.

760 Ἰωάννου Δαμασκηνῶ τῷ ἁγίου κοίμησις βιώσαντος
84 ἔτη. ὑμνογράφος, καὶ ἀρχηγὸς τῆς σχολασ-
τικῆς Θεολογίας.

Κοσμᾶς ὁ ὑμνογράφος υἱοθετηθεὶς ὑπὸ τῷ πα-
τρὸς τῷ ἁγίου Ἰω: Δαμασκηνῷ.

795 Θεοφάνης ἐκ Κωνσταντ. χρονικόν ἐν συνεπείᾳ τῷ
Συγγέλου. ἔτος γράφει περὶ τῷ Μαάμεθ.

800 Ἀβου-ναβαῖς Ἀραβ ποιητής.

806 Ταράσιος Κωνσταντινουπόλεως. 784 ἐψηφίσθη Πα-
τριάρχης.

Νικηφόρος Κωνσταντινουπόλεως. ἐπιτομὴ γενικῆς
ιστορίας.

826 Θεοδώρου Στουδίτου ἀποβίωσις. ἔτος σὺν τῷ ἀ-
δελφῷ αὐτῷ Ἰωσήφ συνέταξε σχεδὸν ὅλον τὸ
Τριώδιον.

828 Ἀλ-Φρακάν Ἀραβ ἐπὶ τῷ Καλίφου Μαρῶν υἱῷ
τῷ Ἀρῶν. στοιχεῖα γεωμετρίας.

830 Λέων καὶ Σέργιος μαθημ: Ἕλληνες.

833 Θεοφάνης καὶ Θεόφιλος Παλαιστίνιοι ἀδελφοί. αἰ-
ματογράφοι.

834 Ἰωαννικίου Βιθυνῶ ἀποβίωσις. τέτου τὸ, ἡ ἐλπίς
μου ὁ Πατήρ.

840 Ἀμπε-μπασάρ Ἀραβ. συγγραφεὺς Μαθηματικῶν.

846 Μεθόδιος Κωνσταντινουπόλεως. κατὰ τινὰς ἔτος
συνέγραψε τὸν βίον τῷ Διο: Ἀριστοκρίτου.

854 Ἰγνατίος Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης.

860 Νικήτας Δαβίδ. ἱστορ.

M. X.

- 863 Φώτιος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. τὴν Μυρίοβιβλον.
- 870 Ἀλφρέδος ὁ μέγας Ἀγγλίας. παράφρασιν τῆς Βρεττανικῆς ἱστορίας τῆς Βῆδα. μετέφρασε καὶ τὴν γενικὴν ἱστορίαν τῆς Ὁρόζου.
- Μιχαὴλ Ψελλός.
- 880 Ἀναστάσιος Βιβλιοθηκᾶριος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.
- 890 Λέων ὁ σοφὸς ὁ αὐτοκράτωρ. τὰ βασιλικά.
- 998 Μεθόδιος Θεσσαλονικεὺς ἐφευρέτης τῶν Σλαβικῶν Γραμμῶν. μετέφρασε Σλαβιστὶ τὴν Παλαιὰν Γραφὴν διὰ τῶν Βουλγάρων. ἣν ἔχουσι καὶ οἱ Ρῶσσοι.
- Κύριλλος συνεργάτης αὐτῷ.
- 900 Ἰω: Μαλέλα Ἀντιοχεύς. χρονικὸν ἀπὸ κτίσεως μέχρι 566.
- 910 Ῥαζὴς ἐπικληθεὶς Μεχμέτ μπέν Ζαχαρία, Ἄραψ ἱατρός, χημικὸς καὶ ἀστρονόμος. τέθνηκεν ἐν Ἰσπανίᾳ 932. τὰ συγγράμματα αὐτῷ μετεφράσθησαν Λατινιστί. εἰσὶν ὅμως κλοπημαῖα ἐρανίσματα ἀφ' Ἑλλήνων συγγραφέων.
- 936 Νικόλαος Κωνσταντινουπόλεως. ἐπιστολάς.
- 940 Εὐτύχιος Ἀλεξανδρείας. χρονικὸν ἄχρι νῦν. Νόννος ἱατρός. σώζεται.
- 941 Ἰω: Καμηνιάτης Θεσσαλονικεὺς. ἱστορία ἀλώσεως ταύτης τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν τῷ 904 ἐν τοῖς συμμίκτοις τῷ Ἀλατίου.
- 942 Ἰωσήφ Γενέσιος Κωνσταντινουπόλιτης. ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου ἀπὸ 813 μέχρι 886 σπανιωτάτη. Λειψ: 1570.
- 950 Κωνσταντῖνος Πορφυρογέννητος ὁ αὐτοκράτωρ συγγραφεύς.
- 955 Γεώργιος Μοναχός. βίβες τῶν τελευταίων αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.
- 960 Γκιαμπέρ Ἄραψ ἱατρός καὶ χημικός. ὁ Βοερχά-

Μ.Χ.

βιος λέγει, ὅτι τὰ ἐν τοῖς συγγράμμασι τέ-
του χημικὰ πειράματα ἐκδίδονται ὡς νέαι ἐ-
φευρέσεις.

- 969 Λεόνκιος Βυζάντιος, χρονογραφίαν.
976 Γέβερ "Αραψ μαθηματικὸς ἐξ ἧ ἐπιστήμη Ἀλ-
γέβρα.
979 Σουΐδα λεξικὸν ἱστορικόν. ὁ δὲ Στρεβ: Ζ. 7. ἀνα-
φέρει Σουΐδαν. ἄλλοι δὲ θέττουσιν αὐτὸν τῷ
1150. ὅθεν συμπεραίνω, ὅτι π.Χ. μέχρι 1150
ἐκ διαφόρων ἀνεπληρῆτο.
994 Σισίνιος Κωνσταντινουπόλεως, περὶ γάμου.
1010 Φιρόδσης Τέσσης ὁ περιφημότερος ποιητὴς Πέρ-
σης. τὸ Σιαχναμέ, ἱστορία τῶν ἀρχαίων Περ-
σῶν βασιλέων, ἐστὶ τὸ περιφημότερον τῶν Ἀσιασῶν.
1013 Λέων Ἕλλην ἱστορικὸς ἀπὸ 813 μέχρι νῦν. ἡ ἐκ-
δοσις σὺν Θεοφάνει.
1022 Βουσχέτος Ἕλλην ἐκ Δουλιχίου περίφημος ἀρχι-
τέκτων καὶ μηχανικός. ἐκτίσε τὴν Μητρόπολιν
τῆς Πίσης. οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀκοδόμησαν
ἐν Πιστίᾳ καὶ Λέκα.
1025 Ἀβικένας ὁ ἐκ Βαχάρων τῆς Περσίδος Ἀριστοτε-
λίζων ὁ καὶ Ἀμπέ-ἀλή-μπέν σινά. Φς" καὶ ἰα-
τρός. ἀλλὰ τὰ συγγράμματα αὐτοῦ εἰσὶν ἀ-
πανθίσματα ἀφ' Ἑλλήνων συγγραφέων.
1028 Κόϊντος Ἀρετῖνος μοναχὸς Λατ: ἐφευρέτης τῶν
νεωτέρων σημείων τῆς μουσικῆς.
1030 Στέφανος α' βασιλεὺς Οὐγκαρίας. συνέγραψεν
ἠθικόν, καὶ νομικόν.
1050 Συμεὼν ὁ Μεταφραστὴς.
1053 Μιχαὴλ Κηρυλάριος Πατριαρχὴς Κωνσταντινου-
πόλεως συγγραφεὺς.
1060 Μιχαὴλ Ψελλὸς Βυζάντιος ὁ νεώτερος. Φς" καὶ
ιατρός. συνέγραψε πολλά. σοφώτερος τέτου
ἐκεῖ ὅχ' ὑπῆρξεν ἄλλος ὕστερον.

M. X.

- 1070 Θεοφύλακτος Βουλγαρίας.
- 1081 Ἰω: Σκυλίτζης Κουροπαλάτης, ἱστορ: Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ 813 ἕως νῦν.
- 1090 Ἀλφης Ἰουδαῖος φς τῆς Βαβυλῶν. ἐπιτομὴν Ταλμὺθ ὀνόματι Σίφρα ἐν ὑπολήψει παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις.
- 1100 Νέστωρ ἱερομόναχος Ῥώσος ἐκ Κιεβίας ἱστορίαν Ῥωσσίας.
- 1118 Ἰω: Ζωναρᾶς Βυζάντιος ἱστορ: ἀπὸ κτίσεως μέχρι τῆς.
- 1120 Γεώργιος Κεδρινός, μοναχός. χρονικά ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι 1057.
Μιχαὴλ Γλυκᾶς χρονικὸν μέχρι τῆς.
Νικηφόρος Βενέτιος ἱστορίαν.
- 1134 Ἀννα Κομνηνὴ ἔγραψεν, Ἀλεξιάς. ἥτις ἐστὶν ἱστορία τῆ περὶ αὐτῆς Ἀλεξίου. σώζεται.
- 1135 Ἀβελάρδος, συνέμιξε τῇ Σχολαστικῇ τὴν Ἀριστοτελικὴν φιλοσοφίαν. ἐνυμφεύθη τὴν Ἐλοΐζην. τέθ: 1142 κατατρεχθεὶς διὰ τῆτο.
Ἐλοΐζη αὕτη ἡ φιλόσοφος. τῷ 1163 τέθνηκε μοναχὴ τῇ Παρακλήτου. ἔῃπεν Ἑλληνικόν, καὶ Ἑβραϊκὸν σχολεῖον. ὁ Ῥουσος ἐξιστορεῖ τῆτο πρὸ Δραῖμα.
- 1150 Θεοφάνης (ἴσως ὁ Κεραμεύς). ὁμιλίας γλαφυροτάτας.
- 1150 Κωνσταντῖνος Ἀρμενόπουλος κριτὴς Θεσσαλονίκης. νομικὸν τὸ σωζόμενον.
- 1155 Λουκᾶς Χρυσόβέργης Κωνσταντινουπόλεως. ἀσκητικά. σώζεται χειρόγραφον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Αὐστρίᾳ Βιέννης.
- 1160 Ἰω: Τζίσιος. πολλὰ ποιήματα, καὶ σχόλια εἰς Ἡσίοδον.
Ἰσαάκιος τζίσιος ἀδελφὸς αὐτοῦ. σχόλια εἰς τὸν ποιητὴν Δυκόφρονα.

M. X.

Γρηγόριος Κορίνθιος.

- 170 Ευστάθιος Θεσσαλονίκης ἀρχιεπίσκοπος. παρεκβολὰς Ὁμήρου, καὶ εἰς τὴν Διονυσίου περιήγησιν παρασημειώσεις.
- 172 Ἀβερρόνης ἐκ τῆς Ἰσπανίας Φι. καὶ ἰατρος Ἀραψ.
- 179 Κωνσταντῖνος Μανασσῆς. χρονικόν, ἕως 1081.
- 180 Βαλσαμὼν Θεόδωρος, περὶ Κανόνων.
- 182 Ἰω: Κιννάμης Ἑλλην. ἱστορίαν Κωνσταντ. 1118 ἕως 1176.
- 187 Ἰω: Φωκάς. περιήγησιν Παλαιστίνης ἐν τοῖς συμίκτοιις τῷ Ἀλατίου.
- 194 Γεώργιος Ξιφιλῖνος Κωνσταντινουπόλεως. Ἐκκλησιαστικά.
- 202 Μαγκνόκαπας ἡγεμὼν τῷ τόπῳ τῆς Ἀμερικῆς τῷ μετέπειτα Περε. λέγει, ὅτι ἐδίδαξε τέχνας. πολλὰ συγγράμματα τῶν Περουανῶν ἐκπλήττουν ἡμᾶς ἀγνοῦντας πόθεν ἔτοι ἐδιδάχθησαν. Δημήτριος Χωματῖνὸς Βουλγαρίας. περὶ γάμου.
- 206 Μιχαὴλ Χωνιάτης Ἀθηνῶν. ἱστορίαν τῷ Ἑλλ: βασιλεῖ 1118 μέχρι τῆς.
- 207 Ἰωὴλ ἱστορικὸς ἕως 1204.
- 212 Γεωφροῦς Βιλλεχαρδεᾶν. Γαλλιστὶ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Γάλλων καὶ Ἑνετῶν τῷ 1204.
- 248 Ἀκτουάριος Ἰωάννης Ἑλλην ἰατρός. πολλὰ ἔγραψεν. ὀλίγα δὲ ἐξεδόθησαν ἐν Παρις: 1557. τὰ λοιπὰ εἰσὶ χειρόγραφα. ἔτος πρῶτος ἐχρήσατο τῷ ἐλατηρίῳ (κινητικῷ) τῆς κασσίας, τῷ μάννα, καὶ σκαμωνίας.
- 250 Ἀλβέρτος ὁ μέγας γιν: 1193. Ἀλ-χημείαν.
- 251 Πανταλέων διάκονος Κωνσταντινουπόλεως. πραγματεία κατὰ τῆς πλάνης τῶν Ἑλλήνων.
- 254 Θεόδωρος Λάσκαρις ὁ νέος. κατὰ Λατίνων.
- 255 Νικηφόρος Βλομίδης. λογικὴν.

M. X.

- 1260 Ἀλφόνζος βς' Καστίλιας. ἀστρονομικὲς πίνακες. Ἰσαὰκ Χασάν Ἰουδαῖος ἐκ Τολέδου πρῶτος συγγραφεὺς Ἰουδαίων τέτων τῶν χρόνων.
- 1261 Γεώργιος Ἀκροπολίτης. ἱστορίαν Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ 1203 μέχρι τῆδε.
- 1262 Ἀπελλώνιος ζωγράφος καὶ ἀρχιτέκτων. προσκληθεὶς ἀπῆλθεν εἰς Φλωρεντίαν. Κιμαβουὴς ἐκ Φλωρεντίας μαθητὴς τέτου.
- 1268 Ἀνδρέας Τάφφης ἐκ Φλωρεντίας. ζωγράφος ψηφίου διδασκθεὶς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τῶν παρὰ τῆς δημοκρατίας προσκαλεσθέντων.
- 1270 Ἰω: Βέκκος χαρτοφύλαξ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας. περὶ τῆς τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἐνώσεως. Δημήτριος Πεπαγομηνός. περὶ ποδάγρας. Λουδγ: 1743.
- 1277 Ἑρβίνος Στεϊνβάχος ὁ Ἀλεμαννὸς ἀρχιτέκτων. ἐκτίσσε τὴν Ἐκκλησίαν ἐν Στρασβέργῃ, καὶ ἤρξατο τὴν πύργου.
- 1280 Ἰω: ὁ Ἐφέσου. κατὰ τὴν σχίσματος, χειρογράφων ἐν τῇ τῆς Βιέννης βιβλιοθήκῃ. Ῥεδόλφος Ἀβσβέργης αὐτοκράτωρ Γερμανίας. σῶζονται 149 ἐπιστολαὶ αὐτοῦ ἐν τῇ τῆς Βιέννης βιβλιοθήκῃ. Γρηγόριος ἢ Γεώργιος Κύπριος Κωνσταντινουπόλεως. ἱστορία θεσπισμάτων ἕως 1284. Νικόλαος Μυρεψὸς Ἀλεξανδρεύς. περὶ Φαρμακοποιίας.
- 1281 Μιχαὴλ Σκῶτος χημικὸς ἱατρὸς καὶ μαθηματικός. θνήσκει 1291. μετέφρασε Λατινιστὶ τὸν Ἀριστοτέλην.
- 1287 Θεμπώ-μπέν-χορὰ Ἰραφ. ἀστρονομικὲς πίνακες παρὰ Ῥικιόλην.
- 1292 Ἀθανάσιος Μακεδὼν Κωνσταντινουπόλεως. ἐπιστολάς.
- 1293 Κωνστ: Ἀκροπολίτης μέγας λογοθέτης Κωνσπλ:

M. X.

- 294 Ῥόγερος Βάκων Φς' Ἀγγλος, ἀνὴρ δαιμόνιος, θνήσκει.
 Σααδης ὁ Πέρσης ποιητὴς θνήσκει, γεν: 1193.
- 296 Ἀλέξανδρος Σπινὰ ἐκ Πίσης μαθηματικός. ἔ-
 φευρε κ' αὐτὸς διοπτήρας. ἐπεὶ Σαλβίνος ὁ
 ἐφευρέτης δὲν ἐδηλοποίησε τὸ μυστήριον.
- 300 Ἀβέλφεδα ἐκ Δαμασκῆ. ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν.
- 303 Θεόδωρος Μετοχίτης. ἐπιτομὴν τῆς Ῥωμαϊκῆς
 ἱστορίας.
- 306 Πέτρος ἐξ Ἀπώνου τῆς Ἰταλίας μαθητεύσας ἐν
 Κωνσταντινῇ: πρῶτος ἐν Ἰταλίᾳ τὴν ἱατρικὴν κα-
 θηγήτατο.
- 308 Γεώργιος Παχυμέρης. ἱστορίαν Μιχαὴλ καὶ Ἀν-
 δρονίκου Παλαιολόγων 1258 ἕως τῆς.
- 310 Χαυτὴν Ἀρμένιος. περιήγησιν καὶ ἱστορίαν Τατάρων.
- 316 Ἰω: Γλυκάς Κωνσταντινουπόλεως. πρεσβείαν αὐτῷ
 ἐν Ἀρμενίᾳ, καὶ Διαθήκην.
- 319 Μάξιμος Πλανέδης, Φς': περὶ ἐκπορεύσεως ἀγίου
 πνς' κατὰ Λατίνων. κτ.
- Δάντης Ἀλβιγέρις ὁ Φλωρεντιανός. κωμωδίαν Θεϊαν.
- 320 Βαρλαάμ ὁ Καλαβρινὸς καθηγητὴς ἐν Πίσῃ Ἑλ-
 λην. ἔτος ἔφερεν αὐτῷ τὸν Ὅμηρον. ἦν ἀντα-
 γωνιστὴς Γρηγορίου τῷ Παλαμᾷ περὶ τῷ Θα-
 βωρείου φωτός.
- 325 Μανουὴλ Φίλης Ἑλλ: ποιητὴς. τὰ πλεῖστα τῶν
 συγγραμμάτων αὐτῷ χειρόγραφα ἐν τῇ βασι-
 λικῇ βιβλιοθήκῃ τῶν Παρισίων.
- Ἀνδρόνικος Βυζάντιος. διάλογοι κατὰ Ἰουδαίων.
- Ἰω: Καλικάς Κωνσταντινουπόλεως. πραγματεία
 περὶ πατριαρχῶν. Σύνοδος κατὰ Βαρλαάμ καὶ
 Ἀκιδύνου, καὶ ἕτερα τῶν Ἑλληνικῶν Κανόνων
 χειρόγραφα ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Βιέννης.
- Γρηγόριος Παλαμᾶς Θεσσαλονίκης ὁ ἅγιος ἐξ Ἀθῶν
 συνέγραψε πολλὰ καὶ κατὰ Λατίνων. Ἀθανά-

M. X.

σιος ὁ Πάριος συνέλεξε τὰ ἅπαντα αὐτῷ. ἅπερ
ἐδόθησαν τῷ τύπῳ ἐν Βιέννῃ ἐπιστάσις ἐμῇ
ἀλλ' ἡ ἐπὶ Ῥήγα ἐξορία τῷ τυπογράφῳ τότε,
ἀντέκοψε τὸ ἔργον.

Νικηφόρος Κάλλιστος Βυζάντιος. σειρὰν πατριαρχῶν Κωνσταντινουπλ.

Ματθαῖος Βλαστάσης Ἑλλήν. πίνακας Κανόνων
κατὰ Ἀλφάβητον.

+ 1336 Λεόντιος Πιλάτος Θεσσαλονικεὺς. πρῶτος καθηγη-
τὴς τῆς Ἑλληνικῆς ἐν Ἰταλίᾳ. τέττε μαθηταὶ
ὁ Πετράρχης καὶ Βοκκάκιος.

1340 Γρηγόριος Ἀκίνδινος μοναχὸς Ἑλλήν ἀνταγωνιστὴς
Γρηγορίου τῷ Παλαμᾷ περὶ τῷ Θαβρεῖς Φωτός.

+ Νικόλαος Καβασιλᾶς Θεσσαλονικὴς. περὶ μυστηρί-
ων, καὶ κατὰ τῆς προεδρίας τῷ πάπα.

1341 Νικηφόρος Γρηγορίου ἱστορ: Ἑλληνικὴν 1204 ἕως
τῷδε.

1343 Φραγκίσκος Πετράρχης πρῶτος διορθωτὴς τῆς Ἰτα-
λικῆς Γλώσσης, καὶ ποιητὴς ἄριστος.

1347 Θεοφάνης Νικαίας. κατὰ Ἰουδαίων κτ.

+ 1357 Δημήτριος Κυδώνιος ὁ Θεσσαλονικεὺς ἀπὸ στρατη-
γῷ μοναχός. κατὰ Γρηγορίου τῷ Παλαμᾷ περὶ
τῆς τῶν Λατίνων ἐκπορεύσεως τῷ ἁγίου πνῆ.

Ἰω: Καντακζηνός. ἱστορ: Κωνσταντινουπόλεως.

1359 Ἰω: Βοκκάκης ὁ Τοσκάνος. διώρεθωσε τὸ γλῶσση-
μα τῆς Ἰταλικῆς. συνέγραψε ποιητικὰ, καὶ
λογογραφικὰ.

1360 Νεῖλος Ῥόδου. ἐπιτομὴ τῶν οἰκουμενικῶν Συνόδων.
Φίλιππος Καλενδῆριος ἀγαλματοποιός, καὶ ἀρχι-
τέκτων τῆς πλατείας τῷ ἁγίου Μάρκου ἐν
Ἑνετίᾳ.

1363 Φιλίθεος ἐξ Ἀθῶ Ἑλλήν.

Ἰω: Κυπαρισσιώτης. Θεολογικά.

Μανουὴλ Καλέκας.

Δημόσιον Κεντρινὴν - Βιβλιοθήκη Βερόιας

M. X.

- 1374 Ἰσαάκ Ἀγείρος μοναχὸς Ἑλλ: περὶ τῆ μοναχικῆς
βίου, καὶ περὶ τῆ εὐρίσκειν τὸ ἅγιον πάσχα.
- 1387 Ἰω: Βίκλεφ θνήσκει. μετέφρασεν Ἀγγλιστὶ τὴν
Γραφὴν.
- 1388 Κυπριανὸς ἐκ Μίσχας. χρονικὰ Ῥωσσίας.
- 1395 Ἰσαάκ Ἀργύρης Ἑλλ: μαθηματικός.
- 1399 Μανυὴλ Χρυσολογᾶς Ἀθηναῖος ἐν Βυζαντίῳ. 1337
ἀπῆλθεν εἰς Ἰταλίαν αἰτῶν βοήθειαν κατὰ
τῶν Τούρκων. πρῶτος καθηγητὴς τῆς φιλοσο-
φίας ἐν Φλωρεντίᾳ, Ἑνετίᾳ, Ῥώμῃ, Πανύᾳ καὶ
Παταυίᾳ. τέθνηκεν ἐν Κωνσταντίᾳ 1415. ἔ-
γραψε περὶ ἁγίου πνῶ, καὶ συλλογὴν Ἰνωμί-
κων. εἰς τῆτον ἀναφέρουσι τὰ παράλληλα Ῥώ-
μης, καὶ Κωνσταντινουπόλεως. διήκουσαν αὐτοῦ
οἱ περικλεεῖς Λεονάρδος, Ἀρετίνος, Πέγγης, Ἀμ-
βρόσιος.
- Μανουὴλ Μοσχόπουλος Γραμ.
Φιλέλφος καὶ Τιφέρνης.
- 1409 Συμεὼν Θεσσαλονίκης περὶ Λειτουργίας.
- 1415 Ἰω: Βρύγης Φᾶ. Ἑνὶκ μέγας ζωγράφος Ὀλλανδός,
ἐφευρέτης τῆς ἐλαιοζωγραφίας.
- Βασίλειος Οὐαλεντίνος χημικός, μάλιστα τῆ σίμμι
(ἀντιμωνίου).
- 1421 Παῦλος Ἀρετίνος Φς καὶ ἱστορικός. ἐκίνησεν ἐν
Ἰταλίᾳ τὴν ἀμιλλαν τῆς Ἑλληνικῆς Μέσης.
- 1430 Ἀμβρόσιος Καμανδέλης Φς. ἐν τῇ συνόδῳ τῆς
Φεβριάριος οἱ Ἕλληνες ὡμολόγησαν, ὅτι ἐδίδε
τῶν Λατίνων ἦν ἐγκρατής τῆς Ἑλληνικῆς ὡς
ἔτος. ἔγραψε τὸν ὅρον τῆς ἐνώσεως.
- 1434 Οὐλουμπέης πρίγκιψ Τάταρος τῆς Σαμαρκάνδας.
ἔγραψε μαθηματικά, καὶ ἀστρονομικὰς παρα-
τηρήσεις.
- Ἰωάννης Ἀντιοχείας περὶ ὑπεροχῆς τῆς συνόδου
ὑπὲρ τὸν πάπαν.

M. X.

- 1437 Γεώργιος Γεμιστός τῆς ἐπικλῆς Πλήθων Πελοποννήσιος. Φῶς καὶ ἱστορικός. περὶ χρησμῶν τῆ Ζωροάστρου, περὶ διαφορᾶς Πλάτωνος, καὶ Ἀριστοτέλους. ἱστορίαν μετὰ τὴν μάχην τῆς Μαντινείας.
- 1439 Μιχαὴλ Γλυκάς Βυζάντιος. διέτριψε ταμάλιστράν ἐν Σικελίᾳ. χρονικὰ ἀπὸ κτίσεως μέχρι 1118.
- 1440 Σύλβεστρος Συρόπουλος μέγας ἐκκλησιαρχὴς καὶ δικαιοφύλαξ. παρὴν ἐν τῇ Φλωρεντίας συνόδῳ, καὶ ἔγραψε τὴν αὐτῆς ἱστορίαν.
- 1441 Γεώργιος Σχολάριος ὁ καὶ Γενάδιος Κωνσταντινουπόλεως. κατὰ τῆς ἐν Φλωρεντίας συνόδου.
- Μάρκος Ἐφέσε Εὐγενικός ὁ ἅγιος ἀκμάζει. ἔγραψεν ἐκ ὀλίγα. Ἀθανάσιος ὁ Πάριος συνάψας αὐτὰ ἐποίησε καὶ Κανόνα αὐτῶν. Φέρων ἐγὼ αὐτὰ εἰς Βιέννην παρέδωκά τινι ἵνα ἐκδώσῃ αὐτά. ἀλλὰ τότε μὲν ἡμελήθη. τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἐκ οἶδα.
- 1445 Ἰωσήφ Μεθάνης κατὰ τῶν Μάρκου Ἐφέσου. Γρηγόριος Μελισσηνός ὁ Μάμας.
- 1451 Γεώργιος Πλουσιάδης. περὶ τῆς ἐν Φλωρεντίας συνόδου.
- 1452 Μ: Δέκας Βυζάντιος σπανιώτατος ἱστορικός 1431 — 1462.
- 1457 Αἰνεῖας Σίλβιος Πικολομίνης ὁ μετέπειτα πάπας Πῖος β'. συνέγραψεν ἐκ ὀλίγα.
- 1458 Μάσος ὁ Φλωρεντιανὸς ἐφεῦρε τὸν τύπον τῆς χαλκογραφίας.
- 1459 Λεονάρδος Ἰουστινιανὸς Χῖος. ἐπιστολὰς περὶ ἀλώσεως Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ Τούρκων ἐν εἴδει Ἐφημερίδος.
- 1460 Βησσαρίων Νικαίας ὁ ἀπελθὼν εἰς Ῥώμην καὶ γεγονὼς τῶ Θουσκούλανου Καρδινάλις.

M. X.

- 1462 Γεώργιος Κωδινός ὁ Κουροπαλάτης. περὶ Ὀφφικίων καὶ πατρῶν Κωνσταντῆς παρεκβολάς.
- 1470 Κωνσταντῖνος Λάσκαρις Βυζάντιος. καθηγήσατο ἐν Μεδιολάνῳ, Ῥώμῃ, Νεαπόλει, καὶ Μεσσήνῃ, ἔνθα τέθνηκε. ἔτος ἔγραψε καὶ τὴν Φερομένην Γραμματικὴν.
- 1474 Λαόνικος Χαλκοκονδύλης ἱστορ.
- Ἰω. Ἀργυροπάλου Βυζαντίου τῷ καταφυγόντος πρὸς τῆς Μεδίκου θάνατος ἐν Ῥώμῃ.
- Ἀνδρόνικος Κοντοβλακᾶς Ἕλληνας διδ. ἐν Βασιλείᾳ.
- 1478 Ῥουδῶλφος Ἀγγελόλας Φς Γερμανὸς διδάσκει Ἑλληνικά ἐν Εἰδελβέργῳ.
- Θεοδώρου τῷ Γαζῇ Θεσσαλονικέως θάνατος ἐν Ῥώμῃ. μετέφρασε Λατινιστὶ τὸν Ἀριστ. τῆς Ἀφορισμῶν τῷ Ἰπποκράτους, καὶ τὴν Φυτολογίαν τῷ Θεοφράστου, καὶ ἔγραψε πολλὰ Ἑλληνιστῶν, ὡσαύτως καὶ Γραμματικὴν.
- 1486 Γεωργίου Τραπεζουντίου καθηγητῆ τῆς φιλοσοφίας καὶ ῥητορικῆς ἐν Ῥώμῃ, θάνατος. ἔγραψεν ἐκ ὀλίγα, καὶ μετέφρασε Λατινιστῶν πολλὰς Ἑλληνας.
- Χριστόφορος Περσόνας μαθητὴς Ἑλλάδος, βιβλιοθηκᾶριος Οὐατικανῶν, θνήσκει ἐν Ῥώμῃ.
- 1487 Ἰω. Πίκος πρίγκιψ Μιρανδόλας Φς.
- Γεώργιος Φραντζῆς πρωτοβεζιάρης. ἐπὶ τῷ τελευταίῳ Κωνστ. Παλαιολόγου. ἱστορίαν. σώζεται.
- 1489 Μιχαὴλ Μαρελλῆς ἐκ Κωνσταντῆς. Φυγάς εἰς Ἰταλίαν. ἔγραψε Λατ. ποιητικά. τέθνηκε 1500.
- 1490 Γουλιέλμος Κουρσίνης. ἱστορ. τῆς πολιτοεξέλιξης Ῥόδου ὑπὸ τῶν Τσεκων.
- 1491 Μαρκαντώνιος Κόκκινος ὁ Ἰταλιώτης ἐν Ἑνετίᾳ θν. 1505. γενικὴν ἱστορίαν.
- 1492 Λαυρέντιος Μένδικος ὁ πῆξ τῶν σοφῶν καὶ προστάτης τῶν φυγάδων Ἑλλήνων θνήσκει. ἔτος

M. X.

ἔπηξε τὴν Ἀκαδημίαν τῆς Πίσσης. οἱ Μέντικοι κατὰ παράδοσιν κατάγονται ἐκ τῆς Οἰτύλου (Βίτελο) τῆς Λακωνίας. ὁ προπάτωρ αὐτῶν ἐν Φλωρεντίας ἦν ἔμπορος.

1499 Ἀλδης Μαυέκιος τυπογράφος ἐν Ἑνετίᾳ ἤρξατο τυπῆν Ἑλληνικὰ βιβλία.

1500 Λεονάρδος Βίντις περίφημος ζωγράφος, καὶ φῶς ἐν Φλωρεντίας.

Μιχαὴλ ἀρχιερεὺς Σμολέγκου Ῥώσσοις. ἱστορίαν Ῥωσσίας 1254—1423. τὸ χειρόγραφον ὑπῆρχεν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ Πετροπόλεως.

1501 Γεώργιος Βαρβαρέλλης ὁ Ἑνετὸς ζωγράφος.

1504 Ιω: Ιωκύνδης ἐκ Βερώνης μέγας ἀρχιτέκτων.

1506 Χριστόφορος Κολόμβος γεν: παρὰ τῇ Γενεᾷ 1442. ἀνεκάλυψε 1492 τὸν νέον Κόσμον ὀνομασθέντα ἀδίκως Ἀμερικὴν.

1513 Δημητρεῖς Χαλκοκονδύλης Ἕλληνας καθηγητὴς ἐν Ἰταλίᾳ θάνατος.

1514 Βραμμάνδου ἐξ Οὐρβίνου μεγάλου ἀρχιτέκτονος θάνατος. ὅτος ἤρξατο οἰκοδομεῖν τὴν ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Πέτρου.

1516 Ἀμέρικος Βεσπότης ὁ ἐκ Φλωρεντίας θνήσκει. ὁ-
τος ἦλθεν εἰς Ἀμερικὴν 5 ἔτη μετὰ τὸν Κολόμβον. ἐξ ὧ ἐκλήθη Ἀμερικὴ.

1517 Μάρκου Μυσέρου τοῦ Κρητὸς θάνατος ἐν Πάτρει. ἐξ-
ῶδακε τὸν Ἀριστοφάνην καὶ Ἀθήναιον.

1519 Θωμᾶς Ἐλιώτος φῶς Ἀγγλος. περὶ παιδῶν Ἀγα-
γῆς κτ.

1520 Λουδοβίκος Ἀριόστος ποιητὴς Ἰταλός. τὸν μαινόμενον Ῥολάνδον, Σατυρικά, καὶ κωμωδίας.

Λεονᾶς ἐκ Λαυγδένου μέγας ζωγράφος.

Ῥαφαήλου τοῦ ἐξ Οὐρβίνου μεγίστου ζωγράφου θάνατος ἐν Ῥώμῃ ἐτῶν 37. εἶδον τὴν προτομὴν

M. X.

αὐτῷ ἐν τῷ Πανθέῳ τῆς Ῥώμης. ἔτος ἐστὶν ὁ Ἀπελλῆς τῆς δούτεως.

Ἰω: Πέννης μαθητὴς αὐτῷ.

1521 Μαγελάνος. Περιπλεον.

1522 Ἰάκωβος Κάρπης ἐν Βονωνίᾳ ἱατρός. ἀνατομήσας δύο νεκρὸς ἐξορίζεται.

Ἰω: Ῥαϋχλῆνος ὑπὲρ τῆς προφορᾶς ἡμῶν. ἐγν: 1454.

1524 Πέτρος Περρυγγίνος μέγας ζωγράφος διδ: Ῥαφαήλου θνήσκει.

1526 Πρεπίετις Ῥώσης ἐν Βονωνίᾳ. μέγας ζωγράφος, ἀγαλματοποιός, καὶ χαλκογράφος.

1528 Πέτρος Λεσκιώτης μέγας ἀρχιτέκτων Γάλλος.

N. Δομάτος ἐκ Φλωρεντίας ἀρχιτέκτων καὶ ἀγαλματοποιός.

Νικολάου Μαχιαβέλου ἐκ Φλωρεντίας θάνατος. ἔγραψε τὸν πρίγκιπα. ὅπερ ἐστὶ πέτρα σκανδάλου τοῖς ἡγεμενεύουσι. Στοχασμούς εἰς τὸν Τάκιτον. ἱστορίαν Φλωρεντίας. πομπικὰ κτ.

1533 Βαλλέριος Κέρδος βοτανολόγος Γερμανός.

1534 Θεόφιλος Φωλέγκος ἐκ Μαντίας θν: 1544. ἔτος ἔγραψε τὰ μακαρονικά ποιητικά ἀϊαμῖξ ἐκ διαφόρων γλωσσῶν καὶ λέξεων.

Ἀντώνιος Κορέγγιος μέγας ζωγρ: θνήσκει. ἀρχηγὸς τῆς Λεμβαρδικῆς σχολῆς.

1535 Ἀιδρέου Ἰωάννου τῷ Λασκάρεως θάνατος ἐν Ῥώμῃ. δις ἀπῆλθεν εἰς Περσίαν. διώρθετε τὰ κεμενα πολλῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. δις ἀπῆλθεν εἰς Ἑλλάδα πρὸς εἴρεσιν αὐτῶν διὰ τὴν βιβλιοθήκην τῶν Μεδίκων.

1536 Ἐρασμος ἐκ Ῥοττερδάμνυ θνήσκει. ἔτος ὀνειροπολὼν γράφει κατὰ τῆς προφορᾶς τῆς ἡμῶν Γλώσσης.

Ἰω: Καλβίνος ἐκ Πικαρδίας αἵρεσιάρχης.

M. X.

- 1540 Παρακέλσου τῷ Ἐλεητιῷ θάνατος. δαιμόνιος ἀλχημικός, γεν: 1493. ἀλλ' ἐν ᾧ ἐνησχολεῖτο εὐρεῖν τὴν Καδμείαν (λίθον φιλοσοφικόν) ἡ ἀζήση αἰῶνας, ἐνίκησε τὴν Καδμείαν νίκην θανάτων ἀφ' ὧν.
- 1542 Νικολάου Κοπερνίκου τῷ Πολωνῷ θάνατος. μέγας ἀστρονόμος, φῶς καὶ ἰατρός, εἰδήμων τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης. ἐγεν: 1473. ἐμαθήτευσεν ἐν Ῥώμῃ καὶ Βονωνίᾳ. ἀπέδειξε τὴν κήσιν τῆς γῆς κατὰ τὸν Πυθαγόραν καὶ Ἀρίσταρχον. διὸ κατετρέχθη. τοιαύτη τότε ἦν ἡ Μοῖρα τῶν καινοτόμων.
- 1544 Καταβάσιος ἐκ Νοβογρόδου μοναχός. Ῥώσος. ἱστορίαν Ῥωσσίας 852 — 1477, δόκιμον.
- 1545 Ὀλυμπία Φουλβία Μοράτα ἐκ Μαντέας. ἀπεβίωσεν ἐν Εἰδελβέργῃ 1555, ἐτῶν 29. συνέγραψεν Ἑλληνιστὶ καὶ Λατινιστὶ.
Πέτρος Ἀρετίνος ποιητὴς Ἰταλός Σατυρικός κατὰ τῶν περιγίπων.
- 1546 Μαρτίνου Λεθέρου θάνατος. γεν: 1483.
- 1550 Ἀγγελος Βεργίκης Κρής Ἕλλην μετανάστης εἰς Ἰταλίαν καὶ Γαλλίαν. σώζονται μεταγλωττίσεις αὐτοῦ. ἦν ἄριστος καλλιγράφος. διὸ Φραγκίσκος ὁ α' μετεχειρίσθη τὰ Γράμματα αὐτοῦ διὰ τὴν βασιλικὴν τυπογραφίαν.
Βαλτάσαρ Περέζης ἐκ Σιάννης θνήσκει. μέγας ζωγράφος.
- 1552 Ἰω: Γλαζατόις ἱερεὺς Ῥώσος. ἄλωσιν τῷ Καζάν. Ἀνδρέας Κέρβσκης Ῥώσος πρίγκιψ. τὸ αὐτό. ὑποληπτικώτερος.
- 1553 Φρ: Σαλβιάτης ἢ Ῥόσσης ἐκ Φλωρεντίας μέγας ζωγράφος.
- 1554 Ἀδριανὸς Τουρνέβης ὁ Νορμανδὸς Ἑλληνιστής. σχόλια εἰς τὰς ἀρχαίους.

M. X.

- Κονράδος Γέσνερος ὁ Ἑλεήτιος. βιβλιοθήκην παγκόσμιον Ἑλληνολατ: ζωολογίαν. περὶ μετάλλων κτ.
- Βαρθολομαῖος λαΐςΚασᾶς ὁ Ἰσπανός. ἠγωνίσθη ὑπὲρ τῶν ἀγρίων Ἀμερικανῶν, καὶ ἔγραψε.
- 1557 Φρ: Συλβέργης ὁ Γερμανός Ἑλληνιστής. ἔτος ἔγραψε τὸ πλεῖστον τῷ Θησαυρῷ Ἐιρίκου Στεφάνου.
- 1558 Ἰουλίου Σκαλιγέρου τῷ Ἰταλιώτου θάνατος. ἰατρὴς καὶ Φῶ. ἐσχολίασε πολλὰς ἀρχαίους.
- Ἰω: Χριστόφορζον ὁ Ἀγγλος θνήσκει. ἐξελατίνισε τὸν Φίλωνα, Εὐσέβιον, Σωκράτην, Θεοδώρητον, Σωζόμενον, καὶ Εὐάγγριον.
- 1560 Μελάγχθων θν: γεν: 1492.
- 1564 Πέτρος Βηλλῶν Φῶ καὶ ἰατρὸς θν. συνέγραψε τὰς ἑαυτῷ παρατηρήσεις ἐν Ἑλλάδι, Ἰουδαίᾳ, Αἰγύπτῳ καὶ Ἀραβίᾳ.
- Μιχαήλου Ἀγγέλου Βουοναρότα τῷ Φλωρεντιανῷ ἀποβίωσις. μέγας ἀρχιτέκτων, καὶ ἀγαλματοποιός.
- Γουλιέλμος Ξυλάνδης ἐξ Αὐγέστας. ἐξελατίνισε τὸν Διάνα Κάσσιον, Στράβωνα, Πausανίαν, Ψελλόν κτ.
- 1565 Φιλίβέρτος Δώρμης ἐκ Λιῶν. μέγας ἀρχιτέκτων. ἔτος ἤρξατο ἐν Παρισίοις τὸ Τουίλλερion.
- 1568 Ἰερόλυμος Οὐέλφιος ἐκ Γριζώνης. μετέφρασε τὸν Δημοσθένην, Ἰσοκράτην, Ζωναράν κτ.
- Ἀνδρέας Παλλάδιος ἐκ Βικεντίας. ἔγραψεν ἀρχιτεκτονικὴν, καὶ ἀρχαιότητος Ῥώμης.
- 1570 Φρ: Φλάου ἐξ Ἀντβερπίας θάνατος. ἀρχηγὸς τῶν Φλαμανδῶν ζωγράφων.
- 1572 Πέτρου Ῥάμου θάνατος. Λογικὴν.
- 1573 Λουκάς Καμβιάσης κορυφαῖος τῶν ζωγράφων τῆς Γενέας.

M. X.

- 1575 Ἰγνάτιος Δάντης ἐν Βονωνίᾳ καθηγητὴς μαθηματικῆς καὶ ἀστρονομίας ποιεῖ τὸν μέγαν Γνώμονα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῷ ἁγίου Πετρῶνιου.
Φρ: Κορμανδινὸς ὁ Ἰταλιώτης Θι: ἐξελατίνισε τὸν Ἀρχιμήδην, Εὐκλείδην, Ἀπολλώνιον Περγαμηνὸν κτ.
- 1576 Βερνέζης Καλιάρης ζωγράφος Ἐνετὸς ἄριστος.
Τιτιανὸς περιφήμου Ἐνετὸς ζωγρ: θάνατος, γεν: 1477. κορυφαῖος τῷ χρωματισμῷ. τέτου ἡ περιφημος ἀποκαθήλωσις.
- 1578 Ἱερόλυμος Μουτιανὸς ὁ Ἐνετὸς ζωγράφος.
- 1579 Πελεγρίνος Τιβάλδης ἐκ Βονωνίας ὁμοτέχνος.
Ἰάκωβος Ἀμυῶτος θανὼν 1591. μετέφρασε Γαλλιστὶ τὰ τῷ Πλουτάρχῳ, Ἡλιοδώρῳ, καὶ Δόγγου τὰ ποιμενικά.
Καμμένου τῷ Περτουγάλλου θάνατος γεν: 1524. ἐποποιὸς τῆς Λουτιάδος.
- 1580 Λουδοβίκος Φουᾶς ἀρχιτέκτων Γάλλος. ἔκτισεν ἐν Ἰσπανίᾳ τὸ Ἐσκουριαλ Παλάτιον.
Σοφ-νίσκη ἡ ἐκ Κρεμῶνης. περίφημος ζωγράφος. ἦν Φίλιππος ὁ β'. μετεπέμψατο.
- 1581 Θεοδ-σιος Ζυγομαλάς πρωτονοτάριος. συνέγραψε πολλὰ, καὶ τὴν Τουρκογραικίαν παρὰ Κρουσίῳ. Βασίλ: 1578.
- 1584 Ἐνρίκος Στέφανος Φς': καὶ τυπογράφος θανὼν 1598. παρεκτός τῆς ἐκδόσεως πολλῶν βιβλίων ἀρχαίων ἐξ-ῶκε καὶ τὸν Ὀθησαυρὸν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης, καὶ τὴν παραλληλίαν τῆς Γαλλικῆς, καὶ Ἑλληνικῆς.
- 1586 Ἰω: Νικώτης. περὶ ναυτικῆς.
- 1592 Ὡγγερος Γ: Βέσβεκος ἐκ Φλαυδρίας πρεσβυτῆς ἐν Κωνσταντ. θνήσκει. ἔγραψε τὰς αὐτῶ περὶ ἡγήσεις.

Μ. Χ.

1593 Δομήνικος Φοντάνας ἀρχιτέκτων Ἰταλὸς θανὼν ἐν Νεαπόλει 1607.

Μαρετίνος Κρέσιος ὁ Γερμανὸς Ἑλληνιστὴς καθηγητὴς ἐν Τυβίγγῃ. Γερμανογραικίαν. Βασίλ: 1578.

Ἰω: Λευγλάβιος ἐξ ΟὐεστΦαλίας θνήσκει ἐν Βιέννῃ. μετεγλώττισε τὸν Ξενοφῶντα, Δίωνα, Κάσιον, Ζύσιμον, ἐπιτομὴν τῶν βασιλικῶν. ἔγραψεν ἱστορίαν Μουσουλμανῶν.

1594 Χριστόφορος Σφάρτζ ζωγρ: Γερμανὸς θνήσκει. ἔτος ἦν ὁ Ῥαφκὴλος τῆς Γερμανίας.

1595 Τοργουάτου Τάσσου ποιητῆ Ἰταλιώτου θάνατος ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψε τὴν ῥύσιν τῆς Ἱερουσαλὴμ.

Καββάχεις τρεῖς περίφημοι ζωγράφοι Βονωνοί. Λαδοβίκος, Αὐγουστῖνος, καὶ Ἀνίβας ὁ περιφημότερος.

Ἰωσήφ Ἰῦτος Σκαλίγγερὸς θανὼν 1609. πρῶτος ἐκάνονισε χρονολογίαν.

1596 Δράκης ὁ Ἀγγλος. περιήγησιν.

1597 Χρ: Κλάβιος ἐκ Βαμβέργου θανὼν ἐν Ῥώμῃ 1612. μέγας μαθηματικός. ἐχρησίμευσεν Γρηγορίῳ τῷ 13'. ἐν τῇ μεταρρυθμίσει τῶ ἔτους, εἰ καὶ λέγουσιν ὁ Δίλιος ἱατρὸς ἐν Ῥώμῃ.

1601 Γουλιέλμος Σιακεσπέαρος τραγικώτατος δραματοποιὸς Ἀγγλος θανὼν 1616.

Τύχων Βράϋς περίφημος Δανὸς ἀστερόνομος θν: ἐδόξαζε τὰς Πλανήτας περὶ τὸν ἥλιον. τῆτον δὲ περὶ τὴν γῆν. ἐγενήθη 1546.

1602 Μαξιμου Μαργουνίου τῆ Κρητὸς ἐπισκόπου Κυθήρων ἀποβίασις. σωζονται αὐτῷ ποιητικά, καὶ ἐπιστολαί. ἃς γνωρίζω μόνον χειρογράφου, ἴσως δὲ ἐτυπώθησαν.

1603 Δαβὶδ Οἰκέλλιος βιβλιοθηκᾶριος Αὐγέστης, ἐξέδωκε κατάλογον τῶν Ἑλληνικῶν χειρογράφων ταύτης.

M. X.

1610 Ματθ: Ρίκκης Ἰησουίτης ὁ Ἰταλιώτης θνήσκει ἐν Πεκὶν τῆς Κίνας. ἔγραψεν ἔτος διὰ τὰς Κινέζους ἀστρονομικά, γεωγραφικά κ. τ. λ.

1612 Μηλέκης ὁ τῶν Κόφθων πατριαρχὴς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. ὀρθόδοξον ὁμολογίαν.

1615 Ἰάκωβος Βρόσσης ἀρχιτέκτων Γάλλος. κατὰ τὴν ἰχθυογραφίαν τέτου ἀποδομήθη ὁ ναὸς Χαρεντὲν ἐν Λουξ-μβέργῃ.

1616 Θωμᾶς Ἰάμφρος ὁ Ἀγγλος θανὼν 1629. καταλόγους τῶν βιβλιοθηκῶν Ὁξωνίου καὶ Κανταβριδγίας.

Κηρβάντης ὁ Ἰσπανὸς γεν: 1549. τὸν Δὸν Κυσάτην.

1617 Μενασὲν μπὲν Ἰζραήλ σοφὲ Ἑβραίου θάνατος. διέτριψεν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ὀλλανδίᾳ.

Σῆθος Καλβίσιος θνήσκει. ἀστρονόμος καὶ χρονολόγος.

1619 Γουστάβος Ἀδόλφος βς' Σουηκίας φς'. ὁμιλίας καὶ ἰσορίαν τῶν ἀποδημιῶν αὐτῆ, καὶ ἐφημερίδα.

1620 Ῥαφαήλος ἐκ Ῥηγίου ὁ ἄριστος ζωγράφος θνήσκει.

1622 Ἰάκωβος Ἀδ: Μάτιος ὁ Ὀλλανδὸς. ἐφεῦρε τὰ δίοπτρα.

Ἀλέξ: Γασσώνης ἐκ Μοδένης, ποιητικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν.

Λόπης Βέγγας ἐκ Μαδρίτου ὁ μέγας Ἰσπανὸς ποιητής.

1623 Γρηγόριος Ὁρστιος ἐκ Σιλεζίας ἱατρός, ὁ Ἀσκληπίος τῆς Γερμανίας θν: 1636. πολυγράφος.

1624 Πέτρος Ἀρκάδιος Ἕλλην ἐν Ῥώμῃ. περὶ μυστηρίων καὶ τῆ καθαρτηρίου πυρός.

Νικόλ: Ἀβικὼτ περίφημος χειρῆργος θν: περὶ πανώλης.

1625 Κλώδιος Γάσπερος Βάχερος. ἐξέδωκε σὺν σχολίοις τὸν ἀρχαῖον μαθηματικὸν Διοφάντην.

1626 Θωμᾶς Καμπανέλλης ὁ Καλαβρινὸς περίφημος διὰ

Α. Χ.

τὰ Φιλοσοφικὰ αὐτοῦ συγγράμματα. ἄτιμα
πρὸς ἐξένησαν αὐτῶ ἐκ ὀλίγας θλίψεις. διέβη
εἰς Παρίσια. ἐνθα τέθνηκε 1639.

Μαρτῖνος Ὀπίτιος ἐκ Βρεσλαβίας πῆρ' τῆς Γερ-
μανικῆς ποιητικῆς. ἐποποιὸς τῷ Οὐεσουίου (Βη-
ζουφίου).

Βάκων Βερουλάμιος θνήσκει βιώσας 66 ἔτη. ἀρ-
χιγὸς τῆς πειραματικῆς Φυσικῆς. ἔγραψε περὶ
ζωῆς καὶ θανάτου.

Κλήμης Μητηζὸς περίφημος ἀρχιτέκτων Γάλλος.

627 Πέτρος Παῦλος Ρουβήνος ἐξ Ἀντβερπίας ἔμπορος.
ἀλλὰ καὶ μέγας ζωγράφος, ἀρχιτέκτων, καὶ
φθ' θανὼν 1640. ἔγραψε περὶ ζωγραφίας.

Γουλιέλμος Βάβερ ἐκ Στρασβέργης ἀριστος ζω-
γράφος.

628 Ἀντώνιος Φᾶν Δυκ περίφημος Φλαμανδὸς ζωγρά-
φος ἀνθρώπων μαθητὴς τῷ Ρεβήν8. θν: 1641.

Μέξρσιος φθ' Ὀλλανδὸς θανὼν 1641. περὶ ἀρ-
χαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος μᾶλλον δὲ Ἀθηνῶν.

Γουλιέλμος Ἀρβαίος ἰατρός Ἀγγλος πρῶτος περὶ
κυκλοφορίας τῷ αἵματος. 1577—1657.

631 Ἰωάννου Κεπλέρου ἐκ Βιττεμβέργου θάνατος γεν:
1571 ἀστρονόμος μέγας.

637 Γεράρδος Ἰω: Βώσιος μέγας συγγραφεὺς θανὼν
ἐν Ἀμστελδάμῳ 1650.

Ἰω: Νέπερος ἐκ Σκοτίας ἐφευρέτης τῶν λογαρίθμων.

638 Ἀρσένιος Ἑλλήν μοναχός. Ἐπιστολ: κατὰ τῷ πα-
τριάρχῳ Κυρίλλῳ Δουκάρεως.

639 Διονύσιος Πετῶ ἐξ Ὀρλεάνς ποιητὴς καὶ χρονολόγος.
Σκιπίων Κλαραμόντης ἀστρονόμος Ἰταλιώτης.

641 Εὐάγγελιστῇ Τορρικέλου ἐκ Φαουεντίας θάνατος.
καθηγητὴς μαθηματικῆς ἐν Φλωρεντία. ἐπε-
ξεργάσατο τὰ μικροσκόπια καὶ δίοπτρα. εὗρε
τὸ ὑδραργύρειον βαρόμετρον.

M. X.

- 1642 Πέτρος Κασένδης φῶ' ἐν Παρισίοις θν. 1655.
Γαλιλαίου ἐκ Φλωρεντίας θάνατος γεν. 1564.
ἀστρονόμος περικλεής. ἔγραψεν Ἰταλιστὶ. ἐπε-
διόρθωσε τὸ τηλεσκόπιον. δι' ὃ ἶδε τὴν περιδι-
νησιν τῷ Ἡλίου, τὸν δακτύλιον τῷ Κρόνου, καὶ
τὰς Δορυφύρους τῷ Διὸς, καὶ ἐφευρὲ τὸ μικρο-
σκόπιον.
- Κβίδς Ῥένις μέγας Λομβαρδὸς ζωγράφος θνήσκει.
Ἰάκωβος Ουσέριος ἀρχιεπίσκοπος τῆς πατριδὸς
αὐτῷ Δουβλίνου χρονολογιστής. θν: 1655.
Βερνάρδος Βάλθης ἐκ Νορμβέργου ἀστρονόμος
θνήσκει.
- 1644 Φαγγελμάντου ἐκ Βρυξέλων τῷ χημικῷ θάνατος.
γεν. 1577. εὔρε τὸ Γάζ.
Οὔγου Γροτίου φῶ' Ὀλανδῷ θάνατος.
Ἰάκωβος Θάμζεν μέγας ποιητὴς Ἀγγλος.
Φραγκίσκος Ῥαβελαιὶς ὁ κωμικὸς Γάλλος. συνέγραψεν
Gerganture Pantagruel. διέθηκεν ἔγω. κέ-
κτημαι εὐδέν. χρεωστῶ πολλά. τοῖς δὲ πτω-
χοῖς τὰ ὑπόλοιπα.
- 1647 Παῦλος Σιάρρῶν ἐκ Παρισίων. ποιητὴς κωμικὸς,
νυμφουθεὶς τὴν Μαρκίωνα Μαιντενών.
- 1650 Ῥένις Καρτέσιος ὁ περικλεής Γάλλος Φιλόσοφος
θνήσκει ἐν Στουχόλμῳ. τὸ περιφημότερον σύγ-
γραμμα αὐτῷ ἐστὶ, στοιχεῖα φῶ'. ἔγραψε καὶ
περὶ ἀνῶ, παθῶν, καὶ γεωμετρίας. κατ' ἄλλας
τέθηκε 1660.
- 1652 Νικόλαος Πουστὲν περικλεής ζωγράφος Γάλλος κλη-
θεὶς ἄλλος Ῥαφαήλ.
- 1653 Δανιὴλ Βόλτερος ἢ Ῥικιάρελης Ἰταλιώτης ζωγρά-
φος καὶ ἀγαλματοποιὸς θανὼν 1666. ἐποίησε
τὸν ἀνδριάντα Λουδοβίκου ιγ'. ἐν Παρισίοις.
- 1654 Νικολ: Σανσὼν. πολλὰς γεωγραφικὰς πίνακας.
- 1657 Ἰάκωβος Πωλμίερος Γρενδεμενσίνης Νορμανδός. π.

M. X.

εργραφή Ἑλλάδος, καὶ σχόλια πολλῶν Ἑλλήνων συγγραφέων. Λατ.

Βερονέζης ὁ νέος, Ἑνετὸς ζωγράφος.

1660 Μιχαὴλ Ἀγγελὸς Βατάλλης ζωγράφος ἐκ Ῥώμης.

Βαρθολ: Βραμβέγγης ἐφάμιλος.

Ἰω: Β. Βένιζ ἐφάμιλος.

Ἀλβάνης Λομβαρδὸς ἐφάμιλος.

1661 Βριάνδος Βαλτῶν ὁ Ἀγγλὸς διήσκει. περίφημος διὰ τὴν πολύγλωττον ἐκδοσιν τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς σὺν τοῖς Γαλλιστὶ σοφοῖς προλεγόμενοις. Λεῶν 1669.

1662 Πασχάλης Γάλλος.

1664 Ἰάκωβος Ἀρβικτῶν ὁ Ἀγγλὸς θανὼν 1677. περὶ πολιτικῆς.

Κάμπερτος Μουσικὸς Γάλλος. πρῶτος ἐν Γαλλίᾳ ἐσύνθεσεν Ὀπεραν.

1667 Ἰωσήφ Λαμπέκιος θανὼν ἐν Βιέννῃ 1680. κατὰ-λογον τῶν χειρογράφων τῆς ἐκεῖ βιβλιοθήκης. Κορηλίου Σκριβελλίου τῷ Ὀλανδῷ θάνατος. λεξικὸν Ἑλληνολατινικόν.

Λουδβίκος Μορέρης. ἱστορικὸν λεξικόν.

1669 Δέων Ἀλλάτιος Χῖος ἑτερέφρων ἐν Ῥώμῃ. περὶ δογμάτων. ἐξέδωκε καὶ πολλὰς ἐκκλησιαστικὰς Ἑλλήνας.

1670 Ἰω: Κύνσκελος μέγας χημικὸς Σάξων.

Ἀλγέρον Σιδιεύς ὁ Ἀγγλός. περὶ διοικήσεων.

Ἄννα Βίγνη, τὸ κοράσιον, περίφημος ποιήτρια θν: 1684.

Ἰω. Β. Ρικκιόλης ἐκ Φεββάρας Ἰησουίτης διήσκει. ἀστρονομίαν, γεωγραφίαν, καὶ χρονολογίαν. Λατ.

1672 Ὁθων Γουερύκης ἐκ Μαγδεβέργης φ5. ἐφευρὲς τὴν πνευματικὴν ἀντλίαν. θν. 1686.

1673 Ἡ Κοντέσσα Σέτζη διήσκει ἐν Παρισίοις. ἀρίστος ποιήτρια ἐλεγείων.

M. X.

Σαλβατώρου Ρόζα ποιητὴ καὶ ζωγρ: θάνατος ἐν Νεαπόλει.

Ἰω: Β. Μολιέρου θάνατος. μέγας ποιητὴς κωμικὸς Γάλλος γεν. 1620.

1674 Ἰωάννης Μιλτὼν ὁ Ἄγγλος θνήσκει γεν. 1608 μέγας ποιητὴς. ὁ ἀπολωλὼς καὶ ἀνευρεθεὶς Παράδεισος.

1675 Ἰω: Ἐβέλιος ἐκ Δάνζιγας ἀστρονόμος θανὼν 1688. Σελήνογραφίαν κτ.

Ἰσαάκ Βόσιος ὁ Ἄγγλος θν: 1688. περὶ τῆς χρονολογίας τῶν 70 τῆς Γραφῆς, καὶ σχόλια εἰς πολλὰς ἀρχαίους.

1676 Θωμᾶς Συδεγχάμος ὁ Ἄγγλος 1624—1689 περικλὲς ἱατρός.

Βενεδίκτου Σπινόζα τῷ Ἰσπανῷ θάνατος. γεν. 1632. ἀνταγωνιστὴς τῷ Καρτεσιῷ. ἔγραψεν, ὅτι ὁ Κόσμος Θεός.

1677 Κάρολος Βρεῖνος φς' Παρισιανὸς, καὶ ἀρίστος ζωγράφος. συνέγραψεν εἰκονικῶς πᾶσιν καὶ φυσιογνωμίαις. θν. 1690.

1680 Θωμᾶς Βρεῖνος ἱατρός Ἄγγλος καὶ ἀρχαιολόγος θνήσκει.

Ἰω: Λ. Βερνίνης ἐκ Νεαπόλεως θνήσκει ἐν Γρόμη. μέγας ἀρχιτέκτων, ἀνδριαντοποιὸς καὶ ζωγράφος. Σμῖθ ἀρίστος Ἄγγλος χαλκογράφος τῷ μέλανος.

1682 Ἀνδρέας Φελιβιενὸς θν. 1695. στοιχεῖα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ἀγαλματοποιίας, καὶ ζωγραφίας. Σεβίγνη ἡ Μαρκίαν θανῶσα 1696. συνέγραψε.

Ἰω: Πικάρδος ἀστρονόμος Παρισίαν θνήσκει.

Ἰω: Βέχερος ἐν Λονδίῳ. μέγας χημικός.

Ὀκταβιανὸς Φερράρης ἐκ Μεδιολάνων. περὶ φορημάτων καὶ λύχνων ἐνταφίαν τῶν Ἑλλήνων, καὶ περὶ ἀρχῆς τῆς Ἰταλιωτικῆς Γλώσσης.

X.

- 584 Πέτρου Κορηλίου μεγάλου ποιητῆ θάνατος. γεν.
1606.
- 585 Ἰακώβου Σπῶν ἱστορικῆ καὶ ἀρχαιολόγῃ Γάλλου
θάνατος. περιήγησιν Ἑλλάδος.
- 587 Ἰω: Β. Ἀλλή τῆ ἐκ Φλωρεντίας θάνατος. ὁ μέ-
γιστος μουσικὸς τῆς Δύσεως. τὰ ποιήματα αὐ-
τῆ ἐκτιμῶνται ὡς μουσικὰ ἀριστουργήματα.
- 589 Ταβερνιέρης ὁ Γάλλος, περιήγησιν.
- 590 Γουλιέλμος Βερνὲν ἀρχιτέκτων Ἀγγλος ἤρξατο ἐν
Λοιδίῳ τὴν μεγαλοπρεπῆ Ἐκκλησίαν τῆ ἁγίας
Παύλου.
- Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος ὁ ἐξ ἀποβλήτων. Ἰε-
ραρχία.
- 592 Γεώργιος Γουιλλέτος ἐξ Ἀμβέργου θν. 1705. Ἀ-
θήνας ἀρχαίας καὶ νέας, Λακεδαιμονίαν. κ. τ. λ.
Θηβενῶτος, περιήγησιν.
- 593 Οὐμφρης Ὀδης Φς Ἀγγλος θν: 1706. σὺν ἄλ-
λοις πολλοῖς ἔγραψε καὶ ἱστορίαν τῶν κλεινῶν
Ἑλλήνων τῶν διαπορθευσάντων εἰς δύο τὰ
τῶν λόγων ἀγώγισμα.
- 594 Σαμουὴλ Πουφφενδερφου τῆ Γερμανῆ θάνατος.
ἱστορίαν παγκόσμιον, καὶ φυσικὸν νόμον.
- 595 Ἰώσηπος Πίττων Τουρνεφόρτος μέγας βοτανολόγος.
στοιχεῖα βοτανολογίας, καὶ ἐν Ἀνατολῇ πε-
ριήγησιν.
- Οὐγγεῖου τῆ Ὀλλανδῆ θάνατος γεν: 1629. ἐ-
φευρέτης τῆ Ἐκκρεμῆς ὥρολογίου. ἀνεκάλυψε
τέσσαρας δορυφόρους τῆ Κρῆνου.
- Λαφονταίνου θάνατος γεν: 1621.
- 597 Ἰω: Μ. Καζήλλης ἐκ Λεώνης μαθηματικὸς θα-
νὼν 1710. αἱ σοφαὶ αὐτῆ παρατηρήσεις ἐν
Ἑλλάδι καὶ Αἰγύπτῳ εἰσὶν ἐν τοῖς Ἀκαδημαϊ-
κοῖς ἀπομνημονεύμασι.

M. X.

Λουκάς Ῥοτγᾶνος ἐξ Ἀμστελδάμου μέγας ποιη-
τὴς Ὀλλανδᾶς θν. 1710.

1698 Ἐνρίκος Δόβλερες περὶ τῶν χρονολογικῶν κύκλω-
τῶν ἀρχαίων. ἢ χρονολογίας.

1699 Ἰω: Δ. Κασίνης ὁ Ἰταλιώτης, καθηγητὴς ἐν Βο-
νανίᾳ, ἀποβιώσας 1712. μέγας ἀστρονόμος.

Ἰω: Ῥακίης ὁ κλεινὸς Γάλλος ποιητὴς θνήσκει
γεν: 1639 ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Λουδοβίκος θανὼν
ἐν Παρισίοις 1763 ἐποίησε, χάρις καὶ Θεησκείᾳ

Ἰω: Εὐδεν ὁ Ὀλλανδὸς ἐφεῦρε τὰς νέας σβε-
στηρίους σίφωνας τῆς πυρκαϊᾶς, καὶ περὶ αὐ-
τῶν συνέγραψεν.

Ἀρχάγγελος Κορέλλης θανὼν 1713 ἐν Ῥώμῃ
μουσικὸς μέγας.

Ἐν ταύτῃ τῇ Ἐκατονταετηρίδι ἀκμάζουσιν οἱ ἢ
μέτεροι συγγραφεῖς οἶδε.

Θεόφιλος Κορυδαλεὺς Ἀθηναῖος.

Γεώργιος Κορέσσιος Χίος.

Γεράσιμος Βλάχος Κρής.

Καλέδης.

Ἀντώνιος Κοραῆς ἰατροφιλόσοφος.

Παναγιώτης μέγας διερμηνευτὴς τῆς Πόρτας.

Βησσαρίων Μακερὴς ἐξ Ἰωαννίνων. θν: τέτρω τῷ ἔτει
ἐν δὲ τῇ ἐπομένῃ Ἐκατονταετηρίδι.

1700 Γόρδιος.

Χρῦσανθος Νοταρᾶς ὁ Πελοποννήσιος.

Ἰάκωβος Μᾶνος ὁ Ἀργεῖος καθηγητὴς ἐν Κωνσταντινῇ.

Ἰερόθεος ὁ Βυζάντιος.

Ἰερεμίας Κακαβέλας.

Ἰω: καὶ Γεώργιος Πατῆσαι οἱ Ἀθηναῖοι.

Ἀντώνιος Κατήφορος ὁ Ζακύνθιος.

Νικόλαος Μαυροκορδάτος βοεβίδης Οὐγκροβλαχί-
ας Ἑλλην. περὶ καθηκόντων, καὶ Φιλοθέου πά-
ρεργα κ. τ. λ.

I. X.

Σουγδουρὴς ἐξ Ἰωαννίνων.

Δανιήλ ἐν Πάτρῳ γραμματικός.

Δαπόντης ὁ στιχουργός.

702 Ὀφμάνος ἱατρὸς Γερμανός.

Νικόλαος Μαλεμβραύγχιος θανὼν ἐν Παρίσις

1715 μέγας Φς'.

704 Ἰω: Ἰουβέντος ἀρίστος Γάλλος ζωγράφος θν:

1717. ἐπὶ τέλους ἐξωγράφιζεν ἀριστέρεα χεῖρ.

Ἰω: Λὼκ ὁ Ἀγγλος μέγας Φς' θνήσκει. ἐγενή-
θη 1632.Μαρία Σιβύλλα Μεριώνη ἐκ Φραγκφούρτου Γερ-
μανίς ἀρίστη ζωγράφος ἀνθῶν καὶ ἐντόμων.
χάρειν τέτων ἀπεδήμησεν εἰς Ἀμερικὴν ἐνθα
τέθνηκεν. ἔγραψε περὶ ἐντόμων. Ἀμσλδ: 1717.705 Λουδοβίκα Γενεβιέβα Γιλλότα, ποιήτρια περὶ φη-
μὸς θανῶσα 1718 ἐν Παρίσις.

706 Ἀλέξανδρος Βλόνδης ἀρχιτέκτων Γάλλος.

Πέτρος Βαύλη θάνατος. γει: 1647. Σκεπτικός Φς'.

707 Δοσιθέου Πρ' χς Ἱεροσολύμων ἀποβιώσις. περὶ τῶν
ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων. Βουκορεστ:
1715.Ἄννα Φεύρη γυνὴ τῆ Δακιέρου θανῶσα ἐν Παρι-
σίς 1720. ἐξέδωκε τὸν Καλλιμάχον, Ὅμηρον,
Τερέντιον, Πλάτωνός τινα καὶ Ἀριστοφάνους.
ἔγραψεν ἀπολογίαν ὑπὲρ Ὁμήρου κ. τ. λ.708 Πέτρος Δ. Ουέτιος. θν: ἐν Παρίσις 1721. πρὸς
τοῖς ἄλλοις ἔγραψε καὶ περὶ ναυτικῆς καὶ ἐμ-
πορείας τῶν ἀρχαίων.Στέφανος Πίκαρδος ἐπικληθεὶς Ῥωμᾶνος. γλύπτης
μέγας. τέθνηκεν ἐν Ἀμστελδαμῶ 1721.

Ματ: Πριὼρ ποιητὴς Ἀγγλος θν: 1721.

709 Ἀνδρέας Δακιέρος Κάστης. μέγας φιλόλογος θν:
ἐν Παρίσις 1722. ἐσχολίασε πολλὰς τῶν ἀρχ-
αίων συγγραφεῶν.

M. X.

1710 Ἴω: Γύνθηρος ἐκ Σιλεζίας. θν: 1721. ποιητὴς ἄριστος.

1711 Λίκατερίη Λεσκάλλη ἡ Σαπφὼ τῶν Ὁλλανδῶν θήσκει.

Νικόλαος Βουαλὼς μέγας Παρισιανὸς ποιητὴς θν.

1713 Ἐμμανουὴλ Τιμώης Ἑλλήν. περὶ ἐμφυλισμῶ εὐφρογῶν.

1714 Ἡλία Μηνιάτου Κερνίκης καὶ Καλαβρίτων τῷ Κεφαλληναίου ἀποβίωσις. γεν: 1669. φς' καὶ ῥή-
τα. ἐ' ἐδόθησαν τὸ Πέτρα Σκανδάλου, καὶ αἱ ἀμίμητοι αὐτῷ Ὀμιλίας.

Ἄνδρ: Ἐλβέττιος ἰατρὸς Ὁλλανδὸς ἐν Γαλλίᾳ. εἰσήγαγε τὴν ὑπεκακουάναν κατὰ τῆς δυσεντερίας. θν: 1727.

Μελετίε Ἀθηνῶν ἀποβίωσις. γεωγραφίαν. Ἐκκλησιαστικὴν δὲ ἱστορίαν Ἑλληνιστί.

1715 Φ. Σαλιγινάκης Φενελῶν ἀρχιερεὺς Γάλλος θνήσκει. περὶ ὑπάρξεως Θεῷ, τὸν Τηλέμαχον, διαλόγους, καὶ βίους ἀρχαίων φων'. ἐγεν: 1651.

Βοσσουέτος

Φληχιέρος

Μασσιλλῶνος

Βουρδαλεῆς

Σωρῖνος

Γάλλοι ῥήτορες ἀκμάζουσι.

1716 Γ. Λεϊβνιτίου ἐκ Λειψίας θάνατος. γεν: 1645. μαθηματικά, ἱστορικά, ποιητικά, καὶ φιλοσοφικά.

1717 Γ: Λαβὼρ τελευτήσας 1730. ἱστορίαν μουσικὴν τῷ Νέρωνος. μῦθον συμφωνίαν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ.

Ἴω: Ἐκκαρδὸς ἄριστος Γερμανὸς ἱστορικὸς καὶ ἀρχαιολόγος Λατ: τέθνηκε 1730.

1720 Βερνάρδος Πίκαρδος ἄριστος Παρισιανὸς χαλκογράφος τελευτήσας ἐν Ἀμστελδμ: 1733. αἱ χαλκογραφαὶ αὐτῷ τιμῆς μεγάλης.

Κορέλλης Ἰταλὸς μουσικὸς συμφωνιῶν μέγας.

M. X.

- Περγολέζης ἐκ Νεαπόλεως θανὼν 1733. εἰς τῶν περιφημοτέρων μουσικῶν τῆς Ἰταλίας. τὸ ἀριστέργημα αὐτοῦ εἶναι, Στάμπαντ Μάτερ.
- 1722 Ρ. Α. Βερτώτ θανὼν ἐν Παρισίῳ 1735 ἐτῶν 80. ἱστορίαν τῆς Μάλτας, καὶ στασιασμὸς Ῥωμαίων.
- Ἰωσήφ Κέντο Πεκάννας μέγας ποιητὴς Πορτογάλλος.
- Φραγκίσκος ἐκ Ῥώμης Δομηνικανὸς, μέγας γεωμέτρης, καὶ ἀρχιτέκτων θανὼν ἐν Παρισίῳ 1735. ἔτος ἐκτίσεν ἐκεῖ τὴν βασιλικὴν γέφυραν.
- 1723 Δημητρίου Καντεμήρου Γοσποδάρε Μολδαβίας Φυγάδης εἰς Ῥωσσίαν θάνατος. ἱστορίαν τῶν Ὀθωμανῶν Λατινιστί.
- 1725 Κάρολος Φιντάνας ἀρχιτέκτων Ἰταλός. περὶ μνημείων τῆς Ῥώμης.
- 1727 Λύγουστινος Νάδαλος. περὶ τῶν Ἑστιάδων. (πολιτελείας τῶν Ῥωμαίων γυναικῶν).
- Ἰσαὰκ Νεύτωνος τὸ Ἄγγλου θάνατος ἐν Λονδίῳ 79 ἐτῶν. μέγιστος μαθηματικὴς. ὀπτικά. ἀνακατασκευάσας χρονολογίαν. θεωρίαν βάρους. ἀνάλυσιν τοῦ ἀέρος. ἐτελειοποίησε τὸ κατοπτρικὸν Τηλεσκόπιον.
- 1730 Λ. Φ. Μαχσίλλης ἐκ Βονανίας θνήσκει. πολλὰ ἔγραψε.
- 1731 Ἀντίοχος Καντεμήρης ψιλῶ ὀνόματι πρίγκιψ, πρεσβευτὴς τῆς Ῥωσσίας ἐν Παρισίῳ διατελὼν τέθνηκε 1744. μετέφρασε Ῥωσιστὶ τὸν Ἀνακρέοντα, Ὀράτιον, Ἐπίκτητον, καὶ Ἰουστίνον. ὑπῆρξεν ἀρχηγὸς τῆς Ῥωστικῆς ποιητικῆς, καὶ καλλιτελείας.
- Ἀλέξανδρος Πάπ ὁ Ἄγγλος θνήσκει 1744. γεν. 1688. μέγας ποιητὴς. ἐποποίησεν ἴδιον καὶ μετέφρασεν ἐμμέτρως τὸν Ὀμήρον.

Μ. Χ.

1732 Πέτρος Δεσφονταίνης θν: 1745 ἐν Παρισίοις. κριτικός περίφημος.

Υβνερος ὁ Γερμανὸς λεξ: γεωγραφικόν.

1733 Μιχ. Φουρμόντος ὁ Γάλλος θν: 1746. περιῆλθε τὰ ἐκθιγὰ μέρη κομίσας πολλά χειρόγραφα καὶ ἐπιγράμματα.

Ἰάκωβος Ἑρμάνος ἐκ Βασιλείας θνήσκει. μαθηματικός περίδοξος.

1734 Πέτρος Ἰω: Βυρέττης ἰατρὸς Παρισιανὸς θν: 1747. διατριβὴν περὶ τῆς γυμναστικῆς, καὶ μουσικῆς τῶν ἀρχαίων κτ.

Κάρολος Βαλοῦς θν: 1747. διατριβὴν περὶ Ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τινων νομισμάτων.

1735 Ἰω: Βιβιένας ἐκ Λεώνης ἀρίστος ζωγράφος θνήσκει. Χαϊνδελ ἐκ Σαξωνίας θνήσκει ἐν Λονδίῳ ὁ μέγιστος μουσικός. οἱ Ἀγγλοὶ ἤγειραν αὐτῷ μνημεῖον. τὰ 12 Δουέτα αὐτῷ εἰσὶν ὡς κανόνες τῆ ἀσματος καὶ γύμνασμα.

1736 Ἰω: Α. Φαβρίκιος ἐκ Λειψίας καθηγητὴς ἐν Ἀμβέργῃ θνήσκει. Ἑλληνικὴν βιβλιοθήκην.

Φλάβιος Σίρλετος μέγας γλύπτης προσεγγίσας τοῖς ἀρχαίοις. θνήσκει ἐν Ῥώμῃ.

Θεοφάνης ἀρχιερεὺς Νοβογροῦδ τῆς Ῥωσσίας ὁ συγγραφεὺς, ἐκδημεῖ πρὸς κύριον.

Ἰω: Κλέρκος ἐκ Γενέβης θνήσκει ἐν Ἀμστελδάμῳ. πολὺς συγγραφεὺς.

1737 Νικόλ: Φρερέτιος σοφὸς Παρισιανὸς θανὼν 1749. πολλὰ ὑπομνήματα εἰς τὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν, χρονολογίαν, καὶ κατὰ τῆς χρονολογίας τοῦ Νεύθωνος.

Πέτρος Μιχέλλης ἐκ Φλωρεντίας ὁ μέγας βοτανολόγος θν: εὗρεν ὑπὲρ 4000 φυτά. πολλὰ συγγράμματα φυσικῆς ἱστορίας αὐτῷ σώζονται.

1738 Ἑρμάνου Βοερχαβίου τῷ Ὁλλανδῷ ἰατρῷ θάνατος.

M. X.

τος. βοτανολόγος καὶ χημικὸς μέγας, λέγεται
δεύτερος Ἱπποκράτης. τὰ συγγράμματα αὐτῶ
καὶ Ἀραβιστὶ μετεφράσθησαν.

1740 Ἰω: Φίλιπ: Βαραντιέρος ὁ Γερμανὸς θνήσκει 19 $\frac{1}{2}$
ἐτῶν. ἐνδ' καετῆς συνέγραψε τὰ ἐκδοθέντα. ἐάν
δὲ τῷτο ὁ μύθος, τὰ συγγράμματα εἰσὶν ἄλ-
λων πονήματα.

Κρις: Κίρχιος ὁ Γερμανὸς ἐν Βερολίῳ ἀστρόνομος
ἐπίσημος θνήσκει.

Φερδινάνδος Βιβιένας ἐκ Βοωνίας ζωγράφος, καὶ
ἀρχιτέκτων θνήσκει ἐν Ῥώμῃ.

Ἰω: Στρέκιος ὁ ἐκ Φλαρεντίας μέγας μουσικὸς
θνήσκει.

1741 Ἰω: Λουδ: Πετίτιος ἄριστος χειρῶν Παρισια-
νὸς θανὼν 1750.

Β. Μοντφωκὼν Φ: Γάλλος ἐν Παρισίοις θνήσκει.
Ἑλληνικὴν παλαιολογίαν.

Εὐγένιος Π. Σύβκος ὁ Ἑλουήτιος θνήσκει. δια-
τριβὴν νομισμάτων.

Κάρελος Ῥολλῖνος ἐκ Παρισίων καθηγητὴς τῆς ρη-
τορικῆς θνήσκει. ποιητικὰ Δατ: ἱστορίαν ἀρ-
χαίαν καὶ Ῥωμαϊκὴν κτ.

Φραγκίσκος Σεβῖνος ὁ Γάλλος θνήσκει. πεμφθεὶς
παρὰ Λουδοβίκου ιδ'. εἰς ἑξάν ἔφερεν 600
χειρόγραφα. ἔγραψε διατριβὴν Μηνὸς τῆς πρώ-
του βῆ' τῆς Αἰγύπτου κτ.

Ἄντ. Βανιέρος ὁ Γάλλος θνήσκει. ἱστορικὴν ἐξήγη-
σιν τῆς μυθολογίας.

Ἰω: Β. Ῥουσώ ὁ Παρισιανὸς θνήσκει ἐν Βρυξέλ-
λαις. ἄριστος λυρικός ποιητής.

1742 Ἐδμόντος Ἀλλέυς ὁ Ἀγγλος θνήσκει. μέγας ἀ-
στρόνομος.

Γουλιέλμος Βουγεάντης ἐν Παρισίοις θνήσκει. ἔγρα-

M. X.

ψε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ παίγνιον φιλοσοφικὸν τῆς Γλώσσης τῶν ζώων.

1747 Γ. Γραχάμος μέγας μηχανικὸς καὶ ὥρολογεργὸς Ἀγγλος. ἐτελειοποίησε τὰ ἀστρονομικὰ ὄργανα.

1748 Θόμζαν θάνατος γεν: 1700. Ἀγγλος ποιητής. ἐποποίησε τὰς καιρὰς.

Κλοπτόκιος 1724—1803. ὁ μέγας Γερμανὸς ποιητὴς τῆς Μεσιάδος.

1750 Βασίλειος Τατισιέβης ἀρροστής Ῥώσσοις ἐν Ἀσραχάν. ἱστορίαν Ῥωσσίας.

Νέφυτος Καυσοκαλυβίτης Πελοποννήσιος ἀκμάζει. συνέταξε τὴν μεγάλην Γραμματικὴν. ἧς Ἐπιτομὴν ἐγράψεν ὁ Ἀθ: Πάριος ὅτε ἐσχολάσχει ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ῥεάλος συγγραφεὺς Γάλλος περὶ Διοικήσεων κτ.

1752 Χριστιανὸς Βόλφιος ἐκ Βρεσλαβίας τῆς Γερμανίας Φς. ἐτελεύτησεν ἐν Ἀλλῃ 1754 ἐτῶν 75. ἔχομεν τὴν ἀριθμητικὴν αὐτῷ ἐξελληνισθεῖσαν ὑπὸ τῷ Νικολάου Ζαρξέλλῃ.

Κ. Ι: Γεωφρενᾶ θνήσκει ἐν Παρισίοις. χημικὸς περίφημος.

1754 Μαρτίνος Φίλκης ὁ Ἀγγλος θνήσκει. φυσικὸς καὶ ἀρχαιολόγος.

Φριδέρικος Ἀλγεδόνος Γερμανὸς ποιητὴς ἀριστος.

1755 Ἰερώνυμος Κβιρὴνης ἐξ Ἐιετίας Καρδινάλις. ἀρχαιότητος τῆς νήσου Κερκύρας κτ.

Ν. Λάγγλετ Φρεσσὼν θνήσκει. ἐγράψε περὶ πολλῶν, καὶ χρονολογικὸν πῆνακα.

Καρέλου Μοντεσκίου ἐκ Βουρβιγάλων θάνατος. ἐγράψε περὶ μεγαλειότητος καὶ πτώσεως τῶν Ῥωμαίων. τὸ δὲ περιφημότερον αὐτῷ σύγγραμμα ἐστὶ τὸ, esprit des loix. (Διάνοια νομική).

Ἰω: Κλάδιος Ἐλβέτιος ἰατροφιλόσοφος Παρισιανὸς ἐγράψεν ἐκ ὀλίγων.

Μ. Χ.

Οὐγκος καὶ Φίλδινγκος ἀξιοὶ συγγραφεῖς Ἀγγλοὶ ἀκμάζουσιν.

- 1756 Ἰάκωβος Κασσίνης ἐν Παρισίοις ἀστρονόμος ἀξιόλογος. στοιχεῖα ἀστρονομίας, περὶ μεγαλείου καὶ σχήματος τῆς γῆς, πίνακας ἀστρονομικὰς, καὶ ἕτερά ἅττα.

Κ. Φ. Γέλλερτος ἀξιος συγγραφεὺς καὶ ποιητὴς Γερμανὸς ἀκμάζει.

Ῥαβενέρος συγγραφεὺς Σατυρικὸς Γερμανὸς ἀκμάζει.

- 1757 Μεθόδιος Ἀνθρακίτης ἀπὸ 1715 διδ: ἐν Ἰωαννίνοις. Βαλάνος Βασιλέπουλος διεδεξάτο αὐτὸν ἀναπληρῶσας καὶ ἐπὶ αὐτῷ τὰ Μαθηματικά. Βερνάρδου Β. Φοντενέλλου τῷ Γάλλου θάνατος. περὶ πληθύνος κόσμου κτ. γεν. 1657.

Αὐγουστίνος Καλμέτος. γενικὴν ἱστορίαν κτ.

Ῥωμὲρ θνήσκει ὁ ἐπιδιορθωτὴς τῷ Θερμομέτρου.

- 1759 Πέτρος Μαπερτιεῖς. στοιχεῖα ἀστρονομίας καὶ γεωγραφίας. δίκμιον ἠθικῆς Φῆς. σχῆμα γῆς κτ.

- 1760 Ἀντ: Γάβριελ Ἰησοῦιτης ἐκ Γαλλίας θνήσκει ἐν Πεκίν. ἀστρονόμος, καὶ ἐγκρατὴς τῆς Κινέζων Γλάσσης. ἐπεμψε πολλὰς σημειώσεις ἐκ Κίνας. Ἰω: Β. Μιραβῶ ἐν Παρισίοις θάνατος. μετέφρασε τῷ Τάσσου τὴν ῥύσιν τῆς Ἱερουσαλὴμ. Ἀββα Νικολ: τῷ Κρουᾷ θάνατος ἐν Παρισίοις. γεωγραφίαν νέαν.

Δαμαδὸς Ἕλληνας ἐν Ἑλλάδι.

Νικόλαος Ποπέβσκις καθηγητὴς Ῥώστος τῆς φιλοσοφίας καὶ ἱστορικῆς ἐν Μόσχᾳ. μετέφρασε τὸν Πῶπ, καὶ πολλὰ ἔγραψε.

- 1761 Στέφανος Ἀλλυς Φς καὶ Φυσικὸς Ἀγγλος.

- 1762 Πόκοκς ὁ Ἀγγλος. περιήγησιν.

Νικόλ. Καίλλης θνήσκει ἐν Παρισίοις. ἀστρο-

M. X.

νόμος καὶ μαθηματικός. στοιχεῖα Ἀλγέβρης, ἀστρονομίας, ὀπτικής, τηλεσκοπικῆς κτ.

Ἀνζὼν ὁ Ἀγγλος. περιήγησιν.

Πρόσπηρος Γρηβιλλώνιος ἐκ Διῶνος ἄριστος ποιητῆς δραματοποιός, καὶ τραγικός, θνήσκει.

1763 Πέτρος Κρεσχίνης ὁ Ῥώσος τελευταῖ. πολλῶν τζιὰρ βίου.

Ἰω: Βατίστας Μαρτίνις ἐξ Ἰταλίας περὶ μουσικῆς ἀρχαίας καὶ νέας. Βονων: 1757.

1764 Ἰω: Φ. Ῥαμὼ θνήσκει ἐν Παρισίοις. μουσικός. ἔγραψεν ἐκ ὀλίγα ἀξιαγάστως, καὶ περὶ ἁρμονίας.

Γαλβάνης ὁ ἐφευρέτης τῆ Γαλβανισμῆ ἀκμάζει. Μιχ. Λομονόσοβσκις καθηγητῆς Ῥώσος τῆς χημικῆς, λυρικός ποιητῆς, καὶ ἱστορικός, θνήσκει.

Λέσιγγος 1729—1781 Γερμανὶς ποιητῆς μέγας.

1765 Ἄντ: Ἰωσήφ Δεζαλλένης Ἀργανβίλλης. ἱστορίαν Φυσικὴν, καὶ τῶν ζωγράφων.

Ἰω: Λατβοκάτος. λεξικὸν βίων τῶν ἀξιολόγων ἀνδρῶν.

Κορσίνης Ἐδσάρδος Ἰταλιώτης.

Ἰω: Γραβιέρος. συνέπειαν τῆς ἱστορίας τῆ Ῥολλίν.

1766 Θεόδωρος Συμονόβης ὁ Ῥώσος. περὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης, καὶ τῆ ἐμπορίου πέραν αὐτῆς. ἀστρονομικά, ναυτικά, πίνακας γεωγραφικὰς, καὶ ὑδρογείους.

1767 Λέων Μηνάρδος θνήσκει ἐν Παρισίοις. πρὸς τοῖς ἄλλοις ἔγραψεν, ἦδη καὶ ἔθιμα Ἑλλήνων.

1769 Βασιλεῖον Γρηδιανόβσκι Ῥώσος ἀποβίωσις. καθηγητῆς ἐν Πετροπόλει. ἠκροάσθη ἐν Παρισίοις τῆς ἱστορικῆς. γνώριμος τῆ Ῥολλίνου. λογογραφικά, καὶ ποιητικά.

1770 Συμεὼν Δαβανόβης ὁ Ῥώσος τελευταῖ ἐν Πετρε-

M. X.

πόλει. καθηγητῆς τῆς μαθηματικῆς, καὶ φυσικῆς. συγγραφεὺς ἐκ ὀλίγων.

Μαρκίων Ἀργέντης συγγραφεὺς Γάλλος ἀκμάζει παρὰ Φειδερίκῳ β' τῆς Πρωσίας. ἔγραψε Histoire del Esprit humain.

1772 Ἰ. Φ. Βλετερίης θνήσκει ἐν Παρισίοις. βίος Ἰωαννῆ καὶ Ἰωβιανῆ.

Νικόλ: Ζαρξόλης ὁ μεταφράσας τὴν ἀριθμητικὴν τῆ Οὐολφίου θνήσκει ἐν Ἰωαννίνοις.

Γεράρδος φᾶν Σβιέτ θνήσκει ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας. ὑπομνήματα εἰς Βοερχάβιον, καὶ ἱατρικῆς συγγράμματα.

Ἰωσήφ Β. Γίβετος ἐν Παρισίοις θνήσκει. πολλὰ ὑπομνήματα ἱστορίας, καὶ χρονολογίας ἀρχαίων.

1773 Ἀντ: Μ. Καρπαντιέρος θνήσκει ἐν Παρισίοις. ἀρχιτέκτων περιέδοξος.

1774 Γολθσμίθου τῆ Ἀγγλου ἱστορικῆ θάνατος.

1777 Λαμπέρτος ὁ Γάλλος.

1778 Βολταίρου τῆ πολυγράφου Γάλλου θάνατος 19 Μαΐου. ἐγεννήθη δὲ 1695.

Ι: Ι Ρουσσώ θάνατος 21 Ἰανῆ. ἐγεννήθη 1712. ἔτος πρὸς τοῖς ἄλλοις ἔγραψε τὸ περὶ μουσικῆς ἐν τῇ Ἐγκυκλοπαιδείᾳ. ἀλλὰ διὰ τάχους, ὥς λέγει.

Κονδλλάκος ὁ συγγραφεὺς τῆς λογικῆς κτ. γνώριμος Ρουσσώ.

Διδερῶτος } ἔγραψαν καὶ ἐν τῇ Ἐγκυκλοπαι-
Ἀλεμβέργος } δεία.

Λιναῖος ὁ μέγας βοτανολόγος θνήσκει.

1780 Κεῶκος ὁ Ἀγγλος. περιήγησις.

1782 Μεταστασίου τῆ Ἰταλιώτου περιφήμου δραματοποιῆ ἐν Βιέννῃ, θάνατος.

1783 Δαβίδ Οὐμης ἱστορικὸς Ἀγγλος θνήσκει.
Ἀνβίλλης Γεωγράφος.

M. X.

- 1785 Ἀββα Μαβλὺ ἀδελφῆ Κονδλλάκου θάνατος, συγγραφεὺς Γάλλος.
Βερθολέτος εὐρέτης τῆς χλῶρης.
Μέσμερος ὁ τὸν ζωικὸν μαγνητισμὸν ἐκινῆσας.
Μιλλώτου Ἰησοῦτου τῆ ἱστορικῆ θάνατος.
- 1788 Βυφφώνου θάνατος. γεν. 1707. Φυσικὴν ἱστορίαν.
ἔτος δ.ξάζει, ὅτι ἡ σελήνη πρὸ 2000 ἐτῶν
ἐστὶν αὐόκητος..
Θεόφιλος ὁ Καμπανίας ἐπίσκοπος τῆ Θεσσαλονίκης.
ἔγραψεν ἐκκλησιαστικά.
- 1790 Λαλάνδης ὁ ἀστρονόμος ἀκμάζει.
Σχρώτερος ὁ Γερμανὸς ἀστρονόμος ἀκμάζει.
Βενιαμὴν Φραγκλῖνος θνήσκει. γεν. 1706.
- 1791 Μιραβὼ ὁ εὐγλωττος θνήσκει.
- 1792 Βεκκαρίας. περὶ ἀμαρτημάτων καὶ ποιῶν.
Ἀδελφῆκος ὁ Γερμανὸς θνήσκει 1807. ἔρευνα
Γλωσσῶν.
Γολδόνης ὁ δραματοποιὸς Ἰταλιώτης.
- 1793 Διονυσίου τῆ Πλαταμῶνος μαθητῆ Εὐγενίου ἀποβίωσις. πολὺς ξήτωρ.
- 1794 Ε. Γιββῶνος θάνατος. Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν.
Λαυοσιέρης ὁ Γάλλος χημικὸς ἀκμάζει. ἔτος ἀναλύσας τὸ ὕδωρ εὗρεν, ὅτι συντίθεται ἐξ ὕδρου γόνου καὶ ὀξυγόνου.
Φλωριανὸς ὁ Γάλλος. λογογραφικῶς Εἰδύλλια.
Ἀμιῶτος θνήσκει.
- 1795 Ῥατὶπ ἐφέντης ἱστορικὸς τῆς Πόρτας.
Ἰώσηπος Μοισιόδαξ ἀκμάζει ἐν Βουκορεστίῳ. συνέγραψε.
- I: I. Βαρθελέμου τῆ Ἀββα θάνατος. νέον Ἀνάχαρσιν. κτ. I
- 1797 Ῥήγας Βελεστινλῆς ἐξέδωκε γεωγραφικὰς πίνακας τῆς Ἑλλάδος, ἔγραψε, καὶ μετέφρασε διάφορα.

Ι. Χ.

- 199 Γατερέρου τῷ ἱστορικῷ θάνατος.
Γάλλης ἱατρὸς Γερμανὸς ἀπελθὼν ἐκ Βιέννης εἰς
Παρίσια ἐδημοσίευσεν τὴν κρανιολογίαν. ἐξ ἧς
κατ' αὐτὸν ἡ διάφθορις τῷ ἀνθρώπῳ.
- 801 Λαυάτερος θνήσκει. περὶ Φυσιογνωμίας.
Μαρμοντέλου Γάλλου θάνατος.
Καιστνέρου τῷ Γερμανῷ θάνατος.
Δαλλαβέϋς ὁ Ἀγγλος. περιήγησιν Ἑλλάδος 1791.
Νικηφόρου Θεοτόκου Κερκυραίου τῷ ἀρχιερέως ἐκ-
δημία πρὸς κν' ἐν Μόσχᾳ. συνέγραψε Φιλοσο-
φικά, ἐκκλησιαστικά, καὶ ὁμιλίας.
Ἀχμέτ Βασίφ ἐφέντης. ἱστορίαν Ὀθωμανῶν ἀπὸ
1743.
Παναγιώτης Κεδρικῆς Ἀθηναῖος συγγραφεὺς ἀ-
κμάζει ἐν Παρισίοις.
- 804 Ἐρδέρου τῷ Γερμανῷ θάνατος.
Κάντου Φιλοσόφου Γερμανῷ θάνατος. γεν. 1724.
ἀνεμόρφωσεν πολλὰς ιδέας τῶν ἡμετέρων προ-
γόνων, καὶ ἐπινόησεν.
- 805 Λάμπρου Φωτιάδου καθηγητῷ ἐν Βουκορεστίῳ ἀ-
ποβίσις. παρ' αὐτῷ ἐκπαιδεύθησαν ἐκ ὀλίγοι
τῶν ἀρίστων διδασκάλων καὶ λογίων τῷ ἡμε-
τέρῳ γένους ἱκανῶς ἐγκρατεῖς τῆς Ἑλληνικῆς
Γλώσσης.
Σχίλλερ περιωνύμου Γερμανοῦ ποιητοῦ θάνατος.
γεν. 1759.
- 806 Ἰω: Δημητριάδης Πέζαρος ὁ καὶ οἰκονόμος ἀκροα-
τῆς Εὐγενίου καὶ σχολάρχης ἐν Τυρνόβῳ τῆς
Θεταλίας πατρίδος αὐτοῦ, τελευτᾷ ἐν κω'. ὁ-
τος ἐξεπαίδευσεν πολλὰς ἐν Ἑλλάδι διδάξαντας.
Εὐγενίου Βουλγάρως Κερκυραίου τῷ ἀρχιερέως
ἐκδημία πρὸς κν' ἐν Πετρούπολει. ἐβίωσεν 91
ἔτη. συνέγραψε λογικὴν, ἐκκλησιαστικά καὶ
ἱστορικά. μετέφρασεν ἐκ ὀλίγα Φιλοσοφικά

M. X.

καὶ τὸν Βιργίλιον Μάρωνα στίχῳ ἡρώϊκῳ. ἔγραψε τὸ ἐπιτύμβιον αὐτῷ.

„ἦσθ' ὄθεν; ἐκ Γῆς. νῦν δ' αὖ; ἐς γῆν ὧδ' ἐπανήλθον.

„εἴτ' ἐπαναστρέψας, λήψομαι ἢν ἔλιπον.

„καὶ δὴ; εἰ βροτὸς, ἀλλ' ἐξ ἧς ἔσομ' ἄμβροτος αἰὲν,

„εὔτε Θεὸς καλέσῃ, γῆς ἐπαινεϊρόμενος.

„πεύθεαι, ὅς γενόμην; σαυτῷ τί τόδ' ἄρα μελήσει;

„ὥς σὺτε τοῖος ἔση, τουτὶ μέλημ' ἐχέμεν.

1807 Γεώργιος Βεντότης Ζακύνθιος ἐν Βιέννῃ. λεξικὸν Ἑλλ.: Γαλ: καὶ Ἰταλ. ὅπερ λέγουσι τῷ Γαζῇ.

Δοττεβίλλης Γάλλος.

1809 Νικοδήμου ἀγιορείτου τῷ Ναξίου ἀποβίωσις ἐν ἀγίῳ Ὄρει. συγγραφεὺς ἐκκλησιαστικὸς, καὶ καλλιγράφος ἀξιόλογος.

Φουρκρεῦ τῷ Γάλλου θάνατος.

Ἀϊδένου τῷ μέγα Γερμανῷ μουσικῷ θάνατος. ἐτόνισε τὴν κοσμογενίαν καὶ ἄλλα.

Δολλόνδος συμπολίτης Ἐρσχέλου. ἐφεῦρε τὰ ἀχρώματα διόπτρα.

Ἰω: Μύλλερὸς ἱστορικὸς Γερμανός.

1812 Εὐνού Φιλόλογος Γερμανῷ θάνατος.

Μουστοξίδης Κερκυραῖος ἀκμάζει. ἔγραψεν ἱστορίαν τῆς πατρίδος αὐτῷ Ἰταλιστί.

Ἀναστάσιος Γεωργιάδης Φιλιππουπολίτης ἱατρὸς ἀκμάζει ἐν Παρισίοις. πραγματεῖαν περὶ τῆς τῶν Ἑλληνικῶν στοιχείων ἐκφωνήσεως Ἑλληνιστί καὶ Λατινιστί. μετέφρασε τὴν ἀνθρῶπολογίαν τῷ Μεσγέρου.

1813 Γεονέρου τῷ περικλεῆς Γερμανῷ ποιητῷ θάνατος γεν: 1733.

Βιλάνδου τῷ μεγίστου Γερμανῷ συγγραφέως θάνατος

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερβικῆς

M. X.

νατος γεν. 1733 μετέφρασε Γερμανιστὶ καὶ τὸν Λουκιανόν.

1814 Ἀθανασίος τῷ Παρίῳ ἐν Χίῳ ἐκδημία πρὸς κνῖ. ἔγραψεν Ἑλληνιστὶ Γραμματικά, καὶ ῥητορικὴν, κοινῶς δὲ τὸν Ἀντίπαπαν, καὶ ἕτερά αὐτά. ὑμνογράφητεν ἐκ ἐλίγους Κανόνας ἀγίων, οἷον τῷ ἁγίου Γρηγορίου τῷ Παλαμᾷ, τῷ ἁγίου Ἐλευθερίου, τῷ ἁγίου Μάρκου Ἐφέσου τῷ Εὐγενικῷ καὶ ἄλλων. καθηγήσατο τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ σχολῆς μέχρι 1787 εἴτα τῆς ἐν Χίῳ. ἀκροάτης τῷ Καυσκοκαλυβίτου, Εὐγενίου τῷ Βουλγάρεως, καὶ Νικηφόρου τῷ Θεοτόκου. ἔλεγεν ὁ Εὐγένιος, ὅτι ἂν ὁ Πάριος εἶχε τὴν Γλῶσσαν τῷ Διονυσίου Πλαταμῶνος, ὁ δὲ Διονύσιος τὸν ἰὼν τῷ Παρίου, ἐφάνοντο δύο τεράστιοι ἄνδρες.

1816 Κώδιξ Γαίῳ Λατ: ἀνευρίσκεται ἐν Βερώνῃ.

1818 Δημήτριος Δάρεβαρις Ἕλλην ἐν Αὐστρίᾳ. ἐξέδωκε πολλὰ συγγράμματα ἴδια, καὶ Γερμανοελληνικὴν Γραμματικὴν.

Φύγγερος μέγας ζωγράφος τῷ ἱστορικῷ εἶδους ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας.

1819 Κοτζεβὴ δραματοποιῷ Γερμανῷ θάνατος.

Πέτρος Φράγκος μέγας Γερμανὸς ἰατρός καὶ συγγραφεὶς, καθηγητὴς τῆς ἰατρικῆς ἐν Βιέννῃ.

1820 Οὐολνέϋ τῷ Γάλλου θάνατος. ἔγραψεν Ἐρείπια Παλμύρας κτ.

Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου θάνατος ἐν Ῥωσσίᾳ τὸν Βόσπορον ἐν Βερυσθένει καὶ ἕτερα. γοσπὸς δάξης ὢν ἐν Μολδαβίᾳ ἐφυγεν εἰς Ῥωσσίαν 1789.

1821 Γρηγορίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τῷ ὑπὲρ τῷ γένους ἡμῶν μάρτυρος, ἐκδημία πρὸς κνῖ

M. X.

ριον. συνέγραψεν Ἑλληνιστὶ σχόλια εἰς τὰ ἡ-
δικὰ τῷ Ἀριστοτέλει, ἐκκλησιαστικὰ κτ.

- 1822 Ἐρσχέλου τῷ Γερμανῷ ἐν Ἀγγλίᾳ ἀστρονόμου
θάνατος. κατεσκεύασε τὸ μέγα Τηλεσκόπιον.
ἀνεκάλυψε τὸν Οὐρανὸν πλανήτην. καὶ παρε-
τήρησεν, ὅτι ἐν 41 λεπτοῖς διήλθον τὸν Γα-
λαξίαν 258,000 ἄστρα. εἶποι τις ἂν, ὅτι
ἐμέτρησεν αὐτὰ τῷ μεδίμνῳ τῷ Σίτου.

Κάνοβας ὁ μέγιστος Ἑνετὶς ἀγαλματοποιὸς τῶν
ἡμετέρων χρόνων θνήσκει ἐν Ῥώμῃ.

Σέργιος Ἰωάννου ἱατρὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει.
πραγματεῖαν ἱατρικῆς 1818.

- 1823 Σέργιος Γλήγκοβ. ἱστορίαν Ῥωσσίας Ῥωσιστὶ.

- 1824 Φ. Α. Βόλφ τῷ Γερμανῷ θάνατος. κρίτιν Ὀμήρου.
M. E. Δομφέρου ἱατρῷ Γερμανῷ τῷ ἐμῷ φίλου
καὶ συνεστίου ἐν Βιέννῃ ἀποβίωσις. συγγραφεὺς
τῆς ὑγείας, καὶ ἐν ταῖς φιλολογικαῖς ἐφημε-
ρίσι περὶ δυνάμεως τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης
λίαν φιλοσοφικῶς. μαθηματικὸς μέγας. ἐφεύ-
ρε, καὶ εἰσήγαγεν εἰς Βιέννην τὰς μηχανὰς τῷ
κλώθειν. εἴτα σταλεῖς εἰς Ἀγγλίαν εὗρεν αὐ-
τὰς ὁμοίας.

Λόρδος Νοήλ Βυρὼν θνήσκει ἐν Ἑλλάδι. ποιητῆς
Ἀγγλος καὶ φιλέλλην.

- 1826 I. X. Φόσσου θάνατος. μετέφρασε Γερμανιστὶ τὸν
Ὀμηρον.

Πιάτζη ἀστρονόμου τῷ Ἰταλιώτῳ θάνατος.

Νικολάου Καρμαζίνου τῷ Ῥώσσου θάνατος. συνέ-
γραψεν ἱστορίαν Ῥωσσίας καὶ ἄλλα.

- 1827 Γρηγορίου Ζαλύκου τῷ Θεσσαλονικέως ἀνεψιῷ ἐ-
μῷ καὶ φίλου ἀποβίωσις ἐν Παρισίοις. λεξικὸν
Ἑλληνογαλλικόν. μετέφρασε τῷ Ῥεσσῶ Contract
Sociale.

M. X.

Πεσταλότζις θνήσκει 81 ἐτῶν. ἔτος μετεβρύθμισε
τὴν στοιχειώδη παιδαγωγίαν.

1830 Κωνσταντίνου Βαρδαλάχου τῷ Αἰγυπτίου ἀποβίω-
σις ἐν Ἑλλάδι. ἐσχολάρευεν ἐν Βουκορεστῷ,
καὶ Ὀδησσῷ. ἐφιλοπόνησε πολλὰ, καὶ ἐξέδωκε.

1831 Ἀνθιμος Γαζής ἐκ Μαγνησίας τῆς Δημητριάδος
τελευτᾷ ἐν Ἑλλάδι. πρῶτος ἐκδότης τῆς ἐν Βιέννῃ
ἑφημερίδος, Ἑρμῆς ὁ λόγιος. μετέφρασεν ἐκ τῷ
Γερμανικῷ τὴν τῷ Ἀγγλου Γραμματικὴν τῶν
ἐπιστημῶν, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Λεξικὸν τῷ Συνειδέ-
ρου Γερμανῷ. ἐξέδωκε τὸν γεωγραφικὸν πίνακα
τῆς Ἑλλάδος τῷ Γερμανῷ Μυλλέρου Γράμ-
μασιν Ἑλληνικοῖς, καὶ τὸ τριγλωσσὸν Λεξικὸν
τῷ Βεντότου.

1832 Γέθου (Goethe) τῷ μεγίστου Γερμανῷ ποιητῷ.
θάνατος βιώσαντος 83 ἔτη.

Δημητρίου Π. Γοβδελά τῷ ἐκ Ῥαψάνης ἀποβίω-
σις 1831 ἐν Ἰασίῳ τῆς Μολδαβίας ὃ καὶ ἐ-
σχολάρευεν. ἔγραψε φιλοσοφικά καὶ ἄλλα
ἐκδῆς. συνέγραψεν ἐπὶ τέλῃς λεξικὸν φυτικῆς.

Σκάρπα τῷ καλῷ ἀνατόμου ἐν Παύλᾳ θάνατος.
Βάλτερ Σκώτου τῷ Ἀγγλου θάνατος. πολυγράφος.
Ζάχου ἀστρονόμου Γερμανῷ ἐν Παρισίοις θάνατος.

1833 Ἀδαμαντίου Κοραῆ ἀποβίωσις ἐν Παρισίοις 26
Μαρτίου ἐτῶν 85. ἰατρός, καὶ φιλόλογος
ἐκδῆς πολλὰς τῶν ἀρχαίων συγγραφέων. ἐποίη-
σεν ἑαυτῷ ἐπιτύμβιον τόδε.

„ Ἀδαμάντιος Κοραῆς Χῖος

„ ὑπὸ ξείνῃ μὲν ἴσῃν δὲ τῇ

„ Φυσάσῃ με Ἑλλάδι πεφιλμέ-

„ νην γῆν γῶν Παρισίων κεῖμαι.

Δανιὴλ Φιλιππίδου τῷ ἐκ Μαγνησίας τῆς Δημη-
τριάδος ἀποβίωσις ἐν Βησσαραβίᾳ. μετέφρασε

M. X.

τὴν τῷ Λαλάνδου ἐπιτομὴν τῆς ἀστρονομίας
καὶ τὴν λογικὴν τῷ Κονδιλιάκου.

„Ἐμοὶ μὲν δὴ μέχρι τῷδε γραφείσθω. τὰ δὲ μετὰ
ταῦτα ἴσως ἄλλω μελήσει.

„Διὰ τὸ πολύμικτον τῆς χρονολογίας καὶ χρονογραφί-
ας ὅθεν καὶ δυσεξέλικτον, διὸ καὶ δυσεξέργαστον, σπάνιοι
οἱ αὐτὴν ἐπιχειρήσαντες, εἰδὲς δ' αὐτῶν ἀναμάρτητος. ἔμοι-
δὲ τῷ μονοεχὶ διὰ τὴν ἀνάγκην τῷ ἡμετέρῳ γένει ἐπι-
χειρήσαντι, εἰδ' αὐτοὶ ἱκανῶς πρίσφοροι κατὰ τὰ ἐν προ-
οιμίῳ ἐπενεχθέντα μοι. προστησάμενος τοίνυν τὰς ὀλίγας
εἰς εἶχον συγγραφεῖς τῶν πηγῶν αὐτῆς, ἀτρέτῳ πόνῳ
ἐξηρεύνησα ὅσον ἰσχυρὰ τὰ ὡς ἔστιν ἰδεῖν ἐν τῇ Βίβλῳ
μοι. ἀλλ' εὐόλισθον τὸ ἔργον, τὸ δ' ἀμαρτάνειν ἀνθρώ-
πινον. διὸ εὐδόλως ὑποδιστάζω, ὅτι καὶ γὰρ ἔστιν ὅπου ἡ-
μάρτηκα. ἀξιῶ ἔν τῃς διορατικωτέρευσ ὅπως σημειώσω
μοι εἴτι ἡμαρτημένον εὖροιεν. ἀποδεχθήσομαι δὲ τὴν ἐπι-
διόρθωσιν εὐγνωμονῶν ἵνα καταχωρήσω αὐτὴν ἐν ἄλλοις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Διατριβῆς

περὶ τῆς γραφικῆς ἡμῶν Γλώσσης.

Διατριβή περὶ τῆς γραφικῆς ἡμῶν Γλώσσης.

Πολὺς τοῖς πολλοῖς πρὸ ἐτῶν τινῶν ὁ λόγος περὶ τῆς τῷ γράφειν ἡμῶν Γλώσσης. ἐπεὶ δὲ καὶ γὰρ λωτὸν ἐκ ἔφαγον, ἐδ-ξέμοι εἶπερ ἄλλοτε ἀνωνύμως, εἰπεῖν τὸ δ-κῆν, εἰ καὶ θέμις, διὰ τὴν ἤδη ἐπαληθεύουσαν παροιμίαν, ὅτι κατὰ Μανδραβέλου χωρεῖ ἡμῖν ἡ Γλῶσσα.

Ἐκαστον ἔθνος καὶ τῶν παλαιῶν, καὶ τῶν νεωτέρων διαστέλλει τὴν αὐτῇ Γλῶσσαν εἰς δύο. τέτῃστιν εἰς τὴν εἰκαίαν τῆς συνηθείας τὴν ὁμιλουμένην, ἣτις καὶ χυδαία, καὶ τετριμμένη, καὶ ἄλλως πως λέγεται, τὴν ὡς εἰπεῖν ἀ-τόρνευτον καὶ μὴ συμβάλλουσαν πρὸς τὰς μαθήσεις, καὶ εἰς τὴν ἐξ αὐτῆς τεχνικὴν, καὶ τετορνευμένην, τὴν γρα-φικὴν, τὴν συμβάλλουσαν πρὸς τὴν τῶν ἐνοιῶν διερμή-νευσιν καὶ κατάληψιν, ἣτις ἐστὶν ἡ καθολικὴ τῷ ἔθνει ὡς ἀμετάπτωτος διαμένουσα. αὕτη ἡ νύμφη, ἣν οἱ συγ-γραφεῖς καλλωπίζουσιν ὡς αἱ Ὠραι τὴν Ἀφροδίτην. ἐκ τῶν ἐνδοξοτέρων ἐν συγγραφέων τέτων ἡ Γραμματικὴ, καὶ περὶ τέτων μόνον, δὲ δ' εἰπεῖν καὶ τὰ Δεξικά. αὐ-τὴν ἔλεγον οἱ ἡμῶν πρόγονοι Ἑλληνισμόν. τὴν δὲ τετριμ-μένην, εἰκαίαν καὶ ἄλλως (α). δῆλον ἔν, ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν ὠμίλουν συνηθῶς τὸν Ἑλληνισμόν ὡς ἔγραφαν, ἀλλὰ τὴν εἰκαίαν. ἦσαν δὲ τοσῶτον Φιλόμουσοι, ὥστε καὶ ἐν Ἐκκλησίαις (βουλὴν κτι.) καὶ ἐν Θιάτροις ὡς καὶ καθ' ἡμᾶς οἱ Δυτικοὶ, τετεχνασμένως ὠμίλουν, καίπερ ἐχ' ἔως ἐγκατασκευῶς ὡς ἔγραφησαν. ὠμίλουν δέπως τὴν εἰκαίαν ἐπιχωρίως, ὡς ὠμιλέμεν ἐκ παραδόσεως. εἰ μὴ δο-ξάζοι τις, ὅτι παρεδόθημεν αὐτὴν χθές τε καὶ πρῶην ἐκ τῶν τῆς Ἀμερικῆς αὐτοχθόνων, ἢ τῷ ἀνακαλυφθέν-

τος Ἐρσχειλ ἀπάτορες καὶ ἀμήτορες γεννηθέντες. ἡ δόξα τοι μυστηριώδη τινα τῆς Γλώσσης ἐξαίφνης μετουσιώσιν.

Ἡ περὶ τήτου δόξα μου ἀναμφιβόλως ταραξεί τὴν ἀντίθετον γνώμην, πρόληψιν ἤδη γεγενηκυίαν. ἦτις με τυχὸν καὶ αἰρέσεως καταψηφίσεται. ἀλλὰ παρεγκλίνω χωρὶν ἐπὶ τὴν πρῶτον Δείξιν, ἀκροδιγῶς ἤδη τήτου ἐπιψαυόμενος.

Οἱ ταπεινώσαντες τὴν Ἑλλάδα, καὶ οἱ τὸ πλεῖστον αὐτῆς καθυποτάξαντες, εἰς ποτε ἠφάνισαν τὴν Γλῶσσαν κατὰ τὰς λαοδογματικὰς, ἀλλὰ ἔμαθον. ἡ ἀκριβὴς ἱστορία τῶν τε Ῥωμαίων καὶ Ἑλλήνων, τὸ αὐτίκασιν ἡμῶν ἐν Ἠπειρῷ, Πελοποννήτῳ, Εὐρίπῳ, Κρήτῃ, καὶ ἄλλαχῇ τῶν Ἑλληνιστῶν ἐμιλέντων Τύρκων ἐμπεδῶσι τὸν λόγον μου, εἰς ἧττον δὲ τὰ ἀπ' αἰῶνος παραδείγματα, καὶ αὐτοὶ οὐδὲν λόγος πληροφροῦσιν, ὅτι οἱ ὀλίγοι μέτοικοι μανθάνουσι τῶν πολλῶν αὐτοχθόνων τὴν Γλῶσσαν, καὶ εἰς τὴν ἀνάπαλιν. πρόσθε καὶ ὅτι τόποι τινὲς τῆς Ἑλλάδος εἰς καθυπετάγησαν, εἰς ἐν τῇ Ἑστίᾳ αὐτῶν ἀλλογλώσσους ποτε ἤκουσαν. πῶς ἐν αἰτιατὸν ἀνευ αἰτίας; πόθεν ἠφάνισθη ἡ Γλῶσσα; εἰς ἀμάθην. ἀλλ' ἔστι καὶ διαμένει ἡ αὐτὴ ἐκ γενεᾶς γενεῶν κατὰ παράδοσιν. ὑπάρχει δὲ Εἰμαρμένη ὅλων τῶν πώποτε εἰκαίων Γλωσσῶν τὸ νῦν μεταπίπτωσιν ὡς ἄγραφοι καὶ ἀκατάστατοι. διὸ εἰς θάυμαστον ἂν καὶ ἡ ἡμετέρα ἄγραφος εἰκαία διαγενομένων τῶν χρόνων μετεβλήθη ἐλάχιστα, εἰς ποτε δὲ ὡς αἱ τῶν ἀλλογενῶν οἷον ἡ Λατινικὴ εἰς τόσας παραφασίας.

Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Θεσσαυρῆς τῆς Γλώσσης ἐστὶν ἡ ἱερὰ ἡμῶν Ἐκκλησία. ἔτος δὲ Ὁπισθοδόμος, (α) αὐτὴ ἡ Ἀκρόπολις διετήρησε τὴν Γλῶσσαν καὶ τὸ γένος διδάσκοντα ἡμᾶς ἀκαταπαύστως, καὶ γλαφυρώτατα τὸν Ἑλληνισμὸν ὡς Γλῶσσαν αὐτῇ καθιερωμένην. ὅθεν οἱ λαοὶ

(α) Ὁ κοινὸς Θεσσαυρὸς τῶν Ἑλλήνων ἐφυλάττετο ὑπὸ τῆς Ἑλληνοταμίᾳς ἐν Ἀκροπόλει ἐν τῇ Ὁπισθοδόμῳ πλησίον τῆς Παρθενῶνος, πρότερον δὲ ἐν Ἀθήνῃ.

ἡμῶν ἑναυλον τοῖς ὡσὶν ἔχοντες αὐτὴν ὁσημέραι ὡς κα-
 νάνα εὐθύγραμμον ἔπαρέφθειραν τὴν ὁμιλουμένην. κακῶς
 τοῦτον ἐποίησαν οἱ ἄλλογενεῖς μεταφράσαντες κατὰ τὸ
 Σύστημα τῶν Προτεστάντων τὴν ἱερὴν Γραφὴν εἰς τὴν
 εἰκαίαν ἡμῶν τὴν σαρφετώδη. ἔστις θεαρεῖ διεραιτικώτε-
 ρον, οἶδε τὸν βαρὺν νῦν τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Λατινικῆς
 Ἐκκλησίας, ὅτι τὰ ἱερά καὶ μυστηριώδη βιβλία τῆς Πα-
 λαιᾶς καὶ Νέας Γραφῆς παρεκβελικῶς μεταφράζονται
 εἰς εἰκαίαν Γλῶσσαν, ἀλλ' ἔχ' ἐλοκλήρως ὡς ἔχουσι
 (παρεκτός ὅταν ἡ Γλῶσσα ἀμοιρεῖ ἱερωτέρας) ἥκιστα δὲ
 παρ' ἡμῖν ἐλοκλήρως, τῆς ἱεράς τῆς Ἑλληνισμῆ παρέσης.
 ἀλλὰ περὶ τῆς εἰκαίας ἔφροντις Ἰππεκλείδη. περὶ τῆς
 καθόλου δὲ τῆς Ἑλληνισμῆ. ἥτις σώζεται ἀμετάπτωτος
 σὺν τῇ ἐξ αὐτῆς Γραμματικῇ, ἀνέκαθεν παραδίδεται,
 καὶ ἐκ τῶν ἐλλογιμῶν γράφεται. ἀδικῶσιν ἔν τῇ λέγοντες,
 ὅτι ἀπώλετο ἡ Ἑλληνικὴ μὴ ἀκέοντες ἐκ τῆς στόματος
 τῆς λαῆς τὴν Γραφικὴν καὶ τετεχνασμένην Γλῶσσαν τῆς
 Πλάτωνος καὶ Δημοσθένους, καὶ κρῖοντες ἐντεῦθεν, ὅτι
 ἡ εἰκαία ἔχ' ὑπῆρχεν. ἀλλ' ἔτως ἄρα εἰδὲ λαὸς ὑ-
 πῆρχε.

Δὲν ξενίζομαι διὰ τῆς Δυτικῆς ἐθαδάς μόνον τῆς
 ἐν τοῖς Βιβλίοις Ἑλληνισμῆ. ἀλλὰ διὰ τινὰς τῶν ἡμετέ-
 ρων ὑπ' ὅψιν ἔχοντας τὰ πράγματα, καὶ ὡς ἐκ Τρίπο-
 δος ἀνεξετάστως ἐκλαμβάνοντας πᾶν ἔτι παρ' ἄλλων
 ἀκέουσι.

Τὸ ἔθος παρ' ἡμῖν τῆς Ἑλληνιστὶ γράφειν τὰ Βι-
 βλία ἐξ ἀτυχίας μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν ἁλω-
 σιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μᾶλλον δὲ περὶ τὴν 15. Ἑ-
 κατονταετηρίδα ἡλαττώθη μὲν, ὥς ἔδιδειψε μέχρις ἡ-
 μῶν, καὶ πρὸ πάντων ἐκράτει ἐν τοῖς ἐπιστημονικοῖς συγγράμ-
 μασι. ἀλλὰ χάρις τοῖς βραχυγνώμοσι καινοτόμοις τοῖς
 ἀπειροκάλοις, μᾶλλον δὲ τραγελάφοις, οἵτινες ἐν τοῖς
 νεωστὶ ἐπιστημονικοῖς, λέγει μὲν ἐξ ἀνάγκης Ἑλληνικῇ,
 φράσει δὲ βαρβαρικῇ ἔσπυσαν ἵνα ἐξαλειφῶσι καὶ τῆ-
 το τὸ ἱερόν καλόν, μὴ συνιέντες μήτε τῆς ἱεράς Ἐκκλη-

σίας τὸ παράδειγμα, μήτε τὸ τῶν ἀμέσως ἡμῶν Καυσοκαλυβίτου, Μπαλάνου, Εὐγενίου, Θεοτόκου, Ζαρεζήλη, Πκρίου καὶ ἄλλων. ἐκ τέτου ἴσως παρελογίσθησαν τινὲς θέλοντες, ὅτι ἡ ὀμιλουμένη ἡμῶν ἐκ ἔστιν Ἑλληνική, ἀλλὰ καινοφανὴς τις, ἴσως νεότευκτος καὶ ἀρτίτοκος Γραικική. ἡμεῖς δὲ Γραικοί. καὶ ὅτι ἡ Γλῶσσα αὕτη χρειαν ἔρα ἔχει Γραμματικῆς ἰδιαιτέρας. τί τις ἂν εἴποι πρὸς κωφίας μὴ ἀκόντας τῇ Ἑλληνιστὶ ὀμιλῶντος αὐτῶν εὐματος; ἐξαπατῶνται ἴσως ἀκόντες τῶν Δυτικῶν; ἀλλὰ πρὶν τῇ Ἑλλήνῃ εἶπω τὸ ἔθνος ἀνομάζετο. ὕστερον δὲ ὁ Γραικός, εἴ τις καὶ ἦν, ἐδέποτε ἐγένετο δευτερόποτος. ἀγνῶσθαι δὲ ἔτοι, ὅτι οἱ Λατῖνοι ἔτε τὴν Ἑλλάδα ἐταπείνωσαν, ἐχὶ δὲ ὑπέταξαν, ἐπὶ ἐλιγωρίας καὶ ὕβρεως τὸ Γραικὸς ἔλεγον ὡς γράφουσιν οἱ ἱστορικοί, Ζωναράς, Πρόκοπιος καὶ Συγγρόπουλος. ἀλλὰ διατὶ δὲν ἐξαπατῶνται καὶ οἱ Γερμανοί, ἀλλ' ὀνομάζουσιν ἑαυτὰς Τευτῶνας, καὶ τὴν αὐτῶν Γλῶσσαν Τευτωνικήν; διατὶ οἱ Γάλλοι οἱ καὶ Γαλάται; ἀλλὰ Φράγκους; διατὶ οἱ Οὐγκροί, ἀλλ' ὀνομάζουσιν ἑαυτὰς Μαιζάρους, καὶ Μανζαρικὴν τὴν Γλῶσσαν; διατὶ οἱ Τῆρκοι, ἀλλὰ Μουσουλμανὲς καὶ Μεσσημανικήν; διατὶ οἱ Ἀφρικανοί καὶ Ἀμερικανοί; μίπως ὑπέλαβον, ὅτι ἐν Θᾶ, ἐν ἡεῖρῳ, ἐν ἡμπορῳ, καὶ πέντε ἢ δέκα ἄλλαι λέξεις ἀχρηστοὶ παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν ἐχαρακτήρισαν τὴν πρὸ 3387 ἐτῶν τῶν Γραικῶν Γλῶσσαν, καὶ δὲν ὑπῆρχεν ἡ αὐτὴ τῇ τῶν Ἑλλήνων; ἢ οἱ Ἑλληνες εἰσὶν ἕτερον τι τῶν Γραικῶν ἔθνος; ἢ μὴ μετανομασθῆν, ἀλλὰ μεταμορφωθῆν; ἀλλὰ ταῦτα τερθρεῖται. ἡ εἰκαία Γλῶσσα ἡμῶν φέρει τετανῶς τῇ Ἑλληνισμῷ τὸν τύπον. αἱ πέντε δὲ καὶ δέκα ἐπενεχθεῖσαι λέξεις εἰσὶ καὶ αὐταὶ Ἑλληνικαί, ἔτε Κελτικαὶ ἔτε Ἀφρικαναί, καὶ ἔλεγον ἴσως αὐτὰς ἢ τοιαύτας ὁ Πλάτων πρὸς τὸν αὐτὸν ἀγροτικόν, καὶ ὁ Ξενοφῶν πρὸς τὸν Ἱπποφρέδον. ἀλλ' αἱ συγγραφεῖς ἢ μετέχονται τινὰς λέξεις καὶ Φράσεις τῆς εἰκαίας. τῆτ' αὐτὸ καὶ οἱ Γερμανοὶ καθ' ἡμᾶς, Ἱταλοὶ, Γάλλοι κτ. τί λοιπὸν τινὲς τῶν ἡμετέρων ματαιοπονεῖτι ἐνιλατῆτες τὰς

συγγραφεὺς καὶ ἑναγωνίως ἰχνηλατῶντες εἶπας εὖρωσιν αὐτάς τὰς λέξεις; ἀποτυγχάνοντες δὲ διωλίζουσι, καὶ χωνεύουσιν αὐτάς ἐν τῷ χωνίῳ τῆς Ἑτυμολογίας. ἀλλ' εὐρίσκουσι τῶν χημικῶν τὴν νεκρὰν κεφαλὴν. ἀποκεκμηκότες δὲ ἐξαρθεῖσαι στρεβλῆντες ἵνα ἀπισώσωσιν αὐτάς τοῖς κλητῆσι τῆς Γραμματικῆς ὡς ὁ Προκρέστῃς. καὶ ἔτως ἐξελληνίζουσί πως αὐτάς. ἀλλὰ πίθηκος ὁ πίθηκος καὶ χρίσεα ἔχῃ σύμβολα. τινὲς δὲ τέτων ἐδὲ γνήσιοι πίθηκοι ἔμεινον, ἀλλὰ μεταβληθεῖσαι ἥλλαξαν σημασίαν. τὸ ἡξεύρω τραπὲν εἰς ἐξεύρω σημαίνει ἐφευρίσκω. τὸ δὲ ἡμπρῶ ἀπώλεσε τὴν δύναμιν, καὶ γέγονεν ἔμπορος διαλλάττων συχνάκις τὸ ἡ ἀντὶ τῆ ε. τῆτο δὲ ὑποβολιμαῖον εὐρίσκοντες οἱ διαλλάττοντες ἐπιστρέφουσιν αὐτῷ. ὅστις ἐξαπατᾷ πάλιν ἄλλους. Φαραθεὶς δὲ παλιγκάπηλος ἀμνηχανεῖ τοῖς ὅλοις. παύσατε λοιπὸν ᾧ Φίλει. διότι αὐταὶ αἱ λέξεις ἐκ πολλῆ ἐδιδαιτῶνται ἰδιάζουσαι ἀτρέμας ἐν τοῖς ἐνδεμνίοις τῆς εἰκαίας καὶ ἀγράφου Γλώσσης. διὸ μὴ θροεῖσθε μὴ δὲ ὀνομάζετε δι' αὐτάς τὴν Γλῶσσαν νέαν ἀπαιτῶντες καὶ Γραμματικὴν ἄλλην. διὰ δὲ τὴν σέλλαν, σκάλαν, ῥόκκαν κτ. μὴ ξενίζεσθε. διότι συνεθίσθησαν ἐχθὶ ἐνδεία οἰκειῶν λέξεων, ἀλλ' ἐκ τῆς συγκαινωνίας τῶν ἀλλογενῶν. πάθος κοινὸν ὅλων τῶν ἔθιων. οἱ Λατῖνοι καὶ ἐπομένως οἱ Γαλάται καὶ Ἰταλιῶται ἔχουσιν Ἑλληνικὰς λέξεις ὧν ἐκ ἔστιν ἀριθμός. οἱ Γερμανοὶ ὡσαύτως, τὸ Σχολεῖον, Πυξίς, σχίδη, κλαγγή, θύραν, θηρίον, πόδα, κῦνα, κῆλον, δονῶ κτ. οἱ Ῥῶσσοι ἐκ ὀλίγας ξένας, καὶ ἴσως καὶ ἀρχαίας Περσικὰς ὡς τὸν κῦνα λέγουσι σπάκα καθὼς ὁ Ἡρόδοτος αὐτὸν ὀνομάζει. αὐτὸς ὁ Ἑλληνισμὸς ἔχει Περσικὰς, Φοινικικὰς, Ἰνδικὰς καὶ Αἰγυπτιακὰς. ἀλλ' ὅτι διὰ τῆτο τὰ ἔθνη ταῦτα ὀνόμασαν τὰς ἑαυτῶν Γλώσσας νέας ἢ ἀλλοτρίας. αἱ δὲ κενόσπουδαι ἡμετέραν τινων συγγραφόντων ὅλα βιβλία καὶ Λεξικά ἵνα ἀποδείξωσι λέξεις καὶ φράσεις τῆς εἰκαίας, ὅτι εἰσὶν Ἑλληνικαί, ἐξηγῶσιν ἀληθείας δικαζέσης. ὅτι τὸ ξύλον ἐστὶ ξύλινον, καὶ ὅτι τοριουθὲν ἔμεινε ξύλινον.

διότι ἐρρέθη, ὅτι ὁ Ἑλληνισμός ἐκ τῆς εἰκαίας ἐτορνεύθη.

Τέτων ἔτως ἐχόντων ἔτε οἱ προπάτορες ἡμῶν, ἔτε οἱ μεταγενέστεροι ἀμέσως ἡμῶν διδάσκαλοι οἱ ἀμφιλαφεῖς τὸν Ἑλληνισμόν ἐξέπτησάν ποτε ταῖς φρενάς, ὥστε τερατουργῆσαι ἐκ τῆς εἰκαίας καὶ δευτέραν Γραμματικὴν. διότι ἐρδοτομῆντες τὸν λόγον, καὶ σωφρονῆντες εὖ ἐνόουν τί ἐστὶ Γραμματικὴ. δηλαδὴ οἱ κανόνες τῷ ἐκ τῆς εἰκαίας Ἑλληνισμῷ. ὁ ἐστὶ τῷ ἐρῶς λέγειν καὶ γράφειν. Γραμματικὴ δὲ ἡ κλίνουσα τὰ ῥήματα ἀλλογλώσσας διέλω ἔλθω, θέλεις ἔλθῃ κτ. ἐστὶν ἡ τῷ μὴ ἐρῶς λέγειν καὶ γράφειν. ὅπερ ἀνέμαζον οἱ Ἕλληνες βαρβαρισμόν. διὸ οἱ γράψαντες νεωστὶ ταιαύτας Γραμματικὰς δὲν ἐνόουν αὐτάς κυρίως Γραμματικὰς ὡς ἀδίκως μυκτηρίζονται, ἀλλὰ ὡς ἐξηγηματικὰς. καθὼς καὶ τὰ ῥήματα καὶ προθέσεις ἐξηγήσαντες μετωνέμασαν, πάνυ καλῶς εἰδότες, ὅτι ἀνήκει μὲν τῆτο τῇ Θεωρητικῇ Γραμματικῇ, ἐνόμισαν δὲ ἔτι χρησιμεύει καὶ τῇ πρακτικῇ τῶν πρωτοπειρώ. διότι παντὶ γνωστὸν, ὅτι τῆς Γλώσσης τέχνη μὲν τὸ πρακτικόν, Φιλοσοφία δὲ τὸ Θεωρητικόν. διὰ τῆτο οἱ ἀρχαῖοι Γραμματικὰς ἔλεγον τὰς Φιλολόγους ἐπιστήμονας. μὴ δὴ ἀγαιακτῶσιν οἱ ἀκόντες τὰς μετωνυμίας. διότι νῦν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ὑφ' ἐνὸς ἡ δύω, αἰώνια ὄρια ἔ μετακινῶνται. εἰ δὲ μετακινῶνται, ἴσως ἔχουσιν τι καὶ χρήσιμον. καὶ γραφέντω ἕκαστος τὸ παριστάμενον. ὅτι δὲ ἡ εἰκαία καθ' ἑαυτὴν ἐκ ἐπιδέχεται Γραμματικὴν, πρόδηλον πᾶσι τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἔθνεσιν. αἱ γὰρ ἐπιχώριοι λέξεις καὶ φράσεις αὐτῆς εἰσὶν οἱ ἀφροὶ ἐξ ὧν ἡ ἀφρογένεια καὶ ἀθάνατος Ἀφροδίτη. οἷτινες κανονίζονται. ὅταν μετρηθῶσιν οἱ ἀφροὶ τῆς θαλόσσης. ἔχι ἡ Γλῶσσα ὑπάρχει τῆς Γραμματικῆς, ἀλλ' ἡ Γραμματικὴ τῆς Γλώσσης τῶν συγγραφέων, ὡς συμβεβηκός ἐν ἑτέρῳ τὸ εἶναι ἔχον. ἀρα δὲν περιορίζει αὕτη τὴν Γλῶσσαν ὡς τινες νημιζοῦσιν ἵνα ὀρεθῇ τῇσσι δι' αὐτῆς τὴν εἰκαίαν, καὶ τῇ παλάμῃ τὸν χεῖμαρρον παρατρέψωσιν ἑδὲν πρὸς ἔπος λέγοντες. πάντα τὰ ἔδνη

ἔχουσιν ἕκαστον μίαν καὶ μόνην Γραμματικὴν τῆς καθόλου Γλώσσης, ἐξ ἧς αἱ τριοδοῦνται εἰκαῖαι διὰ τὰ καλῶπισθῶσι πως δανείζονται ὡς ψιμύθιον τὸν κεστὸν ὡς ἡ Ἡρα. ἥτις καίτοι Διὶς Ἡρα δὲν κατεσκεύασεν ἰδιαίτερον. διότι τὸτο κατὰ τὰς διαλεκτικὰς καταντᾷ εἰς τὸ ἄτοπον τῆς ἀπαγωγῆς. ἀλλ' εἰάν τις συλλογίζωται, ὅτι ἐπεὶδὴ ὑπάρχει ἡ εἰκαῖα, ἀνάγκη πᾶσα ἵνα ὑπάρχῃ καὶ αὐτῆς Γραμματικῇ, ἐξάγομεν ἐκ τούτου τοῦτον συμπέρασμα, εἰ ἔρρωται.

„εἰ βωμοὶ εἰσὶν, εἰσὶ καὶ θεοί.

„ἀλλὰ μὴν εἰσὶ βωμοί.

„εἰσὶν ἄρα καὶ θεοί.

τούτου δὲ τῷ παραλογισμῷ διδόντες ἀναφύονται αἱ ἀπορίαι, ἡ μὲν τῷ αἰτίου, ἡ δὲ παρανενοημένη. πότερον; ἡ τῷ Ἑλληνισμῷ ἔσται ἡ καθόλου Γραμματικὴ τῷ ἡμετέρου γένους, ἡ ἡ τῆς εἰκαῖας; δύο δὲ καθόλου ἐστὶν ἀντίφασσις, καὶ ἔχ' ὑφίστανται ἐν τῷ ἐνὶ ἔθνει. ἄρα ἐξοστρακίσωμεν θατέραν ἵνα μὴ ἔξωμεν τὴν διαίρεσιν τῆς Γλώσσης εἰς τρία, καὶ τὴν Γραμματικὴν εἰς δύο ἀναμεμερισμένας. ὅπερ ὅσον αἰτίον, τοσούτον ἀνήκουστον ἀπὸ κτίσεως κόσμου. εἴτα, πότερον; γραμματικισθεῖσα καθ' ἑαυτὴν ἡ εἰκαῖα καθ' ὑπερβολὴν τινὰ τρόπον, μένει εἰκαῖα, ἢ μετασφίεται εἰς καινοφανῆ τινὰ Γλῶσσαν; μένει αἰαντιβήτης. διότι γνωστὸν τοῖς σωφροῦσιν, ὅτι ἡ Γραμματικὴ δὲν γεννᾷ Γλῶσσαν. ἄρα τίς ἐ' συναρᾷ τὸ παρανενοημένον, ὅτι ἔτ' ἰχθύς, ἔτε κρέας ἐστὶ, καὶ σμῆχεται ὁ Αἰθίοψ, καὶ εἰς τετυρμένον πῖθον ἀντλήμεν; ἀλλ' εἰπὺς ἂν ὧ Γλωσσαρχηγέτα, ἔτι κανονίσωμεν αὐτὴν ἵνα παρισωθῇ τῷ ὑφιστάτῃ Ἑλληνισμῷ. καὶ μὴν ταυτίσας ἔτως, ἔξεις τὴν ὑπάρχουσαν Γραμματικὴν τῷ Ἑλληνισμῷ. ὡς μέγας εἶ ὧ λῶστε, Γλαύκος τὸτο πῆδημα (salto mortale) καὶ Γλαύκος εἰς Ἀθήνας. κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τῆς ἀπορίας, προὔποτιθεμένον, ὅτι ἐνοῶμεν τί ἐστὶ Γραμματικὴ. ποδαπὴ, καὶ τίνες οἱ ἐνδοξότεροι συγγραφεῖς τῆς εἰκαῖας ἐξ ὧν ἀποσταλάξει τὸτο τὸ γλυῦκος

τῆς καινοπρεπῆς Γραμματικῆς; πότερον ἐκ τῆς Γλώσσης τῆ Ἠπειρώτου συντακτέον, ἢ τῆς τῆ Θετταλῆ, ἢ τοῦ Πελοποννησίου, ἢ τίνος; καὶ ποῖ στῶμεν; ἄρα συντακτέον ἑλωκρασίαν, ἢ ἕκαστος τόπος τῆς Ἑλλάδος τερατογραφῆσει τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῇ Γραμματικὴν ἀποσκιετῶν τῆς ἀνέκαθεν ὑφ' ἐστῶσης καθόλου τῆ Ἑλληνισμῆ τῆ συνολέντος καὶ διατηρῆντος τὸ γένος. δεῦτε καὶ καταβάντες συγχέωμεν τὴν Γλῶσσαν ἵνα μὴ ἀκέωσιν ἕκαστος τὴν Φωνὴν τῆ πλητίον ὥς ἐν τῷ Πίεργῳ τῆς Βαβυλωνος.

Εὐχῆς ἔργον τὸ νὰ γράφονται νῦν εἴπερ ἄλλοτε, παρ' ἡμῖν αἱ ὑψηλότεραι ὑποθέσεις Ἑλληνιστὶ ὥς οἱ παιδία διαφέροντες σύγχρονοι ἡμῖν ἔγραψαν εὐθυφρενῆντες, ὅτι αὐταὶ τείνουσιν εἰς τὰς προήκοντας τῇ Γλώσσῃ. τίς ἐκ οἶδεν, ὅτι ἀνευ ὀρθῆς Γλώσσης ὀρθῶς ἐννοεῖν ἀδύνατον, καὶ ἔδὲν διακριδὸν νόημα; τίς ἐν τοῖς ἡμετέροις Σχολείοις ἀρχεται Φιλοσοφεῖν μὴ πρότερον ἱκανῶς ἐκμαθῶν τὸν Ἑλληνισμὸν; τολμᾷ τις; πάντως ἔτος κενεμβατεῖ. αἱ δὲ ταπεινότεραι ὑποθέσεις, δοκεῖ μοι ὅτι ἔδὲν τὸ κωλύον, ἵνα γράφονται Γλώσσῃ προσεγγιζέσθῃ ἡρέμα τῷ Ἑλληνισμῷ ἕως ὅτου συνεθισθῇ ἐντελεστέρα ἢ γραφικῇ ἐκ ἀπίθανον δὲ καὶ ὥς οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἔ' πρὸ πολλῆς πάντα ἔγραπον. ἀλλ' ἐξ ἀτυχίας ὑπὸ τῆς Ὀθωμανῆς κατὰ μικρὸν παρεμειλήθη ὥς ἀχρηστος τῇ ὀθνεῖᾳ πολιτικῇ.

Υπάρχει δὲ ξα τιμῶν, ὅτι ἀδύνατον τὸ νὰ γράψωσιν οἱ νῦν ὥς οἱ ἀρχαῖοι, ὅμως πόσοι ἔγραψαν ἀρίστα ἔ'πω πρῶην, καὶ νῦν ἴσως; διὰ τῆς ἐπιμελείας πάντα δὲ λα γίνονται. δὲν ἀπέχομεν τῆ Ἑλληνισμῆ τόσον ὅσον τῶν ξένων Γλωσσῶν. ἄς ἔδέποτε ἠκέσαμεν, ὅμως μανθάνομεν. προσεγγίσωμεν τοίνυν τῷ Ἑλληνισμῷ, καὶ μὴ φοβέμεθα ὥς οἱ παῖδες τὰς μαρμῶνας. ἔ'τως ἔχουσι γνώμης πάντες οἱ πεπαιδευμένοι Φιλογενεῖς οἱ τὴν βελτίωσιν τῆς πατρίδος εὐκρινῶς ἐπιθυμῶντες, καὶ τὰ ποιητικὰ αἷτια ταύτης ὀξυδερκῶς διορῶντες. (α) διότι ὑπάρχει

(α) Τῆς αὐτῆς γνώμης ἐστὶ καὶ ὁ ἐνταῦθα γέρων ἐξοχώτατος Ἑμμα-

ἀποδεικνύμενον, ὅτι ἅπαντα ἡ προκοπὴ ἔθνους ἐξήρηται μονοουχὶ ἐκ τῆς προκοπῆς τῆς Γλώσσης, ἥς ἄνευ ἑδέπο τε προκύπτει.

Κατὰ τὸν σιδήρεον ἡμῶν αἰῶνα πρὸ 50 καὶ 35 ἐτῶν οἱ τότε καλοὶ ἡμῶν συγγραφεῖς ὡς ὁ Εὐγένιος ἐγγραφάν καὶ τὰς δημοτικὰς πραγματείας φράσει τῷ Ἑλληνισμῷ προσεγγίζουσι, τὸ ἰδιωτικὸν ἐξαλλάττοντες. πῶς ἐγγύτερον ἀναλόγως πρέπει ἵνα βαδίζωμεν ἡμεῖς γράφοντες κατὰ τὴν ἀργυρεὴν ἵνα μὴ εἴπω χρυσεὴν αἰῶνα τῆς τῆς γένεως ἐ μόνον ἀναβιώσεως, ἀλλὰ καὶ χρηστῶν ἐλπίδων διαταύτης τῆς Γλώσσης βελτιώσεως; συγγραφεὺς δὲ ἄνευ ἐρῆς τῆς Γλώσσης, ποταπὸς συγγραφεὺς; διατί λοιπὸν ἀπεβελήθημεν νῦν ἔτι μᾶλλον ἐκ τῆς μητρὸς ἡμῶν Γλώσσης, ὥστε ἐξ ἀγνωμοσύνης καὶ ἀπειροκαλίας ἀποδυσπετῶμεν θεωροῦντες ἵνα προσέλθωμεν αὐτῇ ἀποδειλιῶντες ἀγέως, καὶ ἑαυτῶν ἀπογνώσκοντες; πάνυ προσφυῶς λέγει ὁ φιλόσοφος (β) „ὅ,τι δὲ ἄντινες ἐξ ἀρχῆς ἔλονται, καὶ οἷς ἂν συνεθισθῶσιν, ἐ δὲ κρίνειν δύνανται τὰ βελτίω. διέφθαρται γὰρ ἡ διάνοια διὰ φαύλας προαιρέσεις „ἀλλ' ἔτι, ὡς φίλοι ὁμογενεῖς, ἀντιπράττομεν τῇ νῦν βελτιώσει τῆς γένεως ἡμῶν, ἐχ' ἥττον δὲ προστρίβωμεν ἑαυτοῖς ἵνεκδος ἐν ᾧ ἔθνη ἀπορῶντα μὲν τοιαύτης Μῆτης, συνιδόντα δὲ τὸ ἐκ τῆς Γλώσσης συμφέρον λεξοποιῶσιν ἐκάστοτε, καὶ συμπλέκουσι καταλληλότερον τὰς γραφικὰς αὐτῶν Γλώσσας. ἡμεῖς δὲ τὴνναντίον οἱ ὑφετῶσαν καὶ πατρῶϊαν ἔχοντες τὴν τῶν Χαρίτων καὶ Μουσῶν Γλώσσαν, τὴν θείαν Ἑλληνίδα, ἀντὶ τῆς λατρεύειν, παραφθείρομεν αὐτήν ὡς ἐχθρέλληνες ἀφ' ἵππων ἐπ' οἴου μεταβαίνοντες, ἀκρωτηριάζοντες, σολοικογράφοντες, καὶ ἅπαντ' εἰσάγοντες, ὑφ' ὧν ἡ Ἑλλὰς ἀπόλυται. διότι αἰάγκη μὴ κατεπειγῆς περιστάς χυδαίζομεν, καὶ πλεονάκεις λεξιθηρεῖντες ἐπιπτύσσομεν μό-

νομή. Περισσότερον ἀντὶ Ἀκαδημαϊκὸς καὶ εἰς τὸ ἄκρον Παιδείας ἑλλητικῶν, καὶ ἔξινον Γλωσσῶν εἰδήμων. ὅς τις καὶ πολλὰ συνέγραψεν, ἀλλ' ἐξ ἀτυχίας μένουσιν ἀνέκδοτα.

(β) Ἀριστοτ., προβλ. τμ. ιη'. ε'.

νον κρουματικῇ λέξει ἀντὶ Ἑλληνικῆς χάριτος, σχήματος λόγου, καὶ εὐρυθυρίας. τὸ αὐτοπάτερον δὲ, νεωτερίζομεν γαλατίζοντες μεταξὺ, καὶ ἀλεμαννίζοντες ὡς ἐκ ὠφέλε. τέτοις δὲ τινες ἐγκυλινδόμενοι συρρέαπτουσι πᾶν εἶδος παιδείας ἀντιποιούμενοι, καὶ ἐκροφῶντες ἀπνευστὶ καὶ ὡς ἔτυχε τὴν κύλικα τῆς πανσοφίας, ὅλου τε πανεπιστημίου τῶν νεωτέρων Συγγραμμάτων τὰ μὲν μὴδ' ἐννοῶντες, τὰ δὲ μὴδ' ἀπαγγέλλειν εἰδότες ἢ δυνάμενοι ὡς ἐκ τῶν ἐκδοθέντων τοῖς ἐννοῶσιν ἰδεῖν ἐνεστι. λυμαινόμενοι ἔν ἑτοὶ τὴν Γλῶσσαν, καὶ θηρώμενοι τὸν ἐκ τῶν ἀδελῶν εὐπόρισον ἔπαινον ἐναβρύνονται ὡς ἐπιδιορθωταὶ τῆς Γλώσσης οἷα δὴ δοξάζονται. ὅθεν τεθαρρέηκότες βεβηλῆσι, καὶ καταπατῶσιν ὑπεροπτικῶς τὰ ἱερὰ τῆς ὀρθοπειρίας τῆς Δείας Γλώσσης. προστητάμενοι δὲ τὴν ἑαυτῶν εἰκόνα προτρέπουσι πάντας ἐπὶ τὴν αὐτῆς λατρείαν, καὶ εὖνον κιβδηλίαν. ἀλλ' ὦ δίκη παρθένε καὶ ἀλήθεια. μήπως τὰ τοιαῦτα συγγράμματα γίνονται διὰ τὴν λέσχην τῆς πυλαϊκῆς ὀχλαγωγίας; μήπως διὰ τὰς βαναύσους, τὸν ξυλοκόπον καὶ σκαπανέα; πολυπραγμοιείτωσαν ἑτοὶ τὰ ἴδια ὡς ὁ λόγος. διότι ἑδερμία εὐνόμως διέπουσα Πολιτεία ἔχει τοιούτους θεσμούς. τὰ ἔθνη δ' αὖτις τρεῖνται τοιουτωτρόπως. κίρσόν κινάειν κινδυνῶδες.

Πᾶς τις Φιλαναγνώστης ἔχει τριβὴν τῆς Γλώσσης, ἐννοεῖ τὴν ὀρθοπέειαν, καὶ δ' προσοχθίζει πρὸς τὸν ὀρθῶς γράφοντα, ἀλλὰ μᾶλλον ἡδεταί. ἀναλαβὼν ἔν λέγω. τί παθόντες ἐμάνησάντινες, καὶ ἐν οἷς εὐδοκιμῶσιν, ἐξαίφνης ἀλλοιοῦνται, καὶ ὡς τὸ πλῆθος καταδημαγωγῶντες σολοικίζουσι πλεοναστικῶς, γραμμένα γράφοντες, καὶ πολιτισμένα, καὶ ἀρχινῶντας, καὶ τί νὰ κάμωμεν, καὶ μυρία ὅσα κακὰ καλοῖς συμφέρουσι κιβδηλεύοντες, καὶ πλημμελῶντες ἐν οἷς τὸ ὀρθὸν ἐδύλως ἀποβαίνει ἀκατάληπτοι; τίνες; οἱ ἐξ ἀπαγγέλματος διδάσκαλοι, οἱ νυμφοστόλοι τῆς Ἑλληνίδος, βαβαῖ, ἑτοὶ ῥάκεσιν αὐτὴν ἐνδύουσι. νομίζουσι τὰς ἀναγιώσκοντας κατὰ τὴν παροιμίαν μήτε νεῖν μήτε γράμματα ἐπίστασθαι; τόσον δηλ.

ἀγραμμάτες καὶ ἰδιώταις; εἰ μὲν τῷτο, τί λοιπὸν γράφουσιν; εἰδ' ἔ, διατὶ εἰς ἀλληλοφθορίαν κατεπεύγονται; ἀλλ' οἱ ἔμποροι ἡμῶν, οἱ πρῆχόντες, καὶ ἅπας φιλόμουςτος πρὸς οὓς τὰ συγγράμματα, καταλαμβάνουσι τὸ γεγραμμένα, καὶ τὸ πεπολιτισμένα εἴπερ ἢ λέξις ἔρρωται. εἰδέπου εὐροίεν Ἑλληνικότερόντι, ἔχουσι Λεξικά, καὶ ἐξηγητὰς εὐρίσκουσιν. εἰάν δὲ οἱ συγγραφεῖς ἀπέβλεπον πρὸς τὰ τοιαῦτα, εἰδέποτε αἱ Γλῶσσαι ἐπρόκοπτον, εἰδὲ διδάσκοντες ὑπῆρχον, εἰδὲ διδασκόμενοι.

Πρὸς ταῦτα πλατεῖα κέλευθος τὸ δὴ λεγόμενον. ἐγὼ δὲ ἔγραψα τὸ ἐμοὶ δοκῶν παθῶν τὸ ἐπιδήμιον πάθος τῆς Γλωσσαλγίας ὡς τὰ πλεῖστα προσίμια τῶν καθ' ἡμᾶς βιβλίων. μηδεὶς ἔν κακίῃ. διὸ ἀπόχρη. τὴν σκάφην σκάφην εἶπα.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΠΙΝΑΞ.

Σελίδες.

Χρόνος τί ἐστὶ καὶ χρονολογία	1
Περὶ ἡμέρας καὶ νυκτός	αὐτόδι
πῶς οἱ ἀστρονόμοι μετρεῖσιν, οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ νῦν Δυτικοί, οἱ Βαβυλώνιοι, Πέρ- σαι, Ἀθηναῖοι, ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν	2
ὀνομασίαι διαφόρων ἡμερῶν τῶν Ἑλλήνων	3
Περὶ ὥρων	αὐτόδι
διαίρεσις αὐτῶν, Ῥωμαίων, Αἰγυπτίων, Ἑβ- ραίων, Βαβυλωνίων καὶ Ἑλλήνων.	4
ἔργα περὶ αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων	5
ἀρελῆγια Ῥωμαίων καὶ τὰ νῦν	6
Περὶ Σεληνιακῆς Μηνός	7
Περὶ Ἑβδομάδων	8
Περὶ ἐνιαυτῆς	9
Αἰγυπτίων, Βαβυλωνίων, Κινέζων	10
Ἀλεξανδρινόν Ἔτος, Θηβαίων τῆς Αἰγύπτου, Περσῶν, Ἰνδῶν, Βραχμάνων, Βαβυλωνίων.	11
Ἑβραίων, Ἀράβων καὶ Μωαμεθανῶν, Κινέ- ζων, Ἑλλήνων, καὶ Μῆνες αὐτῶν	13
Μακεδόνων Μῆνες, Βοιωτῶν, Παφίων καὶ Βι- θυνῶν	15
Κύκλοι Ἑλλήνων	16
Ὀλυμπιάδες	19
Σελευκιδῶν ἔτος	22
Βαβυλωνίων Ἀστρονόμων, καὶ Ῥωμαίων	23
Ἰουλιακὸν Ἔτος	24
Ἡμέτερον ἀπὸ Ἀδάμ	25
Ἀπὸ Χριστοῦ ἔτος πῶς εὐρέθη	26
Ἀρχαίων σιωπὴ τῆς χρένου τῆς Κοσμογενίας.	27
Ἐξακριβώσεις τῆς ἡλιακῆς ἐνιαυτῆς.	αὐτ.

Ἀστρονομικαὶ παρατηρήσεις	29
Σελήνης ἀνισοὶ περίοδοι	αὐτ.
Ἰσημερίας παρατήρησις τῶν Ἑλλήνων πρὶν τῆς Γρηγοριακῆς	αὐτ.
Γρηγορικὸν ἔτος	30
Περὶ τῶν 4 καίρων	31
Περὶ Ἑπακτῶν	34
Περὶ Θεμελίων καὶ Κύκλων	34
Περὶ Ἰνδικτιῶνος	35
Περὶ Ἐποχῶν	36
Περὶ τῆς τῷ Χριστῷ Ἀναστάσεως	37
Περὶ χρονογραφίας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης	38
Βουλγάτα, κοινὸν Ἑβραϊκὸν Κείμενον καὶ Σαμαρειτικόν.	43
πότε ἤρξαντο οἱ Ἑβραῖοι ὁμιλεῖν Χαλδαϊ- στὶ καὶ γράφειν Χαλδαικοῖς Γράμμασι, καὶ πῶς ἐστὶ γεγραμμένη ἡ Παλαιὰ τῶν νῦν Ἑβραίων	44
Περὶ τῷ Πάσχα	45
Περὶ Μουσικῆς τῶν Ἑλλήνων	46
ὅτι ὑπερέτερον ἡμᾶς ἐν τῷ	47
ὡσαύτως τῇ ἀγαλματοποιίᾳ καὶ ζωγραφίᾳ	48
Μουσικὴ Ἐκκλησιαστικὴ	53
Περὶ Συντελείας τῷ κόσμῳ	54
Εἰσαγωγή χρονογραφίας καὶ τὶ ἐστὶ χρονογραφία.	57
τὸ Ἡλιακὸν ἔτος ἐξ ἀρχῆς γνωστὸν	αὐτ.
πότε ἀρχεται ἡ Ἱστορία Ἑλλήνων	αὐτ.
μέθοδος χρονογραφ. Ἡροδότη	58
Προλήψεις	59
ἀνάγνωσις βιβλίων πῶς;	60
ἡμαρτημένα βιβλ	61
κάτοικοι Σελήνης	64
σκοπὸς τῆς Παιδείας τῶν Ἑλλήνων	65
ποῖοι οἱ ἀρχαιότεροι συγγραφεῖς	αὐτ.

	Σελίδες.
παρὰ τῶν Αἰγυπτίων ἐδὲ γρῦ	66
ἀφ' Ἑλλήνων ἡ Φιλοσοφία	67
τελείτης αὐτῶν ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ	αὐτ.
οἱ Ῥωμαῖοι μαθηταὶ Ἑλλήνων	αὐτ.
παλιγγενεσία Ἑλλήνων	68
Χρονογραφία παλαιᾶς Διαθήκης τῶν 70	70
Ἀπομνημονεύματα ἱστορίας π.χ.	73
Βασιλεῖς Ἀργεῦς	124
Μυκηνῶν	125
Σικυωνίας	126
Ἀθηνῶν	127
Ἀρχοντες Ἀθηνῶν	128
Βασιλεῖς Λακεδαιμονίων	129
Ἡρακλεΐδαι	130
Θηβῶν Βοιωτίας	133
Κορίνθου	134
Τρωάδος	135
Μακεδόνων	136
Ἀσσυρίας	137
Περσῶν	139
Βαβυλῶνος	140
Λατίνων Ῥώμης	141
Ὑπατοι	142
Βασιλεῖς Αἰγύπτου	αὐτ.
Πτολεμαῖοι	145
Κανὼν εἰς Ἡρόδοτον	146
Βασιλεῖς Βοσπόρου	148
Μιθριδάται Πόντου βασιλεῖς	149
Περγᾶμου βασιλεῖς	150
Πάρια Μάρμαρα	αὐτ.
Ἀμφίβολα χρονολογικά	152
Ὄνομαστοὶ ἄνθρωποι π.χ.	154
Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία	176
Ἀπομνημονεύματα μ.χ.	178

	Σελίδες.
Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι	281
Μετάλλων Χρονολογία	αὐτ.
Σχολαὶ Φιλοσοφίας	282
Τύπος παραδόσεως ἐν Πανεπιστημίαις	285
Βασιλεῖς Ῥώμης μ. χ	289
Κωνσταντινουπόλεως	291
Δύσεως παλαιοί	297
Ῥωσσίας	αὐτ.
Γαλλίας	299
Γερμανίας	300
Ἀγγλίας	301
Ἰσπανίας	302
Σουηκίας	αὐτ.
Δανίας	304
Ἱεραὶ Γραφαὶ τῶν Ἀποστόλων	αὐτ.
Οἱ Ὀνομαστοὶ ἄνθρωποι μετὰ χν'	305
Διατριβὴ περὶ τῆς Γραφικῆς Γλώσσης	360

Οἱ προθυμηθέντες τῶν φιλομέσων ἀφει-
δῶς καὶ φιλοτίμως εἰς ὑποδοχὴν τῆς Βί-
βλου ταύτης.

Ἐν Ὁδησσῷ.

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης πρῶην Ἀνδριανουπόλεως
Κύριος Γεράσιμος.

Ὁ Πανοσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης ἐν Λυκείῳ Πορφύριος.

Ὁ Πανοσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Σέργιος ὁ Βυζάντιος.

Ὁ Πρωτοῖερεὺς Κενίσκης.

Ὁ Πρωτοῖερεὺς Ἰω: Ῥοδοστάτης.

Ὁ Πρωτοῖερεὺς Χρύσανθος Καραππέρης.

Οἱ ἱερεῖς Ἀναστάσιος Πουλάκης, καὶ ὁ Ζαχαρίας Γεωργίου.

Ἡ Ἐκλαμπροτάτη Περιγιπέσσα Ὑψηλάντη, καὶ ὁ Ἐκ-
λαμπρότατος Πρίγκιψ Γεώργιος.

Ὁ Ἐξοχώτατος Κύριος Ἀλέξανδρος Στέρτζας.

Ὁ Ἐξοχώτατος Κύριος Ἐμ: Περσιάνης ὁ καὶ ἰατροφιλό-
σοφος.

Ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος Κύριος Μάνος.

Οἱ ἐλλογιμώτατοι κύριοι Ἑλληνισταί.

Wilhelm Fletnitzer Πάτωρ τῆς Εὐαγγελικῆς κοινωνίας.

Θεόδωρος Φρεϊτάγιος καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Λα-
τινικῆς Φιλολογίας ἐν Λυκείῳ.

Κάρωλος Βοιττίγκερος (Boelliger) ὁ ἰατροφιλόσοφος.

Φρεδέρικος Κάρωλος Κνόρρενς ἀρχιδιδάσκαλος τῆς Λατι-
νικῆς Γλώσσης ἐν Λυκείῳ.

Γουλλιέλμος Βολφζώνιος.

Οἱ Εὐγενέστατοι κύριοι.

Σμαράγδα Μπάλση.

Δάξαρτος Μαξαγγόπουλος.

Δημήτριος Βαεράμης καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ Ἰω: καὶ Μι-
χαήλ.

Κωνσταντῖνος καὶ Ἀλέξανδρος υἱοὶ Γεωργίου Σέρτζου.

Οἱ Ἐντιμότατοι Κύριοι.

Ἄ: Ἀβέροβ. Σώματα 2. Ἀγγελὴς Ἀναστασιᾶδης. 2.
Ἄ. Μαῦρος. 5. Γρηγόριος Μαράζλης 5. Δημήτριος Ἰγ-
γλέζης 6. Ἠλίας Μάνεσης 3. Θεόδωρος Ροδκανάκης 2.
Κωνσταντῖνος Παππῆδος 2.

Οἱ δὲ ἀνὰ ἓν, Ἀλέξανδρος Πετρομπουργίσκης. Ἀναστάσιος
Σένδιας. Ἀναστάσιος Διαλεγμένος ὁ Μουσικολογιώτατος.
Ἀντώνιος Ἀβραμιώτης. Γ. Λασκαρίδης. Γεώργιος Χ'. Ἀ-
ποστόλου. Γεώργιος Νάστου ὁ ἐκ Μετζόβου. Δημήτριος
Θεμελιάδης διδάσκαλος ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐμπορικῇ Σχο-
λῇ. Δημήτριος Χατζούγλου. Ζ. Καλαφάτης. Ἠλίας Θεοδ:
Κατζικα Ἀθηναῖος. Θεοδόσιος Τζηκαλῆς. Θεόδωρος Κυ-
ριακίδης. Θεόδωρος Λαζάροβ. Ἰω: Ἀμβρόσιος. Ἰω: Βέκης.
Ἰω: Δέμα. Ἰω: Μειδαντζής. Ἰω: Θεοδ. Καναβός. Ἰω:
Μιδιάτης Ρόδιος. Ἰω: Σταμελόπουλος ὁ ἐλλογιμώτατος.
Κωνσταντῖνος Δεσποτάκης. Κωνσταντῖνος Ζυγός. Κωνσταν-
τῖνος Μεσηνέζης. Κωνσταντῖνος Θεοδ: Πολίτης. Κωνσταν-
τῖνος Ρόζου. Μανουὴλ Θεοδώρου. Μιχαὴλ Νάζος ὁ
Φιλόλογος. Ὀδυσσεύς Σχινάς. Παναγιώτης Κάλλυς Λευ-
κάδιος. Παντολέων Εὐγενιάδης. Παῦλος Μήτροβιτζ Γλα-
βιάνος. Σπ: Κωνσταντᾶς. Σταμάτης Κουμπάξης.

Ἐν Κισνοβίῳ.

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Εἰρηνοπόλεως καὶ Βατο-
παιδίου κύριος Γρηγόριος.

Ὁ Ἐκλαμπρότατος Πρίγκιψ Καρατζᾶς Κωνσταντῖνος Β.

Ἡ Ἐκλαμπροτάτη Πριγκιπέσσα Αἰκατερίνη Καντακουζηνῆ.

Ὁ ἄρχων Καρηνάρης Ματθαῖος Π. Κονσιώτης.

Ὁ ἄρχων Μαγιάρος Ἀ. Καμπόλης ἑγγονος Λεπιδοκαμ-
πόλη, καὶ ὁ δισέγγονος τῆς Λεπιδοκαμπόλη Ἰω: Γεωρ-
γιάδης Καμπόλη.

Ὁ ἄρχων Σεβδάρης Μίσχος.

Ο Εὐγενής Ἰω: Χριστοδέλου Σόμοφ.

Οἱ Ἐντιμότατοι Κύριοι.

Αναστάσιος Σκέντος Ἰωαννιάδης. Αὐτάδελφοι Κορτίνη. Αὐτάδελφοι Παντολέων, καὶ Μιχαὴλ Σύψωμοι. Ἐμμανὴλ Κεϊτζος. Εὐστράτιος Λεοντίου Σ-ιγένης. Ἡλίας Μπέτζης. Ἰω: Δαναπάσης. Ἰω: Ἀποστολάκης Κρής. Ἰω: Ζιούνας ξ Ἰωαννῖναν. Κωνσταντῖνος Μαξαμπέτης. Λάζαρος Δημητριάδης παπᾶ Λαζάρου. Παντολέων Συναδινός. Στέριος Θόμοβιτζ. Χ. Κωνσταντῖνος Πετρίδης.

Ἐν Πετρουπόλει.

Η Ἐκλαμπροτάτη Εὐφροσύνη Μουρέζη.

Ο Ἐκλαμπρότατος Ἀλέξανδρος Μουρέζης.

Ο ἐξοχώτατος Α. Νέγρης.

Ο Εὐγενέστατος Γεώργιος Καλέλης Καπητάνος τῆς Ῥωσσίας.

Οἱ Ἐντιμότατοι Κύριοι.

Γεώργιος Εὐλάμπιος. Κ. Λάμπρας. καὶ Νικόλαος Νικηφορέκης.

Ἐν Γαλάτzij.

Οἱ Ἐντιμότατοι Κύριοι.

Ἀντώνιος Νεγροπόντης Σώμτ. 2. ἀνὰ δὲ ἓν, Γεώργιος Ἀδαμίδης. Δημήτριος Τζιγένης Δ. Ἰω: Βοναπάρτης Λέσβιος. Κωστάκης Χ: Γεωργίου Δ. Κωστάκης Σακομάνος Βυζάντιος. Σπεῖρος Δημητριάδης. Χριστόδουλος Δημόπουλος. Χρήστος Δ: Γεσσόβητζ. Χριστόδουλος Ἀσκληπιάδης.

Ἐν Λέωβα.

Ὁ ἄρχ: Σεργ: Παναγιώτης Χαρίτου. Στόλνικος Γρηγόριος Οἰκονόμου. Πητάκης Θεόδωρος Οἰκονόμου. Καγγελαρίστης Νικόλαος Παυλιώτης. Ἀθανάσιος Ἀλεξόπουλος. Εὐστάθιος Ἰω: Ἀλευράς. Παναγιώτης Ἰω: ἐξ Ἰσμαήλ. Παναγιώτης Μεταξᾶς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῶν παρατηρηθέντων τυπογραφικῶν ἀμαρτημάτων διόρθωσις.

Τὸ πᾶντες, πάντα κτ. πανταχῶ ἐνταῦθα προπερι-
σπομένως ἀναγνωστέον.

Πολλαχῶ ἀντὶ μικρῶν μεγάλα Γράμματα, καὶ ἀνά-
παλιν.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ γρ. ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

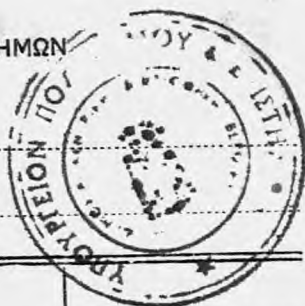
Σελ. Β. 5X: 18 γρ: διερευνῶντες. Σελ: 2. 5X. 24 γρ: Ἐκ-
κλησία. 25 ΚεΦ. α'. γρ. Λευίτ: ΚεΦ. κγ'. 32. 5X. 28
γρ: μεσουρανήσεως. 33 γρ: ἀγόραιοι 10: 24 γρ: Ἡ-
ρίδοτος καὶ 35 γρ: καὶ ἀλλαχῶ. 14: 19:
γρ: Θαλῶ. 19: 13 γρ: Ἀρβήλας. 25. 5. γρ: 753 —
38. 1. γρ: ἀπάντων. 16 γρ: ἐνδεία. 41. 11 γρ:
Ἰακώβ. 48. 25 γρ: ἐλιγογονίας. 49. 31. γρ: βαφικῇ
50: 24 γρ. ἡα τελειώσασι. 51. 19 γρ: τοῖς... ἔθνε-
σιν. 58. 25 γρ. τὸ β'. πχ. 68. 10 γρ: μῆτες. 74.
1790 γρ. Διόδ: 75. 1582 γρ. γήμαντος. 76. 1479
ἐν ὅσοις Βιβλίοις εὑρεθεῖ τῆτο, ἐξαλειφθήτω. 79.
1182 γρ: Χέουψ. 81. 1057 γρ. Εἴλωτες. 1030 γρ.
Κύμη... ἀποικεῖται. 807 γρ. Καράνου. 82. 760 γρ.
Εὐρυτιωνίδου. 83 707 γρ. ὁ Τάρας. 84. 625 γρ. Κυα-
ζάρου καὶ Ἀλυάτου. 94. 410 γρ. τυραννεῖ. 95. 403.
γρ. πρὸς Κῆρον. 95. 401 γρ. μῆνας καὶ ἀλλαχοῦ.
98. 364 γρ. τριήτην... κεκοσμημένην. 107. 272 γρ.
Τάραντα. 108. 223 γρ. Δάσσονος. 120. 212 γρ.
τὸς Ταραντίνους. 116. 86 γρ. ἀποχρέμπτεται. 117. 82
γρ. δικτάτωρα. 135 αἱ Ἡρακλεΐδαι, εἰσὶ βασιλεῖς Κο-
ρίνθου. 140: 747 ἡ λέξις, ἐπόμενοι, παρέλκει. 146. 31
γρ. Κλεοπάτρα. 149. 75. γρ. Εὐπάτορι. 5X: δὲ 10 τὸ
Κύ — παρέλκει. 150. 69 γρ: Παρθικοὶ βασιλεῖς. 154.
1060 γρ. Ἡερδ: ἔδει δὲ τὸ ἔτος τῆτο τεθῆναι ὑπὸ τὸ

1251. — 161. 456 γρ. Ἱπποκράτους. 171. 240 γρ. διεδέξατο. 180. 44 γρ. Λατῖνοι, λέγον, 200. 843 γρ. εἰώαν Φραγκίαν. 208. 1170 γρ. Μανουήλ ὁ Κομνηνός. 219. 1382 γρ. κατέστρεψεν. 221. 1421 χρυσείου αὐτοῦ, (Toison d'or.) 222. 1438 γρ. Βοϊμίας, καὶ ἀλ-
λαχῆ. 227. 1517 γρ. εἶναι. 245. 1638 γρ. Κύριλλος Λέκαρις ἀπάγχεται. 246. 1774. ἡ ἱστορία αὕτη τῇ Ἀνδρέτζου συνίβη τῷ 1793 ὅτε ἔτος συμμαχόμενος τῷ Λάμπρῳ μετὰ τὴν ναυμαχίαν ἀπεχώρησε διὰ Πελοπον-
νήσου, καὶ συγχρόνως ἀπερχόμενος εἰς Ῥωσσίαν ἐπιάσθη.
249. 1789. γρ. Ἑρσχελ. 282. 387 γρ. κακίας. 286 γρ. περιορίζεται. 293. 802 γρ. ἀφελείς. 1041 γρ. ἔγ-
γονος. 295. 1282. γρ. ἐγγόνου. 1328 γρ. ἔγγονος.
357. 1832 γρ. Γοίθου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ.

[illegible]

No 3

900

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ

έριθ. χρ. 2029

Ημερομηνία
έπιστροφής

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΩΝ

Εθνική Κεντρική Βιβλιοθήκη Αθηνών

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας